

கார்ல் மார்க்ஸ்:

அறிவுப் பயணத்தில் புதிய திசைகள் (1881-1883)

மார்செல்லோ முஸ்ட்டோ

தமிழாக்கம்: எஸ்.வி.ராஜதுரை

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.

☎: 044 - 26251968, 26258410, 26241288

Language: Tamil

Karl Marx:

Arivu Payanathil Pudhiya Thisaigal (1881 - 1883)

Author: **Marcello Musto**

Translator: **S.V.Rajadurai**

First Edition: March, 2018

Copyright: Author

Translation Copyright : S.V.Rajadurai

No.of Pages: 234

Publisher:

New Century Book House Pvt. Ltd.,

41-B, SIDCO Industrial Estate,

Ambattur, Chennai - 600 098.

Tamilnadu State, India.

Email: info@ncbh.in

Online: www.ncbhpublisher.in

**English Title : The Last Marx (1881-1883)
An Intellectual Biography**

ISBN. 978 -81-2343 -

Code No. A

Branches

Ambattur (H.O.) 044 - 26359906 **Spencer Plaza (Chennai)** 044-28490027
Trichy 0431-2700885 **Pudukkottai** 04322- 227773 **Tanjore** 04362-231371
Tirunelveli 0462-4210990, 2323990 **Madurai** 0452 2344106, 4374106
Dindigul 0451-2432172 **Coimbatore** 0422-2380554 **Erode** 0424-2256667
Salem 0427-2450817 **Hosur** 04344-245726 **Krishnagiri** 0434-3234387
Ooty 0423 2441743 **Vellore** 0416-2234495 **Villupuram** 04146-227800
Pondicherry 0413-2280101 **Thiruvannamalai** 04175-223449

கார்ல் மார்க்ஸ்:

அறிவுப் பயணத்தில் புதிய திசைகள் (1881-1883)

ஆசிரியர்: மார்செல்லோ முஸ்ட்டோ

தமிழாக்கம்: எஸ்.வி.ராஜதுரை

என்.சி.பி.எச். முதல் பதிப்பு: மார்ச், 2018

அச்சிட்டோர்: **பாவை பிரிண்டர்ஸ் (பி) லிட்.,**

16 (142), ஜானி ஜான் கான் சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14

☎: 044-28482441

All rights reserved. No part of this book may be reprinted or reproduced or utilised in any form or by any electronic, mechanical, or other means, now known or hereafter invented, including photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, without permission in writing from the publishers.

நூலாசிரியர் பற்றிய குறிப்பு

ஆங்கிலம், ஜெர்மன், இத்தாலியம், பிரெஞ்சு, ஸ்பானியம், போர்ச்சுகீசியம் ஆகிய மொழிகளில் புலமை பெற்றுள்ள மார்க்செல்லோ முஸ்ட்டோ (1972இல் இத்தாலியில் பிறந்தவர்), தற்போது கனடாவின் டொரோண்டோ நகரிலுள்ள யோர்க் பல்கலைக் கழகத்தில் சமூகவியல் தத்துவம் கற்பித்து வருகிறார். கார்ல் மார்க்ஸின் சிந்தனையையும் அதன் இன்றைய பொருத்தப்பாட்டையும் மையப்படுத்தி எழுதிவரும் அவரது நூல்களும், கட்டுரைகளும், நேர்காணல்களும் உலகம் முழுவதிலும் இது வரை 20 மொழிகளில் வெளிவந்துள்ளன. அவர் தனியாகவோ, இணையாசிரியாகவோ எழுதியோ, பதிப்பித்தோ ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள நூல்களிற் சில: Karl Marx's 'Grundrisse' : Foundations of the Critique of Political Economy 150 Years Later; The International 150 Years Later ; The Formation of Marx's 'Capital'; The Last Marx (1881-1883): An Intellectual Biography; Another Marx : Early Manuscripts to the International; Routledge Handbook of Marx's Capital :A Global History of Translation, Dissemination and Reception.

Marx Revival என்னும் தலைப்பில் பாலம்க்ரோவ் மாக்மில்லன் பதிப்பகம் வெளியிட்டு வரும் தொடர் வரிசை நூல்களுக்கான பதிப்பாசிரியராகவும்; இத்தாலி, பிரான்ஸ், ஆர்ஜெண்டினா, சீனா, தென் கொரியா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வெளியிடப்பட்டு வரும் மார்க்ஸிய ஏடுகள் சிலவற்றின் ஆசிரியர்/ஆலோசகர் குழு உறுப்பினராகவும் செயலாற்றுகிறார்.

The Last marx (1881-1883) : An Intellectual Biography என்னும் அவரது நூல் 2016இல் முதன் முதலில் இத்தாலிய மொழியில் வெளியிடப்பட்டு, அண்மையில் மூன்றாவது பதிப்பைக் கண்டுள்ளது. மார்க்ஸின் இருநூறாவது பிறந்த நாளையொட்டி தமிழ், சீன, ஜப்பானிய, கொரிய, ஜெர்மன், போர்ச்சுகீசிய மொழிகளில் வெளிவரும் இந்த நூல், சற்று விரிவுபடுத்தப்பட்ட வடிவத்தில் அடுத்த சில மாதங்களில் ஆங்கில, பிரெஞ்சு மொழிகளிலும் வெளியிடப்படும்.

நூலாசிரியர் முன்னுரை

2008இல் முதலாளியம் மிக அண்மைய நெருக்கடியைச் சந்தித்ததிலிருந்து, கார்ல் மார்க்ஸ் புதுப் பொலிவுடன் திரும்பி வந்துள்ளார். பெர்லின் சுவர் தகர்க்கப்பட்டதற்குப் பிறகு இடைவிடாமல் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்தார். அந்தத் தகர்வுக்குப் பிறகு சொல்லப் பட்டு வந்த ஆருடங்களுக்கு நேர்மாறாக, மார்க்ஸின் கருத்துகள் மீண்டும் பகுப்பாய்வுக்கும் வளர்த்தெடுத்தலுக்கும் விவாதத்துக்குமான பொருளாகியுள்ளது. 'நடைமுறையில் நிலவிக் கொண்டிருக்கின்ற சோசலிச'த்துடன் அடிக்கடித் தவறாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டு வந்தவரும் 1989க்குப் பிறகு உதறியெறியப்பட்டவருமான ஒரு சிந்தனையாளரைப் பற்றிப் பலரும் புதிய கேள்விகளை எழுப்பத் தொடங்கியுள்ளனர்.

பரந்து விரிந்த வாசகர்களைக் கொண்டுள்ள செல்வாக்கு மிக்க செய்திப் பத்திரிகைகளும் ஏடுகளும் இக்காலத்துக்கு மிகவும் பொருத்தப் பாடுடைய, தொலைநோக்குடைய கோட்பாட்டாளர் என்று அவரைச் சித்திரித்துள்ளன. கிட்டத்தட்ட உலகின் எல்லா இடங்களிலுமே அவர் இப்போது பல்கலைக்கழகப் பாடங்களில் கற்பிக்கப்படுகிறார்; சர்வதேச மாநாடுகளில் விவாதிக்கப்படுகிறார்; மறுஅச்சாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள அல்லது புதிய பதிப்புகளில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள அவரது எழுத்துகள் புத்தக விற்பனை நிலைய அலமாரிகளில் மீண்டும் காட்சியளிக்கின்றன; அவரது படைப்புகளைப் பற்றிய ஆய்வு, இருபது அல்லது அதற்கும் கூடுதலான ஆண்டுகளாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்த நிலை மாறி, இப்போது அது மிகப் பெருமளவுக்கு வலுப் பெற்று வருவதுடன், பிற ஆய்வுகளுக்கு முன்னோடியாக அமைகின்ற முக்கியமான விளைவுகளைச் சில சமயம் உருவாக்கி வருகின்றது.

மார்க்ஸின் படைப்புகள் அனைத்தையும் ஒட்டுமொத்தமாக மறுமதிப்பீடு செய்தலுக்கு 'மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் தொகை நூல்களை' வெளியிடும் பணி 1998இல் மீண்டும் தொடங்கப்பட்டதானது தனிச் சிறப்பான மதிப்பை வழங்கியுள்ளது. அந்தப் பணியின் காரணமாக, வரலாற்று - விமர்சனப் பகுப்பாய்வுடன் மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் ஆகியோரின் படைப்புகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய பதிப்புகளில் - Marx-Engels-Gesamtausgabe (MEGA²) - ஏற்கெனவே இருபது தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. மற்ற தொகுதிகள் தயாரிப்பிலுள்ளன. இந்தத் தொகுதிகள், ஜெர்மன் கருத்துநிலை (The German Ideology) போன்ற

மார்க்ஸின் படைப்புகள் சிலவற்றின் புதிய வடிவங்கள்* மூலதனம் நூலை எழுதுவதற்கான ஆயத்தக் கையெழுத்துப் படிபுகள், மார்க்ஸ் எழுதிய கடிதங்கள் (இவற்றுடன் கூடவே, அவருக்கு வந்த கடிதங்களில் தேர்வு செய்யப்பட்டவை), அவர் படித்தவையும், அவரது சிந்தனைகளைக் கிளறிவிட்டவையுமான நூல்களிலிருந்து அவர் எடுத்து எழுதி வைத்தவையுமான பகுதிகளைக் கொண்ட ஏறத்தாழ இரு நூறு நோட்டுப் புத்தகங்கள் ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளன. இந்த நோட்டுப் புத்தகங்கள் அவருடைய விமர்சனப் பகுப்பாய்வுக் கோட்பாட்டுக்கான தொழிற்கூடமாக அமைந்து, அவரது சிந்தனையின் சிக்கலான, பன்முகப் பயணத்துக்கான திட்டத்தையும், அவர் தமது கருத்துகளை வளர்த்தெடுப்பதற்கு மூலாதாரங்களாக இருந்தவற்றையும் நமக்குக் காண்பிக்கின்றன.

இந்த விலைமதிப்பற்ற ஆக்கங்கள் - இவற்றில் பல ஜெர்மன் மொழியில் மட்டுமே கிடைக்கின்றன, எனவே ஆராய்ச்சியாளர்களின் சிறு வட்டங்களுக்குள்ளேயே அடைபட்டுள்ளன - இத்தனை நீண்ட காலமாக எண்ணற்ற விமர்சகர்களும் அல்லது மார்க்ஸைப் பின்பற்று பவர்கள் எனத் தம்மை தாமே அழைத்துக் கொண்டு வந்தவர்களும் நமக்குக் காட்டியவரை விட மிகவும் வேறுபட்ட எழுத்தாளரை நமக்குக் காட்டுகின்றன. உண்மையில், அரசியல், தத்துவச் செவ்வியல் நூல்கள் எழுதியுள்ளவர்கள் அனைவரிலும் பார்க்க, ஒரே ஒருவரைப் பற்றிய சித்திரம்தான் - மார்க்ஸைப் பற்றிய சித்திரம்தான் - அண்மைக் காலத்தில் மிக அதிகமான மாற்றத்துக்குள்ளாகியிருக்கிறது. நாம் இவ்வாறு கூற MEGA² பதிப்புகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள புதிய பனுவல்களே காரணம். சோவியத் யூனியனின் தகர்வையடுத்து உருவாகியுள்ள புதிய அரசியல் உலகம் அந்த நாட்டின் அரசு இயந்திரத்தின் தலைமைச் சின்னமாக அவருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த நிலையிலிருந்து அவரை விடுதலை செய்துள்ளது.

மாறிய அரசியல் நிலைமைகளோடு சேர்ந்து ஆராய்ச்சியிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதால் மார்க்ஸின் சிந்தனையைப் பற்றிய விளக்கம் புதுப்பிக்கப்பட்டு வருவது தவிர்க்க முடியாதபடி தொடர்ந்து நீடிக்கத்தான் செய்யும். மார்க்ஸின் சிந்தனை மீதான இந்த அக்கறை அவரின் கடைசிக் காலத்தில் கோட்பாடுகள் தொடர்பாக அவர் மேற்கொண்ட விளக்கங்கள், விரிவாக்கங்கள் ஆகியன மீது குவியும் என்பதை நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

* New Versions: புதிய மொழியாக்கம், பனுவலை ஒழுங்கமைப்பதில் செய்யப் பட்டுள்ள புதிய மாற்றங்கள், ஏற்கெனவே வெளிவந்த பதிப்புகளில் விடுபட்டுப் போயிருந்த பகுதிகள், வரிகள் முதலியவற்றைச் சேர்த்தல் ஆகியனவற்றைக் கொண்ட பதிப்புகள்.

மார்க்ஸின் அறிவு வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வாக எழுதப்பட்டுள்ள இந்த நூலை அடுத்தும் இதனை முழுமைப்படுத்தும் விதமாகவும் மார்க்ஸின் சிந்தனையைப் பற்றிய கோட்பாட்டு ஆய்வைப் பிரத்யேகமாகச் செய்யும் நூலொன்றும் வெளிவரவுள்ளது.*

மார்க்ஸின் கடைசி ஆண்டுகளில் அறிவைத் தேடும் அவரது ஆர்வம் ஓய்ந்து விட்டது என்றும், அவர் எழுதுவதை நிறுத்திவிட்டார் என்றும் சொல்லும் கட்டுக்கதையை அந்த ஆண்டுகளில் அவர் எழுதிய கையெழுத்துப்படிக்கள் தகர்த்தெறிகின்றன. உண்மையில், அவர் தொடர்ந்து தமது ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டிருந்ததுடன் அதனை புதிய அறிவுத் துறைகளுக்கும் விரிவுபடுத்தியிருந்தார்.

மானுடவியலில் கிடைக்கப்பெற்ற புதிய கண்டுபிடிப்புகள், முதலாளியத்துக்கு முந்திய சமுதாயங்களில் இருந்த கூட்டு உடைமை வடிவங்கள், ரஷியாவில் பண்ணையடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்ட பிறகு அங்கு ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், நவீன அரசின் பிறப்பு ஆகியன பற்றிய ஆழமான ஆய்வினை 1881, 1882 ஆம் ஆண்டுகளில் மார்க்ஸ் செய்தார். அயர்லாந்து விடுதலைப் போராட்டத்துக்கான அவரது உறுதியான ஆதரவு, இந்தியா, எகிப்து, அல்ஜீரியா ஆகியவற்றில் இருந்த காலனிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக அவர் காட்டிய உறுதியான எதிர்ப்பு ஆகியவற்றை அவரது கடிதங்களிலிருந்து அறிய முடிவதுடன் சர்வதேச அரசியலில் ஏற்பட்டு வந்த முக்கிய நிகழ்வுகளை அவர் உன்னிப்பாக அவதானித்து வந்தார் என்பதும் தெரிய வருகிறது. ஐரோப்பிய வரலாற்றுப் போக்குகளை மையப்படுத்தி மட்டும் அவர் பார்த்தார் என்றோ, பொருளாதார அடித்தளம்தான் அனைத்தையும் நிர்ணயிக்கிறது என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார் என்றோ, வர்க்கப் போராட்டம் என்பதைக் குறித்து மட்டுமே அக்கறை கொண்டிருந்தார் என்றோ கூறுவதற்கு எந்த முகாந்திரமும் இல்லை என்பது கண்கூடு.

புதிய அரசியல் முரண்பாடுகள், புதிய விஷயங்கள், புதிய புவிப் பிரதேசங்கள் ஆகியன பற்றிய ஆய்வு முதலாளிய அமைப்பைப் பற்றி தாம் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வந்த விமர்சனப் பகுப்பாய்வுக்கு அடிப்படையானது என்று மார்க்ஸ் கருதினார். இது பல்வேறு நாடுகளிலும் அவற்றுக்கே உரிய தனித்தன்மையைப் பார்க்கவும், சோசலிசத்தை அடைவது பற்றி அவர் முன்பு வளர்த்தெடுத்திருந்த அணுகுமுறையிலிருந்து வேறுபட்ட அணுகுமுறைக்கான சாத்தியப் பாட்டைப் பரிசீலிக்கவும் உதவியது.

இறுதியாக, “கடைசி மார்க்ஸ்” நமக்கு நெருக்கமானவராக உள்ளார். வாழ்க்கைப் போக்கில் தம்மைப் பலகீனமானவராக

* Another Marx : Early Manuscripts to the International.

உணர்வதை அவர் மறைப்பதில்லை. அதேவேளை தொடர்ந்து போராடவும் செய்கிறார். தமது கருத்துகள் சரியானவை என்னும் முழுமுற்றான நம்பிக்கையிலோ, முதல் “மார்க்ஸியவாதிகளின்” விமர்சனபூர்வமற்ற போற்றுதல்களிலோ புகலிடம் தேடாமல், சந்தேகங்கள் தோன்றிய போது, அவற்றிலிருந்து நழுவிச் செல்லாமல் பகிரங்கமாக அவற்றை எதிர்கொண்டு தமது ஆராய்ச்சியை விடாது மேற்கொள்ளத் தீர்மானிக்கிறார். வருங்காலம் இப்படித்தான் இருக்கும் என்று, சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி, அறுதியிட்டுக் கூறுபவராக, கருங்கல்லில் செதுக்கப்பட்ட எகிப்து நாட்டு மனிதமுக சிங்கத்தின் வடிவத்தில் இருபதாம் நூற்றாண்டு அவரை சித்திரித்திருந்தது. ஆனால், அத்தகைய படிமத்துக்கு நேர் எதிரானதாக இருந்த மிக அரிதான, புரட்சிகரமான முறையில் எல்லாவற்றையும் புரட்டிப் போடுகிற வராகவே அவர் இருக்கிறார். அவரும் அவருக்கு முன்பும் பின்பும் இருந்த எவரெல்லாம் தமது வாழ்க்கை முழுவதையும் எந்தப் போராட்டத்துக்குத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டனரோ அந்தப் போராட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு அதைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருகிற புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்த ஆராய்ச்சியாளர்களையும் அரசியல் செயல்பாட்டாளர்களையும் அவர் தமக்கு அருகே வருமாறு அழைக்கிறார்.

மொழிபெயர்ப்பாளர் முன்னுரை

நமது காலத்தின் முக்கிய இளம் மார்க்ஸிய அறிஞர்களில் ஒருவரான மார்க்செல்லோ முஸ்ட்டோவை ஏறத்தாழ இரண்டாண்டு களுக்கு முன் சந்திக்கவும் அவருடன் மூன்று நாட்களைச் செலவிடவும் வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தேன். அதற்கு முன் ‘முதல் அகிலம்’ எனச் சொல்லப்படும் முதல் சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கம் (International Working Men’s Association) பற்றிய அவரது வரலாற்றாய்வைத் தமிழாக்கம் செய்திருந்தேன் (சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் வரலாறும் மரபும், என்.சி.பி.எச்.வெளியீடு, 2015.)

அவரோடு உரையாடுகையிலும், ஃப்ரன்ட்லைன் வார ஏட்டிற்காக நேர்காணல் செய்த போதும், தாம் மார்க்ஸ் பற்றி அப்போது எழுதத் தொடங்கியிருந்த சில நூல்களில் ஏதேனுமொன்றை - மார்க்ஸின் இருநூறாவது பிறந்த நாளைக் கருத்தில் கொண்டு - தமிழாக்கம் செய்வதில் எனக்கு விருப்பம் இருக்கிறதா என வினவினார். எனது அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் எட்டக்கூடிய ஆக்கமொன்றைத் தமிழாக்கம் செய்ய முயல்வதாக வாக்களித்தேன். இரு மாத காலத்திற்குள் இந்த நூலிலுள்ள சில பகுதிகளை அனுப்பி வைத்தார். பிறகு ஒவ்வொரு இயலையும் எழுதி முடித்த கையோடு அப்போதைக்கப்போது அதனை அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார். பின்னர், ஓரிரு இயல்களை வேறொரு நூலுக்கு மாற்றியும் அவற்றுக்குப் பதிலாக வேறு இயல்களைச் சேர்த்தும் இந்த நூலை முழுமைப் படுத்தியதுடன், எனக்குத் தேவைப்பட்ட விளக்கங்களையும் வழங்கினார். அதுமட்டுமின்றி, இந்த நூலுடன் தொடர்புடையை அவரது இன்னொரு நூலின் (Another Marx : Early Manuscripts to the International, Translated by Patric Camiller, Bloomsbury Academic, 2018) இறுதி வடிவத்தையும் - அது வெளிவருவதற்கு முன்பே - பகிர்ந்து கொண்டார்.

இந்த நூலுக்கு அதன் ஆசிரியரால் கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பின் பகுதியான ‘கடைசி மார்க்ஸ்’ பற்றிச் சில வார்த்தைகள்: கார்ல் மார்க்ஸின் சிந்தனையின் வளர்ச்சிப் பாதையிலுள்ள கட்டங்களைக் குறிக்க ‘இளம் மார்க்ஸ்’, ‘முதிய மார்க்ஸ்’ என்னும் பாகுபாடு பல்வேறு மார்க்ஸியச் சிந்தனை யாளர்களாலும் பிற ஆராய்ச்சி அறிஞர்களாலும் நீண்டகாலமாகச் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. இளமைக்கால மார்க்ஸின் சிந்தனைக்கும் முதிய மார்க்ஸின்

சிந்தனைக்கும் இடையே வேறுபாடுகள், 'முறிவுகள்' உள்ளன என்று லூயி அல்துஸ்ஸெ போன்ற மார்க்ஸியச் சிந்தனையாளர்கள் வாதிட்டு வந்ததையும் நாம் அறிவோம். ஆனால், மார்க்ஸின் சிந்தனையை இப்படித் தனித்தனியாகக் கூறுபடுத்திப் பார்ப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளாத மார்க்ஸிய அறிஞர்களிலொருவர் மார்செல்லோ முஸ்ட்டோ. அவரைப் பொறுத்தவரை 'கடைசி மார்க்ஸ்' என்னும் சொற்கள் வரலாற்றில் முன்னுவமையற்றப் புரட்சிகரச் சிந்தனையாளரும் செயல்வீரருமான கார்ல் மார்க்ஸின் கடைசி மூன்றாண்டுகளில் அவரது சிந்தனை மேற்கொண்ட 'பாய்ச்சல்கள்', புதிய பரிமாணங்கள் ஆகியவற்றைக் கூறுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்த நூலின் தமிழாக்கத்தைப் பொறுத்தவரை எல்லோருக்கும் முதலாக அவருக்கு என் நன்றி:

To the Dearest Friend and Comrade Marcello Musto : Immense gratitude for putting incredulous faith and confidence in me while sharing his pre-published material besides spending his very precious time to answer my queries and offer valuable suggestions.

இந்தத் தமிழாக்கத்தை மிகுந்த கவனத்துடன் வரிக்கு வரி ஆங்கில மூலத்துடன் ஒப்பிட்டுப் படித்து, அதிலிருந்த தவறுகளைத் திருத்தியும் குறைகளை நீக்கியும் மேலும் சில அடிக்குறிப்புகளை எழுதிச் சேர்த்தும் இந்தத் தமிழாக்கத்தைச் செழுமைப்படுத்திய தோழர் வ.கீதா.

கணிதவியல் தொடர்பான பகுதிகளை என்னோடு அமர்ந்து தமிழாக்கம் செய்தும், கணிதவியல் மேதைகள், அவர்களது கருத்தாக்கங்கள் பற்றிய விளக்கங்கள் அளித்தும் இந்த மொழியாக்கப் பணியில் மிகக் கடினமான கட்டத்தைக் கடந்துவருவதைச் சாத்தியப்படுத்திய மதிப்பிற்குரிய எனது அன்பு நண்பர்கள் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகக் கணிதவியல் துறை முன்னாள் தலைவர் முனைவர் மு. மருதை, இன்னாள் தலைவர் முனைவர் அ. தமிழ்ச்செல்வன்; அந்தத் தமிழாக்கப் பகுதிகளுக்குக் கூடுதல் கனதியும் செழுமையும் வழங்கிய மதிப்புக்குரிய அறிவியல் அறிஞர் முனைவர் கு.வெ.கிருஷ்ண மூர்த்தி;

பொருளியல் தொடர்பான சில பகுதிகளைக் கூர்மையாகப் படித்து, அவற்றில் தக்க திருத்தங்கள் செய்ததுடன், சில கருத்தாக்கங்களை மேலும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளச் செய்த பொருளியல் அறிஞர் முனைவர் ஜெ. ஜெயராஞ்சன் -

ஆகியோருக்கு இந்தத் தமிழாக்கத்தின் நிறைகளை நன்றியோடு காணிக்கையாக்கி, குறைகளை எனக்கு மட்டும் ஒதுக்கி வைக்கிறேன்.

மார்க்ஸிய இலக்கியங்களைத் தமிழாக்கம் செய்வதில் முன்னோடிகளாக இருந்தவர்களிடமிருந்தும் (குறிப்பாக காலஞ்சென்ற ரா.கிருஷ்ணையா, பூ.சோமசுந்தரம், ஆர்.கே.கண்ணன், கே.ராமநாதன்) சமகாலத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் நா.தர்மராஜன், தோழர் தியாகு ஆகியவர்களிடமிருந்தும் நிறைய கற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன். அவர்களது சொல்லாக்கங்கள் சிலவற்றையும் மொழியாக்கங்களிலுள்ள சில வாக்கியங்களையும் ஒரு சில இடங்களில் அப்படியே உள்ளது உள்ளவாறோ, சிறு மாற்றங்களுடனோ பயன்படுத்தியுள்ளேன். இதன் மூலம் அவர்களுக்குரிய மரியாதையைச் செலுத்தவும் அவர்களை நன்றியுணர்வோடு நினைவில் வைத்திருக்கும் கடமையைச் செய்யும் நாகரிகத்தைக் கடைப்பிடிக்கவுமான அவசியத்தை இங்கு பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

இந்த நூலில் காணப்படும் பிரெஞ்சுப் பெயர்ச் சொற்களின் எழுத்துப் பெயர்ப்புகளை வழங்கிய பாண்டிச்சேரி பிரெஞ்சு நிறுவன நண்பர் அன்புக்கும் மதிப்புக்குமுரிய கண்ணன், எம்.;

டச்சுப் பெயர்ச் சொற்களின் எழுத்துப் பெயர்ப்புகளை வழங்கிய பூரணி ஆரோக்கியசாமி; மொழியாக்கத்தின் பகுதியொன்றைப் படித்துப் பார்த்து அது குறையற்றதாக உள்ளது எனக் கூறி என்னை ஊக்குவித்த ஆய்வறிஞர் ஆர்.வித்யாசாகர்.

பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருந்த போதும், எழுத்துப் பணிகளில் மூழ்கியிருக்கும் போதும் எப்போதும், எல்லா வகையிலும் ஒத்துழைப்புத் தந்து வந்துள்ள துணைவியார் சகு;

தமிழாக்கத்தின் கணிசமான பகுதியை முடிக்கும் காலத்தில் உண்டி, உறை, கணினி வசதி போன்றவற்றைத் தங்கள் விருந்தினர் இல்லத்தில் ஏற்பாடு செய்து தந்த கிறிஸ்டினா- எல்.ஏ.சாமி இணையர்; பொருளியல் சிக்கல்கள் இப்பணிக்கு இடையூறு செய்யாதபடி பார்த்துக் கொண்ட ம.விஜயபாஸ்கர் - மீரா பாஸ்கர், க.துளசிதாசன் - சுஜாதா இணையர்கள்;

தட்டச்சு செய்தல், புகைப்படப் பிரதிகள் எடுத்துக் கொடுத்தல் என அவ்வப்போது தேவைப்படும் பல உதவிகளைச் செய்த கௌரி- அகஸ்டின் இணையர், கோவி.ஆனந்தன், ஐரீன், எம். ராஜா, சரோஜா -ராஜு;

இத் தமிழாக்கத்தை வெளியிட முன்வந்த என்.சி.பி.எச். பதிப்பகத்தார்; மெய்ப்புப் பார்த்துப் பிழைகள் திருத்திய நிறுவனத் தோழர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி.

அனைத்து வகையான சுரண்டல்களிலிருந்தும் ஒடுக்குமுறைகளிலிருந்தும் மானுடகுலத்தை விடுதலை செய்வதற்குத் தமது கடைசி மூச்சு வரை ஓயாது உழைத்த மாபெரும் புரட்சியாளரும் சிந்தனையாளருமான மார்க்ஸின் பல்வேறு பரிமாணங்களை - நம்மில் பலர் இதுவரை அறிந்திராதவற்றை - அறிமுகப்படுத்தும் இந்த நூலை, திறந்த மனத்தோடு உரத்த சிந்தனையை மேற்கொள்ளத் துணிபவர்களுக்குத் தூண்டுதல் தரும், உலக மொழிகள் பலவற்றில் ஒரே நேரத்தில் வெளியிடப்படும் நூலை - தமிழாக்கம் செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது எனக்கு மகிழ்ச்சிதான், பெருமிதம்தான்.

கோத்தகிரி

25.02.2018

எஸ்.வி.ராஜதுரை

மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பு

எண்களிடப்பட்ட அடிக்குறிப்புகள் நூலாசிரியருடையவை;
குறிகளிடப்பட்டவை யாவும் மொழிபெயர்ப்பாளரால் எழுதப்பட்டவை.

பொருளடக்கம்

நூலாசிரியர் பற்றிய குறிப்பு	3
நூலாசிரியர் முன்னுரை	5
மொழிபெயர்ப்பாளர் முன்னுரை	9
மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பு	13
அறிமுகம் : 'போராட்டம்!'	17
வாழ்க்கையின் சுமைகளும் புதிய ஆராய்ச்சிக்கான எல்லைகளும்	22
சர்வதேச அரசியலும் ரஷியாவில் முதலாளியம் வளர்ச்சியடைவது பற்றிய விவாதமும்	84
ஓல்ட் நிக்கின் வலிகளும் பணிகளும்	127
மூரின் இறுதிப் பயணம்	170
முடிவுரை : கடைசி வாரங்கள்	204
மார்க்ஸின் கடைசி மூன்றாண்டு நிகழ்வுகளின் கால வரிசை	213
இணைப்பு :	
ரொட்டிக்குகாவும் ரோஜா மலர்களுக்காகவும்	217
Bibliography	225

அறிமுகம்

‘போராட்டம்!’

அமெரிக்காவில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தவரும் முற்போக்குக் கண்ணோட்டங்கள் கொண்டிருந்தவருமான ஜான் ஸ்வின்டன் (John Swinton [1829-1911]), 1880ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் ஐரோப்பியப் பயணம் மேற்கொண்டிருந்தார்.¹ அந்தப் பயணத்தின் போது, அவர் ஆசிரியராக இருந்து நடத்தி வந்ததும் அப்போது அமெரிக்காவில் மிகப் பரவலாகப் படிக்கப்பட்டு வந்ததுமான தி சன் நாளேட்டிற்கு, சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் முதன்மையான பிரதிநிதிகளின் லொருவராக இருந்த ஒருவரை நேர்காணல் செய்வதற்காக இங்கிலாந்தின் தென்கிழக்குக் கடைகோடியிலிருந்து சில கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ளதும் கென்ட் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்ததுமான சிறிய கடற்கரை நகரமான ராம்ஸ்கேட்டுக்கு வந்தார்.

பிறப்பால் ஜெர்மானியராக இருந்தபோதிலும், 1848-1849ஆம் ஆண்டுகளில் பிரான்ஸ், பெல்ஜியம், பிரஷ்யா ஆகிய நாடுகளில் தோன்றிய புரட்சிகர இயக்கங்களை நசுக்கிய அந்த நாடுகளின் அரசாங்கங்களால் அந்த நாடுகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட மார்க்ஸால் எந்த நாட்டினதும் குடிமகனாக இருக்க முடியவில்லை. 1874இல் பிரிட்டிஷ் குடிமகனாவதற்காக விண்ணப்பித்திருந்தார். ஆனால், “தமது சொந்த நாட்டு அரசருக்கும் நாட்டிற்கும் விசுவாசமாக இல்லாத மோசமான ஜெர்மன் கிளர்ச்சியாளர், கம்யூனிஸ்ட் கோட்பாடுகளை ஆதரித்துப் பேசுபவர்” என்று இலண்டனிலுள்ள போலிஸ் தலைமையகமான ஸ்காட்லண்ட் யார்ட் அந்த நாட்டு அரசாங்கத்துக்கு அறிக்கை அனுப்பியிருந்ததால்,² அவரது வேண்டுகோள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாக அவர் நியூயார்க் ட்ரிப்யூன் ஏட்டின் நிருபராக இருந்தார்; 1867இல் மூலதனம் என்னும்

1. See the chapter ‘John Swinton, Crusading Editor’, in Sender Garin, *Three American Radicals: John Swinton, Charles P. Steinmetz, and William Dean Howells*. Boulder: Westview Press, 1991, pp. 1-41.

2. See the police report ‘[Declaration by Karl Marx on His Naturalisation in England]’, in ‘Marx Engels Collected Works’ (here in after MECW), vol. 24, p. 564.

தலைப்பில் முதலாளிய உற்பத்தி முறை பற்றிய முக்கியமான விமர்சனப் பகுப்பாய்வு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். 1864ஆம் ஆண்டில் தொடங்கி எட்டாண்டுக் காலம் சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் வழிகாட்டியாக இருந்தார். பிரான்ஸில் உள்நாட்டுப் போர் என்னும் நீண்ட உரையில் பாரிஸ் கம்யூனை ஆதரித்துப் பேசியதனால், 1871இல் ஐரோப்பாவில் பரவலாகப் படிக்கப்பட்டு வந்த செய்தியேடுகளின் பக்கங்களில் அவரது பெயர் இடம் பெறலாயிற்று. பிற்போக்குப் பத்திரிக்கைகள் அவருக்கு 'சிவப்பு பயங்கரவாத டாக்டர்' என்ற பெயர் சூட்டியிருந்தன.³

மார்க்ஸ், 'எந்த வித வேலையிலும் ஈடுபடக் கூடாது' என்று மருத்துவர் ஆலோசனை கூறியதன் பேரில், 'நரம்பு மண்டலத்தை நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவரும் பொருட்டு முழு ஓய்வில் இருப்பதற்காக' 1880ஆம் ஆண்டு கோடை காலத்தில் அவர் தமது குடும்பத்தோடு ராம்ஸ்கேட்டில் வசித்து வந்தார்.⁴ அவருடைய மனைவியின் உடல் நிலை அவரது உடல் நிலையைவிட மோசமானதாக இருந்தது. ஜென்னி ஃபான் வெஸ்ட்ஃபாலன்* புற்று நோயால் அவதிப்பட்டு வந்தார். 'மூச்சுத் திணறி இறந்துவிடுவார்' என்று அச்சுறுத்தும் வகையில் அவரது உடல்நிலை திடீரென்று மோசமாகியது'.⁵ அந்தச் சூழ்நிலைமையில்தான், 1860கள் நெடுக 'நியூயார்க் டைம்ஸ்'ன் முதன்மை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய ஸ்வின்டன், மார்க்ஸை அறிந்துகொண்டு, அவரைப் பற்றிய அனுதாபமிக்க, ஆழமான, துல்லியமான சித்திரத்தை எழுதினார். 'பெரிய தலையும் வாளிப்பான முகத்தோற்றமுடைய, பண்பட்ட, கனிவு நிறைந்த 60 வயது மனிதர்', 'பாட்டனாராக இருக்கும் கலையை விக்டர் ஹ்யூகோவிற்சுச் சற்றும் குறையாமல் அறிந்திருந்தவர்', 'கலைந்து கிடக்கும் நீண்ட, அடர்த்தியான தலைமுடியைக் கொண்டிருந்தவர்' என்று மார்க்ஸின் உடல் தோற்றத்தை வர்ணித்த ஸ்வின்டன், 'தங்குதடையற்றதாக, பரந்துவிரிந்த விஷயங்களை உள்ளடக்கியதாக, ஆக்கபூர்வமானதாக, அறிவுக்கூர்மைமிக்கதாக, உண்மையானதாக' இருந்த 'அவரது உரையாடலில் தொனித்த எள்ளல்களும், அதில் சுடர்விட்ட

3. See Karl Marx to Friedrich Sorge, 27 September 1877, in MECW vol. 45, p. 278.

4. Karl Marx to Ferdinand Nieuwenhuis, 27 June 1880, in MECW, vol. 46, p. 16.

* மார்க்ஸின் மனைவியின் பெயர். அவர்களது மூத்த மகளின் பெயரும் ஜென்னிதான்.

5. Karl Marx to Nikolai Danielson, 12 September 1880, in MECW, vol. 46, p. 30

6. Karl Marx, '[Account of an Interview with John Swinton, Correspondent of *The Sun*]', 6 September 1880, in MECW, vol. 24, pp. 583-4.

நகைச்சுவையும், விளையாட்டுத்தனமான குதூகலமும்' சாக்ரடலைஸத் தமக்கு நினைவூட்டியதாகக் கூறினார். 'விளம்பரத்துக்கோ, புகழுக்கோ ஆசைப்படாத, தம்மைப் பற்றிப் பீற்றிக்கொள்வதிலோ, அதிகாரம் கொண்டவராகப் பாசாங்கு செய்வதிலோ சிறிதும் அக்கறையற்ற' மனிதர் என்று மார்க்ஸைக் குறிப்பிடுகிறார். இது மார்க்ஸ் என்னும் தனிமனிதரைப் பற்றிய ஸ்வின்டனின் சித்திரிப்பு.

ஆனால், ஸ்வின்டன் தமது வாசகர்களுக்குச் சித்திரித்துக் காட்டியது இந்த மார்க்ஸ் அல்ல. தி சன் நாளேட்டின் 1880 செப்டம்பர் 6ஆம் தேதிய இதழின் முதல் பக்கத்தில் வெளியிடப்பட்ட நேர்காணலில் பொதுவாழ்க்கையிலிருந்த மார்க்ஸின் முகம்தான் முதன்மைப்படுத்தப்படுகிறது : 'கடந்த நாற்பதாண்டுகளில் புரட்சிகர அரசியலில் எளிதில் அறியமுடியாத, ஆனால் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்துகிற பாத்திரத்தை வகித்துள்ள, இன்றைய மிகக் குறிப்பிடத் தக்க மனிதர்களிலொருவர்' என்று அக்கட்டுரையில் மார்க்ஸைப் பற்றிக் கூறும் ஸ்வின்டன் எழுதுகிறார்:

அவசரப்படாத, ஆனால் அதேசமயம் ஓய்வொழிச்சலற்ற மனிதர் அவர். வலுவான, பரந்த, மேன்மையான மனமுடைய, பரந்து விரிந்த விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் திட்டங்களைக் கொண்டுள்ள, தர்க்க ரீதியான முறைமைகளையும், நடைமுறைச் சாத்தியப் பாடுள்ள குறிக்கோள்களையும் வைத்திருக்கிறவர் அவர்; தேசங்களை ஆட்டிக் குலுக்கிய, அரியணைகளை நாசமாக்கிய, முடிமன்னர்களையும் பாரம்பரிய மோசடிக்காரர்களையும் இப்போது அச்சுறுத்தி, அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கிக் கொண்டிருக்கிற பூகம்பங்களுக்குப் பின்னால் நின்றதில், இன்னும் பல பூகம்பங்களுக்குப் பின்னால் நின்று கொண்டிருப்பதில் அவரை நிகர்த்தவர்கள் ஐரோப்பாவில் யாரும் இல்லை.⁷

'தாம் வாழும் காலத்தில் ஆழ வேரூன்றியவராக', 'புதியன வற்றின் வருகைக்காக நேவாவிலிருந்து* ஸீயன்[†] வரை, யூரல்களிலிருந்து[‡] பிரைஸ்ல்கள்[§] வரை பாதையை அமைக்கும் கைவண்ணம் கொண்டுள்ளவராக' தமது மனதில் பதிந்துவிட்ட மார்க்ஸைப் பற்றி

7. Ibid., p. 583.

* நேவா (Neva) : ரஷிய ஆறு;

† ஸீயன் (Seine) : பிரான்ஸில் ஓடும் ஆறு.

‡ யூரல் (Urals) : ரஷியாவிலுள்ள மலைத் தொடர்.

§ பிரைஸ் (Pyrenees): பிரெஞ்சு-ஸ்பானிய எல்லையிலுள்ள மலைத் தொடர்.

ஸ்விண்டன் எழுதினார்: ‘அவர் ஐரோப்பாவை, ஒவ்வொரு நாடாக மதிப்பீடு செய்து , அவற்றின் மேற்பரப்பிலும் அவற்றின் கீழும் உள்ள அம்சங்களையும், வளர்ச்சிகளையும், முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த மனிதர்களையும் சுட்டிக்காட்டினார்’. மேலும் அவர்,

பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளிலுள்ள அரசியல் சக்திகளையும் மக்கள் இயக்கங்களையும் பற்றிப் பேசினார் - பரந்து விரிந்த பேரலையாகக் காணப்பட்ட ரஷ்யாவின் ஆன்மா, ஜெர்மானியச் சிந்தனையின் அசைவுகள், பிரான்ஸின் செயல்பாடுகள், இங்கிலாந்தின் அசைவற்றதன்மை ஆகியன பற்றி. ரஷ்யாவைப் பற்றி நம்பிக்கையுடனும், ஜெர்மனியைப் பற்றி தத்துவரீதியாகவும், பிரான்லைப் பற்றி உற்சாகமாகவும், இங்கிலாந்தைப் பற்றி - பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்திலுள்ள தாராள வாதிகளால் தங்கள் நேரத்தைச் செலவிட்டு விவாதிக்கப்படும் ‘ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாத சீர்திருத்தங்களை’ப் பற்றி வெறுப்புடனும் குறிப்பிட்டு - கவலை தோய்ந்த தொனியுடன் பேசினார்.⁸

அமெரிக்கா பற்றி மார்க்ஸ் கொண்டிருந்த அறிவு ஸ்விண்டனுக்கு வியப்பைத் தந்தது : அமெரிக்க நிகழ்வுகளைக் கவனமாக அவதானித்து வந்தவர் என்றும், ‘அமெரிக்க வாழ்க்கையில் உருவாகி வந்த சக்திகள், நிலைத்து நின்றுவிட்ட சக்திகள் ஆகியன பற்றிய அவரது கருத்துகள் சிந்தனையைக் கிளர்பவையாக இருந்தன’ என்றும் அந்தக் கட்டுரையில் எழுதினார்.

உயிரோட்டமுள்ள அடுத்தடுத்த விவாதங்களில் அந்தப் பகல் பொழுது கழிந்தது. அன்று பிற்பகலில் தமது குடும்பத்தினரைக் கடற்கரையில் சந்திக்கக் கடலோரமாக நடந்து போகலாம் என மார்க்ஸ் ஆலோசனை கூறினார். ‘எல்லோரையும் சேர்த்து ஏறத்தாழ பத்துப் பேர்’ கொண்ட அந்தக் குடும்பத்தினரை ‘மகிழ்ச்சி நிறைந்த கூட்டம்’ என்று ஸ்விண்டன் வர்ணித்தார். பொழுது சாய்ந்ததும், மார்க்ஸின் மருமகன்களான சார்ல் லாங்குவியும் (Charles Longuet), போல் லஃபார்க்கும் (Paul Lafargue) இந்த இருவரோடும் தொடர்ந்து கூடவே இருந்தனர். ‘உலகம், மனிதன், காலம், கருத்துகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய எங்களின் ஒத்திசைவான உரையாடல் கடலுக்கு மேலே ஒலித்தது’ என்றெழுதினார் ஸ்விண்டன். ‘பொருளற்ற வெற்றுப் பேச்சுகளையும், காலத்தின், யுகங்களின் சட்டகத்தையும் கடந்து’ ‘பகலில் நடந்த உரையாடல், மாலையில் விரிந்த காட்சிகள்’ ஆகியவற்றில் மூழ்கிப் போயிருந்த அந்த அமெரிக்கப் பத்திரிகையாளர்

8. Ibid.

அந்தத் தருணங்களொன்றின் போதுதான் அந்த மாபெரும் மனிதரிடம் 'இறுதியில் வாழ்க்கையை இயக்கும் விதி' தொடர்பான கேள்வியைக் கேட்கத் துணிந்தார். மௌனம் குடிகொண்டிருந்த அந்தத் தருணத்தில், புரட்சியாளரும் தத்துவவாதியுமான அவரிடம் இக்கேள்வியை முன்வைத்தார்: 'வாழ்க்கையில் என்ன இருக்கிறது?' தமக்கு எதிரே ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டிருந்த கடலையும் கடற்கரையில் அலைந்து கொண்டிருந்த கூட்டத்தினரையும் மார்க்ஸ் நோட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், அவரது மனம் ஒரு கணம் புரட்டப்பட்டது போல் தோன்றியது. அந்தக் கேள்விக்கு உறுதியான, ஆர்ந்தமைந்த தொனியில் பதிலளித்தார் : 'போராட்டம்!'⁹

முதலில், 'மனச்சோர்வின் எதிரொலி'யைக் கேட்டதாகத் தோன்றிற்று ஸ்வின்டனுக்கு. பிற்பாடு அது அவருக்கு சரியெனப் பட்டது: 'போராட்டம்தான் வாழ்க்கையின் நியதி'. அதைப் புரிந்து கொள்ளத்தான் மனித குலம் எப்போதும் முயற்சி செய்து வந்துள்ளது.¹⁰

9. Ibid., p. 585

10. Ibid

வாழ்க்கையின் சுமைகளும் புதிய ஆராய்ச்சிக்கான எல்லைகளும்

1. மெய்லாண்ட் பார்க் சாலையிலிருந்து அறை

ஸ்வின்டன் மார்க்கலை நேர்காணல் செய்த இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு, 1881ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாத இரவொன்றில் ஏறத்தாழ நரைத்திருந்த தாடியுள்ள ஒரு மனிதர் வடக்கு இலண்டனிலுள்ள தமது அறையில் அமர்ந்து, புத்தக அடுக்குகளொன்றைப் படித்துக் கொண்டு, அவற்றிலுள்ள மிக முக்கியமான பகுதிகளைக் கவனத்துடன் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டிருந்தார். யோபுக்கு* இருந்தது போன்ற விடா முயற்சியுடன், அவர் தமது வாழ்வின் குறிக்கோளைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றிக் கொண்டிருந்தார்: அதாவது, முதலாளிய உற்பத்தி முறையை ஒழித்துக்கட்டுவதற்கான கோட்பாட்டு அடிப்படைகளைத் தொழிலாளர் இயக்கத்துக்கு வழங்குவதுதான் அந்தக் குறிக்கோள்.

பல பத்தாண்டுகளாக, படிப்பதற்கும் எழுதுவதற்கும் அவர் ஒவ்வொரு நாளும் கடுமையாக உழைத்து வந்ததன் அறிகுறிகளை அவரது உடல் காட்டியது. மூலதனம் நூலை எழுதி வந்த ஆண்டுகளில் அவரது முதுகிலும் உடலின் பிற பாகங்களிலும் தோன்றிய கொடுமான கொப்புளங்களின் தழும்புகள் இருந்தன.

இன்னல்களும் நெருக்கடிகளும் நிறைந்த வாழ்க்கையால் அவருக்குச் சில மனக் காயங்களும் இருந்தன. ஆளும் வர்க்கங்களைச் சேர்ந்த பெரியதனக்காரர்களுக்கும் தமது சொந்த முகாமிலேயே இருந்த எதிராளிகளுக்கும் அவர் கொடுத்து வந்த அடிகள் அந்தக் காயங்களை அவ்வப்போது குணப்படுத்தி வந்தன.

அவருக்கு வழக்கமாக இருந்த சக்திக்கு வயோதிகம் வரம்பிட்டு வந்ததால், குளிர்காலத்தில் அவருக்கு அடிக்கடி களைப்பும் தளர்ச்சியும் ஏற்பட்டு வந்தன. அவருடைய உடல் நிலை குறித்து அவரது

* யோபு (Job) : விவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்படும் தீர்க்கதரிசிகளில் லொருவர். தம் மீது அவருக்குள்ள விசுவாசத்தையும் கடப்பாட்டையும் சோதிப்பதற்காகக் கடவுள் அவருக்குப் பல கடும் சோதனைகளைத் தந்தார் என்றும், யோபோ அந்த சோதனைகளுக்கும் இன்னல்களுக்கும் முகம் கொடுத்து தமது அர்ப்பணிப்பையும் விசுவாசத்தையும் நிலைநாட்டினார் என்றும் பழைய ஏற்பாடு கூறுகிறது. இத்தாலியக் கம்யூனிஸ்ட் புரட்சியாளர் அந்தோனியோ கிராம்ஷியும் கூடத் தாம் பாசிச சிறையில் அனுமதித்த துன்பங்களை யோபு அனுபவித்தவற்றுடன் ஒப்பிட்டுள்ளார்.

மனைவிக்கு இருந்த கவலை அதிகரித்து வந்ததற்கான காரணம் இருந்தது. ஆனால் அந்த மனிதர் இன்னும் கார்ல் மார்க்ஸாகவே இருந்தார். எப்போதுமிருந்த அதே வேட்கையுடன் அவர் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டு வந்தார். இளம் பருவத்தில் அவர் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கையில் எந்த முறையைக் கையாண்டாரோ அதே முறையை இப்போதும் கடைப்பிடித்தார். அதாவது விஷயங்களை மிக உன்னிப்பாகவும் விவரங்கள் எதனையும் விடாமலும் கவனித்து, அவற்றை எதற்கும் வளைந்து கொடுக்காத விமர்சனப் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தும் முறைதான் அது.

மரத்தாலான, கைவைத்த நாற்காலியில் அமர்ந்து, பல ஆண்டுகள் அவர் மூன்றடி நீளமும் இரண்டடி அகலமுமுள்ள சிறிய மேசையில்¹ புத்தகங்களைப் படிப்பதிலும் தமது ஆக்கங்களை எழுதுவதிலும் நாள் முழுக்கவும் இரவில் நீண்ட நேரமும் கடுமையாக உழைத்தார். வெளிச்சம் மேலே செல்லாமல் இருப்பதற்கான பச்சை நிற மறைப்புள்ள விளக்கையும், தமது எழுத்துப் பணிகளுக்குத் தேவையான புத்தகங்களையும் எழுதுவதற்கான காகிதங்களையும் வைப்பதற்கு மட்டுமே அந்த மேசையில் இடம் இருந்தது. அவருக்கு வேறு ஏதும் தேவைப்படவில்லை.

வீட்டின் முதல் தளத்தில் இருந்த அவரது படிப்பறையில் தோட்டத்தை நோக்கிய ஜன்னல் இருந்தது. புகைபிடிக்கக்கூடாது என்று மருத்துவர்கள் கூறிய பின், அந்த அறையிலிருந்த புகையிலை மணம் மறைந்துவிட்டது. ஆனால் அரசியல் பொருளாதாரம் பற்றிய செவ்வியல் நூல்களை விமர்சனப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்காக அவர் செலவிட்ட தூக்கமற்ற இரவுகளை நினைவூட்டும் வண்ணம், புகைபிடிப்பதற்காக அவர் பல்லாண்டுகள் பயன்படுத்தி வந்த களிமண் குழாய்கள் அங்கேதான் இருந்தன.

சிறிது இடம்கூட இல்லாதபடி புத்தகங்கள் அடுக்கப்பட்டிருந்த அலமாரிகள் சுவர்களை மறைத்திருந்தன. சாத்தியமானது என்று எவரும் நினைக்கக்கூடியதைவிட அதிகமான புத்தகங்களும் செய்தியேடுகளும் அந்த அலமாரிகளை நிறைத்திருந்தன. அவருக்கிருந்த அதே சமூகத் தகுதியைக் கொண்டிருந்த, ஆனால் அவரைவிடச் செல்வமிக்கவர்களான பூர்ஷ்வா அறிவாளிகளிடம் இருந்த நூலகங்களைப் போலப் பிரமிப்பூட்டக்கூடியதாக இருந்ததல்ல

1. மெய்ன்லாண்ட் பார்க் சாலையில் 1ஆம் இலக்கமிட்ட வீட்டிலிருந்த மார்க்ஸின் முந்திய படிப்பறை பற்றிய போல் லஃபார்க்கின் சித்திரிப்புக்கு, காண்க: Institute of Marxism-Leninism (Ed.), *Reminiscences of Marx and Engels*. Moscow: Foreign Languages Publishing House, 1957, pp. 73-4.

மார்க்ஸின் நூலகம். அவர் மிகுந்த வறுமையில் உழன்றபோது, பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தின் படிப்பறையிலுள்ள மூல நூல்களையும் ஏடுகளையும்தான் படித்து வந்தார். ஆனால் பின்னாளில் அவரால் இரண்டாயிரம் நூல்களைத் திரட்ட முடிந்திருக்கிறது.² அவரிடமிருந்த நூல்களில் மிக அதிகமானவை அரசியல் பொருளாதாரம் பற்றியவையாகும். ஆனால் அரசியல் கோட்பாடு, வரலாற்று ஆய்வுகள் (குறிப்பாக பிரெஞ்சு நூல்கள்), தத்துவப் படைப்புகள் (முதன்மையாக, ஜெர்மன் தத்துவ மரபைச் சேர்ந்தவை) ஆகியன தொடர்பான செவ்வியல் நூல்களும் இருந்தன. இயற்கை அறிவியல் பற்றிய நூல்களும் நிறைய இருந்தன.

அவரது நூலகத்திலிருந்த நூல்கள் பல்வேறு துறைகளைப் பற்றியவையாக இருந்ததற்கு இணையாகப் பல்வேறு மொழிகளில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் இருந்தன. ஜெர்மன் மொழியில் எழுதப்பட்ட நூல்கள், மொத்த நூல்களில் சற்றேறத்தாழ மூன்றிலொரு பகுதியாகவும், ஆங்கில நூல்கள் ஏறத்தாழ மூன்றிலொரு பகுதியாகவும், இன்னும் சற்றுக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் பிரெஞ்சு நூல்களும் இருந்தன. இலத்தின் மொழியிலிருந்து தோன்றிய இத்தாலி மொழி போன்ற மொழிகளில் எழுதப்பட்ட நூல்களும் இருந்தன. ஆனால், ஜார் பேரரசில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களை ஆழ்ந்து கற்பதற்காக அவர் ரஷிய மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கிய 1869ஆம் ஆண்டிலிருந்து, ஸிரில்லிக்* எழுத்துகளில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் கணிசமான தனிப் பகுதியாக அமைந்தன.

2. See Hans-Peter Harstick, Richard Sperl and Hanno Strauß, 'Einführung', in Karl Marx and Friedrich Engels, *Die Bibliotheken von Karl Marx und Friedrich Engels*, MEGA², vol. IV/32, p. 73. 730 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நூல், எழுபத்தைந்தாண்டுக் கால ஆராய்ச்சியின் விளைவாகும். இது 1450 புத்தகங்கள் (2100 தொகுதிகள்) பற்றிய பொருளடைவை (index) உள்ளடக்கியுள்ளது. மொத்த நூல்களில் மூன்றிலிரண்டு பங்கு (3220 தொகுதிகளைக் கொண்ட 1450 நூல்கள்) மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் ஆகியோருக்குச் சொந்தமானவை. மேலும், மேற்சொன்ன 730 பக்க நூல், மார்க்ஸ் தாம் படித்த நூல்களில் எந்தெந்தப் பக்கங்களில் தமது குறிப்புகளைச் சேர்த்திருந்தாரோ, அந்தப் பக்கங்களின் பட்டியலையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. 830 நூல்களிலுள்ள 40000 பக்கங்களின் ஓரங்களில் மார்க்ஸ் எழுதிய கருத்துரைகளைப் (comments) பற்றிய சுட்டுக் குறிப்புகளும் (references) அந்த 730 பக்க நூலில் உள்ளன.

* ஸிரில்லிக் (Cyrillic): ரோம எழுத்துகளில் எழுதப்படும் ஆங்கிலம், ஜெர்மன், ஸ்பானியம், பிரெஞ்சு, இத்தாலியம் போன்ற மேற்கு ஐரோப்பிய மொழிகளைப் போலல்லாது, ரஷிய போன்ற கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் வழங்கப்படும் ஸ்லாவிய மொழிகளை எழுதுவதற்கான எழுத்தே ஸிரில்லிக்.

ஆனால், அந்தப் புத்தக அலமாரிகளில் இருந்தவை அறிவுத்துறை சார்ந்தவை மட்டுமல்ல. 1878ஆம் ஆண்டில் மார்க்ஸின் படிப்பறையைப் பார்க்க நேரிட்ட 'சிக்காகோ ட்ரிப்ப்யூன்' ஏட்டின் நிருபரொருவர் (அவரது பெயர் தெரியவில்லை) எழுதினார்:

ஒரு மனிதரை அவர் படிக்கும் புத்தகங்களைக் கொண்டு பொதுவாக மதிப்பிட முடியும். எனது மேலோட்டமான பார்வைக்கு ஷேக்ஸ்பியர், டிக்கென்ஸ், தாக்கரே, மோலியே, கெதே, வோல்டேர், பெய்ன் ஆகியோரின் நூல்கள் தென்பட்டன; ஆங்கில, அமெரிக்க, பிரெஞ்சு நூல்கள், நீலப் புத்தகங்கள்*, ரஷிய, ஜெர்மன், ஸ்பானிய, இத்தாலிய இன்னும் பல மொழிகளில் எழுதப்பட்ட அரசியல், தத்துவ நூல்கள் காணப்பட்டன.³

மார்க்ஸின் இலக்கிய ஆர்வங்கள், அவரது விரிந்து பரந்த அறிவு ஆகியன பற்றிய இதே போன்ற சித்திரத்தை போல் லஃபார்க் வழங்கினார். 'மார்க்ஸின் ஆன்மிக வாழ்க்கையின் ஆழத்தை ஊடுருவி அறியும் முன், எவரும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இந்தப் படிப்பறையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்' என்று கூறிய அவர், அதை நினைவுகூர்ந்து எழுதினார்:

அவருக்கு ஹெய்னே,** கெதே[†] ஆகியோரின் படைப்புகள் மனப்பாடம். உரையாடல்களின்போது இந்தக் கவிஞர்களின் படைப்புகளிலிருந்து அடிக்கடி மேற்கோள் கட்டுவார். எல்லா ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் இருந்த கவிதைப் படைப்புகளை

* நீலப் புத்தகங்கள் (Blue Books) : குறிப்பிட்ட விஷயங்களைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள், தகவல்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியவை.

3 sn., '[Account of Karl Marx's Interview with the *Chicago Tribune* Correspondent]', *Chicago Tribune*, 5 January 1879, in Marx Engels Collected Works, Progress Publishers, Moscow (hereinafter MECW), vol. 24, p. 569

** ஹெய்னே (Christian Johann Heinrich Heine [1797-1856]): புகழ் பெற்ற ஜெர்மானியக் கவிஞர், இலக்கிய விமர்சகர். அவரது கவிதைகள் பல மெட்டமைக்கப்பட்டு செவ்வியல் இசைப் படைப்புகளாக்கப்பட்டுள்ளன.

† கெதே (Johann Wolfgang von Goethe [1749-1832]) : உலகப் புகழ்பெற்ற ஜெர்மானியக் கவிஞர்; காப்பியங்கள் எழுதியவர்; இலக்கிய விமர்சகர்; தத்துவவாதி.

மிகுந்த சிரத்தையுடன் படிப்பார். ஒவ்வொன்றும் எஸ்கலஸின்[‡] நாடகங்களை கிரேக்க மூலத்தில் படிப்பார். எஸ்கலஸும் ஷேக்ஸ்பியரும் தான் மனிதகுலம் தோற்றுவித்த மாபெரும் நாடக இலக்கிய மேதைகள் என்று கருதினார். [...] அவருக்கு மிகவும் விருப்பமான கவிஞர்களில் தாந்தேவும்[‡] ராபர்ட் பர்ன்ஸும்[‡] அடங்குவர். பெரும் நாவல் பிரியரான அவர் மிகவும் விரும்பிப் படித்தவை பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு நாவல்கள், குறிப்பாக ஃபீல்டிங்கின் 'டாம் ஜோன்ஸ்' நாவல். மேலும் நவீனமான நாவலாசிரியர்களில் அவருக்கு மிகவும் சுவாரசியமானவர்களாக இருந்தவர்கள் போல் டி கோக்[‡], சார்லஸ் லிவர்[‡], அலெக்ஸாண்டர் டுமாஸின் தந்தை[‡], வால்டர் ஸ்காட் ஆகியோராவர். வால்டர் ஸ்காட்டின்[‡] 'ஓல்ட் மார்ட்டாலிட்டி' தலைசிறந்த நாவல் என்று கருதினார். வீரசாகச, நகைச்சுவைக் கதைகளில் அவருக்கு மிகுந்த விருப்பம். மற்ற நாவலாசிரியர்கள் அனைவரையும் விட ஸெர்வாண்டெஸையும்[‡] பல்லாக்கையும்[‡] உயர்வாக மதித்தார்.

-
- ‡ எஸ்கலஸ் (Aeschylus) : கி.மு.5-6ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மாபெரும் நாடகாசிரியர். அவருடைய துன்பியல் நாடகங்கள் உலகப் புகழ்பெற்றவை.
- ‡ தாந்தே (Dante Alighieri [1265-1321]) : மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் ஆகிய இருவராலும் மிகவும் போற்றப்பட்ட மாபெரும் இத்தாலியக் கவிஞர்.
- ‡ ராபர்ட் பர்ன்ஸ் (Robert Burns) : ஸ்காட்லாந்தைச் சேர்ந்த, 18ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர்.
- ‡ போல் டி கோக் (Charles Paul de Kock) : பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு பிரெஞ்சு நாவலாசிரியர்.
- ‡ சார்லஸ் லிவர் (Charles James Lever) : அயர்லாந்தைச் சேர்ந்த பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு நாவலாசிரியர்.
- ‡ அலெக்ஸாண்டெர் டுமாஸின் தந்தை (Alexander Dumas, the Senior): உலகில் நூறுக்கும் அதிகமான உலக மொழிகளில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள நாவல்கள், நாடகங்கள் முதலியவற்றை எழுதிய பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு பிரெஞ்சு எழுத்தாளர். அலெக்ஸாண்டெர் டுமா என்னும் பெயரையே தாங்கிய அவரது மகனும் எழுத்தாளர்தாம். ஆனால் தந்தையின் அளவுக்கு எழுதியவரோ, புகழ்பெற்றவரோ அல்லர்.
- ‡ வால்டர் ஸ்காட் (Walter Scott) : ஸ்காட்லாந்தைச் சேர்ந்த பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு சரித்திர நாவலாசிரியர்.
- ‡ ஸெர்வாண்டெஸ் (Miguel de Cervantes Saavedra) : பதினாறாம் நூற்றாண்டு ஸ்பானிய எழுத்தாளர். உலகப் புகழ்பெற்ற அவரது 'டான் க்யோட்' (Don Quixote) என்னும் நாவல், ஐரோப்பிய நாவல்களின் தாய் என்று கருதப்படுகின்றது.
- ‡ பல்லாக் (Honoré de Balzac) : பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த, உலகப் புகழ்பெற்ற பிரெஞ்சு நாவலாசிரியர்; நாடகாசிரியர்.

உதித்துவரும் பூர்ஷ்வா உலகில் அழிந்துவரும் அறக்காப்புப் பண்புகள்[®] எள்ளி நகையாடப்படுவதையும் இழித்துரைக்கப் படுவதையும் பற்றிய காவியமே 'டான் க்யோட்' என்று கருதினார். பல்லாக்கை மிகவும் போற்றினார். பொருளியல் பற்றிய தமது நூலை எழுதி முடித்தவுடனேயே, பல்லாக்கின் 'லா காமிடி ஹ்யூமேன்'(La Comedie Humaine)* பற்றிய மதிப்புரை எழுத விரும்பினார்.[...] மொழி வல்லுநர்கள் பாராட்டும் வகையில் மார்க்ஸ், எல்லா ஐரோப்பிய மொழிகளையும் படிக்கத் தெரிந்திருந்தார்.[...] 'வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் பயன்படும் ஆயுதமே அந்நிய மொழி' என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதை விரும்பினார்.[...] ஐம்பது வயதுக்குப் பிறகு ரஷிய மொழியைக் கற்கத் தொடங்கினார்.[...] ஆறு மாதங்களில் ரஷியக் கவிஞர்கள், உரைநடை எழுத்தாளர்கள் ஆகியோரின் படைப்புகளை இரசித்துப்

® அறக்காப்புப் பண்புகள் (Chivalry): மத்தியகால ஐரோப்பாவில் பிரபுகளுக்கோ, நாட்டுக்கோ, அரசருக்கோ போர்க்களத்தில் சிறப்பான சேவை புரிந்து பிரபுக்களால் நிலமான்யம் வழங்கப்பட்ட குதிரைப்படை வீரர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பட்டமே 'அறக்காப்பு வீரர்'. பிரபுக்களுக்கு விசுவாசமாக இருந்து அவர்களுக்காகப் போர் புரிதல், அவர்களது கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பிரதேசத்தையும் அங்கு வாழ்ந்த மக்களையும் பாதுகாத்தல் என்னும் கடமைகள் அவர்களுக்கு இருந்தன. 'அறக்காப்பு வீரர்கள்' (இவர்களை 'வீரப்பெருந்தகையர்' என்றும் அழைக்கலாம்), பிரபுக்குலத்திலுள்ள தாழ்ந்த பிரிவினராகக் கருதப்பட்டனர். அவர்களுக்கான மத, ஒழுக்க, சமூக நெறிகள் வகுக்கப் பட்டிருந்தன. இலட்சியபூர்வமான 'அறக்காப்பு வீரர்கள்' கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பண்புகளில் முதன்மையானவை வீரம், மாண்பு, மரியாதை, நியாய உணர்வு, பலவீனமான மக்களுக்கு உதவ ஆயத்தமாக இருத்தல் ஆகியனவாகும். பெண்களிடம் மரியாதையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதுகூடப் பின்னாளில் அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இப்பண்புகளை 'அறக்காப்புப் பண்புகள்' எனக் கூறலாம்.

* காமிடி என்ற சொல்லுக்கு இரு பொருட்கள் உண்டு. ஒன்று நகைச்சுவைப் படைப்புகளைக் குறிக்கும். மற்றொன்று வாழ்க்கையை நகைமுரணுடன், அதேசமயம் அக்கறையுடன் அணுகும் பார்வையைக் குறிக்கும். வாழ்க்கையிலுள்ள நல்லவை-கெட்டவை, சரி-தவறு, கசப்பானவை-உவப்பானவை என எல்லா வகையான மனித அனுபவங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு உலக வாழ்க்கையை நம்பிக்கையுடன் அணுகும்போக்காக இதைக் கொள்ளலாம். இந்த இரண்டாம் வகையைச் சேர்ந்தவைதான் 'லா காமிடி ஹ்யூமேன்' என்னும் பெயரில் அழைக்கப்படும் பல்லாக்கின் படைப்புகள். 1815 முதல் 1848 வரையிலான காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த பிரெஞ்சு சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களைப் பதிவு செய்யும் பல்லாக்கின் 91 முழுமை பெற்ற படைப்புகளையும் (நாவல்கள், சிறுகதைகள், பகுப்பாய்வுக் கட்டுரைகள்), 46 முழுமை பெறாத படைப்புகளையும் (இவற்றில் சில தலைப்புகளுடன் நின்றுவிட்டன) குறிப்பதே 'லா காமிடி ஹ்யூமேன்' என்பதாகும். இதை 'வாழ்க்கை பலவிதம்' என்று அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

படித்து மகிழுமளவுக்கு அவர் அந்த மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றார். பூஷ்கின், கோகோல், ஷெட்ரின் ஆகியோரின் படைப்புகள்தாம் அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமானவை.⁴

புத்தகங்களுக்கும் மார்க்ஸுக்குமிருந்த உறவு பற்றி லஃபார்க் எழுதியுள்ளார்:

(புத்தகங்கள்) அவரது சிந்தனைக்கான கருவிகளேயன்றி, ஆடம்பரப் பொருட்கள் அல்ல. “அவை எனது அடிமைகள், நான் விரும்பும் வகையில் அவை எனக்கு சேவை புரிய வேண்டும்” என்று அவர் கூறுவது வழக்கம். அவர் புத்தகப் பக்க முனைகளை மடித்து வைப்பார். பக்க ஓரங்களில் பென்சிலால் கோடிட்டு சம்பந்தப்பட்ட வரிகளைக் குறித்து வைப்பார். சில வரிகள் முழுவதற்கும் அடிக்கோடு இடுவார். புத்தகங்களில் அவர் எதையும் எழுதமாட்டார். ஆனால், சம்பந்தப்பட்ட நூலின் ஆசிரியர் தாம் சொல்ல வந்த விஷயத்தில் மட்டுமீறிப் போய்விட்டதைக் கண்டால், அந்த இடத்தில் கேள்விக் குறியையோ, ஆச்சரியக் குறியையோ இடாமல் அவரால் இருக்க முடியாது. அடிக்கோடிடும் முறையை அவர் கையாண்டதால், எந்த நூலிலும் தமக்குத் தேவையான பகுதியை அவரால் எளிதாகக் கண்டறிய முடிந்தது.⁵

புத்தகங்களுக்கு அவர் அத்தனை கவனம் செலுத்தியதால்தான், ‘புத்தகங்களை விழுங்கி, பின்னர் மாற்றப்பட்ட வடிவத்தில் அவற்றை வரலாற்றின் குப்பை மேட்டில் தூக்கியெறிகின்ற இயந்திரமாக இருக்கும்படி நான் விதிக்கப்பட்டுள்ளேன்’ என்று தம்மைப் பற்றிய விளக்கமொன்றை வழங்கினார்.⁶

மார்க்ஸின் நூலகத்தில் அவர் எழுதிய நூல்களும் இருந்தன. ஆனால், கடைசியாகப் பார்க்கும் பொழுது, அவற்றின் எண்ணிக்கை, அவர் எழுதத் திட்டமிட்டிருந்த, ஆனால் முனைப்பான அறிவுச் செயல்பாடுகளின் காரணமாக எழுதி முடிக்கப்படாமல் போன நூல்களின் எண்ணிக்கையைவிடக் குறைந்ததாகவே இருந்தது. புனிதக் குடும்பம் (1845), தத்துவத்தின் வறுமை (1847) ஆகியவற்றின் பிரதிகள் அவரது நூலகத்தில் இருந்தன. எங்கெல்லுடன் இணைந்து

4. Lafargue, in Institute of Marxism-Leninism (ed.), *Reminiscences of Marx and Engels*, op. cit., pp. 73-4; மார்க்ஸின் விரிவான இலக்கிய ஆர்வங்கள், அறிவு ஆகியன பற்றி அறிந்து கொள்ள, Siebert S. Prawer, *Karl Marx and World Literature*. London: Verso, 2011 (குறிப்பாக , பக்கங்கள் 384-5.)

5. Lafargue, in Institute of Marxism-Leninism (ed.), *Reminiscences of Marx and Engels*, op. cit., pp. 73-4.

6. Kral Marx to Paul Lafargue, 11 April 1868 in MECW, Vo.43, p.10.

எழுதப்பட்டதும், 1848ஆம் ஆண்டுப் புரட்சிகள் தொடங்குவதற்குச் சற்று முன்னர் சரியான நேரத்தில் வெளியிடப்பட்டதும், ஆனால் 1870ஆம் ஆண்டிலிருந்துதான் பரவலாக விநியோகிக்கப்பட்டதுமான கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையின் பிரதிகளுக்கும் அங்கு பஞ்சமிருக்கவில்லை. லூயி போனபார்ட்டின் பதினெட்டாவது புருமேர் (1852) போன்ற பிரெஞ்சு வரலாற்றைப் பற்றிய நூல்கள், கருத்துப் போராட்ட அரசியல் வெளியீடான பால்மெர்ஸ்டோன் பிரபுவின் வாழ்க்கைக் கதை (1853-54), அப்போதைய கவனத்துக்குரியவையாக இருந்த விஷயங்களைப் பற்றிய கொலோன் கம்யூனிஸ்ட் விசாரணை தொடர்பான உண்மைகள் (1853) அல்லது பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு இரகசிய இராஜதந்திர வரலாறு (1856-57), அதிகமாகக் கவனிக்கப்படாத அரசியல் பொருளாதாரம் பற்றிய விமர்சனப் பகுப்பாய்வுக்கான கருத்துரை (1859), திருவாளர் ஃபோக்ட் (1860) ஆகியனவும் அந்த நூலகத்தில் இருந்தன.

தமது படைப்புகளில் அவரை மிகவும் பெருமிதம் கொள்ளச் செய்தவை அப்போது ஏற்கெனவே ரஷிய, பிரெஞ்சு மொழிகளில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டிருந்த மூலதனம் நூலும், சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்தில் அவர் ஆற்றிய முக்கியமான உரைகளும் தீர்மானங்களும் ஆகும் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை.

அவர் இளைஞராக இருந்தபோது பதிப்பித்து வந்த ஜெர்மன் - பிரெஞ்சு வருடாந்திர ஏடு (Deutsch-Französische Jahrbücher), புதிய ரைன் நாளேடு (Neue Rheinische Zeitung) [எதிர்புரட்சியின் வெற்றிக்கு முன், மே 1849இல் வெளிவந்த அந்த ஏட்டின் கடைசி இதழ் முழுக்க முழுக்க சிவப்பு மையால் அச்சிடப்பட்டிருந்தது], அதற்கு அடுத்த ஆண்டிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த புதிய ரைன் செய்தியேடு. அரசியல்-பொருளாதார மதிப்புரை ஏடு (Neue Rheinische Zeitung. Politisch-ökonomische Revue) ஆகியவற்றின் பிரதிகள் வேறோரிடத்தில் கட்டி வைக்கப்பட்டிருந்தன. தாம் படித்த நூல்களிலிருந்து அவர் எடுத்து எழுதிவைத்த பகுதிகள் அடங்கிய டஜனக்கணக்கான நோட்டுப் புத்தகங்கள், முழுமை பெறாத கையெழுத்துப் படிக்க ஆகியன அவரது நூலகத்தின் இதர பகுதிகளில் இருந்தன. அவற்றில் பெரும்பாலானவை பரணில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்தப் பரண்தான், அவர் தமது வாழ்வின் பல்வேறு கட்டங்களில் தொடங்கிய, ஆனால் அவரால் ஒரு போதும் முடிக்கப்படாமல் போன திட்டங்களுக்கான உறைவிடமாக இருந்தது. இந்த எழுத்துகளின் திரள் - இவற்றில் சில 'எலிகளின் கடித்துக்

குதறும் விமர்சனத்துக்கு விடப்பட்டிருந்தன⁷ - சிதறலான குறிப்புகளையும் மடித்த தாள்களையும் உள்ளடக்கியிருந்தன.⁸

இவற்றில், பொருளாதார, தத்துவக் கையெழுத்துப் படிகள் 1844 (1844), ஜெர்மன் கருத்துநிலை (1845-46) எனப் பின்னாளில் அறியப்பட்டவையும், இருபதாம் நூற்றாண்டில் மிகப் பரவலாகப் படிக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டவையுமான இரு பனுவல்களும் அடங்கும். 'எந்தவொரு நூலையும், அதற்கான பொருத்தமான வடிவத்தைப் பெறும் வரை திரும்பத் திரும்பத் திருத்தாமல் ஒரு போதும் வெளியிட்டிருக்காத' மார்க்ஸ், 'கையெழுத்துப்படிக்களை முடிக்காமல் விட்டு வைத்திருப்பதை விட எரித்துவிடுவதே மேல்' என்று கருதிய⁹ மார்க்ஸ், மேற்சொன்ன இரு பனுவல்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விளம்பரத்தை அறிந்திருப்பாரேயானால், வியப்படைந்திருப்பதுடன் அதைப் பற்றிய எதிர்மறையான கருத்தைக் கொண்டுமிருந்திருப்பார்.

எனினும், இவற்றில் மிக விரிவானவையும் மூலதனம் நூலின் தொடக்க வரைவுகளுடன் தொடர்புடையவையுமான கையெழுத்துப் படிகள், க்ரூண்ட்ரிலெ (அரசியல் பொருளாதாரம் பற்றிய விமர்சனப் பகுப்பாய்வுக்கான அஸ்திவாரங்கள் [1857-58]) முதல் 1881இல் அவர் எழுதிய கடைசிக்குறிப்புகள் வரையிலானவை ஆகும்.

மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் ஆகியோரின் கடிதங்களிற் பெரும்பாலானவை 'கட்சி ஆவணத் தொகுப்பு' என்றழைக்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால் உண்மையில் அவை எங்கெல்ஸின் வீட்டில்தான் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

புத்தகங்கள் முதலானவை அடைத்துக் கொண்டிருந்த மார்க்ஸின் படிப்பறையின் நடுவில் தோலாலான சோஃபா ஒன்றிருந்தது. அதில்

7. Karl Marx, A Contribution to the Critique of Political Economy, in MECW, vol. 29, p. 264

8. மார்க்ஸின் மறைவுக்கு ஓராண்டுக்குப் பின், லாரா லஃபர்க்குக்கு எங்கெல்ஸ் எழுதினார்: "கடைசியாக நாங்கள், பழைய 'பண்டகசாலை'யை காலி செய்துவிட்டோம். வைத்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய ஏராளமானவற்றைக் கண்டோம். ஆனால், அவற்றில் ஒரு டன் எடையுள்ள பழைய செய்தித்தாள்கள் உள்ளன. அவற்றை வகைப்படுத்திப் பிரித்து வைப்பது சாத்தியமில்லை [...] அங்கிருந்த கையெழுத்துப்படிக்களில், மூலதனம் நூலின் முதல் வடிவமும் (1861-63) இருந்தது. உபரி மதிப்பு பற்றிய கோட்பாடுகளின் பல நூறு பக்கங்களையும் கண்டேன்". - MECW 46, p. 104

9. Lafargue, in Institute of Marxism-Leninism (ed.), *Reminiscences of Marx and Engels*, op. cit., p. 74.

அவர் அவ்வப்போது படுத்து ஓய்வெடுப்பது வழக்கம். ஓய்வெடுப்பதற்கு அவர் கடைப்பிடித்த வழக்கமான முறைகளிலொன்று தமது அறைக்குள் நடப்பது ஆகும். லஃபார்க் எழுதினார்: 'அவர் தமது அறைக்குள் நடந்துகொண்டே வேலை செய்வார், நடக்கும்போது என்ன சிந்திக்கிறாரோ அதை எழுதுவதற்காகச் சிறிது நேரம் உட்காருவார் என்றும் சொல்லலாம். பேசும் போது மேலும் கீழும் நடப்பதை விரும்பிய அவர், நடந்துகொண்டே இருப்பார். அவரது விளக்கங்கள் சூடு பிடிக்கும்போதோ, உரையாடல் தீவிரமடையும் போதோ அப்போது மட்டுமே சற்று நின்று பேசுவார்'. அச்சமயம் அவரது வீட்டுக்கு அடிக்கடி வந்து கொண்டிருந்த இன்னொருவர் கூறியதைப் போல் 'விவாதம் சுவாரசியமாகிவிடும் போது - பயிற்சிக்காகக் கப்பலின் மேற்களத்தில் நடப்பதுபோல் - வேகமாக மேலும் கீழும் நடக்கும் பழக்கம் அவரிடமிருந்தது'.¹⁰

படிப்பதற்காகவும் எழுதுவதற்காகவும் அவர் பயன்படுத்திய மேசைக்கு எதிரே இன்னொரு மேசையும் இருந்தது. எப்போதேனும் அங்கு வருபவர், அந்த மேசையின் மீது இருந்த தாள்கள் தாறுமாறாகக் கிடப்பதைக் கண்டு குழப்பமடைவர். ஆனால், அப்படி அவை ஒழுங்குபடுத்தாமல் கலைந்து கிடந்தது மேற்கோற்றம்தான் என்பது மார்க்ஸை நன்கு அறிந்த ஒவ்வொருவருக்கும் தெரியும்:

உண்மையில் அவை ஒவ்வொன்றும் எங்கே இருக்க வேண்டுமோ அங்கேதான் இருந்தன. எனவேதான் தேவைப்பட்ட புத்தகத்தையோ நோட்டுப் புத்தகத்தையோ அவரால் எளிதாக எடுக்க முடிந்தது. உரையாடல்களின் போதும் கூட, அடிக்கடி அவர் பேச்சை நிறுத்திக் கொண்டு, அப்போதுதான் அவர் குறிப்பிட்டிருந்த மேற்கோளையோ புள்ளிவிவரத்தையோ குறிப்பிட்ட புத்தகத்திலிருந்தோ, நோட்டுப் புத்தகத்திலிருந்தோ எடுத்துக்காட்டுவார். அவரும் அவரது படிப்பறையும் ஒன்றுபட்டிருந்தன. அதிலிருந்த புத்தகங்களும் காகிதங்களும் அவரது கைகால்களைப் போலவே அவரது கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கியிருந்தன.¹¹

அவரது படிப்பறையில் இருந்த கடைசித் தட்டுமுட்டுப் பொருள், பல இழுப்பறைகள் கொண்ட பெரிய அலமாரியாகும். அதில் அவர், தம்மால் போற்றப்பட்ட தோழர் வில்ஹெம் வொல்ஃப் (Wilhelm

10. Henry Hyndman, *Record of an Adventurous Life*. London: Macmillan, 1913, p. 250.

11. Lafargue, in Institute of Marxism-Leninism (ed.), *Reminiscences of Marx and Engels*, op. cit., p. 74.

Wolff [1809-1864])- மூலதனம் நூல் அவருக்குத்தான் காணிக்கையாக்கப் பட்டிருந்தது - போன்றவர்களின் புகைப்படங்களை வைத்திருந்தார். நீண்டகாலம், அவரது படிப்பறையில் கிரேக்கத் தொன்மங்களில் இடம் பெறும் ஜூபிடரின் மார்பளவுச் சிலையும் கோட்ஃப்ரீட் லீப்னிஸின் (Gottfried Leibniz [1717-1783]) வீட்டுச் சுவரொன்றின் துண்டுகள் இரண்டும் இருந்தன. அவை அவரது மருத்துவரும் நீண்ட கால அருமை நண்பராக இருந்தவருமான லூட்விக் குகெல்மனால் (Ludwig Kugelmann) 1867ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்துமஸின் போதும், 1870இல் மார்க்ஸின் ஐம்பத்தி இரண்டாம் பிறந்த நாளின் போதும் பரிசாகத் தரப்பட்டவை. 1870இல்தான் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மாபெரும் தத்துவவாதியான லீப்னெஸின் வீடு ஹனோவர் நகரத்தில் இடிக்கப்பட்டிருந்தது.

மார்க்ஸும் அவரது குடும்பத்தினரும் வடக்கு இலண்டனில் மெய்லண்ட் பார்க் சாலையில் 41ஆம் இலக்கமிட்ட, பக்கச் சுவர்களால் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டிருந்த வரிசை வீடொன்றில் வசித்து வந்தனர். முன்பு பத்தாண்டுக் காலம் 1-ஆம் இலக்கமிட்ட பெரிய, செலவுகூடிய வீட்டில் வாடகைக்கு இருந்த பிறகு¹² 1875இல் இந்த வீட்டுக்குக் குடிபெயர்ந்தனர். அப்போது அந்தக் குடும்ப உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்கள் மார்க்ஸ், அவரது மனைவி ஜென்னி, அவரது கடைசி மகள் எலியனார், ஏறத்தாழ நாற்பதாண்டுகள் அவர்களோடு வாழ்ந்து வந்தவரும் அர்ப்பணிப்பு மிக்க பணிப் பெண்ணுமான ஹெலன் டெமூத் ஆகியோராவர். அங்கு மார்க்ஸுக்கு மிகவும் பிரியமான மூன்று நாய்களும் இருந்தன. டோடி, விஸ்கி ஆகியன இரு நாய்களின் பெயர்கள்; மூன்றாவது நாயின் பெயர் தெரியவில்லை. அவை மூன்றும் 'எந்தக் குறிப்பிட்ட நாய் வகையையும் சேராதவை; ஆனால் அந்தக் குடும்பத்தின் முக்கிய உறுப்பினர்கள்'.¹³

1870இல் தொழில் செய்வதிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின் எங்கெல்ஸ், மான்செஸ்டர் வீட்டை விட்டு, ரீஜெண்ட்ஸ் பார்க் சாலையில் 122ஆம் இலக்கமிட்ட வீட்டில் குடியேறினார். அது, 1844ஆம் ஆண்டு முதல் அரசியல் போராட்டத்தையும் மிக விசுவாசமான நட்பையும் தம்முடன் பகிர்ந்து கொண்டிருந்த அவரது

12. See, Asa Briggs and John Callow, *Marx in London: An Illustrated Guide*. London: Lawrence and Wishart, 2008, pp. 62-5.

13. Marian Comyn, 'My Recollections of Marx', in *The Nineteenth Century and After*, January 1922, p.165.

தோழரின்¹⁴ வீட்டிலிருந்து ஒரு கிலோ மீட்டர் தொலைவுக்கும் மேல் இல்லாததாகும்.

மார்க்ஸுக்கு இருந்த பலவகையான உடல்நலப் பிரச்சினைகளின் காரணமாக, அவர் 'இரவு முழுக்க வேலை செய்வதை அவரது மருத்துவ ஆலோசகர்கள் பல்லாண்டுகளாகவே முற்றிலுமாகத் தடை செய்து வந்தனர்'.¹⁵ ஆனால், பகல் நேரம் முழுவதையும் சோர்வில்லாமல் ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டிருந்தார். அதற்கு முதன்மையான காரணம், மூலதனம் நூலை எழுதி முடிக்க வேண்டும் என்பதுதான். அந்த நூலின் முதல் பாகம் 1867இல் வெளியிடப்பட்ட பிறகு, இரண்டாம் பாகம் தயாரிப்பில் இருந்து வந்தது.

மார்க்ஸ், அப்போது நடந்துவந்த முக்கியமான அரசியல், பொருளாதார நிகழ்வுகளை விமர்சனபூர்வமாக அவதானித்து, அவை உழைக்கும் வர்க்கங்களின் விடுதலைக்கான புதிய சூழ்நிலைமைகளைத் தோற்றுவிக்குமா என்பதை முன்னறிந்து கூற முயற்சி செய்து வந்தார். கலைக்களஞ்சியம் போல பலவற்றையும் குறித்த அறிவை உள்ளடக்கிய அவரின் மனதை, விஷயங்களை அறிந்துகொள்ள விரும்பிய அவருக்கிருந்த தணியாத ஆர்வமானது வழிநடத்தியதால், மிக அண்மையில் ஏற்பட்ட அறிவியல் வளர்ச்சிகளை உடனுக்குடன் தெரிந்துகொள்ள, அவர் ஏற்கனவே அறிந்திருந்தவற்றை புதிய தகவல்களின் அடிப்படையில் செழுமைப்படுத்திக்கொள்ள உந்தப்பட்டார். இந்தக் காரணத்தால்தான், அவர் தமது வாழ்க்கையின் இறுதி ஆண்டுகளில் ஏராளமான கணிதவியல், உடற்கூற்றியல், நிலவியல், கனிமவியல், வேளாண் பொருளியல், வேதியியல், இயற்பியல் நூல்களிலிருந்து தமக்குத் தேவையான பகுதிகளையும் தமது குறிப்புகளையும் டஜனக்கணக்கான நோட்டுப் புத்தகங்களில் எழுதி வைத்துக் கொண்டிருந்தார். பத்திரிகைக் கட்டுரைகளிலிருந்து மட்டுமில்லாது தூசு தட்டிப்போன நாடாளுமன்ற அறிக்கைகள், புள்ளிவிவர ஆவணங்கள், அரசாங்க அறிக்கைகள், வெளியீடுகள் ஆகியவற்றிலிருந்தும் தமக்குத் தேவையான பகுதிகளை எடுத்து அவற்றையும் தமது குறிப்புகளையும் நோட்டுப் புத்தகங்களில் -

14. துணி தைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் நூல் உற்பத்தி நிறுவனமான 'எர்மன் அண்ட் எங்கெல்ஸ்' என்பதன் கூட்டு வாரிசு என்னும் முறையில், பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ் தொழிலிலிருந்த தமது பங்குகளை 1870 ஜூலையில் விற்று, தமக்கும் மார்க்ஸ் குடும்பத்துக்குமான கண்ணியமான வாழ்க்கைக்குப் போதுமான மூலதனம் கிடைக்கப் பெற்றார்.

15. Karl Marx to Nikolai Danielson, 19 February 1881, in MECW, vol. 46, p.61.

நீலப் புத்தகங்களில் எழுதுவதைப்போல - எழுதிவைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

பல்வேறு மொழிகளில் எழுதப்பட்ட படைப்புகளைக் கற்பதில் அவர் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த நேரங்களில் எவரும் அரிதாகவே குறுக்கிடுவார். இப்படி அவர் ஓயாமல் உழைத்தது எங்கெல்லுக்கும் கூட வருத்தத்தைத் தந்தது. 'மிகவும் சிரமப்பட்டே மார்க்ஸை அவரது அறையை விட்டு வெளியே வர சம்மதிக்க வைக்க முடிந்தது' என்று எங்கெல்லு குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁶ இந்த அசாதாரணமான தருணங்களைத் தவிர, மார்க்ஸ் தமது வழக்கமாக எடுத்துக் கொள்ளும் சிறிது நேர ஓய்வுகளுக்கும் ஏற்கெனவே ஒப்புக்கொண்ட சந்திப்புகளுக்காகவும் மட்டுமே தமது வேலையை விட்டு வெளியே வருவார்.

மாலை நேரத்தில் அவர் மேல்கோட்டை அணிந்து கொண்டு, அருகிலுள்ள மெய்ல்ட்ஸ்டீட் பூங்காவுக்குச் செல்வார். அங்கு தமது மூத்த பேரனான ஜானியுடன் உலாவுவதில் அவருக்கு விருப்பம். அந்தப் பூங்கா தவிர, சற்றுத் தொலைவிலுள்ள ஹாம்ஸ்டெட் ஹீத்துக்கும் செல்வார். அங்கு தமது குடும்பத்துடன் பல மகிழ்ச்சிகரமான ஞாயிற்றுக்கிழமைகளைச் செலவிட்டுள்ளார். அவரது கடைசி மகளின் நண்பரும் நடிகருமான மரியன் கோமைன் (Marian Comyn), அவர்களிருவரும் பலமுறை கண்ட காட்சியை இரத்தினச் சுருக்கமாக வர்ணித்தார்:

பலமுறை, நானும் எலியனாரும் வரவேற்பறையில் கண்ப்படுப்புக்கு முன் தரை விரிப்பில் உட்கார்ந்து கொண்டு, மங்கலான வெளிச்சத்தில் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், முன்கதவு மெதுவாக மூடப்படுவதைக் கேட்போம். அதன் பிறகு உடனடியாக டாக்டரின்* உருவம் தோன்றும் - கறுப்புக் கோட்டும் மென்மையான தொப்பியும் அணிந்தவாறு (அவருடைய மகள் குறிப்பிட்டது போல இசைநாடகமொன்றில் வரும் பாத்திர மொன்றைப் போலக் காட்சியளித்து) ஜன்னலோரமாகச் சென்றுவிடுவார். இருள் சூழ்ந்த பிறகே திரும்பி வருவார்.¹⁷

அவருக்கு இன்னொரு பொழுதுபோக்கு, வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியரின் 'Much Ado About Nothing' என்ற நாடகத்திலுள்ள ஒரு பாத்திரத்தின்

16. Karl Kautsky, in Hans Magnus Enzensberger (ed.), *Gespräche mit Marx und Engels*. Frankfurt/Main: Insel Verlag, 1973, p. 556.

* டாக்டர்: பல்கலைக் கழக முனைவர் பட்டம் பெற்றிருந்த மார்க்ஸை 'டாக்டர் மார்க்ஸ்' என்று சிலர் சம்பிரதாயமாக அழைப்பதுண்டு.

17. Comyn, 'My Recollections of Marx', op. Cit.p.163.

பெயரால் நடத்தப்பட்டு வந்த டாக்பெர்ரி பொழுதுபோக்கு சங்கத்தில் நடந்த கூட்டங்களுக்குச் செல்வதாகும்.¹⁸ அங்கு ஷேக்ஸ்பியரின் படைப்புகள் படிக்கப்படும்; எங்கெல்ஸ், அவருக்கு நெருக்கமானவர்கள், மார்க்ஸின் மகள்களின் நண்பர்கள் ஆகியோருக்கு இரவு உணவு வழங்கப்படும்.¹⁹ இந்த மாலைப் பொழுதுகளில் தமக்கு ஏற்பட்ட உணர்வைச் சித்திரிப்பதில் அவர் பயன்படுத்திய கூர்மையான எள்ளல் மொழி, கோட்பாட்டுரீதியாகத் தமது எதிரிகளாக இருந்தவர்களைப் பற்றி எழுதும்போது பயன்படுத்தியதற்குச் சற்றும் குறைந்ததல்ல : 'சகவாசம் முற்றிலும் இல்லாமல் யாராலும் வாழ முடியாது என்றாலும், அது உங்களுக்குக் கிட்டும் போது, அதிலிருந்து விடுபட கடும் முயற்சி செய்வவராகிவிடுகிறோம்'.²⁰

மார்க்ஸின் குடும்பத்தில் சிரமங்களிருந்த போதிலும், உயர்வாக மதிக்கப்பட்ட பொருளியலாளரும் புகழ்பெற்ற புரட்சியாளருமான அவரை நேருக்கு நேர் சந்தித்து விவாதிப்பதற்காகப் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு அவரது வீடு திறந்திருந்தது. 1881இல் அங்கு வருகை புரிந்தவர்களின் பட்டியலில் கிரிமியாவில் பிறந்த நிகோலாய் ஸிபெர் (Nikolai Ziber [1844-1881]) மாஸ்கோ பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் நிகோலாய் கப்லுகோவ் (Nikolai Kablukov [1849-1919]), பின்னாளில் ஜெர்மன் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த லூயி வியெர்க் (Louis Viereck [1851-1921]), நீண்டகால சோசலிச ஜனநாயகவாதியான ஃப்ரெட்ரீஹ் ஃப்ரிட்ஸ்செ (Friedrich Fritzsche [1825-1905]), ரஷிய மக்கள் சித்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்த வியோ ஹார்ட்மன் (Leo Hartmann [1850-1908]) ஆகியோரும் அடங்குவர். மெய்லண்ட் பார்க் சாலையிலிருந்த மார்க்ஸின் வீட்டிற்கு அடிக்கடி வருகை புரிந்தவர்கள் ஜெர்மன் சோசலிச ஜனநாயக இயக்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த பத்திரிகையாளர் கார்ல் ஹிர்ஷ்ச் (Carl Hirsch [1841-1900]), அந்த ஆண்டு தொடக்கத்தில் இங்கிலாந்தில் ஜனநாயகக் கூட்டமைப்பை (Democratic Federation) நிறுவிவிருந்த ஹென்றி ஹைண்ட்மன் (Henry Hyndman [1842-1921]), கார்ல் காவுட்ஸ்கி (Karl Kautsky [1854-1938]) ஆகியோராவர். பிராக் நகரைப் பூர்விகமாகக் கொண்ட இளம் சோசலிஸ்ட்டான காவுட்ஸ்கி, மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் ஆகியோருடன் உறவு கொள்வதன் மூலம் தமது அரசியல் அறிவை வளர்த்துக் கொள்வதற்காக இலண்டனுக்கு வந்திருந்தார். பின்னாளில்,

18. Karl Marx to Jenny Longuet, 11 April 1881, in MECW, vol. 46, p. 82.

19. Cf. Comyn, 'My Recollections of Marx', op. Cit.p.161.

20. Karl Marx to Jenny Longuet, 11 April 1881, in MECW, vol. 46, op. cit., p. 82.

தொழிலாளர் இயக்கத்தில் செல்வாக்குப் பெற்ற கோட்பாட்டாளர்களிலொருவரானார்.*

மார்க்ஸுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த எவராலும் அவரது ஆளுமையால் ஈர்க்கப்படாமலோ, அவரது புறத்தோற்றத்தைக் கண்டு வியக்காமலோ இருக்க முடியவில்லை. 1879ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் மார்க்ஸைச் சந்தித்த ஸ்காட்லந்து அரசியல்வாதி மவுண்ட்ஸ்டூவர்ட் எல்ஃபின்ஸ்டன் (Mountstuart Elphinstone [1829-1906])** கூறினார்: ‘அவர் (மார்க்ஸ்) என்னை உற்றுப்பார்த்த விதம் சற்றுக் கடுமையானதாக இருந்தபோதிலும் ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் அவரது முகபாவம் இனிமையானதாக இருந்தது. போலிசார் கருதுவதுபோல, தொட்டில் குழந்தைகளை உண்ணும் பழக்கத்தை யுடைய கனவானின் முகம் போன்றதாக இல்லை என்று நான் துணிந்து சொல்வேன்’.²¹

எடுவர்ட் பேர்ன்ஷ்டைனையும்கூட*** மார்க்ஸின் மனிதப்பண்பும் தன்னடக்கமும் கவர்ந்தன : ‘ஏதோவொருவகையில் உணர்ச்சிகளை

* எடுவர்ட் பேர்ன்ஷ்டைனைப் போலவே தொடக்கத்தில் எங்கெல்லின் நம்பிக்கையைப் பெற்றிருந்தவரும் இரண்டாம் அகிலத்தில் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த ஜெர்மன் சோசலிச ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைவராகப் பின்னாளில் விளங்கியவருமான கார்ல் காவுட்ஸ்கி, 1914இல் முதல் உலகப் போர் வெடித்தபோது, தமது நாட்டின் அரசாங்கம் போர்க் கடன்களை வாங்குவதை ஆதரித்தார்.

* மவுண்ட்ஸ்டூவர்ட் எல்ஃபில்ஸ்டன் டஃப் பிரிட்டிஷ் காலனிகளுக்கான துணை அமைச்சராக பிரிட்டிஷ் அமைச்சரவையில் பணியாற்றினார். பின்னர் 1881-86ஆம் ஆண்டுகளில் சென்னைப் பெருமாநில ஆளுநராக இருந்தார். சென்னையிலுள்ள ‘மெரினா பீச்’ அவரால் சூட்டப்பட்ட பெயராகும். பார்ப்பனர்களுக்கு எதிராகச் செயல்பட்டார் என்ற குற்றச்சாட்டை, காங்கிரஸிலிருந்த தேசியவாதிகளும் ‘தி ஹிந்து’ நாளேடும் அவர் மீது சுமத்திக் கொண்டிருந்தன. அவரது பெயர் சூட்டப்பட்ட திரையரங்கு (எல்ஃபின்ஸ்டன் தியேட்டர்) சென்னை அண்ணாசாலையிலுள்ள காதி கிராமோத்யக் பவனுக்கு அருகில் 1970கள் வரை இயங்கிவந்தது.

21. s.n., ‘[Sir Mountstuart Elphinstone Grant Duff’s Account of a Talk with Karl Marx. From a Letter to Crown Princess Victoria], 1 February 1879, in MECW, vol. 24, p. 580 - 3.

*** எடுவர்ட் பேர்ன்ஷ்டைன் (Eduard Bernstein [1850-1932]): தொடக்கத்தில் எங்கெல்லின் நம்பிக்கையைப் பெற்றிருந்த, ஜெர்மன் சோசலிச ஜனநாயகக் கட்சித் தலைவர்களிலொருவர். எங்கெல்லின் மறைவுக்குப் பிறகு அந்தக் கட்சியிலும் இரண்டாம் அகிலத்திலும் இருந்த அதிதீவிர வலதுசாரி, சந்தர்ப்பவாதப் பிரிவின் தலைவர். முதலாளியத்தின் கீழ் தொழிலாளர் நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கான சீர்திருத்தங்களுக்காகப் போராடினால் போதும் என்றும், ‘இயக்கமே அனைத்தும், இறுதி நோக்கம் ஏதுமில்லை’ என்றும் கூறியவர். மார்க்ஸியப் புரட்சிகரத் தத்துவத்தின் அடிப்படைகளையே திருத்தியவர்.

அடக்கி வைத்துள்ள, மிகவும் கோபப்படுகிற வயதான கனவானுடன் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளப் போகிறேன் என்பதைத்தான் நான் எதிர்பார்த்தேன். இப்போது நான் கண்டதோ முடி மிகவும் நரைத்துப் போன வயதான மனிதரைத்தான். அவருடைய கருமையான கண்கள் நட்புநிறைந்த புன்னகையைக் கொண்டிருந்தன. அவரது பேச்சில் பெருந்தன்மை நிறைந்திருந்தது'.²²

‘முதுபெரும் மனிதருக்கு இருக்கக்கூடியதைப் போன்ற கண்ணியமான பார்வையைக் கொண்டிருந்தவர்’²³ என்றும், ‘அநேகமாக ஒரு தந்தையிடமிருந்து வருவதைப் போன்ற மென்மையான புன்னகையை’ வீசுபவர்²⁴ என்றும் மார்க்ஸை நினைவுகூர்ந்த காவுட்ஸ்கி, ‘எப்போதும் நன்கு உடைதரித்திருக்கும்’ எங்கெல்ஸ் போல் அல்லாது, மார்க்ஸ் ‘வெளித்தோற்றங்களைப் பற்றி அக்கறைப்படாதவர்’ என்று கூறினார்.²⁵

மரியம் கோமின், மார்க்ஸின் உளப்பாங்கை நன்கு சித்திரித்துள்ளார்:

அவருடைய ஆளுமை அசாதாரணமான ஆற்றல் கொண்டதாகவும் மற்றவர்களை ஆட்கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருந்தது. அடர்த்தியான தாடிக்கும் மீசைக்கும் பொருத்தமாக இருந்த நீண்ட நரைத்த முடியால் மறைக்கப்பட்டிருந்த பெரிய தலை அவருக்கு; அவரது கருநிறக் கண்கள் சிறியவைதான் என்றாலும், கூர்மையானவையாக, ஊடுருவிப் பார்க்கக் கூடியவையாக, எள்ளி நகையாடக் கூடியவையாக, நகைத்திறம் பளிச்சிடுவதாக இருந்தன.[...], பார்வையாளர் என்ற வகையில் அவர் மகிழ்விப்பவராக, ஒருபோதும் விமர்சிக்காதவராக, நடைபெறும் எந்தவொரு கேளிக்கையிலும் மனதார பங்கேற்பவராக, நகைப்பூட்டக் கூடியதாக அவருக்கு ஏதேனும் பட்டால், கன்னங்களில் கண்ணீர் வழிந்தோடும்வரை சிரித்துக் கொண்டிருக்கிற - எங்கள் எல்லோரிலும் மிகவும் வயதான, ஆனால் மனதளவில் எங்களில் எவரையும் போல இளமையான மனிதர்.²⁶

மார்க்ஸின் இல்லம் அடிக்கடி வருகையாளர்களின் சந்தடியும் சத்தமும் கொண்டிருக்கும் என்றால், அவருடைய தபால் பெட்டியோ, பல்வேறு நாடுகளிலிருந்த செயலார்வலர்களிடமிருந்தும் அறிவாளிகளிடமிருந்தும் வரும் கடிதங்களால் எப்போதும் நிரப்பப்

22 Edward Bernstein, *My Years of Exile*. London: Leonard Parsons, 1921, p. 156

23 Karl Kautsky, in Enzensberger (Ed.), *Gespräche mit Marx und Engels*, op. cit., p. 556.

24 Ibid., p. 558.

25 Ibid, p. 556.

26 Comyn, 'My Recollections of Marx', op. Cit.,p.161.

பட்டிருக்கும். அந்தக் கடிதங்களை அனுப்பியவர்கள், அக் காலத்தில் நடந்த முக்கிய அரசியல் நிகழ்வுகளைப் பற்றி சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் தலைவரிடம் கலந்தாலோசிக்க விரும்பினர்; குறிப்பிட்ட முடிவுகள் மீது அவரது ஆலோசனையையோ, மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளுக்கான திட்டங்களையோ அவரிடம் கேட்டனர்.

இங்கிலாந்தில் மூடுபனியும் மழையுமாக இருந்த தட்பவெட்பப் பின்னணியில்தான் மார்க்ஸின் நாட்கள் கழிந்தன. 'ராம்ஸ்கேட்டி லிருந்து திரும்பி வந்த பிறகு எனது உடல் ஆரோக்கியம் பொதுவாக சீரடைந்து கொண்டிருந்தது என்றாலும், மாதக்கணக்கில் நீடிக்கும் பாழாய்ப்போன பருவநிலைதான் தூக்கத்தைக் கெடுக்கும் இடை விடாத சளிக்கும் இருமலுக்கும் காரணம்' என்று நிக்கோலாய் டேனியெல்ஸனுக்கு (Nikolai Danielson [1844 - 1918]) 1880 பிப்ரவரியில் எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார்.²⁷ தீய அறிகுறிபோல, அந்த ஆண்டுக் குளிர்காலத்தில் அவரது மனைவி ஜென்னியின் உடல்நிலை மிகவும் மோசமாகியது. வசந்தகாலம் தொடங்கியவுடன், தமது மனைவியை நோயிலிருந்து குணப்படுத்தும் நம்பிக்கையுடன் ப்ரையன் டோன்கின் (Bryan Donkin [1842-1927]) என்னும் புதிய மருத்துவ வல்லுநரை வரவழைத்தார்.

மன உளைச்சலைத் தரும் இன்னொரு நிகழ்வைப் பற்றியும் மார்க்ஸ் டேனியெல்ஸனுக்கு எழுதினார். 1880ஆம் ஆண்டில் பிரெஞ்சு அரசாங்கம் வழங்கிய பொது மன்னிப்பு, 1871ஆம் ஆண்டில் பாரிஸ் கம்யூன் வீழ்ந்ததற்குப் பிறகு நடந்த ஓடுக்குமுறையிலிருந்து தப்பி வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற நூற்றுக்கணக்கான புரட்சியாளர்கள் பிரான்ஸுக்குத் திரும்பி வருவதற்கு அனுமதி வழங்கியது. இந்த செய்தி மார்க்ஸிற்கு ஊக்கமளிப்பதாக இருந்தபோதிலும், அந்தப் பொது மன்னிப்பால் தனிப்பட்ட முறையில் அவருக்கு ஏற்பட்ட விளைவு தவிர்க்கவியலாதபடி வேதனை தரக்கூடியதாக அமைந்தது. ஏனெனில் பத்தாண்டுகளுக்கு முன் திருமணமான அவரது மூத்த மகள் ஜென்னியின் கணவரும் பத்திரிகையாளரும் பாரிஸ் கம்யூன் போராளியுமான சார்ல் லாங்குவியுக்கு (Charles Longuet), ஜார்ஜ் க்லெமென்சோவால் (Georges Clemenceau [1841-1929])^{*} நிறுவப்பட்ட 'நீதி' (La Justice) என்ற முற்போக்கு ஏட்டின் இணை ஆசிரியர் பதவி வழங்கப்பட்டிருந்ததால், அவர் தமது மனைவி மக்களுடன் பிரெஞ்சுத்

27. Karx Marx to Nikolai Danielson. 19 February 1881, in MECW, vol. 46, p. 60.

* ஜார்ஜ் க்லெமென்சோ : பிரெஞ்சுப் பத்திரிகையாளர், அரசியல்வாதி, மருத்துவர்.

தலைநகர் பாரிஸுக்குத் திரும்பிச் செல்லவிருந்தார். அந்தப் பிரிவு மார்க்ஸுக்கும் அவரது மனைவிக்கும் பெரும் சோகத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது. ஏனெனில் அவர்களுக்கு அந்த ‘மூன்று பேரக் குழந்தைகள் மகிழ்ச்சிக்கும், வாழ்க்கைக்குமான வற்றாத ஊற்றுக்கண்களாக இருந்தனர்’.²⁸

அடுத்து வந்த மாதங்களில் அவர்களுக்கு, அந்தப் பேரக் குழந்தைகள் அங்கு இல்லாமல் போனதைப் பற்றிய சோகம் எப்போதும் இருந்து வந்தது. மார்க்ஸுக்கு மகிழ்ச்சியும் சோகமும் மாறி மாறி வந்துகொண்டிருந்தன. ஜென்னிக்கு எழுதும் கடிதங்களில் குழந்தைகளைப் பற்றி எப்போதும் விசாரிப்பார்:

நீ இங்கிருந்து சென்றது முதல் - நீயும் ஜானியும் ஹார்ராவும் திரு. ‘டீ’யும்²⁹ இல்லாமல் - வாழ்க்கை சலிப்புத் தட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. நமது குழந்தைகளின் குரல்களைப் போல் ஒலிக்கும் வேறு குழந்தைகளின் குரல்களைக் கேட்கையில் நான் ஜன்னலுக்கு விரைந்து சென்று வெளியே பார்ப்பேன், குட்டிப் பையன்கள் கால்வாயின்* மறுபக்கம் இருக்கிறார்கள் என்னும் உண்மையை ஒரு கணம் மறந்துவிட்டு.³⁰

28. Ibid., p. 61.

29. தமது பேரன்களான மூன், ஹான்ரி, எட்கார் லாங்குயி ஆகியோரை விளிப்பதற்கு மார்க்ஸ் பயன்படுத்திய சுருக்கமான பெயர்கள். அவர்களில் மிக இளையவரான எட்கார் பின்னாஸில் நினைவுகூர்ந்தார்: “(எங்கள்) பாட்டனார், அவரே ஒரு குழந்தையைப் போல குழந்தைகளுடன் விளையாடுவார் - அது தமது அதிகாரத்துக்குக் குழி பறித்துவிடும் என்பதைப் பற்றி சிறிதுகூடக் கவலைப்படாமல். அக்கம்பக்கத் தெருக்களில் அவர் ‘அப்பா மார்க்ஸ்’ என்றழைக்கப்பட்டார். குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பதற்காக எப்போதும் தமது பாக்கெட்டில் மிட்டாய்கள் வைத்திருப்பார். பின்னர் அவர் தமது அன்பை பேரக் குழந்தைகளுக்கு மாற்றினார்” - Edgar Longuet, in Enzensberger (ed.), *Gespräche mit Marx und Engels*. op. cit., p. 579; “குழந்தைகளுடன் எப்படி விளையாட வேண்டும் என்பதை மார்க்ஸ் அறிந்திருந்தார். அவர்கள் மீது அத்தனை அன்பு வைத்திருந்தார்” என்பதை ஓகஸ்ட் பெபல் நினைவுகூர்ந்துள்ளார் - August Bebel, in *ibid.*, p. 528; “மார்க்ஸுக்குக் குழந்தைகளின் சகவாசம் ஒரு தேவை; அவருக்கு அது ஒரேசமயத்தில் புத்துணர்ச்சி அளிப்பதாகவும் இழந்துபோனதை மீட்பதாகவும் இருந்தது” - Liebknecht, in *ibid.*, p. 541; ஹைண்ட்மன் எழுதினார்: “குழந்தைகளுக்கு அவரைப் பிடித்திருந்தது. அவர்களுடன் நண்பர்களைப் போலவே விளையாடுவார்” - *Record of an Adventurous Life*, op. cit., p. 259.

* கால்வாய்: இங்கிலாந்தையும் பிரான்ஸையும் பிரிக்கும் சிறு கடலின் பெயர் ‘ஆங்கிலேயக் கால்வாய்’ - சுருக்கமாக, ‘கால்வாய்’ என அழைக்கப்படுகிறது.

30. Karl Marx to Jenny Longuet, 11 April 1881, in MECW, vol. 46, p. 81.

ஏப்ரல் இறுதியில் ஜென்னிக்கு நான்காவது குழந்தை பிறந்த போது, நகைச்சுவையுடன் அவரைப் பாராட்டி எழுதிய கடிதத்தில், தம்மைச் சார்ந்த ‘பெண்ணினத்தவர்’, புதிய வருகையினால் ‘மக்கள்தொகையின் மாண்புமிக்க அரைபாதியினரின் எண்ணிக்கை’ அதிகரிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தனர் என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால், ‘என்னைப் பொறுத்தவரை, இந்த வரலாற்றுத் திருப்பத்தின்போது, குழந்தைகள் “ஆண் பாலினராக” பிறக்க வேண்டும் என்பதே எனது விருப்பம். ஆண்கள் இதுவரை கடந்து சென்றுள்ள எல்லாக் கால கட்டங்களையும்விட மிகப் புரட்சிகரமான காலகட்டம் அவர்களுக்கு எதிரே உள்ளது’ என்றெழுதினார்.³¹

அரசியல்ரீதியான எதிர்பார்ப்புகளும், அவரது தலைமுறையைச் சேர்ந்த ஆண்களுக்குப் பொதுவானதாக இருந்த ஆராயப்படாமல் இருந்த கருத்துகளும் கலந்த இந்தச் சிந்தனைகள் இரண்டு முக்கிய கவலைகளை விளைவித்தன. முதல் கவலை, நீண்டகாலமாகத் தாம் தாங்கிக்கொண்டிருந்த இன்னல் மிகுந்த வாழ்க்கையை நினைவூட்டுகிற மாதிரியான வாழ்க்கையை பாரிஸில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் தமது மகளுக்குத் தம்மால் உதவிசெய்ய முடியவில்லை என்ற வருத்தத்திலிருந்து தோன்றியதாகும். மகள் ஜென்னிக்கு எழுதிய கடிதத்தில், ‘சாத்தியமான நல்லவை அனைத்தும் உனக்குக் கிடைக்கட்டும்’ என்ற தமது மனைவியின் வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்தார். ஆனால், ‘வாழ்த்துகள் ஒருவரின் சக்தியின்மையைத் தட்டிக் கழிப்பதைத் தவிர வேறு எதற்கும் உதவாது’ என்றும் கூறினார். இரண்டாவது கவலை அரசியல்ரீதியானது. சர்வதேசத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் புதிய, உற்சாகமிக்க போராட்டங்களில் கலந்து கொள்ளும் அனுபவத்தைப் பெற தாம் உயிரோடு இருக்க மாட்டோம் என்னும் எண்ணத்தோடு சம்பந்தப்பட்டதாகும். ‘இப்போதுள்ள மோசமான விஷயம் என்ன வென்றால், “பார்ப்பதற்கு”ப் பதிலாக “முன்கூட்டியே பார்க்க” மட்டுமே முடிகின்ற வகையில் வயதானவராக இருப்பதுதான்’.³²

கெடுவாய்ப்பாக, எல்லாப் பிரச்சினைகளும் மோசமடைந்து கொண்டிருந்தன. தமது மனைவியின் நோய் ‘மேன்மேலும் சாவை நோக்கித் தள்ளிக்கொண்டிருக்கும் தன்மையை அடைந்து கொண்டி

31. Karl Marx to Jenny Longuet, 29 April 1881, in MECW, vol. 46, p. 89.

32. Ibid

ருப்பதாக' ஜூன் தொடக்கத்தில் ஸ்வின்டனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ் கூறினார்.³³ அவருமே புதிய உடல் கோளாறுகளால் தொடர்ந்து அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். மூட்டுவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த காலுக்கான துருக்கியக் குளியல்* சிகிச்சையை அவர் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது.³⁴ இது போக, அவருக்கு 'நிரந்தரமான' சளி பிடித்திருந்தது - அது 'விரைவாக மறைந்து கொண்டிருப்பதைப் போல' இப்போது தோன்றியது என்றாலும். அவரது மூத்தமகரும் பேரக் குழந்தைகளும் அங்கு இல்லாத குறை அவரைப் பெரிதும் வாட்டியது : 'உன்னைப் பற்றியும் அருமையான குழந்தைகளைப் பற்றியுமான நினைப்பு இல்லாமல் எனக்கு ஒரு நாள் கூடக் கழிவதில்லை' என்று மகள் ஜென்னிக்கு எழுதினார். ஜானிக்கு, கெதெவின் 'ரெனார்ட் என்னும் நரி' நூலின் பிரதியொன்றை அனுப்பி, 'பாவம் அவன், அதை அவனுக்குப் படித்துக்காட்ட யாரேனும் இருக்கிறார்களா?' என்று விசாரித்தார்.³⁵

1881ஆம் ஆண்டின் முதல் பாதி இத்தகைய இன்னல்களுக்கு கிடையே கழிந்தது. அடுத்த பாதி இன்னும் மோசமானதாக இருந்தது.

2. மானுவலியலுக்கும் கணிதத்துக்கும் இடையில்

இருப்பினும் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைமைகள் எப்போதெல்லாம் அனுமதிக்கின்றனவோ அப்போது அவர் தொடர்ந்து ஆய்வுப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வந்தார். அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியுள்ளவர்களில் சிலர், அவரது அறிவுத் தேடலும் கோட்பாட்டு ரீதியான மதிக்கூர்மையும் அவரது இறுதி ஆண்டுகளில் மங்கிவிட்டன என்று கூறுவதற்கு மாறாக, அவர் தமது ஆய்வைத் தொடர்ந்து

33. Karl Marx to John Swinton, 2 June 1881, in MECW, vol. 46, p. 93.

* துருக்கியக் குளியல் என்பது மூன்று கட்டங்களைக் கொண்டது; முதலில் நோயாளி வெதுவெதுப்பான அறைக்குக் கொண்டு செல்லப்படுவார். அங்கு இடைவிடாமல் சூடான காற்று செலுத்தப்படுமாதலால் நோயாளிக்கு வியர்த்துக் கொட்டும். பிறகு அவர் இன்னொரு, மேலும் சூடான அறைக்குக் கொண்டு செல்லப்படுவார். பிறகு குளிர்ந்த நீரால் குளிப்பாட்டப்பட்டவுடன் அவரது உடலுக்கு 'மஸ்ஸாஜ்' தரப்படும். அதன் பிறகு குளிர்ச்சியான அறைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு, அவர் நன்கு ஓய்வெடுக்கும்படி செய்யப்படுவார்.

34. Friedrich Engels to Jenny Longuet, 31 May 1881, in MECW, vol. 46, p. 77.

35. Karl Marx to Jenny Longuet, 6 June 1881, in MECW, vol. 48, p. 95.

மேற்கொண்டு வந்ததுடன் அதனை முற்றிலும் புதிய துறைகளுக்கு விரிவுபடுத்தினார்.³⁶

பிப்ரவரியில் டேனியெல்ஸனுக்கு மார்க்ஸ் எழுதினார்: ‘எனக்கு வந்த கடிதங்களுக்குப் பதில் எழுத முடியாமல் போன மோசமான நிலை என்னை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது’. இதற்கு முக்கியமான காரணம், புதிய ஆய்வுகளில் அவர் மூழ்கியிருந்ததும், ‘பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அமெரிக்காவிலிருந்து அனுப்பப்பட்டுள்ள ஏராளமான புள்ளிவிவரப் புத்தகங்களை படித்து முடிப்பதற்குப் போராடுவதென’ அவர் உறுதிபூண்டிருந்ததும் தான்.³⁷

1880 டிசம்பர், 1881 ஜூன் மாதங்களுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் அவரது ஆய்வுக்கான அக்கறை மற்றொரு துறை மீது - ‘மானுடவியல்’ - (anthropology) மீது குவிந்திருந்தது. அமெரிக்க மானுடவியலாளர்

36. 1918இல் ‘கார்ல் மார்க்ஸ் : அவரது வாழ்க்கைக் கதை’ (Karl Marx: The Story of His Life. Ann Arbor: University of Michigan Press, 1962) என்னும் நூலின் 151ஆம் பக்கத்தில், ஃப்ரன்ஸ் மெஹ்ரிங் (Franz Mehring), மார்க்ஸின் இறுதிப் பத்தாண்டுகள் ‘அவருக்கு மெல்ல மெல்ல ஏற்பட்டு வந்த மரணம்’ என்று சொல்லப்படுவது ‘பெரிதும் மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்று’ என்று எழுதினார். ஆனால் 526ஆம் பக்கத்தில் ‘1878 முதல் மார்க்ஸ் தமது முதன்மையான பணியை முடிப்பதற்காகத் தொடர்ந்து ஏதும் செய்யவில்லை’ என்று தவறாக அறுதியிடுகிறார். 1881-83ஆம் ஆண்டுகளில் மார்க்ஸ், ஆக்கபூர்வமான பணிக்கான தமது ஆற்றலில் சிறிதை இழந்திருந்தாலும், அறிவுப் பசியையோ, ஆராய்ச்சிக்கான திறமையையோ ஒருபோதும் இழக்கவில்லை என்று 1923இல் டேவிட் ரையாலனோவ் எழுதினார் (‘Neueste Mitteilungen über den literarischen Nachlaß von Karl Marx und Friedrich Engels’, in *Archiv für die Geschichte des Sozialismus und der Arbeiterbewegung*, vol. 11 (1925), p.386.). கார்ல் வோர்லாண்டெர் (Karl Vorländer) 1923இல் எழுதிய *கார்ல் மார்க்ஸ்* (Karl Marx, Leipzig: F. Meiner) என்னும் நூலின் 255ஆம் பக்கத்தில், ‘மிக சீக்கிரத்திலேயே முதிர்ச்சியடைந்துவிட்ட, பல சோதனைகளை அனுபவித்த மார்க்ஸுக்கு வேறு பலரைக் காட்டிலும் சீக்கிரமாகவே உடல்ரீதியான முதுமை தட்டிவிட்டது’ என்றும், 291ஆம் பக்கத்தில் ‘1878 முதல் அவர் அடிக்கடியும் இன்னும் அதிக அளவிலும் தம்மால் பணியாற்ற இயலாது என்றும் உணர்ந்தார்’ என்றும் எழுதினார். வோர்லாண்டெருக்குப் பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு, *கார்ல் மார்க்ஸ்; அவரது வாழ்க்கையும் சூழலும்* என்னும் நூலில் 280ஆம் பக்கத்தில் இலையா பெர்லின் (Isaiah Berlin) மேற்சொன்ன கூற்றையே எதிரொலித்தார்: “அவரது எழுத்துப் பணி குறைந்து கொண்டே வந்தது, அவரது எழுத்து மேலும் கிறுக்கலானதாகவும் தெளிவற்றதாகவும் இருந்தது” (Karl Marx: His Life and Environment. London: Oxford University Press, 1963, p. 280.) மார்க்ஸின் எழுத்துப் பணியின் கடைசிக் கட்டம் கடினமானதாகவும் சுற்றிவளைத்து எழுதுகின்ற வகையிலும் இருந்தது உண்மைதான். ஆனால் அந்த எழுத்துப் பணி கோட்பாட்டுரீதியாக முக்கியமானதாகும்.

37 Karl Marx to Nikolai Danielson, 19 February 1881, op. cit., p. 61.

லூயி மார்கன் (Lew Morgan [1852-1916]) எழுதிய தொன்மைச் சமுதாயம் (Ancient Society) என்னும் நூலைப் படிப்பதிலிருந்து மானுடவியல் தொடர்பான தமது ஆய்வைத் தொடங்கினார் மார்க்ஸ். அந்தப் புத்தகம் வெளியிடப்பட்ட இரண்டாண்டுகளுக்குப் பிறகு அதன் பிரதியொன்றை, அமெரிக்காவுக்குச் சென்று திரும்பிய ரஷிய இனவரைவியலாளர் (ethnologist) மாக்ஸிம் காவலெவ்ஸ்கி (Maksim Kovalevsky [1851-1916]) கொண்டு வந்து அதை மார்க்ஸுக்கு அனுப்பினார்.

அந்த நூலில் மார்க்ஸைக் கவர்ந்தது என்னவென்றால், பொருளுற்பத்தியும் தொழில்நுட்பக் காரணிகளும் சமுதாய முன்னேற்றத்துக்கான முன்னிபந்தனைகளாகும் என்னும் கருத்தை மார்கன் கொண்டிருந்ததுதான். அந்த நூலிலிருந்து அவர் மார்க்ஸ் எழுதிய பகுதிகள், அவரது விமர்சனக் குறிப்புகளுடன் மிக அடர்த்தியாக எழுதப்பட்ட நூறு பக்கங்களில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவைதாம் அவரது இனவரைவியல் குறிப்பேடுகள் (Ethnological Notebooks) என்று அழைக்கப்படும் ஆக்கத்தின் பெரும்பகுதியாக அமைந்துள்ளன.³⁸ அந்தக் குறிப்பேடுகள் பின்வரும் படைப்புகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சில பகுதிகளையும் அவற்றின் மீதான மார்க்ஸின் விமர்சனக் குறிப்புகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளன: வழக்குரைஞரும், இந்தோனீஷ விவகாரங்களைப் பற்றிய வல்லுநருமான ஜேம்ஸ் மோனி (James Money) எழுதிய ஜாவா அல்லது காலனியை நிர்வகிப்பது எவ்வாறு (Java, or How to Manage a Colony (1861); (காலனியாட்சியின் கீழ் இருந்த) இலங்கையின் உச்சநீதிமன்றத் தலைவர் ஜான் ஃபியர் எழுதிய இந்தியாவிலும் இலங்கையிலுமுள்ள ஆரிய கிராமம் (The Aryan Village in India and Ceylon [1880]), வரலாற்றறிஞர் ஹென்றி மெய்ன் (Henry Maine [1822-1888]) எழுதிய நிறுவனங்களின் தொடக்க கால வரலாறு பற்றிய விரிவுரைகள் (Lectures on the Early History of Institutions [1875]). இந்த நூல்களிலிருந்து மார்க்ஸ் எடுத்து எழுதி வைத்த பகுதிகள் அவரது இனவரைவியல் குறிப்பேடுகளில்

38. மார்க்ஸின் மறைவுக்குப் பிறகு, அந்தக் குறிப்பேடுகளைப் பதிப்பித்தவரான லாரன்ஸ் க்ரேடெர் அவற்றுக்குக் கொடுத்த தலைப்புதான் இது. அந்தக் குறிப்பேடுகளிலுள்ள ஆய்வுகள் முதன்மையாக 'மானுடவியல்' தொடர்பானவை. எனவேதான் மார்க்ஸ், 'இனவரைவியல்' என்று குறிப்பிடவில்லை

நூறு காகிதங்களில் உள்ளன.³⁹ இந்த ஆராய்ச்சியாளர்களின் ஆய்வுகளை மார்க்ஸ் ஒன்றோடொன்று ஒப்பிட்டு மதிப்பீடு செய்த விதத்தைப் பார்க்கையில், அது எப்படியேனும் இவற்றைக் கரைத்துக் குடித்துவிடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் மிகக் குறுகிய காலத்தில் இந்தக் குறிப்புகளையெல்லாம் தொகுத்திருக்கிறார் என்னும் முடிவுக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்கின்றது.

தமது முந்திய ஆய்வுகளில் மார்க்ஸ் கடந்தகால சமூக-பொருளாதார வடிவங்களை ஏற்கெனவே பரிசீலனை செய்து அவற்றைப் பற்றிய விரிவான கருத்துகளை ஜெர்மன் கருத்துநிலை (The German Ideology) நூலின் முதல் பகுதியிலும், க்ரூண்ட்ரிலெ (Grundrisse) நூலில் 'முதலாளிய உற்பத்திக்கு முந்திய உற்பத்தி வடிவங்கள்' என்று தலைப்பிடப்பட்டிருந்த பகுதியிலும், மூலதனம் முதல் பாகத்திலும் கூறியிருந்தார். 1879இல் காவலெவ்ஸ்கியின் பொது நிலவுடைமை (Common Land Ownership [1879]) என்னும் நூலை அதன் ரஷிய மொழி மூலத்திலேயே படித்தார் மார்க்ஸ். அது, தொன்மைச் சமுதாயங்கள் பற்றி ஆய்வு செய்யும் திசையில் அவரை மீண்டும் செலுத்தியது. ஆனால், இனவரைவியல் குறிப்பேடுகளில் தான் அவர், ஆழமான, அன்றுவரை கிடைத்த தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வில் ஈடுபட்டார்.

அரசியல் பொருளாதாரம் பற்றிய தமது விமர்சனப் பகுப்பாய்வை உறுதியுடன் தொடர்ந்து செய்வதற்கு இன்றியமையாதவையாக இருந்த வரலாற்றுக் காலகட்டங்கள், பூகோளப் பகுதிகள், குறிப்பிட்ட தலைப்புகள் ஆகியன பற்றிய அறிவை விரிவுபடுத்திக்கொள்ள இந்த ஆய்வை மேற்கொண்டார். 1850களிலும் 1860களிலும் அவர் எழுதிய கையெழுத்துப் படிகளுக்கு ஆதாரமாகக் கிடைக்காதிருந்த, தொன்மைச்

39. இந்தக் குறிப்பேடுகளை எழுதிக் கொண்டிருந்த காலத்தை மார்க்ஸ் துல்லியமாகக் குறித்து வைக்கவில்லை. மார்க்ஸின் 'இனவரைவியல் குறிப்பேடுகளை' பற்றிய முதன்மையான ஆராய்ச்சியாளரான லாரென்ஸ் க்ராடெர், மார்க்ஸ் முதலில் மார்க்ஸின் எழுத்துகளுடன் தம்மைப் பரிச்சயப்படுத்திக் கொண்டு, அதன் பிறகு அவற்றிலிருந்து தமக்கு வேண்டிய பகுதிகளைத் தொகுத்தார் என்று கூறுகிறார் [மேற்சொன்ன நூலின் பக்கம் 87 இல் உள்ள 'Addenda' வைப் பார்க்கவும்.] (Karl Marx, *The Ethnological Notebooks of Karl Marx*, Lawrence Krader (ed.). Assen: Van 1881) மார்க்ஸ்-ஜூன் 1881இல் இலண்டனுக்குப் பயணம் மேற்கொண்ட காவுட்ஸ்கி, 'வரலாற்றுக்கு முந்தியவற்றையும் இனவரைவியலையும் ஆய்வு செய்வதில் மார்க்ஸ் அப்போது முனைப்பாக ஈடுபட்டிருந்தார்' என்று கூறியுள்ளதை, எந்தக் காலகட்டத்தில் இந்தப் பணியை மார்க்ஸ் மேற்கொண்டிருந்தார் என்பதற்கான சாட்சியமாகக் கொள்ளலாம் (Enzensberger (ed.), *Gespräche mit Marx und Engels*, op. cit., p. 552.)

சமுதாயங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் தலைசிறந்த அறிஞர்களாக இருந்தவர்கள் வளர்த்தெடுத்த மிக அண்மையக் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள், மிகத் தொன்மையான சமுதாயங்களின் பண்புகள், நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றைப் பரிசீலனை செய்ய உதவின. 1850களிலும் 1860களிலும் அவர் எழுதியபோது இத்தகைய விவரங்கள் அவருக்குக் கிடைத்திருக்கவில்லை என்பதை அவரது கையெழுத்துப்படிகளிலிருந்து அறிய முடிகின்றது.

மூலதனம் நூலின் இரண்டாம் பாகத்தை எழுதி முடிக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளை அடைய இன்னும் முயற்சி செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில், அவர் மேற்கொண்ட இனவரைவியல் ஆய்வுகளுக்கு ஏராளமான சக்தி தேவைப்பட்டது. அந்த ஆய்வுகளை அவர் மேற்கொண்டதற்கான தூண்டுதல், புதியவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற வெறும் ஆவலல்ல. மாறாக, மிகப்பெரும் கோட்பாட்டு-அரசியல் இலக்கை அடையும் பொருட்டு அவை மேற்கொள்ளப்பட்டன. வரலாற்றில் வெவ்வேறு உற்பத்திமுறைகள் ஒன்றை மற்றொன்று எத்தகைய வரிசையில் - அதாவது எத்தகைய சாத்தியக்கூறான வரிசையில் - தொடர்ந்துள்ளன என்பதை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய விரும்பினார். தற்போதுள்ள சமுதாயம் கம்யூனிச சமுதாயமாக உருமாற வேண்டியிருக்கும் என்ற தமது கோட்பாட்டிற்கு இத்தகைய ஆய்வானது மேலும் வலுவான வரலாற்று அடிப்படைகளை வழங்கும் என்று கருதினார்.⁴⁰

ஆக, இனவரைவியல் குறிப்பேடுகளில், மார்க்ஸ், மேற்சொன்ன ஆராய்ச்சியாளர்களின் நூல்களிலிருந்து எடுத்து எழுதிய பகுதிகளின் தொகுப்போடு சேர்த்து ஏடறியா வரலாற்றுக்கு முந்திய காலகட்டம், குடும்ப பந்தங்கள், பெண்களின் நிலைமை, சொத்து உறவுகளின் தோற்றம், முதலாளியத்துக்கு முந்திய சமுதாயங்களில் இருந்த சமூகப் பழக்க வழக்கங்கள், அரசு அதிகாரத்தின் உருவாக்கமும் அதன் தன்மையும், தனிநபர் வகித்த பாத்திரம், சில மானுடவியல் ஆராய்ச்சி அணுகுமுறைகளிலிருந்த இனவாதக் கருத்துகள், காலனியம் ஏற்படுத்திய விளைவுகள் போன்ற மேலும் நவீனமான அம்சங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய தமது சுவாராசியமான விமர்சனக் கருத்து

40. இவ்விஷயம் தொடர்பாக பியர் தார்தொ, கிறிஸ்டியன் லவால் ஆகியோரின் அவதானிப்புகளைக் காண்க: Pierre Dardot and Christian Laval, *Marx, prénom Karl*. Paris: Gallimard, 2012, p. 667.

களையும் எழுதியுள்ளார். அத்துடன் மார்கனின் படைப்பிலிருந்து மார்க்ஸ் விலைமதிப்பற்ற சில முடிவுகளையும் வகுத்துள்ளார். தொன்மைச் சமுதாயம் நூலில் மார்கன், 'பழைய இனக்குழு அமைப்பிலும் (tribal system) பொதுவாக தொன்மைச் சமுதாயத்திலும் சமூக அலகாக இருந்தது "குலங்களே" (genes)⁴¹ அன்றி குடும்பம் அல்ல என்று மார்க்ஸுக்குத் திருப்தியளிக்கும் வகையில் நிரூபித்ததும், அவர் (மார்க்ஸ்) தமது முந்திய அபிப்பிராயங்களைக் கைவிட்டு விட்டார்' என்பதை ஹெண்ட்மன் நினைவுகூர்ந்துள்ளார்.⁴²

தொன்மைக்கால மக்கள்களின் சமூகக் கட்டமைப்பு பற்றிய மார்கனின் ஆராய்ச்சிதான், இரத்த உறவு பற்றி ஜெர்மானிய வரலாற்றாய்வாளர் பார்தோல்ட் நீபர் (Barthold Niebuhr [1786-1831]) ரோமானியர்களின் வரலாறு (*Roman History [1811-12]*) என்னும் நூலில் வளர்த்தெடுத்திருந்தவை உள்ளிட்ட மரபான விளக்கங்களில் இருந்த வரம்புகளைக் கடந்து செல்ல மார்க்ஸுக்கு உதவி செய்தன. முந்திய கருதுகோள்கள் அனைத்துக்கும் மாறாக, 'ஒருதாரமணக் குடும்பத்துக்கு' பிந்தியவைதான் 'குலங்கள்' (gens) என்றும் அவை 'குடும்பங்களின் ஒன்றிணைப்பின் காரணமாக விளைந்தவை' என்றும் கொள்வது தவறு என்பதை மார்கன் சுட்டிக் காட்டினார்.⁴³ ஏடறியா வரலாற்றுக்கு முந்திய மற்றும் தொன்மைச் சமுதாயம் பற்றிய அவரது ஆய்வுகள் தந்தையதிகாரக் குடும்பத்தை (patriarchal family) சமுதாயத்தின் மூல அடிப்படை அலகாகப் பார்க்கக்கூடாது என்றும், பொதுவாகக் கருதப்படுவதற்கு மாறாக அது மேலும் அண்மைக்கால சமூக ஒழுங்கமைப்பின் வடிவம் என்றே பார்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறின. அது 'வாழ்க்கையின் இடர்ப்பாடுகளை தன்னந்தனியாக எதிர்கொள்ள இயலாதிருந்த பலகீனமான அமைப்பு' என்றார் மார்கன்.⁴⁴ அமெரிக்காவின் தொல்குடிகளிடையே ஒருவகை 'கம்யூனிச வாழ்க்கையை'⁴⁵ கடைப்பிடித்த 'இணைக் குடும்பம்' (syndyasmian

41. பொதுவான மரபுவழியில் வந்த இரத்த உறவினர்களைக் கொண்டதே 'குலம்' ஆகும். காண்க: Henry Morgan, *Ancient Society*. New York: Henry Holt, 1877, p. 35.

42. Hyndman, *Record of an Adventurous Life*, op. cit., pp. 253-4.

43. Morgan, *Ancient Society*, op. cit., p. 515

44. Ibid., p. 472.

45. Karl Marx, *The Ethnological Note Books of Karl Marx*, op.cited., p.115..

or pairing family) போன்றதொரு சமூக வடிவம் இருந்ததை அனுமானித்துக் கொள்வது மேலும் சாத்தியமே என்றார்.*

மறுபுறம், மார்க்ஸ் நிறுவனங்களின் தொடக்க வரலாறு பற்றிய விரிவுரைகளில் (Lectures on the Early History of Institutions) மரபுவழிக் குழுவும் (sept) குலமும் வளர்ச்சியடைவதற்கு அடிப்படையாக இருந்தது தனிக்குடும்பம்தான் என்று மெய்ன் கூறிவந்ததற்கு எதிராகக் கருத்துப் போராட்டம் நடத்தினார். விக்டோரிய அரசிக் காலத்தில் இருந்த வற்றை ஏடறியா வரலாற்றுக் காலத்தில் இருந்தவையாக மாற்றும் இந்த முயற்சியை ஏளனம் செய்த மார்க்ஸ், ‘முட்டாள்தனமான இந்த ஆங்கிலேயேர் குலங்களிலிருந்து தொடங்காமல், பின்னாளில் தலைவனாக ஆகிய அதிகாரத் தந்தையிலிருந்தே தொடங்குகிறார் - எத்தகைய சிந்தனை வறட்சி!’⁴⁶ மார்க்ஸின் கிண்டல் படிப்படியாக உச்சநிலையை அடைகிறது: ‘ஆங்கிலேய தனிப்பட்ட குடும்பத்தை மெய்ன் அவரது தலையிலிருந்து அகற்ற முடியாமல் இருக்கிறார்.’⁴⁷ ; ‘அவர் ரோம “தந்தையதிகார” (patriarchal) குடும்பத்தை விஷயங்களின் தொடக்கத்துக்கே கொண்டு சென்று விடுகிறார்’.⁴⁸ ஃபியரையும் மார்க்ஸ் விட்டுவைக்கவில்லை: ‘தனிப்பட்ட குடும்பத்தையே அந்தக் கழுதை எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படையாகக் கொள்கிறது!’⁴⁹

குடும்பம் என்னும் கருத்தாக்கம் பற்றிய மார்க்ஸின் கருத்துகள் மார்க்ஸின் சிந்தனைக்கு இன்னுமதிக ஊட்டத்தைக் கொடுத்தன. மார்க்ஸ் கூறினார்: “அடிமை” அல்லது “வேலைக்காரன்” என்பதற்குரிய அதே வேர்ச்சொல்லிலிருந்து பிறந்த “குடும்பம்” என்னும் சொல்

* “இணைக் குடும்பம் என்பது தனிச்சிறப்பானதும் விநோதமானதுமாகும். அந்தக் குடும்பங்கள் பல வழக்கமாக ஒரே வீட்டில் இருந்து கூட்டு சமூக இல்லமாக (communal household) அமைந்தன. அதில் கம்யூனிச நெறியில் வாழ்தல் என்பது கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. இத்தகைய பல குடும்பங்கள் ஒரு பொதுவான இல்லத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருப்பதுவே, ‘குடும்பம் என்பது வாழ்க்கையின் இடர்ப்பாடுகளை தன்னந்தனியாக எதிர்கொள்ள இயலாதிருந்த பலகீனமான அமைப்பு’ என்பதை ஒப்புக் கொள்வதாகும். இருப்பினும், அது தனித்தனி இணைகளின் திருமணத்தை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதாகும். ஒருதாரமணக் குடும்பத்தின் பண்புகள் சிலவற்றையும் இது கொண்டுள்ளது” - Morgan, Ancient Family, Part III, Chapter IV, The Syndyasmian and the Patriarchal Families, <https://www.marxists.org/reference/archive/morgan-lewis/ancient-society/ch24.htm> (Accessed on 20.10.2017)

46. Ibid.,292.

47. Ibid., p. 309.

48. Ibid., p. 324.

49. Ibid., p. 281.

ஆரம்பத்தில் 'திருமணமான ஜோடியையோ, அவர்களது குழந்தைகளையோ குறிக்கவில்லை; மாறாக, அடிமைகளும் வேலைக்காரர்களுமடங்கிய அமைப்பையே குறித்தது. அந்தத் திருமணமான ஜோடியையும் அவர்களது குழந்தைகளையும் பராமரிப்பதற்காகவே அந்த அடிமைகளும் வேலைக்காரர்களும் உழைத்தனர். அந்த அமைப்பு வீட்டுத் தலைவனின் அதிகாரத்தின் (pater familias) கீழ் வைக்கப்பட்டிருந்தது'⁵⁰ மார்கனின் கருத்துகளை அடியொற்றி மார்க்ஸ் கூறினார்:

நவீனகாலக் குடும்பம், அடிமை முறையை மட்டுமின்றி பண்ணையடிமை முறையின் கருவையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. ஏனெனில், அது தொடக்கத்திலிருந்தே விவசாய வேலைகளுடன் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. சமுதாயத்திற்குள்ளும் அரசுக்குள்ளும் பின்னாளில் விரிவாக வளர்ச்சியடையப் போகின்ற எல்லா முரண்பாடுகளையும் அது தனக்குள் குறு வடிவத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது [...] ஒருதார மணக் குடும்பம், மற்றவற்றிலிருந்து தனித்து நிலவுவதற்கான முன்நிபந்தனை, எல்லாவிடங்களிலும் அடிமைகளால் நேரடியாக உருவாக்கப்பட்ட வீட்டு வேலை வர்க்கமொன்று (domestic class) இருக்க வேண்டும் என்பதாகும்.⁵¹

இனவரைவியல் குறிப்புகளில் பிறிதோரிடத்தில் தமது சொந்த சிந்தனைகளை வளர்த்துச் செல்கிறார் மார்க்ஸ்: 'வீடுகள், நிலங்கள், மந்தைகள் ஆகியவற்றைச் சொத்தாகக் கொண்டிருப்பது ஒருதார மண முறையுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது'.⁵² உண்மையில், *கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை* கூறுவதைப் போல 'வர்க்கப் போராட்டத்தின் வரலாறு' என்னும் வகையில் வரலாற்றின் தொடக்க முனை இதுதான்.⁵³

'மார்க்ஸ் விட்டுச் சென்ற பணியைச் செய்து முடிக்கும் வகையில் அமைந்தவை' என்றும், அவரால் செய்வதற்கு நேரமில்லாமல் போன

50. Morgan, *Ancient Society*, op. cit., p. 469.

51. Marx, *The Ethnological Notebooks of Karl Marx*, op. cit., p.120.

52. Ibid., p. 21.

53. Karl Marx and Friedrich Engels, *Manifesto of the Communist Party*, in MECW, vol.6, p. 483. *கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையின்* 1888ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பதிப்புக்கான குறிப்பொன்றில் எங்கெல்ஸ் எழுதினார்: "குலங்களின் (gens) உண்மையான தன்மை, குலத்திற்கும் இனக்குழுவுக்கும் (tribe) உள்ள உறவு ஆகியன பற்றிய மார்கனின் கண்டுபிடிப்புதான், இந்தத் தொன்மைச் சமுதாயத்தின் உள்ளமைப்பை, அதன் வகைமாதிரி (typical) என்னும் வகையில் முழுமையாக எடுத்துக்காட்டியது. இந்தத் தொன்மைச் சமுதாயங்களின் குலைவுடன், சமுதாயம் தனித்தனி வர்க்கங்களாகப் பிளவுறத் தொடங்குகிறது; இவை நாளடைவில் ஒன்றுக்கொன்று பகையான வர்க்கங்களாக மாறின".

பணிக்குப் பதிலாகச் செய்யப்பட்டுள்ள 'அற்பமான பணி' என்றும் எங்கெல்ஸ் தமது குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம் என்னும் நூலைக் குறிப்பிடுகிறார்.⁵⁴ இனவரைவியல் குறிப்பேடுகளில் மார்க்ஸ் எழுதியதை முழுமைப்படுத்தியுள்ள தமது நூலில் எங்கெல்ஸ் கூறுகிறார்:

ஒரு பாலினம் மற்றொரு பாலினத்துக்கு அடிமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பது, இதற்கு முந்திய வரலாறு நெடுக இதுவரை அறியப்பட்டிராதிருந்த, பாலினங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடு பற்றிய பிரகடனமாகும். பழைய பிரசுரிக்கப்படாத, மார்க்ஸும் நானும் எழுதிய கையெழுத்துப்படியொன்றில்⁵⁵ கீழ்க்கண்டவற்றைப் பார்த்தேன்: "குழந்தை பெறுவதில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஏற்பட்ட உழைப்புப் பிரிவினைதான் முதல் உழைப்புப் பிரிவினையாகும்". இன்று என்னால் பின்வருவனவற்றைச் சேர்க்க முடியும்: வரலாற்றில் தோன்றும் முதல் வர்க்கப் பகைமையும், ஒரு தார மணக் குடும்பத்தில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமிடையில் வளர்ச்சியடையும் பகைமையும் ஒருங்கே நிகழ்கின்றன. முதல் வர்க்க ஒடுக்குமுறையும் பெண் மீது ஆண் செலுத்தும் ஒடுக்கு முறையும் ஒருங்கே நிகழ்கின்றன[...] இது நாகரிக சமுதாயத்தின் உயிரணு வடிவமாகும். இதன் மூலம் அந்த சமுதாயத்தில் முழு வளர்ச்சியடைகின்ற பகைமைகளின், முரண்பாடுகளின் தன்மையை நம்மால் ஏற்கெனவே ஆராய முடிகின்றது.⁵⁶

ஆண், பெண் பாலினரின் சரிசமநிலை பற்றிய மார்க்ஸின் ஆய்வுகளை மார்க்ஸ் உன்னிப்பாகக் கவனித்தார். பண்டைக் கிரேக்க சமுதாயத்துக்கு முந்திய சமுதாயங்கள் பெண்களை நடத்துதல், பெண்களின் நடத்தை முறை ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரை முற்போக்கானவையாக இருந்தன என்று மார்க்ஸ் தமது ஆய்வுகளில் கூறினார். அவர் தமது நூலில், கிரேக்கர்களிடையே, 'பெண் மரபு வழியிலிருந்து ஆண் மரபு வழிக்கு ஏற்பட்ட மாற்றம் மனைவி, பெண் ஆகியோரின் அந்தஸ்துக்கும் உரிமைகளுக்கும் கேடு

54. Engels, *The Origin of the Family, Private Property and the State*, in MECW, vol. 26, p. 131.

55. எங்கெல்ஸ் இங்கு குறிப்பிடுவது: Karl Marx and Friedrich Engels, *The German Ideology*, in MECW, vol. 5, p. 44. இயல் ஒன்று 'ஃபயர்பாஹ்' என்று சொல்லப்படும் பகுதியைக் காண்க.

56. Engels, Op. cit., pp. 173-4. இந்த நூலில் எங்கெல்ஸ், மார்க்ஸின் நூலைப் பற்றிய மார்க்ஸின் கருத்துகள் சிலவற்றையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

விளைவித்தது' என்பது பற்றிக் கூறியிருந்த பகுதிகளை மார்க்ஸ் நகலெடுத்துக் கொண்டார். கிரேக்க சமுதாய அமைப்பைப் பற்றி மிகவும் எதிர்மறையான மதிப்பீட்டைக் கொண்டிருந்தார் மார்க்ஸ்: 'கிரேக்கர்கள் தங்கள் நாகரிகத்தின் உச்சகட்டத்தில், தங்கள் பெண்களை நடத்துவதைப் பொறுத்தவரை அநாகரிகர்களாகவே (barbarians) இருந்தனர்; பெண்களுக்கான கல்வி மேலோட்டமானதாகவே இருந்தது[...] அவர்கள் ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள் என்பது, பெண்களை அதை உண்மை என்று ஒப்புக் கொள்ளும் வகையில் கோட்பாடாகவே அவர்கள் மனதில் புகுத்தப்பட்டது'. மேலும், அநாகரிகர்களிடம் அரிதாகவே காணப்பட்ட ஒரு விஷயம் கிரேக்க சமுதாயத்தில் இருந்தது. அதாவது, 'பெண்களின் குணநலன்களைக் குறைத்து மதிப்பிடும் போக்கைக் கொண்டிருக்கும் வகையில் கிரேக்க ஆண்களிடம் திட்டமிட்ட சுயநலம் இருந்தது'. மார்க்ஸின் கருத்துகள், பண்டைக் கிரேக்கத் தொன்மங்களுடன் வேறுபட்டிருப்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்த மார்க்ஸ் கூர்மையான அவதானிப்பை வழங்கினார்: 'ஒரு காலத்தில் மேலும் சுதந்திரமானவர்களாகவும் மேலும் செல்வாக்கு கொண்டிருந்தவர்களுமாக இருந்த பெண்களின் நிலையை ஒலிம்பஸ் மலை மீதுள்ள பெண் கடவுள்கள் நினைவூட்டுகின்றனர்: அதிகாரப் பேராசை கொண்ட ஜூனோ, ஜீயஸின் தலையிலிருந்து உதித்த, அறிவுக் கடவுள் முதலியவர்கள்'.⁵⁷

மார்க்ஸின் ஆய்வுகளைப் படித்ததன் மூலம் சொத்துடைமை உறவுகளின் தோற்றம் என்னும் இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினையைப் பார்ப்பதற்கான கோணம் மார்க்ஸுக்குக் கிட்டியது. அதற்குக் காரணம் அந்தப் புகழ்பெற்ற மானுடவியலாளர் பல்வேறுவகையான உறவுமுறை அமைப்புகளுக்கும் சமூக-பொருளாதார வடிவங்களுக்குமுள்ள காரண-விளைவு உறவுகளை நிறுவியிருந்ததுதான். மேற்கு நாடுகளில் இரத்த உறவினர்களை விளக்கி, ஒவ்வொருவரின் உறவுமுறையைச் சுட்டிக் காட்டிய விளக்க முறை (descriptive system) - எடுத்துக்காட்டாக, சகோதரனின் மகன், ஒன்றுவிட்ட மகன்; தந்தையின் சகோதரர், சிற்றப்பா அல்லது பெரியப்பா; தந்தையின் சகோதரரின் மகன், ஒன்றுவிட்ட அண்ணன் அல்லது தம்பி என்று விளக்கும் முறை - உறுதிப்படுத்தப்பட்டதற்கும், இரத்த உறவினர்களை அவர்கள் ஒருவனுக்கு நெருக்கமானவர்களா, தூரமானவர்களா என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லாமல் அவர்களை வகையினங்களாக ஒன்றுபடுத்தும் வகைப்பாட்டு முறை (classificatory system) - எடுத்துக்காட்டாக, எனது சொந்த சகோதரனும் எனது தந்தையின் சகோதரன் மகன்களும் ஒரே அளவில் எனது சகோதரர்கள்

57. Marx, *The Ethnological Notebooks of Karl Marx*, op. cit., p. 121.

- வீழ்ச்சியடைந்ததற்குமான காரணிகள் சொத்துடைமையும் அரசும் வளர்ச்சியடைந்ததோடு சம்பந்தப்பட்டவை ஆகும்.⁵⁸

மார்கனின் நூல் நான்கு பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது: (1) புதியவை உருவாக்குதல், கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவற்றின் மூலம் அறிவுத்திறம் (Intelligence) வளர்ச்சி பெறுதல்; (2) அரசாங்கம் என்னும் கருத்து வளர்ச்சியடைதல்; (3) குடும்பம் என்னும் கருத்து வளர்ச்சியடைதல்; (4) சொத்துடைமை என்னும் கருத்து வளர்ச்சியடைதல். மார்க்ஸ், இந்த வரிசையை மாற்றினார்: (1) புதியவற்றை உருவாக்குதல்; (2) குடும்பம்; (3) சொத்துடைமை; (4) அரசாங்கம். சொத்துடைமைக்கும் அரசாங்கத்துக்குமுள்ள உறவைத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுவதற்காகவே மார்க்ஸ் இதைச் செய்தார்.

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகவே 'நீதி', 'அறிவுத்திறம்' ஆகியவற்றின் மீது 'செல்வம்', 'சமுதாயப்' படிநிலை', 'அதிகாரபூர்வமான அந்தஸ்து' ஆகியன மேலாதிக்கம் செய்துகொண்டிருந்த போதிலும், 'சலுகை பெற்ற வர்க்கங்கள்' சமுதாயத்தை அழுத்துகிற பளுவாகவே இருந்தன என்று மார்க்ஸ் வாதிட்டார்.⁵⁹ மார்கனின் நூலில், சொத்துடைமையால் ஏற்படுத்தப்படக்கூடிய பிறழ்வுகள் பற்றிக் கூறும் கடைசிப் பக்கங்களொன்றை மார்க்ஸ் ஏறத்தாழ முழுமையாக நகலெடுத்துக் கொண்டார். அவர் மீது ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய கருத்தாக்கங்களை அந்தப் பக்கம் கையாண்டிருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக:

நாகரிகத்தின் வருகை தொட்டு, மக்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட முடியாத சக்தியாக ஆகும் அளவுக்கு சொத்துடைமையின் வளர்ச்சி அவ்வளவு பிரமாண்டமானதாக, அதன் வடிவங்கள் அவ்வளவு பலவிதமானதாக, அதன் பயன்பாடுகள் அவ்வளவு விரிவடைகின்றவையாக, அதனுடைய உடைமையாளர்களின் நலன்களின் பொருட்டு அதைக் கையாள்வது அவ்வளவு அறிவுத்திறன் கொண்டதாக இருக்கின்றது. மானுட மனம், தன்னுடைய சொந்தப் படைப்பின் பிரசன்னத்துக்கு எதிரே மனங்குழம்பி நிற்கிறது. இருப்பினும், சொத்துடைமையை அடக்கியாளவும், அரசுக்கும் அதனால் பாதுகாக்கப்படும் சொத்துடைமைகளுக்குமுள்ள உறவுகளையும் அதேபோல சொத்துடைமையாளர்களின் கடமைகளையும் அவர்களின் உரிமைகளுக்குள்ள வரம்புகளையும் வரையறுக்கக்கூடிய அளவுக்கு மானுட அறிவு உயர்ந்து செல்லும்.

58. Ibid., pp. 123 and 104. காண்க: Maurice Godelier, *Horizon, trajets marxistes en anthropologie*, Paris; Francois Maspero 1973, pp.178-9.

59. Morgan, *Ancient Society*, op. cit., p. 551.

சமுதாயத்தின் நலன்கள் தனிமனித நலன்களைவிட ஒருபடி மேலானவை, ஆக, இவ்விரண்டு நலன்களையும் நீதியான, ஒத்திசைவான உறவுக்குள் கொண்டுவர வேண்டும்.⁶⁰

செல்வங்களைத் தேடிச் செல்வதுதான் 'மானுட குலத்தின் இறுதியான, மாற்ற முடியாத விதி' என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த மார்கன் பின்வரும் கடும் எச்சரிக்கையை விடுத்தார்:

சொத்துடைமையையே இலக்காகவும் குறிக்கோளாகவும் கொண்டுள்ள வாழ்க்கைப்போக்கானது சமுதாயம் குலைந்து போவதால் முடிவுக்கு வரும் என்று கூறுவது சரியாகவே இருக்கும்; ஏனெனில் அத்தகைய வாழ்க்கைப் போக்கு சுய-அழிவுக்கான கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. அரசாங்கத்தில் ஜனநாயகம், சமுதாயத்தில் சமத்துவம், உரிமைகளிலும் சலுகைகளிலும் சமத்துவம், அனைவருக்குமான கல்வி ஆகியன உறுதியுடன் அணுகிக் கொண்டிருக்கின்ற, அடுத்ததாக வருகின்ற, மேலும் உயர்ந்த நிலையிலுள்ள சமுதாயத்தை முன்கூட்டியே குறித்துக் காட்டுகின்றன. அத்தகைய சமுதாயத்தைத்தான் அனுபவம், அறிவுத்திறம், அறிவு ஆகியன உறுதியுடன் அணுகிக்கொண்டிருக்கின்றன. தொன்மைக் காலக் குலங்களிலிருந்த தன்னுரிமை, சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றை மீட்டுயிர்ப்புச் செய்யும் சமுதாயமாக அது (அந்த உயர்நிலையிலுள்ள சமுதாயம்⁶¹) இருக்கும்.⁶²

ஆக, பூர்ஷ்வா 'நாகரிக'மும்கூட மாறுதல் காலகட்டம்தான். அது, - 'காட்டுமிராண்டி சகாப்தம்', 'அநாகரிக சகாப்தம்' என்னும் இரண்டு நீண்ட சகாப்தங்களின் முடிவில் தோன்றியதாகும். இந்த சகாப்தங்கள், சமுதாய ஒழுங்கமைப்பின் கூட்டு சமூக வடிவங்கள் (communal forms) ஒழிக்கப்பட்டதற்குப் பின் தோன்றியவை. சொத்தும் செல்வமும் திரட்டப்பட்டு, சமூக வர்க்கங்களும் அரசும் தோன்றியதையடுத்து கூட்டு சமூக வடிவங்கள் தாமாகவே தகர்ந்து விழுந்தன. ஆனால் நாளடைவில் வரலாற்றுக்கு முந்தியதும் வரலாறும் மீண்டும் ஒன்றிணையத்தான் போகின்றன.⁶³

60. Morgan, *Ancient Society*, op. cit., pp. 551-2

61. அடைப்புக் குறிகளிலுள்ள சொற்கள் மார்க்ஸால் சேர்க்கப்பட்டவை. காண்க: Marx, *The Ethnological Notebooks of Karl Marx*, op. cit., p. 139

62. Morgan, *Ancient Society*, op. cit., pp. 551-2.

63. See Godelier, *Horizon, trajets marxistes en anthropologie*, op. cit., pp.178-9

தொன்மைச் சமுதாயங்கள் ஜனநாயகத்தன்மையும் ஒருமைப் பாட்டுணர்வையும் கொண்டிருந்தவை என்று மார்க்ஸ் கருதினார். நிகழ்காலத்தைப் பொறுத்தவரை அவர், அரசியல் போராட்டத்தின் தேவையைப் பற்றிப் பேசாமல் மனிதகுலத்தின் முன்னேற்றத்தைப் பற்றிய நன்னம்பிக்கையை அறிவிப்பதோடு நின்று கொண்டார். ஆனால் மார்க்ஸ் ‘நற்குணமுள்ள காட்டுமிராண்டி பற்றிய தொன்மை’த்தின் சோசலிசரீதியான மீட்டுயிராக்கத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கவில்லை. கடந்த காலத்துக்குத் திரும்பிச் செல்வதில் ஒருபோதும் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. ஆனால், மார்க்ஸின் நூலிலுள்ள பகுதிகளை நகலெடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது தெளிவுபடுத்தியது போல, அவர் புதிய உற்பத்தி மற்றும் நுகர்வு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ‘மேலும் உயர்ந்த சமுதாய வடிவத்’தின்⁶⁴ வருகையையே எதிர்பார்த்தார். இது யாந்திரிகமான பரிணாம வளர்ச்சியின் மூலமாக அன்றி, உணர்வுபூர்வமான தொழிலாளி வர்க்கப் போராட்டத்தின் மூலமே நிகழக்கூடியதாகும்.

மார்க்ஸ் படித்த மானுடவியல் ஆய்வுகள் யாவும், அரசின் தோற்றம், அதன் செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தன. மார்க்ஸின் நூலிலிருந்து மார்க்ஸ் எடுத்தெழுதிக் கொண்ட பகுதிகள், மானுட குலம் அநாகரிகக் கட்டத்திலிருந்து நாகரிகக் கட்டத்துக்கு மாறிச் செல்வதில் அரசு வகித்த பாத்திரத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்கின்றன. மெய்னின் ஆய்வுகள் பற்றிய மார்க்ஸின் குறிப்புகள் தனிநபருக்கும் அரசுக்குமுள்ள உறவுகள் மீது கவனம் குவித்தன.⁶⁵

64. Marx, *The Ethnological Notebooks of Karl Marx*, op. cit., p. 139. கிரேடர் கூறுகிறார்: “மார்க்ஸுக்கு மாறாக மார்க்ஸ் பின்வருவனவற்றைத் தெளிவு படுத்தினார்: சமுதாயத்தை மறுகட்டமைப்பு செய்யும் இந்த நிகழ்முறை பழைய நிலையிலிருந்து வேறுபட்ட இன்னொரு நிலையில் நிகழும்; அது மனிதனால் மனிதனுக்காக மேற்கொள்ளப்படும் மானுட முயற்சியாக இருக்கும்; நாகரிகத்திலுள்ள பகைமைகள் இயக்குவிசையற்றவையோ உயிர்ப்பற்றவையோ அல்ல, மாறாக சமுதாயத்தை மறு உருவாக்கம் செய்வதால் ஏற்படும் விளைவுக்கு ஆதரவாகவோ எதிராகவோ அணிதிரளும் சமூக நலன்களால் உருவானவையாகும்; இந்த மறுகட்டமைப்பின் விளைவு செயலாக்கமுள்ள வகையில், இயக்குவிசையுடன் நிர்ணயிக்கப்படும்.” - Krader, ‘Introduction’, in Marx, *The Ethnological Notebooks of Karl Marx*, op. cit., p. 14.

65. Ibid., p. 19.

சட்டம் பற்றிய ஹெகெலின் தத்துவம் பற்றிய விமர்சனப் பகுப்பாய்வு (1843)⁶⁶ முதல் பிரான்ஸில் உள்நாட்டுப் போர் (1871)⁶⁷ வரையிலான அரசு பற்றிய மார்க்ஸின் மிக முக்கியக் கோட்பாட்டு நூல்களிலுள்ள கருத்துகளுக்கு இயைந்த வகையில், அவரது இன வரைவியல் குறிப்பேடுகளும் அரசு என்பது சமுதாயத்தை அடிமைப் படுத்திவைக்கும் சக்தி, தனிநபரின் முழு விடுதலையைத் தடுத்து நிறுத்திக் கொண்டிருக்கும் சக்தி என்று விளக்குகிறது.

1881இல் எழுதிய குறிப்புகளில் மார்க்ஸ், அரசின் ஒட்டுண்ணித் தன்மையையும் நிலையற்ற தன்மையையும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்:

மெய்ன் இன்னும் மிக ஆழமான விஷயத்தைப் புறக்கணிக்கிறார்: எல்லாவற்றுக்கும் மேலான சுதந்திரத்தோடு நிலவுவதாகத் தோற்றம் கொள்ளும் அரசு, தோற்றத்தில் மட்டுமே அப்படி உள்ளது. அதன் அனைத்து வடிவங்களிலும் அது சமுதாயம் என்னும் உடலிலிருந்து ஊதிப் புடைத்து வளர்ந்துள்ள உறுப்பு தான். அதன் தோற்றமே சமுதாய வளர்ச்சியின் குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் மட்டுமே நிகழ்ந்ததைப் போலவே, இன்னும் அடையப் பெறாத ஒரு கட்டத்தை சமுதாயம் எட்டியவுடனேயே மீண்டும் மறைந்துவிடும்.

மார்க்ஸ் இந்த விமர்சனத்தையடுத்து, குறிப்பிட்ட வரலாற்று நிலைமைகளில் உள்ள மானுட நிலைமை பற்றிய விமர்சனப்

66. இந்த நூலில் மார்க்ஸ், 'குடிமைச் சமுதாய'த்துக்கும் (civil society) 'அரசு'க்குமுள்ள 'எதிர்ப்பை' பகுத்தாய்கிறார்; " 'அரசு' சமுதாயத்திற்கு 'உள்ளே' அல்ல, அதற்கு 'மேலாகவும் எதிராகவும்' நிற்கிறது. 'ஜனநாயகத்தில் குறிப்பிட்ட அம்சம் என்னும் வகையில் அரசு குறிப்பிட்ட அம்சமாக மட்டுமே உள்ளது[...]. இதன் பொருள் உண்மையான ஜனநாயகத்தில் அரசியல் அரசு ஒழித்துக் கட்டப்படுகிறது என்று அண்மையில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் விளக்கம் கூறியுள்ளனர். அரசியல் அரசு தன்னை முழுமை என்று இனி காட்டிக் கொள்ளாதிருக்கும் வரை இந்த விளக்கம் சரியானதுதான்". (Karl Marx, 'A Contribution to the Critique of Hegel's Philosophy of Law', in MECW, vol. 3, pp. 78 and 30.)

67. முப்பதாண்டுகளுக்குப் பிறகு, அரசு மீதான மார்க்ஸின் விமர்சனப் பகுப்பாய்வு மேலும் கூர்மையாக குவிமையப்படுத்தப்படுகின்றது: "நவீனத் தொழிலின் முன்னேற்றம் எந்த வேகத்தில் வளர்ச்சியடைகிறதோ, விரிவடைகிறதோ, மூலதனத்தும் உழைப்புக்குமிடையிலான வர்க்கப் பகைமையை ஆழப்படுத்துகிறதோ, அதே வேகத்தில் அரசு அதிகாரம் உழைப்புக்கு மேலான மூலதனத்தின் தேசிய அதிகாரம் என்னும் தன்மையை, சமூகத்தை அடிமைப்படுத்துவதற்காக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட பொது சக்தியாக, வர்க்க எதேச்சாதிகாரத்துக்கான இயந்திரமாக ஆகின்றது".(Karl Marx, *The Civil War in France*, in MECW, vol. 22, p. 329.)

பகுப்பாய்வை மேற்கொள்கிறார். பொதுச்சொத்து இருந்த நிலையிலிருந்து தனிச்சொத்து உருவாகும் நிலையை அடையும் மாறுதலுடன் ஏற்பட்ட நாகரிக சமுதாயத்தின் உருவாக்கம், ‘இன்னும் ஒருசார்பான தனித்துவத்தைத்தான்’⁶⁸ (அதாவது, பலதிசைகளில் கிளைவிட்டு வளரவல்ல, சோசலிச சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடியதுபோல் அல்லாத தனித்துவத்தைத்தான் - எஸ்.வி.ஆர்) பிறப்பித்துள்ளது. ‘அரசின்’ உண்மையான தன்மை, அதன் உள்ளடக்கத்தை, அதாவது அதன் ‘நலன்களை’ நாம் பகுப்பாய்வு செய்யும்போது காட்சியளிக்கிறது என்றால், அவை குறிப்பிட்ட சமூகக் குழுக்களுக்கு (மற்றும் இதன் காரணமாக) ‘வர்க்க நலன்களுக்கு’ பொதுவானவை என்பதை அந்தப் பகுப்பாய்வு காட்டுகிறது. மார்க்ஸைப் பொறுத்தவரை, ‘அரசு வர்க்கங்களின் மீது கட்டப்பட்டுள்ளது, வர்க்கங்களை முன்நிபந்தனையாகக் கொண்டுள்ளது’. ஆகவே, இவ்வகையான சமுதாயத்தில் நிலவும் தனித்துவம், ‘வர்க்கத் தனித்துவம்தான்’, இறுதிப் பரிசீலனையில் ‘பொருளாதார முன்நிபந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட தனித்துவம்தான்’.⁶⁹

தாம் ஆய்வு செய்து கொண்டிருந்த மானுடவியல் அறிக்கைகள் பலவற்றில் இனவாதக் கண்ணோட்டத்திலான கருத்துகள் இருந்ததைக் குறித்த ஏராளமான அவதானிப்புகளையும் மார்க்ஸ் தமது இனவரைவியல் குறிப்பேடுகளில் வழங்கியுள்ளார்.⁷⁰ அத்தகைய இனவாதக் கருத்துநிலையைத் (ideology) திட்டவட்டமாக நிராகரித்த அவர், மானுடவியல் ஆய்வு என்ற பெயரில் அதை வெளிப்படுத்திய நூலாசிரியர்களைக் கடுமையாக விமர்சித்தார். மெய்னின் எழுத்துகளில் இருந்த பாரபட்சமான இழிசொற்களைப் படிக்கையில் மார்க்ஸ் தமது கடுங் கண்டனத்தை எழுதிவைத்தார்: ‘மீண்டும் இந்த உளறல்!’ மேலும், ‘இந்த “ஆரிய” பிதற்றலை பிசாசு எடுத்துக்கொள்ளட்டும்’ என்பது போன்ற சொற்றொடர்கள் மார்க்ஸின் குறிப்புகளில் திரும்பத் திரும்ப வருகின்றன.

மோனியின் ஜாவா, அல்லது காலனியை நிர்வகிப்பது எவ்வாறு, ஃபியெரின் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் உள்ள ஆரிய கிராமம் ஆகிய நூல்களைப் பொறுத்தவரை மார்க்ஸ், ஆசியாவில் ஐரோப்பியர்களின் வருகை ஏற்படுத்திய எதிர்மறையான விளைவு

68. Marx, *The Ethnological Notebooks of Karl Marx*, op. cit., p. 329. Cf. Krader’s ‘Introduction’, in *Ibid.*, p. 59.

69. Marx, *The Ethnological Notebooks of Karl Marx*, op. cit., p. 329

70. See Krader, ‘Introduction’, op. cit., p. 37, and Christine Ward Gailey, ‘Community, State, and Questions of Social Evolution in Karl Marx’s *Ethnological Notebooks*’, in Jacqueline Solway(ed.), *The Politics of Egalitarianism*. New York-Oxford: Berghahn Books, 2006, p. 36.

களைப் பற்றி அந்த நூல்களில் சொல்லப்பட்டிருந்தவற்றைப் பரிசீலித்தார். காலனியக் கொள்கை பற்றிய மோனியின் கருத்துகளில் அவர் அக்கறை காட்டவில்லை. ஆனால் வணிகம் தொடர்பான விவரங்களுக்காக அந்தப் புத்தகம் அவருக்குப் பயனுள்ளதாக இருந்தது.⁷¹ இதே போன்ற அணுகுமுறைதான் ஃபியெரின் புத்தகத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும்கூட இருந்தது. ஃபியெரின் கோட்பாட்டு அமைப்பு களைப் புறக்கணித்த மார்க்ஸ், வங்காளத்திலிருந்த நிலைமையைப் பற்றி அவர் கூறியவற்றின் மீது மட்டுமே கவனம் குவித்தார்.

மார்க்ஸ் எந்தெந்த நூலாசிரியர்களின் நூல்களைப் படித்து அந்த நூல்களைத் தமது இனவரைவியல் குறிப்பேடுகளில் சுருக்கி எழுதினாரோ, அந்த நூலாசிரியர்கள் எல்லோருமே பல்வேறு நுட்ப வேறுபாடுகளுடன் அவர்களது காலத்தின் பரிணாமக் கருத்தாக்கங்களின் தாக்கத்துக்கு (அதாவது பரிணாமக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் சமுதாய வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொண்டு, சமுதாயங்கள் படிப்படியாக முன்னேறிவருகின்றன என்பன போன்ற கருத்துகளின் தாக்கத்துக்கு - எஸ்.வி.ஆர்) உட்பட்டிருந்தனர். அவர்களின் சிலர் பூர்ஷ்வா நாகரிகத்தின் மேன்மையை உறுதியாக ஆதரித்துப் பேசக்கூடியவர்களாயினர். ஆனால், அவர்களது கருத்துநிலைத் துணிபுரைகள் மார்க்ஸின் மீது எவ்விதச் செல்வாக்கும் செலுத்தவில்லை என்பது இனவரைவியல் குறிப்பேடுகளைப் பரிசீலிக்கையில் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது.

சமுதாய முன்னேற்றம் பற்றி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மேலாதிக்கம் செலுத்தியதும், மானுடவியலாளர்களாலும் இனவரைவியலாளர்களாலும் பரவலாகப் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டவையுமான

71. See Fritj of Tichelman, 'Marx and Indonesia: Preliminary Notes', in *Schriften aus dem Karl-Marx-Haus*, xxx, *Marx on Indonesia and India*. Trier: Karl-Marx-Haus, 1983, p. 18. மோனியைப் பற்றி எங்கெல்ஸ் கொண்டிருந்த கருத்து: “யாரேனுமொருவர் அரசு சோசலிசம் பெருகி வருவதைப் பற்றி விளக்குவதற்கு சிரமம் எடுத்துக் கொள்வது நல்லது. இதைச் செய்வதற்கு ஜாவாவில், அசாதாரணமான முறையில் செழித்தோங்கும் நடைமுறை எடுத்துக்காட்டைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். தேவையான விவரங்கள் எல்லாம் ஜாவா, காலனியை நிர்வகிப்பது எப்படி என்னும் நூலில் உள்ளன[...] இங்கு டச்சுக்காரர்கள், அங்குள்ள சமூகக்குழுக்களின் மிகப் பழைமையான கம்யூனிசம் என்னும் அடிப்படை மீது, அரசின் நன்மைக்காகப் பொருளுற்பத்தியை ஒழுங்கமைத்து, அவர்களது மதிப்பீட்டின்படி மிகவும் செளகரியமான வாழ்க்கை என்று சொல்லப்படுவதை மக்கள் அனுபவிப்பதை உறுதி செய்துள்ளனர். இதன் விளைவு என்னவென்றால், மக்கள் புராதன மடைமையில் வைக்கப் பட்டுள்ளனர்; டச்சு நாட்டு தேசியக் கருவூலமோ ஆண்டுக்கு 70 மில்லியன் மார்க்குகளை சம்பாதித்துக் கொள்கிறது” (Friedrich Engels to Karl Kautsky, 16 February 1884, in MECW, vol. 47, pp. 102-3.)

கோட்பாடுகள், மானுடச் செயல்பாட்டுக்கு வெளியே உள்ள காரணிகளின் காரணமாக, முன்கூட்டியே வகுக்கப்பட்டுள்ள மார்க்கத்தை நிகழ்வுகள் பின்பற்றும் என்னும் கருதுகோளை முன்வைத்தன; இறுக்கமான முறையில் வளர்ச்சிக் கட்டங்களின் தொடர்வரிசை உருவாக்கப்பட்டு, அது இறுதியில் ஒரே சீராக சென்றடையக்கூடிய ஒரே இலக்கு முதலாளிய உலகம்தான் என்று சொல்லப்பட்டது.

ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குள், வரலாற்றில் முன்னேற்றம் தானாகவே ஏற்படும் என்னும் வெகுளித்தனமான நம்பிக்கை இரண்டாம் அகிலத்திலும்கூட வேரூன்றியது. இதற்கும், வரலாற்றில் ஏற்படும் வளர்ச்சிக் கட்டங்களைப் பற்றிய ‘பூர்ஷ்வா சிந்தனை வடிவத்திற்கும்’ இருந்த ஒரே வேறுபாடு என்னவென்றால், முதலாளிய அமைப்பின் தவிர்க்க முடியாத ‘வீழ்ச்சி’யை அடுத்து வரலாற்று வளர்ச்சி தனது இறுதிக் கட்டத்தை, அதாவது சோசலிசத்தை (இதுவுமே பின்னாளில் ‘மார்க்ஸிய சோசலிசம்’ என வரையறுக்கப்பட்டது!)⁷² அடையும் என்னும் ஆரூடம்தான்.

இந்தப் பகுப்பாய்வு, மெய்நிலையைப் புரிந்துகொள்வது என்னும் வகையில் வலுவான ஆதாரங்கள் அற்றது என்பது மட்டுமல்ல; அது ஒரு வகையான விதிவாதச் செயலின்மையை உருவாக்கியது. அந்தச் செயலின்மை, நிலவுகின்ற முதலாளிய அமைப்பை ஸ்திரீப்படுத்தும் காரணியாகவும் பாட்டாளிவர்க்கத்தின் சமூக, அரசியல் செயல்பாடுகளைப் பலகீனப்படுத்துகின்ற ஒன்றாகவும் ஆகியது. ‘விஞ்ஞான பூர்வமான’ எனப் பலராலும் கருதப்பட்டதும், முன்னேற்றம் பற்றிய பூர்ஷ்வா மற்றும் சோசலிசப் பார்வைகளுக்குப் பொதுவான அம்சமாக இருந்ததுமான இந்த அணுகுமுறையை எதிர்த்த மார்க்ஸ், வரலாறு ஒரே ஒரு நேர்கோட்டுப் பாதையில் செல்லும் என்னும் வரலாற்று வாதத்தின் கவர்ச்சிகரமான, ஆனால் ஆபத்துகளை உள்ளடக்கிய அழைப்புகளை நிராகரித்து, தமது சிக்கலான, நெகிழ்வான, பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த சிந்தனையைப் பாதுகாத்து வைத்தார்.

டார்வினிய அசரீரிகளுடன்(டார்வினின் பரிணாமக் கோட்பாட்டை - பின்பற்றி வருங்காலம் குறித்து ஆரூடம் உரைத்தோருடன் - எஸ்.வி.ஆர்.) ஒப்பிடுகையில் மார்க்ஸின் குரல் நிச்சயமற்றதாகவும் தயக்கமுள்ளதாகவும் தோன்றிய போதிலும்,⁷³ உண்மையில் அவரைப்

72. Cf. Marcello Musto, 'The Rediscovery of Karl Marx', *International Review of Social*, vol. 52 (2007), no. 3, pp. 479-80.

73. காண்க: Alessandro Casaccia, 'La concezione materialista della società antica e della società primitiva', in Henry Morgan, *La società antica*. Milano: Feltrinelli, 1970, p. xvii.

பின்பற்றியோர் பலரையும், அவரது பணியைத் தொடர்வதாகக் காட்டிக் கொண்டவர்களையும் போலன்றி, பொருளாதார நிர்ணய வாதம் என்னும் பொறியில் விழுவதிலிருந்து அவர் தப்பித்துக் கொண்டார். மேற்சொன்னவர்களின் நிலைப்பாடு, தங்களுக்கு உள்உந்துதல் தந்த கோட்பாடு என்று அவர்கள் உரிமை கொண்டாடும் மார்க்ஸின் கோட்பாட்டிலிருந்து பல ஒளி ஆண்டுகள் தொலைவில் உள்ளதாகும். அது மேற்சொன்னவர்களில் பலரை மார்க்ஸியம் பற்றிய மிக மோசமான வரையறைகளிலொன்றுக்கு இட்டுச் சென்றது.

குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகள், சரிந்துவந்த உடலாற்றல்கள் ஆகியவற்றையும் மீறி, தமது கையெழுத்துப் படிக்கல்கள், குறிப்பேடுகள், தோழர்களுக்கும் செயலார்வலர்களுக்கும் எழுதிய கடிதங்கள், அவரால் இன்னும் பொது வெளியில் மேற்கொள்ள முடிந்த ஒரு சில விவாதங்கள் ஆகியவற்றில் மார்க்ஸ், தொன்மைக் காலத்திலிருந்து முதலாளியம் வரையிலான சிக்கலான வரலாற்றை மறுகட்டமைப்புச் செய்ய விடாமுயற்சிகளை மேற்கொண்டார். மானுடவியல் நூல்களைப் படித்து அவற்றின் சுருக்கங்களை எழுதிவைத்துக் கொண்ட மார்க்ஸ், வேளாண்மை தோன்றியது முதல் உயிர்பிழைப்புக் கான மூலாதாரங்கள் பெருகி வந்து கொண்டிருந்த சகாப்தங்களில் மானுட முன்னேற்றம் மேலும் விரைவாக நடந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார். அந்த நூல்களிலிருந்த வரலாற்றுத் தகவல்கள், புள்ளிவிவரங்கள் ஆகியவற்றைப் பொக்கிசம் போல் பாதுகாத்தார். ஆனால், மானுட வரலாற்றில் தப்பிக்க முடியாத கட்டங்களின் தொடர் வரிசை இருப்பதாகக் கூறும் வறட்டுச் சூத்திரத்தை அவர் பகிர்ந்து கொள்ளவில்லை.

பொருளாதார மாற்றங்களோடு மட்டுமே சமுதாய மாற்றத்தை இணைத்துப் பார்க்கும் எந்தவொரு இறுக்கமான அணுகுமுறையையும் அவர் வெறுத்தொதுக்கினார். அதற்கு மாறாக, வரலாற்று நிலைமைகளின் தனித்தன்மை, காலம் கடந்து செல்லச் செல்லக் கைகூடும் பல சாத்தியப்பாடுகள், யதார்த்தத்தை வடிவமைப்பதிலும் மாற்றத்தைச் சாதிப்பதிலும் மானுடத் தலையீட்டிற்குள்ள மையப் பாத்திரம் ஆகியவற்றைச் சுட்டிக்காட்டினார்.⁷⁴ தமது இறுதி ஆண்டுகளில் மார்க்ஸ் உருவாக்கிய கோட்பாட்டு விரிவாக்கத்தின் முக்கிய அம்சங்களே இவை.

இனவரைவியல் ஆய்வுடன் கூடவே மார்க்ஸ் 1881ஆம் ஆண்டு முதல் பகுதியில் மீண்டும் கணித ஆய்வை மேற்கொள்ளத்

74. காண்க: Gailey, *Community, State, and Questions of Social Evolution*, op. cit., pp. 35 and 44

தொடங்கினார். அதற்கு முன்பு அவர் இந்த சவாலைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் எதிர்கொண்டிருந்திருக்கிறார். 1858ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் எங்கெல்ஸுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், 'க்ரூண்ட்ரிலெ நூலை எழுதும்போது கணக்கிடுவதில் ஏராளமான தவறுகள் செய்து விட்டதாகவும், 'என்ன செய்வதென்று தெரியாமல், இயற்கணிதத்தைத் துரிதமாக மீண்டும் படிப்பதைத் தொடங்கிவிட்டதாகவும்' கூறுகிறார். 'எண்கணிதம் (தமக்கு) ஒருபோதும் ஆர்வமூட்டுவதாக இருக்க வில்லை' என்று கூறிய மார்க்ஸ், 'ஆனால், இயற்கணிதத்தின் துணையுடன் சுற்றி வளைத்து நான் விரைவில் முறையாகக் கணக்குப் போடத் தொடங்குவேன்' என்று கூறினார்.⁷⁵ ஆகவே தொடக்கத்தில் எண்கணிதத்தில் மார்க்ஸுக்கு இருந்த ஆர்வம் அரசியல் பொருளாதாரம் பற்றிய அவரது ஆய்வுகளுடனும் அவை தோற்றுவிக்கும் சில கோட்பாட்டுப் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வை உடனடியாகக் கண்டு பிடிக்கும் தேவையுடனும் சம்பந்தப்பட்டிருந்தது. ஆனால் கணித ஆய்வில் அவர் இறங்கியவுடனேயே, அவரது அணுகுமுறையில் ஆழமான மாற்றம் ஏற்பட்டது. மூலதனம் நூலை எழுதுவதற்குக் கணிதம் அவருக்கு உதவியதுடன், அவருடைய அறிவுச் செயல்பாடுகளில் உண்மையாகவே தனிச்சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுவிட்ட, தன்னளவிலேயே அவருடைய பண்பாட்டு அக்கறைக்குரியதாக ஆகிவிட்டது.

1860ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் அவரது மனைவிக்கு பெரியம்மை நோய் கண்டிருந்தது. அந்த நோய் தங்களுக்கும் தொற்றிவிடாமல் இருப்பதற்காக அவரது குழந்தைகள் அவரது வீட்டிலிருந்து சென்றுவிட்டனர். 'செவிலி'யின் பாத்திரத்தை மேற்கொண்டிருந்த மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸுக்கு எழுதினார்: '(நியூயார்க் ட்ரிப்யூனுக்கு) கட்டுரைகள் எழுதும் பேச்சுக்கே இடமில்லை. எனக்குத் தேவையான மன அமைதியைப் பெறுவதற்கு எனக்கு உதவி செய்யும் ஒரே ஒரு பொழுதுபோக்கு கணிதம்தான்'.⁷⁶ இந்தப் பழக்கம் அவரது கடைசி நாட்கள் வரை நீடித்திருந்தது.

தமக்குக் கணிதம் அளித்த மகிழ்ச்சியை எங்கெல்ஸுக்கு எழுதிய பல கடிதங்களில் வலியுறுத்திக் கூறினார். 1865ஆம் ஆண்டு வசந்த காலத்தில் எங்கெல்ஸுக்கு எழுதிய கடிதமொன்றில், மூலதனம் நூலை முடிப்பதற்காகத் தாம் 'குதிரை போல உழைத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும்', தமது உடலில் ஏற்பட்ட கொப்புளங்கள் அப்படியே இருந்தன என்றாலும், அவை தமது 'மூளைக்குத் தொந்தரவு

75. Karl Marx to Friedrich Engels, 11 January 1858, in MECW, vol. 40, p.244.

76. Karl Marx to Friedrich Engels, 23 November 1860, in MECW, vol. 41, p. 216.

தரவில்லை' என்றும், எழுத்துப் பணியிலிருந்து சற்று ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நேரங்களில் 'வகையீட்டு நுண்கணிதத்திலுள்ள (differential calculus) சில கணக்குகளுக்குத் தீர்வு கண்டு கொண்டிருப்பதாகவும்', 'வேறு வகையான படிப்பு எதுவும் எப்போதும் எழுது மேசைக்கே என்னைத் திருப்பி அனுப்புகின்றன' என்றும் கூறினார்.⁷⁷ 1870களிலும் கூட மார்க்ஸ் வகையீட்டு நுண்கணிதத்திலுள்ள கணக்குகளுக்குத் தீர்வு காண்பதைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டிருந்தார்.⁷⁸ அந்தப் பத்தாண்டின் இறுதியில், வகையீட்டு நுண்கணிதத்திலுள்ள கணக்குகளுக்கான முறையான வகைகளுடன் கூடிய தீர்வுகளை கணிதக் கையெழுத்துப்படிகள் (*Mathematical Manuscripts*) என்றழைக்கப்படும் நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்களில் எழுதினார்.⁷⁹

1881இல் மார்க்ஸ், ஐஸக் நியூட்டன் (Isac Newton [1643-1727]), காட்ஃப்ரீட் வில்ஹெம் லீப்னீஸ் (Gottfried Wilhelm Leibniz [1646-1716]) ஆகியோரின் கணிதவியல் கோட்பாடுகள் மீது கவனம் குவித்தார். இவர்கள் இருவரும் - ஐஸக் நியூட்டன் இங்கிலாந்திலும், லீப்னீஸ் ஜெர்மனியிலும் - வகையீட்டு நுண்கணிதத்தையும், தொகையீட்டு நுண்கணிதத்தையும் (integral calculus) தனித்தனியாகக் கண்டுபிடித்தனர்.⁸⁰ இவை இரண்டும் நுண்ணெண் நுண்கணிதத்தின் (infinitesimal calculus) கூறுகளாகும். இவற்றை ஆய்வு செய்த பின் மார்க்ஸ், 'பெறுதி

77. Karl Marx to Friedrich Engels, 20 May 1865, in MECW, vol. 42, p. 159.

78. மூலதனம் நூலை எழுதி முடிப்பது சில ஆண்டுகள் தடைப்பட்டிருந்தது என்பதை எங்கெல்ஸ் பின்னாளில் நினைவுகூர்ந்தார்: "1870ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு மற்றொரு இடைவெளி ஏற்பட்டுவிட்டது. அதற்கு முதன்மையான காரணம், மார்க்ஸ் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்ததாகும். வழக்கம் போலவே மார்க்ஸ் தமது நேரத்தை ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதில் செலவிட்டார்: வேளாண் பொருளியல், அமெரிக்காவிலும், குறிப்பாக ரஷியாவிலும் இருந்த கிராமப்புற உறவுகள், பணச் சந்தை, வங்கித்தொழில், இறுதியாக நிலவியல், உடற்கூற்றியல் போன்ற இயற்கை அறிவியல்கள், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக தனிப்பட்ட கணிதவியல் படைப்புகள் ஆகியன பற்றிய நூல்களிலிருந்து அவர் எடுத்தெழுதி வைத்த பல்வேறு குறிப்பேடுகளின் உள்ளடக்கமாக அமைகின்றன" (Friedrich Engels, 'Preface to the First German Edition', *Capital, Volume II*, in MECW, vol. 36, p. 7.)

79. See Sofya Yanovskaya, 'Preface to the 1968 Russian edition', in Karl Marx, *Mathematical Manuscripts*. London: New Park Publications, 1983, p. ix.

80. நுண்கணிதத்தை முதன்முதலில் கண்டுபிடித்தது தாமே என்றும் மற்றவர் அதைத் தம்மிடமிருந்து எடுத்துக் கொண்டு அதை அவர் கண்டுபிடித்ததாக உரிமை கொண்டாடுகிறார் என்றும் நியூட்டன், லீப்னீஸ் ஆகியோர் பரஸ்பரம் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டு கடுமையான சர்ச்சையில் ஈடுபட்டனர். See Alfred Rupert Hall, *Philosophers at War*. Cambridge: Cambridge University Press, 1980, p. 234.

கருத்தாக்கம் என்பதைப் பற்றி' (On the Concept of the Derived Function), 'வகைக்கெழு பற்றி' (On the Differential) என்னும் தலைப்பிடப்பட்ட இரண்டு சிறு கையெழுத்துப்படிசளை எழுதினார். இந்த இரண்டு கையெழுத்துப்படிசளும் வகையீட்டு நுண்கணிதத்திலுள்ள கணக்குகளுக்கு அவர் எந்த முறையில் தீர்வு கண்டார் என்பதற்கான விளக்கத்தை வெளிப்படுத்தின. மேலும், வகையீட்டு நுண்கணிதத்தில் உள்ள கணக்குகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்காகத் தாம் கண்டுபிடித்த வழிமுறையை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கினார்.⁸¹

அந்த இரண்டு கையெழுத்துப் படிசளையும் எங்கெல்ஸுக்கு அர்ப்பணித்த மார்க்ஸ், அவற்றை எழுதி முடித்ததும் அவை பற்றிய மதிப்பீட்டைச் செய்யுமாறு அவருக்கு அனுப்பிவைத்தார்.

வகையீட்டு நுண்கணிதத்தின் மூலங்களில் தொடங்கி அதனுடைய வரலாறு முழுவதையும் பற்றிய மார்க்ஸின் ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் அவர் எழுதிய பல்வேறு குறிப்புகளும் முன் வரைவுகளும் (preliminary drafts)⁸² திட்டவட்டமான குறிக்கோளைக் கொண்டிருந்தன: dx, dy ஆகிய வகையீடுகளைக் கொண்ட ஒரு பகா எண் கணிதத்தின் (prime mathematics) இருப்பை மறுதலிப்பதன் மூலம் நுண்ணெண் நுண்கணிதத்தின் (infinitesimal calculus) அடிப்படைகளை விமர்சிப்பதாகும்.⁸³ தமது ஆய்வுகளினூடே மார்க்ஸ், நியூட்டனும் லீப்னிஸும் வகையீட்டு நுண்கணிதத்திற்கு உருவாக்கிய 'புதிரான' (mystical) அடிப்படையைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார். இவர்களில் ஒருவரகூட இந்த அடிப்படை எங்கிருந்து வந்தது என்பதற்கான முறையான விளக்கம் ஏதும் தரவில்லை. அந்த அடிப்படையை வரையறுத்துக்

81. "மார்க்ஸ், இயற்கணிதம்-சார் வேறுபடுத்தம் (algebraic differentiation) மற்றும் அதனோடு தொடர்புடைய பதின்முறை இலக்கமானதையும் (algorithm) பற்றிய தம்முடைய கருத்தாக்கத்தை ஒரு சில சார் பயன்களின் பெறுதியைக் (derivative of certain classes of functions) கண்டறியப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார்" - Augusto Ponzio, 'Introduzione. Manoscritti matematici di Marx', in Karl Marx, *Manoscritti matematici*. Milano: Spirali, 2005, p. 7.

82. Marx, *Mathematical Manuscripts*, op. cit, pp. 35-106.

83. See Lucio Lombardo Radice, 'Dai 'manoscritti matematici' di K. Marx', in *Critica marxista-Quaderni*, 1972, 6, p. 273. மார்க்ஸ் தமது கணிதவியல் குறிப்பேடுகளில், பெறுதி அல்லது வகைக்கெழுக் குறியீடுகள் அல்லாதவற்றை உள்ளடக்கிய கணித விளக்கங்களுக்கு 'இயற்கணித' என்ற சொல்லடையைப் பயன்படுத்தினார். dx, dy என்பன போன்ற, வகையீட்டு நுண்கணிதத்துக்கே உரிய படங்களை உள்ளடக்கிய கணித விளக்கங்களுக்கு 'குறியீட்டு' என்னும் சொல்லடையைப் பயன்படுத்தினார். காண்க: Ponzio, 'Introduzione', op. cit., p. 26.

கூறாமலேயே அதை அறிமுகப்படுத்தியதற்காக (அவர்கள் இருவரையும்) விமர்சித்தார்.⁸⁴

நியூட்டனும் லீப்னிஸும் வகையீட்டு நுண்கணிதத்தின் அடிப்படை எதனையும் கூறாதது, ஜான் த ஆலெம்பெர் (Jean d'Alembert [1717-1783]), ஜோசெஃப்-லூயி லக்ராஞ் (Joseph-Louis Lagrange [1736-1813]) போன்ற வேறு சில கணிதவியலாளர்களால் ஏற்கெனவே ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. அவர்களது ஆய்வுகளை மார்க்ஸ் மிகுந்த அக்கறையுடன் படித்தார். ஆயினும் அந்த இரு கணிதவியலாளர்களிலொருவர் பகுத்தறிவு முறையையும் 'வரம்பு' (limit) என்னும் கருத்தாக்கத்தையும் பயன்படுத்தினார். இன்னொருவர் வெறும் இயற்கணித முறையையும் பெறுதி கருத்தாக்கத்தையும் (derived function) பயன்படுத்தினார். இவர்கள் இருவருமே மார்க்ஸ் அடையாளம் கண்ட பிரச்சினையைத் தீர்க்கத் தவறினர்.

தமது ஆய்வுகளைச் செய்து முடித்த பிறகும் திருப்தியுறாத மார்க்ஸ், வகையீட்டு நுண்கணிதத்திற்கு 'புதிரான' அடிப்படையில் அல்லாது கருத்தாக்க அடிப்படையிலான, கறாரானதும் முறைப்படியானதுமான வரையறையைத் தேட முடிவு செய்தார். ஆனால், இந்தத் தலைப்பைப் பற்றிய மிகவும் சிறப்பான முன்-ஆய்வுப் படைப்புகள் தொடர்பான அவருடைய அறிவு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஏற்பட்ட கண்டுபிடிப்பு ஆய்வுடன் முடிந்துவிட்டது. அவரது சமகால கணிதவியலாளர்களான ஓகஸ்தின் காஷி (Augustin Cauchy [1789-1857]), எரிக் வெய்யெர்ஸ்ட்ராஸ் (Eric Weierstrass [1815-1897]) ஆகியோர் கண்டறிந்த தீர்வுகள் அவருக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை.⁸⁵ அவற்றைப் பற்றித் தெரிந்திருக்குமானால் அவர் தமக்குத் தாமே நிர்ணயித்துக் கொண்டிருந்த இலக்கை நோக்கி முன்னேற அவை பயன்பட்டிருக்கும். 1881 ஆகஸ்டில் எங்கெல்ஸும் அவரது பங்குக்கு, மார்க்ஸின் கணிதவியல் குறிப்பேடுகளை முழுமையாகப் படிப்பதற்கான 'தெரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டார்'. தமது

84. நியூட்டன், லீப்னிஸ் ஆகியோருக்கு ஆதரவாக பின்வருவனவற்றைச் சுட்டிக் காட்டியாக வேண்டும்: வெவ்வேறு உள்ளடக்கங்கள், எண்ணங்கள் ஆகியவற்றுடன் அவர்கள் வடிவ கணிதக் கணக்குகளுக்கு தீர்வு காண்பதற்கான சௌகரியமான முறை என்ற வகையில் நுண்கணித முறையப் பயன்படுத்தினர். நுண்கணிதத்தின் அடிப்படைகளை விளக்குவதில் அவர்கள் அக்கறைப்படவில்லை. அந்த அடிப்படைகள் புதிரானவையாகவும் வரையறுக்கப்படாதவையாகவும் இருந்து வருகின்றன.

85. மேலும், கணிதக் குறியீட்டுத்தன்மை, மெய்யுலகில் உள்ள மெய்யான நிகழ்வுப்போக்குகளை உண்மையாகப் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்ற மார்க்ஸின் கருத்து வெகுளித்தனமானது என்று இன்று கருதப்படும்.

பாராட்டுகளை மார்க்ஸுக்குத் தெரிவித்த அவர் கூறினார்: 'வகையீட்டு நுண்கணிதத்திற்கு பகுத்தறிவுரீதியான அடிப்படைகளை உருவாக்க இயலாதிருந்த பல கணிதவியலாளர்கள் நீண்டகாலமாகக் கொண்டிருந்த கருத்தை இப்போதாவது நம்மால் தெளிவாகப் பார்க்க முடிகின்றது. அதாவது வகையீட்டுக்கெழு (differential quotient) என்பதுதான் முன் வகையமாகும் (prototype); dx , dy என்பன அந்த அடிப்படையிலிருந்து வந்த வகையீடுகள் (differentials) ஆகும்'. இந்த விஷயத்தில் எங்கெல்லாம் தம்மை மிகவும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். அது 'நாள் முழுக்க (அவரது) தலையைச் சுற்றி வந்துகொண்டிருந்தது'; அது மட்டுமின்றி 'ஒருவனுக்குத் தமது குதிரைகளைக் கொடுத்து அவை ஒவ்வொன்றையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுமாறு சொன்னதாகவும், அவனோ அந்தக் குதிரைகளை ஓட்டிக்கொண்டு சென்றுவிட்டதாகவும் கனவு கண்டதாக' கூறினார்.⁸⁶

இந்தப் பிரச்சினை பற்றிய விவாதங்கள் மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், அவர்கள் இருவருக்கும் பொதுவான நண்பர் சாமுவேல் மூர் (Samuel Moore [1838-1911]) ஆகியோரிடையே அடுத்த ஆண்டு இறுதி வரை தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருந்தது. நடைமுறையில், வகையீட்டு நுண்கணிதத்தை வடிவகணிதத்துக்குப் பிரயோகிப்பதில், அதாவது வடிவகணிதக் குறியீடுகளில், எவ்வித அடிப்படையான மாற்றமும் கொண்டுவரப்படவில்லை என்று கூறுவதன் மூலம், வகையீட்டு நுண்கணிதத்தின் அடிப்படை பற்றிய பகுப்பாய்வின் இந்த வரலாற்று வளர்ச்சி முழுவதையும் தம்மால் நிராகரிக்க முடியும் என்ற உறுதியான கருத்து 1882ஆம் ஆண்டு நவம்பரிலும் கூட மார்க்ஸிடம் இருந்தது.⁸⁷ ஆயினும், அவருடைய எதிர்பார்ப்புகளுக்கு மாறாக, பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியக நூலகத்தில் அவரது ஆய்வைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளவும் வகையீட்டு நுண்கணிதத்திலுள்ள கணக்குகளுக்குத் தீர்வுகளைக் காண்பதற்கான பலவேறு முறைமைகள் பற்றிய விரிவான விவாதத்தை மீண்டும் மேற்கொள்வதற்கும் வாய்ப்புகள் கிடைக்க வில்லை.

இந்தக் காலகட்டத்தில், வகையீட்டு நுண்கணிதத்தில் மார்க்ஸ் கொண்டிருந்த ஆர்வம், மூலதனம் நூலின் இரண்டாம் பாகத்தை எழுதுவது தொடர்பானதாக இருக்கவில்லை. அவர் மேலதிகக் கவனம் குவித்தது தர்க்க கணிதத்தின் (pure mathematics) மீதுதானேயன்றி அதைப் பொருளியலுக்குப் பிரயோகப்படுத்துதல் மீதல்ல. ஆனால்

86. Friedrich Engels to Karl Marx, 18 August 1881, in MECW, vol. 46, pp. 131-2.

87. Karl Marx to Friedrich Engels, 21 November 1882, in MECW, vol. 46, p. 380

1870களிலோ ‘பொருளாதார நெருக்கடிகளை ஆளுகை செய்யும் முதன்மையான விதிகளை’ கணிதரீதியாக ‘நிர்ணயிக்க’ விரும்பினார்.⁸⁸ ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள் சிலர் வாதிடுவதுபோல, இந்தக் காலகட்டத்தில் கணிதம் பற்றிய தமது சொந்த நூலை எழுதும் நோக்கம் அவருக்கு இருக்கவில்லை.⁸⁹

ஆயினும், கணிதத்தில் மார்க்ஸ் கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது என்ன என்பதை அவரது கணிதவியல் கையெழுத்துப் படிகள் காட்டுகின்றன. முதலாவதாகவும் முதன்மையானதாகவும், கணிதம் சமூகப் பகுப்பாய்வுக் கான, குறிப்பாக இயக்கவியலை விளக்குவதற்கும் ‘முழுமையை’ சித்திரிப்பதற்குமான வழிமுறைக்கான அவரது தேடலுக்கான பயனுள்ள அறிவுத் தூண்டுதலாக இருந்தது. இறுதியில், கணிதம் கிட்டத்தட்ட அவருக்கான புழங்கு வெளியாகவும் ஆகியது: சில வேளை பொழுதுபோக்கு விளையாட்டுக்கான வெளியாக; ஆனால் எல்லாவற்றுக்கும் மேல், அவர் தனிப்பட்ட பெரும் இன்னல்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருந்த தருணங்களில் புகலிடமாக.

3. உலகக் குடிகள்

முனைப்பான கோட்பாட்டு ஆய்வுகளில் முழுமையாக மூழ்கியிருந்த போதிலும், மார்க்ஸ் தமது காலத்தின் பொருளாதார, சர்வதேச அரசியல் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய அக்கறை கொள்வதை ஒருபோதும் நிறுத்தவில்லை. முதன்மையான ‘பூர்ஷ்வா’ செய்தியேடுகளைப் படிப்பதுடன், ஜெர்மன், பிரெஞ்சு தொழிலாளர் வர்க்க ஏடுகளையும் தவறாமல் வரவழைத்து அவற்றைப் படிக்கவும் செய்தார். உலக நடப்புகளை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அவர் நாள் பொழுதை செய்தியேடுகளைப் படிப்பதி லிருந்து தொடங்குவார். பல்வேறு நாடுகளிலிருந்த அரசியல்வாதிகள், அறிவாளிகள் ஆகியோரிடம் அவர் கொண்டிருந்த கடிதப்போக்கு வரத்து, தகவல்களைப் பெறுவதற்கான இன்னொரு மதிப்புமிக்க மூலாதாரமாக இருந்ததுடன் அது அவருக்கு புதிய தூண்டுதல் களையும் பல்வேறுவகை விஷயங்கள் பற்றிய மேலும் ஆழமான அறிவையும் வழங்கின.

1891 ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில், அக்காலத்தில் நெதெர்லாந்தில் முதன்மையான சோசலிச அரசியல் சக்தியாக இருந்த சோசலிச

88. Karl Marx to Friedrich Engels, 31 May 1873, in MECW, vol. 44, p. 504.

89. See Alain Alcouffe, ‘Introduction’, in Karl Marx, *Les manuscrits mathématiques de Marx*, Alain Alcouffe (ed.). Paris: Economica, 1985, p. 20f.

ஜனநாயகக் கழகத்தில் (Socialist Democratic League) தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்த ஃபெர்டினாண்ட் நிவென்ஹாஸ் (Ferdinand Nieuwenhuis [1846 - 1919]), கம்யூனிசத்திற்கு மாறிச் செல்வது பற்றி மார்க்ஸ் கொண்டிருந்த கருத்தை மீண்டுமொரு முறை விளக்கிக் கூறுவதற்கு அவருக்கு ஒரு வாய்ப்பளித்தார். ஐரோப்பியப் பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சிகளில் மிகவும் பெரியவையாக இருந்தவற்றை ஒன்றிணைக்கும் நோக்கத்துடன், அதற்கு அடுத்த ஆண்டு நடைபெற விருந்த சோசலிஸ்ட் பேராயத்துக்கான ஆயத்தப் பணிகளிலொன்றாக⁹⁰ நிவென்ஹாஸ் தீர்மானகரமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது எனத் தாம் கருதிய கேள்வியுடன் மார்க்ஸை அணுகினார். அந்தக் கேள்வி பின்வருமாறு: ‘ஒரு புரட்சிகர அரசாங்கம் அதிகாரத்துக்கு வந்த பின் சோசலிசத்தின் வெற்றியை உத்தரவாதம் செய்வதற்கு மேற்கொள்ள வேண்டிய அரசியல், பொருளாதாரத் தன்மை வாய்ந்த சட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன?’

கடந்தகாலத்தைப் போலவே, இப்போதும் ஒரு பொதுவான சூத்திரத்தைக் கொண்டு இத்தகைய கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பதைத் தாம் எதிர்ப்பதாகக் கூறினார் மார்க்ஸ். அது ‘அர்த்தமற்றது’ என்றும், ஏனெனில் ‘எது செய்யப்பட வேண்டுமோ, எதிர்காலத்தில் குறிப்பிட்ட தருணத்தில் எது உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டுமோ அது, அந்த செயலை மேற்கொள்ள வேண்டிய யதார்த்தமான வரலாற்றுச் சூழ்நிலைமைகளையே முற்றிலும் சார்ந்திருக்கிறது’ என்று கூறினார். அருவமான முறையில் எழுப்பப்படும் இத்தகைய கேள்வியே தவறானது என்றும் ‘அந்தக் கேள்வியைப் பற்றிய விமர்சனம்தான் அதற்கான ஒரே பதிலாக இருக்க முடியும்’⁹¹ என்றும் கூறினார். மறுப்புக்கு இடம் தராத முறையில் மார்க்ஸ் நிவென்ஹாஸுக்குப் பதிலளித்தார்: ‘ஒரு பிரச்சனைக்கான தீர்வின் கூறுகள் அப்பிரச்சனையை வரையறுக்கும் கருதுகோள்களிலேயே பொதிந்திருந்தாலொழிய அதற்குத் தீர்வு காண்பது சாத்தியமே இல்லை’ என்றார். மேலும்,

விஷயங்கள் ஒரு கட்டத்தை அடைந்திருந்தாலொழிய, அதாவது எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, பெருந்திரளான பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தை அச்சுறுத்தக்கூடிய நடவடிக்கைகளை அந்த அரசாங்கம் மேற்கொண்டு இன்றியமையாத முதல் காலகட்டத்தை - செயல்விளைவுள்ள நடவடிக்கையை மேற்கொள்வதற்கான

90. அந்தப் பேராயத்தை முதலில் ஜூரிக் நகரில் நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் போலிலார் அதற்குத் தடை விதித்தால் பின்னர் அது சூர் (Chur) என்னும் சிறு நகரத்தில் நடத்தப்பட்டது.

91. Karl Marx to Ferdinand Domela Nieuwenhuis, 22 February 1881, in MECW, vol. 46, p. 66.

காலகட்டத்தை - வென்றெடுத்தாலொழிய ஒரு நாட்டில் சோசலிச அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வராது.⁹²

மார்க்ஸைப் பொறுத்தவரை பொருளுற்பத்திக்கும் நுகர்வுக்குமான சோசலிச அமைப்பை நிறுவுதல் என்பது நீண்டகால, சிக்கலான நிகழ்முறையாக இருக்கும்; நிச்சயமாக, 'அது அதிகார மாளிகையைக் கைப்பற்றுவதன் மூலமே சாதிக்கப்படக்கூடியது அல்ல. மக்கள் ஆதரவுடன் கிட்டிய வெற்றியின் விளைவாகத் திடீரென்று தோன்றியுள்ள ஓர் அரசாங்கத்துக்கு வாய்த்துள்ள இடர்ப்பாடுகள் சோசலிசத்தை நிர்மாணிக்க விரும்பும் அரசாங்கம் சந்திக்கவல்ல தனிச்சிறப்பான இடர்ப்பாடுகள் அல்ல'. புரட்சிகரமான அரசாங்கம் என்பதற்கான உண்மையான அனுபவமான பாரிஸ் கம்யூனை எவ்வகையிலும் (சோசலிச அமைப்புக்கான) முன்மாதிரியாகச் சுட்டிக் காட்ட முடியாது. ஏனெனில் அது அலாதிமான நிகழ்வு; 'அசாதாரணமான சூழ்நிலைமைகளின் கீழ் ஒரு நகரத்தில் ஏற்பட்ட எழுச்சி மட்டுமே அது'.⁹³ மேலும், 'பாரிஸ் கம்யூனின் அரசியல் தலைமையின் பெரும் பகுதி சோசலிஸ்டாக இருக்கவில்லை; இருந்திருக்கவும் முடியாது'.

தமது காலத்தைச் சேந்த தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நிலையை பிரான்ஸில் பழைய ஆட்சி (நிலப்பிரபுத்துவ மன்னராட்சி) வீழ்ச்சி யடையவதற்கு முன் பிரெஞ்சுப் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்துக்கு இருந்த நிலையுடன் ஒப்பிட்ட மார்க்ஸ், பாட்டாளிவர்க்க அணி, அவ்வர்க்கத்தைக் காட்டிலும் பின்தங்கியதாக இருக்கவில்லை என்று கூறினார்:

1789க்கு முன் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் பொதுவான கோரிக்கைகள், முதலாளியப் பொருளுற்பத்தி முறை உள்ள எல்லா நாடுகளிலும் உள்ள பாட்டாளிவர்க்கத்தின் அடிப்படையான, உடனடியான கோரிக்கைகளாகவே இருந்தன. அவை, தேவைப்பட்ட மாற்றங்களுடன் இன்றுள்ளவற்றைப் போலவே நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட வையாகவும், கணிசமான அளவுக்கு ஒரே சீரானவையாகவும் இருந்தன. ஆனால் 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த எந்த பிரெஞ்சுக்காரருக்காவது, பிரெஞ்சு பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் கோரிக்கைகள் எந்த வகையில் நிறைவேற்றப்படும் என்பதைப் பற்றிய கருத்து முன்கூட்டியே கிஞ்சித்தேனும் இருந்திருக்குமா?⁹⁴

இன்னும் பொதுவாகச் சொல்வதென்றால் மார்க்ஸ் தமது உறுதியான கருத்தைக் கைவிடவில்லை:

92. Ibid.

93. Ibid.

94. Ibid., pp. 66-7

எதிர்காலப் புரட்சியின் செயல்திட்டம் பற்றி வறட்டுச் சூத்திரமாகவும், அவசியத்தின் பொருட்டு அதிகற்பணையாகவும் முன்கூட்டியே சொல்வது தற்போதைய போராட்டத்திலிருந்து திசை திருப்பவே பயன்படும். உலகத்தின் அழிவு நெருங்கி வருவதைப் பற்றிய கனவு, ரோமப் பேரரசுக்கு எதிராகத் தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவர்கள் நடத்திய போராட்டத்துக்கு உள் உந்துதல் தந்து, வெற்றி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை தந்தது. இப்போது நிலவும் சமூக அமைப்பின் தவிர்க்க முடியாத சிதைவு பற்றிய, நம் கண்ணுக்கு எதிரே தளராமல் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிற சிதைவு பற்றிய அறிவியல் வழிப்பட்ட பார்வை, வெகுமக்கள், பழைய அரசாங்க யந்திரங்களின் சவுக்கடியின் காரணமாக வளர்ந்துவரும் அவர்களது சீற்றம், உற்பத்தி சாதனங்களின் வளர்ச்சியில் பிரமாண்டமான முன்னேற்றம், ஆக்கபூர்வமான முன்னேற்றம் ஆகிய இரண்டும் ஒரே சமயத்தில் ஏற்படுதல் - இவை எல்லாமே, எந்தத் தருணத்தில் பாட்டாளிவர்க்கப் புரட்சி வெடிக்கிறதோ, அப்போது அதனுடைய உடனடியான தொடக்கச் செயல்பாட்டு முறைக்கான (நிச்சயமாக அது மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமானதாக இல்லாவிட்டாலும்) நிலைமைகளும் இருக்கும்.⁹⁵

நியூவென்ஹாஸின் கடிதத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட, வரப்போகின்ற சோசலிஸ்ட் பேராயம் பற்றிய தமது கருத்துகளைச் சொல்வதுடன் கடிதத்தை முடித்துக் கொண்ட மார்க்ஸ், ஏறத்தாழ பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு தம்மால் ஒருங்கிணைத்து நடத்திச் செல்லப்பட்ட சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்தைப் போன்ற இன்னொரு சர்வதேச அமைப்பை உடனடியாக உருவாக்குவதற்கான சாத்தியப்பாடு பற்றித் தமக்கிருந்த சந்தேகத்தை மூடிமறைக்கவில்லை:

புதிய சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்துக்கான முக்கியமான சூழ்நிலை இணைவு இன்னும் வந்து சேரவில்லை என்பது எனது உறுதியான கருத்து; எனவே, தொழிலாளர் பேராயங்களோ மற்றும்/அல்லது சோசலிஸ்ட் பேராயங்களோ, இந்த அல்லது அந்தக் குறிப்பிட்ட தேசத்தில் நிலவும் உடனடியான, மெய்யான நிலைமைகளுடன் தொடர்பற்றவையாக இருக்குமானால், அவை பயனற்றவையாக மட்டுமல்ல, ஊறுவிளைவிக்கக்கூடியவையாகவும் இருக்கும். எந்த மாற்றமுமின்றி மீண்டும் பயன்படுத்தப்படுகின்ற பழைய, பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட அற்பத்தனமான கருத்துகளில் அது தவிர்க்க முடியாதபடி பிசுபிசுத்துப் போகும்.⁹⁶

95. Ibid., p. 67.

96. Ibid.

மார்க்ஸுடன் கடிதத்தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்களில் சிலர், 1879இல் பிரசுரிக்கப்பட்டதும் பல்வேறு மொழிகளில் இலட்சக் கணக்கான பிரதிகள் விற்பனையானதுமான முன்னேற்றமும் வறுமையும் (*Progress and Poverty*) என்னும் நூலில் அமெரிக்கப் பொருளியலாளர் ஹென்றி ஜார்ஜ் (Henry George [1839 - 1897] கூறியிருந்த ஆலோசனையைப் பற்றிய கேள்விகளை மார்க்ஸிடம் எழுப்பினர். அந்தக் காலத்தில் பத்திரிகைகளில் மிகவும் பேசப்பட்ட ஜார்ஜின் வாதுரை என்னவென்றால், அப்போது நிலவிவந்த வரிகள் அனைத்திற்கும் பதிலாக, நில மதிப்பின் மீது ஒரு வரியை விதிப்பது மட்டும் போதுமானது என்பதாகும்:

வரிவிதிப்பின் மூலம் அரசாங்கம் ஏற்கெனவே சிறிது வாரத்தை (rent) எடுத்துக் கொள்கிறது. நமது வரிச் சட்டங்கள் சிலவற்றில் சில மாற்றங்களைச் செய்வதன் மூலம், நம்மால் அனைத்து வரிகளையும் அகற்றிவிட முடியும் [...] ஆகவே, வரிவிதிப்பின் மூலம் பொதுப் பயன்பாட்டுச் செலவுக்காக நில வாரத்தை நாம் வரி மூலமாகக் கையகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் [...] நிலவுடைமையின் வடிவம் இப்போதுள்ளதைப் போலவே அப்படியே தொடரும். எவ்வாறாகவும் வைத்திருக்கும் நிலத்தின் பரப்பளவு மீது வரம்புகள் ஏதும் விதிக்க வேண்டியதில்லை. அரசு, வரிகள் மூலமாக வாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நிலம் - அது யார் பெயரில் இருந்தாலும் சரி, எவ்வளவு துண்டுகளாக இருந்தாலும் சரி - பொதுச் சொத்தாகவே இருக்கும். சமூக உடைமையின் அனுகூலங்களை மக்கள் அனைவரும் பெறுவர். [...] உண்மையில், இப்போதுள்ள அரசாங்க வரி வருவாயை விட நில வாரம் உயரும் போது, அதிகப்படியான வாரத்தை உள்ளிழுத்துக் கொள்ள நில வரியை அதிகரிப்பது அவசியம். இதர வரிகளை நாம் ஒழித்துக்கட்டும்போது வாரம் மீதான வரிவிதிப்பு அதிகரிக்கும். ஆகவே, நமது கருத்தை நடைமுறைப்படுத்தச் செய்ய வேண்டியது யாதெனில், “நில மதிப்புகளின் மீதான வரியைத் தவிர, மற்ற எல்லா வரிகளையும் ஒழித்துக்கட்டுக” என்பதாகும்.⁹⁷

அமெரிக்காவுக்குப் புலம் பெயர்ந்து சென்ற ஜெர்மன் புரட்சியாளர் ப்ரெட்ரீஹ் லோர்கெ (Friedrich Sorge [1828 - 1906]), அமெரிக்கப் பத்திரிகை நிருபர் ஜான் ஸ்வின்டன் (John Swinton [1829 - 1901]), அமெரிக்க சோசலிஸ்ட் வில்லார்ட் ப்ரௌன் ஆகியோர் முன்னேற்றம், வறுமை ஆகிய இரண்டும் சகவாழ்வு நடத்தும் புதிருக்குத் தீர்வு

97. Henry George, *Progress and Poverty*. New York: Robert Schalkenbach Foundation, 2006, pp. 224-5.

காணும் பொருட்டு ஜார்ஜ் கூறும் ஆலோசனை பற்றி மார்க்ஸிடம் கருத்துக் கேட்டனர். அவர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதில் எழுத மார்க்ஸ் ஒப்புக் கொண்டார். ஜார்ஜின் புத்தகம் பற்றிய மார்க்ஸின் சுருக்கமான மதிப்பீடு, வேறு பல நூல்களுக்கு அவர் தெரிவித்தது போல், கண்டனம் செய்வதுதான். ஜார்ஜ், திறமையான எழுத்தாளர் என்பதை மார்க்ஸ் அங்கீகரித்தார். அமெரிக்காவில் அந்தப் புத்தகத்தின் மீது குவிக்கப்பட்ட பாராட்டுகளுக்குக் காரணம், 'பழைமைவாத அரசியல் பொருளாதாரத்திலிருந்து விடுதலை அடைவதற்கான வெற்றி பெறாத முயற்சி என்ற போதிலும், முதல் முயற்சி என்பதனால்தான்'. ஜார்ஜின் எழுத்துத் திறமை, மேற்சொன்ன முதல் முயற்சி ஆகிய இரண்டையும் தவிர, மற்றபடி அந்த அமெரிக்கப் பொருளியலாளரிடம் மார்க்ஸ் பாராட்டுக்குரிய எதனையும் பார்க்கவில்லை. மாறாக, கோட்பாட்டாளர் என்னும் முறையில் ஜார்ஜ் முற்றிலும் பின் தங்கியவராக மார்க்ஸுக்குத் தோன்றினார். 'உபரி மதிப்பின்' இயல்பு பற்றி அவர் எதையும் புரிந்துகொண்டிருக்கவில்லை என்றும், உபரி மதிப்பின் எந்தக் கூறுகள் சுயேச்சையானவையாக ஆகினவோ அவற்றைப் பற்றிய- இலாபம், வாரம், வட்டி முதலானவற்றுக் கிடையேயான உறவுகள் பற்றிய - ஊகங்களிலேயே அவர் தம்மை இழந்துவிட்டார் என்றும் மார்க்ஸ் கூறினார்.

மார்க்ஸ் ஜார்ஜின் 'அடிப்படைக் கோட்பாட்டுக் கூறு'தனை கேள்விக்குள்ளாக்கியது மட்டுமின்றி.⁹⁸ அதற்கு 'மூலச்சிறப்பு' ஏதும் இல்லை என்றார். மார்க்ஸும் எங்கெல்ஸுமே தமது இளமைக் காலத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையில், மிகவும் வளர்ச்சி யடைந்த நாடுகளில் பாட்டாளிவர்க்கம் அதிகாரத்தை வென்றெடுத்த பின், மேற்கொள்ள வேண்டிய பத்து நடவடிக்கைகளிலொன்றாக 'நிலச் சொத்தை ஒழித்துக்கட்டி, நில வாரத்தை அரசு செலவினங்களுக்குப் பயன்படுத்துதலை'க் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.⁹⁹

ரிகார்டோவின் மூத்த சீடர்கள் - அவரை தீவிரமாகப் பின்பற்றியவர்கள் - 'நில வாரத்தைப் பொதுப் பயன்பாட்டுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் எல்லாமே சரியாகிவிடும்' என்று ஏற்கெனவே கற்பனை செய்து

98. Karl Marx to Friedrich Sorge, 20 June 1881, in MECW, vol. 46, pp. 99-101.

99. Karl Marx and Friedrich Engels, *Manifesto of the Communist Party*, in MECW, vol. 6, p. 505.

கொண்டிருந்ததை மார்க்ஸ் ஸ்வின்டனுக்கு நினைவூட்டினார்.¹⁰⁰ இந்தக் கருத்தை 1847இலேயே தத்துவத்தின் வறுமை என்னும் நூலில் மார்க்ஸ் விமர்சித்திருந்தார்:

மில், ஷெர்பூலியே, ஹில்பிட்ஷ் போன்ற பொருளாதாரவாதிகளும் பிறரும் வரிகளுக்குப் பதிலாக, பயன்படும் வகையில் (நில) வாரம் அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்பதன் பொருள் நமக்குப் புரிகிறது. அது நிலவுடைமையாளனிடம் தொழிந்துறை முதலாளி கொண்டிருக்கும் பகைமையை அப்பட்டமாகப் புலப்படுத்துகிறது. அவனுக்கு நிலவுடைமையாளன் பயனற்ற பிறவியாக, பூர்ஷ்வா உற்பத்தி அமைப்பின் மீது தொங்கும் வேண்டாத சதையாகத் தெரிகின்றான்.

ஆக, நிலவாரத்தை மக்கள் அனைவருக்கும் பயன்படும் விதமாக அரசுக்குக் கொடுத்துவிடுவது மட்டும் சமகால சமுதாயத்திலுள்ள சமத்துவமின்மையை அகற்றுவதற்குப் போதுமானதல்ல.¹⁰¹

ஸோர்கெவுக்கு எழுதிய பதிலில் மார்க்ஸ், நில வாரத்தை அரசுக்குக் கொடுத்துவிடுதல் என்னும் கருத்தைக் கடந்த காலத்தில் கூறிவந்த பிற எழுத்தாளர்களையும் குறிப்பிட்டார். எடுத்துக்காட்டாக,

100. அரசு = சோசலிசம் என்னும் சமன்பாட்டை எங்கெல்லும் கூட ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. 1881 மார்ச்சில் அவர் பேர்ன்ஷ்டைனுக்கு எழுதினார்: “உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தைக் காப்பதற்காக வெளிநாடுகளிலிருந்து செய்யப்படும் இறக்குமதிகளுக்கு வரி விதித்தல், கிட்டுகள், புகையிலை வணிகத்தில் ஏகபோகம், தொழில்துறையைச் சேர்ந்த குறிப்பிட்ட பிரிவுகளை நாட்டுடைமையாக்குதல், வெளிநாடுகளுடன் வணிகம் நடத்தும் நிறுவனம், அரசு பீங்கான் தொழிற்சாலை போன்றவற்றின் மூலம் தடையற்ற போட்டியில் அரசு தலையிடுவதை ‘சோசலிசம்’ என்று சுயநலம் கொண்ட மான்செஸ்டர் பூர்ஷ்வாக்கள் திரித்துக் கூறுகிறார்கள். நாம் விமர்சிக்க வேண்டிய, ஆனால் நம்ப வேண்டாத சில விஷயங்கள் அதில் உள்ளன. அவற்றை நம்பி, அவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு கோட்பாட்டு வாதத்தை உருவாக்குவோமேயானால், அது அதனுடைய முற்கோள்களுடன் சேர்ந்து தகர்ந்து விழும். அப்படித் தகர்ந்து விழுவதற்கான காரணம் என்னவென்றால், சோசலிசம் எனக் கூறப்படும் இது, ஒருபுறம் நிலப்பிரத்துவப் பிற்போக்காகவும் மறுபுறம் உழைப்பைக் கறப்பதாகவும் உள்ளது; இதன் இரண்டாம் பட்சக் குறிக்கோள் என்னவென்றால், சாத்தியமான அளவுக்குப் பல பாட்டாளிகளை அரசைச் சார்ந்திருக்கும் அலுவலர்களாகவும் ஒய்வூதியதாரர்களாகவும் மாற்றுவதும், ஒழுங்குக் கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்ட அலுவலர்களும் இராணுவத்தினரும் அடங்கிய சேனையின் கூடவே, இதே போன்ற தொழிலாளர் சேனையை ஒழுங்கமைப்பதும் ஆகும். தொழிற்சாலை மேற்பார்வையாளர்கள் செய்வதற்குப் பதிலாக அரசாங்க மூத்த அதிகாரிகளால் கட்டாய வாக்குரிமை திணிக்கப்படுவதுதான் இது. என்ன அருமையான சோசலிசம். - Friedrich Engels to Eduard Bernstein, 12 June 1881, in MECW, vol. 46, p. 74.

101. Karl Marx, *The Poverty of Philosophy*, in MECW, vol. 6, p. 203.

‘ஆங்கிலேய தீவிர பூர்ஷ்வாப் பொருளாதாரவாதிகள் அத்தியாவசிய மாகக் கருதிய இதை மூன் ஹிப்போலைத் காலின் (Jean Hyppolite Colins [1783 - 1859]) ஒரு சோசலிச நிவாரணியாக ஆக்க முயற்சி செய்தார்’ என்றும், அது ‘இன்றைய உற்பத்தி முறையில் உள்ளார்ந்த பகைமைகளுக்குத் தீர்வாக இருக்கும் என்று அறிவித்தார்’ என்றும் மார்க்ஸ் கூறினார். ‘அறிவாமற்ற பிரஷ்ய வங்கி முதலாளியும் லாட்டரியில் கிடைக்கும் பணத்தைத் திரட்டுபவரும், யொஹான் ராட்பெர்டலை (Johann Rodbertus [1805 - 1875]) பின்பற்றப்பவருமான’ பொருளியலாளர் அடால்ஃப் லாம்டெர் (Adolph Samter [1824 - 1883], 1875இல் சோசலிசக் கோட்பாடு: மானுட சமுதாயத்தில் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல் குறித்து என்னும் தலைப்பில் எழுதிய நூலில் இந்த ‘சோசலிசத்தை’ ஊதிப்பெருக்கி கணிசமான பக்கங்களை நிரப்பிவிட்டார் என்று மார்க்ஸ் விமர்சித்தார்.

ஜார்ஜின் நூல் இந்தச் சிந்தனை மரபுக்குள் பொருத்தப்படக் கூடியது என்றாலும், மற்ற எடுத்துக்காட்டுகளைவிட மேலும் மன்னிக்க முடியாததாகும் என்று மார்க்ஸ் கருதினார். ஏனெனில், அமெரிக்காவில், (ஒரு காலத்தில்) ‘நிலம் பெருந்திரளான மக்களுக்கு ஒப்பீட்டு நோக்கில் கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தது, இன்றுகூட ஓரளவுக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது’. அப்படிப்பட்ட நாட்டின் குடிமகனான ஜார்ஜ், (அமெரிக்காவில்) முதலாளியப் பொருளாதாரமும் அதற்கு இணைப் பொருத்தமாக உழைக்கும் மக்களின் அடிமை நிலையும் ‘மற்ற எந்த நாட்டைக் காட்டிலும் விரைவாகவும் வெட்கமின்றியும் வளர்ச்சி யடைந்தது எவ்வாறு சாத்தியப்பட்டது என்பதை விளக்கியிருக்க வேண்டும்’.¹⁰² ஆனால் ஜார்ஜ் உள்ளிட்ட இந்த,

‘சோசலிஸ்டுகள்’ எல்லோருக்கும் பொதுவான விஷயம் என்னவென்றால், அவர்கள் கூலி உழைப்பும் அதன் காரணமாக முதலாளியப் பொருளுற்பத்தியும் தம்மைத் தாமே பராமரித்துக் கொள்வதை அனுமதிக்கிறார்கள். அதேவேளையில், நிலவாரத்தை அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வரியாக மாற்றுவதன் வாயிலாக, முதலாளியப் பொருளுற்பத்தியின் தீமைகள் அனைத்தும் தாமாகவே மறைந்துவிடும் என்று தங்களையும் உலகத்தையும் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.¹⁰³

ஜார்ஜ் மற்றும் அவரைப் போன்ற சிந்தனையாளர்கள் ஆகியோரின் நோக்கங்கள் என்னவாக இருந்தாலும், ‘சோசலிசப் பூச்சு பூசப்பட்டிருந்த

102.Karl Marx to Friedrich Sorge, 20 June 1881, op. cit., pp. 100-1.

103.Ibid., p. 101.

அவர்களுடைய கோட்பாடுகள் முதலாளிய அமைப்பைப் பாதுகாப்பது தான். இன்னும் சொல்லப்போனால், அதை, இப்போது இருப்பதை விட இன்னும் விரிந்துபரந்த அடிப்படை மீது நிறுவுவதுதான்.¹⁰⁴ தமது கடிதத்தில் முடிவில் மார்க்ஸ், ஜார்ஜின் அருவருப்பான, அவரது தகுதிக்கு மீறிய கூற்றுக்கள் மீதும் அவரது இறுமாப்பின் மீதும் தாக்குதல் தொடுத்தார். இந்தப் பண்புகள், இத்தகைய ‘நிவாரணி-விற்பனை யாளர்கள்’ அனைவருக்குமுள்ள தனித்த அடையாளமாகும் என்றார்.¹⁰⁵

104. ஜார்ஜின் கோட்பாடுகளைப் பற்றி மார்க்ஸ் கொண்டிருந்த கருத்துகளுக்குச் சான்றாக ஹைண்ட்மன் கூறியுள்ளதைக் காண்போம்: அதைப் (ஜார்ஜின் நூலை - எஸ்.வி.ஆர்.) படித்துப் பரிசீலித்த மார்க்ஸ், ஒரு வகையான நட்பு நிறைந்த கண்டனத்துடன் கூறினார்: “இது ‘முதலாளிகளின் கடைசிப் பதுங்கு குழி’. இந்தக் கருத்தை நான் சிறிதும் பகிர்ந்துகொள்ளவில்லை. அந்த நூலில் உண்மையிலேயே அசாதாரணமான குறைபாடுகளும் பொருளாதாரம் சம்பந்தமான அப்பட்டமான தவறுகளும் உள்ளன. ஆனால், மார்க்ஸ் ஒத்துக்கொள்ளாத அல்லது, அவரால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாத அளவில், அதனுடைய சாதாரணமான உயர்தர, பரபரப்பூட்டும் பத்திரிகைக் கட்டுரை நடை, அவரது (ஜார்ஜுடைய- எஸ்.வி.ஆர்.) கருத்துகளுடன் ஒத்துப் போகும் அரைகுறைப் படிப்புள்ள கூட்டத்தை மயக்கும் கவர்ச்சியைக் கொண்டுள்ளது[...] இது சரியான கருத்து என்று மார்க்ஸ் ஏற்றுக்கொள்ள மட்டார். தவறைப் பிரசுரம் செய்வது ஒருபோதும் மக்களுக்கு நன்மை புரியாது என்பதுதான் அவர் கருத்து. தவறை மறுதலிக்காமல் இருப்பது அறிவு நாணயக் கேட்டை ஊக்குவிப்பதாகும். பத்துப் பேர் முன்னேறிச் சென்றால், நூறு பேர் மிக எளிதாக ஜார்ஜுடன் நின்றுவிடுவர். இப்படி நடக்கவிடுவது மிக அபாயகரமானது என்றார் அவர்.” - Henry Hyndman, *The Record of an Adventurous Life*. New York: Macmillan, 1911, pp. 258-9.

105. Karl Marx to Friedrich Sorge, 20 June 1881, op. cit., p. 101. மார்க்ஸைப் பற்றி ஜார்ஜ் கூறிய கருத்துகளும் சுவாரசியமானவைதான். மார்க்ஸ் இறந்த பிறகு அவர், தாம் மார்க்ஸின் எழுத்துகளை ஒருபோதும் படித்ததில்லை என்றாலும் “சமூக நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் தமது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட ஒரு மனிதர் மீது ஆழமான மதிப்பை” தாம் கொண்டிருப்பதாகக் கூறினார் (Philip S. Foner (ed.), *Karl Marx Remembered: Comments at the Time of His Death*. San Francisco: Synthesis Publications, 1983, p.101) ஆனால், அடுத்த ஆண்டில், ஹைண்ட்மனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸிடம் “பகுத்தாய்வுத் திறனும் தர்க்கரீதியாகச் சிந்திக்கும் பழக்கங்களும் இருக்கவில்லை” என்று கூறினார் (Henry George, *An Anthology of Henry George's Thought*, edited by Kenneth C. Wenzel. Rochester: University of Rochester Press, 1997, p. 175. And in two letters to the chancellor of Massachusetts Institute of Technology, Francis Walker [1840 - 1897], மேலும், மார்க்ஸ் “குழப்பமான சிந்தனையுடையவர்களின் இளவரசர்” என்றும் மேலோட்டமான சிந்தனையாளர் என்றும் கூறினார் (ibid., pp. 78 and 177.). “1883இல் மார்க்ஸ் இறந்தபோது, (அந்த) பிரஷ்ய சோசலிஸ்டைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந்த ஒவ்வொரு வருக்கும் இணையாக ஹென்றி ஜார்ஜைப் பற்றி விவாதித்த டஜன் கணக்கான ஆங்கிலேயர்கள் இருந்திருக்க வேண்டும்” என்று ராய் டக்ளஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார் (*Land, People and Politics: A History of the Land Question in the United Kingdom, 1878-1952*. London: Allison and Busby, 1976, p. 48.) ஆனால் மார்க்ஸைப் பற்றிய கருத்துகள் ஒரு சில ஆண்டுகளிலேயே முற்றிலுமாக மாற்றமடைந்தன.

1881இல் மார்க்ஸ், உலக நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து அவதானித்து வந்தார். அவை பற்றிய கருத்துகளைத் தமது தோழர்களிடமும் குடும்ப உறுப்பினர்களிடமும் கூறிவந்தார். குறிப்பாக, பிப்ரவரியில் அவர் டேனியெல்ஸனுக்கு எழுதிய நீண்ட கடிதம், பல்வேறு நாடுகளிலிருந்த நிலைமை பற்றிய அவரது விலைமதிக்க முடியாத அவதானிப்புகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. மார்க்ஸ் தமது ஆய்வுகளில் எப்போதுமே முன்னுரிமை கொடுத்து வந்த திடீர் பொருளாதார வீழ்ச்சிகள், மற்றும் பல நாடுகளை - குறிப்பாக இங்கிலாந்தைப் - பாதித்த 1873ஆம் ஆண்டு மாபெரும் பொருளாதார வாட்டம் ஆகியன ஆய்வாளர் என்னும் முறையில் மார்க்ஸின் அக்கறையையும், போராளி என்னும் முறையில் அவரது நம்பிக்கைகளையும் தூண்டின. இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட நிதி நிகழ்வுகளைப் பற்றி எழுதினார்: 'இங்கிலாந்து அனுபவித்த பெரும் தொழில், வணிக நெருக்கடி இலண்டனில் நிதிநெருக்கடியில் போய் முடியவில்லை என்றால், இந்த அசாதாரணமான போக்குக்குக் காரணம், பிரெஞ்சுப் பணம்தான்'.¹⁰⁶

இந்த விளக்கங்களுடன் கூடவே மார்க்ஸ், அன்று நிலவிய பொதுவான பொருளாதாரச் சூழலைப் பற்றிய சித்திரிப்பை வழங்கினார். இங்கிலாந்துத் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தித் திறனில் ஏற்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க வீழ்ச்சியாகவும், ஏற்றுமதியில் ஏற்பட்ட பெரும் தேக்கமாகவும் இந்தப் பொருளாதார மந்தம் தன்னைப் புலப்படுத்திக் கொண்டது. பிரிட்டன் உலகின் தொழிற்பட்டறையாக இருந்த நிலை முடிவுக்கு வந்தது; முந்திய பத்தாண்டுகளில் 'விக்டோரியா காலச் செல்வச் செழிப்பு' என்று சொல்லப்பட்டு வந்த ஒன்று இப்போது வெறும் நினைவாக மாறிவிட்டது. மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்:

ஆங்கிலேய ரயில்வே அமைப்பு, ஐரோப்பியப் பொதுக் கடன் போலவே சரிவுப் பாதையில் பயணிக்கிறது. பல்வேறு ரயில்வேத் தொடர்களின் முதலாளிகளிடையே ஆதிக்கம் செலுத்தும் பெருஞ் செல்வர்கள் தங்களுடைய ரயில்வேத் தொடர்களை - வரம்பிலா அதிகாரமுடைய முடிமன்னர்கள் போலத் தாங்கள் ஆட்சி புரியும் 'பிரதேசத்'தை - விரிவுபடுத்தும் பொருட்டு மேன்மேலும் புதிய கடன்களை வாங்குவதோடு மட்டும் நின்று கொள்வதில்லை; அவர்கள் தத்தம் ரயில்வேத் தொடர்களை விரிவுபடுத்தவும் செய்கிறார்கள். இப்படி விரிவுபடுத்துவது, தாங்கள் ஏற்கெனவே வாங்கியுள்ள கடன்களுக்கு வட்டி செலுத்தவும், முன்னுரிமைப்

106.Karl Marx to Nikolai Danielson, 19 February 1881, in MECW, vol. 46, p. 62.

பங்குதாரர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கவும் நியாயமற்ற முறையில் நடத்தப்பட்டுவந்த பொதுப் பங்குதாரர்களுக்கு அவ்வப்போது சிறிது கூடுதலான ஈவுத் தொகைகளைக் கொடுத்து அவர்களைத் திருப்திப்படுத்தவும் புதிய கடன்கள் வாங்குவதற்கான ஒரு சாக்குதான். இந்த சுகமான வழிமுறை ஏதெனும் ஒரு நாள் விகாரமான பேரழிவில்தான் முடிந்தாக வேண்டும்.¹⁰⁷

மார்க்ஸ் அமெரிக்காவில் நடந்த பொருளாதார நிகழ்வுகள் மீதும் இதே போன்ற அக்கறை செலுத்தினார். அவற்றிலொன்று, அமெரிக்காவில் ரயில் பாதைகளை அமைப்பதில் முக்கியமானவர்களில் ஒருவராக இருந்த ஜே கூல்ட் (Jay Gould [1836 - 1892]) என்பருக்கு ஏற்பட்ட நிதி வீழ்ச்சியாகும். அவர் பெரும் ஊக வணிக நடவடிக்கைகளின் மூலம் அவரது காலத்தைச் சேர்ந்த மிகப் பெரும் செல்வந்தராகவும் பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சாத மிக மோசமான மனிதர்களிலொருவராகவும் இருந்தார். 'கொள்ளைக்கார பிரபுக்களின் அரசர்' என்ற 'கிரீத்தி'க்கு உரியவராகத்தான் இருந்தார்.¹⁰⁸ நியூயார்க்கிலிருந்து அமெரிக்காவின் வடகிழக்குப் பகுதி வரை செல்லும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க ரயில் பாதையை நடத்திய 'எர் ரயில்ரோட் கம்பெனி' என்னும் நிறுவனம் அவருக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தது. 'யூனியன் பசிபிக் ரயில்ரோட்' உள்ளிட்ட, பசிபிக் கடலோர மாகாணங்கள் பலவற்றில் இருந்த முக்கியமான ரயில்பாதைத் தொடர்களையும், மிஸிஸிப்பி ஆற்றுக்குக் கிழக்கே ரயில் பாதைகளை நடத்திய மிஸொளரி பசிபிக் ரயில்ரோடு என்னும் நிறுவனத்தையும் வாங்கினார். இவையெல்லாம் சேர்ந்து 16000 கிலோ மீட்டர் தூர ரயில் பாதைகளை உள்ளடக்கி யிருந்தன. அமெரிக்க ரயில் பாதைகளில் இவை ஒன்பதில் ஒரு பாகமாகும். 1881இல் அவர் 'வெஸ்டெர்ன் யூனியன்' என்னும் ரயில் பாதை நிறுவனத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு தமது 'சாம்ராஜ்யத்தை' விரிவுபடுத்தினார்.

அமெரிக்க சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டு வந்த வளர்ச்சிகளைக் கூர்ந்து கவனிப்பதில் அக்கறை கொண்டிருந்த மார்க்ஸால், கூல்ட் அடைந்த ஏற்றத்தை அவதானிக்காமலோ, அவர் மீது பொது மக்களிடமிருந்த வந்த விமர்சனங்களுக்கு அவர் பதில் சொன்ன விதம் பற்றிய தமது கருத்துகளைச் சொல்லாமல் இருக்கவோ முடியவில்லை:

107.Ibid., p. 63.

108.காண்க: Edward J. Renahan, *Dark Genius of Wall Street: The Misunderstood Life of Jay Gould, King of the Robber Barons*. New York: Basic Books, 2006; and Maury Klein, *The Life and Legend of Jay Gould*. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 1997, p. 393.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ரயில்வே மன்னர்கள், முன்னைப் போலவே இப்போதும், அமெரிக்காவின் மேற்கு மாகாணங்களிலுள்ள விவசாயிகள், தொழிற்றுறை ‘தொழில் முனைவோர்கள்’ ஆகியோரின் தாக்குதலுக்கான இலக்காக மட்டுமல்ல, வணிகத்துறையின் பெரும் பிரதிநிதியான நியூயார்க் வணிக சபையின் (New York Chamber of Commerce) தாக்குதலுக்கும் இலக்காகியுள்ளனர். ஆக்டோபஸ் போன்ற ரயில்வே மன்னரும் நிதிமோசடிக்காரருமான கூட்டு, தமது தரப்புக்கான பதிவை நியூயார்க் வணிகச் செல்வந்தர்களிடம் கூறினார்: “நீங்கள் இப்போது ரயில்வே நிறுவனங்கள் மீது தாக்குதல் தொடுக்கிறீர்கள். ஏனென்றால் அவை இப்போது கெட்ட பெயர் எடுத்திருப்பதால் அவை மிகவும் எளிதாகத் தாக்குதலுக்குள்ளாகக்கூடியவை என்று நீங்கள் நினைப்பதுதான். ஆனால் பின்வருவனவற்றில் எச்சரிக்கையுடன் இருங்கள்: ரயில்வே நிறுவனங்களின் முறை இப்போது; அடுத்து எல்லா வகை கார்ப்பரேஷன்களுக்கான முறை வரும்; பிறகு, பின்னாளில், அனைத்து வகையான ஒன்றிணைந்த மூலதனத்திற்கான முறை வரும்; இறுதியில், அனைத்து வகையான மூலதனத்துக்கான முறை வரும்; இவ்வாறு நீங்கள் கம்யூனிசத்துக்கான பாதையை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். கம்யூனிசப் போக்குகள் ஏற்கெனவே மக்களிடையே மேன்மேலும் பரவிக்கொண்டிருக்கின்றன.¹⁰⁹

‘திருவாளர் கூட்டுக்கு அபாரமான முகரும் ஆற்றல் இருக்கிறது’¹¹⁰ என்று மார்க்ஸ் நகைச்சுவையுடன் கூறினார். கம்யூனிசப் போக்கு அமெரிக்காவில் தன்னைத்தானே உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையும் மார்க்ஸுக்கு இருந்தது. மேற்சொன்ன கடிதத்தில் மார்க்ஸ், இந்தியாவில் நடந்த நிகழ்வுகளைப் பற்றியும் சுருக்கமாகக் கூறியதுடன் ‘பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு, அதற்கு எதிராக வெடிக்கும் பொதுவான கலகம் இல்லாவிட்டாலும், கடுமையான சிக்கல்கள் காத்திருக்கின்றன’¹¹¹ என்று முன்கூட்டியே கூறும் அளவுக்குச் சென்றார்.

பிரிட்டிஷாரின் சுரண்டல் அளவு மேன்மேலும் சகித்துக்கொள்ள முடியாதவையாக இருந்தன:

இந்தியர்களிடமிருந்து ஆங்கிலேயர்கள் ஆண்டுதோறும் வாரம், இந்தியர்களுக்குப் பயனில்லாத ரயில்வேக்களுக்கான

109.Karl Marx to Nikolai Danielson, 19 February 1881, in MECW, vol. 46, p. 63.

110.Ibid., p. 63.

111.Ibid

ஈவுத்தொகை, ஆஃப்கானிஸ்தானில் நடத்திய போரிலும் வேறு போர்களிலும் இராணுவத் துறையிலும் சிவில் துறையிலும் பணியாற்றியவர்களுக்கான ஓய்வூதியம் இன்ன பிற வடிவங்களில் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள்; அவர்கள் கொண்டு போவதற்கு சமமாக இந்தியர்களுக்கு எதையும் கொடுப்பதில்லை. இவை தவிர, இந்தியாவிலேயே அவர்கள் ஆண்டுதோறும் ஏராளமான பணத்தை அபகரித்துக் கொள்கிறார்கள். இந்தியர்கள் இங்கிலாந்துக்கு பெருந்தன்மையுடன் ஆண்டுதோறும் அனுப்பும் சரக்குகளின் மதிப்பைப் பற்றி மட்டும் சொல்வதானால், அது இந்தியாவிலுள்ள ஆறு கோடி விவசாய, தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் மொத்த வருமானத்தை விட அதிகம்! இது பழிவாங்கும் உணர்ச்சியோடு இரத்தத்தைச் சிந்த வைக்கும் நிகழ்முறையாகும். ஆனால் பஞ்சம் நிலவும் ஆண்டுகள் அடுத்தடுத்து வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றின் பரிமாணங்களின் வீச்சை இன்னும் ஐரோப்பா உணரத் தலைப்படவில்லை! இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் கூட்டுச் சேர்ந்துள்ள சதியொன்று உண்மையிலேயே நடந்துகொண்டிருக்கிறது! ஏதோ 'புகைந்து கொண்டிருக்கிறது' என்பது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துக்குத் தெரியும். ஆனால், தங்கள் நாடாளுமன்ற முறைகளில் பேசுவதன் மூலமாகவும் சிந்திப்பதன் மூலமாகவும் முட்டாள்களாகியுள்ள இந்த அற்ப மனிதர்கள் (அரசாங்கத்திலுள்ளவர்களைத்தான் சொல்கிறேன்) தெளிவாகப் பார்க்கவும் உடனடியாக நிகழ்கூடிய ஆபத்தை முழுமையாக உணரவும் விருப்பம் கூட இல்லாதவர்களாக இருக்கின்றனர். மற்றவர்களை ஏமாற்றுவது, மற்றவர்களை ஏமாற்றுவதன் மூலம் தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றுவது - இதுதான் சுருக்கமாகச் சொன்னால் நாடாளுமன்ற விவேகம்! இருக்கட்டும்!¹¹²

1860களிலிருந்து மார்க்ஸ், அயர்லாந்துப் பிரச்சினை மீது கூர்ந்த கவனம் செலுத்தி வந்தார். ஃபெனியன் இயக்கத்தை* நீண்டகாலம் ஆதரித்துவந்த அவரது மகள் ஜென்னி லாங்கியவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அயர்லாந்துப் பிரச்சினை பற்றிய அவரது சிந்தனைகளைக் காணலாம். அயர்லாந்தைப் பிரிட்டிஷார் ஆக்கிரமித்ததையும் அங்கு அவர்கள் இழைத்த படுமோசமான அநீதிகளையும் அவர் முழுமையாக

112.Ibid., pp. 63-64.

* ஃபெனியன் இயக்கம் (Fenian Movement): பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரமிப்புக்கு உட்பட்டிருந்த அயர்லாந்தை வன்முறை வழியில் விடுதலை செய்வதற்காக அயர்லாந்துப் புரட்சியாளர்களால் 1858இல் அயர்லாந்திலும் அமெரிக்காவிலும் நிறுவப்பட்ட இரகசிய அமைப்பு.

எதிர்த்து வந்தார். 1868இல் ‘பழமையான பிற்போக்குக் கருத்துகளைக் கொண்ட படுமோசமான மாய்மாலவாதியும் குதர்க்கவாதியுமான’¹¹³ வில்லியம் கிளாட்ஸ்தன் (William Gladstone [1809 - 1898]) பிரிட்டிஷ் பிரதமராக நியமிக்கப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டதும் மார்க்ஸ், கிளாட்ஸ்தனின் அரசியல் பணி ‘அயர்லாந்தை அடக்கி வைப்பதுதான்’ என்று கூறினார்.¹¹⁴

அயர்லாந்தில் தீர்மானகரமான பிரச்சினையாக இருந்த நில உடைமைப் பிரச்சினையைக் கையாள கிளாட்ஸ்தன் மேற்கொண்ட முதல் நடவடிக்கைகள், அவர் தட்டியெழுப்பியிருந்த எதிர்பார்ப்புகளுக்கு முற்றிலும் மாறானவையாக இருந்தன. ஏற்கெனவே இருந்து வந்த சட்டத்துக்குத் திருத்தமாக 1870இல் நிறைவேற்றப்பட்ட ‘நிலப்பிரபு மற்றும் குத்தகைதாரர் (அயர்லாந்து) சட்டம்’ நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கியது. ஏனெனில் அந்தப் பத்தாண்டின் இறுதியில் அயர்லாந்தில் நிலவுடைமையாளர்களால் குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து கொடுமையான முறையில் குத்தகைப் பணம் கறக்கப்பட்டதை எதிர்த்து ஏராளமான போராட்டங்கள் நடந்தன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான கலகமும் ‘புகைந்து கொண்டிருந்தது’.

அப்போது இங்கிலாந்தில் ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருந்த லிபரல் கட்சியினர், ‘நில விதி (அயர்லாந்து) சட்டம்’ என்ற இரண்டாவது சட்டத் திருத்தத்தை நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்தபோது, அந்த அரசாங்கமும், அதன் ஆதரவாளர்களும் கூறியதற்கு மாறாக மார்க்ஸ், அந்தச் சட்டத்திருத்தம் அயர்லாந்திலுள்ள ஆங்கிலேய நிலவுடைமையாளர்கள் தங்கள் குத்தகைதாரர்கள் மீது செலுத்தும் தன்னிச்சையான அதிகாரத்தைத் தடுக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்று விமர்சித்தார். ஜென்னிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ், ‘கிளாட்ஸ்தன், தமது வெட்கக்கேடான பூர்வாங்க நடவடிக்கைகளின் மூலம் (நாடாளுமன்றத்தின் கீழவை உறுப்பினர்களின் பேச்சுச் சுதந்திரத்தை ஒழித்தலும் இவற்றில் அடங்கும்) இப்போது குத்தகைதாரர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் நிலைமைகளை உருவாக்கியிருக்கிறார்’ என்று கூறினார்.¹¹⁵ இங்கிலாந்து நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் ‘அப்பட்டமான மோசடி; பிரபுக்கள், தாங்கள் விரும்பும் எதனையும் கிளாட்ஸ்தனிடமிருந்து பெறமுடியும்’ என்றும் ‘இனியும் அவர்கள் “நில சங்க” துக்கு

113.Karl Marx to Jenny Longuet, 11 April 1881, in MECW, vol. 46, p. 84

114.கிளாட்ஸ்தோன் இப்படிக்கூறியதாகச் சொன்னவர் அவரது செயலாளர். காண்க: Edgar J.Feuchtwanger, Gladstone. London: Allen Road, 1975, p. 146.

115.Marx to Jenny Longuet, 11 April 1881, in MECW, vol. 46, op. cit., p. 84.

(Land League)¹¹⁶ முன் நடுங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை, அவர்கள் அதை வெளியே தூக்கியெறிந்து விடுவார்கள் அல்லது அயர்லாந்துக்காரர்களே அதற்கு எதிராக வாக்களிக்கும் வகையில் அதை வீரம்மற்றதாக்கி விடுவார்கள்¹¹⁷ என்றும் மார்க்ஸ் கருதினார். ஆனால் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளுக்கான அந்த சட்டம் தூக்கியெறியப்படும் என்று மார்க்ஸ் கருதியதற்கு மாறாக, அது பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது. எனினும் மார்க்ஸ் எதிர்பார்த்தது போலவே, அந்த சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் அயர்லாந்திலிருந்த பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவில்லை. அந்தப் புதிய சட்டத்தின் விளைவாக சில நூறு அயர்லாந்து விவசாயிகளால் மட்டுமே நிலத்தை வாங்க முடிந்தது. ஓராண்டுக்குப் பிறகு விவசாயிகளின் கிளர்ச்சி மீண்டும் எழுந்தது.

சிலவாரங்களுக்குப் பின் ஜென்னிக்கு எழுதிய இன்னொரு கடிதத்தில் மார்க்ஸ் மீண்டும் இந்தக் குற்றச்சாட்டை முன்வைத்தார். அமெரிக்காவிலிருந்து தானியமும் கால்நடைகளும் இறக்குமதி செய்யப்படுவதன் காரணமாக (இங்கிலாந்தைப் போலவே) அயர்லாந்திலும் நிலச்சொத்தின் மதிப்புக் குறைந்துவரும் தருணத்தில், மேற்சொன்ன சட்டமானது, 'தமது உடைமையாக இனி மேலும் இல்லாமல் போன அந்தச் சொத்தை ஏதோ ஒரு விலைக்கு விற்பதற்கான

116. அயர்லாந்து தேசிய சங்கம்(Irish National Land League) : அயர்லாந்திலிருந்த குத்தகை விவசாயிகளின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக 1879இல் நிறுவப்பட்ட அரசியல் அமைப்பு.

117. Karl Marx to Jenny Longuet, 11 April 1881, in MECW, vol. 46, op. cit., p. 84. மார்க்ஸுடன் நடந்த சந்திப்பொன்றின் போது, இந்த சட்டத்திற்கு அவரிடமிருந்து வந்த எதிர்வினையை ஹெண்ட்மன் நினைவுகூர்ந்துள்ளார்: "லிபரல் கட்சியின் கொள்கையை, அதுவும் குறிப்பாக அயர்லாந்து தொடர்பான அதன் கொள்கையைக் கடுஞ்சீற்றத்துடன் கண்டனம் செய்து பேசுகையில் அந்த வயதான போர் வீரரின் சிறிய ஆழமான குழிவிழுந்த கண்கள் பிரகாசித்தன. அவரது அடர்த்தியான புருவங்கள் சுருங்கின. அகலமான, வலுவான மூக்கும் முகமும் உணர்ச்சி வசப்பட்டு அசைந்தன. சக்தி வாழ்ந்த கண்டனச் சொற்கள் அவரிடமிருந்து அருவி போல் கொட்டின". (Hyndman, *The Record of an Adventurous Life*, op. cit., p. 247). 1880-1881இல் க்ளாட்ஸ்தன் கடைப்பிடித்த கொள்கைகளை அறிந்துகொள்ள : Richard Shannon, *Gladstone*, vol. 2, 1865-1898. Chapel Hill: The University of North; அயர்லாந்து தொடர்பாக க்ளாட்ஸ்தன் மேற்கொண்ட நிலைப்பாடுக்கு : Henry Colin Gary Matthew, *Gladstone: 1875-1898*. London: Clarendon Press, 1995, pp. 183-210; and James Camlin Beckett, *The Making of Modern Ireland 1603-1923*. London/Boston: Faber and Faber, 1981, pp. 389-94

சாத்தியப்பாட்டைப் பெரும் நிலப்பிரபுக்களுக்கு வழங்குகிறது'.¹¹⁸ அயர்லாந்து நாடாளுமன்றக் கட்சியின் முக்கியப் பிரமுகரான சார்லஸ் பார்னெல் (Charles Longuet [1839 - 1903]), கோர்க் நகரில் ஆற்றிய சொற்பொழிவைப் படித்துக் காட்டுமாறு தமது கணவர் சார்ல் லாங்குவியைக் கேட்கும்படி ஜென்னியிடம் கூறினார்: 'கிளாடஸ்தனின் புதிய நிலச் சட்டம் பற்றி என்ன சொல்லியாக வேண்டுமோ அதன் சாரத்தை அந்த உரையில் அவரால் (லாங்குவியால்) காணமுடியும்'.¹¹⁹ அந்தக் கடிதத்தின் முடிவில் மார்க்ஸ் எழுதினார்:

அயர்லாந்து நிலப் பிரச்சினையில் உள்ள சிக்கல்கள் - உண்மையில் அந்தச் சிக்கல்கள் தனிச்சிறப்பான அயர்லாந்துத்தன்மை கொண்டவை அல்ல - மிகப் பெரியவை. அயர்லாந்தினருக்கு சுயாட்சி கொடுப்பதும் அந்தப் பிரச்சினையை அவர்களே தீர்த்துக் கொள்ளும்படி அவர்களை நிர்ப்பந்திப்பதும்தான் அவற்றுக்குத் தீர்வு. ஆனால் ஜான் புல்லோ இதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியாத அளவுக்கு முட்டாளாக இருக்கிறான்.¹²⁰

பொதுவாகச் சொல்வதென்றால், ஆங்கிலேய முடியாட்சியின் கீழ் வாழ்வதில் மார்க்ஸுக்கு உற்சாகம் இருக்கவில்லை. இருமுறை இங்கிலாந்தின் பிரதமராக இருந்தவரும் பல ஆண்டுகள் கன்சர்வேடிவ் கட்சியின் தலைவராக இருந்தவருமான பெஞ்சமின் டிஸ்ரெலி (Benjamin Disraeli [1804 - 1881]), ஏப்ரல் 19 அன்று இறந்தார். அவரது இறப்பு, அவரைப் 'போற்றிப் புகழும்' இயக்கமொன்றைத் தூண்டி விட்டது. இது 'இலண்டனில் ஏற்பட்ட கடைசிப் பித்தாக' மார்க்ஸுக்குப் புலப்பட்டது. அது 'தனது பெருந்தகைமையைத் தானே போற்றிக் கொள்ளும் திருப்தியை ஜான் புல்லுக்குத் தந்தது' என்று கூறினார் மார்க்ஸ். உண்மையில், டிஸ்ரெலி இரண்டாவது முறையாக பிரதமர் பதவி வகித்த காலம், அடுத்தடுத்த எதிர்மறையான நிகழ்வுகள் நடந்த காலமாகும்: அந்த ஆட்சிக் காலத்தில் வெளியுறவுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரை, இரண்டாவது ஆஃப்கானிஸ்தான் போரும், தென்னாப்பிரிக்காவில் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் ஜூலுக்களுக்கும் நடந்த இரத்தவெள்ளம் ஓட வைத்த சண்டையும் நடந்தன; பொருளாதாரத் துறையைப் பொறுத்தவரை விவசாய உற்பத்தியும் தொழிலுற்பத்தியும் வீழ்ச்சியடைந்தன. 1880இல் அந்தக் கட்சி அடைந்த படு தோல்விக்கு அவைதான் காரணம்.

118. Karl Marx to Jenny Longuet, 29 April 1881, in MECW, vol. 46, p. 90.

119. Karl Marx to Jenny Longuet, 11 April 1881, in MECW, vol. 46, p. 84.

120. Ibid., p. 90. தமது வாழ்க்கையின் கடைசி ஆண்டுகளில் மார்க்ஸ் பிரிட்டனை ஒரு ஆளாக உருவகித்துக் காட்ட 'ஜான் புல்' என்னும் பதத்தை அடிக்கடி பயன்படுத்தினார்.

இறந்த பிறகு டிஸ்ரேலி புகழுக்குரியவராக்கப்பட்டதைப் பற்றிய தமது கருத்துகளைக் கூறினார் மார்க்ஸ்: 'அவர் சாவதற்கு முன் அழகிய ஆப்பிள்களையும் நாறிப் போன முட்டைகளைக் கொண்டும் அவருக்கு வணக்கம் செலுத்தியவர்கள், செத்துப்போனவருக்குத் துதிபாடுபவர்களாக நடிப்பது "மாட்சி" மிக்கதல்லவா?'. அடித்தட்டு வர்க்கங்களுக்கு இயற்கையாகவே 'மேலானவர்களாக இருப்பவர்கள்', பதவிக்கும் பணத்துக்கும் ஒருவருடனொருவர் என்னதான் சண்டை போட்டுக் கொண்டாலும், 'ஆளும் வர்க்கங்களின்' தலைவர்கள் எப்போதுமே 'மகத்தான, நல்ல மனிதர்கள்தாம்' என்ற உண்மையை மரணம் வெளிப்படுத்துகிறது என்று அந்த அடித்தட்டு வர்க்கங்களுக்குப் போதிப்பதுதான் ஒருவேளை இதன் நோக்கமாக இருக்கக்கூடும் என்று மார்க்ஸ் கிண்டலாகக் குறிப்பிட்டார்.¹²¹

இங்கிலாந்தின் தட்பவெட்ப நிலையையும் அவர் வெறுத்தார். ஜூன் 6 அன்று தமது மகளுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், 'நேற்றும் இன்றும் நரகம் போன்ற மழையும் பனியுமான வானிலை இருந்தது' என்று கசப்புணர்வுடன் கூறினார். அப்படிப்பட்ட வானிலை இருந்த அந்த இரு நாட்களில்தான் இலண்டனில் அயர்லாந்து மக்களின் எதிர்ப்பு இயக்க நடவடிக்கைகள் நிகழ்விருந்தன. 'இலண்டனின் சாமானியக் கால்நடைகளிடமும் ஆடுகளிடமும் விண்ணுலகத் தந்தை எப்போதும் கடைப்பிடிக்கும் மோசமான சூழ்ச்சித் தந்திரங்களிலொன்றுதான் இது. பார்னெலின் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஹைட் பார்க்கில் நடத்தவிருந்த ஆர்ப்பாட்டத்தை மழையைக் கொண்டு பாழ்படுத்தினார் அவர்' என்றெழுதினார் மார்க்ஸ்.¹²²

ஜெரோப்பாவிலுள்ள இரு முக்கிய நாடுகளான ஜெர்மனியையும் பிரான்ஸையும் அவர் எவ்வகையிலும் புறக்கணிக்கவில்லை. கடந்த காலத்தைப் போலவே இப்போதும் அவர், சாத்தியப்பட்ட போதெல்லாம், இடதுசாரி அரசியல் தலைவர்கள், சோசலிசக் கோட்பாட்டைப் பற்றிய நூல்களை எழுதியவர்கள், பாட்டாளிவர்க்க இயக்கத்துக்கு ஆதரவாகப் பத்திரிகைகளில் எழுதியவர்கள், மதிப்புரை எழுதியவர்கள் ஆகியோரைச் சந்தித்துப் பேசினார். அவர் இலண்டனில் கழித்த முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஆண்டுகளிலும், அவரால் மேற்கொள்ள முடிந்த சில பயணங்களிலும், தொழிலாளி வர்க்கத்தின் இலட்சியத்துக்குத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட நூற்றுக்கணக்கான போராளிகளையும் அறிவாளிகளையும் அறிந்திருந்தார். இளம் வயதினர் தம்மைச் சந்திக்க வருவதில் தனி மகிழ்ச்சி கொண்டிருந்தார். 'எனக்குப்

121. Ibid.

122. Marx to Jenny Longuet, 6 June 1881, in MECW, vol. 46, p. 95..

பிறகு கம்யூனிசப் பரப்புரையைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு நான் அவர்களைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும்' என்று கூறுவதில் அவருக்கு விருப்பம்.¹²³

1881இல்தான் அவர் முதன்முதலாக காவுட்ஸ்கியையும் சந்தித்தார். ஆனால், காவுட்ஸ்கி மார்க்ஸிடம் ஏற்படுத்திய மனப்பதிவுகள் அவரைப் பற்றிப் பெரும் நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்வனவாக இருக்கவில்லை. காவுட்ஸ்கி 'தன்னளவில் பண்புள்ள மனிதர் என்றாலும், சாராம்சத்தில் அவர் சராசரித்தனமானவர், குறுகிய கண்ணோட்டமுடையவர், மற்றபடி (அவருக்கு 26 வயதுதான் ஆகிறது) அனைத்தும் தெரிந்தவர், ஒருவகையில் கடின உழைப்பாளி, புள்ளிவிவரங்களில் மிகவும் அக்கறையுள்ளவர், ஆனால் அவற்றிலிருந்து அவர் புரிந்துகொள்வது ஏதும் இல்லை. இயல்பாகவே அவர் குறுமதியாளர் கூட்டத்தின் உறுப்பினர்' என்று கருதினார் மார்க்ஸ். எனவே, ஜென்னிக்கு எழுதிய கடிதத்தில், அவரைத் தமது நண்பர் எங்கெல்லிடம் எப்படியாவது தள்ளிவிட முடிவு செய்துவிட்டதாகவும், அவரிடம் 'குடிப்பதற்கான ஆற்றல் கணிசமாக இருக்கிறது என்பதற்கான சான்றைக்' கண்டவுடன் 'அவரை சகித்துக் கொள்ளும் தன்மை' எங்கெல்லிடம் அதிகமாகிவிட்டது என்றும் நகைச்சுவையுடன் கூறினார்.¹²⁴

123. Paul Lafargue, in Institute of Marxism-Leninism (Ed.), *Reminiscences of Marx and Engels*. Moscow: Foreign Languages Publishing House, 1957, p. 72.

124. Karl Marx to Jenny Longuet, 11 April 1881, in MECW, vol. 46, op. cit., p. 81-82. உண்மையில், காவுட்ஸ்கியின் மீது எங்கெல்லுக்கு அவ்வளவு ஆர்வம் இருக்கவில்லை. காவுட்ஸ்கியைவிட அவர் அதிகம் விரும்பியது ஜெர்மன் சோசலிச ஜனநாயகக் கட்சியிலிருந்த இன்னொரு இளம் சிந்தனையாளரான பேர்ன்ஷ்டைனத்தான். தாமும் மார்க்ஸும் மிகப் பெரும் மதிப்பு வைத்திருந்த ஜெர்மன் சோசலிஸ்ட் தலைவர் ஓகஸ்ட் பெபலுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், பேர்ன்ஷ்டைன் "சாமர்த்தியசாலி, அவர் விஷயங்களை உடனடியாகப் புரிந்து கொள்கிறார், இதற்கு நேர்மாறானவர் காவுட்ஸ்கி. அவர் நேர்மையான ஆள், ஆனால் நிறையப் படித்தவர் என்ற செருக்குடையவர். அற்ப விஷயங்களுக்கு சர்ச்சை புரிவது அவரது பிறவிக்குணம். சிக்கலான விஷயங்களை அவர் எளிமைப்படுத்துவதில்லை; மாறாக எளிமையான விஷயங்களை சிக்கலான தாக்கிவிடுபவர்". எங்கெல்லைப் பொறுத்தவரை, பத்திரிகைகளுக்கு ஏற்றவற்றை எழுதுவதில் சிலசமயம் அவர் (காவுட்ஸ்கி) "உண்மையிலேயே நல்ல கட்டுரைகளை எழுதக்கூடியவர். ஆனால், என்ன சிரமப்பட்டாலும் அவரால் அவரது இயல்பை வெற்றிகொள்ள முடியாது. அது அவரைவிட வலுவானது. ஒரு செய்தியேட்டில் இவரைப் போன்ற வறட்டுக் கோட்பாட்டாளரை வைப்பது பேரழிவு". காவுட்ஸ்கியைப் பற்றி இப்படிப்பட்ட கருத்தைக் கொண்டிருந்ததால் தான் எங்கெல்லு, சோசலிச-ஜனநாயகவாதி (Der Sozialdemokrat) என்னும் ஜெர்மன் ஏட்டின் ஆசிரியராகத் தொடர்ந்து பணியாற்ற பேர்ன்ஷ்டைனை இசைய வைத்தார். (Friedrich Engels to August Bebel, 25 August 1881, in MECW, vol. 46, p. 137.)

அந்த ஆண்டு கோடைகாலத்தில் மார்க்ஸ், பிரான்ஸில் நடந்த தேர்தலுக்கு முன்பு நடந்த நிகழ்வுகளை உன்னிப்பாகக் கவனித்து வந்தார். லியோ காம்பெட்டா (Léon Gambetta [1838 - 1882]) பிரதமர் ஆவதற்கும் அவரது கட்சியான ரிபப்ளிகன் யூனியன் நாடாளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையான இடங்களைப் பெறுவதற்குமான வாய்ப்பு இருந்தது. அந்த தேர்தல் முடிவுகள் எப்படியிருக்கும் எனத் தாம் எதிர்பார்ப்பதை வாக்கெடுப்பு நடப்பதற்கு இரு வாரங்களுக்கு முன் எங்கெல்ஸுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் பகிர்ந்துகொண்டார்:

அதிலீவிர இடதுசாரிகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குத் தங்கள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்துக் கொள்ளக் கூடும். ஆனால் இதனுடைய முக்கியமான விளைவு காம்பெட்டாவின் வெற்றியாக இருக்கக்கூடும். இப்போது பிரான்ஸில் உள்ள நிலைமைகளைக் காண்கையில், தேர்தல் நடப்பதற்கான காலம் குறுகியதாக இருப்பதால், அது வலுவான தொகுதிகள் பலவற்றைத் தம் வசம் வைத்திருக்கும் மோசடிப் பேர்வழிகளுக்குச் சார்பாகத் தேர்தல் முடிவுகளைத் தீர்மானிக்கும். இந்த மோசடிப் பேர்வழிகள்தாம் எதிர்காலத்தில் அரசாங்க யந்திரத்தில் உள்ள பதவிகளையும் “கருவூலத்தை” தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும் மனிதர்களையும் இன்ன பிறரையும் வழங்கும் வாய்ப்புப் பெற்றிருப்பவர்கள். காம்பெட்டா அண்மைக்காலத்தில் செய்த தவறுகளுக்குப் பிறகு, “அவரது தொங்குசதைகளான” காலோ (Gazot), கான்ஸ்தான் (Constans), ஃபார் (Farre) ஆகியோரை அமைச்சரவையிலிருந்து தூக்கியெறிவதற்கான சக்தியை “க்ரேவிஸ்ட்டுகள்”¹²⁵ பெற்றிருந்திருப்பார்களேயானால், அவர்கள் காம்பெட்டாவை வென்றிருப்பார்கள். அவர்கள் அப்படிச் செய்யாததால், பதவி வேட்டைக்காரர்கள், பங்குச் சந்தையிலுள்ள ஊக வணிகர்கள், இன்னும் பிறர் தங்களுக்குத் தாங்களே சொல்லிக் கொள்கிறார்கள் : “காம்பெட்டாதான் நம்முடைய ஆள்”.[...] தீவிரவாத, பிற்போக்குப் பத்திரிகைளிலிருந்து அவர் மீது நாள் தோறும் தொடுக்கப்படும் தாக்குதல்கள், அவரது கோமாளிக் கூத்துகளையும் மீறி, அவரைப் பலப்படுத்துவதற்குப் பங்களிப்புச் செய்கின்றன. இவையெல்லாவற்றுக்கும் மேல், சாத்தியப்படக் கூடிய ரிபப்ளிகன் யூனியன் ஆட்சியில் காம்பெட்டாவை விட்டால் நமக்கு வேறு யாரும் இல்லை என்று விவசாயிகள் கருதுகிறார்கள்.¹²⁶

125. பிரெஞ்சுக் குடியரசுத் தலைவரும் சந்தர்ப்பவாத குடியரசுவாதிகளின் தலைவருமான ஜூல் கிரேவியின் (Jules Grévy [1807 - 1891]) ஆதரவாளர்கள்.

126. Karl Marx to Friedrich Engels, 9 August 1881, in MECW, vol. 46, p. 117

அந்த மாதக் கடைசியில், பாரிஸிலுள்ள தொழிலாளர் கட்சி'யின் (பிரெஞ்சு சோசலிசத் தொழிலாளர் கட்சியின் கூட்டமைப்பின் [The Federation of the Socialist Workers Party of France - FPTSF]) நிலை பற்றி எங்கெல்லுக்கு மார்க்ஸ் எழுதினார். புரட்சியாளரும் 1876இல் வெளியிடப்பட்ட 1871ஆம் ஆண்டு பாரிஸ் கம்யூனின் வரலாறு என்னும் நூலை எழுதியவரும், மேற்சொன்ன கட்சியைப் பற்றி 'விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் பேசக்கூடியவர்' என்று மார்க்ஸால் கருதப்பட்டவருமான ப்ராஸ்பெர் - ஒலிவியே லிஸ்ஸகரே (Prosper-Olivier Lissagaray [1838 - 1901], அந்தக் கட்சி, 'இன்னும் அரும்பு நிலையில் இருந்தாலும், அனைத்துவகையான வண்ணச்சாயல் களையும் கொண்ட பூர்ஷ்வாக் கட்சிகளை எதிர்த்து நிற்கக்கூடியது அதுதான்' என்றும், அந்தக் கட்சியின் அமைப்பு 'தீர்மானகரமானதாக இல்லாததாகவும் கருத்தளவிலேயே உள்ளதாகவும் இருந்தபோதிலும்' தான் இருப்பதை பொதுக்கூட்டங்களில் உணரச் செய்வதற்கும் அதிகாரபூர்வமான சமுதாயத்திலுள்ளவர்களுக்குத் தொல்லை தருவதற்கும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தனது வேட்பாளர்களை நிறுத்துமளவுக்குப் போதுமான அளவில் கட்டுப்பாடு உடையதாக உள்ளது என்று தம்மிடம் கூறியதாக மார்க்ஸ் அந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டார். 'வெவ்வேறு வகைப் பார்வைகளைக் கொண்ட' பாரிஸ் நாளேடுகளைப் படித்து, எல்லா விஷயங்களையும் அப்போதைக்கப் போது சரிபார்த்துக் கொள்ளும் மார்க்ஸ் எழுதினார்: 'எல்லா இடங்களிலும் பொதுவாகக் காணப்படும் அந்தத் தொல்லையை - கூட்டுத் தொழிலாளர் கட்சியைப் - பார்த்து பல்லைக் கடிக்காதவர் ஒருவர் கூட இல்லை'.¹²⁷

மார்க்ஸ் தமது எழுது மேசைக்கு முன் உட்கார்ந்திருக்கும் போது அவரது அறை முழு உலகத்தையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஏற்பட்டு வந்த சமுதாய மாற்றங்கள், இந்தியாவில் காலனிய ஆதிக்கம் முடிவு பெறும் என்ற அவரது நம்பிக்கைகள், ஃபெனியன் இலட்சியத்துக்கு அவர் தந்து வந்த ஆதரவு, பிரெஞ்சுத் தேர்தல்களில் அவர் காட்டிய அக்கறை ஆகியவற்றினூடாக அவர் உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு இடத்திலும் வளர்ச்சியடைந்துவந்த சமூக முரண்பாடுகளுக்கான அறிகுறிகளை இடைவிடாது அவதானித்து வந்தார். அவர் தம்மைப் பற்றி பின்வருமாறு கூறியதற்குக் காரணம் இல்லாமலில்லை : 'நான் உலகக் குடிமகன். எங்கு நான் இருந்தாலும் அங்கு செயல்படுவேன்'.¹²⁸ அவரது வாழ்க்கையின் கடைசி ஆண்டுகள் இந்தக் கூற்றைப் பொய்ப்பிக்கவில்லை.

127. Karl Marx to Friedrich Engels, 18 August 1881, in MECW, vol. 46, pp. 133-4.

128. Lafargue, in Institute of Marxism-Leninism (Ed.), *Reminiscences of Marx and Engels*, op. cit., p. 73.

சர்வதேச அரசியலும் ரஷியாவில் முதலாளியம் வளர்ச்சியடைவது பற்றிய விவாதமும்

1. கிராமப்புற கம்யூனிச எதிர்காலம் பற்றிய பிரச்சினை

ரஷியாவை, ஐரோப்பாவில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் விடுதலைக்குக் குறுக்கே உள்ள முதன்மையான தடைகளிலொன்றாகவே மார்க்ஸ் தம்முடைய அரசியல் எழுத்துகளில் எப்போதும் அடையாளப் படுத்தினார். நியூயார்க் ட்ரிப்யூனுக்கு எழுதிய கட்டுரைகள், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு இரகசிய இராஜதந்திர வரலாறு (Secret Diplomatic History of the Eighteenth Century [1856-57]) என்னும் கட்டுரை ஆகியவற்றிலும் அவர் எழுதிய ஏராளமான கடிதங்களிலும், ரஷியாவின் சமூகப் பிற்பட்டதன்மை, மந்தமான பொருளாதார வளர்ச்சி, எதேச் சாதிகார அரசியல் ஆட்சி, பிற்போக்குத்தனமான வெளியுறவுக் கொள்கை ஆகியன பரந்துவிரிந்திருந்த ஜார் பேரரசை எதிர்ப்புரட்சியின் முன்னணிப் படை குவித்துவைக்கப்பட்டிருக்கும் இடமாக ஆக்கியிருப்பதாகக் கருதினார்.

மார்க்ஸ் நீண்டகாலம் ரஷியாவைப் பற்றிய இந்த மதிப்பீட்டைக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவரது வாழ்க்கையின் இறுதி ஆண்டுகளில், அங்கு ஏற்பட்டு வந்த சில மாற்றங்களில் பாரதூரமான சமூக உருமாற்றம் ஏற்படுவதற்கான சாத்தியமான நிலைமைகளை இனங்கண்டு புரிந்துகொள்ள வந்தபோது, அந்த நாட்டை வேறுவிதமாகப் பார்க்கத் தொடங்கினார். உண்மையில் பிரிட்டனைக் காட்டிலும் ரஷியாவில்தான் புரட்சிக்கான வாய்ப்பு இருப்பதாகக் கருதினார். அன்று உலகிலிருந்த ஆலைத் தொழிலாளர்களில் முதலாளியத்தால் பிரிட்டனில் உருவாக்கப்பட்டவர்களின் விகிதம்தான் மிக அதிகம்; மற்ற நாட்டுத் தொழிலாளர்களைவிட அவர்களது நிலைமை மேம்பட்டதாக இருந்தது. அதற்கு ஓரளவு அடிப்படையாக இருந்தது பிரிட்டனின் காலனியச் சுரண்டல். இதன் காரணமாக அங்கு தொழிலாளர் இயக்கம் பலகீனமடைந்து தொழிற்சங்க சீர்திருத்தவாதத்துக்குப் பட்டிருந்தது.¹

1. 1882இல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையின் இரண்டாவது ரஷியப் பதிப்புக்கு எழுதிய முகப்புரையில் மார்க்ஸும் எங்கெல்ஸும் கூறினர்: “1848-49ஆம் ஆண்டுகளின் புரட்சியின் போது ஐரோப்பிய இளவரசர்களுக்கு மட்டுமின்றி, ஐரோப்பிய பூர்ஷ்வாக்களுக்கும் கூட அப்போதுதான் விழித்தெழத் தொடங்கியிருந்த பாட்டாளி வர்க்கத்திடமிருந்து விடுதலையை வழங்கக் கூடியதாக ரஷியத் தலையீடு மட்டுமே இருந்தது. ஜார் மன்னர், ஐரோப்பியப்

1861இல் ரஷியாவில் பண்ணையடிமை முறை ஒழிக்கப்படுவதற்கு முன் தோன்றிய உழவர் இயக்கங்களை¹ 1850களின் பிற்பகுதியில் இருந்து கூர்ந்து கவனித்த மார்க்ஸ், அவற்றை மிக உற்சாகத்துடன் பாராட்டி வரவேற்றார். ரஷிய மொழியைக் கற்றுத் தேர்ந்தவுடன் 1870களில் அவர், புள்ளிவிவரங்களையும் மேலும் விரிவான முறையில் எழுதப்பட்ட நூல்களையும் படிப்பதன் மூலமும்³ அன்றிருந்த

பிற்போக்கின் தலைவராக அறிவிக்கப்பட்டார். இன்று அவர், காட்சினாவில் புரட்சியின் போர்க் கைதியாக இருக்கிறார் ('மக்கள் சித்தம்' என்னும் பெயரிலமைந்த புரட்சிகர நரோத்னிக் அமைப்பால் தமது தந்தையைப் போலவே தாமும் கொலை செய்யப்படக் கூடும் என அஞ்சிய மூன்றாம் ஜார் அலெக்ஸாண்டெர், ஜார் மன்னர்களின் நாட்டுப்புற வசிப்பிடமான காட்சினாவிலேயே தங்கிவிட்டார் - எஸ்.வி.ஆர்.). ஐரோப்பாவில் புரட்சிகர நடவடிக்கையின் முன்னணிப் படையாக ரஷியா அமைந்துள்ளது” - Karl Marx and Friedrich Engels, *The Manifesto of the Communist Party*.in MECW, vol. 24, p. 426. ரஷியாவைப் பற்றி மார்க்ஸும் எங்கெல்ஸும் எழுதிய கட்டுரைகள், கடிதங்கள் ஆகியவற்றின் முழுத்தொகுப்புக்கு காண்க: Maximilien Rubel (ed.), *Karl Marx/Friedrich Engels: Die russische Kommune*, Munich: Hanser, 1972.

2. “ரஷியாவில் பண்ணையடிமைகளை விடுதலை செய்வதற்கான இயக்கம், அந்த நாட்டின் மரபான அயலுறவுக் கொள்கைக்கு எதிராகச் செல்லக்கூடிய உள்நாட்டு வளர்ச்சியின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கின்ற காரணத்தால், அது எனக்கு முக்கியமானதாகப் புலப்படுகிறது” - Karl Marx to Friedrich Engels, 29 April 1858, in MECW, vol 40, p.310. அச்சமயம், பண்ணையடிமைகள் ரஷிய சமுதாயத்தில் தோராயமாக 38 விழுக்காடாக இருந்தனர்.
3. தாம் மேற்கொண்ட ஆய்வுப் பயணத்தை 1877இல் திரும்பிப் பார்த்த மார்க்ஸ் எழுதினார்: “ரஷியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பற்றி ஆழ்ந்தறிந்தவற்றின் அடிப்படையில் மதிப்பீடு செய்வதற்காக நான் ரஷிய மொழியைக் கற்றதோடு, பின்னர் பல ஆண்டுகள் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி ரஷியாவில் அதிகாரபூர்வமாக வெளியிடப்பட்டவற்றையும் பிற பிரசுரங்களையும் படித்தேன்.” - Karl Marx, 'A Letter to the Editorial Board of *Otechestvennye Zapiski*', in Teodor Shanin (ed.), *Late Marx and the Russian Road*. London: Routledge, 1984, p.135. மார்க்ஸுக்கு எதிர்ப்பட்ட முக்கிய விஷயம், தத்துவவாதியும் புரட்சியாளருமான நிக்கோலாய் செர்னிஷெவ்ஸ்கியின் (Nikolai Chernyshevsky [1828 - 1889]) படைப்புகளாகும். செர்னிஷெவ்ஸ்கியின் நூல்கள் பலவற்றை மார்க்ஸ் சொந்தமாக வைத்திருந்தார். அதைப் பற்றிய தகவல்களுக்கு: *Die Bibliotheken von Karl Marx und Friedrich Engels*, MEGA², vol. IV/32, pp. 184-7. செர்னிஷெவ்ஸ்கி எழுதிய கம்யூன் உடைமைக்கு எதிரான தத்துவ விருப்பு வெறுப்புகள் பற்றிய விமர்சனப் பகுப்பாய்வு (*A Critique of Philosophical Prejudices against Communal Ownership*) என்னும் புகழ்பெற்ற நூலிலுள்ள சில பகுதிகள் பின் வரும் நூலில் ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன: Shanin (ed), *Late Marx and the Russian Road*, op. cit., pp. 182-190. எங்கெல்ஸ் கிண்டல் செய்யுமளவுக்கு மார்க்ஸ் ரஷியாவைப் பற்றிய ஆய்வுகளில் மூழ்கியிருந்தார்: “ரஷியாவில் சொத்துடைமை தோன்றியது தொடர்பான ஆவணங்களை, அவை மூலதனம் நூலை எழுதி முடிக்காதபடி மார்க்ஸைப் பல ஆண்டுகள் தடுத்துவிட்டதால், அவற்றை அவருக்கே விருப்பத்துடன் கொடுத்துவிடுவதாக அவரிடம் எங்கெல்ஸ் கூறிவிட்டதாக” போல் லஃபார்க் கூறியுள்ளார் (Paul Lafargue, 'Friedrick Engels', *The Social Democrat*, vol. 9 (15 August 1905), no. 8, pp. 487.

தலையாய ரஷிய அறிவாளிகளுடன்⁴ கடிதப்போக்குவரத்து வைத்துக் கொள்வதன் மூலமும் ரஷியாவில் ஏற்பட்டு வந்த சமூக- பொருளாதார மாற்றங்களைப் பற்றிய தமது அறிவை அப்போதைக்கப்போது புதுப்பித்துவந்தார்.

1881இல் பழையமையான கூட்டுச்சமூக வடிவங்கள் (archaic forms of community) பற்றி அறிந்துகொள்வதில் அவருக்கிருந்த ஆர்வம் அதிகரித்து வந்ததால், தமது சமகாலத்தைச் சேர்ந்த மானுடவியலாளர்களின் படைப்புகளைப் படிக்கத் தொடங்கினார். அவரது சிந்தனைகள் இடைவிடாது ஐரோப்பாவுக்கும் அப்பால் சென்றடைந்து கொண்டிருந்த சூழலில், தற்செயல் நிகழ்வொன்று ரஷியாவைப் பற்றிய அவரது ஆய்வை ஆழப்படுத்துமாறு ஊக்குவித்தது.

1881ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி நடுப்பகுதியில் அவருக்கு சுருக்கமான, ஆனால் செறிவான கடிதமொன்று வந்தது. அதை எழுதியவர் வேரா ஸாஸுலிச் (Vera Zasulich [1848-1919]). அவர் ரஷியாவிலிருந்த 'நரோத்னிக் கறுப்பு மறுவிநியோகக் குழு' (Populist Black Redistribution group) என்னும் அமைப்பின் உறுப்பினராக இருந்தவர்; ரஷியாவின் தலைநகராக இருந்த செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரத் தலைமைப் போலிஸ் அதிகாரியைச் சுட்டுக்கொல்ல முயன்றவர். ஜார் அரசாங்கப் போலிஸிடம் மாட்டாமல் இருப்பதற்காக ஜெனீவாவில் தஞ்சம் புகுந்திருந்த அவரால் பிப்ரவரி 16இல் அனுப்பப்பட்ட கடிதம்தான் அது.

மார்க்ஸை மிகவும் போற்றியவர் அவர். மூலதனம் நூல் ரஷியாவில் மிகவும் பிரபல்யம் பெற்றிருந்ததைப் பற்றி மார்க்ஸ் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதிய வேரா, ரஷியாவில் 'விவசாயப் பிரச்சினை பற்றியும் கிராம சமூகம் பற்றியும்' விவாதித்துக் கொண்டிருந்த தோழர்கள் மீது மூலதனம் நூல் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்ததையும் மார்க்ஸ் அறிந்திருந்தாரா என்று அந்தக் கடிதத்தில் கேட்டிருந்தார். உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினையை - 'ரஷியப் புரட்சியாளர்களுக்கு வாழ்வா, சாவா' என்ற நிலையை உருவாக்கும் பிரச்சினையை 'மற்ற எவரைக் காட்டிலும்' மார்க்ஸால் மட்டுமே புரிந்துகொள்ள முடியும் என்றும், 'எங்கள் புரட்சிகரச் சோசலிசவாதிகளின் தனிப்பட்ட எதிர்காலமும் கூட

4 காண்க: Henry Eaton, 'Marx and the Russians', *Journal of the History of Ideas*, vol. XLI (1980), no. 1, p. 89, இந்தக் கட்டுரையில் மார்க்ஸ் சந்தித்த அல்லது கடிதத் தொடர்பு கொண்டிருந்த ரஷியக் குடிமக்களின் பெயர்கள் அகரவரிசைப்படி பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

மார்க்ஸின் பதிலைச் சார்ந்தே உள்ளது' என்றும் அந்தக் கடிதத்தில் எழுதிய வேரா ஸாஸுலிச்,⁶ ரஷியப் புரட்சியாளர்களிடையே நடந்த விவாதத்தின் போது எழுந்த இரு வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறினார்:

ஒன்று : கிராமப்புறக் கம்யூன்*, அதன் மீது விதிக்கப்படும் வரம்பு கடந்த வரிகள், பிரபுக்குலத்தினருக்குச் செலுத்த வேண்டியவை, தன்னிச்சையான நிர்வாகம் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபட்டு, சோசலிச திசையில் செல்லக்கூடிய, அதாவது உற்பத்தியையும்

5. Vera Zasulich, 'A Letter to Marx', in Shanin (ed.), *Late Marx and the Russian Road*, op. cit., pp. 98-9.

* 'கம்யூன்' என்பது பொதுவாக, உடைமைகளையும் கடமைகளையும் (பொறுப்புகளையும்) பகிர்ந்து கொண்டு ஒன்றுகூடி வாழும் சமூகக் குழுக்களைக் குறிக்கும். ரஷியாவில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இருந்த கிராமக் கம்யூன், 'ஓப்ஷினா' (Obschina) என்றழைக்கப்பட்டது. அதைப் பற்றி மார்க்ஸிய அறிஞர் தியோடர் ஷானின் வழங்கும் சுருக்கமான விளக்கம் பின்வருமாறு: "அன்றைய ஜார் ரஷியாவின் ஐரோப்பியப் பகுதியிலிருந்த சாகுபடி நிலத்தில் ஐந்தில் மூன்று பங்கு விவசாயிகள் கம்யூன், கொலாக்கியர்கள் கம்யூன் (Cossacks: ரஷியாவின் தென் பகுதி, உக்ரெய்ன், சைபீரியா ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த இனத்தவர். மத்திய காலத்திலிருந்தே குதிரையேற்றம், போர்க் கலை ஆகியவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்த இவர்களைக் கொண்ட தனிப்படைப் பிரிவுகள் ரஷியாவின் எல்லா ஆட்சிக் காலங்களிலும் இருந்து வந்தன -எஸ்.வி.ஆர்.) ஆகியவற்றின் வசம் இருந்தது. கம்யூனுக்குள் ஒவ்வொரு குடும்பமும் சிறு அளவு நிலத்தையே நிபந்தனையேதுமின்றிப் பெற்றிருந்தது. அந்த சிறு அளவு நிலம் ஒரு வீடு, தோட்டம், கால்நடைகள், கருவிகள் ஆகியன இருக்கக்கூடிய அளவுகே இருந்தது. சாகுபடிக்கான நிலத்தைக் கம்யூன், ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் நீண்டகாலத் தவணையில் வழங்கி வந்தது. புல் வெளிகள் ஆண்டு தோறும் குடும்பங்களுக்கு முறை வைத்து மாற்றி மாற்றி வழங்கப்பட்டன. பலசமயங்களில் அவற்றில் விவசாயிகள் கூட்டாகவே வேலை செய்தனர். மேய்ச்சல் நிலங்களையும் காடுகளையும் அனைவரும் பயன்படுத்தினர். கிராமக் கால்நடை மேய்ச்சல், ஊர்க்காவல், ஆதரவற்றோர் பராமரிப்பு ஆகியன மட்டுமின்றி சிலசமயம் பள்ளிக்கூடம், தேவாலயம், ஆலை ஆகியவற்றை நடத்துதல் போன்ற முக்கியமான சேவைகளுக்கும் கம்யூன் கூட்டாகப் பொறுப்பேற்றிருந்தது. குடும்பத் தலைவர்கள் இணைந்த சபை கம்யூனை நடத்தியது. அச்சபை, கம்யூன் மேற்கொள்ள வேண்டிய சேவைகளைத் தீர்மானித்தல், அலுவலர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல், முறைசாரா வரிகளையும் பாக்கிகளையும் வசூலித்தல் ஆகிய பணிகளையும் மேற்கொண்டது. ரஷியாவின் மேற்கிலுள்ள சில பகுதிகளைத் தவிர (அவை போலந்துக்குச் சொந்தமானவையாக இருந்தன) பிற அனைத்துப் பகுதிகளிலும் கம்யூன், குறிப்பிட்ட காலந்தோறும் குடும்பங்களில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப சாகுபடி நிலங்களை மறுபகிர்வு செய்து கொடுத்தது. பல கம்யூன்கள் ஒன்று சேர்ந்து 'வோலோஸ்ட்' (Volost) என்னும் அமைப்பை உருவாக்கின. அந்தந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள், அரசாங்க அதிகாரிகளின் ஒப்புதலுக்கும் கட்டுப்பாட்டுக்கும் உட்பட்டு, அந்த அமைப்பின் அலுவலர்களாக இருந்தனர்.

விநியோகத்தையும் படிப்படியாக கூட்டு அடிப்படையில் ஒழுங்கமைக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அப்படியானால், கிராமப்புற கம்யூனை விடுதலை செய்து அதை வளர்த்தெடுக்க புரட்சிகர சோசலிசவாதி தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டு : கிராமப்புறக் கம்யூன் அழிந்தே தீர வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகுமானால், ரஷிய உழவர்களின் நிலம் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் கைகளுக்குப் போய்ச் சேர எத்தனை ஆண்டுகள் பிடிக்கும், மேற்கு நாடுகளில் ஏற்கெனவே அடைந்துள்ளதைப் போன்ற வளர்ச்சி

மார்க்ஸின் புதிய அக்கறைகளையும் புதிய நண்பர்களையும் புரிந்து கொள்ள ரஷியப் புரட்சிகர நரோத்னிக்வாதம் (இது 'பாபுலிசம்' என்ற பெயராலும் அழைக்கப்பட்டது -எஸ்.வி.ஆர்.) பற்றிய விளக்கம் இங்கு அவசியமானது. 'நரோத்னிக்' என்ற பதம் 'மார்க்ஸியன்' என்ற பதத்தைப் போலவே துல்லியமாக வரையறுக்க முடியாதது; ஏனெனில் மார்க்ஸிய, நரோத்னிக் முகாம்கள் இரண்டிலுமே முறையே பல்வேறு வகை மார்க்ஸியர்கள், நரோத்னிக் குகைகள் இருந்ததுதான். ரஷியப் பேச்சு வழக்கில் 'நரோத்னிக்' என்பது புரட்சிகர பயங்கரவாதி என்பதிலிருந்து தயாள குணம் படைத்த கனவான் என்பது வரை பல்வகை அர்த்தங்கள் கொண்டதாகும். லெனினின் முக்கியப் படைப்பான 'ரஷியாவில் முதலாளியத்தின் வளர்ச்சி' என்ற நூலிலிருந்துதான் ஒரு தலைமுறையைச் சேர்ந்த சோசலிஸ்டுகள் ரஷியக் கலைச்சொற்களைக் கற்றுக் கொண்டனர். இந்த நூலில் 'நரோத்னிக்வாதம்' என்ற சொல், 'நரோத்னிக்' இயக்கத்தின் மிகை-வலதுப் பிரிவிலிருந்து இரு எழுத்தாளர்களைக் குறிக்கக்கூடிய அடையாளச் சீட்டாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது, ரஷியாவில் இருந்த 'சட்டரீதியான' மார்க்ஸியர்களைக் குறிக்க 'மார்க்ஸியம்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியதற்கு இணையானது இது. நரோத்னிக் குகைகளுக்கு எதிராக 1898இல் லெனின் நடத்திய விவாதங்களுக்கு இது வசதியாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைய வாசகர்களைப் பொறுத்தவரை நரோத்னிக்வாதம் பற்றிய தெளிவின்றமையை இது அதிகரிக்கவே செய்யும்.

புரட்சிகர நரோத்னிக்வாதம், ரஷியாவிற்கே உரிய புரட்சி மரபாகும். செர்னிஷெவ்ஸ்கி அதன் முக்கியக் கோட்பாட்டாளர். மார்க்ஸ் காலத்தில் அதன் உணர்ச்சி மிக்க வெளிப்பாடாக 'மக்கள் சித்தக் கட்சி' (People's Will) விளங்கிற்று. அது 1879-89 காலப்பகுதியில் ரஷிய வாழ்வில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திற்று. பின்னர் மரண தண்டனைகள், சிறைத் தண்டனைகள் மூலம் அரசு அதை நசுக்கிவிட்டது. நரோத்னிக் குகைகள் தம் காலத்தில் நிலவிய முக்கியமான இரு சிந்தனைப் போக்குகளை நிராகரித்தனர். அவை: (1) ரஷியாவின் தனிச்சிறப்புத் தன்மையையும் (அல்லது) அதன் மேன்மையையும் வலியுறுத்தும் ஸ்லாவிய இனச் சார்புக் கொள்கை; (2) மிதவாதிகளாலும் பிறராலும் ஆதரிக்கப்பட்ட மேற்கு ஐரோப்பிய முதலாளியம்.

சமூக சமத்துவத்தை அதிகரிப்பதும் பெரும்பான்மையான மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதுமே சரியான முன்னேற்றத்துக்கான அளவுகோல்கள் என்று கருதிய நரோத்னிக் குகைகள் அந்த அடிப்படையிலேயே, ரஷியாவிற்கு முதலாளிய வளர்ச்சி தேவையில்லை என்று அதை நிராகரித்தனர். ஜார் அரசுதான் ரஷிய மக்களின் முதன்மையான எதிரி, அது ஒடுக்கும் தன்மை கொண்டது, ரஷிய சமுதாயத்தின் மீது வளர்ந்துள்ள பொருளாதாரரீதியான ஒட்டுண்ணி, மாபெரும்

மட்டத்தை அடைவதற்கு ரஷிய முதலாளியத்துக்கு எத்தனை நூற்றாண்டுகள் பிடிக்கும் என்பது போன்ற அடிப்படையாதரமற்ற கணக்குகளைப் போட்டுக் கொண்டிருப்பது மட்டுமே சோசலிச வாதிக்கு எஞ்சியிருக்கும். ஆகவே, அவர்களுக்குள்ள கடமை

சொத்துடைமையும் தொழில் உடைமையும் கொண்டது அதுவே என்றும், உழைக்கும் வர்க்கங்களான விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், அறிவுஜீவிகள் ஆகியோர் ஒன்றிணைந்து அந்த அரசை வர்க்கப் போரின் மூலம் தூக்கியெறிய வேண்டும் என்றும், அப்புரட்சியின் மூலம் ஜார் அரசின் அரசியல், பொருளாதார வலிமையும் அதன் பழங்காலப் படைப்புகளான ரஷியப் பிரபுத்துவ வர்க்கமும், புதிய வளர்ப்புப் பிள்ளைகளான முதலாளியச் சுரண்டலும் முதலாளிய உறவுகளும் அகற்றப்பட வேண்டும் என்றும் நரோத்னிக்வாதம் கருதியது. ஜார் அரசுக்கு எதிராக நடத்தப்பட வேண்டிய மிகக் கடுமையான சண்டையை எதிர்பார்த்தது அது. அச்சண்டையின் வெற்றிக்குப் பின் சோசலிசத்தை நோக்கிய மேலதிக வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகள் இருந்ததாகவும் கருதியது. சமச்சீரற்ற வளர்ச்சி (uneven development) என்னும் கருத்தாக்கமே மேற்காணும் பகுப்பாய்வுக்கான கோட்பாட்டின் மையக்கூறாக இருந்தது. சமச்சீரற்ற வளர்ச்சியானது, ரஷியாவை (முதலாளிய மேற்கு நாடுகளுக்கு மாறாக) பாட்டாளிவர்க்க நாடாக மாற்றக்கூடியதாக இருக்கிறது என்றும், அதேவேளை ரஷியாவுக்குள்ளேயே வர்க்கங்கள் எதிரெதிர் முனைகளில் ஒன்றுகுவியச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்றும் ரஷியாவின் பின்தங்கிய நிலையானது முதலாளியக் 'கட்டத்'தைத் தொடாமலேயே சோசலிசத்தை நோக்கிய புரட்சிகரப் பாய்ச்சலை மேற்கொள்ளும் வாய்ப்பை உருவாக்கியுள்ளது என்றும் நரோத்னிக்வாதம் கருதியது. ஜாராட்சியைப் புரட்சிகரமாகத் தூக்கியெறிந்து, உள்ளூர் மட்ட மக்கள் அதிகார அமைப்புகளும் தேசம் முழுவதும் நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடக்கூடிய ஜனநாயக அரசாங்கமும் இணைந்து செயல்படுகிற புதிய ஆட்சியை நிறுவுவதுதான் தனது உடனடிக்கடமை என்று 'மக்கள் சித்தம்' கட்சி கருதியது.

ரஷிய விவசாயக் கம்யூன் பற்றி புரட்சிகர நரோத்னிக்வுகள் கொண்டிருந்த அணுகுமுறை அவர்களது உலகக் கண்ணோட்டத்தின் பிரிக்க முடியாத பகுதியாகும். அவர்களைப் பொறுத்தவரை அந்த விவசாயிகள் கம்யூன், பெரும்பாலான ரஷிய மக்களால் பகிர்த்துகொள்ளப்பட்ட கூட்டுவாழ்க்கை முறைக்குச் சான்றாக விளங்கியது. அரசின் அடக்குமுறை முயற்சிகளையும் மீறி உயிர் பிழைத்து வந்தது அம்மரபு. ஜாரிசத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் விவசாயிகளை அனிதிரட்ட கம்யூன் ஒரு சாதனமாகப் பயன்பட்டது. வருங்காலத்தில் ஜனநாயகரீதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தேசிய அரசாங்கத்துடன் இணைந்து செயல்படும் உள்ளூர் மட்ட அதிகாரத்தின் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வடிவம் கம்யூனாகத்தான் இருக்கும் என்று அவர்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. கம்யூன், புரட்சிக்குப் பிந்திய ரஷியாவில் கூட்டுப் பண்ணைக்குரிய வலுவான சட்டமாக இருக்கும் என்று செர்னிஷெவ்ஸ்கி கருதினார்(1800களின் பிற்பகுதியில் அந்த இயக்கத்தின் மீது நடத்தப்பட்ட கொடிய அடக்குமுறை, அதற்குள் எழுந்த கருத்து வேறுபாடு ஆகியவற்றின் காரணமாக அது வலதுசாரி, மிதவாத, தீவிரவாதப் பிரிவுகளாகப் பிளவுபட்டது - எஸ்.வி.ஆர்.). புரட்சிகர நரோத்னிக்வாதம் பற்றிய மற்றொரு விமர்சனம், 'கறுப்பு மறுபங்கீட்டாளர்

நகர்ப்புறத் தொழிலாளிகளிடையே மட்டும் பிரசாரம் செய்வதுதான். இந்த நகர்ப்புறத் தொழிலாளர்களும் தொடர்ந்து உழவர் திரளின ருக்குள் மூழ்கடிக்கப்பட்டு வருவர்; உழவர் திரளினரோ, கம்யூன்கள் சிதைந்துவிட்டதன் காரணமாகக் கூலி தேடுவதற்காக நகர்ப்புறத் தெருக்களில் தூக்கியெறியப்படுவர்.⁶

இந்த விவாதத்தில் பங்கேற்றுள்ள சிலர், 'வழக்கொழிந்த வடிவமான கிராமப்புற கம்யூன் அழிந்தொழியும் என்று வரலாற்றாலும் விஞ்ஞான சோசலிசத்தாலும், சுருக்கமாகச் சொன்னால், விவாதத்திற்கு உட்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லாத வகையில் தீர்ப்பளிப்பீகப்பட்டு விட்டது' என்று கூறுகிறார்கள் என்றும், அவர்கள் தங்களை மார்க்ஸின் 'அரும்பெரும் சீடர்கள்', 'மார்க்ஸியவாதிகள்' என்றழைத்துக் கொள்கிறார்கள் என்றும், அவர்களது மிக வலுவான வாதமெல்லாம் பெரும்பாலும் 'மார்க்ஸ் இதைத்தான் சொன்னார்' என்பதாகும் என்றும் வேரா ஸாஸுலிச் எழுதினார்.

இந்தக் காரணத்தால், அவர் மார்க்ஸுக்கு நெஞ்சார்ந்த வேண்டுகோளொன்றை விடுத்தார்: 'எங்கள் கிராமப்புறக் கம்யூனுக்கு சாத்தியமான எதிர்காலம் என்ன என்பதைப் பற்றியும் உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு நாடும் முதலாளிய வளர்ச்சிக் கட்டடங்கள் அனைத்தையும்

குழு' என்ற பெயரில் இயங்கிய குழுவிலிருந்து வந்தது. அவர்கள், 'மக்கள் சித்தம்' கட்சி நடத்தத் திட்டமிட்டிருந்த எழுச்சி பற்றிய விஷயத்தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டு வெளியேறியவர்கள். பிளஹனோவ், அக்ஸெல்ராட், ரூட்ஷ், வேரா ஸாஸுலிச் போன்ற இதன் தலைவர்கள் ஸ்விட்ஸர்லாந்துக்குச் சென்று அங்கு 1838இல் 'உழைப்பாளர் விடுதலை' (Emancipation of Labour) என்ற குழுவை அமைத்தனர். மார்க்ஸியத்தை ஏற்பதாகவும், பாட்டாளிவர்க்கப் (சோசலிச) புரட்சிக்கு முன்பாக, கணிசமான அளவிற்கு முதலாளியக் கட்டடம் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்றும் இக்குழு கூறியது. ஜெர்மனியின் பொருளாதாரமும், ஜெர்மன் சோசலிச ஜனநாயகக் கட்சியின் துரித வளர்ச்சியும் அவர்களைக் கவர்ந்தன. ரஷியாவும் அப்படியொரு பாதையைப் பின்பற்றுமென அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர். ரஷிய விவசாயிகள் கம்யூனும் பின்னர் 1890களில் விவசாயி வர்க்கம் முழுவதும்கூட, இனி ஒரு போதும் சாதகமான அம்சமாக இருக்கப் போவதில்லை என்றும், மாறாக அவை தேக்க நிலைக்கும் பின்தங்கிய நிலைக்குமான மூலாதாரமாகவே இருக்கின்றன என்றும் கருதினர். இந்த நிலைமையின் அழிவும் முதலாளிய வளர்ச்சியுமே சோசலிசத்துக்கான முன்நிகழ்வு என்று கருதினர். இந்தப் பார்வையைக் கொண்டிருந்தவர்களை 1881இல் மார்க்ஸ் 'ரஷிய முதலாளியத்தின் காதலர்கள்' என்று கேலியாகக் குறிப்பிட்டார். (Teodor Shanin, Late Marx and the Russian "Periphery of Capitalism", *Monthly Review*, Vol 35.No.2, June 1983.)

6. Ibid.

கடந்து வரவேண்டியது வரலாற்றுரீதியாக அவசியமானது என்ற கோட்பாடு பற்றியும் உங்கள் கருத்துகளை எடுத்துரைப்பீர்களே யானால் அது எங்களுக்குப் பெரும் நன்மை புரியும்'. அந்தப் பிரச்சினை மிக முக்கியமானதாக இருந்ததால், அந்தக் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவரும், மிகச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த சோசலிசவாதியு மான மார்க்ஸின் பதிலைப் பெற மிக ஆர்வத்தோடு இருந்த வேரா ஸாலுலிச், 'குறைந்தபட்சம் ஒரு கடித வடிவத்திலாவது பதில் எழுது மாறு' கேட்கும் வேண்டுகோளுடன் தமது கடிதத்தை முடித்திருந்தார்.⁷ மேலும் விரிவான விளக்கத்தை மார்க்ஸ் வழங்குவதைக் காலம் அனுமதிக்கவில்லையென்றால், அந்தக் கடிதத்தை ரஷிய மொழி யாக்கம் செய்து அந்த நாட்டில் வெளியிடலாம் என்று வேரா ஸாலுலிச் தமது கடிதத்தில் எழுதியிருந்தார்.

முதலாளியத்துக்கு முந்திய சமுதாயங்களைப் பற்றிய ஆய்வில் மார்க்ஸ் மூழ்கியிருந்த அந்த சரியான சந்தர்ப்பத்தில் ஸாலுலிச் எழுப்பிய கேள்வி வந்து சேர்ந்திருந்தது. அவரது சமகாலத்துக்கு மிகவும் பொருத்தப்பாடுடையதாக இருந்த, அச்சமயத்தில் அவரது கோட்பாட்டு அக்கறைகளுடன் நெருக்கமான தொடர்புகொண்டிருந்த யதார்த்தமான வரலாற்று விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு வேரா ஸாலுலிச் அனுப்பியிருந்த செய்தி தூண்டுதல் தந்தது. முதலாளியம் தொடர்பானதும் சோசலிசத்துக்கு மாறிச் செல்வது தொடர்பானதுமான அவரது சிந்தனைகளைப் பின்புலமாகக் கொண்டதான் வேரா ஸாலுலிச்சுக்கு அவர் எழுதிய பதிலின் பன்முகத்தன்மை முழுவதையும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

2. கம்யூனிச சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு முதலாளியம் அவசியமான முன்நிபந்தனையா?

கம்யூனிச சமுதாயத்தின் பிறப்புக்கு, முதலாளிய உற்பத்தி முறையை விரிவாக்கிப் பெருகச் செய்வது அவசியமான முன் நிபந்தனையாகும் என்பது மார்க்ஸின் படைப்புகள் அனைத்திலும் இழையோடும் கருத்தாகும்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையில் மார்க்ஸும் எங்கெல்ஸும் கூறினர்:

நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம் தூக்கியெறியப்பட்ட காலகட்டத்தில், எங்கும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த வேளையில், தனது சொந்த வர்க்க

7. Ibid; மார்ட்டின் ப்யூபெர் (Martin Buber) எழுதினார்: "இந்த இரண்டில் எது வரலாற்றுரீதியான உண்மை என்பதைத் தீர்மானிப்பது மார்க்ஸின் கைகளில் ஒப்படைக்கப்பட்டது"- *Paths in Utopia*. Syracuse: Syracuse University Press, 1996, p. 91.

நலன்களை முன்னெடுத்துச் செல்லப் பாட்டாளிவர்க்கம் மேற்கொண்ட முதல் முயற்சிகள் தோல்வி கண்டன. அதற்குக் காரணம், பாட்டாளி வர்க்கமுமே குறைவளர்ச்சியில் இருந்ததும், உண்மையில் பூர்ஷ்வா சகாப்தத்தின் விளைபொருளாக மட்டுமே இருக்கக் கூடியதும், பாட்டாளிவர்க்கத்தின் விடுதலைக்குத் தேவையானதுமான பொருளாதார நிலைமைகள் இல்லாமல் போனதும்தான்.⁸

புதிய நிலப்பரப்புகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன் காரணமாகவும், ‘உலகச் சந்தையைச் சுரண்டுவதன் மூலமாகவும் பூர்ஷ்வா வர்க்கம், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உற்பத்தி, நுகர்வு ஆகியவற்றுக்கு அனைத்துலகத் தன்மை வழங்கியுள்ளது’⁹ என்றும், இதையும்விட முக்கியமானது என்னவென்றால், பூர்ஷ்வா வர்க்கம் தன்னையே ஒழித்துக்கட்டக்கூடிய ஆயுதத்தையும், அந்த ஆயுதத்தைக் கையாளக்கூடிய மனிதர்களான ‘நவீன பாட்டாளி வர்க்கத்தை’யும் உருவாக்கியிருக்கிறது¹⁰ என்றும், முதலாளியத்தின் வளர்ச்சியுடன் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் எண்ணிக்கையும் அதிகரிக்கிறது என்றும் அவர்கள் கூறினர். மார்க்ஸையும் எங்கெல்லையும் பொறுத்தவரை, ‘தொழிலுற்பத்தியின் முன்னேற்றமானது தொழிலாளர்களிடையே உள்ள போட்டியின் காரணமாக அவர்கள் தனிமைப்பட்டுள்ள நிலையை நீக்கி, அதற்குப் பதிலாக சங்கத்தின் மூலம் அவர்களது புரட்சிகர ஒற்றுமையைக் கொண்டு வருகிறது.’¹¹ ‘பீப்பிள்ஸ் பேப்பர் ஏட்டின் ஆண்டு நிறைவு உரை’யிலும் (1856) மார்க்ஸ் இதே போன்ற கருத்தை, அற்புதமாக மேலும் அரசியல்ரீதியான பொருளில் கூறினார். முதலாளியத்துடன் சேர்ந்து வரலாற்றுரீதியில் முன்னுவமை இல்லாத தொழிலுற்பத்தி, அறிவியல் சக்திகள் தோன்றியதை நினைவுகூர்ந்த அவர், அந்த ஆண்டு நிறைவு நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்ற போராளிகளிடம் கூறினார்: ‘நீராவி, மின்சாரம், நூல் நூற்கும் யந்திரம் ஆகியன பார்ப், ராஸ்பாய், ப்ளாங்கி* ஆகிய

8. Karl Marx and Friedrich Engels, *Manifesto of the Communist Party*, in MECW 6, pp. 514.

9. Ibid., p. 488

10. Ibid., p. 490.

11. Ibid., p. 496.

* பார்ப் (Armand Barbes [1809-1870]): பிரெஞ்சுக் குடியரசுவாதப் புரட்சியாளர்; ராஸ்பாய் (François-Vincent Raspail [1794-1878]): பிரெஞ்சு அறிவியலாளர்; சோசலிச அரசியல்வாதி; ப்ளாங்கி (Louis Auguste Blanqui [1805-1881]): பிரெஞ்சு சோசலிசப் புரட்சியாளர்.

குடிமக்களைவிட⁺ அபாயகரமான தன்மை வாய்ந்த புரட்சியாளர்கள் ஆவர்'.¹²

பூர்ஷ்வா சமூகத்தையும், அந்த சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள் உலகளாவிய வகையில் இயற்கை, சமூக பந்தங்கள் ஆகியவற்றை தம்வயப்படுத்திக் கொள்வதையும் முதலாளியம் உருவாக்குகிறது என்பதை க்ருண்ட்ரிஸை நூலில் மார்க்ஸ் திரும்பத் திரும்பப் பலமுறை கூறியுள்ளார். இந்த நூலில் அவர் தெளிவாக, உறுதிபடக் கூறுகிறார்:

மூலதனம், தேசிய எல்லைகளையும் தேசிய விருப்பு வெறுப்பு களையும் மட்டுமின்றி, அதே போலவே நீண்டகாலமாகவே நிறுவப்பட்டிருந்தவையும் தனக்குத் தானே திருப்தியடைந்து கொள்கிற வரம்புகளுக்குள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தவையுமான இப்போது நிலவுகிற தேவைகளை மரபான முறையில் பூர்த்தி செய்வதையும் பழைய வாழ்க்கை முறைகளை மறு உற்பத்தி செய்வதையும் கடந்து செல்கிறது. மூலதனம், இவை அனைத்தையும் அழிக்கக்கூடியதாகவும், அவற்றை இடைவிடாது புரட்சிகரமாக மாற்றி அமைக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சிக்கும், தேவைகளின் வரிசை விரிவுப்படுத்தப் படுதலுக்கும், பல்வகைப்பட்டதாக ஆக்கப்படுதலுக்கும், பல்வகையான பொருளுற்பத்தி வளர்ச்சியடைவதற்கும், இயற்கை மற்றும் ஆன்மிக ஆற்றல்கள் அனைத்தையும் சுரண்டுவதற்கும் அவற்றைப் பரிவர்த்தனை செய்வதற்கும் முட்டுக்கட்டையிடும் எல்லாத் தடைகளையும் உடைத்தெறிகின்றது.¹³

முதலாளிய உற்பத்தியின் ஆக்கபூர்வமான விளைவுகளைப் பற்றி மார்க்ஸ் வழங்கியுள்ள, மிகவும் பகுப்பாய்வுத்தன்மையுள்ள விளக்கத்தை மூலதனம் நூலின் முதல் பாகத்தின் இறுதியில் உள்ள 'முதலாளியத் திரட்டலின் வரலாற்றுப் போக்கு' என்னும் இயலில் காணலாம்: முதலாளியத்தால், குறிப்பாக மூலதனம் மையப்படுத்தப்

+ குடிமக்கள் (Citizens) : 1789ஆம் ஆண்டில் நடந்த பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்குப் பிறகுதான் 'மூன்றாம் படிநிலைப் பிரிவைச் சேர்ந்த ஒருவரை(அரசர்கள், மதகுருக்கள், பிரபுக்கள் ஆகியோர் அடங்கிய முதலாம், இரண்டாம் படிநிலைப் பிரிவுகளைச் சேராதவரை) 'குடிமகன்' (Citizen) என்றழைக்கும் பழக்கம் தோன்றியது.

12. Karl Marx, 'Speech at the Anniversary of the *People's Paper*, in MECW 14, p. 655.

13. Karl Marx, 'Outlines of the Critique of Political Economy' [*Grundrisse*], in MECW 28, p. 337. For a commentary on this important but complex text, see Marcello Musto (ed.), *Karl Marx's Grundrisse. Foundations of the Critique of Political Economy 150 Years Later*, London: Routledge, 2008.

படுவதால் (ஒரு சிலர் கைகளில் குவிவதால்)¹⁴ தோற்றுவிக்கப்படுபவையையும் கம்யூனிச சமுதாயத்தின் பிறப்புக்கு அடிப்படையான முன்தேவைகளாக உள்ளவையுமான ஆறு முன்நிபந்தனைகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறது. அவை பின்வருமாறு: 1.கூட்டு உழைப்பு 2. பொருளுற்பத்திக்கு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பப் பங்களிப்பு; 3. பொருளுற்பத்தியின் மூலம் இயற்கைச் சக்திகளைத் தன்வயமாக்கல்; 4. தொழிலாளர்கள் இணைந்து மட்டுமே இயக்கக்கூடிய இயந்திரங்களை உருவாக்குதல்; 5. உற்பத்திச் சாதனங்கள் அனைத்தையும் சிக்கனப்படுத்துதல்; 6. உலகச் சந்தையை உருவாக்கும் போக்கு.

மார்க்லைப் பொறுத்தவரை

(இந்த மையப்படுத்துதலுடன் கூடவே), அதாவது சில முதலாளிகள் பல முதலாளிகளை இவ்வாறு உடைமைப் பறிப்புக்கு ஆளாக்குவதுடன் கூடவே, வேறு வகையான வளர்ச்சிகளும் மேலதிகமான வகையில் ஏற்படுகின்றன - உழைப்பு நிகழ்முறையின் கூட்டு-உழைப்பு வடிவமும், விஞ்ஞானத்தின் உணர்வுபூர்வமான தொழில்நுட்பப் பிரயோகமும், நிலத்தின் முறைவழிச் சாகுபடியும், உழைப்புக் கருவிகளைப் பல தொழிலாளர்கள் ஒன்றிணைந்து மட்டுமே பயன்படுத்தக்கூடியவையாக மாற்றுவதும், எல்லா உற்பத்திச் சாதனங்களையும் ஒன்றிணைந்த, சமூகமயமான உழைப்பின் உற்பத்திச் சாதனங்களாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அவற்றைச் சிக்கனப்படுத்துவதும், உலகச் சந்தை என்னும் வலையில் எல்லா மக்கள் சமூகங்களையும் சிக்க வைப்பதும், இத்துடன் முதலாளிய ஆளுகையின் சர்வதேசத் தன்மையும் மேன்மேலும் அதிக அளவில் வளர்கின்றன.¹⁵

ஒரு சில முதலாளிகளிடம் பொருளுற்பத்தி மையப்படுத்தப்படுவது, தொழிலாளிவர்க்கத்தைப் பொறுத்தவரை 'துன்பதுயரத்தையும் ஒடுக்குமுறையையும் அடிமைத்தனத்தையும் சீரழிவையும் சுரண்டலையும் பெருகச் செய்கிறது'¹⁶ என்பதை மார்க்ஸ் நன்கு அறிந்திருந்தார். ஆனால், 'கூலித் தொழிலாளர்களின் கூட்டு உழைப்பு முழுக்க முழுக்க அவர்களை வேலைக்கமர்த்தும் மூலதனத்தாலேயே தோற்றுவிக்கப்படுகிறது'¹⁷ என்பதையும் அறிந்திருந்தார். முன்பு நிலவிய அனைத்து உற்பத்தி முறைகளையும் விடப் பெரிய அளவிலும்

14. Karl Marx, *Capital*, Volume One, in MECW 35, p. 749.

15. Ibid., p. 750.

16. Ibid., p. 750.

17. Ibid., p. 336.

விரைவாகவும் முதலாளியத்தின் கீழ் உற்பத்திச் சக்திகள் அடையும் அசாதாரணமான வளர்ச்சி, முதலாளியமே தோற்றுவித்துள்ள சமூக-பொருளாதார உறவுகளைக் கடந்துவருவதற்கும், அதன் காரணமாக சோசலிச சமுதாயத்துக்கு மாறிச் செல்வதைச் சாத்தியமாக்குவதற்குமான நிலைமைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளது. 'உழைப்பு நிகழ்முறை சமூக நிகழ்முறையாக உருமாற்றப்படுவதற்கு தேவையான சூழ்நிலையையாக முதலாளிய உற்பத்திமுறை தன்னை வரலாற்று வெளியில் வெளிக்காட்டிக் கொள்கிறது'¹⁸ என்று மார்க்ஸ் மூலதனம் நூலில் எழுதினார். அவருடைய பார்வையில், 'கூட்டாக வேலை செய்யும் போது தொழிலாளி உருவாக்கும் உற்பத்தித் திறன் மூலதனத்தின் திறனாகின்றது. 'குறிப்பிட்ட நிலைமைகளில் தொழிலாளர்கள் வைக்கப்படும்போது - முதலாளியம்தான் அவர்களை இந்த நிலைமைகளில் வைக்கிறது - தொழிலாளர்கள் இணைந்து மேற்கொள்ளும் கூட்டுச் செயல்பாட்டினூடாக உருவாகும் உழைப்புச் சக்தி மூலதனத்துக்கு வழங்கப்படும் கொடையாகவே திரட்சி பெறுகிறது'.¹⁹ மூலதனத்தின் விரிவாக்கத்தின் மூலமே கம்யூனிசத்துக்கு 'மிகவும் சாதகமான' சூழ்நிலைமைகளைக் கைகூடி வரச் செய்ய முடியும் என்பதை மார்க்ஸ் புரிந்துகொண்டிருந்தார்:

மதிப்பைப் பெருகச் செய்ய வேண்டுமென்னும் வெறியோடுள்ள அவர் (முதலாளி- எஸ்.வி.ஆர்.) நெருக்கி நிர்ப்பந்தித்து சமுதாயத்தின் உற்பத்தித் திறன்களை வளரச் செய்கிறார்; இவ்வகையில், அவர் பலவந்தமாக சமூகத்தின் உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சியை சாத்தியப்படுத்தி, மேலும் உயரிய சமூகம் உருவாவதற்கு உண்மையான அடித்தளமாக விளங்க வல்ல, ஒவ்வொருவரும் முழுமையான, தடையற்ற வளர்ச்சியை அடைவதையே தலையாய விதியாக கொண்டுள்ள சமூகம் உருவாவதற்கு உண்மையான அடித்தளமாக விளங்க வல்ல, பொருளியல் நிலைமைகளையும் உருவாக்குகிறார்.²⁰

18. Ibid., p. 340.

19. Ibid., p. 338.

20. Ibid., p. 588. 1867 டிசம்பர் 7இல் எங்கெல்ஸுக்கு மார்க்ஸ் எழுதிய கடிதத்தையும் காண்க. மூலதனம் நூலுக்குத் தமது நண்பர் எழுதிக் கொண்டிருந்த மதிப்புரையில், அந்த நூலில் தாம் முன்வைத்திருந்த முதன்மையான வாதுரைகளின் கூட்டிணைவினை (synthesis)அவருக்கு அனுப்பி அது அந்த மதிப்புரையில் குறிப்பிடப்படுவதை விரும்பினார் : 'இன்றைய சமுதாயம், பொருளாதார ரீதியாகச் சொல்வதென்றால், புதிய, மேலும் உயர்ந்த வடிவத்தைக் கருக்கொண்டுள்ளது' என்பதைத் தமது நூல் நிரூபித்துக் காட்டுவதாகக் கூறினார். தமது கண்டுபிடிப்புகளை டார்வினின் பரிணாமக் கோட்பாட்டுடன்

கம்யூனிசத்துக்கான பாதையை அமைப்பதில் முதலாளிய உற்பத்தி முறை வகிக்கும் தீர்மானகரமான பாத்திரத்தைப் பற்றிய சிந்தனைகள் அரசியல் பொருளாதாரம் பற்றிய மார்க்ஸின் பகுப்பாய்வுகள் முழுவதிலும் தொடர்ந்து காணப்படுகின்றன. மார்க்ஸ், க்ருண்ட்ரிலெ நூலில் கூறுவது போல, 'வேண்டிய வகையில் பயன்படுத்தப்படக் கூடிய நேரத்தை'* உருவாக்குவது மூலதனத்தின் போக்குகளிலொன்று என்றாலும், மூலதனம் பின்னர் அந்த வேண்டிய வகையில் பயன்படுத்தப்படும் நேரத்தை, 'உபரி உழைப்பாக மாற்றுகிறது'.²¹ உழைப்பு, உபரி மதிப்பை உருவாக்கிக் கொள்ளும் நிகழ்முறையை அதிகபட்சமானதாக செய்யும் அதேவேளை 'குறிப்பிட்ட பொருளை உற்பத்தி செய்வதற்கு அவசியமான உழைப்பின் அளவை குறைந்த

ஒப்பிட்டு(அந்த ஒப்பீடு அவ்வளவு சரியானது அல்லதான்) அவர் அந்தக் கடிதத்தில் மேலும் கூறினார்: 'நவீன பொருளாதார உறவுகளுடன் கூடவே அச்சுறுத்தக்கூடிய அதன் நேரடி விளைவுகள் வருகின்ற இடத்திலும் முன்னேற்றம் மறைந்திருக்கிறது' என்பதைத் தமது நூல் காட்டுவதாகவும், தமது 'விமர்சனப் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறையின் காரணமாக', தாம், 'ஒருவேளை, தம்மையும் மீறி எல்லாவிதமான சோசலிசங்களுக்கும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக கற்பனாவாத சோசலிசத்துக்கு என்றென்றெக்குமான சாவு மணி அடித்து விட்டதாகவும்' கூறினார். இறுதியாக, அந்த மதிப்புரையில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று மார்க்ஸ் விரும்பிய வாக்கியங்களில் பின்வரும் தமது ஆழமான நம்பிக்கையையும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கூறினார்: "திருவாளர் வல்ஸால் முதலாளிகள் மீது அவதூறை வீசிக் கொண்டும் பின்தங்கிய பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த பிரஷ்ய நிலப்பிரபுக்களை முகல்துதி செய்து கொண்டும் இருக்கையில், திருவாளர் மார்க்ஸோ முதலாளியப் பொருளுற்பத்தியின் வரலாற்றுரீதியான அவசியத்தைக் காட்டுகிறார்" - Karl Marx to Friedrich Engels, 7 December 1867, in MECW 42, p. 494.

- * வேண்டியவகையில் பயன்படுத்தப்படக் கூடிய நேரம் (disposable time) : முதலாளியப் பொருளுற்பத்தியில் இயந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதாலும் பொருளுற்பத்தியில் அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும் பிரயோகப்படுத்தப் படுவதாலும் பொருளுற்பத்திக்கான சமூக அவசிய உழைப்பு நேரம் (social necessary labour) வெகுவாகக் குறைக்கப்படுகிறது. அது குறைந்தபட்சமாகக் குறைக்கப்படுவதற்கும் இதன் விளைவாக, சமுதாய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் கலை, அறிவியல் போன்றவற்றில் ஈடுபடுவதற்கான நேரம் கிடைத்து அவர்கள் முழு மனிதர்களாக வளர்ச்சியடைவதற்குமான சாத்தியப்பாடு ஏற்படுகிறது. ஆனால், முதலாளிய உற்பத்தி முறையின் கீழ் இயந்திரங்கள் முதலியன தொழிலாளரை சமூக அவசிய உழைப்பு நேரத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களை மும்முரமாக உழைக்க வைத்து உபரி உழைப்பை (surplus labour) அவர்களிடமிருந்து கறந்து மூலதனத்தைப் பெருக்க வைக்கவே உதவுகின்றன என்பதை மார்க்ஸ் சுட்டிக் காட்டுகிறார் - Karl Marx, Grundrisse: Notebook VII - The Chapter on Capital, <https://www.marxists.org/archive/marx/works/1857/grundrisse/ch14.htm> (Accessed on 31.12.2017)

21. Marx, 'Outlines of the Critique of Political Economy', in MECW 29, p. 94.

பட்சமாகக் குறைக்கிறது'. மார்க்ஸைப் பொறுத்தவரை இது மிக மிக முக்கியமான விஷயம்; ஏனெனில் அது 'உழைப்பை விடுதலை செய்வதற்கு அனுகூலமான பங்களிப்பைச் செய்வதுடன்', அந்த 'விடுதலைக்கான நிபந்தனையாகவும் உள்ளது'.²² ஆகவே, 'மூலதனம், தன்னையும் மீறி, சமூகரீதியில் வேண்டிய வகையில் பயன்படுத்தப் படக்கூடிய நேரத்தை உருவாக்குவதற்கும், சமுதாயம் முழுவதற்குமான உழைப்பு நேரத்தைக் குறைந்தபட்சமானதாகக் குறைத்துக் கொண்டே வருவதற்கும், இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் எல்லோருக்கும் அவர்களது சொந்த வளர்ச்சிக்கான நேரத்தை விடுவிப்பதற்குமான காரணியாக அமைகின்றது'.²³

உற்பத்திச் சக்திகளை உயர்ந்தபட்சத்துக்கு விரிவாக்கிப் பெருக வைக்கும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ள முதலாளியம் இதுவரை நிலவி வந்துள்ளவற்றில் ஆகச் சிறந்த அமைப்பு என்று மார்க்ஸ் கருதினார். அது மட்டுமல்ல, மனிதர்களை அது ஈவிரக்கமற்ற முறையில் சுரண்டினாலும், அது ஏராளமான உள்ளார்ந்த முற்போக்குக் கூறுகளைக் கொண்டிருப்பதாகவும், அவை, முந்திய சமுதாயங்கள் அனைத்திலும் இருந்ததைவிட அதிகமாக தனிநபர்களின் உள்ளுறை ஆற்றல்கள் வளர்ச்சியடைய அனுமதிக்கின்றன என்றும் கருதினார். உற்பத்தித் திறனை அதிகரித்தல் என்னும் முதலாளிய நெறி, முதலாளிகளுக்கு உபரி உழைப்பை உற்பத்தி செய்யும் அத்தியாவசியம் ஆகியவற்றின் மீது மார்க்ஸுக்கு ஆழமான வெறுப்பு இருந்த போதிலும், தனிநபரின் மன, உடல் ஆற்றல்களின் வளர்ச்சி தொடர்பானது என்ற அளவிலேயே முதலாளிய பொருளுற்பத்தி ஆற்றலைப் பரிசீலித்தார். க்ருண்ட்டிரிலே நூலில் எழுதினார்:

மறு உற்பத்திச் செயலிலேயே புற நிலைமைகள் மட்டுமே மாற்றமடைவதில்லை - எடுத்துக்காட்டாக, கிராமம் நகரமாக மாற்றப்படுதல், தரிசு நிலங்கள் சாகுபடி செய்யப்படுவதற்காகத் திருத்தப்பட்ட நிலங்களாக மாற்றப்படுதல் முதலானவை; பொருளுற்பத்தி செய்பவர்களும் மாற்றமடைகிறார்கள். அதாவது அவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே புதிய பண்புகள் பரிணமிக்கச் செய்கிறார்கள். பொருளுற்பத்தி செய்வதன் மூலம் புது ஆற்றல்களை, புதுக் கருத்துகளை, பிறருடன் தொடர்பு கொள்வதற்கான புது முறைகளை, புதுத் தேவைகளை, புதிய மொழியை வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள்.²⁴

22. Ibid., p. 87

23. Ibid., p. 94.

24. Karl Marx 'Outlines of the Critique of Political Economy', in MECW 28, p. 418.

உற்பத்திச் சக்திகளின் இந்த மேலும் முனைப்பான, பன்முகத் தன்மை வாய்ந்த வளர்ச்சி, 'தனிநபர்களின் மிக வளமான வளர்ச்சியையும்'²⁵, 'மனிதர்களிடையே பன்முக உறவுகளையும் தோற்றுவிக்கிறது'.²⁶

மூலதனம் நூலிலும் கூட மார்க்ஸ் முதலாளிய உற்பத்தி முறையைப் பற்றிய உருவரையை வழங்கினார்:

நேரடியான பண்டமாற்றத்துடன் பிரிக்கமுடியாதபடி உள்ள உள்நூர் அளவிலான, தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கிடையிலான எல்லைகளைக் கடந்து, தன்னியல்பாகவே வளர்ச்சியடையக் கூடியதும், சம்பந்தப்பட்ட நபர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் உள்ளவையும் வராமல் இருக்கக்கூடியதுமான சமூக உறவுகளின் வலைப்பின்னலை சரக்கு பரிவர்த்தனை உருவாக்குகிறது.²⁷

அதேவேளை, முதலாளிய உற்பத்தி முறை, 'மனித இனத்தின் முழு வளர்ச்சிக்குப் பொருத்தமான வடிவத்தில் சமூகப் பொருளுற்பத்தியைக் கொண்டுவருவதை'²⁸ அவசர அவசியமாக்குகிறது.

இறுதியாக, முதலாளியத்திலுள்ள சில போக்குகள் பெண்களின் விடுதலைக்கும், குடும்ப உறவுகளை நவீனமயமாக்கு வதற்கும் சாதகமானவையாக உள்ளதாக மார்க்ஸ் கருதினார். சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் முதல் பேராயத்துக்காக அவர் வரைந்த 'இடைக்காலத் தலைமைக் குழுவின் பிரதிநிதிகளுக்கான அறிவுரைகள். பல்வேறு பிரச்சினைகள் '(1886) என்னும் ஆவணத்தில் கூறினார்:

சமூகப் பொருளுற்பத்தி என்னும் மாபெரும் பணியில் இரு பாலினரையும் சேர்ந்த குழந்தைகளையும் இளம் வயதினரையும் ஒத்துழைக்கச் செய்கிற நவீனத் தொழிற்றுறைப் போக்கு முற்போக்கானதும், சரியானதும், நியாயமானதுமாகும் என நாங்கள் கருதுகிறோம். ஆனால், முதலாளியத்தின் கீழ் இது வெறுக்கத்தக்கவொன்றாகத் திரிபடையச் செய்யப்பட்டுள்ளது.²⁹

இதேபோன்ற கருத்துகள் மூலதனம் நூலிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக,

25. Ibid., p. 465.

26. Ibid., p. 465.

27. Marx, *Capital*, Volume One, op. cit., p. 145.

28. Ibid., p. 507.

29. Karl Marx, 'Instructions for the Delegates of the Provisional General Council. The Different Questions', in MECW 20, p. 188

முதலாளிய அமைப்பின் கீழ் பழைய குடும்ப உறவுகள் சீர்குலைந்து போவது எவ்வளவு பயங்கரமானதாகவும், அருவருப்பானதாகவும் தோன்றிய போதிலும், நவீனத் தொழிற் துறையானது பொருளுற்பத்தி நிகழ்முறையில் ஒரு முக்கியப் பங்கை வீட்டு வட்டத்துக்கு வெளியே பெண்களுக்கும், இளம் வயதினருக்கும், இரு பாலாரையும் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கும் ஒதுக்குவதன் மூலம் குடும்பம், ஆண் - பெண் உறவுகள் ஆகியவற்றின் மேலும் உயர்ந்த தொரு வடிவத்திற்கான பொருளாதார அடிப்படையை உருவாக்குகிறது.³⁰

மார்க்ஸ் மேலும் கூறினார் : 'வேளாண்மையையும் பட்டறை உற்பத்தியையும் அவற்றின் இளம் பிராயத்தில் ஒன்றாகப் பிணைத்திருந்த பழைய பந்தத்தை முதலாளியப் பொருளுற்பத்தி முற்றிலுமாகத் துண்டித்து விடுகிறது... அது பெரும் கேந்திரங்களில் மக்களை ஒன்றுதிரட்டுவதன் மூலமும், நகர மக்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்கும் நிலையை மேன்மேலும் அதிகரிப்பதன் மூலமும், சமுதாயத்தின் வரலாற்றுரீதியான இயக்குவிசையை ஒன்றுகுவியச் செய்கிறது'.³¹

தொகுத்துச் சொல்வதென்றால், மூலதனம் நூலிலும் அந்த நூலுக்கான பூர்வாங்கக் கையெழுத்துப் படிகளிலும் தாம் கடைப்பிடித்த இயக்கவியல் முறையின் அடிப்படையில் மார்க்ஸ் கூறினார்: '(முதலாளியம்) பொருளாயத நிலைமைகளையும், உற்பத்தி நிகழ்முறைகளை சமுதாய அளவில் ஒன்றிணைப்பதையும் முதிர்ச் செய்வதன் மூலம் புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கான கூறுகளையும் பழைய சமுதாயத்தைத் தகர்ப்பதற்கான சக்திகளையும் வழங்குகிறது'.³²

இந்தப் பொருளாயத அடிப்படைகள், எதிர்காலத்தில் வேளாண்மையையும் பொருளுற்பத்தியையும் மேலும் உயர்ந்ததொரு கூட்டிணைவுக்குள் கொண்டு வருவதற்குத் தீர்மானகரமானவையாகும்.³³

புரட்சியானது பொருளாதார இயக்குவிசைகளின் மூலமாக மட்டுமே ஒருபோதும் நிகழ்வதில்லை, அதற்கு ஓர் அரசியல் காரணியும் இருக்க வேண்டும். மார்க்ஸ் கூறினார்: '(கம்யூனிசத்தின் வருகைக்கு) குறிப்பிட்ட பொருளாயத அஸ்திவாரம் அல்லது குறிப்பிட்ட வாழ்க்கை சூழ்நிலைமைகள் தேவைப்படுகிறது. இவையோ நீண்ட, வேதனை வாய்ந்த வளர்ச்சி நிகழ்முறையின் தன்னியல்பான விளைவாகும்'.³⁴

30. Marx, *Capital*, Volume One, op. cit., p. 492

31. Ibid., p. 506.

32. Ibid., pp. 504-5.

33. Ibid., pp. 506.

34. Ibid., pp. 90-91.

மார்க்ஸின் சிந்தனையிலுள்ள தொடர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தும் இத்தகைய கருத்துகள், மூலதனம் நூலை எழுதி முடித்த பிறகு அவர் எழுதிய சிறிய ஆனால் அரசியல் தன்மை வாய்ந்த முக்கிய எழுத்துகளில் உள்ளடங்கியுள்ளன. பக்கூனின் எழுதிய அரசும் ஆட்சி மறுப்பியமும் (State and Anarchy) என்னும் நூலிலிருந்து மார்க்ஸ் எடுத்தெழுதிய பகுதிகளிலும் அவற்றின் மீதான அவரது விமர்சனப் பகுப்பாய்வுக் குறிப்புகளிலும் முதலாளிய சமுதாயத்துக்கு மாற்றான தற்கு வேண்டிய முன்தேவைகளைப் பற்றி அவருக்கும் ரஷியப் புரட்சி யாளரான பக்கூனினுக்கும் இருந்த தீவிரமான கருத்து வேறுபாடுகள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் மார்க்ஸ், போராட்டத்தை வழிநடத்திச் செல்லும் சமூக சக்தியைப் பற்றிக் கூறுகிறார்:

ஒரு தீவிரமான சமூகப் புரட்சி, பொருளாதார வளர்ச்சியின் திட்ட வட்டமான வரலாற்று நிலைமைகளுடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இவைதான் அந்தப் புரட்சிக்கான அடிப்படைகள். எனவே எங்கு முதலாளியப் பொருளுற்பத்தியோடு சேர்ந்து தொழிற் துறைப் பாட்டாளிவர்க்கம் குறைந்தபட்சம் மக்கள் தொகையின் குறிப்பிடத்தக்க பகுதியாக அமைந்திருக்கிறதோ அங்கு மட்டுமே புரட்சி சாத்தியமாகும்.³⁵

‘கோத்தா செயல் திட்டம் பற்றிய விமர்சனப் பகுப்பாய்வில்’ மார்க்ஸ் தொடர்ந்து வாதிடுகிறார்: ‘இந்த வரலாற்றுரீதியான சாபக்கேட்டை அகற்றுவதற்குத் தொழிலாளர்களுக்கு உதவுகின்ற, அவர்களை நிர்ப்பந்திக்கின்ற பொருளாயத நிலைமைகளும் இன்ன பிற நிலைமைகளும் இன்றைய முதலாளிய சமுதாயத்தில் கடைசியாக எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் திட்டவட்டமாக நிரூபித்திருக்க வேண்டும்’.³⁶

இறுதியாக, மார்க்ஸின் காலத்தில் வெளிவந்த அவரது கடைசி சிறு வெளியீடுகளிலொன்றில், பிரெஞ்சு சோசலிசத் தொழிலாளர் கட்சியின் தேர்தல் வேலைத் திட்டத்திற்கான ‘முகப்புரை’யில் மார்க்ஸ், ‘கூட்டு உற்பத்தி முறையானது, பொருளுற்பத்தியாளர்கள் (தொழிலாளர்கள் - எஸ்.வி.ஆர்.) உற்பத்திச் சாதனங்களைத் தம்வயப்படுத்துவதற்கான ஓர் இன்றியமையாத தேவையாகும்’ என்பதை வலியுறுத்தினார்.

35. Karl Marx, ‘Notes on Bakunin’s Book *Statehood and Anarchy*, in MECW 24, p. 518

36. Karl Marx, ‘Critique of the Gotha Programme’, in MECW 24, p. 83.

‘அந்தக் கூட்டு உழைப்பு முறைக்கான பொருளாயத, அறிவுசார்ந்த கூறுகள் முதலாளிய சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியாலேயே வடிவமைக்கப் படுகின்றன’ என்றும் கூறினார்.³⁷

தமது படைப்புகளில் மார்க்ஸ், உலகமனைத்திற்கும் பொருந்தக் கூடியது என்று சோசலிச சமுதாய முன்மாதிரி எதனையும் ஆலோசனை யாகக் கூறக்கூடிய விதிமுறைகளைச் சொல்வதை எச்சரிக்கையுடன் தவிர்த்தார். அவை பயனற்றவை என்றும், விரும்பக்கூடிய விளைவுக்கு நேர் எதிரானதை உருவாக்குபவை என்றும் கருதினார். அதனால்தான் மூலதனம் நூலின் இரண்டாவது ஜெர்மன் பதிப்புக்கு எழுதிய பின்னூரையில் ‘வருங்கால உணவகங்களுக்கு சமையல் குறிப்புகள் எழுதிவைப்பது’ தமது அக்கறைகளிலொன்றல்ல என்று கூறினார்.³⁸ ஜெர்மன் பொருளாதாரவாதி அடோல்ஃப் வேக்னர் (Adolph Wagner [1835-1917]) செய்த விமர்சனங்களுக்குப் பதில் கூறும் முகமாக ஆணித்தரமாகக் கூறினார்: ‘சோசலிச அமைப்பு எதனையும் நான் ஒருபோதும் நிறுவியதில்லை’.³⁹

சோசலிசம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதை முன்கூட்டியே சொல்லும் விருப்பத்தை அவர் ஒரு போதும் கொண்டிருக்காதது போலவே, முதலாளிய சமுதாயங்களைப் பற்றிய தமது சிந்தனை களில், மனித குலம் உலகின் எல்லா இடங்களிலும் ஒரே பாதையில் தான், ஒரேமாதிரியான வளர்ச்சிக் கட்டங்களுடேதான் சென்றாக வேண்டும் என்று அவர் அறுதியிட்டதும் இல்லை. இருப்பினும் அவர் தாம் கூறியதாகச் சொல்லப்பட்ட ஒரு கருத்துரையை எதிர்கொள்ள வேண்டியவரானார். அதாவது எல்லா இடங்களிலும் பூர்ஷ்வா பொருளுற்பத்தி முறை வரலாற்றுரீதியாகத் தவிர்க்கமுடியாதது ஆகும் என்னும் கருத்துரைதான் அது. ரஷ்யாவில் எதிர்காலத்தில் முதலாளியம் வளர்ச்சியடைவதற்கான சாத்தியப்பாடு பற்றிய விவாதம் மார்க்ஸின் நிலைப்பாட்டுக்கான தெளிவான சான்றை வழங்குகிறது.

இலக்கிய விமர்சகரும் சமூகவியலாளருமான நிக்கோலாய் மிஹைலோவ்ஸ்கி (Nikolai Mikhailovsky [1842-1904], ரஷ்யாவிலிருந்த கிராமக் கம்யூனின் (ஓப்ஷினா) எதிர்காலம் பற்றி எழுதிய ‘திருவாளர்

37. Karl Marx, ‘Preamble to the Programme of the French Workers Party’, in MECW, vol. 24, p. 340. இந்தத் தொகை நூலின் 340ஆம் பக்கத்தில் இந்த செயல் திட்டத்தின் முகப்புரை மட்டுமே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் செயல் திட்டத்தின் முழுவடிவமும் ‘ஜூல் குஸ்ட், போல் லஃபார்க். கார்ல் மார்க்ஸ் ஆகியோர் எழுதிய ‘சோசலிஸ்ட் தொழிலாளர்களின் தேர்தல் செயல் திட்டம்’ என்னும் தலைப்பில் இந்த நூலில் பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

38. Karl Marx, *Capital*, vol.I, op.cit., p.17.

39. Karl Marx, ‘Marginal Notes on Adolph Wagner’s *Lehrbuch der politischen Ökonomie*’, in MECW 24, p. 533.

ஸுகோவ்ஸ்கியின் தீர்ப்புமன்றத்தின் முன் கார்ல் மார்க்ஸ்' என்னும் கட்டுரைக்குப் பதில் சொல்லும் முகமாக ஓடெசெஸ்ட்வென்னியே ஸாபிஸ்க் (தேசப்பற்றுக் குறிப்புகள்) என்னும் ஏட்டின் ஆசிரியர் குழுவுக்கு அநேகமாக 1877 நவம்பரில் நீண்ட பதில் எழுதத் தொடங்கினார் மார்க்ஸ். அந்தக் கடிதத்தை அவர் இருமுறை திருத்தி எழுதினார் என்றாலும் அது கடைசியில் கடித முன்வரைவு வடிவத்திலேயே (draft form) நின்றுவிட்டது. அது ஒருபோதும் அந்த ஆசிரியர் குழுவுக்கு அனுப்பப்படவில்லை. ஆயினும் அவர் பின்னாளில் வேரா ஸாஸுலிச்சுக்கு எழுதிய பதில் கடிதத்தில் அவர் முன்வைத்த வாதுரைகளில் இருந்த சுவாரசியமான அம்சங்கள் சிலவற்றை - அவற்றை முன்கூட்டியே எழுதியது போல- இந்தக் கடிதம் உள்ளடக்கியுள்ளது.

நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வேரா ஸாஸுலிச் மார்க்ஸிடம் எழுப்பியதைப் போன்ற கேள்விக்கு மிகவும் ஒத்ததாக இருந்த (சில நுட்பமான வேறுபாடுகள் மட்டுமே இருந்த) கேள்வியைத் தாம் அடுத்தடுத்து எழுதிய கட்டுரைகளில் மிஹைலோவ்ஸ்கியும் எழுப்பியிருந்தார். வேரா ஸாஸுலிச் எழுப்பிய கேள்வி, ரஷியாவின் கிராமக் கம்யூனிஸ்ட் ஏற்படக்கூடிய சாத்தியமான மாற்றங்கள் அங்கிருந்த சோசலிச இயக்கத்தின் கருத்துப்பரப்புச் செயல்பாட்டின் மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கம் தொடர்பானது ஆகும். ஆனால் மிஹைலோவ்ஸ்கியோ ஓப்ஷினாவின் எதிர்காலம் பற்றி முன்வைக்கப்பட்ட பல்வேறு கருத்துகளை - ஓப்ஷினாவை ஒழித்துக்கட்டிவிட்டு ரஷியா முதலாளிய முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற தாராளவாத பொருளாதாரவாதிகளின் கூற்றிலிருந்து, கம்யூன் மேன்மேலும் வளர்ச்சியடைந்து கிராமப்புற மக்கள் மீது முதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்தி முறை ஏற்படுத்தும் எதிர்மறையான விளைவுகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் கருத்து வரை - ரஷியாவில் நிலவிய பல்வேறு கருத்தோட்டங்களை மேலும் உயர்ந்த கோட்பாட்டுத் தளத்தில் விவாதிக்க விரும்பினார்.

ஓப்ஷினாவின் எதிர்காலம் பற்றி மார்க்ஸின் கருத்துகளைக் கண்டறியவும் ரஷிய சோசலிச இயக்கத்தின் நடைமுறைச் செயல்பாட்டுக்கான வழிகாட்டுதல்களைப் பெறவும் அவரை வேரா ஸாஸுலிச் அணுகினார்.

ஓப்ஷினாவின் எதிர்காலம் பற்றிய மேற்சொன்ன இரு கருத்துகளில் முதல் கருத்தின் பக்கம் நின்றவரும் ரஷிய நரோதிசத்தின் மிகச் சிறந்த பிரதிநிதியுமான மிஹைலோவ்ஸ்கியோ,⁴⁰ மேற்சொன்ன

கருத்துகளில் முதல் கருத்தை ஆதரித்தவர் மார்க்ஸ் என்று கருதினார். ரஷியாவில் முதலாளிய வளர்ச்சி அத்தியாவசியமானது என்று 'மார்க்ஸியவாதிகள்' வாதிட்டுக் கொண்டிருப்பதாக வேரா ஸாஸுலிச் மார்க்ஸுக்கு எழுதினார். மிஹைலோவ்ஸ்கியோ இன்னும் மேலே சென்று, இந்தக் கருத்துரையின் மூலகர்த்தா மார்க்ஸ்தான் என்று கூறினார். ஆனால், தமது கூற்றுக்கு ஆதாரமாக மார்க்ஸின் படைப்புக் களிலிருந்து சரியான மேற்கோள்களைக் காட்ட இயலாது போன அவர், அதற்குப் பதிலாக அலெக்ஸாண்டெர் ஹெர்ஸனுடன் (Aleksandr Herzen [1812-1870]) மார்க்ஸ் நடத்திய கருத்துப் போராட்ட விவாதத்தை (அது மூலதனம் நூலின் முதல் ஜெர்மன் பதிப்பின் பின்னிணைப்பாக உள்ளது)⁴¹ சுட்டிக் காட்டினார். உண்மையில் மார்க்ஸ் ஹெர்ஸனின் நிலைப்பாட்டை எப்போதும் எதிர்த்து வந்தார். அதற்குக் காரணம், 'பழைய, அழுகிப்போன ஐரோப்பாவுக்கு, அனைத்து-ஸ்லாவிய வாதத்தின்* மூலம் புத்துயிரளிக்க வேண்டும்' என்று வாதிடுவதற்காக மட்டுமே ஹெர்ஸன் ரஷியக் கம்யூனைப் பயன்படுத்தி வந்தார் என்பதுதான். ஹெர்ஸனுடன் தாம் நடத்திய கருத்துப் போரை, ரஷியாவைப் பற்றித் தாம் கொண்டிருந்த மதிப்பீடுகளாகத் திரித்துக் கூறும் வகையிலோ அல்லது 'மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் எந்த வளர்ச்சிப் பாதையில் சென்றுள்ளனவோ, சென்று கொண்டிருக்கின்றனவோ அந்தப் பாதையிலிருந்து வேறுபட்ட பாதையைத் தமது தாய்நாட்டிற்குக் கண்டறிய ரஷிய மக்கள் மேற்கொண்டுள்ள முயற்சி

40. ரஷிய நரோத்தனிக்குகளின் எழுத்துகள் மிகச் சிலவே ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. அவர்களின் எழுத்துகளை நமக்கு இரண்டாங்ககையாகத் தெரிவிக்கும் முக்கிய நூல்கள்: James H. Billington, *Mikhailovsky and Russian Populism*, Oxford: Clarendon Press, 1958; Andrzej Walicki, *Controversy Over Capitalism: Studies in the Social Philosophy of the Russian Populists*, Oxford: Clarendon Press, 1969; and Franco Venturi, *Roots of Revolution: A History of the Populist and Socialist Movements in Nineteenth Century Russia*, New York: Alfred A. Knopf, 1960.

41. See Karl Marx, *Nachtrag zu den Noten des ersten Buches*, in Karl Marx, *Das Kapital*, MEGA II/5, Berlin: Dietz, 1983, p. 625. மூலதனம் நூலின் முதல் பாகத்திலுள்ள குறிப்புகளுக்கான இந்தப் பின்னிணைப்பு, பின்னர் வந்த பதிப்புகளிலிருந்து நீக்கப்பட்டது; பிற மொழிகளில் செய்யப்பட்ட மொழியாக்கங்களில் சேர்க்கப்படவில்லை.

* அனைத்து ஸ்லாவியவாதம் (Pan-Slavism): 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியில் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் நிலவிய அரசியல் கருத்துநிலை (political ideology). அது, ரஷியா மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்த ஸ்லாவிய மக்களின் ஒருமைப்பாடும் ஒற்றுமையும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், பிற இனங்களைச் சேர்ந்த அரசுகளுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கக்கூடாது, ஸ்லாவிய மக்களே பிற ஐரோப்பிய மக்களுக்கு முன்னுதாரணமாகத் திகழ வேண்டும் என்று கூறியது.

களை' தாம் நிராகரிப்பதாகக் கூறும் வகையிலோ மிஷைலெவ்ஸ்கி யால் மாற்றிவிட முடியாது என்றெழுதினார் மார்க்ஸ்.⁴²

இவ்வாறாக, கோட்பாட்டுவகையில் தெளிவற்றதன்மை கொண்டிருப்பதை மிகவும் வெறுத்த மார்க்ஸ், 'தேசப்பற்றுக் குறிப்புகள்' ஏட்டிற்கு எழுதிய கடிதத்தில் 'நேரடியாக விஷயத்தைச் சொல்லவும்' பல்லாண்டு ஆய்வுகளுக்குப் பிறகு தாம் வந்தடைந்திருந்த முடிவுகளை வெளிப்படுத்தவும் உத்தேசித்திருந்தார். அந்தக் கடிதத்தைப் பின்வரும் வாக்கியத்துடன் தொடங்கியிருந்தார். ஆனால் அதைப் பின்னர் அவர் அடித்து நீக்கிவிட்டார்:

ரஷியா1861ஆம் ஆண்டிலிருந்து சென்றுகொண்டிருக்கும் பாதையில் அது தொடர்ந்து சென்றுகொண்டிருந்தால், முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் அந்த நாட்டின் மக்களுக்கு வரலாறு இப்போது வழங்கியுள்ள மிகவும் அருமையான வாய்ப்பை இழந்து, முதலாளியத்தால் உருவாக்கப்படும் நிலையற்ற, கடும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.⁴³

முதலாளியப் பொருளுற்பத்தி பற்றிய பகுத்தாய்வில், தாம் குறிப்பிட்டிருந்த பகுதியை மார்க்ஸ் முதலில் தெளிவுபடுத்தினார்: மூலதனம் நூலில் 'ஆதித்திரட்டல் எனப்படுவது' என்னும் இயலில் மேற்கு ஐரோப்பாவில் நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பின் சிதைவு எவ்வாறு 'முதலாளிய சமுதாயத்தின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பின்' கூறுகளை விடுவித்தன என்பதை விளக்க முற்பட்டிருந்ததை நினைவுகூர்ந்தார்.⁴⁴ இந்த நிகழ்முறை உலகம் முழுவதிலும் அல்ல, பழைய கண்டத்தில் (ஐரோப்பாவில்) மட்டுமே நிகழ்ந்தது.

மூலதனம் நூலின் பிரெஞ்சுப் பதிப்பிலுள்ள ஒரு பகுதியை மார்க்ஸ் சுட்டிக்காட்டினார். அதில் அவர், 'விவசாயப் பொருளுற்பத்தியாளர்களின் உடைமை பறிக்கப்பட்டதுதான்' பொருளுற்பத்தியாளர்களை அவர்களது உற்பத்திச் சாதனங்களிலிருந்து பிரிப்பதற்கான அடிப்படையாக இருந்தது என்பதை உறுதிபடக் கூறிய அதேவேளை, 'இங்கிலாந்தில் மட்டுமே இது தீவிரமான முறையில் சாதிக்கப்பட்டிருந்தது' என்றும், 'ஆனால், மேற்கு ஐரோப்பாவின் பிற நாடுகள்

42. 'Letter to Otechestvennye Zapiski', in Shanin (ed), Late Marx and the Russian Road, op.cited., pp.134-5..

43. Ibid.p.135.

44. Karl Marx, *Capital*, vol I, op.cited., pp 704-761.

அனைத்தும் அதே பாதையைப் பின்பற்றிக் கொண்டிருந்தன' என்றும் கூறினார்.⁴⁵

தமது வாதத்தின் தொடர்ச்சியாக மார்க்ஸ் பின்வருவனவற்றைச் சுட்டிக்காட்டினார்: புதிய பொருளாதார அமைப்புக்கான கூறுகளை உருவாக்குவதும், சமூக உற்பத்திச் சக்திகள், ஒவ்வொரு தனி உற்பத்தியாளருக்குமான அனைத்துவகை வளர்ச்சி ஆகிய இரண்டுக்கும் மிகப் பெரும் தூண்டுவிசையை வழங்குவதும் முதலாளியப் பொருளுற்பத்தியின் வரலாற்றுரீதியான போக்கு என்பது மூலதனம் நூலில் தமது பகுப்பாய்வின் வழிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவு என்னவென்றால், 'முதலாளியப் பொருளுற்பத்தி ஏற்கெனவே கூட்டு உற்பத்தி முறையைச் சார்ந்திருக்கிறது' என்பதும், அது 'சமூக சொத்துடைமையாக மாற்றப்படாமல் இருக்க முடியாது' என்பதுமாகும்.⁴⁶

ஆக, மார்க்ஸின் இந்த வரலாற்றுக் குறிப்பை மிஹைலோவ்ஸ்கியால் ரஷியாவுக்கு ஒரே ஒரு முறையில்தான் பிரயோகித்துப் பார்க்க முடிந்தது. அதாவது, மேற்கு ஐரோப்பிய தேசங்களைப் போன்ற ஒரு முதலாளிய தேசமாக ஆகும் போக்கில் ரஷியா இருக்குமானால் - மார்க்ஸின் கருத்துப்படி கடந்த சில ஆண்டுகளாக அது இந்த திசையில் சென்றுகொண்டிருக்கிறது - 'முதலில் அது தனது விவசாயிகளில் பெரும் பகுதியினரை பாட்டாளிகளாக மாற்றாமல்' வெற்றியடைய முடியாது; மேலும், முதலாளியத்தின் கீழ் அது (ரஷியா) கொண்டு வரப்பட்டதுமே இதர பாவப்பட்ட மக்களைப் போல அதுவும்கூட முதலாளியத்தின் ஈவிரக்கமற்ற விதிகளுக்கு உட்படுத்தப்படும்.⁴⁷

மார்க்ஸுக்கு இந்தக் கூற்று எரிச்சலூட்டியது. ஏனெனில் அவரை விமர்சித்த மிஹைலோவ்ஸ்கி, 'மேற்கு ஐரோப்பாவில் முதலாளியத்தின் தோற்றம் பற்றிய எனது வரலாற்றுக் குறிப்பை, எல்லா தேசங்களுக்கும் விதிக்கப்பட்ட பொதுவான வரலாற்றுத் - தத்துவக் கோட்பாடாக உருமாற்றிவிட்டார். இதன்படி அத் தேசங்கள் எந்த வரலாற்றுச் சூழ்நிலைமைகளின் கீழ் இருந்தாலும் அவை அனைத்துக்கும் பொதுவான வளர்ச்சிப் பாதை இருப்பதாகக்

45. Letter to Otechestvennyye Zapiski, p. 135. See also Karl Marx, *Le Capital*. Paris: Flammarion, 1985, p. 169. இந்த முக்கியமான விஷயம், மூலதனம் முதல் பாகத்தை ஜோசஃப் ராய் பிரெஞ்சு மொழியில் மொழியாக்கம் செய்து கொண்டிருக்கும்போதே சேர்க்கப்பட்டது. ஆனால், இது 1890இல் வெளிவந்த நான்காவது ஜெர்மன் பதிப்பில் எங்கெல்லால் சேர்க்கப்படவில்லை. இந்த நான்காம் பதிப்புதான், மார்க்ஸின் மாபெரும் படைப்பின் பிறமொழி யாக்கங்களுக்கான அடிப்படையாக இருந்தது.

46. Letter to Otechestvennyye Zapiski, p. 135.

47. Ibid.p.136.

48. Ibid.

கொள்ளப்படுகிறது'.⁴⁸ எள்ளல் தொனியுடன் மார்க்ஸ் மேலும் கூறினார்: 'அவர் என்னை மன்னிப்பாராக. அவர் இப்படிச் செய்வதன் மூலம் அவர் என்னை மிக அதிகமாகப் பெருமைப்படுத்துகிறார், அதேவேளை, என்னை மிக அதிகமாக இழிவுபடுத்தவும் செய்கிறார்'.

பண்டைக்கால ரோமில் விவசாயிகளின் உடைமை பறிக்கப்பட்டு அவர்கள் தங்கள் உற்பத்திச் சாதனங்களிலிருந்து வெட்டிப் பிரிக்கப்பட்டதை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறி, அவர்கள் எவ்வாறு 'கூலி உழைப்பாளிகளாக அல்ல, சோம்பேறிக் கூட்டமாக' மாறினர் என்பதைக் குறிப்பிட்டார். அங்கு (ரோமில்) வளர்ச்சியடைந்தது முதலாளியம் அல்ல, மாறாக அடிமை உழைப்பைக் கொண்ட உற்பத்தி முறை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்: 'இவ்வாறு ஒரேமாதிரியாகத் தோன்றும் நிகழ்ச்சிகள், அவை வெவ்வேறு வரலாற்றுச் சூழ்நிலைமைகளில் நிகழும்போது முற்றிலும் வேறுபட்ட விளைவுகளையே ஏற்படுத்துகின்றன. இந்தப் பரிணாம வடிவங்கள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக ஆராய்ந்து ஒன்றோடொன்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்த பிறகுதான் அவற்றை விளக்க வல்ல தடயங்களை நம்மால் எளிதாகப் பெற முடியும். ஆனால், பொதுவான வரலாற்றுத் தத்துவக் கோட்பாடு என்னும் தாரக மந்திரம் கொண்டு நாம் எதனையும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. இந்த வரலாற்றுத் தத்துவக் கோட்பாட்டுக்குரிய ஒரே சிறப்பு, அது வரலாற்றுக்கு அப்பாற்பட்டது என்பதுதான்!'⁴⁹

இவ்வாறு, மிஹைலோவ்ஸ்கி மார்க்ஸின் உண்மையான கோட்பாட்டு நிலைப்பாட்டை அறியாதவராக இருந்ததுடன், அதை விமர்சிக்கவும் செய்தார். அவர் விமர்சித்த விதம், ரஷியாவிலும் வேறு இடங்களிலும் மார்க்ஸின் ஆதரவாளர்களிடம் ஏற்கெனவே நயவஞ்சகமான வகையில் பரவிக்கொண்டிருந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு மார்க்ஸியத்தின் முக்கியமான அம்சங்களிலொன்றை முன்கூட்டியே அறிவித்ததைப் போலத் தோன்றுகிறது. மிஹைலோவ்ஸ்கியின் கருத்தைப் பற்றிய மார்க்ஸின் விமர்சனப் பகுப்பாய்வு மேலும் முக்கியத்துவம் கொண்டதாக இருந்ததற்குக் காரணம் அது அவருடைய காலத்துடன் மட்டுமின்றி எதிர்காலத்துடனும் தொடர்புடையதாக இருந்ததுதான்.⁵⁰

3. சாத்தியமான இன்னொரு பாதை

ஏறத்தாழ மூன்று வாரங்கள் தமது ஆவணங்களில் மூழ்கியிருந்த மார்க்ஸ், மிகவும் முக்கியமான கோட்பாட்டுப் பிரச்சினைக்கு பதிலை

49. Ibid.

50. See Pier Paolo Poggio, *L'Obscina.comune cantadina e rivoluzione in Russia*, Milan: Jaca Book, 1978, p.148.

வழங்கவும் முக்கியமான அரசியல் விஷயத்தில் தமது நிலைப் பாட்டை வெளிப்படுத்தவும் வேண்டியுள்ளது என்பதை அறிந்திருந்தார்.⁵¹ அவருடைய உழைப்பின் பலனாக விளைந்தவை ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட வாதங்கள் சிலவற்றைக் கொண்ட மூன்று நீண்ட கடித முன்வரைவுகளும் நாளடைவில் வேரா ஸாஸுலிச்சுக்கு அவர் எழுதிய பதிலுமாகும். பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதப்பட்ட அவை யாவும் ஒரே மாதிரியாகவே தொடங்குகின்றன.

நிலப்பிரபுத்துவ உற்பத்தி முறையிலிருந்து முதலாளிய உற்பத்தி முறைக்கு மாறிச் செல்வது பற்றிய தமது பகுப்பாய்வைச் சுருக்கிக்கூறும் பொருட்டு⁵² மார்க்ஸ், *ஓட்டெசெஸ்ட்வென்யெ ஸாபிஸ்கி* (தேசப்பற்றுக் குறிப்புகள்) என்னும் ரஷிய ஏட்டிற்கு 1877 இல் எழுதிய கடிதத்தில் (அது ஒருபோதும் அனுப்பப்படவில்லை) அவரால் சேர்க்கப்பட்டதும் மூலதனம் நூலின் பிரெஞ்சு மொழியாக்கத்திலுள்ளதுமான ஒரு மேற்கோளைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அடுத்த வரியில் அவர், 'நிலப்பிரபுத்துவத்திலிருந்து முதலாளியத்துக்கு மாறிச் செல்வது வரலாற்றுரீதியான அவசியம்' என்பதைத் தாம் தெளிவாக மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு மட்டுமே உரித்ததாகச் சொல்லியிருப்பதைத் திரும்பக் கூறினார்.⁵³

இந்தக் கருத்தைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு, எதிர்கால சோசலிச சமுதாயத்தின் அரும்பாக இருக்கும் என்னும் வகையில் ஓப்ஷினா பற்றிய வளமான, விரிவான கருத்துகள் சிலவற்றை வளர்த்தெடுத்து, இது யதார்த்தமானதாக ஆகக் கூடியதற்கான பருண்மையான சாத்தியப்பாடுளைப் பரிசீலித்தார்.

51. ப்யூபெர் கூறுகிறார்: "சரியான பதிலைக் கொடுப்பதற்காக அவர் மேற்கொண்ட கடும் உழைப்பானது, விவரங்களுக்குத் தரப்பட வேண்டிய மிகுந்த கவனம், அக்கறை, தவறு செய்யாமல் இருப்பதில் கடும் முயற்சி ஆகியனபாற்பட்டவையும் போற்றத்தக்கவையுமாகும். இதற்கு முன்பே அவர் ஏற்கெனவே இதே சிக்கலான பிரச்சினையில் சுறுசுறுப்பாக ஈடுபட்டிருந்தார். இப்போது அதை வேறு வகையிலும் அசாதாரணமான தீவிரத்துடனும் கையாண்டார். மிக நேர்த்தியாகவும் துல்லியமாகவும் அமைந்த ஒரு கருத்துருவாக்கத்தை நீக்கிவிட்டு, மேலும் நிறைவான இன்னொரு கருத்துருவாக்கத்தை அவர் தேடிக்கொண்டிருப்பதை நாம் மீண்டும் மீண்டும் பார்க்கிறோம். அந்தக் குறிப்புகள் அடுத்தடுத்து எழுதப்பட்ட உருவரைகள்தான் என்றாலும், ரஷிய கிராம சமுதாயம் என்னும் விஷயத்தைப் பற்றி ஓட்டுமொத்தமாக அறிந்துகொள்வதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட மிக முக்கியமான முயற்சி என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது" - Buber, *Paths in Utopia*, op. cit., p. 91.

52. Karl Marx, 'Drafts of the Letter to Vera Zasulich: Second Draft', in MECW, vol. 24, p. 360 (பின்வரும் இடங்களில் இந்தக் கடித முன்வரைவுகள் குறிப்பிடப்படும் போது, மார்க்ஸின் பெயர், கடித முன்வரைவின் எண், பக்க எண் ஆகியன மட்டுமே தரப்படும்.)

53. Karl Marx, 'Second Draft, in MECW, vol.24, p.360.

அவர் வரைந்த மூன்று கடித முன்வரைவுகளில், முதலாவதும் மிக நீளமானதுமான முன்வரைவில்,⁵⁴ ‘ரஷிய கிராமக் கம்யூனின் சிதைவு தவிர்க்கவியலாததாக இருந்தாக வேண்டும்’ என்பதற்கான ஒரே ஒரு ஆழமான வாதம் என்று தாம் கருதியதைப் பகுப்பாய்வு செய்தார்: ‘நெடுந்தொலைவுக்குப் பின்னோக்கிச் சென்றால், ஏறத்தாழ பழமையான கூட்டுச் சொத்துடைமை (communal property) ஐரோப்பா நெடுகக் காணப்படக் கூடும்; சமுதாய முன்னேற்றம் அதிகரித்து வந்ததன் காரணமாக, அந்தக் கூட்டுச் சொத்துடைமை எல்லா இடங்களிலும் மறைந்துவிட்டது. ரஷியாவிலும் இத்தகைய விதியிலிருந்து அது ஏன் தப்ப வேண்டும்?’⁵⁵ இந்த கேள்விக்கு பதிலுரைக்கும் முகமாக⁵⁶ ‘ஐரோப்பிய அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலன்றி, மேற்சொன்ன வாதத்தை தம்மால் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது’ என்பதை மார்க்ஸ் திரும்பவும் கூறினார்.⁵⁷ அவர் கூறினார்: (ரஷியாவைப் பொறுத்தவரை)

முதலாளியப் பொருளுற்பத்தி ரஷியாவில் தனது ஆளுகையை நிறுவ வேண்டுமானால், விவசாயிகளில் மிகப் பெரும்பாலானோர், அதாவது ரஷிய மக்களில் மிகப் பெரும்பாலானோர் கூலி-உழைப்பாளிகளாக மாற்றப்பட வேண்டும்; இத்தகைய விளைவு ஏற்பட வேண்டுமானால் அவர்களின் கூட்டுச் சொத்துடைமை ஏற்கனவே அபகரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். எப்படியிருந்தாலும் மேற்கு ஐரோப்பாவில் முன்னர் நிகழ்ந்தது எதனையும் நிரூபிக்கப் போவதில்லை.⁵⁸

கிராமக் கம்யூன் உடைந்து தனது நீண்ட வாழ்க்கையை முடிவுக்குக் கொண்டு வரும் சாத்தியப்பாட்டை மார்க்ஸ் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அப்படி நிகழுமானால், அது ஏதோ வரலாற்றால் முன்வகுத்தபடி ஊழ்வினை போல் நடக்கும் ஒன்றாக இருக்காது என்று கூறினார்.⁵⁹ மார்க்ஸைப் பின்பற்றுபவர்கள் என்று தங்களைத் தாங்களே அழைத்துக்கொண்டவர்கள் ரஷியாவில் முதலாளியத்தின் வருகை தவிர்க்கவியலாதது என்று வாதிட்டனர். அவர்களைப் பற்றி வேரா

54. வேரா ஸாஸுலிச்சுக்கான கடித முன்வரைவுகள் எழுதப்பட்ட நாட்கள் வேறுவிதமாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. காண்க: Haruki Wada, ‘Marx and Revolutionary Russia’, in Shanin (ed), *Late Marx and the Russian Road*, op.cit., pp.40-76.

55. Marx, ‘First Draft’, op.cit., p.349..

56. Marx, ‘First Draft’, op.cit., p.349..

57. Karl Marx, ‘Third Draft’, in MECW, vol.24, p.365..

58. Marx, ‘Second Draft’, op.cit., p.361.

59. See Tedor Shanin (ed), *Late Marx and the Russian Road*, op.cit., p.16.

ஸாஸுலிச்சுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ் அவருக்கே உரிய ஏளன தொனியில் கூறினார்: ‘நீங்கள் கூறும் ரஷிய ”மார்க்ஸியர்களை” எனக்கு சுத்தமாகத் தெரியாது. என் அறிவுக்கு எட்டியவரை, தனிப்பட்ட முறையில் நான் தொடர்பு கொண்டிருக்கும் ரஷியர்கள் மேற்சொன்னவர் களுக்கு நேர் எதிரான கருத்துகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்’.⁶⁰

மேற்கு ஐரோப்பிய அனுபவங்களைப் பற்றி இடைவிடாது குறிப்பிட்டு வந்ததோடு, மார்க்ஸ் பெரும் மதிப்பு வாய்ந்த அரசியல் அவதானிப்பு ஒன்றையும் முன்வைக்க வந்தார். 1850களின் தொடக்கத்தில் நியூயார்க் ட்ரிப்யூனில் எழுதிய ‘இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியால் எதிர்காலத்தில் ஏற்படும் விளைவுகள்’ என்னும் கட்டுரையில் கூறினார்: ‘இந்தியாவில் இங்கிலாந்து இரண்டு பணிகளைச் செய்து முடிக்க வேண்டியுள்ளது: ஒன்று அழிக்கும் பணி, இன்னொன்று புத்துருவாக்கும் பணி - ஒருபுறம் பழைய ஆசிய பாணி சமுதாய அமைப்பை ஒழித்துக் கட்டுவது, மறுபுறம் ஆசியாவில் மேலைப் பாணி சமுதாய அமைப்புக்கான பொருளாயத அடிப்படைகளை நிறுவுவது’.⁶¹ ஆனால், ரஷியாவைப் பற்றிய அவரது சிந்தனைகளில் வேறுவிதமான எண்ணம் இருந்தது தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

1853ஆம் ஆண்டிலேயே முதலாளியத்தின் அடிப்படையான பண்புகளைப் பற்றிய பிரமை ஏதும் அவருக்கு இருக்கவில்லை: ‘இரத்தம், சேறு, துயரம், இழிவு ஆகியவற்றினூடாகத் தனிநபர்களையும் மக்களையும் இழுத்துவராமல் முதலாளியத்தால் எந்த முன்னேற்றதையும் ஏற்படுத்த முடியாது’.⁶² ஆனால், உலக வணிகம், உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சி, இயற்கை ஆற்றல்களை அறிவியல் வகையில் வசப்படுத்தக்கூடிய வகையில் உற்பத்தியை உருமாற்றுவதல் ஆகியவற்றின் மூலம் ‘பூர்ஷ்வாத் தொழிலும் வணிகமும் புதிய உலகுக்கான பொருளாயத நிலைமைகளை உருவாக்கியுள்ளதாகவும்’ கருதினார்.⁶³

மார்க்ஸின் படைப்புகளை வரம்புக்குட்பட்ட வகையிலும் மேலோட்டமாகவும் படித்தவர்கள் மேற்சொன்ன கருத்துகள்

60. Karl Marx, ‘Second Draft’, op.cited., p.361.

61. Karl Marx, ‘The Future Results of British Rule in India’, in MECW, vol. 12, pp. 217-18.

62. Ibid., p.221.

63. Ibid., p. 222.

மார்க்ஸின் ஐரோப்பியமையவாதத்திற்கோ, கீழைத்தேயங்களைப் பார்க்கும் முறைக்கோ* சான்றாக உள்ளது என்று கூறுகின்றனர்.⁶⁴ ஆனால் உண்மையில், மேற்சொன்ன கருத்துகள் முப்பத்தைந்து வயது கூட நிறைவடையாத ஒருவர் எழுதிய பத்திரிகைக் கட்டுரைகளில் காலனியம் பற்றி வெளிப்படுத்திய முழுமையற்ற, கள்ளங்கபடற்ற பார்வையே தவிர வேறொன்றுமல்ல. 1881இல், முப்பதாண்டுக்கால ஆழமான கோட்பாட்டு ஆராய்ச்சிக்கும் சர்வதேச அரசியலைப் பற்றிய கவனமிக்க அவதானிப்புக்கும் பிறகு, மானுடவியலாளர்களின் நூல்களின் சுருக்கங்களை உள்ளடக்கிய இனவரைவியல் குறிப்பீடுகளை எழுதிய பிறகு, முதலாளியத்துக்கு முந்திய கூட்டுச் சமூக வடிவங்களைத் தழுவிக்கொள்வதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் பற்றிப் பேசும் வேறொரு கண்ணோட்டத்தை மார்க்ஸ் கொண்டிருந்தார். ஆகவேதான், 'கிழக்கிந்தியத் தீவுகளை' பற்றிக் குறிப்பிடிகையில், 'அங்கு கூட்டு நிலவுடைமையை நசுக்கியது, சுதேசி மக்களை முன்னே அல்ல பின்னுக்குத் தள்ள ஆங்கிலேயர்கள் மேற்கொண்ட திட்டமிட்ட அழிவுச் செயலே தவிர வேறொன்றுமல்ல என்பதை சர் ஹென்றி மெய்னையும் அவரைப் போன்றவர்களையும் தவிர மற்ற எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வர்' என்று எழுதினார்.⁶⁵ பிரிட்டிஷார் அங்கு செய்த தெல்லாம் சுதேசி வேளாண்மையை நாசமாக்கியதும் பஞ்சங்களின் எண்ணிக்கையையும் கடுமையையும் இரட்டிப்பாக்கியதும்தான் என்றெழுதினார்.⁶⁶

* கீழைத்தேயங்களைப் பார்க்கும் முறை (Orientalism) என்பது முதலில் காலஞ்சென்ற பாலஸ்தின அறிஞரும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பாளருமான எட்வர்ட் சைதால் பயன்படுத்தப்பட்ட கருத்தாக்கமாகும். மேற்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் - குறிப்பாக ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள், இலக்கியவாதிகள் - ஐரோப்பிய, அமெரிக்க மக்களுடனும் கலாசாரத்துடனும் அராபிய மக்களையும் கலாசாரத்தையும் ஒப்பிட்டு, அராபிய மக்களும் கலாசாரமும் ஐரோப்பிய மக்களுக்கும் கலாசாரத்துக்கும் மிகவும் அந்நியமான, அவற்றிலிருந்து பிந்தங்கிய, நாகரிகமடையாத, மேற்கு நாடுகளால் நாகரிகப்படுத்தப்பட வேண்டிய, சிலவேளை அபாயகரமானதாக உள்ளவையாகும் என்று கருதியதைக் குறிக்க எட்வர்ட் சைது இந்தக் கருத்தாக்கத்தைப் பயன்படுத்தினார். பின்னர் இந்தக் கருத்தாக்கத்தை, அவரும் 'பின்னைக் காலனியவாதம்' (post-colonialism) என்று சொல்லப்படும் கோட்பாட்டுச் சட்டகத்தைப் பின்பற்றுவவர்களும் கீழை நாடுகள் அனைத்துக்கும் -குறிப்பாக முன்னாள் காலனிய நாடுகளுக்கு- விரிவுபடுத்தினர்.

64. இதற்கான எடுத்துக்காட்டிற்குக் காண்க: Edward Said, *Orientalism*. London: Routledge, 1995, pp. 153-6. எட்வர்ட் சைதின் கருத்துக்கான மறுப்புக்கு, காண்க: Kevin Anderson, *Marx at the Margins*. Chicago: University of Chicago Press, 2010, p. 238

65. Marx, 'Third Draft', op. cit., p. 365.

66. Ibid., p. 368.

ஆக, மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்த பழமையான கூட்டுச் சமூக வடிவங்களுக்கு நேர்ந்த அதே கதியை ரஷிய ஒப்ஷினாவும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற ஊழ்வினை ஏதுமில்லை. மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் 'கூட்டுச்சமூக உடைமையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த சமுதாயம், ஒரேசீராக தனிச்சொத்துடைமையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமுதாயமாக மாற்றமடைந்தது' என்று கூறிய மார்க்ஸ்,⁶⁷ ரஷியாவிலும் இப்படி நிகழ்வது தவிர்க்கமுடியாததா என்ற கேள்விக்குப் பதிலளித்தார்: 'நிச்சயமாக இல்லை'.

வெவ்வேறு சூழல்களுக்கு ஒரே மாதிரியான வரலாற்று முன்மாதிரியை வறட்டுச் சூத்திரம் போலப் பொருத்திப் பார்ப்பதை உறுதியாக நிராகரித்ததுடன், ஒப்ஷினாவின் தனிச்சிறப்பான பண்புகள், அதைப் பற்றிய உன்னிப்பான ஆய்வு நடத்துவதை விரும்பத்தக்க தாக்குகிறது என்ற கருத்தை முன்வைத்தார். மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில், 'விவசாய உற்பத்தியாளர்களின் உடைமைகளைக் கைப்பற்றல்[...] உழைப்பாளிகளின் தனியுடைமையாகவும் துண்டு துண்டாகவும் இருந்த சொத்தை முதலாளிகளின் தனிச்சொத்துடைமையாக, ஒன்றுகூடிந்த சொத்துடைமையாக மாற்றுவதற்கு உதவியது'. ஆனால், 'பொதுச்சொத்துடைமைக்குப் பதிலாக முதலாளியச் சொத்துடைமையைக் கொண்டுவருவதா' என்பதுதான் ரஷியாவில் உள்ள பிரச்சினை என்பது வலியுறுத்தப்பட வேண்டும் என்று கூறினார்.⁶⁸ மேலும், 'மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் கூட்டுச்சமூக உடைமையின் மறைவுக்கும் முதலாளியப் பொருளுற்பத்தியின் பிறப்புக்கும் பெரும் இடைவெளி இருந்தது. அந்த இடைவெளியில் அடுத்தடுத்து வந்த பொருளாதாரப் புரட்சிகளும் பரிணாமங்களும் நிகழ்ந்தன'.⁶⁹ தமது வழக்கமான நெகிழ்வுத்தன்மையுடனும் வறட்டுச்சூத்திர அணுகு முறையைத் தவிர்த்தும், மார்க்ஸ் ரஷியக் கிராமப்புற கம்யூன் மாற்றமடையும் சாத்தியப்பாட்டைப் பரிசீலித்தார். அவரது கண்ணோட்டத்தில் ஒப்ஷினா இரண்டு வகையான பரிணாமத்தைப் பெறுவதற்கான சாத்தியப்பாடு இருந்தது. ஒப்ஷினாவில் இருந்த 'தனிச்சொத்துடைமைக் கூறு பொதுச் சொத்துடைமைக் கூறுக்கு மேலோங்கியதாக ஆகலாம் அல்லது பொதுச்சொத்துடைமைக் கூறு தனிச்சொத்துடைமைக் கூறுக்கு மேலோங்கியதாக ஆகலாம். இது எல்லாம் ஒப்ஷினா எந்த வரலாற்றுச் சூழ்நிலைமைகளுக்குள் இருக்கின்றதோ, அவற்றைப் பொறுத்ததாகும்' என்றார்.⁷⁰ அன்றிருந்த

67. Ibid., p. 367.

68. Marx, 'Second Draft', op. cit., p. 361.

69. Ibid., p. 362.

70. Karl Marx, 'First Draft', in MECW, vol. 24, p. 352

நிலைமைகள் சோசலிச வளர்ச்சிக்கான சாத்தியப்பாட்டை விலக்கவில்லை. மார்க்ஸ் வலியுறுத்திக் கூறிய முதல் விஷயம் என்னவென்றால், ரஷியக் கிராமப்புறக் கம்யூனிடன் கூடவே அந்த நாட்டில் மேலும் முன்னேறிய பொருளாதார வடிவங்களும் நிலவிவந்தன என்பதாகும். மார்க்ஸ் அவதானித்தார்: (ரஷியா)

மேலும் உயர்ந்ததொரு கலாசாரம் நிலவும் அதே காலத்தை ஒட்டியதாக உள்ளது; முதலாளிய உற்பத்தியால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படும் உலகச் சந்தையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உற்பத்தி முறையிலுள்ள ஆக்கபூர்வமான விளைவுகளைத் (தொழில்நுட்பக் கூறுகளை-எஸ்.வி.ஆர்.) தன்வயமாக்கிக் கொள்வதன் மூலம், அதனுடைய கிராமப்புறக் கம்யூனின் இன்னமும் பழமையாக உள்ள வடிவத்தை அழிப்பதற்குப் பதிலாக, அதை வளர்த்தெடுக்கவும் உருமாற்றவும் செய்யக்கூடிய நிலையில் அது (ரஷியா) இருக்கிறது.⁷¹

இவ்வாறு (ரஷியாவின்) விவசாயி வர்க்கத்தால், முதலாளிய அமைப்பின் காலின் கணவாயைக்* கடந்து செல்லாமலேயே அந்த அமைப்பு உருவாக்கியுள்ள ஆக்கபூர்வமான ஆற்றல்களைத் தன்னுடன் இணைத்துக் கொள்ள முடியும்.⁷² வரலாற்று வெளியில் நிகழக்கூடிய பாய்ச்சல்களுக்கான சாத்தியப்பாட்டை மறுத்து, முதலாளியம் ரஷியாவுக்கு இன்றியமையாத கட்டம் என்று வாதிட்டவர்களிடம் மார்க்ஸ் நகைமுரணுடன் கேட்டார்: ‘பொறியியல் தொழில் அமைப்பில் நீண்ட காலம் அடைக்காத்துவிட்டுதான் இயந்திரங்கள், நீராவி யந்திரங்கள், ரயில்வேக்கள் முதலியவற்றைப் பயன்படுத்தும் நிலையை எட்ட வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் ஏதேனும் ரஷ்யாவுக்கு

71. Marx, ‘Second Draft’, op. cit., p. 362.

* ரோமானியர்களுக்கும் சமனைஸ்ஸுகள் என்பவர்களுக்கும் இடையே நடந்த போரின் போது காலின் போர்க்ஸ் என்ற கணவாயில் நீரின்றி தவித்த ரோமானிய இராணுவம் தோல்வியை தழுவ இருந்தது. வருங்காலத்தில் இருவருக்குமிடையே நல்லுறவு நீடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக சமனைஸ்ஸ்டுகளும் போரில் தோற்றுப் போனால் மானம், மரியாதை போய்விடும் என்பதற்காக ரோமானியர்களும் போரைக் கைவிட்டனர். ஆனால் ரோமானிய வரலாற்றில் அவர்களை மதிப்பிழக்கச் செய்த நிகழ்வாக இது பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ‘மதிப்பிழக்க வைக்கும், தர்ம சங்கடமான நிலைமையை கடந்து செல்வது’ என்பதை விளக்க ‘காலின் கணவாயை கடந்து செல்வது போல’ என்ற மரபுத் தொடர் பயன்படுத்தப்படுகிறது. முதலாளித்துவ அமைப்புக்குள் வருவதால் ஏற்படும் இழப்புகளையும் மோசமான விளைவுகளையும் சந்திக்காமலேயே சோசலிசத்தை எட்டுவதை குறிப்பிட மார்க்ஸ் காலின் கணவாய் தொடர்பான இந்த உவமானத்தை கையாண்டுள்ளார்.

72. Marx, ‘Third Draft’, op. cit., p. 368.

இருந்ததா? அதேபோல, பணச் செலாவணிக்காக மேற்கு நாடுகள் உருவாக்கிய ஏற்பாடு முழுவதையும் (வங்கிகள், கடன் வழங்கு நிறுவனங்கள், முதலியவை) கண் இமைக்கும் நேரத்தில் ரஷியாவிற்குள் கொண்டு வர முடியாமல் போயிற்றா?''⁷³

இங்கிலாந்தும் பிற மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் கடந்துவந்த வரலாற்றுக் கட்டங்கள் அனைத்தையும் ரஷியாவால் அடிமைத்தனமாகத் திருப்பிச் செய்ய வேண்டியதில்லை. ஆகவே, தர்க்கரீதியாகச் சொல்லப் போனால், ஓப்ஷினா முதலாளியத்துக்கு ஊடாகச் செல்லாமலே சோசலிச உருமாற்றம் பெற முடியும்.

தமது கருத்துரைகளின் முடிவாக, மார்க்ஸ், இந்தக் கருதுகோள் எந்த வரலாற்றுத் தருணத்தில் பரிசீலிக்கப்படுகிறதோ அந்த வரலாற்றுத் தருணத்தை மதிப்பீடு செய்வது இன்றியமையாதது என்று கருதினார். கிராமக் கம்யூனின் சோசலிச வளர்ச்சி, அந்தக் காலகட்டத்திலிருந்த வரலாற்றுப் போக்குடன் இயைந்ததாக உள்ளதா என்பதற்கான 'மிகச் சிறந்த நிரூபணம்', ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளில் மிக உயர்ந்த சிகரத்தை எட்டியுள்ள முதலாளிய உற்பத்தி முறைக்கு ஏற்பட்டுள்ள 'அழிவார்ந்த நெருக்கடி' யாகும் என்று மார்க்ஸ் (அவருக்கிருந்த அரசியல் நம்பிக்கையின் காரணமாக 'அழிவார்ந்த நெருக்கடிகள்' குறித்து சற்றே கூடுதலாக அதாவது அத்தகைய நெருக்கடிகள் ஏற்பட வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் - எஸ்.வி.ஆர்) எழுதினார்.) மானுடவியலாளர் லூயி ஹென்றி மார்கனின் நூலைப் படித்ததன் விளைவாகத் தம்மிடம் உருவான கருத்துகளின் அடிப்படையில் மார்க்ஸ், அப்போது ஏற்பட்டு வந்த பொருளாதார நெருக்கடி, முதலாளியத்தை 'ஓழித்துக்கட்டுவதற்கும்' மிகவும் பழமையான வகைக் கூட்டு உற்பத்தி, நுகர்வு ஆகியவற்றின் மேலும் உயர்ந்ததொரு வடிவத்துக்கு நவீன சமுதாயம் திரும்பிச் செல்வதற்குமான சாதகமான நிலைமைகளை உருவாக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்.⁷⁴

இது பின்வரும் விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. அதாவது, மார்க்ஸ், தனிமைப்பட்ட நிலையில் வாழ்ந்த நபரின் பலகீனத்தின் காரணமாக உருவாக்கப்பட்ட புராதனக் கூட்டுறவு அல்லது கூட்டுச் சமூக உற்பத்தி வகையைப் பற்றியல்ல, 'உற்பத்திச் சாதனங்களைச் சமூகமயமாக்குவதனால்' ஏற்படும் பலன்களைப் பற்றித்தான் இங்கு சிந்திக்கிறார்.⁷⁵ ஓப்ஷினா, கம்யூனிசச் சொத்துடைமையின் பழமையான வகையின் மிக நவீன வடிவம் என்றும், அந்தப் பழமையான

73. Marx, 'First Draft', op. cit., p. 349

74. Ibid., p. 357.

75. Ibid., p. 351.

வகையுமே அடுத்தடுத்த பரிணாமக் கட்டங்களினூடாகச் சென்றுள்ளது என்றும் கூறினார்.⁷⁶

இந்த ஆய்வுகளும் பரிசீலனைகளும் தான், மார்க்ஸ் வேரா ஸாஸுலிச்சின் கேள்விக்கான பதிலைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வதன் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தினவேயன்றி, அருவமான வறட்டுச் சூத்திரங்கள் அல்ல. ரஷிய கிராமக் கம்யூன்கள், ‘அவற்றின் உறுப்பினர்களுக்கிடையே உள்ள இரத்த உறவுகளின் அடிப்படையில் அமைந்தவை அல்ல’ என்றும், மாறாக, ‘இரத்தப் பிணைப்புகளில்லாமல் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்ட சுதந்திர மனிதர்களின் முதல் சமூகக் குழுவாக அதுதான் இருந்திருக்க வேண்டும்’ என்றும் கூறினார்.⁷⁷

(ரஷியாவில்) பழையமையான விவசாயக் கம்யூன்கள் தனித் தனியாகத் ‘தனிமைப்பட்டிருப்பதை’ மார்க்ஸ் விமர்சித்தார். தமக்குள்ளேயே மூடுண்ட கிடந்த, வெளி உலகத்துடன் தொடர்பு இல்லாதிருந்த அந்தக் கம்யூன்கள், அரசியல்ரீதியாகச் சொல்லப் போனால் பிற்போக்கு ஜாராட்சிக்கு மிகவும் இசைந்ததாக இருந்த பொருளாதார வடிவமாகும்: ‘ஒரு கம்யூனின் வாழ்க்கைக்கும் பிற கம்யூன்களின் வாழ்க்கைக்கும் தொடர்பு இல்லாமலிருந்தமை, இந்த வட்டாரத்தன்மையாக்கப்பட்ட ”சிறுநிலகம்” [...] எப்போதுமே கம்யூன்களுக்கு மேலான மத்திய எதேச்சாதிகாரம் தோன்றுவதற்குக் காரணமாகின்றது’.

ரஷியாவிலிருந்த கிராமக் கம்யூன்களைப் பற்றிய தமது பன்முக, விமர்சனரீதியான மதிப்பீட்டை மார்க்ஸ் நிச்சயமாக மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. தனிநபர் வளர்ச்சி, சமூக உற்பத்தி ஆகிய இரண்டுக்கும் அவர் வழங்கி வந்த முக்கியத்துவம் அவரது பகுப்பாய்வில் அப்படியே இருந்தது. சில அறிஞர்கள் கண்டுபிடித்தது போல், மார்க்ஸ் தமது முந்திய கருத்துகளிலிருந்து திடீரென்று ஏற்படுத்திக் கொண்ட முறிவு ஏதும் அவர் வேரா ஸாஸுலிச்சுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் புலப்படுவதில்லை.⁷⁸ இங்கு அவர் புகுத்தியுள்ள புது அம்சம், சோசலிசத்துக்கான இதர சாத்தியமான பாதைகளைப் பற்றிய கோட்பாட்டுரீதியான புதிய கருத்துகளுக்கு இடம் கொடுப்பதுதான்.

76. Marx, ‘Second Draft’, op. cit., p. 362.

77. Marx, ‘Third Draft’, op. cit., p. 366.

78. Marx, ‘First Draft’, op.cit.,353.

இந்தப் பாதைகளை அவர் முன்பு பரிசீலித்ததில்லை என்பது மட்டுமல்ல, அவை சாத்தியமற்றவை என்று கருதவும் செய்தார்.⁷⁹

இரண்டாம் ஜார் அலெக்ஸாண்டெரின் (Tsar Alexander II [1818-1881]) ஆட்சியின் கீழ் நடந்த சீர்திருத்தங்களுக்குப் பிறகு, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பகுதியில் ஓப்ஷினாவின் நிலைமைகள் ஏற்கெனவே மாற்றம் கண்டிருந்ததுடன் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தன.⁸⁰

இயற்கையான உறவுமுறையின் (அதாவது இரத்த உறவுகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட உறவு முறையின் - எஸ்.வி.ஆர்) வலுவான, ஆனால் இறுக்கமான பந்தத்திலிருந்து விடுபட்ட கூட்டு நிலவுடைமையும் அதன் காரணமாகத் தோன்றும் சமூக உறவுகளும் விவசாயக் கம்யூனுக்கு உறுதியான சமூக அஸ்திவாரத்தை உத்தரவாதம் செய்கின்றன. அதேவேளை, தனிப்பட்ட குடும்பத்தின் பிரத்யேகமான உடைமைகளான வீடு, முற்றம், துண்டு நில விவசாயம் ஆகியனவும், அந்த விவசாயத்தின் விளைபொருள்

79. தியோடர் ஷானின் பதிப்பித்துள்ள நூலில் காணப்படும் விளக்கங்களைக் காண்க: 1867இல் மூலதனம் நூல் வெளியான பிறகு மார்க்ஸின் சிந்தனையில் ஏற்பட்ட 'குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களை' (வேரா லாஸுலிச்சுக்கு அவர் எழுதிய கடித முன்வரைவுகள்) காட்டுகின்றன என இந்த விளக்கங்கள் கூறுகின்றன (Shanin (ed.), *Late Marx and the Russian Road*, op. cit., p. 60) அதேபோல என்ரிக் டுஸ்லெலும் மார்க்ஸின் கருத்துகளில் ஒரு 'முறிவு' ஏற்பட்டதாகக் கூறுகிறார் (*El último Marx (1863-1882) y la liberación latinoamericana*, México D.F.: Siglo XXI, 1990, pp. 260, 268-9. வேறு சில ஆய்வாளர்கள், 'மூன்றாம் உலகக்' கண்ணோட்டத்துடன், புரட்சியை இனி நடத்தப் போகிறவர்கள் ஆலைத் தொழிலாளர்களல்ல, மாறாக, கிராமப்புறங்களிலும் ஓர நாடுகளிலும் உள்ள வெகுமக்கள்தான் என்று கூறுகின்றனர்.

80. மரியன் சாவெர் எழுதியுள்ள மார்க்ஸியமும் ஆசிய பாணி உற்பத்தி முறையும் என்னும் அருமையான நூலில் 67ஆம் பக்கத்தைக் காண்க. அவர் கூறுகிறார்: "1870களில் நடந்தது என்னவென்றால், மார்க்ஸ் கிராமச் சமுதாயங்களின் தன்மையைப் பற்றிய தமது கருத்துகளை மாற்றிக்கொள்ளவோ, அவை அப்படியே சோசலிசத்துக்கான அடிப்படையாக இருக்கும் என்று முடிவு செய்யவோ இல்லை என்பதுதான். மாறாக, கிராமக் கம்யூன்கள் முதலாளியத்தால் அல்ல, சோசலிசத்தால் புரட்சிகரமாக மாற்றப்படக்கூடிய சாத்தியப்பாட்டை பரிசீலித்தார்.[...] சமூகத் தொடர்புகளை ஆழப்படுத்துவதன் மூலமும் உற்பத்தியை நவீனமயமாக்குவதன் மூலமும் கிராமக் கம்யூன் அமைப்பை சோசலிச சமுதாயத்திற்குள் இணைத்துக் கொள்ள முடியும் என்ற தீவிரமான நம்பிக்கை அவரிடம் இருந்ததாகத் தோன்றவில்லை. முதலாளியத்தின் தாக்கத்தினால் ஓப்ஷினாவுக்கு ஏற்படும் முழுமையான சிதைவுக்கு நல்ல மாற்றாக சோசலிசம் இருக்கும் என்று 1882இலும் மார்க்ஸ் கருதியதாகத் தோன்றியது" - *Marxism and the Question of the Asiatic Mode of Production*. The Hague: Martinus Nijhoff, 1977, p. 67.

களை அந்தத் தனிப்பட்ட குடும்பம் தன்வயமாக்குதலும் (இப்போதுள்ள கம்யூனைவிட) மேலும் புராதனமான சமூகங்களின் கட்டமைப்புக்குப் பொருந்தி வராத தனித்துவத்துக்கான வாய்ப்பெல்லையை உருவாக்குகின்றன.⁸¹

ரஷியக் கம்யூனில் இருந்த மேற்சொன்ன இரட்டைத்தன்மை கம்யூனின் சிதைவுக்கான தொடக்க நிலையாக மாறலாம். 'அது, தனது சிதைவுக்கான கூறுகளை தனது நெஞ்சிலேயே கொண்டுள்ளது'.⁸² ஆனால், கம்யூனுக்கு வெளியிலுள்ள 'நாசகாரச் சக்திகளும்' அதனுடைய இருப்பை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. அரசால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள்தாம் இந்த வெளிச் சக்திகள். அந்தச் சட்டங்கள் மேற்கு நாட்டு முதலாளியத்தின் சில பிரிவுகளுக்கு ஆதரவாக இயற்றப்பட்டவை. மேற்கு நாட்டு முதலாளியத்தின் அந்தப் பிரிவுகள் 'விவசாய உற்பத்திச் சக்திகளை எவ்வகையிலும் வளர்க்காமல் [...], "கிராமக் கம்யூ"னின் ஏற்கெனவே வற்றிவிட்ட இரத்தத்தை உறிஞ்சிக் கொண்டிருக்கும் புதிய முதலாளிய ஒட்டுண்ணிகளின் செல்வத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஒத்துழைத்த சட்டங்கள்'.⁸³

ஆகவேதான் மார்க்ஸ், ரஷிய நரோத்தனிக்குகள் எதிர்பார்க்கும் மாற்று சாதிக்கப்படக்கூடியதே என்னும் முடிவுக்கு வந்தார்:

கோட்பாட்டுரீதியாகப் பேசுவதென்றால், நிலத்தில் பொது வுடைமை என்னும் தனது அடிப்படையை வளர்ப்பதன் மூலமும், அதன் கூறொன்றாக உள்ள தனிச்சொத்து முறையை ஒழித்துக் கட்டுவதன் மூலமும் ரஷிய 'கிராமக் கம்யூனா'ல் தன்னைத் தானே பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும். நவீன சமுதாயம் எந்தப் பொருளாதார அமைப்பை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறதோ அந்தப் பொருளாதார அமைப்புக்கான நேரடியான துவக்க முனையாக அதனால் ஆக முடியும்; தற்கொலை செய்து கொள்ளாமல், புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்க முடியும்; முதலாளிய அமைப்புக்குள் சென்று வராமலேயே, மனிதகுலத்தைச் செழுமைப்படுத்தியுள்ள முதலாளிய உற்பத்தி முறையின் விளைபயன்களைக் கைப்பற்ற முடியும்.⁸⁴

81. 1861ஆம் ஆண்டில் பண்ணையடிமைகள் விடுதலை செய்யப்பட்ட பிறகு, உழவர்களால் நிலத்தைப் பெற முடிந்தது. ஆனால் திரை செலுத்துவதன் மூலம் அவர்கள் நிலப்பிரபுக்களுக்கு இழப்பீடு தர வேண்டியிருந்தது.

82. Marx, 'Third Draft', op.cit., p.367.

83. Ibid..

84. Marx, "First Draft", op.cit., p.355.

ஆயினும், இது நிகழ வேண்டுமானால், இந்தக் கருதுகோள் 'வெறும் கோட்பாடு என்ற நிலையிலிருந்து ரஷிய யதார்த்த நிலைக்கு இறங்கி வர வேண்டும்'.⁸⁵ அதன் பொருட்டு மார்க்ஸ், ஓப்ஷினா மேலும் வளர்ச்சியடைவதற்கு அதற்குள்ள ஆற்றலை அடையாளப் படுத்த முனைந்தார்.⁸⁶ அந்தக் காலகட்டத்தில் ஓப்ஷினா

வரலாற்றில் முன்னுவமை இல்லாத ஈடிணையற்ற இடத்தை வகிக்கிறது. ஐரோப்பாவில் தன்னந்தனியாக அது, பரந்துவிரிந்த பேரரசு முழுவதிலும் கிராமப்புற வாழ்க்கையின் முதன்மையான அங்கக வடிவமாக இன்னும் இருக்கிறது. நிலம் பொதுவுடைமையாக இருப்பது (கம்யூனில் உள்ள) அனைவரும் (உற்பத்திப் பொருட்களை) கூட்டாகத் தம்வயப்படுத்திக் கொள்வதற்கான இயற்கையான அடிப்படையை வழங்குகிறது. வரலாற்றுரீதியான அதன் பின்புலம், முதலாளிய உற்பத்தி முறையுள்ள காலத்தை ஒட்டியதாக அது உள்ள நிலை, பெருமளவில் கூட்டுறவு உழைப்பை ஒழுங்கமைப்பதற்கான முழுமையாக வளர்க்கப்பட்ட பொருளாயத் நிலைமைகளை வழங்குகிறது. இவ்வாறு அதனால் முதலாளிய அமைப்பு உருவாக்கியுள்ள ஆக்கபூர்வமான திறன்களைத் தனக்குள் சேர்த்துக் கொள்ள முடியும் [...] துண்டு துண்டான நிலத்தில் விவசாயம் செய்வதற்குப் பதிலாக இயந்திரங்களின் உதவியுடன் எல்லோரையும் ஒன்றிணைக்கும் கூட்டு விவசாயம் செய்ய முடியும்; [...] நவீன சமுதாயம் எந்தப் பொருளாதார அமைப்பை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறதோ அந்தப் பொருளாதார அமைப்புக்கான நேரடியான தொடக்க முனையாக அதனால் ஆக முடியும்; தற்கொலை செய்து கொள்ளாமல், புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்க முடியும்.⁸⁷

மார்க்ஸ் கூறினார் : இந்த மாற்று சாத்தியமானது; இங்கிலாந்திலுள்ளதை முன்மாதிரியாகக் கொண்ட முதலாளிய விவசாயத்தைக் காட்டிலும் ரஷிய சமூக-பொருளாதாரச் சூழலுக்கு மிகவும் பொருத்தமானது.⁸⁸ ஆனால் உழைப்பின் விளைபொருளைத் தனி மனிதர்கள் தம்வயமாக்கிக் கொள்வதற்கு மூலாதாரமாக உள்ள துண்டு நில விவசாயத்துக்காக செலுத்தப்படும் உழைப்பு இருந்த இடத்தில் கூட்டுழைப்பு முறை ஏற்பட்டால்தான் கம்யூனல் உயிர்பிழைத்திருக்க முடியும்'. துண்டு நில விவசாயம் இருந்த இடத்தில் கூட்டு விவசாயம் உருவாக இரண்டு விஷயங்கள் தேவைப்படும்; ஒன்று, அத்தகைய மாற்றத்துக்கான பொருளியல் தேவை; இரண்டு, அந்த மாற்றத்தைக்

85. Ibid., p.354.

86. Ibid.

87. Marx, 'Third Draft', op.cit., p.368.

88. Ibid.

கொண்டுவருவதற்கான பொருளாயத நிலைமைகள்.⁸⁹ ரஷிய விவசாயக் கம்யூன் ஐரோப்பாவில் முதலாளியம் நிலவும் காலத்தை ஒட்டியதாக இருப்பது 'கூட்டு உழைப்புக்கான அனைத்து நிலைமைகளையும் வழங்கும்'.⁹⁰ அதேவேளை ஆர்டெல்⁹¹ முறையுடன் உழவருக்குள்ள பரிச்சயம் 'கூட்டு உழைப்புக்கு' உண்மையிலேயே மாறிச் செல்வதை எளிதாக்கும்.⁹²

கம்யூன்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாமல் தனித்தனியாகத் தனிமைப்பட்டிருக்கும் நிலை ரஷியாவில் எதேச்சாதிகார அரசியல் ஆட்சிக்குச் சாதகமாக உள்ளது. இந்த நிலையை 'எளிதாக ஒழித்துக்கட்டிவிட முடியும்'.⁹³ இப்போது கிராமப்புறத்தில் உள்ளாட்சி அமைப்பாக உள்ள 'வோலோஸ்ட்'டுக்குப்⁹⁴ பதிலாக கம்யூன்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உழவர்களைக் கொண்ட அவையை உருவாக்க வேண்டும். அந்த அவை கம்யூன்களின் நலன்களுக்கு சேவைபுரியும் பொருளாதார, நிர்வாக அலகாகச் செயல்படும்.⁹⁵

ஆக, ஒப்பினா உயிர்பிழைத்திருப்பதற்கும் அதைப் புரட்சிகரமாக உருமாற்றுவதற்குமான அடிப்படையான முன்தேவைகள், அரசியல் உறுதிப்பாடும் சாதகமான வரலாற்றுச் சூழ்நிலைமைகளும் ஆகும். வேறுவிதமாகச் சொல்வதென்றால், முதலாளியத்தால் ஏற்படும் கொந்தளிப்புகள் என்னும் அச்சுறுத்தல்களையும் மீறி, ஒப்பினா போன்ற பழமையான கம்யூன் வடிவத்தை சோசலிச மாற்றத்துக்குட்படுத்துவது இன்னும் சாத்தியம்தான்:

இது இனிமேலும் ஒரு பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது என்ற விஷயமாக இருக்காது. ஓர் எதிரியைத் தோற்கடிப்பது என்பதுதான் இப்போதுள்ள விஷயம். ரஷியக் கம்யூனைப் பாதுகாக்க, ரஷியப் புரட்சி தேவைப்படுகிறது.[...] சரியான தருணத்தில் புரட்சி

89. Marx, 'First Draft', op.cited.,p.358.

90. Ibid, p.356.

91. Ibid.

92. ஆர்டெல் முறை என்னும் கூட்டுறவு அமைப்பு ஆரம்பத்தில் தத்தாரியர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. இரத்த உறவு முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது; தனது உறுப்பினர்கள் அரசுக்கும் மூன்றாந்தரப்பினருக்கும் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளுக்கு அது கூட்டுப் பொறுப்பேற்றிருந்தது. காண்க: Pier Paolo Poggio, *L'Obscina, Comune Contadina e rivoluzione in Russia*, Milano: Jaco Book,1978, p.119.

93. Marx, 'First Draft', op.cit., p.356.

94. Ibid., p.353.

95. ரஷியாலும் கிழக்கு ஐரோப்பாவின் சில பகுதிகளிலும் இருந்த மரபான நிர்வாக அலகு.

வருமானால், கிராமக் கம்யூன் தனது ஆற்றல்களை முழுமை யாக வளர்த்துக்கொள்ளும் வாய்ப்பு கிடைப்பதற்காக அந்தப் புரட்சி தனது சக்திகளை ஒன்றுகூவிக்குமானால், அந்தக் கம்யூன் ரஷிய சமுதாயத்தின் புத்துயிர்ப்பின் கூறாகவும், முதலாளிய அமைப்பால் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட நாடுகளுக்கு மேம்பட்ட நிலையின் கூறாகவும் இருக்கும்.⁹⁶

மார்க்ஸ் இதே போன்ற ஆய்வுக்கு 1882இல் திரும்பி வந்தார். எங்கெல்ஸுடன் இணைந்து எழுதப்பட்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையின் புதிய ரஷியப் பதிப்புக்கு அந்த ஆண்டு ஜனவரியில் எழுதிய முகப்புரையில், ரஷிய கிராமக் கம்யூனின் எதிர்காலம் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் பாட்டாளிவர்க்கப் புரட்சிகளுடன் இணைக்கப் படுகின்றது:

ரஷியாவிலோ துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்து வரும் முதலாளிய மோசடி, இப்போதுதான் வளரத் தொடங்கியுள்ள பூர்ஷ்வா நிலவுடைமை ஆகியவற்றுடன் கூடவே, ரஷிய நாட்டின் நிலங்களில் பாதிக்கு மேற்பட்டவை விவசாயிகளின் பொது வுடைமையாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். இப்போது எழும் கேள்வி இதுதான்: மிகவும் சீர்குலைக்கப்பட்டுள்ள, ஆனால் இன்னமும் புராதனப் பொதுவுடைமை முறையை ஒத்த நில பொதுவுடைமையைக் கொண்டுள்ள ரஷிய 'ஓப்ஷ்சினா' நேரடியாகக் கம்யூனிசப் பொதுவுடைமை என்னும் உயர்ந்த வடிவத்தை அடையுமா அல்லது இதற்கு நேர்மாறாக, மேற்கு நாடுகளின் வரலாற்றின் பரிணாம வளர்ச்சியாக அமைந்த அதே சிதைவுப் போக்கை அது முதலில் கடந்து செல்ல வேண்டி யிருக்குமா?

இதற்கு இன்று சாத்தியமான ஒரே பதில் இதுதான்: ரஷியப் புரட்சி, மேற்கு நாடுகளில் ஏற்படும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்குப் பச்சைக்கொடி காட்டி, இரண்டும் ஒன்றையொன்று முழுமை செய்யுமாயின், தற்போது ரஷியாவில் நிலம் பொதுவுடைமையாக உள்ள நிலை கம்யூனிச வளர்ச்சிக்கான தொடக்க முனையாக சேவை புரியக்கூடும்.⁹⁷

லாஸூலிச்சின் கடிதத்திற்கான பதிலை எழுதுவது நீண்டகாலம் எடுத்துக் கொண்டது. கடைசியில் அவர் 1881 மார்ச் 8ஆம் நாள் அதை அனுப்பினார். ஒன்றுக்கொன்று நெருக்கமான, நீண்ட விவாதங்களைக் கொண்ட பல கடித முன்வரைவுகளை எழுதியிருந்த போதிலும் அவற்றின் சுருக்கமான இறுதி வடிவத்தை மட்டுமே அனுப்ப முடிவு

96. Marx, 'First Draft', op.cited., p.353.

97. Ibid., pp. 359-60.

செய்தார். அதில் அவர், ஸாஸுலிச் கேட்டுக் கொண்டது போல பிரசுரிக்கப்படுவதற்கான சுருக்கமான கருத்துரையை வழங்காமல் இருப்பதற்கு மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார்.⁹⁸ இதே விஷயத்தைப் பற்றி செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் கமிட்டிக்கு⁹⁹ ஒரு கட்டுரை எழுதித் தருவதாக சில மாதங்களுக்கு முன் வாக்குறுதி கொடுத்துள்ளதாகவும் (ஆனால் அவர் அதை எழுதவில்லை) கூறினார்.

இருப்பினும், ‘தமது கோட்பாடு’¹⁰⁰ என்று கூறப்படுவதைப் பொறுத்த வரை வேரா ஸாஸுலிச்சுக்குத் தவறான புரிதல் இருக்கக்கூடும் என்ற சந்தேகங்கள் ஏதும் இருந்தால் அவற்றைக் களைவதற்காகவே தமது கடிதத்தில் சில வரிகள் எழுதப்பட்டுள்ளதாகக் கூறினார். மூலதனம் நூலின் பிரெஞ்சுப் பதிப்பில் உள்ள ‘விவசாய உற்பத்தியாளர்களின் உடைமைகளைப் பறித்தல்’ பற்றிய மேற்கோளை (இது ‘தேசப்பற்றுக் குறிப்பேடு’ என்னும் ஏட்டிற்காக அவர் எழுதிய கடிதத்தின் முன்வரைவிலும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது) பார்க்கும்படி ஸாஸுலிச்சுக்கு எழுதிய மார்க்ஸ், தமது பகுப்பாய்வு ‘மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு மட்டுமே தெளிவாக உரித்தாக்கப்பட்டுள்ளது’ என்பதை வலியுறுத்தினார். மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் ‘தனிச் சொத்துடைமையின் ஒரு வடிவம் இன்னொரு வடிவமாக உருமாற்றப்பட்டது’¹⁰¹ ஆனால் ரஷியாவிலோ, இதற்கு நேர்மாறாக, ‘கம்யூன் சொத்துடைமை தனிச் சொத்துடைமையாக மாற்றப்பட

98. Karl Marx and Friedrich Engels, Preface to the Second Russian Edition of the *Manifesto of the Communist Party*, in MECW, vol. 24, p. 426.

99. வேரா ஸாஸுலிச்சுக்கு மார்க்ஸ் எழுதிய கடிதம் (in MECW, vol. 24, p. 370). மார்க்ஸின் கடிதத்தின் முன்வரைவுகளை முதலில் கண்டுபிடித்து அவற்றைப் பிரசுரித்த டேவிட் ரியஸனோவ், மார்க்ஸ் தாம் விரும்பியபடி ஸாஸுலிச்சுக்குக் கடிதம் எழுதவில்லை என்றும் அதற்குக் காரணம் எழுத்து வேலை செய்யும் ஆற்றல் அவருக்குக் குறைந்து போயிருந்ததுதான் என்றும் கூறியுள்ளார். காண்க: ‘David Ryzanov: The Discovery of the Drafts’, in Shanin (ed.), *Late Marx and the Russian Road*, p. 129. இந்தக் கருத்தை மாக்ஸ்மிலியென் ரூபெலும் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளார். காண்க: Marx, *critique du marxisme*, Paris: Payot, 2000, p. 104. ஆனால், இக்கருத்துகளை விட மேலும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இருப்பது போக்கியோவின் வாதங்கள்தாம். ‘கொந்தளிப்பான அரசியல், கோட்பாட்டு விளைவுகளை உருவாக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சினை பற்றி, இதுதான் உண்மை என்று அடித்துக்கூறும் ஒரு கருத்தைக் கூற மார்க்ஸ் தயங்கினார்’ என்று போக்கியோ கூறுகிறார். - L’Obščina, op. cit., p. 157.

100. மார்க்ஸ் இங்கு குறிப்பிடுவது, ‘நிலமும் சுதந்திரமும்’ (Ziv) என்னும் அமைப்பிலிருந்து 1879ஆம் ஆண்டில் முறிவு ஏற்படுத்திக் கொண்டு ‘பயங்கரவாத போராட்ட’த்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட அமைப்பையாகும்.

101. Marx, ‘Letter to Vera Zasulich’, op. cit., p. 370.

வுள்ளது'.¹⁰² ஆகவேதான் தாம் கீழ்க்காணும் முடிவுக்கு வந்ததாகக் கூறுகிறார்:

மூலதனம் நூலில் வழங்கப்பட்டுள்ள பகுப்பாய்வு, கிராமக் கம்யூனின் உயிர்வாழும் ஆற்றலுக்கு ஆதரவாகவோ எதிராகவோ உள்ள காரணங்களை எடுத்துக்கூறவில்லை. ஆனால் கம்யூன் பற்றி நான் மேற்கொண்ட ஆய்வும், மூலத் தரவுகளிலிருந்து நான் தொகுத்துக் கொண்ட விஷயங்களும் ரஷியாவில் சமுதாயப் புத்துயிர்ப்புக்கு இந்தக் கம்யூன் அச்சாணியாக இருக்கும் என்பதையும், ஆனால் அப்படி அது இருக்கும் பொருட்டு, முதலாவதாக எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் அதைத் தாக்கிக் கொண்டிருக்கிற, தீங்கு விளைவிக்கின்ற தாக்கங்களை ஒழித்துக் கட்டுவதும் பின்னர் அது தன்னியல்பாகவே வளர்ச்சியடைவதற்கான இயல்பான நிலைமைகளை உத்தரவாதம் செய்வதும் அவசியம் என்பதையும் நான் உறுதியாக ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்கின்றன.¹⁰³

ஆக, என்றும் மாறாத வகையில் அடுத்தடுத்து வருகின்றவையும் முன்கூட்டியே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளவையுமான கட்டங்களினுடாக, உற்பத்தியாளர்களின் ஒன்றிணைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய பொருளாதார அமைப்பு உருவாகும் என்ற முடிவுக்கு மார்க்ஸின் இயக்கவியல் நிலைப்பாடு அவரை அழைத்துச் செல்லவில்லை. அதேவேளை, உலகின் எந்தவொரு பகுதியிலும் முதலாளிய உற்பத்தி முறையின் வளர்ச்சி வரலாற்றுரீதியாகத் தவிர்க்க முடியாதது என்பதையும் அவர் மறுத்தார்.

ஓப்ஷினாவின் எதிர்காலம் பற்றிய மார்க்ஸின் செறிவான கருத்துகளும் உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சியை சோசலிசமாகக் காணும் கருத்தும் எதிரெதிர் முனைகளில் இருப்பவை. உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சியை சோசலிசமாகக் காணும் கருத்து தேசிய வாதத்தை ஒத்ததாகவும் காலனியத்தை ஆதரிப்பதாகவும் இருந்தது. அந்தக் கருத்து, இரண்டாம் அகிலத்திலும் அதிலிருந்த சோசலிச ஜனநாயக் கட்சிகளிலும் 'விஞ்ஞான முறை'¹⁰⁴ என்று கூறப்படுவதைப் பின்பற்றுமாறு கூறிய சர்வதேசக் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்திலும் உறுதிபட ஒலித்த கருத்தாகவும் இருந்தது.

ரஷியக் கம்யூன் பற்றி எழுதுவதற்கான வாய்ப்பை, ரஷியாவில் அப்போது இருந்த பல்வேறு புரட்சிகரப் போக்குகளைப் பற்றிய தமது

102. Ibid.

103. Ibid., p. 370-371.

104. Ibid., pp..370-1.

கருத்தை வெளிப்படுத்துவற்கும் பயன்படுத்தினார் மார்க்ஸ். நரோத்னிக்கு களின் அரசியல் செயல்பாடுகள் நடைமுறைக்கு ஏற்றதாக இருந்ததையும் தங்களது கருத்துகளைப் பரப்புவதில் அவர்கள் அறிவில்லாத அதிதீவிரப் புரட்சிகர வாய்விச்சுகளையோ, எதிர்விளைவுகளை உண்டாக்குகின்ற (எந்தப் பயனும் இல்லாத) பொதுமைப்படுத்தப் பட்ட கூற்றுக்களையோ நாடாமல் இருந்ததையும் பாராட்டினார்.

1880ஆம் ஆண்டு இறுதியில் ஸோர்கேவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், ரஷியாவிலிருந்த பல்வேறு சோசலிச அமைப்புகளைப் பற்றி எழுதியிருந்தவை, அந்த அமைப்புகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களுடன் மார்க்ஸுக்கிருந்த தனிப்பட்ட பிணைப்புகளோ அவருடைய கோட்பாடுகளுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்ட விசுவாசங்களோ அந்த அமைப்புகளைப் பற்றிய அவரது மதிப்பீட்டின் மீது எவ்வகைத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றன. ரஷியாவில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த சக்திகளைப் பற்றி அவர் பின்வருமாறு விளக்கினார்: ‘ஒருபுறம், விமர்சகர்கள் (பெரும்பாலும் இளம் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்கள் - அவர்களின் சிலர் எனது தனிப்பட்ட நண்பர்கள், சிலர் இலக்கியவாதிகளும் கூட) இருக்கிறார்கள்; மறுபுறம், பயங்கரவாத மத்தியக் கமிட்டி, அதாவது “மக்கள் சித்தம்” அமைப்பைச் சேர்ந்த நரோத்னிக்குகள் இருக்கிறார்கள்’. நடைமுறைக் கேற்றதாக இருந்த நரோத்னிக்குகளின் செயல்திட்டத்தை அனுதாபத்தோடு பார்த்தார் மார்க்ஸ். அந்தச் செயல்திட்டம் மற்ற குழுவினருக்கு ஆத்திரமூட்டியிருந்தது. ‘கறுப்பு மறுபகிர்வுக் குழு’ போராளிகளான அவர்களில் வேரா ஸாஸுலிச்சும் ‘ரஷியாவின் முதல் மார்க்ஸிஸ்ட்’ டுகளிலொருவரான ப்ளஹனோவும் அடங்குவர் - அவர்களை மார்க்ஸ் ‘ஆட்சி மறுப்பியர்கள்’ (anarchists) என்று வர்ணித்தார்.¹⁰⁵ அவர்களின் பெரும்பாலானோர் (எல்லோரும் அல்ல)

105. வரலாற்றின் போக்குக்கு எதிர்வினையாற்ற முடியாது என்ற பொருளில் கருத்துரைக்கும் குற்றத்தை எங்கெல்லும் செய்துள்ளார். நிக்கோலாய் டேனியெல்ஸனுக்கு 1893 பிப்ரவரி 23இல் எழுதிய கடிதத்திலுள்ள பின்வரும் வரிகளிலுள்ள கருத்துகளை அவருடைய எழுத்துகள், உரைகள், கடிதங்கள் ஆகியவற்றில் பல முறை கூறியுள்ளார்: “ஏறத்தாழ 500,000 நிலவுடைமையாளர்களுக்கும், ஏறத்தாழ என்பது இலட்சம் உழவர்களுக்கும் பதிலியாக பூர்ஷ்வா நிலச்சொத்துடைமையாளர்கள் என்னும் புதிய வர்க்கத்தை உருவாக்கும் நிகழ்முறையை அச்சந்தருகின்ற துன்பங்கள், கொந்தளிப்புகள் ஆகியவற்றின் கீழல்லாமல் வேறு எவ்வகையிலும் நிறைவேற்ற முடியாது. ஆனால் வரலாறு எல்லாக் கடவுள்களையும் பார்க்க மிகக் கொடூரமான கடவுளாகும். அந்தக் கடவுள், போரில் மட்டுமல்லாது, ‘அமைதியான’ பொருளாதார வளர்ச்சியின் போதும் பிணக்குவியல்களுக்கு மேலே தனது வெற்றி இரத்தத்தை ஓட்டிச் செல்கிறான். ஆனால், ஆண்களும் பெண்களுமாகிய நாம், அவப்பேறாக, தாங்கவொணாதவையாகத் தோன்றும் துன்பங்களால் தூண்டப்பட்டாலொழிய உண்மையான முன்னேற்றத்தை நோக்கிச் செல்வதற்கு ஒரு போதும் தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு மடையர்களாக இருக்கிறோம்.” - MECW, vol. 50, p.112.

தங்கள் நாட்டை விட்டு தாமாகவே புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்து வந்தவர்கள். அவர்களைப் பற்றி மார்க்ஸ் கூறினார்:

உயிரையும் கை கால்களையும் இழக்கத் துணிந்துள்ள பயங்கர வாதிகளைப் போலல்லாமல், (அவர்கள்) பிரசாரக் கட்சி என்று சொல்லப்படுவதை உருவாக்கியுள்ளனர் (ரஷியாவில் பிரசாரத்தை நடத்துவதற்காக, அவர்கள் ஜெனீவாவுக்கு இடம்பெயர்ந்துள்ளனர் - எதற்கு எது மாற்றாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் காண வேண்டும்). இந்த நற்குடி மக்கள் எல்லோரும் அரசியல்-புரட்சிகர நடவடிக்கைக்கு எதிராக உள்ளனர். ரஷியா குட்டிக்கரணமடித்து ஆட்சிமறுப்பிய-கம்யூனிச- நாத்திகப் புத்தாயிரத்திற்குள் பாய வேண்டும் என்பதே அவர்கள் விருப்பம்! இதற்கிடையே நடைமுறைக்கொவ்வாத கோட்பாட்டின்மீதுள்ள இறுக்கமான பற்றைக் கொண்டு அவர்கள் (ரஷியா) அந்தப் பாய்ச்சலை நடத்துவதற்கான பாதையை நிரப்புகிறார்கள்.¹⁰⁶

1881இல் தமது மகள் ஜென்னிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ், ஸ்விட்சர்லாந்தில் புகலிடம் தேடியிருந்த ரஷிய அறிவாளிகளை மீண்டும் கடுமையாக விமர்சித்தார்:

(அவர்கள்) நடைமுறைக்கொவ்வாத வெறும் கோட்பாட்டாளர்கள், குழப்பமான ஆட்சிமறுப்பிய சோசலிஸ்டுகள், ரஷியப் போர்க் களத்தில் அவர்களது செல்வாக்கு பூஜ்ஜியம்.¹⁰⁷

செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் கொலையாளிகள்* மீது நடந்த விசாரணையைப் பற்றி எழுதுகையில் அவர்களது அரசியல் நிலைப் பாட்டையும் பிரசார முறையையும் ஏற்றுக்கொள்வதாகக் கூறினார்:

அவர்கள் முழுக்க முழுக்க அப்பழுக்கற்ற மனிதர்கள். உணர்ச்சிப் பசப்பு மனப்பாங்கற்ற, எளிமையான, நடைமுறை சார்ந்த, தீரமிக்க மனிதர்கள். கத்துவதும் செய்வதும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துவராத எதிரெதிர் அம்சங்கள். இத்தகைய சக்திவாய்ந்த நடவடிக்கையை

106. Karl and to Frederich Sorge, 5 November 1880, in MECW, vol.46,p.45.

107. Ibid., pp.45-46.

* செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் கொலையாளிகள்: ஜார் இரண்டாம் அலெக்ஸாண்டரைக் கொலை செய்த நரோத்னிக் புரட்சியாளர்கள். 1881 மார்ச் 1இல் அவர்கள் மீது பகிரங்க விசாரணை நடத்தப்பட்டது. குற்றம் சாட்டப்பட்ட அறுவரும் அந்தக் கொலையைச் செய்தது தங்கள்தாம் என்றும் தங்களுக்குக் குறைந்த தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டியதில்லை என்றும் நீதிமன்றத்தில் கூறினர். மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட அந்த அறுவரும் 1881 ஏப்ரல் 3 அன்று செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரத்தில் பகிரங்கமாகத் தூக்கிலிடப்பட்டனர்.

மேற்கொண்ட பீட்டர்ஸ்பர்க் செயற்குழு¹⁰⁸ நேர்த்தியான 'சுய கட்டுப்பாட்டுடன்' அறிக்கைகளை வெளியிடுகின்றது. இது உண்மையில் மோஸ்ட்டும்* இதர சிறுபிள்ளைத்தனமான வாய்வீச்சாளர்களும் கொடுங்கோலர்களைக் கொலை செய்தல் என்பதை ஒரு 'கோட்பாடா'கவும் நிவாரணியாகவும் குளறுபடியாக ஆதரித்துப் பேசுவதிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டதாகும். [...] மறுபுறம் அவர்களோ* தங்களது செயல்பாட்டு முறை ரஷியாவுக்கு மட்டுமே உரியது என்பதையும் வரலாற்றுரீதியாகத் தவிர்க்கமுடியாத நடவடிக்கை முறை என்பதையும், கய்யோஸ் தீவில் ஏற்பட்ட பூகம்பத்துக்கு ஆதரவாகவோ எதிராகவோ எப்படி தார்மிக உபதேசம் செய்ய முடியாதோ, அதேபோல வரலாற்று ரீதியாக தவிர்க்க முடியாததாக அமைந்துள்ள இவர்களின் நடத்தை நெறிகளுக்கு எதிராகவும் உபதேசம் செய்ய முடியாது என்பதையும் ஐரோப்பாவிருக்குக் கற்பிக்கக் கடும் முயற்சி செய்கிறார்கள்.¹⁰⁹

ஆக, ரஷியாவில் சோசலிசத்துக்கான சாத்தியப்பாடு பற்றிய மார்க்ஸின் கருத்துகள் அங்கிருந்த பொருளாதார நிலையை மட்டுமே

108. Karl Marx to Jenny Longuet, 11 April 1881, op. cit., p. 83.

✱ யொஹான் மோஸ்ட் (Johann Most), ஜெர்மனியில் பிறந்த மோஸ்ட், புத்தகங்களை பைண்டிங் செய்யும் தொழிலாளியாக இருந்தவர். ஜெர்மன் சோசலிச ஜனநாயகக் கட்சியில் சேர்ந்த அவர், அந்தக் கட்சியின் ஏடொன்றில் எங்கெல்லின் ஓரிங்குக்கு-மறுப்பு என்னும் நூல் தொடர் கட்டுரையாக வெளிவருவதைத் தடுக்க முயன்ற கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தார். ஜெர்மானிய அரசாங்கத்தால் நாட்டை விட்டு வெளியேற்றப்பட்ட அவர் முதலில் இங்கிலாந்துக்கும் பின்னர் அமெரிக்காவுக்கும் சென்று, ஆட்சி மறுப்பியக் கருத்துகளைப் பரப்புவரை செய்துவந்தார். மார்க்ஸும் எங்கெல்லும் எழுதிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையை சிதைத்து, அதை ஆட்சி மறுப்பியக் கருத்துகளைச் சொல்லும் நூலாகக் காட்டும் வகையில் ஒரு புதிய பதிப்பைக் கொண்டு வந்தார் (Hal Draper, *The Adventures of the Communist Manifesto*, Center for Social History, Alameda, USA, pp 68-72). எனினும், இங்கு மார்க்ஸ், பிளஹனோவ், வேரா லாஸுலிச் போன்றவர்களை 'ஆட்சிமறுப்பியர்கள்' என்று கூறுவது, அவர்கள் பக்கூனியத்தைப் பின்பற்றியவர்கள் என்ற பொருளில் அல்ல. கட்டுக்கோப்பான செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ளாதவர்கள் என்னும் பொருளில் அவர் அப்படிக்கூறிருக்கக்கூடும்.

✱ நரோத்னிக் பயங்கரவாதப் போராளிக் குழுவினர்.

109. ரஷிய நரோத்னிசத்தின் மீது மார்க்ஸ் அனுதாபம் கொண்டிருந்தார் என்பதற்குச் சான்றாக 1880 டிசம்பரில் மார்க்ஸுடன் தாம் நடத்திய உரையாடலைப் பற்றிய நிக்கோலாய் மரோஸோவின் நினைவுக்குறிப்புகள் உள்ளன: "உரையாடல் பெரும்பாலும் 'நரோத்னா வோல்யா' (மக்கள் சித்தம்) விஷயம் பற்றியே இருந்தது. மார்க்ஸ் இதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். எதேச்சாதிகாரத்தை எதிர்த்து நாங்கள் நடத்தி வந்த போராட்டத்தை மற்ற ஐரோப்பியர் எல்லோரையும் போலவே அவரும் நம்ப முடியாத, அதீதக் கற்பனை நவீனத்தையொத்த கட்டுக் கதை என்றே நம்பி வந்ததாகக் கூறினார்."- Nikolai Morozov, in Institute of Marxism-Leninism (Ed.), *Reminiscences of Marx and Engels*, op. cit., p. 302.

அடிப்படையாகக் கொண்டவை அல்ல. 1881இல், ரஷிய நரோத்னிக்கு களுடன் அவர் ஏற்படுத்திக் கொண்ட தொடர்பு, பத்தாண்டுகளுக்கு முன் பாரிஸ் கம்யூனார்களுடன் அவர் கொண்டிருந்த தொடர்பைப் போலவே, புதிய உறுதியான கருத்தை அவர் உருவாக்கிக் கொள்ள உதவியது: இப்போது அவர் புரட்சிகர நிகழ்வுகள் வெடித்துக் கிளம்புவது பற்றியும் அவற்றை வடிவமைக்கும் அகநிலைச் சக்திகள் பற்றியும், அதே போல வரலாற்றின் போக்கில் அடுத்தடுத்து வரும் உற்பத்தி முறைகளைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்வதில் முன்னைக் காட்டிலும் நெகிழ்வுத்தன்மை கொண்டிருந்தார். அது அவரை உண்மையான சர்வதேசியத்துக்கு- ஐரோப்பிய அளவிலானதல்ல, உலகளவிலான சர்வதேசியத்துக்கு- மேலும் நெருக்கமானவராகக் கொண்டு வந்தது.¹¹⁰

முழுமையான அறிவு முதிர்ச்சியை அடைந்த ஆண்டுகளில் மார்க்ஸ், வரலாற்று வளர்ச்சி நேர்கோட்டில் அல்லாது பல பாதைகளில் நடக்கும் என்னும் கருத்தாக்கத்தை வளர்த்தெடுத்தார். அந்தக் கருத்தாக்கம், வெவ்வேறு நாடுகளிலும் சமூகச் சூழ்நிலைமைகளிலும் உள்ள வரலாற்றுரீதியான தனித்தன்மைகள், சமச்சீரற்ற அரசியல், பொருளியல் வளர்ச்சி ஆகியவற்றை மேலும் கவனமாகப் பார்ப்பதற்கு இட்டுச் சென்றது. இந்த அணுகுமுறை, மூலதனம் நூலின் இரண்டாம், மூன்றாம் பாகங்களை முடிப்பதில் ஏற்கெனவே மேடும் பள்ளமுமாய் இருந்த பாதையில் அவர் எதிர்கொண்ட இடர்ப்பாடு களை அதிகரித்தன என்பது நிச்சயம்.

ஆனால் மார்க்ஸ், அருவமான கற்பனாவாதம் எதற்குள்ளும் விழுந்துவிடாமல்,¹¹¹ தமது க்ருண்ட்ரிஸெ நூலில் கம்யூனிச சமுதாயம்

110. Marx to Jenny Longuet, 11 April 1881, in MECW, vol. 46, p. 83.

111. இத்தாலிய ஆய்வாளர் ப்ரூனோ போங்கியோவானி கூறுகிறார்: “ரஷியாவைப் பொறுத்தவரை மார்க்ஸின் அறிவுப் பாதையில் சர்வதேச அரசியலில் அவருக்கு இருந்த அக்கறையை நாம் குறைத்து மதிப்படக்கூடாது. மார்க்ஸின் படைப்புகளை ஒட்டுமொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டால் பின்வரும் வரிசையில் நிகழ்வுகள் அமையும் என்று அவர் எதிர்பார்த்தது தெரியும்: ‘ரஷியாவுக்கு எதிரான போர், ரஷியாவுக்கு இராணுவரீதியான தோல்வி, ரஷியப் புரட்சி (சோசலிசப் புரட்சி அல்ல, ஜெகோபின் புரட்சி), ஐரோப்பாவில் ஆயுதமேந்திய போலிஸ் இல்லாமை (தற்காலிகமாகவோ, நிரந்தரமாகவோ?) - ரஷியாவில் புரட்சி மீண்டும் ஏற்படுதல், அதன் பிறகு- அதன் பிறகு மட்டுமே - சோசலிசத்தை நோக்கிய மாற்றத்துக்கு ஓப்பினைவைப் பயன்படுத்தக் கூடிய சாத்தியப்பாடு” (Le repliche della storia. Karl Marx tra la Rivoluzione francese e la critica della politica, Torino: Bollati Boringhieri, 1989, pp. 201-2). ஆனால்,

பற்றி உருவரையாக எழுதியிருந்தவற்றிலிருந்த பார்வையை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. தமக்குள் எழுந்த ஐயங்களால்¹¹² வழிகாட்டப்பட்டும், கடந்த காலத்திய சூத்திரங்கள், அவரது பெயரால் எழுந்த புதிய வறட்டுக் கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றின் மீது பகைமை கொண்டும், முன்பு அவர் ஒருபோதும் பரிசீலித்திருந்திராத நிலைமைகளிலும் வடிவங்களிலும் புரட்சி வெடிக்கும் என்று கருதினார். எதிர்காலம் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் கைகளில் இருக்கிறது; ஆழமான சமூகக் கொந்தளிப்பை உருவாக்குவதில் அந்த வர்க்கத்தின் அமைப்புகளுக்கும் போராட்டங்களுக்குமுள்ள ஆற்றலை அந்த எதிர்காலம் சார்ந்திருக்கிறது என்பதுதான் அவரது கருத்து.

‘புரட்சி வளர்ச்சியடையும் நிகழ்முறை’ என்று ப்ரூனோ போங்கியோவானி வரையறுப்பது, பிந்திய கால மார்க்ஸின் சிந்தனையில் மேலும் வலு குறைந்ததாகி விடுகிறது. சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைமைகளின் நிர்ப்பந்தத்தால் புரட்சி ஐரோப்பாவில் தோன்றியாக வேண்டும், ‘இரண்டாவது சுற்றில்’ தான் அது ரஷியாவுக்குள் நுழையும்’ என்ற விதி புரட்சியை கட்டுப்படுத்தக்கூடியதல்ல என்று அவர் கருதினார். (மேற்சொன்ன நூல், பக்கம் 212)

112. தமது வாழ்க்கை முழுவதிலும் மார்க்ஸ் தமக்கு மிகவும் பிடித்த மூதுரைக்கு விசுவாசமாக இருந்தார். ‘ஒவ்வொன்றும் ஐயத்துக்குள்ளக்கப்பட வேண்டும்’ என்பதுதான் அந்த மூதுரை. காண்க: Karl Marx, ‘Confession’, 1 April 1865, in MECW, vol. 42, p. 567.

ஓல்ட் நிக்கின்* வலிகளும் பணிகளும்

1. ஐரோப்பாவில் மூலதனம் நூலைப் பரப்புவதற்கான தொடக்கம்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மார்க்ஸ் சர்வதேசத் தொழிலாளர் இயக்கத்திற்குக் கோட்பாட்டுரீதியான வழிகாட்டக் கூடியதில் மிக உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றிருந்தது போன்ற நிலை 1881இல் அவருக்கு இருக்கவில்லை. 1848ஆம் ஆண்டுப் புரட்சிகளின் தோல்விக்குப் பிறகு, ஒரு சில அரசியல் தலைவர்களும் அறிவாளிகளும் மட்டுமே அவருடன் இணைந்திருந்தனர். அடுத்த பத்தாண்டிலும் இந்த நிலைமை மேம்பாடு அடையவில்லை.

சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் வளர்ச்சியும் ஐரோப்பா முழுவதிலும் பாரிஸ் கம்யூன் ஏற்படுத்திய அதிர்வலையும் இந்த நிலையை மாற்றி, மார்க்ஸுக்கு சிறிது 'அபகீர்த்தியை' ஏற்படுத்தியதுடன், அவருடைய படைப்புகள் கணிசமான அளவுக்குப் பரப்பப்படுவதை உத்திரவாதம் செய்தன. மூலதனம் நூல் ஜெர்மனியிலும் (அங்கு 1872இல் புதிய பதிப்பு வெளியிடப்பட்டது), ரஷியாவிலும் (அங்கு அது 1872இல் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது), பிரான்ஸிலும் (அங்கு 1872 -1875ஆம் ஆண்டுகளில் பகுதிபகுதியாக வெளியிடப்பட்டது) படிக்கப்படத் தொடங்கியது. ஆயினும் அங்கும்கூட மார்க்ஸின் கருத்துகள், அவரது காலத்தைச் சேர்ந்த பிற சோசலிஸ்டுகளின் எழுத்துகளுடன் -அதுவும் சிறுபான்மை நிலையிலிருந்து - போட்டி போட வேண்டியிருந்தது.

ஜெர்மனியிலுள்ள கோத்தா (Gotha) என்னும் நகரில் மார்க்ஸுக்கு நெருக்கமான சோசலிச ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியும் (German

* ஓல்ட் நிக்(Old Nick); இந்தச் சொல் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் சாத்தானைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மார்க்ஸுக்கு அவரது குடும்பத்தினர் வைத்த (சாலி, மூர் என்பன போன்ற) செல்லப் பெயர்களில் இதுவுமொன்று. தாம் அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது - குறிப்பாக அவரது மகன்களாலும் பேரக் குழந்தைகளாலும் - மார்க்ஸுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. இது பற்றிய கூடுதல் விவரங்களுக்கு அடிக்குறிப்பு எண் 43 காண்க.

Social Democratic Workers' Party), ஃபெர்டினாண்ட் லஸ்ஸாலால்* (Ferdinand Lassale [1825-1884]) நிறுவப்பட்ட ஜெர்மன் தொழிலாளர் பொதுச் சங்கமும் (General Association of German Workers) ஒரே கட்சியாக இணைந்த மாநாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட செயல் திட்டத்தில், லஸ்ஸாலின் முத்திரையே அதிகம் காணப்பட்டது. பிரான்ஸிலும் அதேபோல பெல்ஜியத்திலும், பியர் ஜோஸெஃப் புருதோனின்[‡] (Pierre Joseph Proudhon[1809-1865]) கருத்துகள்தாம்

* ஃபெர்டினாண்ட் லஸ்ஸால்: 1848ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்சு புரட்சியில் பங்கேற்றவரும் ஜெர்மனியில் ஜனநாயக சோசலிசக் கட்சியை (Democratic Socialist Party) நிறுவியருமான லஸ்ஸால், மார்க்ஸியத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்து வந்தார். 'பூர்ஷ்வா ஜனநாயகம்', எல்லாத் தனிமனிதர்களும் தமது உற்பத்தியாற்றலை வரம்பேதுமின்றி வளர்த்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பை உத்தரவாதம் செய்துள்ளது என்றும், தொழிலாளர்கள், அந்த வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சமுதாயத்திற்குப் பயனுள்ளவர்களாக விளங்க வேண்டும் என்றும் கருதினார். ஒன்றுபட்ட சமூக வாழ்க்கை, பொதுவான நலன்கள், ஒன்றுக்கொன்று பயன்படக்கூடிய அக்கறைகள் ஆகியவற்றைத் தொழிலாளர்கள் கொண்டிருப்பதால், அவர்களின் இலட்சியமே சமுதாயத்தின் இலட்சியமாக இருக்கும் என்றும், தொழிலாளிகள் அரசியல் மேலாதிக்கத்தைப் பெறுவார்களேயானால், சமுதாயத்தில் மிக மேம்பட்ட ஒழுக்க நெறிகள், அறிவியல் வளர்ச்சி, பண்பாட்டு வளர்ச்சி ஆகியன உருவாகும் என்றும் கூறிய அவர், 'அரசு' என்பது எல்லாக் குடிமக்களுக்கும் உரிமைகளையும் நீதியையும் வழங்கும் கருவி என்று கருதினார். மனிதகுலத்திற்குக் கல்வி வழங்குவதும் தன்னுரிமையை வளர்ப்பதும் அரசின் பணியாகும் என்று கூறிய அவர், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கோரிக்கைகளுக்கு அரசு செவிமடுக்குமாதலால் புரட்சி தேவையில்லை என்றார்.

‡ புருதோன்: பொருளாதார, சமூகவியல் தொடர்பான கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதிய பிரெஞ்சுச் சிந்தனையாளர். பெரு முதலாளியச் சொத்துடைமையைக் குட்டி பூர்ஷ்வாக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து விமர்சித்த அவர், தனியாரின் சிறு சொத்துடைமைகள் என்றென்றும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறினார். தொழிலாளர்கள், சொந்த உற்பத்திச் சாதனங்களை வாங்கிச் சேகரித்துக் கைவினைஞர்கள் ஆவதற்கு இலவசக் கடன் வழங்கும் 'மக்கள் வங்கிகள்' உருவாக்கப்பட வேண்டும், இந்தக் கைவினைஞர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை வாங்கவும் விற்கவும் 'பரிவர்த்தனை வங்கிகள்' உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் ஒரு கற்பனைத் திட்டம் வகுத்தார். அவரது திட்டத்தின்படி, இந்த வங்கிகள் மூலம் உழைப்பாளிகள் (கைவினைஞர்கள்) தங்கள் உற்பத்திப் பொருள்களை 'நியாய விலைக்கு' விற்கவும் வாங்கவும் செய்வார்கள்; அதேவேளை முதலாளித்துவ உடைமையில் உள்ள உற்பத்திக் கருவிகளும் சாதனங்களும் அப்படியே விட்டுவைக்கப்பட்டிருக்கும்! பாட்டாளி வர்க்கம் அரசு அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுதல் என்பதை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அரசு என்னும் அமைப்பே இருக்கக்கூடாது என்று கூறிய அவர், தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கங்களை அமைத்துத் தங்கள் கோரிக்கைகளை முன்னிறுத்திப் போராடுவதை எதிர்த்தார். புருதோனின் தத்துவத்தை விமர்சித்து தத்துவத்தின் வறுமை (The Poverty of Philosophy) என்னும் நூலை மார்க்ஸ் எழுதினார்.

தொழிலாளரிடையே அதிக செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. மார்க்ஸிடமிருந்து உள்உந்துதல் பெற்றிருந்த குழுக்கள் எண்ணிக்கையிலோ, அரசியல் ரீதியான முன்முயற்சியிலோ, ஓகஸ்ட் ப்ளாங்கியின் கருத்துகளின் அடிப்படையில் தங்களை ஒழுங்கமைத்துக் கொண்ட குழுக்களைக் காட்டிலும் முக்கியத்துவம் பெற்றவையாக இருக்கவில்லை. ரஷியாவில் தனித்தன்மை கொண்டிருந்த சிக்கல் என்னவென்றால், மேற்கு ஐரோப்பிய முதலாளிய வளர்ச்சி ஏற்பட்ட சமூக, பொருளாதார, அரசியல் சூழலிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டிருந்த பின்தங்கிய சூழலில்தான் முதலாளிய உற்பத்தி முறை பற்றிய அவரது விமர்சனப் பகுப்பாய்வு படிக்கப்பட்டது, விளக்கப் பட்டது.

பிரிட்டனிலோ மார்க்ஸ் சுத்தமாக அறியப்படாதவராகவே இருந்தார்.¹ 1870களில் மிகெய்ல் பக்கூனினின்* (Michael Bakunin [1814-

1. ஹென்றி ஹெண்ட்மன் பின்னாளில் கூறினார்: “புரட்சியை ஆதரித்துப் பேசுகிற, அதை எப்படியாவது நடத்திட வேண்டும் என்று விரும்புகிற அபாயகரமான மனிதர் என்பதையும் பண்பட்ட, மதிப்புக்குரிய மனிதர்கள் அனைவரையும் நடுங்க வைத்த, நினைத்தாலே அவர்களுக்குப் பீதியைத் தந்துவந்த சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கம் என்னும் அவரது அமைப்பு பயங்கரமான பாரிஸ் கம்யூன் தோன்றுவதற்கான காரணங்களிலொன்றாக இருந்தது என்பதையும் தவிர வேறு எவ்விதமாகவும் இங்கிலாந்துப் பொதுமக்கள் 1880இல் மார்க்ஸை அறிந்திருக்கவில்லை” - Henry Hyndman, *The Record of an Adventurous Life*. New York: Macmillan, 1911, pp. 249-50.

* பக்கூனின் : ரஷியப் புரட்சியாளரான பக்கூனின், 1848இல் ஜெர்மானியப் புரட்சியில் (ஜெர்மானிய நகரமான ட்ரெஸ்டனில்) பங்கேற்றார். 1849இல் கைது செய்யப்பட்டு ரஷிய அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, ஆயுட்காலச் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். ஜார் மன்னன் முதலாம் நிக்கோலஸ் இறந்தபிறகு, சைபீரியாவுக்கு நாடுகடத்தப்பட்டார். 1891இல் அங்கிருந்து தப்பி, இலண்டனுக்கு வந்து சேர்ந்தார். ‘சமாதானத்துக்கும் சுதந்திரத்துக்குமான கழகம்’ (League of Peace and Freedom) என்னும் அமைப்பில் உறுப்பினராக இருந்தார். அந்த அமைப்பின் பேராயம் ஸ்விட்ஸர்லாந்துள்ள பேர்ன் நகரத்தில் 1861இல் நடந்தது. அந்தக் கழகத்தில் சிறுபான்மையினராக இருந்த பக்கூனினும் அவரது ஆதரவாளர்களும் மார்க்ஸுக்கு எதிரான நிலைப்பாடுகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வந்தனர். எந்த அமைப்பிலும் தலைமை என்பதே கூடாது, எல்லா நாடுகளிலும் அரசு யந்திரம் தகர்க்கப்பட வேண்டும், அரசு இல்லாமலேயே சோசலிசத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று கூறிவந்த அவர்கள், அரசியல் நடவடிக்கைகள், தொழிற்சங்கச் செயல்பாடுகள் முதலியவற்றை எதிர்த்து வந்தனர். பாட்டாளிவர்க்க அரசம்கூட ஒடுக்குமுறை அமைப்பாகவே இருக்கும் என்று கூறிவந்த அவர்கள், தங்கள் செயல்பாடுகளில் ஒளிவுமறைவற்ற

76) செல்வாக்கு ஓங்கியிருந்த இத்தாலி, ஸ்பெயின், ஸ்விட்ஸர்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் மார்க்ஸின் எழுத்துகளுக்கான வாசகர்களைப் பெறுவது கடினமாக இருந்தது. அமெரிக்காவிலோ, மார்க்ஸின் பெயரைக் கேள்விப்பட்டிருந்தவர்கள் மிகச் சிலரே. இதற்கு இன்னொரு காரணம், மூலதனம் நூலுட்பட மார்க்ஸின் படைப்புகள் முழுமையடையாமல் இருந்ததுதான். அவரது படைப்புகள் அனைத்தினதும் தொகுப்பை வெளியிடுவதற்கான காலம் வரவில்லையா என்று 1881 காவூட்ஸ்கி கேட்ட கேள்விக்கு மார்க்ஸ் எரிச்சலுடன் பதில் கூறினார்: 'முதலில் அவை எழுதப்பட வேண்டும்'.²

தமது கருத்துகள் உலகெங்கும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதைக் காண்பதற்கு அவர் உயிரோடு இருக்கவில்லை என்றாலும், அவரது

தன்மையைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. எந்த அமைப்பும் அரசும் அதிகாரம் சார்ந்ததாகவே இருக்கும் என்று அவர்கள் கூறிவந்த போதிலும், மேல்-கீழ் வரிசையிலான அமைப்பைக் கொண்டு இரகசிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வந்தனர். முதல் அகிலத்தில் அவர்கள் தொடர்ந்து சீர்குலைவு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வந்ததால் அது பிளவுபட்டது. பக்கூனின், ஜெர்மன் கருத்துமுதல்வாதத் தத்துவவாதி மாக்ஸ் ஸ்டீர்னர், பிரெஞ்சுக் குட்டி-பூர்ஷ்வாத் தத்துவவாதி புரூதோன் ஆகியோரின் தத்துவக் கூட்டுக்கு எங்கெல்ஸ் 'ஆட்சிமறுப்பியம்' (anarchism) என்னும் பெயர் சூட்டினார். பக்கூனிளிசத்தைப் பற்றி விரிவாகத் தெரிந்துகொள்ள, எங்கெல்ஸ் எழுதியுள்ள On Authority, மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் எழுதியுள்ள Fictitious Splits in the International, <http://www.marxists.org/archive/marx/works/1886/ludwig-feuerbach/index.htm> ஆகிய கட்டுரைகளைக் காண்க. இவை கீழ்க்காணும் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன : Karl Marx and Friedrich Engels, Selected Works, Volume 2, Progress Publishers, Moscow.

'Anarchism' என்பது ஒரு தேசத்திலோ, சமுதாயத்திலோ அரசு மட்டுமல்ல, எந்த நிலையிலும் எவ்வகையான அதிகார வடிவமோ, அதிகார அமைப்போ இருக்கக்கூடாது; மேல்-கீழ் வரிசையிலான அமைப்புகள் இருக்கக்கூடாது என்று கூறும் சிந்தனைப் போக்கு ஆகும். இந்தச் சிந்தனைப் போக்கும் சோசலிசக் கண்ணோட்டமும் இணைந்திருந்த கோட்பாட்டினைக் கொண்டிருந்தவர்கள்தாம் பக்கூனிளும் அவரது ஆதரவாளர்களும். 'Anarchism' என்னும் கருத்தாக்கம் 'அராஜகவாதம்' என்று தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு, நீண்டகாலமாகப் புழக்கத்தில் இருந்துவருவது மட்டுமல்ல; குழப்பம் விளைவிக்கும் செயல்கள், ஒழுங்கீனமான, சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள், சமூகவிரோதச் செயல்பாடுகள் முதலியவற்றைக் குறிப்பதற்கும் 'அராஜகவாதம்' என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. எனவே, புரூதோன், பக்கூனின் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை பல்வேறு வடிவங்களில் தொடர்ந்து நீடிக்கும் ஓர் அரசியல், சமூக, பொருளாதார போக்கைக் குறிப்பதற்கு, அதனுடைய மையக் கருத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, 'ஆட்சி மறுப்பியம்' என்னும் பதம் இந்தத் தமிழாக்க நூலில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

2. Karl Kautsky, in Benedict Kautsky (ed.), Friedrich Engels' Briefwechsel mit Karl Kautsky. Wien: Danubia Verlag, 1955, p. 32.

கடைசி ஆண்டுகளில், ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளில் அவற்றின் மீது- குறிப்பாக அவரது மாபெரும் படைப்பான மூலதனத்தின் மீது - ஆர்வம் தொடர்ந்து அதிகரித்து வந்தது. இது ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட எதிர்வினைகளைத் தோற்றுவித்தது. 1881ஆம் ஆண்டுப் பிற்பகுதியில் பேர்ன்ஷ்டைனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், 'மார்க்ஸ் மீதான பொறாமையும் கூட தலைதூக்கியுள்ளது' என்று எங்கெல்ஸ் கூறினார். எடுத்துக்காட்டாக, பிரெஞ்சு சோசலிசத் தொழிலாளர் கட்சிக் கூட்டமைப்பில், இரு முதன்மைப் போக்குகளிடையே மோதல் இருந்துவந்தது: ஒரு போக்கு, முன்னாள் ஆட்சிமறுப்பியவாதியான போல் ப்ரூஸின் (Paul Brousse [1844-1912]) தலைமையில் இருந்த 'சாத்தியவாதிகள்' (possibilists) என்ற குழுவினராலும், மற்றொன்று மார்க்ஸின் கருத்துகளுக்கு நெருக்கமாக இருந்த, ஜூல் குஸ்ட் (Jules Guesde [1845-1922]) தலைமையில் இருந்த குழுவினராலும் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தப்பட்டன. அந்தக் கூட்டமைப்பில் தவிர்க்கமுடியாத படி பிளவு ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாக சீர்திருத்தவாத 'சோசலிசத் தொழிலாளர் கூட்டமைப்பு' (Socialist Workers' Federation of France [FTSF]), பிரான்ஸின் 'முதல் மார்க்ஸிய' கட்சியான பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர் கட்சி (French Workers' Party [POF]) ஆகிய இரண்டு கட்சிகள் தோன்றின. அந்தப் பிளவு ஏற்படுவதற்கு முன்பே, ஒன்றுக்கொன்று எதிராக இருந்த அந்த இரண்டு குழுக்களிடையே கடுமையான கருத்துநிலைப் போராட்டம் நடந்து வந்தது. நாளடைவில் இந்தக் கருத்துப் போராட்டத்திற்குள் இழுக்கப்பட்ட மார்க்ஸ், 1880 ஜூன் மாதம் குஸ்ட், போல் லஃபார்க் ஆகியோருடன் இணைந்து பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர்களை அரசியல்ரீதியாகத் திரட்டும் மேடையாக 'பிரெஞ்சுத் தொழிலாளரின் செயல் திட்ட'த்தை எழுதினார்.

இந்தச் சூழலில்தான் ப்ரூஸும், பாரிஸ் கம்யூன் உறுப்பினராக இருந்தவரும் சோசலிச எழுத்தாளருமான பெனுவா மெலோனும் (Benoît Malon [1841-1893]) மார்க்ஸின் கோட்பாடுகளை இழிவுபடுத்த அனைத்து வழிமுறைகளையும் பயன்படுத்தினர். தங்கள் கருத்துப்போராட்டத்தில் அவர்கள் மார்க்ஸ் மீது உமிழ்ந்த வெறுப்பைப் பற்றிக் கருத்துக் கூறுகையில் எங்கெல்ஸ், குறிப்பாக மெலோனை விமர்சித்தார். மார்க்ஸின் கோட்பாடுகள் அவரால் உருவாக்கப்பட்டவை அல்ல என்று கூறிய மெலோன், அந்தக் கருத்துகளைப் 'பிறப்பித்தவர்களைக் கண்டுபிடிக்கவோ, அவற்றை உருவாக்கியவர்கள் லஸ்ஸால், ஷாஃபில்[≠] அல்லது இன்னும் சொல்லப்போனால்

≠ ஷாஃபில் (Albert Schäffle [1831-1903]) ; ஜெர்மானிய சமூகவியலாளரும் பொருளாதாரவாதியும்.

டி பேப்தான் (De Paepe)[≡] என்று நிறுவுவதற்கோ கடும் பிரயத்தனம் செய்ததை எங்கெல்ஸ் சுட்டிக்காட்டினார். குஸ்ட்டும் லஃபார்க்கும் மார்க்ஸின் ஊதுகுழல்கள் என்றும், பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர்களை பிஸ்மார்க்குக்கு* (Otto von Bismarck [1815-1898]) விற்க விரும்புகிறவர்கள்³ என்றும் எழுதிய 'புரொலிடேயர்' (பாட்டாளி) என்னும் ஏட்டின் ஆசிரியர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கினார். மார்க்ஸ் மீது மெலோனும் ப்ரூஸும் காட்டிய பகைமை அவர்களது தேசிய வெறியின் அடையாளம் என்று விளக்கினார்:

பிரெஞ்சுக் கருத்துகள் எனும் வரப்பிரசாதத்தை உலகுக்கு வழங்கிய தேசமும், அறிவொளியின் மையமாக இருந்த பாரிஸும் இப்போது திடீரென்று அந்த தேசத்திற்கான சோசலிசக் கருத்துகளை, அதுவும் ஆயத்தமாக வைக்கப்பட்டிருந்த கருத்துகளை மார்க்ஸ் என்னும் ஜெர்மானியரிடமிருந்துதான் இறக்குமதி செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஆனால், அவருடைய மேதைமை, சொல்லப் போனால், தேவைக்கும் அதிகமான வகையில் அனைத்து விஷயங்களையும் விஞ்ஞானரீதியாக, நுட்பமாக அவர் அணுகும் முறை, நம்புதற்கரிய அவரது அறிவுப் புலமை ஆகியன அவரை நம் எல்லோருக்கும் மேலான இடத்தில் வைத்துள்ளன. எனவே அவரது கண்டுபிடிப்புகளை விமர்சிக்கத் துணிபவர்களால் அநேகமாக தமது விரல்களைச் சுட்டுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு எதையும் செய்ய முடியாது. அவரது கருத்துகளை விமர்சிப்பதை மேலும் முன்னேற்றமடைந்த சகாப்தத்துக்கு விட்டுவிட வேண்டும்.⁴

'மேதையின் மீது எப்படி ஒருவரால் பொறாமை கொள்ள முடியும்' என்பதைத் தம்மால் விளங்கிக் கொள்ளவில்லை என்று கூறிய எங்கெல்ஸ் தொடர்ந்து கூறினார்:

≡ டி பேப் (César De Paepe [1841-1890]) : பெல்ஜியம் நாட்டைச் சேர்ந்த சோசலிஸ்ட். முதல் அகிலத்தில் முக்கியப் பாத்திரம் வகித்தவர். ஆட்சிமறுப்பியக் கொள்கையைப் பின்பற்றிய அவர், மார்க்ஸை எதிர்த்து வந்தார்.

* பிஸ்மார்க் : இளவரசர்களாலும் மன்னர்களாலும் ஆளப்பட்டுவந்த ஜெர்மன் பிரதேசங்களை ஒன்றிணைத்து, ஒன்றுபட்ட ஜெர்மனியை உருவாக்கியதில் முக்கியப் பாத்திரம் வகித்தவர். ஒன்றுபட்ட ஜெர்மனியின் அதிபர் பதவி வகித்தவர். ஜெர்மனியில் சோசலிச இயக்கங்களைத் தடை செய்தவர்.

3. Friedrich Engels to Eduard Bernstein on 25 October 1881 in MECW, vol. 46, p. 146.

4. Friedrich Engels to Eduard Bernstein on 25 October 1881 in MECW, vol. 46, p. 146.

மார்க்ஸிடம் குற்றம் காண்கிற, இந்த அற்பப் புத்தியுடைய மனிதர்கள் ஒன்றுக்கும் உதவாதவர்களாக இருந்தபோதிலும், தங்களை அனைத்து முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்களாகக் காட்டிக் கொள்கிறார்கள். தமது கோட்பாட்டு, நடைமுறைச் சாதனைகள் மூலம், மார்க்ஸ் பல்வேறு நாடுகளின் தொழிலாளர் இயக்கங்களில் உள்ள மிகச் சிறந்த மனிதர்களின் முழு நம்பிக்கையைப் பெற்றுள்ளது இவர்களுக்கு எரிச்சலூட்டுகிறது. நெருக்கடியான தருணங்களில் மார்க்ஸின் அறிவுரைதான் மிகச் சிறந்தது என்று அவர்கள் பொதுவாகக் கருதும் போது அவர்கள் அவரது அறிவுரையை நாடுகின்றனர். ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், ரஷியா ஆகிய நாடுகளில் - இவற்றை விடச் சிறு நாடுகளிலும்கூட என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை - மார்க்ஸ் இந்தத் தகுதியைப் பெற்றுள்ளார். ஆகவே, மார்க்ஸ் தமது விருப்பம் ஒருபுறமிருக்கட்டும், கருத்தையும்கூடத் திணிப்பதில்லை; மாறாக, அந்த மனிதர்கள்தாம் தாமாகவே அவரிடம் வருகிறார்கள். இந்த உண்மைதான் மார்க்ஸின் தனிச்சிறப்பான, தொழிலாளர் இயக்கத்துக்கு மிக மிக முக்கியமான செல்வாக்குக் காரணம்.⁵

ப்ரூஸும் அவரைப் பின்பற்றியவர்களும் கூறிவந்ததற்கு மாறாக, மார்க்ஸுக்கு அவர்கள் மீது எந்தப் பகைமையும் இருக்கவில்லை. பிரெஞ்சு நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர் இயக்கத்தின் மீது மார்க்ஸ் கொண்டிருந்த நிலைப்பாடு, இதர நாடுகளிலுள்ள தொழிலாளர் இயக்கங்களின் மீது அவர் கொண்டிருந்த நிலைப்பாடு போன்றதுதான் என்றும், பயனுள்ளவையாக இருக்கும் அளவுக்கும் தொடர்புகளுக்கான வாய்ப்புகளை அவையே வழங்கும் அளவுக்கும் தாமும் மார்க்ஸும் அவற்றுடன் இடைவிடாத தொடர்பு கொண்டிருப்பதாகவும் எங்கெல்லக் கூறினார். அந்த இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் விருப்பத்துக்கு எதிராக, அவர்கள்மீது செல்வாக்குச் செலுத்த முனைவது, சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கம் இருந்த காலத்திலிருந்து அவர்கள் மார்க்ஸ் மீது கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கைக்கு ஊறு விளைவித்து அதை நாசமாக்கிவிடும் என்று கூறி பேர்ன்ஷ்டைனுக்கு எழுதிய கடிதத்தை முடித்தார் எங்கெல்லக்.⁶

குஸ்ட்டையும் லஃபார்க்கையும் சார்ந்திராத பிற பிரெஞ்சுப் போராளிகள் பலர் மார்க்ஸிடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். 1881ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் தமது மருமகன் சார்ல் லாங்குயிவுக்கு (Charles Longuet [1839 - 1903]) எழுதிய கடிதத்தில், சோசலிசப்

5. Ibid., p. 149.

6. Ibid., pp. 149-50.

போராளியும் கருத்துப் பரப்புரையாளருமான எதுவார் ஃபோர்தேன் (Édouard Fortin [1854-1947]) தம்முடன் தொடர்பு கொண்டதாக மார்க்ஸ் கூறினார்:

‘எனது அன்புக்குரிய ஆசானுக்கு’ என்று என்னை விளித்து அவர் எனக்குப் பல கடிதங்கள் எழுதியுள்ளார். மிக ‘மிதமான’ கோரிக்கையை முன்வைத்துள்ளார். மூலதனம் நூலைப் படிக்கையில், ஒவ்வொரு மாதமும் அவர் படிக்கும் பகுதிகளின் சுருக்கத்தை மாதந்தோறும் எனக்கு அனுப்புவார் என்றும், நானும் மாதந்தோறும் அவற்றில் திருத்தங்கள் செய்து, அவர் தவறாகப் புரிந்துகொண்டுள்ள விஷயங்களை விளக்கக்கூற வேண்டும் என்றும், இவ்வாறு ஆரவாரமின்றி அவர் கடைசியாக அனுப்பும் மாதாந்திரச் சுருக்கத்தில் திருத்தங்கள் செய்து அனுப்பி வைத்த பிறகு, அவரிடம் பிரசுரிப்பதற்கான நூலின் கையெழுத்துப்படி இருக்கும் என்றும், அது பிரான்ஸை ஒளி வெள்ளங்களில் ஆழ்த்தும் என்றும் கூறினார்.⁷

ஆனால், மேலும் முக்கியமான விஷயங்களில் ஈடுபட்டிருந்த மார்க்ஸ், தம்மால் அந்த வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்று ஃபோர்தேனுக்குப் பதில் எழுதினார்.⁸ ஆனால், அந்தத் தொடர்பு நல்ல விளைவை ஏற்படுத்தத்தான் செய்தது. மார்க்ஸின் *லூயி போனபார்ட்டின் பதினெட்டாம் புருமேர் நூலை பிரெஞ்சு மொழியில் மொழியாக்கம் செய்து 1891இல் வெளியிட்டார் ஃ போர்தேன்.*

சாதாரண மக்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில் *மூலதனம் நூலின் முதலாம், இரண்டாம் பொழிப்புரைகளை முறையே யொஹான் மோஸ்ட் (Johann Most [1846-1906]),⁹ கார்லோ கால்ஃபியெரோ (Carlo Cafiero [1846-1892])¹⁰ ஆகியோர் வெளியிட்டிருந்த பிறகு, மூன்றாம் பொழிப்புரையொன்று டச்சு மொழியில் 1879இல் வெளிவந்தது.¹¹ அந்தப் பொழிப்புரையை எழுதிய ஃபெர்டினான்ட் நியூவென்ஹூஸ் (Ferdinand Nieuwenhuis) அதில் பின்வரும் குறிப்பைச் சேர்த்திருந்தார்: ‘ஆழமான சிந்தனையாளரும் தொழிலாளரின் உரிமைகளுக்காகப்*

7. Karl Marx to Charles Longuet on 14 January 1881 in MECW, vol. 46, p. 55.

8. Ibid.

9. Johann Most, *Kapital und Arbeit. Ein populärer Auszug aus 'Das Kapital' von Marx*, Chemnitz 1873, in MEGA², vol. II/8, pp. 735-800.

10. Carlo Cafiero, *Il Capitale di Carlo Marx brevemente compendiate da Carlo Cafiero. Libro Primo: Sviluppo della Produzione Capitalistica*. Milano: E. Bignami e C. Editori, 1879.

11. Ferdinand Nieuwenhuis, *Kapitaal en Arbeid*. Den Haag: s.e., 1881.

போராடும் உன்னதப் போராளியுமான கார்ல் மார்க்ஸ் மீது இந்தப் பொழிப்புரையாசிரியர் வைத்திருக்கும் மிக அர்ப்பணிப்புமிக்க மரியாதையின் அடையாளமாக, இது அவருக்கு சமர்ப்பிக்கப் படுகிறது'.¹² பல ஐரோப்பிய நாடுகளில் பரவத் தொடங்கியிருந்த மூலதனம் நூலை எழுதிய மார்க்ஸுக்கு நன்றியையும் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்திருந்தார் நியூவென்ஹாஸ்.

வருங்காலத்தில் அந்தப் பொழிப்புரையின் இரண்டாவது பதிப்பைக் கொண்டு வரும் விருப்பத்தைக் கருத்தில் கொண்டு நியூவென்ஹாஸுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், அவர் முன்பு நல்ல பணியாற்றியிருப்பதாகவும், அதேவேளை தாமும் சில சொந்த ஆலோசனைகளைக் கூற விரும்புவதாகவும் மார்க்ஸ் கூறினார்: 'அவசியமானவை என்று நான் கருதும் திருத்தங்கள் சில விவரங்கள் தொடர்பானவை மட்டுமே. (மூலதனம் நூலின்) ஒட்டுமொத்தமான சாரம் ஏற்கெனவே அதில் (நியூவென்ஹாஸின் பொழிப்புரையில் - எஸ்.வி.ஆர்.) உள்ளது'.¹³ அந்தக் கடிதத்தில் மார்க்ஸ், டச்சு மொழியில் 'நமது காலத்தின் முக்கிய மனிதர்கள்' ஏன்னும் தலைப்பில் தொடர் நூல்களை எழுதிவந்த தாராளவாத டச்சுப் பத்திரிகையாளர் அர்னால்டஸ் கெர்டேக் (Arnoldus Kerdyk [1846-1905]) என்பவர் தமது வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியுள்ளதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அதை வெளியிட்ட பதிப்பாளரான நிக்கோலாஸ் பால்ஸெம் (Nicolas Balsem [1835-1884]), மார்க்ஸின் கருத்துகளைத் தாம் பகிர்ந்துகொள்ளவில்லை என்றாலும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரிப்பதாகக் கூறி மார்க்ஸின் வாழ்க்கை வரலாறு தொடர்பான சில விஷயங்களைச் சொல்லும்படி அவரிடம் (மார்க்ஸிடம்) கேட்டிருந்தார். இது போன்ற 'வேண்டுகோள்களைத் தாம் வழக்கமாகத் தட்டிக்கழித்துவந்ததை'ப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட மார்க்ஸ், அந்த வாழ்க்கை வரலாறு நூலில், தாம் யாரோ ஒருவரது கூற்றை வேண்டுமென்றே தவறாக மேற்கோள் காட்டியிருப்பதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு கோபமடைந்ததாகக் கூறினார்:

அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு நான் அளிக்கும் பதிலை வெளியிடத் தனது பக்கங்களை ஒதுக்குவதாக ஒரு டச்சுப் பத்திரிகை முன் வந்தது. ஆனால், இது போன்ற அற்பத்தனமான தொல்லைகளுக்கு பதிலளிக்காமலிருப்பதைக் கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறேன். இலண்டனிலும் கூட நான் இது போன்ற இலக்கிய வம்பளப்புகளைச் சிறிதும் பொருட்படுத்தியதில்லை. அவற்றைப் பொருட்

12. Ibid., p. 3.

13. Karl Marx to Ferdinand Nieuwenhuis on 1881 February 22 in MECW, vol. 46, p. 65.

படுத்தியிருந்தால், எல்லா இடங்களிலும், கலிஃபோர்னியாவி லிருந்து மாஸ்கோ வரை மற்றவர்கள் சொன்னவற்றுக்குத் திருத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பதிலேயே எனது நேரத்தின் பெரும்பகுதியை வீணடித்துக் கொண்டிருப்பேன். எனது இளம் வயதில் சிலசமயம் கடுந்தாக்குதல் சிலவற்றைச் செய்துள்ளேன். சக்தியைப் பயனின்றி விரயம் செய்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரை வயதாக ஆக ஞானம் பிறக்கிறது.¹⁴

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மார்க்ஸ் இந்த முடிவுக்கு வந்திருந்தார். சிக்காகோ ட்ரிப்யூன் ஏட்டில் 1879 ஜனவரி 5இல் வெளியிடப்பட்ட அவரது நேர்காணலில் நகைச்சுவையுடன் கூறினார்: 'என்னைப் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ள ஒவ்வொன்றையும் நான் மறுக்க வேண்டுமானால், எனக்கு ஏராளமான செயலாளர்கள் தேவைப்படுவர்'.¹⁵ இந்தக் கருத்துடன் எங்கெல்லுக்கு முழு உடன்பாடு இருந்தது. நியூவென் ஹாஸுக்கு மார்க்ஸ் எழுதிய கடிதத்திற்குச் சில நாட்களுக்கு முன் காவுட்ஸ்கிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் எங்கெல்லு, ஜெர்மன் பொருளியலாளர் ஆல்பெர்ட் ஸ்சாஃபிலும்¹⁶ வேறு சில 'சாய்வு நாற்காலி சோசலிஸ்டுகளும்' மார்க்ஸின் மூலதனம் நூல் தொடர்பாகச் செய்திருந்த ஏராளமான தவறுகளையும் தவறான புரிதல்களையும் பற்றிக் கூறினார்:

எடுத்துக்காட்டாக, தமது தடிமனான புத்தகங்கள் பலவற்றில் ஷாஃபில் மட்டுமே தனியாகத் தொகுத்துள்ள அருவருப்பான பிதற்றல்களை மறுதலிப்பது, நேரத்தை வீணடிப்பதாகும் என்பது எனது கருத்து. இந்தக் கனவான்கள், மார்க்ஸின் கருத்துகளைத் தவறாக மேற்கோள் காட்டி அவற்றை மேற்கோள் குறிகளுக்குள் செருகியிருக்கிறார்களே, அவற்றைத் திருத்தி, சரியாக எழுதுவதற்கு முயற்சி செய்தால் மட்டுமே, அதற்கு முழு நீள நோட்டுப் புத்தகமொன்று தேவைப்படும்.¹⁷

'தங்கள் கேள்விகளுக்குப் பதில் தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்பதற்கு முன் அவர்கள் முதலில் படிக்கவும் நகல் எடுக்கவும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்'¹⁸ என்ற கறாரான தொனியில் எங்கெல்லு தமது கடிதத்தை முடித்திருந்தார்.

14. Ibid., p. 66.

15. s.n., '[Account of Karl Marx's Interview with the *Chicago Tribune Correspondent*]', 5 January 1879, in MECW, vol. 24, p. 577.

16. Friedrich Engels to Karl Kautsky, 1 February 1881, in MECW, vol. 46, p. 56.

17. Ibid., p. 57.

18. Ibid.

மார்க்ஸின் மூலதனம் நூல் தவறான விளக்கங்களுக்கும் துல்லியமற்ற எடுத்துரைப்புகளுக்கும் அதேபோல அரசியல்ரீதியான புறக்கணிப்புக்கும் மட்டுமல்ல, சீர்குலைவுகளுக்கும் உட்படுத்தப்பட்டது. நிக்கோலாய் டேனியெல்ஸன் எழுதிய 'சீர்திருத்தத்துக்குப் பிந்திய நமது சமூகப் பொருளாதாரம் பற்றிய குறிப்புகள்' என்னும் கட்டுரையைப் படித்த மார்க்ஸ், அது, 'சரியாகச் சொல்வதென்றால், மூலச் சிறப்பான கட்டுரை' என்று கூறினார். டேனியெல்ஸனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார்:

பழகிப்போன சிந்தனை வலைகளைக் கிழித்துக் கொண்டு சென்றீர்களேயானால், நீங்கள் நிச்சயமாக எதிர்கொள்ளும் முதல் எதிர்வினை 'புறக்கணிப்பு'; ஒன்றும் புரியாததால் தங்களுக்கு முதலில் ஏற்படும் தடுமாற்றத்தை சமாளிக்க, வழக்கமான கருத்துகளையே எப்போதும் கூறிக்கொண்டிருப்பவர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகப் பயன்படுத்தத் தெரிந்துள்ள ஒரே ஆயுதம் அது ஒன்றுதான். பற்பல ஆண்டுகள் நான் ஜெர்மனியில் 'புறக்கணிக்கப்பட்டேன்', இங்கிலாந்தில் இப்போதும் கூட. அவ்வப்போது காணப்படும் சிறு வேறுபாடு என்னவென்றால், பொதுவில் சொல்வதற்கு நான் வெட்கப்படும் அபத்தமான, மடத்தனமான தாக்குதல்கள் என் மீது தொடுக்கப்படுவதுதான்.¹⁹

ஆயினும் ஜெர்மனியிலோ அவரது மகத்தான படைப்பின் விற்பனை அதிகரித்து வந்தது. இரண்டாவது பதிப்பு விற்றுத் தீர்ந்தவுடன், 1881ஆம் அக்டோபரில் அதன் பதிப்பாளர் ஓட்டோ மெய்ஸ்னெர் (Otto Meissner [1819-1902]), மூன்றாவது பதிப்பைத் தயாரிப்பதற்கு சில திருத்தங்களோ, சேர்க்கைகளோ செய்யுமாறு கேட்டிருந்தார். இரண்டு மாதங்கள் கழித்து தமது நண்பர் ப்ரீட்ரிஹ் ஸோர்கெவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ், அந்த வேலையைச் செய்வது அந்த சமயத்தில் தமக்கு சௌகரியப்படாது என்று கூறினார்.²⁰ அதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன் தமது மகள் ஜென்னிக்கு எழுதிய கடிதத்தில், எழுத்துப் பணிகளுக்கான தெம்பு தமக்கு மீண்டும் கிடைத்தவுடனேயே மூலதனம் நூலின் இரண்டாம் பாகத்தை எழுதி முடிப்பதற்கென்றே பிரத்யேகமாகத் தமது நேரத்தைச் செலவிடப் போவதாகக் கூறினார்.²¹ டேனியல்ஸனுக்கு எழுதிய கடிதத்திலும் அதையே கூறினார் : 'எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் இரண்டாம் பாகத்தை எழுதி முடிக்க விரும்புகிறேன்'. கூடவே

19. Karl Marx to Nikolai Danielson, 19 February 1881, in MECW, vol. 46, p. 61

20. Karl Marx to Friedrich Sorge, 15 December 1881, in MECW, vol. 46, p. 161

21. Karl Marx to Jenny Longuet, 7 December 1881, in MECW, vol. 46, p. 158.

பின்வருவனவற்றையும் எழுதினார்: (மூலதனம் நூலின் முதல் பாகத்தின்)

மூன்றாவது பதிப்பில் நான் சாத்தியமான ஒரு சில மாற்றங்களையும் சேர்க்கைகளையும் மட்டுமே செய்வேன் என்றும், பதிப்பாளர் இம்முறை வழக்கம் போல 3000 பிரதிகளை அச்சிடுவதற்குப் பதிலாக 1000 பிரதிகளை மட்டுமே அச்சிட வேண்டும் என்றும் அவரிடம் ஏற்பாடு செய்து கொள்வேன். இந்தப் பிரதிகள் விற்பனையாகியவுடன், அந்தப் புத்தகத்தில் இப்போது நான் எவ்வகையில் மாற்றத்தைச் செய்திருக்க வேண்டுமோ, அவற்றை மாறுபட்ட சூழ்நிலைமைகளில் செய்வேன்.²²

மார்க்ஸின் கருத்துகள், அவர் 1849ஆம் ஆண்டிலிருந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இங்கிலாந்தில், மற்ற எல்லா நாடுகளையும் பார்க்க மிக மெதுவாகவே பரவிக்கொண்டிருந்தன. 1881ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ஹைண்ட்மான், அவர் உருவாக்க உத்தேசித்திருந்த 'ஜனநாயக் கூட்டமைப்பு' என்னும் அமைப்புக்கான வழிகாட்டும் நெறிகளைக் கொண்டுள்ள அனைவருக்குமான இங்கிலாந்து என்னும் நூலை வெளியிட்டார். அந்த நூலிலிருந்த மொத்தம் எட்டு அத்தியாயங்களில் இரண்டு 'உழைப்பு', 'மூலதனம்' என்று தலைப்பிடப்பட்டிருந்தன. அவை இரண்டையும் ஒன்றுசேர்த்துப் பார்க்கையில் அவை ஒன்று மார்க்ஸின் மூலதனம் நூலின் மொழியாக்கங்களோ அல்லது பொழிப்புரைகளோ தவிர வேறல்ல என்பது தெரியும். ஆனால், இந்த நூலின் ஆசிரியரான ஹைண்ட்மன், மெய்ட்லாண்ட் பார்க் சாலையிலிருந்த மார்க்ஸின் வீட்டுக்கு 1880ஆம் ஆண்டின் கடைசிப் பகுதியிலிருந்து அடிக்கடி வந்துகொண்டிருந்தவரும், மார்க்ஸின் கோட்பாடுகளைச் சுருக்கி எழுதும் பணியைச் செய்து கொண்டிருந்தவரும் தான்.²³ ஆனால், அனைவருக்குமான இங்கிலாந்து நூலில்,

22. Karl Marx to Nikolai Danielson, 13 December 1881, in MECW, vol. 46, p. 161.

23. மார்க்ஸுக்கும் ஹைண்ட்மனுக்கு இருந்த உறவு முடிவுக்கு வருவதற்கு முன்பும் அதன் பின்பும் அவர் எழுதிய கடிதங்கள், அவர் ஹைண்ட்மனை எப்போதுமே விமர்சனக் கண்ணோட்டத்துடன் தான் பார்த்து வந்தார் என்பதைக் காட்டுகின்றன. 1881 ஏப்ரல் 11இல் ஜென்னி லாங்கியுவுக்கு எழுதினார்: "நேற்று முதல் நான் ஹைண்ட்மனும் அவரது மனைவியும் எங்கள் வீட்டுக்குப் படையெடுத்து வந்தனர். வந்த இடத்தில் நீண்ட நேரம் தங்கியிருக்கும் ஆற்றல் அவர்கள் இருவரிடமும் உள்ளது. வெடுக் வெடுக்கென்று, சம்பிரதாயமற்ற, வளைந்துகொடுக்காத முறையில் பேசும் அவரது மனைவியை எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. ஆனால், தன்னைத் தானே பாராட்டிக் கொண்டு சுய திருப்தியடைகிற, வளவளவென்று பேசுகிற அவரது கணவரின் ஒவ்வொரு சொல்லையும் அவர் பயபத்தியுடன் அவர் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது வேடிக்கையாக உள்ளது!" (MECW, vol. 46, p. 82.). மார்க்ஸ் ஹைண்ட்மனுடன் முறிவு

மூலதனம் நூலோ, மார்க்ஸின் பெயரோ குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவில்லை. அவர் அதில் குறிப்பிட்டிருந்தவை பின்வருவன மட்டுமே: ‘IIஆம் III அத்தியாயங்களில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள கருத்துகளுக்கும் விஷயங்களுக்கும் நான் மாபெரும் சிந்தனையாளரும் மூலச்சிறப்புள்ள எழுத்தாளருமான ஒருவரின் படைப்புக்குக் கடன்பட்டுள்ளேன். அந்தப் படைப்பு எனது நாட்டிலுள்ள பெரும்பான்மையினருக்கு விரைவில் கிடைக்கச் செய்யப்படும்’.²⁴

ஹைண்ட்மனின் சிறு நூல் வெளிவந்ததற்குப் பிறகே மார்க்ஸுக்கு அது தெரியவந்தது. மார்க்ஸுக்கு எரிச்சலும் திகைப்பும் ஏற்பட்டது. ஏனெனில், மற்ற விஷயங்கள் ஒருபுறமிருக்க, மூலதனம் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு, அவற்றை ஹைண்ட்மனின் நூலிலுள்ள பிற பகுதிகளிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும் வகையில் மேற்கோள் குறிகள் இடப்பட்டிருக்கவில்லை. இந்தப் பிற பகுதிகள் மார்க்ஸின் கருத்துகளைத் துல்லியமாகச் சொல்லக்கூடியவையாக இல்லாததுடன் அவரது கருத்துகளைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ள வைக்கவும் கூடும்.²⁵ எனவே, ஜூலை மாதத்தில் ஹைண்ட்மனுக்குக் கடிதம் எழுத முடிவு செய்தார் மார்க்ஸ்:

என்னால் நிராகரிக்கப்பட்ட ‘பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு’ என்னும் கட்டுரையில் சில மாற்றங்களைச் செய்து அதை அனைவருக்குமான இங்கிலாந்து நூலின் இரண்டாம், மூன்றாம் அத்தியாயங்களாக,

ஏற்படுத்திக் கொண்ட பின் லோர்கெவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார்: “இந்த ஆள், எத்தனையோ மாலை நேரங்களில் என்னை வெளியே அழைத்துச் செல்லவும் மிக எளிதான வழியில் என்னிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளவும், என்னிடமிருந்து களவாடியிருக்கிறார்” (Karl Marx to Friedrich Sorge, 15 December 1881, in MECW, vol. 46, p. 163.)

24. Hyndman, *England for All*. New York: Barnes & Noble, 1974, p. xxxviii

25. அறிவுக் குறைவும் சிறுபிள்ளைத்தனமான நடத்தையும் கொண்டிருந்த ஹைண்ட்மன், மார்க்ஸுடனான நட்பு முறிந்த பின் “எங்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடு வந்த பிறகு கெடுவாய்ப்பாக அவரது (மார்க்ஸின்) கடிதங்களின் பெரும்பாலானவற்றை அழித்துவிட்டேன்” என்று கூறினார் (Hyndman, *Record of an Adventurous Life*, op. cit., p. 283.). ஜென்னி ஃபான் வெஸ்ட்ஃபாலன் இதையெல்லாம் முன்கூட்டியே எதிர்பார்த்தார். மகள் லாரா லஃபார்க்குக்கு 1881 ஜூலை 2இல் எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார்: “சனிக்கிழமையன்று, கண்கள் வெளிற்றிப் போன ஹைண்ட்மனின் தலையில் அடி விழுந்தது. அந்தக் கடிதத்தை எடுத்துப் படிக்க அவர் தமது மூக்குக் கண்ணாடியை எடுக்க மாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். அதில் அத்தனை காரம் இருந்த போதிலும், கோபம் புலப்படாத வண்ணம் கேலியும் கிண்டலுமாக எழுதப்பட்டிருந்தது. இப்படி ஒரு கடிதத்தை எழுதியதில் மூருக்கு மகிழ்ச்சி என்றே சொல்ல வேண்டும்” - Yvonne Kapp, *Eleanor Marx. Family Life 1855-1883*, vol I.London, Virago, 1979, p.211.

அதாவது (ஜனநாயகக்) கூட்டமைப்பை நிறுவுவதற்கான செயல்திட்டம் மீதான உங்கள் கருத்துரைகளாக வெளியிடும் உங்கள் திட்டத்தை இலண்டனில் நீங்கள் தங்கியிருக்கும் போது, அவ்வளவு இரகசியமாக வைத்திருந்து, அதை முதிர்வைத்து, செயல் முறைப்படுத்தியிருப்பதைக் கண்டறிந்து திகைப்படைந்துள்ளீர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.²⁶

புசம்பர் மாதத்தில் ஸோர்கெவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ் இந்தப் பிரச்சினைக்குத் திரும்பி வந்தார்:

என்னைப் பொறுத்த விஷயம் என்னவென்றால், அந்த மனிதர் சாக்குப்போக்குச் சொல்லும் மடத்தனமான கடிதங்கள் எழுதினார். எடுத்துக்காட்டாக 'ஆங்கிலேயர்கள் வெளிநாட்டவர்களால் கற்பிக்கப்படுவதை விரும்பமாட்டார்கள்', 'எனது (மார்க்ஸ்) பெயர் மிகவும் வெறுக்கப்படுகிறது' என்பன போன்ற சாக்குப் போக்கு. இப்படியிருந்தும், அவரது சிறு புத்தகம், மூலதனம் நூலிலிருந்து திருடி எழுதப்பட்டுள்ள அளவுக்கு, நல்ல பிரசாரமாக அமைகிறது. எனினும் இந்த பிரசாரத்தைக் கொண்டு செல்ல இவரிடம் போதுமான மனவலிமை கிடையாது; எந்த விஷயத்தையும் கற்றறிவதற்கான - ஒரு விஷயத்தை முற்ற முழுக்கக் கற்றுக்கொள்வதற்கான - முதல் நிபந்தனை பொறுமை. ஆனால் அதற்கும் அவருக்கும் வெகுதூரம்.²⁷

ஹெண்ட்மனுடனான உறவுகளை முறித்துக்கொண்ட பின் மார்க்ஸ், 'குருட்டுயோகத்தில் கிடைக்கும் புதிய சிந்தனைகளைக் கொண்டு உடனடியாகப் பணத்தையோ, பெயரையோ, அரசியல் மூலதனத்தையோ பெற வேண்டும் என்ற நமைச்சலுக்கு இணங்கி செயல்படும் சுமுகமான மத்தியதர எழுத்தாளர்களிலொருவர்' என்று அவரை வர்ணித்தார்.²⁸ இந்தக் கடுமையான சொற்பிரயோகத்துக்குக்

26. Karl Marx to Henry Hyndman, 2 July 1881, in MECW, vol. 46, p. 102.

27. Karl Marx to Friedrich Sorge, 15 December 1881, in MECW, vol. 46, p. 163.

28. Ibid. இந்த நிகழ்வுக்குப் பிறகு, ஹெண்ட்மன் எங்கெல்ஸுக்குக் கடிதம் எழுதினார். அவருக்குப் பதில் எழுதிய எங்கெல்ஸ், "உங்களால் இப்போது மேற்கோள் காட்ட முடிகின்ற எனது நண்பர் கார்ல் மார்க்ஸிடம் நீங்கள் நடந்துகொண்ட முறையை நீங்கள் திருத்திக் கொண்டவுடனேயே உங்களுடன் தனிப்பட்ட தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்வது எனக்கும் மகிழ்ச்சியாகத்தான் இருக்கும்." எங்கெல்ஸுக்கு மார்க்ஸ் எழுதினார் : "அந்தப் பயலுக்கு நன்றாக வேண்டும் இது. உங்கள் கடிதம் அவருக்கு எரிச்சலூட்டியிருக்கும், அதுவும் குறிப்பாக, 'மற்றவர்களுக்கு இந்த செய்தி பரவிவிடக்கூடாது என்பதனாலேயே' அவரது பெயருக்குப் பகிரங்கமாக இழுக்கு ஏற்படுத்த எனக்கு இருந்த இயலாமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அவர் என்னிடம் இந்த சுதந்திரங்களை எடுத்துக் கொண்டார் என்பதனால்." - Karl Marx to Friedrich Engels, 8 April 1882, in MECW, vol. 46, p. 234.

காரணம், தமது பெயர் ஹைண்ட்மனின் நூலில் குறிப்பிடப்படாததால் மார்க்ஸுக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றம் அல்ல. அதற்கான காரணத்தை மார்க்ஸ் சொல்கிறார்:

மூலதனம் நூலையோ, அதனை எழுதியவர் பெயரையோ குறிப்பிட்டிருந்தால் அது பெரும் கண்மூடித்தனமான தவறாக இருந்திருக்கும். கட்சிச் செயல்திட்டங்கள் தனிப்பட்ட ஆசிரியர்களையோ, நூல்களையோ வெளிப்படையாக சார்ந்திருப்பதிலிருந்து விடுபட்டிருந்தாக வேண்டும். ஆனால், அவை (கட்சி வேலைத் திட்டங்கள் - எஸ்.வி.ஆர்.) நீங்கள் மூலதனம் நூலிலிருந்து கடன் வாங்கியுள்ளவற்றைப் போன்ற புதிய விஞ்ஞான வளர்ச்சிகளுக்கு உரிய இடமும் அல்ல என்பதையும், நீங்கள் கருத்துரை கூறும் செயல் திட்டத்திலுள்ள குறிக்கோள் களுக்குத் தொடர்பே இல்லாத அந்த விஞ்ஞான வளர்ச்சிகள், அந்த கருத்துரையில் இடம் பெறக்கூடியவை அல்ல என்பதையும் சொல்வதற்கு நீங்கள் என்னை அனுமதிக்க வேண்டும். அந்த விஞ்ஞான வளர்ச்சிகளைப் பற்றிய அறிமுகம், நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட, சுதந்திரமான தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சியொன்றை நிறுவுவதற்கான செயல்திட்டத்திற்குப் பொருத்தமானதாக இருந்திருக்கக் கூடும்.²⁹

ஹைண்ட்மனின் பண்புக் குறைவு குறித்து மார்க்ஸுக்குக் கோபம் ஏற்பட்டிருந்தது ஒருபுறமிருக்க, மார்க்ஸின் கோபத்துக்கு முதன்மையான காரணமாக இருந்தது, மூலதனம் நூல், அதிலுள்ள கருத்துகளுடன் அவ்வளவு தெளிவாக முரண்பட்டிருந்த ஓர் அரசியல் செயல்திட்டத்திற்குப் பயன்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற அவரது கவலைதான்.³⁰ மார்க்ஸுக்கும் ஹைண்ட்மனுக்கும் இருந்த வேறுபாடு ஆழமானது. புரட்சிகரமான நடவடிக்கை மூலம் அதிகாரம் வென்றெடுக்கப்பட வேண்டும் என்னும் கருத்தில் ஹைண்ட்மனுக்கு உடன்பாடு இருக்கவில்லை; பிரிட்டிஷ் சீர்திருத்தவாதத்தின் பண்பைக் கொண்டிருந்த அவரது நிலைப்பாடு என்னவென்றால், அமைதியான வழியில், படிப்படியாக மாற்றங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும்

29. Karl Marx to Henry Hyndman, 2 July 1881, in MECW, vol. 46, p. 103.

30. “இருவருக்கும் ஏற்பட்ட முறிவுக்குக் காரணம் தனிப்பட்ட காரணங்களோ அல்லது புகழடைய வேண்டும் என்னும் விருப்பம் ஈடேறாததால் ஓர் எழுத்தாளருக்கு (மார்க்ஸுக்கு - எஸ்.வி.ஆர்.) ஏற்பட்ட விரக்தியோ அல்ல [...] அந்த முறிவுக்குக் காரணம் மார்க்ஸின் கோட்பாட்டுரீதியான நிலைப்பாடுதான். அதன் அடிப்படையில்தான் அவர் ஜனநாயகக் கூட்டமைப்புடனோ, அதன் முதன்மையான நிறுவனர்களிலொருவருடனோ தமக்கு எந்த சம்பந்தமுமில்லை என்று அறிவித்துவிட்டார்” - Emile Bottigelli, ‘La rupture Marx-Hyndman’, in *Annali dell’ Istituto Giangiacomo Fentrinelli*, vol. III, Milano: Feltrinelli, 1961,p.625.

என்பதுதான். 1880ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் அவர் மார்க்ஸிடம் கூறினார்: ‘தொல்லைகளும் ஆபத்துமுள்ள மோதல் இல்லாமல், வரப்போகும் அரசியல், சமூக அணிதிரட்டல்களை ஏற்படுத்துவதுதான் ஒவ்வொரு ஆங்கிலேயனின் குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டும்’.³¹

இதற்கு நேர்மாறாக இருந்தது மார்க்ஸின் கருத்து. அடிப்படை ஆதாரம் ஏதுமின்றி முன்கூட்டியே வகுக்கப்படும் திட்டமெதனையும் எதிர்த்த மார்க்ஸ், 1880ஆம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியொன்றில் ஹைண்ட்மனுக்குப் பதிலளித்தார்: ‘எனது கட்சி ஓர் ஆங்கிலேயப் புரட்சி தேவையில்லை என்றும், ஆனால், வரலாற்றுரீதியான முன் நிகழ்வுகளைப் பார்க்கையில் அது “சாத்தியமானது” என்றும் கருதுகிறது’. பாட்டாளிவர்க்கத்தின் எண்ணிக்கை பெருகிவருவதானது, சமுதாயப் பிரச்சினையின் ‘பரிணாம வளர்ச்சியொன்றைத், தவிர்க்க முடியாததாக்கியுள்ளது:

இது (பரிணாம வளர்ச்சி- எஸ்.வி.ஆர்.) புரட்சியாக மாறுமானால், அது ஆளும் வர்க்கங்களின் தவறாக மட்டுமின்றி, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தவறாகவும் இருக்கும். ஆளும் வர்க்கங்களிடமிருந்து அமைதி வழியில் திருகி எடுக்கப்பட்ட சலுகை ஒவ்வொன்றுக்கும் காரணம் “வெளியிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட நிர்ப்பந்தம்தான்”. அந்த நிர்ப்பந்தத்துக்கு ஏற்ப ஆளும் வர்க்கங்களின் நடவடிக்கை இருந்து வந்தது. நிர்ப்பந்தம் மேன்மேலும் பலகீனப்பட்டுள்ளதற்கு ஒரே காரணம், ஆங்கிலேயத் தொழிலாளி வர்க்கத்தினர் சட்ட ரீதியாக அவர்கள் பெற்றுள்ள அதிகாரத்தையும் தன்னுரிமைகளையும் பயன்படுத்தத் தெரியாமல் இருப்பதுதான்.³²

ஆங்கிலேயத் தொழிலாளி வர்க்கத்தைப் பற்றிய இந்த மதிப்பீட்டை மார்க்ஸ், ஜெர்மானிய நிகழ்வுகளுடன் ஒப்பிட்டார்: (ஜெர்மானியத்)

தொழிலாளி வர்க்கத்தினர், புரட்சியின் மூலமாகவன்றி வேறு வகையில் இராணுவ சர்வாதிகாரத்திலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்ள முடியாது என்பதைத் தங்களது இயக்கம் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே முழுமையாக அறிந்திருந்தனர். அதேவேளை, அத்தகையதொரு புரட்சி முதலில் வெற்றிகரமானதாக இருந்தாலும்,

31. Henry Hyndman to Karl Marx, 25 February 1880, IISH, Marx-Engels Papers, C 261, C 262. ஹைண்ட்மனின் கடிதங்களில் பெரும்பாலானவை ஒருபோதும் பிரசுரிக்கப்படவில்லை; சில கடிதங்கள் பின்வரும் நூலில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன: Chushichi Tsuzuki, H.M. Hyndman and British Socialism. London: Oxford University Press, 1961. இங்கு மேற்கோள் காட்டப்படும் அவரது கடிதம் மேற்சொன்ன நூலின் 54ஆம் பக்கத்தில் உள்ளது.

32. Karl Marx to Henry Hyndman, 8 December 1880, in MECW, vol. 46, p. 49.

தொழிலாளிவர்க்கத்தினர் முன்னரே உருவாக்கிக் கொண்டிருந்த அமைப்பு, அறிவுச் சேர்க்கை, பிரசாரம் ஆகியன இல்லாமலிருந்தால், இறுதியில் அது அவர்களுக்கு எதிராகவே திரும்பும் என்பதையும் அவர்கள் புரிந்துகொண்டிருந்தனர்[....] ஆகவே அவர்கள் கறாராக சட்டரீதியான எல்லைகளுக்குள்ளேயே இயங்கினர். சட்டத்துக்குப் புறம்பானதன்மை எல்லாமே அரசாங்கத்திடம்தான் இருந்தது. அது அவர்களை சட்டத்துக்குப் புறம்பானவர்கள் என்று அறிவித்திருந்தது. அவர்கள் செய்த குற்றங்கள் அவர்களது செயல்களல்ல, மாறாக அவர்களது ஆளும் வர்க்கங்களின் காதுக்கு இனிமையாக இல்லாத அவர்களது கருத்துகள்தாம்.³³

புரட்சி என்பது வெறுமனே விரைவாக அமைப்பைத் தூக்கியெறிவதல்ல, மாறாக அது நீண்ட, சிக்கலான நிகழ்முறை என்றே மார்க்ஸ் கருதினார் என்பதற்கு மேற்காணும் அவரது கூற்றுகள் கூடுதலான சான்றாக விளங்குகின்றன.³⁴

மார்க்ஸின் கருத்துகள் கூர்மையான கருத்துப் போராட்டங்களையும், அக் கருத்துகளை மறுக்கும் வாதங்களையும் தோற்றுவித்த போதிலும், இங்கிலாந்திலும்கூட அவற்றின் தாக்கம் ஏற்படத் தொடங்கிற்று. ஆக, 1881ஆம் ஆண்டு இறுதியில் லோர்கெவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ் கூறினார்: ‘அண்மையில் ஆங்கிலேயர்கள் மூலதனத்தின் மீது மேலதிக கவனத்தைச் செலுத்தத் தொடங்கியுள்ளனர்’. ‘கார்ல் மார்க்ஸின் சோசலிசமும் இளம் ஹெகலியர்களும்’ என்னும் கட்டுரையை, அக்டோபர் மாதத்தில், கான்டெம்பொரரி ரெவ்யூ

33. Ibid.

34. 1879ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் மார்க்ஸுடன் நடந்த சந்திப்பு பற்றி மவுண்ட்ஸ்டூவர்ட் எல்ஃபின்ஸ்டன் (MountStuart Elphinstone's [1779 - 1859]) அனுப்பிய அறிக்கை காண்க. இந்த ஆங்கிலேய பிரபு மார்க்ஸைத் தூண்டி விடக்கூடிய கேள்வியொன்றைக் கேட்டார்: “உங்களது புரட்சி நடந்துவிட்டது என்றும் குடியரசு வடிவ அரசாங்கமொன்று உங்களுக்குக் கிடைத்துவிட்டது என்றும் வைத்துக் கொள்வோம். அப்படியிருந்தாலும் நீங்களும் உங்கள் நண்பர்களும் கொண்டிருக்கும் தனிசிறப்பான கருத்துகள் ஈடேற்றம் பெற இன்னும் நீண்ட தூரம் இருக்கும் அல்லவா?”. “இதில் சந்தேகமே இல்லை. ஆனால், மகத்தான எல்லா இயக்கங்களுமே மெதுவாகத்தான் நடைபெறுகின்றன” என்றும், “உங்களது 1688ஆம் புரட்சியைப் போலவே, இதுவும் இன்னும் பெரிய விஷயங்களை நோக்கி எடுத்து வைக்கப்படும் ஓர் அடிதான் - அந்தப் பாதையிலுள்ள ஒரு கட்டம்தான்” என்றும் மார்க்ஸ் பதிலளித்தார். காண்க: Mountstuart Elphinstone's [1779 - 1859] report of a meeting with Marx at the beginning of 1879. [Sir Mountstuart Elphinstone Grant Duff's Account of a Talk with Karl Marx: From a Letter to Crown Princess Victoria], in MECW, vol. 24, p. 580.

என்னும் ஏடு வெளியிட்டிருந்தது.³⁵ அது 'மிகவும் குறைபாடுள்ள, தவறுகள் மலிந்த கட்டுரை' என்றாலும், தமது கருத்துகள் மீது புதிய அக்கறை தோன்றியுள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக உள்ளது என்று மார்க்ஸ் மதிப்பீடு செய்தார். அது 'நேர்மை'யாக எழுதப்பட்ட கட்டுரை என்று கிண்டலாகக் கூறினார் மார்க்ஸ். ஏனெனில், அந்தக் கட்டுரையை எழுதிய ஜான் ரே (John Rae [1845-1915]), 'நாற்பதாண்டுகளாக நான், "தீய" நோக்கங்களால் தூண்டப்பட்டு எனது பொல்லாத கருத்துகளைப் பரப்பிக் கொண்டிருந்தேன் என்று கருதவில்லை. நான் அவரது "பெருந்தன்மையை"ப் பாராட்டத்தான் வேண்டும்'. இருப்பினும் மார்க்ஸ் இத்தகைய மதிப்புகளைப் பற்றிய தமது கருத்தை செறிவாகத் தொகுத்துக் கூறவும் செய்தார் : 'விமர்சனத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷயத்துடன் குறைந்தபட்சம் போதுமான அளவுக்குப் பரிச்சயப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய நேர்மை, பிரிட்டிஷ் குறுமதி எழுத்தாளர்களுக்கு முற்றிலும் தெரியாத விஷயம் என்று தோன்றுகிறது'.³⁶

மற்றொரு ஆங்கில ஏடான மாதர்ன் தாட், மார்க்ஸ்-க்கு மேலதிக மரியாதை கொடுத்து, அவரது படைப்பின் அறிவியல்தன்மையை அங்கீகரிக்கத் தயாராக இருந்தது. பத்திரிகையாளரும் வழக்குரைஞருமான பெல்ஃபோர்ட் பேக்ஸ் (Belfort Bax [1854-1925]), 'மூலதனம் நூல் உருவாக்கியுள்ள பொருளியல் கோட்பாடானது புரட்சிகரமானதாகவும், பாரதூரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவல்லதாகவும், இவ்வகையில் வானியலில் கோபர்னிக்கஸ் வகுத்த கோள்களின் அமைப்பு குறித்த கோட்பாட்டுடனும் இயற்பியலில் புவிசுரப்பு கோட்பாட்டுடனும் ஒப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது' என்று எழுதியிருந்தார்.

மூலதனம் நூலின் ஆங்கில மொழியாக்கம் விரைவில் வெளிவரும் என்னும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த பேக்ஸ், அந்த நூல் '(பத்தொன்பதாம்) நூற்றாண்டின் மிக முக்கிய புத்தகங்களிலொன்று' என்று கூறியதுடன், ஷோப்பன்ஹாவரின்* எழுத்துகளுடன் ஒப்பிட்டு, அவற்றில் உள்ளது போன்ற 'கவர்ச்சி, உயிராற்றல், நகைச்சுவை, அருவமான கருதுகோள்களை புரிந்து கொள்ளும்படியான வகையில்

35. John Rae, 'The Socialism of Karl Marx and the Young Hegelians', *The Contemporary Review*, vol. XL (July-December 1881), pp. 587-607.

36. Karl Marx to Friedrich Sorge, 15 December 1881, in MECW, vol. 46, p. 162

* ஷோப்பன்ஹாவர் (Arthur Schopenhauer [1778-1860]) : ஜெரமன் தத்துவவாதி; கலை, இலக்கியம் பற்றிய அவரது கோட்பாடுகள் ஏராளமான படைப்பிலக்கியவாதிகள் மீதும் இசைக் கலைஞர்கள் மீதும் தாக்கம் ஏற்படுத்தியிருந்தன.

வழங்கும் எடுத்துரைப்பு முறை' ஆகியன மார்க்ஸின் எழுத்துநடையிலும் உள்ளதாக கூறிப் பாராட்டியிருந்தார்.³⁷

'புதிய கருத்துகளுக்கான உற்சாகம் பெருகிப் பரவும் வகையிலும் பிரிட்டிஷ் குறுமதித்தன்மையைத் துணிச்சலுடன் எதிர்த்து நிற்கிற வகையிலும் வெளிவந்துள்ள முதல் கட்டுரை' என்று மார்க்ஸ் தமது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார். '(எனது) பொருளியல் கோட்பாடுகளை விளக்குவதிலும் (மூலதனம் நூலிலுள்ள சில பகுதிகளை) மொழியாக்கம் செய்வதிலும் நிறையத் தவறுகளும் குழப்பங்களும்' அந்தக் கட்டுரையில் இருந்தபோதிலும், அதை எழுதியவருக்குப் பாராட்டுத் தெரிவிப்பதாகக் கூறினார் மார்க்ஸ். அந்தக் கட்டுரை வெளிவருவதை அறிவிக்கும் விளம்பர அட்டைகள் இலண்டனின் வெஸ்ட்எண்ட் பகுதியிலுள்ள சுவர்களில் மாட்டப்பட்டுப் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது அவருக்கு உற்சாகமூட்டியிருந்தது.³⁸

அடுத்த பத்தாண்டுத் தொடக்கத்திலும் மார்க்ஸின் கருத்துகள் மேலும் பரவலாகச் சென்றடைவது - இதை 1870களிலேயே காண முடிந்தது - தொடர்ந்தது. ஆனால் இப்போதோ, அவரது கருத்துகள் அவரது ஆதரவாளர்கள், அரசியல் செயலார்வலர்கள் ஆகியோரடங்கிய சிறு வட்டத்திற்குள் மட்டும் ஊடுருவவில்லை; மாறாக, அவை மேலும் விரிவான வாசகர் வட்டங்களைச் சென்றடைந்தன. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை. சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் தீர்மானங்கள் போன்ற அரசியல் எழுத்துகளோடு மட்டும் மார்க்ஸின் எழுத்துகள் மீதான ஆர்வம் நின்றுவிடவில்லை. மாறாக, அந்த ஆர்வம் அவரது முதன்மையான கோட்பாட்டுப் பங்களிப்புக்கும், அதாவது அரசியல் பொருளாதாரம் பற்றிய அவரது விமர்சனப் பகுப்பாய்வுக்கும் விரிவடைந்தது. மூலதனம் நூலில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகள் பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளில் விவாதிக்கப்படவும் பாராட்டப்படவும் தொடங்கலாயின. சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, எங்கெல்ஸ் தமது நண்பரின் படைப்பு 'தொழிலாளி வர்க்கத்தின் விவிலியம்' என்று தயக்கமின்றிக் கூறினார்.³⁹ அது புகழ்பெற்ற கூற்றாகியது. புனித நூல்களின் நண்பராக இல்லாத மார்க்ஸ், தமது நூலைப் பற்றி இப்படிக் கூறப்படுவதைப் பாராட்டியிருப்பாரா என்பது யாருக்குத் தெரியும்.

37. E. Belfort Bax, 'Leaders of Modern Thought: xxiii. Karl Marx', *Modern Thought*, vol. 3 (December 1881), no. 2, pp. 349 and 354.

38. Karl Marx to Friedrich Sorge, 15 December 1881, in MECW, vol. 46, p. 163.

39. Friedrich Engels, 'Preface to the English Edition' to Karl Marx, *Capital*, Volume I, in MECW, vol. 35, p. 35

2. சுழலும் வாழ்க்கை

ஜென்னி ஃபான் வெஸ்ட்ஃபாலெனின் (Jenny Von Westphalen [1814-1881]) உடல் நிலை 1881ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தின் முதல் இரு வாரங்களில் மேலும் மோசமான சரிவைச் சந்தித்தது. அவர் தொடர்ந்து இளைத்துக்கொண்டும் சக்தி குறைந்துகொண்டும் வந்தது கவலைதரக் கூடியவையாக இருந்தன. அவரது உடல் எந்த மருத்துவ சிகிச்சையையும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாததாக இருந்தது. இலண்டனின் தட்பவெட்ப நிலையிலிருந்து விடுபட்டு வேறு இடத்திற்குச் செல்வதற்கு அவரை இசையவைக்கச் செய்தார் மருத்துவர் டோன்கின். வேறு இடத்திற்குச் சென்றால் அவரது உடல்நிலை சீரடையும் என்றும், ஏற்கெனவே திட்டமிட்டிருந்தபடி மூத்த மகள் ஜென்னியையும் செல்லப் பேரன்களையும் பார்ப்பதற்காக அவரால் பாரிஸ் நகரத்துக்குப் பயணம் செய்ய முடியும் என்றும் அந்த மருத்துவர் கருதினார். ஆகவே, மார்க்ஸும் அவரது மனைவியும் ஆங்கிலக் கால்வாயின் கரையோரமாக இருந்த ஈஸ்ட்பூர்னில் சிறிது காலம் வசிப்பதென முடிவு செய்தனர்.

அச்சமயம் மார்க்ஸும் உடல்நலத்துடன் இருக்கவில்லை. எனவே கடல் பக்கத்தில் சிறிது காலம் வசிப்பது, தமது மனைவியின் அருகிலேயே இருப்பதற்கு மட்டுமின்றி தமக்கும் பயனுள்ளது என்று கருதினார். அந்த மாதத்தின் இரண்டாம் பகுதியில் ஜென்னி லாங்கியுவெவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் எங்கெல்ஸ், 'இடம் மாறுவது மூருக்கும் சாதகமானதாக இருக்கும்' என்றும்,⁴⁰ (மார்க்ஸ்)' தமது

40. மார்க்ஸ், அவரது குடும்பத்திலும் மிக நெருக்கமான நண்பர்களிடையேயும் 'மூர்' என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்தார்: "அவர் ஒருபோதும் மார்க்ஸ் என்றோ, கார்ல் என்றோகூட அழைக்கப்பட்டதில்லை, 'மூர்' என்று மட்டுமே அழைக்கப்பட்டார். நம் எல்லோருக்கும் அவரவருக்குச் செல்லப் பெயர் இருப்பதுபோல; உண்மையில் செல்லப் பெயர்களால் அழைக்கப்படுவது எப்போது நின்று போய்விடுகிறதோ, அப்போது மிக நெருக்கமான உறவும் போய் விடுகிறது. மூருக்கு இந்தப் பெயர் அவரது பல்கலைக் கழகப் படிப்பு நாட்களிலேயே ஏற்பட்டுவிட்டது. நியூ ரைனிஷ் லெய்ஞ் நாளேட்டில் அவர் பணியாற்றிய போது அங்கு அவர் எப்போதுமே மூர் என்றே அழைக்கப்பட்டார்" - Engels to Theodor Cuno, 29 March 1883, in MECW, vol. 46, p. 466. இதே போல ஓகஸ்ட் பெபெல் பின்னாளில் குறிப்பிட்டார்: "மார்க்ஸின் மனைவியும் அவரது மகன்களும் அவரை எப்போதுமே 'மூர்' என்றே அழைத்து வந்தனர், அவருக்கு வேறு பெயர் ஏதும் இல்லாதது போல. ஒருகாலத்தில் அட்டைக்கரி போல கறுப்பாக இருந்த அவரது தலைமுடி, தாடி ஆகியவற்றின் காரணமாக இந்த செல்லப் பெயர் வந்திருக்கலாம். இவை அவரது மீசையைப் போலல்லாது நரை தட்டிவிட்டன" - Hans Magnus Enzensberger (ed.), *Gespräche mit Marx und Engels*, vol. 2. Frankfurt/Main: Insel Verlag, 1973, p. 528. பேர்ன்ஷ்டைனும் நினைவுகூர்ந்தார்: "நான் விடை பெற விரும்பினேன். ஆனால், எங்கெல்ஸ்,

உடலையும் சற்று வலுப்படுத்திக் கொள்ள அவர் விரும்புகிறார்; இரவு நேரங்களில் அவர் அவ்வளவாக இருமுவதில்லை, முன்பை விட நன்றாகத் தூங்குகிறார். அது நல்ல விஷயம்⁴¹ என்றும் கூறினார். ஜூன் 20இல் ஸோர்கெவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ்மே தமது நிலைமையைப் பற்றிக் கூறினார்: ‘ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாக இருமல், சளி, தொண்டைப் புண், கீல்வாதம் ஆகியவற்றால் அவதிப்பட்டு வருகின்றேன். அவை என்னை வீட்டை விட்டு வெளியே செல்ல ஒருபோதும் அனுமதிப்பதில்லை; வெளியுலகத் தொடர்பில்லாதவனாக என்னை ஆக்கிவிட்டன.’⁴²

அந்த மாத இறுதியில் ஈஸ்ட்பூர்னுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்ற மார்க்ஸும் அவரது மனைவியும் அங்கு கிட்டத்தட்ட மூன்று வாரங்கள் இருந்தனர். அவர்களது பயணம், தேவையான மருத்துவ ஆலோசனைகள் ஆகியவற்றுக்கான செலவு முழுவதையும் எங்கெல்லம் ஏற்றுக்கொண்டார். ஜூலை மாதம் அவர் எழுதிய கடிதத்தில், பணத்தைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம் என்று மார்க்ஸிடம் கூறினார்: ‘இப்போது உங்களுக்கு 100 முதல் 120 பவுண்டுகள் வரை வைத்திருக்கிறேன். இது மொத்தமாக உங்களுக்கு வேண்டுமா, அங்கு எவ்வளவு அனுப்பப்பட வேண்டும், இங்கு எவ்வளவு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் பிரச்சினையே தவிர வேறொன்றுமில்லை’.⁴³

மார்க்ஸின் மகள்கள் லாராவும் தங்கள் பெற்றோர்களுடன் சில நாட்களைக் கழிக்கவும் அவர்களுக்கு ஆறுதலளிக்கவும் முறை வைத்து அங்கு சென்று சில நாட்களைக் கழித்தனர்.⁴⁴ ஆனால் ஜென்னி ஃபான் வெஸ்ட்ஃபாலனின் உடல்நிலை தேறவில்லை. லாராவுக்கு எழுதிய

‘இல்லை, இல்லை, மூரைப் பார்க்க என்னுடன் வாருங்கள்’ என்று வற்புறுத்தினார். ‘மூரைப் பார்க்கவா, யார் அவர்’ என்று வினவினேன். ‘மார்க்ஸ்தான், வேறு யார்’ என்றார் எங்கெல்லம் உடனுக்குடன் - அப்படி அழைக்கப்படுபவர் யார் என்பதை எவரும் சாதாரணமாகவே அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று அடித்துச் சொல்லும் தொனியில்” - Edward Bernstein, *My Years of Exile*. London: Leonard Parsons, 1921, p. 154. மார்க்ஸின் குடும்பத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட பல செல்லப் பெயர்களின் பட்டியல் பின்வரும் நூலில் தரப்பட்டுள்ளது: Olga Meier (ed.), *The Daughters of Karl Marx: Family Correspondence 1866-1898*. New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1982, p. xiii.

41. Friedrich Engels to Jenny Longuet, 17 June 1881, in MECW, vol. 46, p. 97.

42. Karl Marx to Friedrich Sorge, 20 June 1881, in MECW, vol. 46, p. 98.

43. Karl Marx to Friedrich Engels, 7 July 1881, in MECW, vol. 46, p. 104.

44. KarlMarx to Laura Lafargue, 13 April 1882, in MECW, vol. 46, p. 238. இந்தக் கடிதத்தில் மார்க்ஸ், ‘அந்த முன்கோபக்கார, ஓல்ட் நிக்ஸுக்கு அப்படி மனமகிழ்வு தந்த தமது மகளின் விசுவாசமிக்க வருகைகளை’ அன்போடு நினைவுகூர்ந்தார். பின்வரும் நூலையும் காண்க: Kapp, *Eleanor Marx: Family Life 1855-1883*, op. cit., p. 218.

கடிதத்தில் அவர் கூறினார்: ‘அனுகூலமான சூழ்நிலைமை இருந்தும் கூட இங்கு எனது உடல்நிலையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு விட்டதாக நான் உணரவில்லை[...] உண்மையில் நான் என்னைக் குளிப்பாட்டுவதற்காக வைக்கப்பட்டுள்ள நாற்காலிக்குள் அமிழ்ந்து விட்டேன். சில மாதங்களுக்கு முன் ஓடியாடித் திரிவதில் மற்றவர்களை விடச் சிறந்தவளாக இருந்தபோது, இப்போது நான் இருக்கும் நிலையை எனது மாண்புக்குக் குறைவானதாகக் கருதியிருப்பேன்’.⁴⁵

இலண்டனுக்குத் திரும்பி வந்த ஜென்னி ஃபான் வெஸ்ட் ஃபாலென் முன்பைவிட நன்றாக இருப்பதாகக் கருதிய மருத்துவர், ஐந்து மாதங்களுக்கும் மேலாகப் பார்க்கமுடியாமல் இருந்த மகளையும் பேரக்குழந்தைகளையும் பார்ப்பதற்குப் பாரிஸ் நகருக்குச் செல்லும் அவரது விருப்பத்துக்கு இசைவு தந்தார். தம்மையும் தமது மனைவியையும் மகள் வீட்டில் வைத்துக் கொள்வதற்கு ‘இன்றியமையாத படுக்கை விரிப்புகள் முதலியவற்றை வாடகைக்கு வாங்க பணம் கொடுக்க வேண்டுமாதலால்’, ஜென்னிக்கு ஐந்து பவுண்டுகளை அனுப்பிய மார்க்ஸ், ‘மீதிப் பணம் அங்கு நாங்கள் அங்கு வந்ததும் தரப்படும்’ என்று எழுதினார்.⁴⁶

ஜூலை 26 அன்று மார்க்ஸ், அவரது மனைவி, ஹெலென் டெமூத் ஆகியோர் கப்பலேறி பிரான்ஸில் இறங்கியதும், ஜென்னி லாங்கியுவெவும் அவரது கணவரும் வசித்து வந்த பாரிஸின் புறநகரான அர்ஜாந்திக்குப் (Argenteuil) பயணம் செய்தனர். ஜென்னி ஃபான் வெஸ்ட் ஃபாலெனின் உடல்நிலையைக் கவனித்துக் கொள்வதற்குத் தயாராக உள்ளதாகக் கூறியிருந்த குடும்ப மருத்துவர் குஸ்தாவ் தூரியன் மார்க்ஸை உடனடியாகச் சந்திக்க விரும்பினார். அங்கு வந்து சேர்ந்த முதல் நாளில் ‘ஓல்ட் நிக்’ தங்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று குட்டிக் குழந்தைகள் சரியாகவே உரிமை கொண்டாடின’ என்று எங்கெல்ஸுக்கு எழுதினார்.⁴⁷ ‘புகழ்பெற்ற’ சாத்தானுடன் தொடர்புபடுத்தப்படும் இந்தப் பெயர் (ஓல்ட் நிக்) அவரது குடும்பத்தினரால் ‘மூர்’ என்பதற்கு மாற்றாக, குறிப்பாக அவரது இறுதி ஆண்டுகளில், பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. தமது மகள்கள், போல் லஃபார்க், எங்கெல்ஸ் ஆகியோருக்கு எழுதிய கடிதங்களில் பல சமயம் மார்க்ஸ் ‘ஓல்ட் நிக்’ என்றே கையெழுத்திட்டிருக்கிறார். அது அவருக்கு மகிழ்ச்சியளிப்பதைக் காட்டிலும் வேடிக்கையானதாகவே இருந்தது.⁴⁸

45. As quoted in *ibid*

46. Karl Marx to Jenny Longuet, 22 July 1881, in MECW, vol. 46, p. 106

47. Karl Marx to Friedrich Engels, 27 July 1881, in MECW, vol. 46, p. 107.

48. ‘ஓல்ட் நிக்’ என்று மார்க்ஸ் முதன் முதலில் கையெழுத்திட்டது, மூலதனம் நூல் வெளிவந்த ஆண்டில் அவர் எழுதிய கடிதமாகும் - Karl Marx to Laura Marx, 13 May 1867, in MECW, vol. 42, p. 376.

முற்றிலும் தமது சொந்தக் காரணங்களுக்காகவே மார்க்ஸ் பிரான்ஸுக்கு மீண்டும் வந்திருந்த போதிலும், அந்த வருகை சந்தேகங்களை உண்டாக்கக் கூடியதாகவே இருந்தது. அவர் பிரான்ஸுக்கு வரப் போவதை ஆட்சிமறுப்பியர்கள் (anarchists) கேள்விப்பட்டவுடனேயே, வரப்போகும் தேர்தல்களில் வாக்குகளை வேறு பக்கம் திருப்பும் தீய நோக்கத்தை அவரது வருகைக்குக் கற்பிப்பார்கள் என்னும் ஊகத்தைக் கொண்டிருந்தார் லாங்குயி. ‘போலிசிடமிருந்து எந்த அச்சுறுத்தலும் இருக்காது’ என்று தமது நண்பர் க்லெமென்சோ விடமிருந்து கேட்டறிந்ததாகக் கூறினார் அவர்.⁴⁹ ஜெர்மன் சோசலிச ஜனநாயகப் பத்திரிகையின் பாரிஸ் நிருபர் கார்ல் ஹிரஷ்சுக்கு (Carl Hirsch [1841-1900]) மார்க்ஸின் பாரிஸ் வருகையைப் பற்றித் தெரிவித்திருந்தார் எலியனார். ஆக, தாம் அங்கு இருப்பது ‘பகிரங்கமான இரகசியம்’ என்று மார்க்ஸ் நகைச்சுவையுடன் கூறினார்.

யோர்க்கைஷரிலுள்ள ப்ரிட்லிங்டனில் இரு வாரங்களைக் கழித்துக் கொண்டிருந்த எங்கெல்ஸுக்கு அவரது நண்பரின் கடிதம் மகிழ்ச்சியும் நம்பிக்கையும் தந்தன. தமது வழக்கமான முன்யோசனையுடன் பதில் எழுதினார் : ‘உங்களுக்கான சில

மார்க்ஸைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள மிக இழிவான கூற்றுகளில் (இவற்றில் சில யூதவிரோத மனப்பான்மையிலோ இனவாதத்திலோ தோய்ந்தவை) மிகமிக அபத்தமானவைகளிலொன்று பின்வருமாறு: “அவர் சாத்தானின் கண்ணோட்டத்தையும் அவனது வெறுப்புணர்வையும் கொண்டிருந்தார்; சாத்தானின் வேலைகளைத் தாம் செய்து கொண்டிருப்பதாக சிலசமயம் அவர் கருதியது போலத் தோன்றுகிறது” - Robert Payne, *Marx: A Biography*. New York: Simon & Schuster, 1968, p. 317. இதே போன்ற, நகைப்புக்குரிய நூலை ரொமேனியாவில் பிறந்த அமெரிக்க பாதிரியாரொருவர் எழுதியுள்ளார். காண்க: Richard Wurmbrand, *Was Marx a Satanist?* Glendale: Diane Books, 1979. ஆனால் மார்க்ஸோ, மென்மையான நகைச்சுவை உணர்வுடன் அந்த ‘செல்லப் பெயரை’ப் பயன்படுத்தினார். எடுத்துக்காட்டாக இருப்பது மகன் லாரா லஃபார்க்குக்கு எழுதிய கடிதம்: “எனது dear clear birds’s eye-இன் பிறந்த நாளை வீட்டில் கொண்டாட முடியாததற்கு வருந்துகிறேன். ஆனால் ஓல்ட் நிக்கின் நினைப்பெல்லாம் உன்னிடத்தில்தான். நீ என் இதயத்தால் சூழப்பட்டுள்ளாய்” - MECW, vol. 43, p. 355 (‘dear clear birds’s eye’ என்னும் சொற்றோடருக்குப் பல பொருள்களுண்டு. அவற்றில் சில : சின்ன, வண்ணமயமான இதழ்களைக் கொண்ட பூ; பூப்பின்னலில் பயன்படுத்தப்படும் சிறிய அழகான சின்னம்; மிக காரமான சிகப்பு மிளகாய். இவை எல்லாமே மார்க்ஸின் செல்ல மகளுக்குப் பொருந்தியிருக்கக்கூடும் - எஸ்.வி.ஆர்.) மீண்டும் 1871 பிப்ரவரி 4இல், வாராவுக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்த பிறகு, மார்க்ஸ் போல் லஃபார்க்குக்கு எழுதினார்: “குட்டி ஷ்னாப்பியை எனக்காகக் கட்டித் தழுவி, தந்தி மூலம் அனுப்பப்பட்ட தமது வாரிசின் இரண்டு புகைப்படங்களைப் பார்த்து ஓல்ட் நிக் குதூகலித்தார் என்று அவனிடம் சொல்” - MECW, vol. 44, p. 112.

49. Karl Marx to Friedrich Engels, 27 July 1881, in MECW, vol. 46, p. 109.

காசோலைகள் என்னிடம் உள்ளன. எனவே உங்களுக்கு ஏதேனும் தேவைப்பட்டால், உங்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டும் என்பதைத் தோராயமாக எனக்குத் தெரிவிக்கத் தயங்க வேண்டாம். உங்கள் மனைவிக்குத் தேவையானவை ஏதும் இல்லாமல் இருக்கக்கூடாது. அவர் தமக்கு வேண்டும் என்று நினைக்கிற அல்லது அவருக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கும் என்று நீங்கள் கருதுகிற ஏதேனும் இருக்குமானால், அது அவருக்குக் கிடைத்தேயாகும்படி செய்யுங்கள்'. மார்க்ஸின் வாழ்க்கையில் மிகவும் சந்தோசமளித்த ஒரு விஷயத்தையும் எங்கெல்ஸ் தமது கடிதத்தில் குறிப்பிட்டார்: 'இங்கு ஜெர்மன் பீர் இல்லாமலேயே ஒருவர் சந்தோசமாக இருக்கலாம். படகுத் துறைக்குச் செல்லும் பாலத்திலுள்ள சிறிய மதுக் கடையில் கிடைக்கும் கசப்பு ஏல்* அருமையாக உள்ளது. ஏல் போத்தலின் மூடியும் ஜெர்மன் பீர் போத்தலின் மூடி போலவே இருக்கிறது'.⁵⁰

ஆனால் பிரான்ஸில் மார்க்ஸுக்கு அப்படிப்பட்ட சந்தோசமான தருணங்கள் இருக்கவில்லை. எங்கெல்ஸின் உதவிக்கு நன்றி தெரிவித்து எழுதினார்:

உங்கள் கைவசமுள்ள பணத்திலிருந்து பெருந்தொகையை எடுத்துக்கொள்வது என்னை மிகவும் வெட்கப்படச் செய்கிறது. ஆனால் கடந்த இரண்டாண்டுகளாக எனது இல்லப் பராமரிப்பைப் பொறுத்தவரை ஏராளமான சிக்கல்களையும் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய ஏராளமான பாக்கிகளையும் உருவாக்கியுள்ளது சீர்கேடு கணிசமான காலமாக என்னை ஒடுக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது.⁵¹

பின்னர் தமது மனைவியின் உடல்நிலை பற்றி எழுதினார்: 'ஈஸ்ட்பூர்னில் இருந்ததைப் போலவே இங்கும் அதேபோன்ற ஏற்றஇறக்கங்களை அனுபவித்து வருகிறோம். ஒரே வித்தியாசம் என்னவெனில் - எடுத்துக்காட்டாக நேற்று, மருத்துவர் தூரியென் மயக்க மருந்து கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருந்தபோது, பீதியூட்டக் கூடிய வலி (ஜென்னிக்கு) ஏற்பட்டது'. தமக்கிருந்த அச்சங்களை

* ஏல் (Ale): பீர் வகைகளிலொன்று. கறுப்பு நிறமும் கசப்புச் சுவையும் கொண்டது.

50. Karl Marx to Friedrich Engels, 27 July 1881, in MECW, vol. 46, p. 109.

51. Karl Marx to Friedrich Engels, 3 August 1881, in MECW, vol. 46, p. 110. எப்போதுமே தாராள குணம் கொண்டிருந்த எங்கெல்ஸ் உடனடியாக பதில் எழுதினார்: "அற்பத் தொகையான 50 பவுண்டுகளைப் பொறுத்தவரை, அது உங்களைக் கவலைப்படும்படி செய்யாதீர்கள்[...] ஆயினும், உங்களுக்கு இன்னும் அதிகம் தேவைப்பட்டால், இதைவிடப் பெரிய தொகைக்குக் காசோலை அனுப்புகிறேன்"- Friedrich Engels to Karl Marx, 5 August 1881, in MECW, vol. 46, p. 113. p. 92.

மார்க்ஸ் மறைக்கவில்லை: ‘எனது மனைவியின் உடல்நிலையில் ஏற்படும் “தற்காலிகமான முன்னேற்றங்கள்” நோயின் இயல்பான வளர்ச்சிப் பாதையைத் தடுத்து நிறுத்தாது. ஆனால் அவை, நான் எவ்வளவுதான் கண்டித்தாலும், அர்ஜாந்தியில் நாங்கள் எத்தனை காலம் தங்க முடியுமோ அத்தனை காலம் தங்கியிருக்க வேண்டும் என்று எனது மனைவியும் மகளும் நம்பக்கூடிய வகையில் அவர்களை ஏமாற வைப்பதுடன் எனது மகளுக்குத் திடமான நம்பிக்கையும் தருகின்றன’.⁵²

தமது மனைவியின் உடல்நிலையில் நம்பிக்கைக்கும் அச்சத்திற்கு மிடையிலான இடைவிடாத ஊசலாட்டம் இருந்துவந்தது மார்க்ஸின் உடல்நிலைக்குக்கூட உகந்தவையாக இருக்கவில்லை. அது அவருக்குத் தேவையான ஓய்விலும் கூட அவ்வபோது குறுக்கிட்டது: ‘நல்ல தூக்கம் என்று சொல்லத்தக்கதைப் பெறும் முதல் வாய்ப்பு நேற்றிரவு எனக்குக் கிட்டியது. எனது தலைக்குள் ஆலையின் சக்கரம் சுழல்வது போல எனது சிந்தனைகள் மங்கிப்போனவையாகவும் உயிரற்றவையாகவும் இருந்தன. ஆகவே பாரிஸுக்குப் போகவோ, அங்குள்ள தோழர்களை மகளின் விட்டுக்கு வருமாறு அழைக்க ஒரு வரி எழுதவோகூட முடியவில்லை’.⁵³ ஆகஸ்ட் 7ஆம் நாளன்றுதான் அவர்களால் பாரிஸுக்கு முதல் வருகை தர முடிந்தது. அது ஜென்னி ஃபான் வெஸ்ட்ஃபாலெனுக்குப் பெரும் உவகை அளித்தது. 1849ஆம் ஆண்டுக்கு பிறகு அங்கு செல்வதற்கு வாய்ப்பில்லாதிருந்த மார்க்ஸுக்கோ பாரிஸ் நகரம் ‘முடிவே இல்லாத திருவிழா’ வோ என்ற எண்ணங்களை ஏற்படுத்தியது.

அர்ஜாந்திக்குத் திரும்பி வந்த மார்க்ஸ், தமது மனைவியின் உடல்நிலை திடீரென்று மோசமாகிவிடக்கூடும் என்று அஞ்சியதால் இலண்டனுக்குத் திரும்புவதற்குத் தமது மனைவியை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்ய முயற்சி செய்ததாகவும், ஆனால் மனைவியின் தாய்மை உணர்வு மேலோங்கி, மகள் ஜென்னியுடன் எத்தனை நாட்கள் சாத்தியமோ அத்தனை நாட்கள் தங்க விரும்புவதாக அவர் கூறிவிட்டதாகவும், ‘ஏராளமான அழுக்குத் துணிகளைத் துவைப்பதற்குக் கொடுத்து விட்டு’⁵⁴ அவை ஒரு வார காலத்துக்குப் பிறகுதான் திரும்பி வரும்’

52. Karl Marx to Friedrich Engels, 3 August 1881, in MECW, vol. 46, p. 110.

53. Ibid. “நான் கிட்டத்தட்ட இரண்டு வாரங்களாக இங்கிருக்கிறேன். பாரிஸுக்கோ, எனக்குத் தெரிந்தவர்கள் எவரையேனும் பார்ப்பதற்கோ செல்ல முடியவில்லை. இவற்றில் எதையும் செய்ய அனுமதிக்கும் நிலையில் மனைவியின் உடல் நிலை இல்லை” - Karl Marx to Carl Hirsch, 6 August 1881, in MECW, vol. 46, p. 115.

54. Karl Marx to Friedrich Engels, 9 August 1881, in MECW, vol. 46, p. 116.

என்று அவர் தந்திரம் செய்துள்ளதாகவும் எங்கெல்ஸுக்கு எழுதினார்.⁵⁵ அந்தக் கடிதத்தில் அவர் தம்மைப் பற்றியும் சில வரிகள் எழுதினார்: 'விசித்திரமானது என்னவென்றால், இரவில் எனக்குச் சிறிதளவே ஓய்வு கிடைக்கிறது, எனது பகல் பொழுதுகளைக் கவலைகள் சித்திரவதை செய்கின்றன என்றாலும், எல்லோரும் சொல்கிறார்கள் - பார்ப்பதற்கு நான் நன்றாக இருப்பதாக. உண்மையில் அப்படித்தான்'.⁵⁶

கடைசியில், இன்னொரு வேதனை மிக்க நிகழ்வு அவரை பிரான்ஸ்லிருந்து விரைவாகப் புறப்பட்டுச் செல்லும்படி நிர்ப்பந்தித்து விட்டது. அவரது மூன்றாவது மகள் எலியனார் கடுமையாக நோய் வாய்ப்பட்டுள்ளதாக அவருக்குச் செய்தி வந்திருந்ததால் உடனடியாக இலண்டனுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார். சில நாட்களுக்குப் பிறகு அவரது மனைவியும் ஹெலென் டெமூத்தும் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர். டஸ்ஸி (எலியனாரின் செல்லப் பெயர்) கடும் மன அழுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது விரைவில் தெளிவாயிற்று.⁵⁷ டஸ்ஸி 'வெளிறிப் போய், இளைத்துக் காணப்படுவதையும்', 'வார்க்கணக்கில் சாப்பிடா மலேயே இருந்ததையும்' கண்டு கவலை கொண்டவராய், இன்னொரு மகளான ஜென்னிக்கு எழுதினார். 'தொடர்ந்து தூக்கமில்லாமல் இருப்பது, கைகளில் நடுக்கம், முகத்தில் நரம்புக் கோளாறின் காரணமாக ஏற்படும் வலிப்பு முதலியவற்றால் (எலியனார்) சித்திரவதைக்குள்ளாகி வருவதாகவும், இன்னும் தாமதித்தால் அவள் மிகப் பெரும்

55. அப்போது இலண்டனில் இருந்த லாராவுக்கும் மார்க்ஸ் இதையேதான் எழுதினார்: "உடல் பலவீனம் அதிகரித்து வருவதால் அம்மா மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறார். ஆகவே, எப்படியிருந்தாலும் இந்த வாரக் கடைசியில் இங்கிருந்து புறப்படும் எண்ணம் எனக்கிருந்தது (இந்த முறை எளிதாக கட்டம் கட்டமாகத்தான் பயணம் செய்ய முடியும்). எனது முடிவு நோயாளிக்கும் தக்கபடி சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால் நேற்றிரவு அவர் அழுக்குத் துணிகளை வெளுக்கக் கொடுத்து விட்டதன் மூலம் எனது திட்டத்தைக் குலைத்துவிட்டார்" - Karl Marx to Laura Lafargue, 9 August 1881, in MECW, vol. 46, p. 118.

56. Karl Marx to Friedrich Engels, 9 August 1881, in MECW, vol. 46, p. 116.

57. எலியனாரின் பிரச்சினை இருமுகங் கொண்டதாகவும் கடுமையானதாகவும் இருந்தது என்று யுவோன் காப் ஊகிக்கிறார். லிஸ்ஸகரெவுடன் (Lissagaray - பாரிஸ் கம்யூனிஸ்ட் போராளி; கம்யூனிஸ்ட் வரலாற்றைப் பற்றி அவர் பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதிய நூலை எலியனார் ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்துள்ளார் - எஸ்.வி.ஆர்.) அவர் இரகசியமாக ஏற்படுத்திக் கொண்ட திருமண நிச்சயதார்த்தத்தை (அதற்கு அவரது குடும்பத்தினர் ஒப்புதல் தரவில்லை) முறித்துக் கொள்ள அப்போது அவர் முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார். அதே வேளை தொழில்நீதியான நாடக நடிகராகுவதிலும் விருப்பம் கொண்டிருந்தார். - Kapp, Eleanor Marx: Family Life 1855-1883, op. cit., p. 227.

58. Karl Marx to Jenny Longuet, 18 August 1881, in MECW, vol. 46, p. 135. 'முன்பு ஒருபோதும் ஏற்பட்டிராத இப்படிப்பட்ட முழுமையான தளர்ச்சி ஓர் அதிசயம்' என்று மருத்துவர் டோன்கின் கருதியதாக எங்கெல்ஸுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ் கூறினார் - Karl Marx to Friedrich Engels, 18 August 1881, in MECW, vol. 46, p. 133.

அபாயத்துக்குள்ளாவாள்' என்றும் அக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டார்.⁵⁹ நல்வாய்ப்பாக, அவரை இந்த நெருக்கடிக்குத் தாக்குப்பிடித்து நிற்கச் செய்தன, எத்தனையோ இன்னல்களுக்கிடையில் அர்ஜாந்தியில் அவர் கழித்த மகிழ்ச்சியான வாரங்களைப் பற்றிய நினைவுகள்: 'உன்னோடும் அன்புக் குழந்தைகளோடும் இருந்த மகிழ்ச்சி, வேறு எங்கும் நான் கண்டிருக்கக்கூடியவற்றைக் காட்டிலும் திடமான மன நிறைவைத் தந்தன' என்று மகள் ஜென்னிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டார்.⁶⁰

இரண்டு நாட்களுக்குள் அர்ஜாந்தியிலிருந்து செய்தி வந்தது - லாங்கியுவெவும் குட்டி ஹாரீரியும் கடும் நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளதாக. எங்கெல்ஸிடம் மார்க்ஸ் கூறினார்: 'இப்போது குடும்பத்தில் அவப்பேறைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை'.⁶¹ சோதனைகளுக்கும் இன்னல்களுக்கும் முடிவே இல்லை என்று தோன்றியது.

3. மனைவியின் இறப்பும் வரலாற்றாய்வுகளுக்குத் திரும்புதலும்

அந்த ஆண்டுக் கோடைகாலத்தில், எலியனாரைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய கடமையில், மார்க்ஸ் தமது சக்தியின் பெரும் பகுதியைச் செலவிட வேண்டியிருந்தது. இதுவும், மனைவியின் நோயும் - அது அவரை (மனைவியை) நாளுக்கு நாள் 'மரணத்தை நெருங்கச் செய்து கொண்டிருந்தது'⁶² - மார்க்ஸின் குடும்பத்தினர் வெளி உலகத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருக்க முடியாமல் செய்திருந்தன. முன்னாள் நடிகரும் அச்சமயம் சமூக உணர்வுள்ள நாவல்களை எழுதிவந்த நாவலாசிரியருமான மின்னா காவுட்ஸ்கிக்கு (Minna Kautsky [1837-1912]) எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ், அதிர்ச்சிதரக் கூடியதும், உயிரைப் போக்கக்கூடியது எனத் தம்மால் கருதப்படுவதுமான நோயால் தமது மனைவி அவதிப்பட்டு வருவதால், தமது குடும்பத்தினர் 'வெளி உலகத் தொடர்புகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டதாகக்' கூறி,⁶³ மின்னா காவுட்ஸ்கியை இலண்டனுக்கு அழைக்க முடியாமல் போனதற்காக மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார். அதே நாளில் மின்னாவின் மகன் காவுட்ஸ்கிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தம்மை 'நோய்வாய்ப்பட்ட செவிலி' என்று அழைத்துக் கொண்டார்.⁶⁴

இந்தக் காலகட்டத்தில் மார்க்ஸ் மீண்டும் கணிதத்தை ஆழமாகக் கற்கத் தொடங்கினார். அவரது மருமகன் போல் லஃபார்க், கணிதத்தின்

59. Karl Marx to Jenny Longuet, 18 August 1881, in MECW, vol. 46, p. 135.

60. Karl Marx to Friedrich Engels, 19 August 1881, in MECW, vol. 46, p. 136.

61. Karl Marx to Karl Kautsky, 1 October 1881, in MECW, vol. 46, p. 143.

62. Karl Marx to Minna Kautsky, 1 October 1881, in MECW, vol. 46, pp. 143-4..

63. Karl Marx to Karl Kautsky, 1 October 1881, in MECW, vol. 46, p. 143.

மீது தமது மாமனார் கொண்டிருந்த தனித்துவமிக்க அணுகுமுறையைப் பின்னாளில் நினைவுகூர்ந்தார்:

தமது ஓய்வு நேரத்தை அறிவார்ந்த வகையில் செலவழிப்பதற்கு மார்க்ஸுக்கு கவிஞர்கள், நாவலாசிரியர்கள் ஆகியோர் தவிர கணிதமும் இருந்தது. அதில் அவருக்குத் தனிச்சிறப்பான விருப்பம் இருந்தது. இயற்கணிதம் அவருக்கு அறவயப்பட்ட மன ஆறுதலையும் கூடக் கொண்டு வந்தது. பரபரப்பான அவரது வாழ்க்கையின் மிகத் துயரமான தருணங்களில் அவர் அதனிடம் தஞ்சம் புகுவார். தமது மனைவி கடைசியாக நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தபோது, அவரால் வழக்கம் போல அறிவியல் பணிகளில் ஈடுபட முடியவில்லை. கணிதத்தில் மூழ்குவதன் மூலம் மனைவி அனுபவித்துவந்த துன்பங்களால் ஏற்பட்ட மனச் சுமையை அவரால் உதறியெறிய முடிந்தது. மன வேதனையடைந்திருந்த சமயத்தில் அவர் நுண்ணெண் நுண்கணிதம் பற்றிய ஒரு நூலை எழுதினார்[...] உயர் கணிதம், இயக்கவியல்ரீதியான இயக்கத்தின் மிகவும் தர்க்கரீதியான, அதேவேளை மிகவும் எளிதான வடிவம் என்று கருதினார். கணிதத்தைப் பயன்படுத்தத் தெரிந்துகொள்ளும் வரை அறிவியலால் உண்மையான வளர்ச்சியடைய முடியாது என்னும் கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்.⁶⁴

அந்த ஆண்டு அக்டோபர் நடுப்பகுதியில், குடும்ப நிகழ்வுகளின் சுமையால் அழுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த மார்க்ஸின் உடல்நிலை மீண்டும் தடுமாற்றத்துக்குள்ளானது. ஏனெனில் அவருக்கு இருந்து வந்த மார்புச்சளி நோய் முற்றி ப்ரூரலி நோயாக வளர்ச்சியடைந்திருந்தது. அவருக்கு நிமோனியா நோய் வரும் அபாயத்தைப் போக்கும் பொருட்டு, இம்முறை எலியனார் தமது நேரமனைத்தையும் மார்க்ஸின் படுக்கைக்கு அருகிலேயே செலவழித்தார். அர்ஜாந்தியிலிருந்து அவரது தமக்கை இலண்டனுக்கு வந்து தங்களுடன் சேர்வதைத் தடுத்து விட்டார்.⁶⁵

கவலையடைந்த எங்கெல்ஸ் அக்டோபர் 25இல் பேர்ன்ஷ்டைனுக்கு எழுதினார்: ‘கடந்த பன்னிரண்டு நாட்களாக அவர் மார்புச்சளி

64. Paul Lafargue, in Institute of Marxism-Leninism (Ed.), *Reminiscences of Marx and Engels*. Moscow: Foreign Languages Publishing House, 1957, p. 75.

65. ஜென்னிக்கு எலியனார் எழுதினார் : “நீ குழந்தைகளை விட்டுவிட்டு வரக்கூடாது. பெரும் பைத்தியக்காரத்தனமான அந்த செய்கை, நீ இங்கிருப்பது அப்பாவுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பதையும் அவருக்கு நல்லது செய்வதையும் காட்டிலும் அதிகமான கவலையைக் கொடுக்கும் - நீ இங்கிருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் எல்லோரும் எவ்வளவுதான் விரும்பினாலும் கூட.” மேற்கோள் காட்டப்பட்ட நூல்: Kapp, *Eleanor Marx: Family Life 1855-1883*, op. cit., p. 219.

நோயாலும் அனைத்துவகை உபாதைகளாலும் படுத்த படுக்கையாக இருந்தார். ஆனால், முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டதன் காரணமாக, ஞாயிற்றுக்கிழமை முதல் - அபாயக் கட்டத்தைத் தாண்டிவிட்டார். நான் மிகவும் கவலைப்பட்டிருந்தேன் என்பதை உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்'.⁶⁶

சில நாட்களுக்குப் பிறகு தமது நீண்டகாலத் தோழரான யொஹான் பெக்கெருக்கு (Johann Becker [1809-1886]) எழுதிய கடிதத்தில் எங்கெல்ஸ் கூறினார்: 'அவரது வாழ்க்கையின் இந்த நேரத்தில், இப்போதுள்ள அவரது உடல்நிலையைக் கருத்தில் கொள்கையில், மார்புச்சளியும் ப்ரோங்கைடிஸும் அசட்டை செய்யப்படக்கூடியனவல்ல. நல்வாய்ப்பாக மிக மோசமான கட்டம் நீங்கிவிட்டது. மார்க்ஸைப் பொறுத்தவரை, தற்போதைக்கு அபாயம் அனைத்தும் அகற்றப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் அவர் பெரும்பகுதி நேரத்தைப் படுக்கையில்தான் கழிக்க வேண்டும். அவர் மிகவும் பலகீனமடைந்துள்ளார்'.⁶⁷

நவம்பர் இறுதியில் எங்கெல்ஸ், பேர்ன்ஷ்டைனுக்கு இன்னொரு மருத்துவ அறிக்கையை அனுப்பினார்: 'மார்க்ஸ் இன்னும் பலகீனமாக உள்ளார். அவரது அறையை விட்டு வெளியே வரவோ, தீவிரமான வேலைகள் எதிலும் ஈடுபடவோ அவர் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் எடை கூடுவது போல் தோன்றுகிறது'. இதற்கிடையே, 'மார்க்ஸைக் கிட்டத்தட்ட இயல்புநிலைக்கு வெளியிலிருந்து எவையேனும் கொண்டுவந்திருக்குமானால், அவை தேர்தல்கள்தான்'⁶⁸ என்றெழுதினார் எங்கெல்ஸ். 1881 அக்டோபர் 27இல் ஜெர்மன் சோசலிச ஜனநாயகவாதிகள், புதிய நாடாளுமன்றத்துக்கான தேர்தலில் மூன்று இலட்சம் வாக்குகளைப்பெற்றிருந்தனர் - இது ஐரோப்பாவில் ஈடிணையற்ற வாக்கு எண்ணிக்கையாகும்.⁶⁹

66. Friedrich Engels to Eduard Bernstein, 25 October 1881, in MECW, vol. 46, p. 150. பெக்கெருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸுமே கூறினார்: "ப்ரூரஸியும் ப்ரோங்கைடிஸும் சேர்ந்து என்னை இறுக்கிப் பிடிந்திருந்த நிலை, சிறிது காலம், அதாவது பல நாட்கள், நான் மீண்டு வருவோனா என்று மருத்துவர்கள் சந்தேகிக்கும் வகையில் கடுமையானதாக இருந்தது" - Karl Marx to Johann Philipp Becker, 10 December 1881, in MECW, vol. 46, p. 127.

67. Friedrich Engels to Johann Philipp Becker, 4 November 1881, in MECW, vol. 46, p. 151.

68. Friedrich Engels to Eduard Bernstein, 30 November 1881, in MECW, vol. 46, p. 155.

69. எங்கெல்ஸ் குதாசலித்தார்: "ஒரு பாட்டாளிவர்க்கம் இது போலத் தன்னை இவ்வளவு கம்பீரமாக நடத்திச் சென்றதில்லை. இங்கிலாந்தில், 1848ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட பெரும் தோல்விக்குப் பிறகு, பாட்டாளி வர்க்கம் மீண்டும் அக்கறையும் ஆர்வமும் அற்றுப் போயிருந்தது. கடைசியில் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் சுரண்டலை வாய் பேசாது ஒப்புக் கொண்டது. இதற்கு விதிவிலக்காக இருந்தவை கூலி உயர்வுக்காகத் தொழிற்சங்கங்கள் நடத்திய தனித்தனிப் போராட்டங்கள்தாம்" - Friedrich Engels to Eduard Bernstein, 30 November 1881, op. cit., pp. 152-3.

தேர்தல் முடிவுகள் ஜென்னி ஃபான் வெஸ்ட்பாலெனுக்கும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தந்தன. ஆனால், அது அவருடைய கடைசி மகிழ்ச்சிகளில் ஒன்றாக அமைந்துவிட்டது. ஏனெனில் அடுத்து வந்த வாரங்களில் அவரது நிலைமை கொடுமானதாகியது. அவருக்குக் கொஞ்சம் மாற்றம் தேவை என்று மருத்துவர் டோன்கின் கூறினார். அதாவது எலியனாரும் இதர உதவியாளர்களும் அவரைப் படுக்கையிலிருந்து போர்வையோடு தூக்கி, நாற்காலிப் படுக்கைக்கும் பிறகு மீண்டும் படுக்கைக்கும் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.⁷⁰ கடுமையான வலியினால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அவருக்கு மார்ஃபின் மயக்க மருந்து நிறையக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னாளில் எலியனார் நினைவுகூர்ந்தார்:

தாயார் பெரிய அறையில் படுத்திருந்தார். அதற்குப் பின்னால் இருந்த சிறிய அறையில் மூர் இருந்தார்[...] எனது தாயாரின் அறைக்குள் செல்வதற்கு வேண்டிய தைரியத்தை அவர் வரவழைத்துக் கொண்ட அந்தக் காலை நேரத்தை என்னால் ஒருபோதும் மறக்க முடியாது. அவர்கள் ஒன்றாக இருந்த அந்தச் சமயத்தில் மீண்டும் இளம்பருவத்தினரானார்கள் - எனது தாயார் காதலிக்கும் இளம் பெண்ணாக, அவர் காதலிக்கும் இளைஞராக. அவர்கள் வாழ்க்கையின் நுழைவாயிலில் நின்று கொண்டிருப்பவர்களாக இருந்தனரே தவிர, நோயால் குலைக்கப்பட்ட வயோதிகராகவோ, வயதான பெண்ணாகவோ, ஒருவரை விட்டு ஒருவர் நிரந்தரமாக பிரியப் போகிறவர்களாகவோ இருக்கவில்லை.⁷¹

மார்க்ஸின் அருகில் இருந்து, அவருடைய இன்னல்களையும் அரசியல் வேட்கையையும் பகிர்ந்துகொண்டிருந்த ஜென்னி ஃபான் வெஸ்ட்பாலென் ஈரல் புற்றுநோயின் காரணமாக 1881 டிசம்பர் 2இல் உயிர் துறந்தார். அது மார்க்ஸுக்கு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு. தமது பதினெட்டு வயதில் ஜென்னியைச் சந்தித்து காதல்வயப்பட்ட 1836 ஆண்டு முதல் ஜென்னி இறந்த நாள் வரை பார்த்தால் முதல்

70. Quoted in Kapp, Eleanor Marx: Family Life 1855-1883, op. cit., p. 219.

71. Ibid., pp. 219-20. தாமும் தமது மனைவியும் அடுத்தடுத்த இரண்டு அறைகளில் இருந்தபோதிலும் தமது 'மனைவியின் கடைசி 6 வாரங்களில் 3 வாரங்களில் தான் அவரைத் தம்மால் பார்க்க முடிந்தது' எவ்வளவு மோசமான விஷயம் என்று டேனியல்ஸனுக்கு மார்க்ஸ் எழுதினார் - Karl Marx to Nikolai Danielson, 13 December 1881, in MECW, vol. 46, p. 160.

முறையாக தன்னந்தனியராக விடப்பட்டு, தமது 'மாபெரும் பொக்கிஷத்தை',⁷² 'வாழ்வின் நினைவுகளில் மகத்தானவற்றை, மிக இனிமையானவற்றை தட்டியெழுப்புகின்ற முகத்தை' இழந்த அவரால், தமது உடல்நிலை மேலும் மோசமடைவதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, மனைவியின் இறுதிச் சடங்கில் கலந்து கொள்ளக்கூட முடியவில்லை. மகள் ஜென்னிக்கு எழுதிய கடிதத்தில், 'மருத்துவரின் கட்டளையை மீற முடியவில்லை' என்று துயரத்துடன் கூறினார். தமது மனைவி இறப்பதற்குச் சற்று நேரத்திற்கு முன், அவரைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த செவிலியிடம் புறக்கணிக்கப்பட்ட சில சம்பிரதாயங்கள் பற்றித் கூறிய கடைசி வார்த்தைகளைப் பற்றி மார்க்ஸ் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார். 'நாங்கள் வெளித்தோற்றத்துக்காக எதையும் செய்பவர்கள் அல்லர்'⁷³ என்பதுதான் அந்தச் சொற்கள். ஆயினும், 'சொற்களில் வருணிக்க இயலாத ஈர நெஞ்சமும் அர்ப்பணிப்பும் கொண்டிருந்த'வர்⁷⁴ என்று எலியனாரால் சொல்லப்பட்ட எங்கெல்லம் இறுதிச் சடங்கில் கலந்து கொண்டார். மார்க்ஸின் மனைவி புதைக்கப்பட்ட இடத்தினருகே ஆற்றிய சொற்பொழிவில் கூறினார்: 'பிறரை மகிழ்விப்பதுதான் தமக்குக் கிடைக்கும் மிகப் பெரிய மகிழ்ச்சி என்று கருதிய பெண்மணி என்று நாம் யாரையாவது குறிப்பிட விரும்பினால் அந்த பெண்மணி இவராகத்தான் இருக்க முடியும்'.⁷⁵

நெஞ்சைத் திருகியெடுக்கும் இந்த இழப்பு ஏற்படுத்திய வேதனையுடன் உடல்ரீதியான துன்பங்களும் மார்க்ஸுடன் சேர்ந்து கொண்டன. அவருக்குத் தரப்பட்ட மருத்துவ சிகிச்சை வலிமிக்கதாக இருந்தபோதிலும் கடின சித்தத்துடன் அதை எதிர்கொண்டார். மகள் ஜென்னிக்கு எழுதினார்:

எனது மார்பு, கழுத்து முதலியவற்றில் அயோடினைப் பூச வேண்டியுள்ளது. அதை முறையாக திரும்பத் திரும்பச் செய்தால், தோலில் ஓரளவு அலுப்பூட்டுகிற, வலி தருகின்ற வீக்கம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, உடல்நிலை தேறி வருகையில் (குறைவான இருமல் தவிர உடல் நிலை முழுமையாகத் தேறிவிட்டது), மார்புச்

72. Karl Marx to Jenny Marx, 15 December 1863, in MECW, vol. 41, p. 499. ஜென்னி ஃபான் வெஸ்ட்ஃபாலெனின் வாழ்க்கை, மார்க்ஸுடனான அவரது உறவு ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்ள: Mary Gabriel, *Love and Capital*. New York: Little, Brown and Company, 2011; Luise Dornemann, *Jenny Marx: Der Lebensweg einer Sozialistin*. Berlin: Dietz, 1971; Heinz Frederick Peters, *Red Jenny: A Life with Karl Marx*. New York: St. Martin's, 1986.

73. Karl Marx to Jenny Longuet, 7 December 1881, in MECW, vol. 46, p. 156.

74. Kapp, *Eleanor Marx: Family Life 1855-1883*, op. cit., p. 219.

75. Ibid., p. 221

சளி நோய் மீண்டும் வருவதைத் தடுப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் இந்த சிகிச்சை இந்தத் தருணத்தில்தான் எனக்கு அருமையான சேவை செய்து கொண்டிருக்கிறது. மன வேதனையைப் போக்கக்கூடிய ஆற்றல் மிகுந்த மாற்று மருந்து உடல் வலி ஒன்றுதான். ஒருபுறம் உலகத்தின் முடிவையும் மறுபுறம் அதனை எதிர்கொள்ளும் வகையாக கடுமையான பல்வலியால் அவதிப்படும் மனிதனையும் நிறுத்திப் பார்*.⁷⁶

தமது நண்பரும் ரஷியப் பொருளாதார அறிஞருமான நிக்கோலாய் டேனியெல்ஸனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கூறியது போல, 'இந்த மோசமான உலகை விட்டு நீங்குவதற்கு' மிக அருகாமையில் இருப்பதாகக் கூறும் அளவுக்கு ஒரு கட்டத்தில் அவரது உடல்நிலை நிச்சயமற்றதாக இருந்தது.⁷⁷ 'தென் பிரான்ஸுக்கு, அல்ஜீரியாவுக்கும் கூட என்னை அனுப்ப மருத்துவர்கள் விரும்புகின்றனர்' என்றும் அக்கடிதத்தில் கூறினார். வாரக்கணக்கில் படுக்கையிலேயே கிடக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட அவர், லோர்கெவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தாம் 'வீட்டுக்குள் அடைக்கப்பட்டிருப்ப'தாகவும் தமது 'உடல் ஆரோக்கியத்தை மீட்பதற்கான திட்டங்கள் மீது கணிசமான நேரத்தை விரயம் செய்து கொண்டிருப்பதாகவும்' கூறினார்.⁷⁸

இவையனைத்தும் ஒருபுறம் இருந்தாலும், 1881ஆம் ஆண்டு இலையுதிர் காலத்திலிருந்து 1882ஆம் ஆண்டுப் பனிக்காலம் வரை, அவரது அறிவாற்றல்களின் பெரும்பகுதி வரலாற்று ஆய்வுகளுக்கே செலவிடப்பட்டன. கி.மு.முதல் நூற்றாண்டின் முக்கிய நிகழ்வுகளுக்கான காரணங்களையும் அவற்றின் முக்கிய அம்சங்களையும் சுருக்கமாகத் தொகுத்து, விளக்கக்குறிப்புகளுடன் கூடிய வருடாந்திரப் பட்டியலைத் தயாரிக்கத் தொடங்கினார். 1879ஆம் ஆண்டு இலையுதிர் காலத்துக்கும் 1880ஆம் ஆண்டுக் கோடை காலத்துக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில், இராபர்ட் ஸ்வெல்லின் (Robert Swell:1845-1925) *இந்தியாவைப் பற்றிய பகுப்பாய்வு வரலாறு* (The Analytical History of India)⁷⁹ என்னும் நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு *இந்திய வரலாறு பற்றிய*

* கடைசி வாக்கியத்தின் பொருள்: அந்த மனிதன் உலகத்தின் முடிவைக் கண்டு அஞ்சுவதைக் காட்டிலும் பல் வலி போனால் போதும் என்றுதான் நினைப்பான்.

76. Karl Marx to Jenny Longuet, 7 December 1881, in MECW, vol. 46, p. 156.

77. Karl Marx to Nikolai Danielson, 13 December 1881, in MECW, vol. 46, p. 160.

78. KarlMarx to Friedrich Sorge, 15 December 1981, in MECW, vol. 46, p. 162.

79. இந்தக் கையெழுத்துப் படிகளின் (அச்சடிக்கப்பட்ட) மிக அண்மையப் பதிப்பு: Karl Marx, *Notes on Indian History*. Honolulu: University Press of the Pacific, 2001.

குறிப்புகள்(664-1858)' [Notes on Indian History (664-1858)] என்பதை எழுதுவதற்கு மேற்சொன்ன முறையைத்தான் கடைப்பிடித்தார். இப்போதும் கூட அவரது குறிக்கோளாக இருந்தது என்னவென்றால், மனிதகுலத்தின் உண்மையான கடந்தகால வரலாற்றுடன் - உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் மீது மட்டும் கவனத்தைக் குவிக்காமலும், பொருளாதார நிர்ணயவாதமெதற்கும் கட்டுப்படாமலும், நவீன அரசின் வளர்ச்சி என்னும் முக்கிய பிரச்சினை மீது நெருக்கமான கவனம் செலுத்தியும் - தமது கருத்துகளை ஒப்பிட்டு அக்கருத்துகள் சரியானவையா, இல்லையா என்று பரிசோதித்துப் பார்ப்பதுதான்.⁸⁰

காலவரிசைப்படி அவர் தயாரித்த வரலாற்றுக் குறிப்புகளுக்கு மூலாதாரமாக இருந்தவை, அவற்றில் குறிப்பிடப்படாததும் பெரும் முக்கியத்துவம் அற்றவையுமான சில நூல்கள் தவிர, மிக முக்கியமான இரு நூல்களாகும். முதலாவது, இத்தாலிய வரலாற்றாசிரியர் கார்லோ போட்டா (Carlo Botta: 1766-1837) எழுதிய இத்தாலிய மக்கள்களின் வரலாறு (History of the Peoples of Italy [1825]). ஸவோயார்ட் அரசாங்கத்தின்* ஒடுக்குமுறைகளிலிருந்து 1844இல் ஓரின்

80. மைக்கேல் க்ராட்கெ (Michael Krätke) எழுதியுள்ள "Marx und die Weltgeschichte" என்னும் கட்டுரையின் 176ஆம் பக்கத்தில் வாதிடப்படுவன பின்வருமாறு: "மார்க்ஸ் இந்த வரலாற்று இயக்கப்போக்கை, 'வணிகம், வேளாண்மை, சுரங்கத் தொழில், வரி விதிக்கும் முறை, அகக்கட்டுமானம் ஆகிய அனைத்தினதும் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சி' யாகவே புரிந்துகொண்டார். இந்த நோட்டுப் புத்தகங்களில் அவர் குறிப்புகளைத் தொகுத்து வைத்ததற்குக் காரணம் ஓர் அரசியல் தத்துவத்தை உருவாக்குவதற்கு அல்ல; மாறாக, சோசலிச இயக்கத்திற்கு ஓர் உறுதியான சமூக-விஞ்ஞான அடிப்படையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அவரது நீண்டகால நம்பிக்கைதான்" - Michael Krätke, 'Marx und die Weltgeschichte', *Beiträge zur Marx-Engels-Forschung. Neue Folge*, vol. 2014, p.176.

* ஸவோயார்ட் அரசாங்கம் (Savoyard Government): இன்றைய ஐக்கிய இத்தாலியின் பகுதிகளாக உள்ள லார்டினியா, பீட்மோண்ட் ஆகியன ஐரோப்பாவின் மிகப் பழைமையான அரச குடும்பமான ஸவாய் அரச குடும்பத்தின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தன. லார்டினியா-பீட்மோண்ட் ராச்சியம் (Kingdom of Sardinia-Piedmont) என்றழைக்கப்பட்ட அவற்றின் தலைநகரம் ஓரின். நெப்போலியன் போனபார்ட்டின் ஆட்சியின் கீழிருந்த பிரெஞ்சுக் குடியரசுக்கு எதிராக அணிதிரண்ட அரசுகளில் லார்டினியா- பீட்மோண்ட் அரசுமொன்று. ஆனால் அது 1792இல் நெப்போலியன் போனபார்ட்டின் படைகளால் தோற்கடிக்கப்பட்டதையடுத்து, 1796இல் ஏற்பட்ட பாரிஸ் ஒப்பந்தத்தின்படி, லார்டினிய மன்னர் பீட்மோண்ட்லிருந்து லார்டினியாவுக்குச் செல்ல வேண்டியவரானார். அந்த ஒப்பந்தம், பீட்மோண்ட் பகுதிக்குள் சுதந்திரமாகச் சென்று வருவதற்கான உரிமையை பிரெஞ்சுப் படைகளுக்குத் தந்தன. 1814இல் பிரெஞ்சுக் குடியரசுக்கு எதிராக அணிதிரண்ட ஐரோப்பிய அரசுகளால் நெப்போலியன் போனபார்ட் தோற்கடிக்கப்பட்டார். அதனையடுத்து

நகரத்திலிருந்து தப்பிச் சென்று, நெப்போலியன் போனபார்ட் போரில் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின்னரே பீட்மோண்டுக்குத் திரும்பிவந்த அந்த வரலாற்றாசிரியரின் நூல் மூன்று தொகுதிகளாக முதன் முதலில் பிரெஞ்சு மொழியில்தான் வெளிவந்தது; இரண்டாவது, ஃப்ரீட்ரிஹ் ஷ்ச்லோஸெரால் (Friedrich Schlozer:1776-1881) எழுதப்பட்டதும் பரவலாகப் படிக்கப்பட்டுப் போற்றப்பட்டதுமான ஜெர்மன் மக்களின் உலக வரலாறு (World History of the German People). இந்த இரண்டு நூல்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட பகுதிகளை மார்க்ஸ் நான்கு நோட்டுப் புத்தகங்களில் எழுதி வைத்தார். இந்த நூல்களிலிருந்து எடுத்து எழுதி வைத்த பகுதிகளில் சிற்சில இடங்களில் ஜெர்மன், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகளில் அவர் எழுதிய சிறு விமர்சனப் பகுப்பாய்வுக் கருத்துகளும் இடையிடையே காணப்படுகின்றன.⁸¹

ஆஸ்திரியப் பேரரசின் தலைநகர் வியென்னாவில் கூடிய ஐரோப்பிய அரசுகளின் - நெப்போலியனுக்கு எதிரான பிரதிநிதிகள் அடங்கிய பேராயத்தின் (Vienna Congress) - முடிவுகளின்படி பீட்மோண்ட், ஸ்வாய் அரச குடும்பத்திற்குத் திருப்பித் தரப்பட்டது. 1861இல்தான் இத்தாலியின் பல்வேறு பகுதிகள் ஒன்றிணைந்து ஐக்கிய இத்தாலிய தேசம் உருவானது. இந்த ஐக்கியம் ஏற்படுவதில் முக்கியப் பாத் திரம் வகித்தது ஸார்ட்டினியா- பீட்மோண்ட் அரசாங்கம்.

81. இந்த ஆய்வுகளைப் பற்றி மார்க்ஸ் தமது கடிதங்கள் எதிலும் குறிப்பிடவில்லை. எனவே அவை எந்தக் காலகட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதைத் துல்லியமாகக் கூறுவது கடினம். மேற்சொன்ன நூல்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட பகுதிகளுடன் தமது விளக்கக் குறிப்புகளையும் மார்க்ஸ் நோட்டுப் புத்தகங்களில் எழுதி வைத்த காலகட்டம், '1881ஆம் ஆண்டுப் பிற்பகுதிலிருந்து 1882ஆம் ஆண்டுப் பிற்பகுதி வரையிலானதாகும்' என்று Marx Engels Werke, vol. 19, Dietz, Berlin 1962 நூலின் பதிப்பாசிரியர்கள் அதன் 621-2ஆம் பக்கங்களில் தற்காலிகமாக வரையறுக்கின்றனர் ஆனால், மாக்ஸ் மில்லென் ரூபெல் (Maxmillen Rubel), அவை, 1881ஆம் ஆண்டுப் பிற்பகுதியில் எழுதப்பட்டவை என்பது 'ஐயத்துக்கிடமற்றது' என்று கூறுகிறார் (Marx: Life and Works, Macmillan, London 1980, p. 121. முதல் கருதுகோள் மிகவும் பொதுப்படையானது. ஆனால், இரண்டாவது கருதுகோளும் கூடத் துல்லியமானதாகத் தோன்றவில்லை. ஏனெனில், இந்தப் பணியில் பெரும்பகுதியை 1881ஆம் ஆண்டிலேயே செய்து முடித்திருந்த மார்க்ஸ், 1882ஆம் ஆண்டின் சில கட்டங்களில் அதனைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டிருக்கக்கூடும். கையெழுத்துப்படிக்களில் அடிக்கோடுகள் இடுவதற்கு மார்க்ஸ் வெவ்வேறு பாணிகளைக் கையாண்டிருப்பதைக் கொண்டும், மகன் எலியனாருக்கு 1882டிசம்பர் 23இல் அவர் எழுதிய கடிதத்தைக் கொண்டும் (முடிவுரையிலுள்ள அடிக்குறிப்பு 1ஐப் பார்க்கவும்) நம்மால் இந்த ஊகத்தைச் செய்ய முடியும். எனவே, இந்த நோட்டுப்புத்தகங்களில் (ISH Marx-Engels Papers B 157, B 158, B 159, B 160) மேற்சொன்னவற்றை எழுதி வைக்கும் பணி, மார்க்ஸின் கடைசி பதினெட்டு மாதங்களில் அவர் அறிவுச்செயல்பாட்டை மேற்கொண்ட இரண்டு காலகட்டங்களை மட்டும் சேர்ந்தது என்று வாதிட முடியும். இந்தப் பதினெட்டு மாதங்களில் (1881 ஆம் ஆண்டு இலையுதிர் காலத்திலிருந்து 1882 பிப்ரவரி 9 வரையிலான ஒரு காலகட்டம்; 1882 அக்டோபர் தொடக்கத்திலிருந்து 1883 ஜனவரி 12 வரையிலான இன்னொரு காலகட்டம்)

இந்த நான்கு நோட்டுப் புத்தகங்களில் முதல் நோட்டுப் புத்தகத்தில் 143 பக்கங்களில் கி.மு.91 முதல் கி.பி.1370 வரையிலான காலகட்டத்தில் நிகழ்ந்த முக்கியமான நிகழ்வுகளிற் சிலவற்றை, கால வரிசைப்படுத்தி எழுதியுள்ளார். பண்டைய ரோமப் பேரரசிலிருந்து தொடங்கி, அந்தப் பேரரசின் வீழ்ச்சி, சார்ல்மான் அரசனின் (Charlemagne: 742-814)* வரலாற்று முக்கியத்துவம், பைலாண்டியப் பேரரசின்#

அவர் இலண்டனிலிருந்து வைய்ட் தீவுக்கும், வைய்ட் தீவிலிருந்து இலண்டனுக்குமாகச் சென்று கொண்டிருந்தார். எனினும், பிரான்ஸ், அல்ஜீரியா, ஸ்விட்சர்லாந்து ஆகியவற்றில் 1882ஆம் ஆண்டின் எட்டு மாதகாலத்தைக் கழித்த போது, காலவரிசைப்படியான வரலாற்றுக் குறிப்புப் பட்டியல் தயாரிக்கும் பணியை அவர் மேற்கொள்ளவில்லை என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்.

* சார்ல்மான் (Charlemagne: 742-814) : மகா சார்லெஸ் மன்னர் என்றும் அழைக்கப்பட்ட இவர், ஜெர்மானியப் பழங்குடிகளின் (ஃப்ராங்குகள்) அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். மத்திய காலத்தின் முற்பகுதியில் மேற்கு ஐரோப்பாவின் பெரும்பாலான பகுதிகளை ஒன்றிணைத்துத் தமது ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்தவர். நவீனகால பிரெஞ்சு, ஜெர்மானிய தேசங்கள் உருவாவதற்கான அடிப்படைகளை உருவாக்கியவர். கி.பி.768இல் ஃப்ராங்க் அரியணையேறிய அவர், 774இல் இத்தாலியின் அரசராகவும் பதவியேற்றுக் கொண்டார். கி.பி.800ஆம் ஆண்டிலிருந்து அவர் புனித ரோமப் பேரரசராகக் கருதப்பட்டார்(இதற்கு முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன், மேற்கு ரோமப் பேரரசு வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது). மத்திய கால ஐரோப்பாவில் மதரீதியான செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்த போப்புகளின் உதவி எதனையும் பெறாமலேயே தனது இராச்சியத்தை விரிவுபடுத்தியிருந்த போதிலும், அவருக்குத் தெய்விக அம்சம் இருப்பதாக போப் அறிவித்ததால், அவருடைய செல்வாக்குப் பெருகியது. அவரும் தம் பங்குக்கு போப்புகளுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கினார். இத்தாலியின் லம்பார்ட் பகுதியில் ஆட்சி செய்தவர்களை அகற்றினார். ஸ்பெயினில் முஸ்லிம்களின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த பிரதேசங்கள் மீது படையெடுத்தார். ஐரோப்பாவிலிருந்த லாக்ஸன் இனத்தினரை பலவந்தமாக கிறிஸ்தவ மத மாற்றத்துக்கு உட்படுத்தினார். அப்படி மாற மறுத்த லாக்ஸோனியர்களில் 4500 பேர் ஜெர்மனியிலுள்ள வெர்டென் என்னும் நகரத்தில் சார்ல்மான்னின் படைகளால் கொலை செய்யப்பட்டனர். கி.பி.800ஆம் ஆண்டு வாட்டிகனிலுள்ள கிறிஸ்தவ ஆலயமொன்றில் போப் மூன்றாம் லியோ, சார்ல்மான்னுக்கு ரோமானியர்களின் பேரரசர் (Emperor of Romans) என்னும் பட்டத்தை வழங்கி கிரீடம் அணிவித்தார். ஜெர்மானிய மன்னரான இரண்டாம் பிரான்ஸில் மட்டுமின்றி, பிற ஜெர்மானிய, பிரெஞ்சு முடிமன்னர்களும் தங்களை சார்ல்மான்னின் வழித்தோன்றல்கள் என்றே அழைத்துக் கொண்டனர்.

பைலாண்டியப் பேரரசு: கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து மத்தியகாலம் வரை ஐரோப்பாவில் கிழக்கு முகமாக விரிவடைந்துவந்த ரோமப் பேரரசுதான், பின்னாளில் பைஜாண்டியப் பேரரசு என்றும், கிழக்கு ரோமப் பேரரசு என்றும் அழைக்கப்பட்டது. கான்ஸ்டாண்டிநோபிளை (இன்றைய இஸ்தான்புல்) தலைநகரமாகக் கொண்டிருந்த பைஜாண்டியப் பேரரசு, மேற்கு ரோமானியப் பேரரசு கி.பி.ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் சிதைந்தொழிந்த பிறகும், வெற்றிகளையும் தோல்விகளையும் மாறி மாறிக் கண்டு, ஏறத்தாழ ஆயிரம் ஆண்டுகள் நீடித்து, ஆப்பிரிக்க, அரபுப் பகுதிகள் சிலவற்றையும் தனது ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்து, கடைசியில் 1453இல் ஓட்டோமான் துருக்கியர்களிடம் வீழ்ந்தது.

பாத்திரம், இத்தாலியக் கடல்வணிகக் குடியரசுகள்*, நிலப்பிரபுத்துவத்தின் வளர்ச்சி, சிலுவைப் போர்கள்*, பாக்தாதினும் மோஸுலினும் இருந்த காஃலிப் அரசுகள்** ஆகியவற்றைப் பரிசீலிக்கிறார். கி.பி.1308ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1405ஆம் ஆண்டு வரையிலான

÷ இத்தாலியக் கடல்வணிகக் குடியரசுகள் (Italian Maritime Republics): மத்திய காலத்தில் (கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 13ஆம் நூற்றாண்டு வரை) இத்தாலியில் மத்தியதரைக் கடலோரம் இருந்த நகரக் குடியரசுகள். இவை ஒவ்வொன்றும், தனது பாதுகாப்புக்காகவும், மத்தியத்தரைக்கடலினூடாக வாணிபத் தொடரமைப்புகளை உருவாக்கிக் கொள்வதற்காகவும் சொந்தக் கப்பல்களைக் கட்டின. இது சிலுவைப் போர்களில் அந்த நகர அரசுகள் முக்கியப் பாத்திரம் வகிக்க வழி கோலியது.

* சிலுவைப் போர்கள் (Crusades): போப்புகளில் ஒப்புதலுடன் கி.பி.1096 முதல் கி.பி.1487வரை மேற்கொள்ளப்பட்ட இராணுவப் படையெடுப்புகள். 1054இல் ரோமக் கத்தோலிக்க மதம், கிழக்கு ஆர்த்தடாக்ஸ் கிறிஸ்தவ மதம் என்றும் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவம் பிளவுபட்டிருந்தது. கிழக்கு ஆர்த்தடாக்ஸ் மதத்தின் தலைமை பீடமாக பைஜாண்டியப் பேரரசு இருந்தது. பைஜாண்டியப் பேரரசின் பகுதியான அனாடோலியாவில் பெருந்திரளாகக் குடியேறிக் கொண்டிருக்கும் துருக்கியர்களை முறியடிக்க இராணுவ உதவிகள் செய்யுமாறு 1095இல் பைஜாண்டியப் பேரரசர் அலெக்ஸியோஸ், அப்போதைய போப்பான இரண்டாம் அர்பேளிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தார். போப் இரண்டாம் அர்பேன், துருக்கியர்களுடனான மோதலில் பைஜாண்டியப் பேரரசருக்கு உதவுமாறு ஐரோப்பாவிலுள்ள கத்தோலிக்கர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். கிறிஸ்தவர்களின் புனித பூமி என்று சொல்லப்படும் ஜெருசலேம் உள்ளிட்ட நகரங்கள் அப்போது முஸ்லிம்களின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்ததால், அவற்றை அவர்களிடமிருந்து விடுவித்து கிறிஸ்தவ ஆட்சியாளர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று அவர் கூறினாலும், ரோமன் கத்தோலிக்கம், கிழக்கு ஆர்த்தடாக்ஸ் கிறிஸ்தவம் என இரண்டாகப் பிரிந்துவிட்ட கத்தோலிக்க மதப் பிரிவுகளை ஒன்றிணைப்பதும், ஒன்றிணைந்த திருச்சபைகளுக்குத் தாமே தலைவராவதும் தான் போப்பின் நோக்கமாக இருந்தது. முஸ்லிம்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த கிறிஸ்தவ புனித பூமியை மீட்பதன் மூலம் தெய்வீக அருளைப் பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஆயிரக்கணக்கான ஐரோப்பிய உழவர்களிடம் உருவாக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக அவர்களும் ஐரோப்பிய மன்னர்களின் படைகளில் சேர்ந்தனர். ஆனால், ஐரோப்பிய நிலப்பிரபுத்துவ மன்னர்கள், பிரபுக்கள் ஆகியோரின் நோக்கம், புதிய நிலப்பகுதிகளைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வருவதும், அங்குள்ள செல்வங்களைக் கொள்ளையடிப்பதும் தான். ஆக, சிலுவைப் போர்கள் என்பன, கிறிஸ்தவ நெறிகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக அன்றி, பிற நாடுகளைக் கொள்ளையடிக்கும் போர்களாகவும், கணக்கிட முடியாத உயிர், உடைமை இழப்புகளை ஏற்படுத்தக் கூடியனவாகவும் இருந்தன.

* * பாக்தாதினும் மோஸுலினும் இருந்த காஃலிப் அரசுகள் : பல்வேறு வகையில் முகமது நபியின் உறவினர்களாக இருந்த குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இஸ்லாம் வளர்ச்சியடைந்த காலகட்டத்தில் இஸ்லாமிய ஆட்சியை (காலிஃப் அரசு என்றழைக்கப்படும் ஆட்சியை) நிலைநிறுத்த முனைந்தனர். அவர்களில் ஒரு சாரார் 8ஆம் நூற்றாண்டில் பக்தாத் நகரில் ஆட்சியமைக்க வந்தனர். இந்த ஆட்சி மேலும் கிழக்காகப் பரவி இன்றைய சிரியாவில் உள்ள மோசுல் உள்ளிட்ட பிராந்தியங்களையும் தனது ஆளுகையின் கீழ்க் கொண்டு வந்தது. "அபாசித்" வம்சத்தினரால் அமைக்கப்பட்ட இந்த ஆட்சியில் பக்தாத், மோசுல் நகரங்கள் ஆட்சியாளர்களின் பெருமையையும் அவர்களின் சாதனைகளையும் பேசும் முக்கிய நகரங்களாக அமைந்தன.

காலகட்டத்தைப் பற்றிய 145 பக்கக் குறிப்புகளில் முக்கியமான விஷயங்களாக இருப்பவை பதினான்காம், பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் இத்தாலியில் ஏற்பட்ட பொருளாதார முன்னேற்றங்கள், ஜெர்மனியில் இருந்த அரசியல், பொருளாதார நிலைமை ஆகியன வாகும்.⁸² மூன்றாவது நோட்டுப் புத்தகத்திலுள்ள, கி.பி.1470 முதல் 1560 வரையிலான காலகட்டத்தைப் பற்றிய 141 பக்கக் குறிப்புகள் பிரான்ஸுக்கும் ஸ்பெயினுக்கும் நடந்த மோதல், ஜிரோலாமோ ஸவோனாரோலா(Girolamo Savonarola:1452-1498)வின் காலத்திலிருந்த ஓப்ளோரைன்டன் குடியரசு*, மார்ட்டின் லூதர் (Martin Luther:1483-

82 Marx und die Weltgeschichte” என்னும் கட்டுரையில் மார்க்ஸின் நோட்டுப்புத்தகங்களை மிகச் சிறப்பாக மறுவகைப்படுத்திக் காட்டும் க்ராட்கே கூறுகிறார்: ‘பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இத்தாலிய நகர-அரசில் ஏற்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சியில்தான் மார்க்ஸ் நவீன முதலாளித்துவத்தின் தொடக்கங்களைக் காண்கிறார்’ - Michael Krätke, ‘Marx und die Weltgeschichte’, Beiträge zur Marx-Engels-Forschung. Neue Folge, vol. 2014.,p.162.

* ஜிரோலாமோ ஸவோனாரோலா (Girolamo Savonarola:1452-1498)வின் காலத்திலிருந்த ஓப்ளோரைன்டன் குடியரசு: மெடிச்சி இல்லம் (House of Medici) என்பது, தலைமுறை தலைமுறையாக இத்தாலியில் வங்கித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களைக் குறிக்கும். இத்தாலியின் டுல்கன் பகுதியிலிருந்து வந்த அவர்கள் தங்களை அரச வம்சத்தின் நிலைக்கு உயர்த்திக் கொண்டார்கள். பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் இத்தாலியின் ஓப்ளோரைன்டைன் நகரில் அவர்கள் ஐரோப்பாவின் மிகப் பெரும் வங்கியான ‘மெடிச்சி வங்கி’யை நிறுவினார்கள். அவர்கள் அரசியல் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்தாலும், அதிகாரபூர்வமாகத் தங்களை அந்த நகரத்தின் குடிமக்கள் என்றே அழைத்துக் கொண்டார்கள். இத்தாலியில், குறிப்பாக ஓப்ளோரைன்டைன் நகரில் மறுமலர்ச்சிக் கலை, மனிதர்களை மையப்படுத்தும் தத்துவக் கண்ணோட்டம் ஆகியன வளர்வதற்கான சூழ்நிலைமைகளை உருவாக்கினார்கள். ஸவானாரோலா (கி.பி.1452-1498), கத்தோலிக்க மதத்தின் பிரிவான டொமினிகன் பிரிவைச் சேர்ந்த பாத்திரி (friar). அவர் கத்தோலிக்கப் பாத்திரியார்களிடையே நிலவிய ஒழுக்கக்கேடு, ஊழல் ஆகியவற்றையும் ஏழைகள் சுரண்டப்படுவதையும் கண்டனம் செய்தவர். அதேவேளை, மதச்சார்பற்ற சிந்தனை, மதச்சார்பற்ற கலை ஆகியவற்றை ஒழித்துக்கட்டவும் முனைந்தவர். விவிலியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதைப் போன்ற பெருவெள்ளம் வரப் போகின்றது, மக்களின் குடியரசு வரப்போகிறது. ப்ளோரைன்டைன் புதிய ஜெனூசலேமாகப் போகின்றது என்ற ‘தீர்க்கதரிசன’க் கூற்றுகளை அவர் மக்களிடையே பரப்பி வந்தார். பிரெஞ்சு மன்னன் ஏழாம் சார்லஸ், ஓப்ளோரைன்டைனைக் கைப்பற்றப் படைவலுத்து வந்த போது, அவனிடம் சமரசப் பேச்சு வார்த்தை தொடங்கிய அவர், ஓப்ளோரைன்டைன் மக்களே மெடிச்சி குடும்பத்தினரை ஆட்சியிலிருந்து அகற்றும்படி செய்தார். புலனொறுத்தல் கொள்கையை முன்னிறுத்திய அவர், மக்கள் மிக எளிய, இன்ப நுகர்ச்சி தவிர்த்த வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினார். பிரெஞ்சு மன்னனுக்கு எதிராக அமைக்கப்பட்ட ‘புனிதக் கூட்டணி’யில் ஓப்ளோரைன்டைன் மக்களும் சேர வேண்டும் என்று அன்றைய போப் விடுத்த அறைகூவலை ஏற்க மறுத்து, இளைஞர்களின் ஆதரவுடன் ‘மக்கள் குடியரசை’ நிறுவினார். தமது கொள்கைகளுக்கு ஆதரவு திரட்டும் பொருட்டு, ஊர்வலங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள் முதலியவற்றை நிகழ்த்தினார். ஆனால், அவருக்கு போட்டியாக வந்த இன்னொரு பாத்திரி, ஸவானாரோலாவுக்கு உண்மையிலேயே

1546) நடத்திய புரொடெஸ்டெண்ட் சீர்திருத்தம் ஆகியனவற்றைப் பற்றியவையாகும். கடைசி (நான்காவது) நோட்டுப் புத்தகத்திலுள்ள 117 பக்கக் குறிப்புகள் கி.பி.1577 முதல் 1648 வரையிலான கால கட்டத்தில் ஐரோப்பாவில் நடந்த ஏராளமான மதச் சண்டைகளைப் பற்றியனவாகும்.⁸³

போட்டா, ஷ்லோஸ்ஸெர் ஆகியோரின் நூல்களிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளைத் தமது விளக்கக்குறிப்புகளுடன் மார்க்ஸ் நான்கு நோட்டுப்புத்தகங்களை நிரப்பிய அதே பாணியில், அந்த நூலாசிரியர்களின் சமகாலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எனக் கருதப்பட்ட, அதே வரலாற்று ஆராய்ச்சியுடன் தொடர்புடையவர்களின் வேறு இரு நூல்களிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்ட பகுதிகளையும் தமது விளக்கக் குறிப்புகளுடனும் விமர்சனப் பகுப்பாய்வுக் கருத்துகளுடன் இன்னொரு நோட்டுப்புத்தகத்தில் எழுதிவைத்தார். அந்த நூல்கள் பின்வருமாறு: கினோ காப்பினியின் (Gino Cappini:1792-1876) ஃப்ளோரென்ஸ் குடியரசின் வரலாறு (History of the Republic of Florence [1875]); இது 1135 முதல் 1433 ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலகட்டத்தை உள்ளடக்குகிறது; ஜான் க்ரீன் (John Green:1837-1883) எழுதிய ஆங்கிலேய மக்களைப் பற்றிய வரலாறு (The History of the English People [1877]). இந்த நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு 449 முதல் 1485 வரையிலான காலகட்டத்தைப் பற்றி மார்க்ஸ் எழுதிய குறிப்புகளும் மேற்சொன்ன நோட்டுப் புத்தகத்தில் அடங்குகின்றன. மார்க்ஸின் உடல்நிலையில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களின் காரணமாக, அவரால் தொடர்ந்து இந்த வரலாற்று ஆராய்ச்சிப் பணியில் ஈடுபட முடியவில்லை. ஜெர்மானியப் பகுதிகளில் நடந்து வந்த 30ஆண்டுப்

தெய்வீக சக்தி இருக்கிறதா என்பதை சோதித்துப் பார்க்க, அவர் தீக்குளிக்க வேண்டும் என்ற அறைகூவலை விடுத்தார். ஆனால், ஸவானோரோலாவால் அதைச் செய்ய முடியாமல் போனதால், மக்கள் அவருக்கு எதிராகத் திரும்பினர். போப்பால் மதவிலக்கு செய்யப்பட்ட அவரும் அவரது சக பாதிரிகள் இருவரும் பின்னர் தூக்கிலிடப்பட்டனர்.

83. இந்த நான்கு நோட்டுப் புத்தகங்களிலுள்ள அட்டைகள் மீது காணப்படும் தலைப்புகள், தமது நண்பர் விட்டுச்சென்றவற்றைப் பார்த்தறிந்து கொண்டிருந்தபோது, எங்கெல்லும் கொடுத்தவையாகும். அவை பின்வருமாறு: காலவரிசைப்படி தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நூல் பகுதிகள். I: கி.பி.96 முதல் கி.பி.1320வரை; II. கி.பி.1330 முதல் கி.பி.1470 வரை; III.கி.பி.1470 முதல் கி.பி.1580வரை; IV.கி.பி.1580 முதல் கி.பி.1648 வரை. இந்தக் கையெழுத்துப் படிக்களில் இதுவரை பிரசுரிக்கப்பட்டவை நான்காவது நோட்டுப் புத்தகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு நீண்ட பகுதி மட்டுமே. காண்க: Karl Marx and Friedrich Engels, *Über Deutschland und die deutsche Arbeiterbewegung*, Dietz, Berlin 1953, pp. 285-516.

போருக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்த வெஸ்ட்ஃபாலியா சமாதானம்* ஏற்பட்ட 1648ஆம் ஆண்டு வரையிலான வரலாற்று நிகழ்வுகளைப் பற்றிய குறிப்புகளைக் காலவரிசைப்படி எழுதிவைத்தார்.

மார்க்ஸின் உடல்நிலை தேறியவுடன், ‘மீண்டும் ப்ளூரஸி நோய்வாய்ப்படும் அபாயத்தை’ தவிர்ப்பதற்காக,⁸⁴ சாத்தியமானவை அனைத்தையும் அவர் செய்ய வேண்டியிருந்தது. இலண்டனை ஒப்பிடுகையில் குளிர் குறைவாக உள்ள வைய்ட் (Wight) தீவிலுள்ள வென்ட்னோர் நகரத்துக்குத் தமது மகள் எலியனாருடன் சென்றார். அங்கு அவர் ஏற்கெனவே ஓரிரு முறை சென்றிருக்கிறார். அங்குள்ள ‘வெதுவெதுப்பான தட்பவெட்ப நிலையும் ஈரப்பதமற்ற காற்றும் அவரது உடல்நிலையை விரைவில் தேறச் செய்யும்’ என்னும் நம்பிக்கையில் அங்கு மீண்டும் செல்லும்படி அவருக்கு மருத்துவ அறிவுரை கூறப்பட்டது.⁸⁵ அங்கு செல்வதற்கு முன், மகள் ஜென்னிக்கு எழுதினார் : ‘எனது அன்புக் குழந்தாய், நீ தைரியமாகவும் உறுதி தளராமலும் இருப்பதுதான் நீ எனக்குச் செய்யும் சேவை. இன்னும் அதிகமான மகிழ்ச்சிகரமான நாட்களை உன்னோடு கழிப்பேன் என்றும், பாட்டானார் என்னும் முறையில் எனது செயல்பாடுகளைப் பாராட்டத்தக்க வகையில் நிறைவேற்றுவேன் என்றும் நம்புகிறேன்’.⁸⁶

1882ஆம் ஆண்டின் முதல் இரு வாரங்களை அங்கே கழித்தார். அதிக சிரமமின்றி நடைப்பயிற்சி மேற்கொள்ளவும், வானிலையின் தற்போக்கான மாற்றங்களுக்கு ஆட்படாமல் இருக்கவும் மூச்சுக் கருவியொன்றை**, ‘தேவை ஏற்படும்போது’ அவர் மாட்டிக் கொள்ள

* முப்பதாண்டுப் போர்: கத்தோலிக்கப் பதாகையின் கீழ், அந்த மதத்தைக் காப்பாற்றுதல் என்னும் பெயரால் போப், ஸ்பானிய, ஆஸ்திரியப் பேரரசுகள், அன்றைய ஜெர்மன் பகுதிகளைச் சேர்ந்த கத்தோலிக்க இளவரசர்கள் ஆகியோர் புரொடெஸ்டெண்ட் அரசுகளான பொஹிமியா (இன்றைய செக் குடியரசில் உள்ளது), டென்மார்க், ஸ்வீடன், நெதெர்லாண்ட் குடியரசு, ஜெர்மன் பகுதியிலிருந்த புரொடெஸ்டெண்ட் அரசுகள் ஆகியவற்றுக்கு எதிராக ஜெர்மன் பிரதேசத்தை முக்கியப் போர்க்களமாகக் கொண்டு நடத்திய போர். அந்தப் போரின் முதன்மை நோக்கம் கொள்ளையடிப்பதும் நாடு பிடிப்பதுமாகும். முப்பதாண்டுக் காலம் நடந்த அந்தப் போர், வெஸ்ட்ஃபேலியா என்னும் ஜெர்மன் நகரத்தில் பல்வேறு ஆரோப்பிய அரசுகளின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்ட மாநாட்டில் உருவான ஒப்பந்தத்தின்படி முடிவுக்கு வந்தது.

84. Friedrich Engels to Karl Marx, 8 January 1882, in MECW, vol. 46, p. 174

85. Friedrich Engels to Ferdinand Nieuwenhuis, 29 December 1881, in MECW, vol. 46, p. 167.

86. Karl Marx to Jenny Longuet, 17 December 1881, in MECW, vol. 46, p. 131.

** மூச்சுக்கருவி (respirator): உட்கொள்ளும் காற்றின் மாசை நீக்கி, வெதுவெதுப்பாக மூக்கும் வாயும் இருக்கும்படி செய்வதற்காக அணியும் பொருட்டுத் தயாரிக்கப்படும் மெல்லிய வலை மூடி.

வேண்டியதாயிற்று. அது அவருக்கு ‘முகவாய்க்கட்டு’ போலவே தோன்றிற்று.⁸⁷ அந்தக் கடினமான சூழ்நிலைமைகளிலும்கூட மார்க்ஸ் ஒருபோதும் நகைமுரணைக் கைவிடவில்லை. தமது மகள் லாராவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார்: ‘ஜெர்மனியிலுள்ள பூர்ஷ்வா ஏடுகள் எனது இறப்பைப் பற்றியோ, எப்படியிருந்தாலும் அது தவிர்க்க முடியாதபடி நெருங்கிக் கொண்டிருப்பது பற்றியோ ஆவேசமாக அறிவித்துக் கொண்டிருப்பது எனக்கு அதிவேடிக்கையளிப்பதாக உள்ளது’.⁸⁸

எலியனாருடன் மார்க்ஸ் கழித்த நாட்கள் எளிதானவை அல்ல. தமது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளின் சுமையால் அழுத்தப்பட்டிருந்த எலியனார் எதிலும் அமைதி கொள்ளாத மனநிலையால் அவைக் கழிக்கப்பட்டு வந்ததுடன் தனது மன உளைச்சல் மேலும் மோசமான தாகிவிடுமோ என்று பயந்து கொண்டும் இருந்தார். அவர்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் கொண்டிருந்த பாசம் எவ்வளவு பெரியதாக இருந்த போதிலும், ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொள்வது கடினமானதாக இருந்தது. எலியனார் மீது மார்க்ஸ் கோபமும் கவலையும் கொண்டிருந்தார். தமது மகள் எலியனார் சிடுசிடுப்பான, எதிலும் திருப்தி கொள்ளாத பெண் என்று மார்க்ஸுக்குத் தோன்றியது.⁸⁹

அப்போதும் கூட, மார்க்ஸால் அன்றைய முக்கிய அரசியல் நிகழ்வுகளை அவதானிக்கவும் அவற்றுக்கு எதிர்வினை புரியவும் முடிந்தது. ஜெர்மன் அதிபர் (Chancellor), நாடாளுமன்றத்தில் உரையாற்றுகையில், அரசாங்கக் கொள்கையின் மீது ஜெர்மன் தொழிலாளர்களுக்கு இருந்த ஆழமான அவநம்பிக்கையை⁹⁰ அவராலும்கூட அலட்சியப்படுத்தமுடியாமல் போனதைப் பற்றி

87. Karl Marx to Friedrich Engels, 5 January 1882, in MECW, vol. 46, p. 171.

88. Karl Marx to Laura Lafargue, 4 January 1882, in MECW, vol. 46, p. 170.

89. Eleanor Marx to Jenny Longuet, 8 January 1882, in Meier, Olga (ed.) (1982), *The Daughters of Karl Marx: Family Correspondence 1866-1898*. New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1982, p. 145-6. எலியனாருடன் மார்க்ஸ் தங்கியிருந்த நாட்களைப் பற்றிய விவரங்களுக்கு : Kapp, Eleanor Marx: *Family Life 1855-1883*, op. cit., pp. 225-8. ஜனவர் 4 அன்று லாராவுக்கு மார்க்ஸ் எழுதினார் : “எனது சகா சாப்பிடுவதேயில்லை; மன உளைச்சலால் மிகவும் அவதிப்படுகிறாள்; நாள் முழுக்கப் படித்துக்கொண்டும் எழுதிக்கொண்டும் இருக்கிறாள். கடமை உணர்ச்சியின் காரணமாக மட்டுமே என்னோடு தங்கியிருப்பதை, தன்னைத்தானே தியாகம் செய்து கொள்கிறவளைப் போல, பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறாள் போலத் தோன்றுகிறது” - Karl Marx to Laura Lafarge, 4 January 1882, op. cit., p. 169.

90. ஜெர்மன் நாடாளுமன்றத்தின் 1881-82ஆம் ஆண்டு அமர்வில் நடைபெற்ற விவாதங்களின் சுருக்கெழுத்துக் குறிப்புகளைக் காண்க. ஜெர்மனியின் பெரும் தொழில் மையங்களில் தேர்தலில் பிஸ்மார்க்குக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியை அடுத்து அவர் நாடாளுமன்றத்தில் ஆற்றிய உரைதான் இது -The stenographic reports of Reichstag debates, Session of 1881-82, vol. 1, Berlin, 1882, p. 486)

எங்கெல்ஸுக்கு எழுதினார் : ‘ஜெர்மன் நாடாளுமன்றத்தில் பிஸ்மார்க், அரசு சோசலிசம்* என்ற தமது கொள்கையின்மீது ஜெர்மன் தொழிலாளர்கள் ஓரளவுக்குத் தமது அதிருப்தியைத் தெரிவித்துள்ளனர் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது ஜெர்மனியில் மட்டுமல்ல, பொதுவாக வெளி உலகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட, ஒரு பெரும் வெற்றி என்று கருதுகிறேன்’.⁹¹

மார்க்ஸின் மார்க்சிசனி நோய் முற்றிக்கொண்டே போனது. ஆயினும், அவர் இலண்டனுக்குத் திரும்பி வந்ததும், அவரது உடல்நிலை தேறுவதற்கு வேண்டிய மிகச்சிறந்த சூழ்நிலைமைகளை வழங்கக்கூடிய தட்பவெட்ப நிலை பற்றி அவரது குடும்ப உறுப்பினர்கள் மருத்துவர் டோன்கினுடன் நீண்ட விவாதம் நடத்தினர். மார்க்ஸின் உடல்நிலை முழுமையாக சீரடைய வெதுவெதுப்பான இடம் அவசியம்; வையட் தீவு வாசத்தால் ஏதும் பயனில்லை. ஜிப்ரால்ட்ருக்குச் செல்வது இயலாததாகிவிட்டது. ஏனெனில் அந்தப் பிரதேசத்திற்குள் நுழைய மார்க்ஸுக்குக் கடவுச்சீட்டு (passport) தேவை. ஆனால், நாடற்றவரான அவரிடம் கடவுச்சீட்டு ஏதும் இருக்கவில்லை. பிஸ்மார்க்கின் பேரரசுப் பகுதி பனியால் மூடப்பட்டிருந்தது. எப்படியும் அவர் அங்கு செல்வதற்கான தடை இன்னும் இருந்து வந்தது. இத்தாலிக்குச் செல்வதா என்னும் கேள்விக்கே இடமில்லை. ஏனெனில், எங்கெல்ஸ் கூறியதுபோல, ‘உடல்நிலை தேறவேண்டியவர்களைப் பொறுத்தவரை முதல் நிபந்தனை, போலிஸாரின் தொல்லை ஏதும் இல்லாமலிருப்பது தான்’.⁹²

மருத்துவர் டோன்கின், மார்க்ஸின் மருமகன் போல் லஃபார்க் ஆகியோருடன் சேர்ந்து எங்கெல்ஸ், அல்ஜேஸ் நகரத்துக்குச் செல்வதை மார்க்ஸ் ஒப்புக்கொள்ளும்படி செய்தார். அந்தக் காலத்தில்,

* அரசு சோசலிசம் (State Socialism): ஜெர்மனியில், தங்களது வாழ்வாதார உரிமைகளுக்காகவும் வாழ்க்கை மேம்பாட்டுக்காகவும் சோசலிச அமைப்புகளின் கீழ் அணிதிரண்டு போராடிய தொழிலாளர்களை சமாதானப்படுத்தவும், அவர்களது போராட்டத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வரவும் பிஸ்மார்க் கொண்டு வந்த சமூக, பொருளாதார நலத் திட்டங்கள் ‘அரசு சோசலிசம்’ என அழைக்கப்பட்டன.

91. Karl Marx to Frederick Engels on 15 January 1882 in MECW 46, p. 109.

92. “வேறு எந்த இடத்தையும் விட மிகக் குறைவான உத்தரவாதங்களையே இத்தாலி வழங்குகிறது. பிஸ்மார்க்கின் பேரரசும் இத்தகையதுதான் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை” என்று எங்கெல்ஸ் கூறினார்- Friedrich Engels to Eduard Bernstein on 25 January 1882 in MECW 46, pp.186-7. Also see Karl Marx to Pyotr Lavrov on 26 January 1882 in MECW 46, p.184.

பனிக்காலத் தொல்லையிலிருந்து தப்பிக்க வசதியிருந்த ஆங்கிலேயர் களிடையே அல்ஜேஸ் நகரம் நல்ல பெயரெடுத்திருந்தது.⁹³ எலியனார் பின்னாளில் நினைவுகூர்ந்ததைப் போல, இந்த அசாதரணமான பயணத்தை மேற்கொள்ளுமாறு மார்க்ஸைத் தள்ளியது அவரை ஆட்டிப்படைத்துக் கொண்டிருந்த பழைய வெறிதான்: மூலதனம் நூலை எழுதி முடிக்க வேண்டும். எலியனார் கூறினார்:

அவரது பொதுவான உடல்நிலை மோசமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர் சுயநல விரும்பியாக இருந்திருந்தால் வருவது வரட்டும் என்று நடக்க இருப்பவற்றுடன் ஒத்துப் போயிருப்பார். ஆனால் அவரைப் பொறுத்தவரை ஒரு விஷயம் மற்ற எல்லாவற்றையும் விட மேலோங்கி நின்றது: இலட்சியத்தின் மீதான அர்ப்பணிப்பு. அவர் தமது மகத்தான படைப்பு முழுமையடைவதைப் பார்க்க விரும்பினார். அதனால்தான் தமது உடல்நிலை தேறுவதற்காக இன்னொரு பயணத்தை மேற்கொள்ளச் சம்மதித்தார்.⁹⁴

பிப்ரவரி 9ஆம் நாளன்று மத்தியதரைக் கடலோரப் பகுதிக்குப் புறப்பட்டார் மார்க்ஸ். போகும் வழியில், பாரிஸின் புறநகர்ப் பகுதிகளிலொன்றான அர்ஜாந்தியில் வசித்து வந்த அவரது மூத்த மகன் ஜென்னியின் வீட்டில் சில நாட்கள் தங்கினார். அவரது உடல்நிலையில் சிறிதுகூட முன்னேற்றம் ஏற்படாததால், ஒரு வார காலம் கூட அங்கு தங்காமல், மார்ஸை நகரத்துக்குத் தன்னந்தனியாகப் புறப்பட்டார். தம்முடன் கூட வருவது தேவையற்றது என்று எலியனார் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்தார். எங்கெல்லுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார்: ‘இந்த உலகில் எந்த ஒன்றுக்காகவும் குடும்பம் எனும் பலிபீடத்தில் காவு கொடுக்கப்பட்டவளாக, ஒரு கிழவனைப் பராமரிக்க அமர்த்தப்பட்ட “செவிலியாக” அந்தப் பெண் தன்னைக் கருதிக்கொள்வதை நான் விரும்ப மாட்டேன்’.⁹⁵

93. காண்க: Gilbert Badia, ‘Marx en Algérie’, in Karl Marx, *Lettres d’Alger et de la côte d’Azur*. Paris: Le Temps des cerises, 1997, p.17.

94. Eleanor Marx, in Enzensberger (ed.), *Gespräche mit Marx und Engels*, vol. 2, op. cit., pp. 575-6.

95. Karl Marx to Friedrich Engels on 12 January 1882 in MECW 46, p.176. தமது தந்தையுடன் எலியனார் மார்க்ஸுக்கு இருந்த தனிச்சிறப்பான உறவைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு, பின்வரும் அருமையான நூலைக் காண்க: Yvonne Kapp, *Eleanor Marx*, two vols., Lawrence & Wishart, London 1976. இது தவிர, சுஷிச்சி ட்ஸூகி (Chushichi Tsuzuki) எழுதியுள்ள *The Life of Eleanor Marx, 1855-1898: A Socialist Tragedy*, Clarendon Press, Oxford 1967; ஈவா வெய்ஸ்முல்லெர் (Eva Weissweiler) எழுதியுள்ள *Tussy Marx: Das Drama der Vater Tochter*, Kiepenheuer & Witsch, Cologne 2002 ஆகிய நூல்களையும் மிக அண்மையில் வெளிவந்துள்ளதும், ரெய்செல் ஹோம்ஸால் (Rachel Holmes) எழுதப்பட்டுள்ளதுமான *Eleanor Marx: A Life*, Bloomsbury, London 2014 என்ற நூலையும் காண்க.

இரயிலேலேயே பிரான்ஸ் முழுவதையும் கடந்து சென்ற மார்க்ஸ், பிப்ரவரி 17 அன்று மார்க்ஸ் நகரத்திலிருந்த ப்ரொவென்ஸ் என்னும் பெரும் துறைமுகத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார். ஆப்பிரிக்காவுக்குப் புறப்படும் முதல் கப்பலில் பயணம் செய்வதற்கான பயணச்சீட்டை உடனடியாக வாங்கிய மார்க்ஸ்,⁹⁶ அடுத்த நாள், பனிக்காலக் குளிர் காற்று வீசிக்கொண்டிருந்த பிற்பகலில், மற்ற பயணிகளைப் போல 'கியூ' வரிசையில் நின்று கப்பலில் ஏறினார். குளிர்காலத்துக்கான கனமான துணிமணிகளும், மருந்துகளும், ஒரு சில புத்தகங்களும் அடைக்கப்பட்டிருந்த இரண்டு சூட்கேஸ்கள் அவரிடமிருந்தன. எழுபத்து இரண்டு நாட்கள் அவர் தங்கப் போகின்ற அல்ஜேஸ் நகரத்துக்குச் செல்லும் 'சைத்' என்னும் நீராவிக்கப்பல் அன்று மாலை ஐந்து மணிக்குப் புறப்பட்டது. ஐரோப்பாவுக்கு வெளியே மார்க்ஸ் செலவளித்த காலம் அது ஒன்றுதான்.⁹⁷

96. Karl Marx to Friedrich Engels on 17 February 1882 in MECW 46 , p.200. இந்தக் கடிதத்தில் மார்க்ஸ் கூறுகிறார்: 'கடவுச்சீட்டுகளோ, அவை போன்ற விஷயங்களோ வேண்டும் என்ற பிரச்சினையே இங்கு இல்லை. பயணிகளின் பயணச் சீட்டுகளில் அவர்களுக்குச் சூட்டப்பட்ட கிறிஸ்தவப் பெயர்கள், குடும்பத்தில் கொடுக்கப்பட்ட தனிப் பெயர்கள் (surnames) ஆகியன மட்டுமே பதிவு செய்யப்பட்டன'.

97. மார்க்ஸின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியவர்களிடம், மார்க்ஸின் அல்ஜீரியப் பயணம் அதிக கவனத்தை ஈர்க்கவில்லை. அல்ஜேஸ் நகரத்திலேயே பிறந்த ழாக் அட்டலியும்கூட (Jacques Attali), தமது நூலில் (Karl Marx, ou l'Esprit du monde, Librairie Arthème-Fayard, Paris 2005, p. 410) இதற்கு அரைப் பக்கம் மட்டுமே ஒதுக்கியுள்ளார். அல்ஜேஸில் மார்க்ஸ் தங்கியிருந்த நாட்களைப் பற்றிய சில துல்லியமற்ற விவரங்கள் அவரது நூலில் இருந்த போதிலும், 1881 செப்டம்பர் மாதத்திலிருந்து 1883ஆம் ஆண்டு வசந்த காலம் வரை ஓரான் நகரத்தில் நடந்து வந்த கிளர்ச்சியை மார்க்ஸ் அறிந்திருக்கவில்லை என்று கூறுகின்றார். அல்ஜேஸ் நகரத்துக்கு வருகை தந்திருந்த நாட்களில் மார்க்ஸ் நேரடியாகக் கண்ட அனைத்து நிகழ்வுகளையும் மரிலின் வெஸ்பெர் தமது நூலில் மிகத் துல்லியமாகத் தேடிக்கண்டறிந்துள்ளார் (Marx in Algier, Pahl-Rugenstein Nachfolger, Bonn 1995). இது தொடர்பாக பின்வரும் நூல்களையும் காண்க: 1. René Gallissot (ed.), *Marxisme et Algérie*, Union générale d'éditions, Paris 1976; 2. ஜெர்மன் சமூகியல் அறிஞர் ஹான்ஸ் யூர்கென் க்ரைஸ்மான்ஸ்கியின் (Hans Jürgen Krysman) அண்மைக்கால நூலான *Die letzte Reise des Karl Marx*, Westend, Frankfurt am Main 2014. இது அல்ஜேஸில் மார்க்ஸ் கழித்த நாட்களைப் பற்றிய திரைப்படத்திற்கான திரைக்கதையாக எழுதப்பட்டது. ஆனால், நிதி கிடைக்காததால் அந்தத் திரைப்படம் ஒருபோதும் தயாரிக்கப்படவில்லை.

முரின் இறுதிப் பயணம்

1. அல்ஜேஸ் பயணமும் அரபு உலகத்தைப் பற்றிய சிந்தனைகளும்

கடுமையான காற்று வீசிக் கொண்டிருந்த 34 மணி நேரக் கடல் பயணத்துக்குப் பின் மார்க்ஸ் பிப்ரவரி 20ஆம் நாள் தாம் போய்ச் சேரவேண்டிய இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார். மறுநாள் எங்கெல்ஸுக்குக் கடிதம் எழுதினார். ஒரு வாரம் கழித்து நினைவுகூர்ந்தார்: 'பாழாய்ப்போன எனது உடல் குளிரால் முற்றிலும் உறைந்து போயிற்று'. அல்ஜேஸ் நகரத்தின் மேல்-முஸ்தாஃபா மண்டலத்தில் இருந்த ஹோட்டெல்-பென்ஷன் விக்டோரியா என்னும் ஓட்டலில் அற்புதமாக அமைந்திருந்த அறை அவருக்குக் கிடைத்தது. ஒரு பக்கம், துறைமுகக் காட்சியும், மறுபுறம் தொடுவானத்தில் காணப்படும் கபலியா மலைத்தொடர் காட்சியும் அவருக்குக் கிடைத்தன. அது, 'ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா ஆகியவனவற்றின் வியத்தகுக் கலவையைப் புரிந்து கொள்வதற்கு' உதவும் 'மாயாஜாலப் பரந்த காட்சி' என்று எழுதினார்.¹

அல்ஜேஸுக்குப் புதிதாக வந்து சேர்ந்த இந்தப் பன்மொழி அறிஞரின் அடையாளத்தை அறிந்திருந்த ஒரே மனிதர், ஆல்பர் ஃபெமெ (Albert Ferme: 1772-1837) என்பவர்தாம். சார்ல் ஃபூரியெவை (Charles Fourier :1772-1837)* பின்பற்றி வந்த அவர், இரண்டாவது குடியரசுக்குக்* காட்டிவந்த எதிர்ப்பின் காரணமாக சிறைவாசம் அனுபவித்த பிறகு, 1870ஆம் ஆண்டில் அல்ஜேஸுக்கு வந்து சேர்ந்தவர். அங்கு மார்க்ஸுக்கு இருந்த ஒரே ஒரு உண்மையான துணை அவர்தாம். மார்க்ஸ் பல்வேறு இடங்களைப் பார்த்து வருவதில் அவருக்கு வழிகாட்டியாகவும், புதிய உலகத்தை அறிந்து கொள்வதில் அவருக்கு இருந்த ஆர்வத்தைத் திருப்தி செய்பவராகவும் இருந்தவர் ஃபெமெ.

1. Karl Marx to Friedrich Engels, 1 March 1882 in MECW 46,pp.213-4.

÷ ஃபூரியெ : பிரெஞ்சுக் கற்பனாவாத சோசலிசவாதி.

* இரண்டாவது குடியரசு: பிரான்ஸில் 1848ஆம் ஆண்டில் நடந்த புரட்சிக்கும், 1851இல் அரண்மனைப் புரட்சியின் மூலம் லூயி நெப்போலியன் போனபார்ட் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியதற்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் உருவாக்கப் பட்டிருந்த குடியரசு. அது, 1789ஆம் ஆண்டுப் பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் முழக்கங்களான 'சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்' ஆகியனவற்றை அரசமைப்புச்சட்டரீதியான உரிமைகளாக ஏற்றுக் கொண்டிருந்த போதிலும், உழைக்கும் வர்க்கத்தைப் பொறுத்தவரை ஒடுக்குமுறை அரசாகவே இருந்தது.

ஆயினும், நாட்கள் செல்லச்செல்ல மார்க்ஸின் உடல்நிலையில் முன்னேற்றம் ஏதும் காணப்படவில்லை: தொடர்ந்து ப்ரோங்கைடிஸ் நோயால் அவதிப்பட்டுவந்தார். கட்டுப்படுத்த முடியாத இருமல் இரவு முழுக்க விழித்திருக்குமாறு செய்தது. அல்ஜேஸில் அப்போது வழக்கத்துக்கு மாறான வானிலை இருந்தது. அதாவது குளிர்ச்சியான, ஈரமான, மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. பத்தாண்டுக்காலத்தில் அல்ஜேஸில் இருந்த மிக மோசமான பனிக்காலம் அதுதான். அதன் காரணமாக மார்க்ஸுக்கு இரண்டாவது முறையாக ப்ரூரஸி நோய் கண்டது. எங்கெல்ஸுக்கு எழுதினார்: 'நான் வைய்ட் தீவில் அணிந்திருந்த உடைக்கும் இப்போது அணிந்திருக்கும் உடைக்குமுள்ள ஒரே வேறுபாடு என்னவென்றால், இதுவரை நான் தங்கியுள்ள ஓட்டலில் (வைய்ட்டில் நான் அணிந்திருந்த) காண்டாமிருகப் பெரிய கோட்டுக்குப் பதிலாக, மெலிதான பெரிய கோட்டை அணிந்திருக்கிறேன் என்பதுதான்'. அல்ஜேஸ் நகரத்திலிருந்து இன்னும் தெற்கே நானூறு கிலோமீட்டர் தொலைவில் சஹாரா பாலைவனத்தின் நுனியில் உள்ள பிஸ்காரா என்னும் கிராமத்துக்குச் செல்வதைக்கூடச் சிந்தித்துப் பார்த்தார். ஆனால், அவரது பலகீனமான உடல்நிலைமைகள் அத்தகைய கடினமான பயணத்தை மேற்கொள்ளும் எண்ணத்தைக் கைவிடும்படி செய்தன. ஆகவே, அல்ஜேஸ் நகரத்தில் நீண்டகால, சிக்கலான மருத்துவ சிகிச்சையை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினார்.

அல்ஜேஸ் நகரத்திலிருந்த மருத்துவர்களில் மிகச் சிறந்தவரான மருத்துவர் ஸ்டெஃபான் (Dr.Stephann:1840-1906), மார்க்ஸுக்குப் பகலில் சோடியம் ஆர்ஸனேட்டையும் தூக்கமருந்தாக இரவில் அகோடைன் கலந்த மருந்தையும் உட்கொள்ளும்படி கூறினார். உடல்ரீதியான வேலைகளை மிகக் குறைந்தபட்சமாக வைத்துக் கொள்ளும்படியும், 'கவனத்தைத் திசைதிருப்புவதற்காகப் படிப்பதைக் கொஞ்சமாக வைத்துக் கொண்டு, உண்மையான அறிவுப்பணி எதனையும் மேற்கொள்ளாமல் இருக்கும்படியும்' மார்க்ஸுக்கு ஆணையும் பிறப்பித்தார். இருப்பினும், மார்க்ஸ் 6 அன்று மார்க்ஸின் இருமல் மேலும் கடுமையாகி, மீண்டும் மீண்டும் இரத்தப் போக்கை உருவாக்கிவிட்டது. ஆகவே மார்க்ஸ், ஓட்டலிலிருந்து வெளியே செல்வது மட்டுமல்ல, யாருடனும் உரையாடுவதற்கூடத் தடை செய்யப்பட்டது: 'ஓய்வு, தனிமை, மௌனம்' ஆகியன 'குடிமகன் என்னும் முறையில் (மார்க்ஸ்) கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கடமைகளாயின'. எங்கெல்ஸுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டார்: 'குறைந்தபட்சமாக, மருத்துவர் ஸ்டெஃபான், (இலண்டனிலுள்ள)

எனது அருமை மருத்துவர் டோன்கினைப் போலவே, கொன்யாக்* கொடுப்பதை மறக்கவில்லை’.

கொப்புளங்களை ஏற்படுத்தும் மருத்துவ சிகிச்சையைப் (vesicatories) பத்து முறை அவர் மேற்கொண்டதுதான் அவருக்கு மிகுந்த வலியைக் கொடுப்பதாக இருந்தது. எனினும், நற்பேறாக, இன்னொரு நோயாளியின் - அவர் மருந்தாளுநராக இருந்த இளைஞர் - உதவியுடன் மார்க்ஸ் இந்த சிகிச்சையை முழுமையாக எடுத்துக் கொண்டார். மார்க்ஸின் மார்பிலும் முதுகிலும் கொல்லோடியனைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தடவியும், அப்படித் தடவுவதால் உருவாகும் கொப்புளங்களை உடைத்து அவற்றிலுள்ள நீரை வெளியேற்றியும், மார்க்ஸின் நுரையீரலில் கட்டியிருந்த அதிகப்படியான திரவத்தை வெளியேற்றுவதில் வெற்றி பெற்றார் திருவாளர் கெஸ்டெல்ஹாஸ் (Castelholz) என்ற அந்த இளைஞர்.

ஆகவே, அல்ஜேஸுக்கு வரும் முடிவை மேற்கொண்டதற்காக மார்க்ஸ் வருத்தப்பட்டதில் ஆச்சரியமில்லை. லஃபார்க்குக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார்: ‘மார்ஸெ நகருக்கு (நான்) புறப்பட்ட தருணத்திலிருந்தே, நீஸெ, மென்டன் நகரங்கள் இரண்டிலும் மிக அருமையான வானிலை’ இருந்தது. இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றுக்குச் செல்வதையும் அவர் முன்னர் பரிசீலித்திருந்தார்.² மார்ச் மாதத்தின் பிற்பகுதியில் மகள் ஜென்னிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார்: ‘இந்த முட்டாள்தனமான, தவறாகத் திட்டமிடப்பட்ட பயணத்தில், நான் இலண்டனில் இருந்தபோது எனது உடல்நிலை எந்தத் தரத்தில் இருந்ததோ, அதே தரத்திற்கு இப்போது மீண்டும் வந்து சேர்ந்துள்ளது’. இவ்வளவு நீண்ட தூரப் பயணத்தை மேற்கொள்வதைப் பற்றிய சந்தேகங்கள் தமக்கு இருந்தன என்றாலும், அந்த ஆண்டில் அல்ஜேஸில் வானிலை எப்படி இருக்கும் என்பதைப் பற்றிய ‘சிறப்புத் தகவல் எதனையும் பெறாமலேயே எங்கெல்லும் டோன்கினும் ஆப்பிரிக்கா பற்றிய பரபரப்பான உணர்ச்சியை ஒருவருக்கொருவர் ஊட்டிக் கொண்டிருந்தனர்’³ என்றும், ‘எங்கு செல்கிறோம், எதற்காகச்

* கொன்யாக் (Cognac): உயர்ந்த பிராந்தி போன்ற மது வகை. இது பிரான்ஸிலுள்ள கொன்யாக் என்னுமிடத்தில் தயாரிக்கப்படுவதால் அதற்கு இந்தப் பெயர் வந்தது. கொன்யாக், இன்று உலகின் வேறு சில பகுதிகளிலும் தயாரிக்கப்படுகின்றது என்றாலும், பிரான்ஸில் தயாரிக்கப்படுவதைப் போன்ற தரம் இருக்காது.

2. Karl Marx to Lafargue, 20 March 1882, in MECW, vol. 46, p. 221. மார்க்ஸ் இந்தக் கடிதத்தில் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்: “ஆனால் ஆப்பிரிக்க வெய்யில், அதிசயம் விளைவிக்கும் காற்று ஆகியன இங்குள்ளன என்று திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தும் கருத்தொன்றும் இருந்தது - அதற்கு நான் பொறுப்பாளியல்ல”.
3. Karl Marx to Jenny Longuet, 16 March 1882 in MECW 46, p. 218.

செல்கிறோம் என்று நிதானமாக யோசிக்காமல் முட்டாள்தனமாக ஒன்றைப் பின்பற்றிச் செல்வதற்கு முன் ஒருவர் தாமே விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்' என்றும் கூறினார்.⁴

'எனது முதுகிலோ, மார்பிலோ ஈரமில்லாமல் காய்ந்து போன ஒரே ஒரு பகுதிகூட இல்லையாதலால்' சிகிச்சை தற்போதைக்கு நிறுத்தப்பட்டுள்ளதாக மார்ச் 20இல் லஃபார்க்குக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார். 'குட்டியான வீட்டுத் தோட்டமொன்றில் முலாம் பழங்கள் முளைத்துள்ளது போல'த் தமது உடல் காட்சியளிப்பதாகக் கூறினார். எனினும், 'தூக்கம் மீண்டும் வரத் தொடங்கிவிட்டது' தமக்குப் பெரும் நிவாரிணியாக இருக்கிறது என்றும், 'தூக்கமற்ற இரவுகளின் பயங்கரம் தகர்ந்து விழத் தொடங்குகையில் கிடைக்கும் பேரின்ப நிலையை, தூக்கமின்மையால் அவதிப்படாதவர் எவராலும் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது' என்றும் கூறினார்.⁵

ஆனால், சுவாசிப்பது அவருக்குக் கடினமாகிவிட்டது. அதற்குக் காரணம், இரவு நேரங்களில் கொப்புளங்களை உடைக்க வேண்டியிருந்ததும், புண்கள் இருந்த இடங்களைக் கட்டுப் போட்டு வைக்க வேண்டியிருந்ததும், சொறிவது கண்டிப்பாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டிருந்ததும் ஆகும். இலண்டனிலிருந்து தாம் புறப்பட்ட நாளிலிருந்து பிரான்ஸில் வானிலை 'அற்புதமானதாக' உள்ளது என்பதை அறிந்திருந்ததாலும், விரைவில் குணமாகிவிடுவோம் என்று தொடக்கத்தில் இருந்த எதிர்பார்ப்பை மனதில் கொண்டும், எங்கெல்லுக்கு எழுதினார்: 'அதீத நம்பிக்கை தருகின்ற கருத்துகளால் ஒருவன் ஒருபோதும் தன்னைத் தானே ஏமாற்றிக் கொள்ளக்கூடாது!' ⁶ எங்கெல்லுக்கு எழுதிய

4. Karl Marx to Jenny Longuet, 16 March 1882 in MECW 46, p. 224.. மார்க்ஸ் இந்தக் கடிதத்தில் கூறினார்: "இந்த விஷயம் நமக்குள்ளேயே இருக்கட்டும்: வைய்ட் ஜீவில் வானிலை சாதகமற்றதாகவே இருந்த போதிலும், இலண்டனிலுள்ளவர்கள் ஆச்சரியப்படக்கூடிய வகையில் எனது உடல் நிலையில் பெரும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருந்தது. அதற்கு மாறாக எங்கெல்லஸ் வெளிப்படுத்திய பரபரப்பு உண்மையில் என் மன நிம்மதியைக் கெடுத்துவிட்டது. இனியும் என்னால் அதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது என்ற உணர்வு ஏற்பட்டது. அதனால்தான் நிபந்தனை எதுவாக இருந்தாலும், இலண்டனை விட்டுச் சென்றுவிட வேண்டும் என்ற அளவுக்கு நான் பொறுமையிழந்தவனானேன். உண்மையான, மிக ஆத்மார்த்தமான அன்பின் காரணமாக மக்கள் யாரையேனும் கொன்றுவிடக்கூடும்; இத்தகைய அன்பு ஒருபுறமிருந்தாலும், மீண்டும் உடல்நிலை தேறவேண்டிய நிலையிலுள்ள ஒருவருக்கு இதைவிட ஆபத்தானது ஏதும் இல்லை."

5. Karl Marx to Paul Lafargue, 20 March 1882 in MECW 46, pp. 221-2.

6. Karl Marx to Friedrich Engels, 1 March 1882, in MECW, vol. 46, p. 215.

இன்னொரு கடிதத்தில் கூறினார்: “ஆரோக்கியமான உடலுக்கேற்ற ஆரோக்கியமான மனம்” என்ற நிலையை அடைய இன்னும் கொஞ்ச தூரம் செல்ல வேண்டும்.’⁷

மார்க்ஸின் துன்பம் உடல்ரீதியானது மட்டுமல்ல. தாம் தனிமையில் வாடுவதாகக் கருதிய மார்க்ஸ், மகள் ஜென்னிக்கு மார்ச் 16இல் எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார்: ‘அல்ஜேஸ் நகரத்தை விட மாயமந்திரத் தன்மை வாய்ந்த நகரம் வேறு எங்கும் இருக்க முடியாது. - இந்த நகரத்துக்கு வெளியே உள்ள கிராமப்புறம் வேண்டுமானால் அவ்வாறு இருக்கலாம். ஆயிரத்தோரு இரவுகள் காட்டும் உலகம் போல இந்த நகரம் இருக்கும் - குறிப்பாக ஆரோக்கியமான உடல் நிலை எனக்கு இருந்து, எனக்குப் பிரியமானவர்களும் (மறக்காமல் எனது பேரன்களை இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும்) உடன் இருந்தால்...’⁸ மார்ச் 27 ஜென்னிக்கு எழுதிய கடிதத்தில், எப்படியாவது ‘மாய மந்திரம் செய்து’ தமது மூத்த பேரன் ஜானியை அல்ஜேஸுக்குக் கூட்டிவர வேண்டும் என்றும், ‘இங்குள்ள மூர்கள்*, பெர்பர்கள்*, துருக்கியர்கள், நீக்ரோக்கள், சுருங்கச் சொன்னால் இந்த பேபல் கோபுரம், கீழை உலகத்துக்குரிய விதம்விதமான ஆடைகள் (இவற்றில் பல கவித்துவமானவை), இவற்றுடன் “நாகரிக” பிரெஞ்சுக்காரர்களும் மந்தமான பிரித்தோனியார்களும்* கலந்திருப்பதை’ காண, கண்டு வியக்க அவன் வரவேண்டும் என்று கூறினார்.⁹

எல்லா விஷயங்களையும் தமது தோழர் எங்கெல்லிடம் பகிர்ந்து கொள்கிற மார்க்ஸ், அவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில், ‘மாபெரும் டான் க்யோட்டுக்கு’¹⁰ நேர்ந்தது போல, அவ்வப்போது ஆழமான சோக

7. Karl Marx to Friedrich Engels, 28-31 March 1882, in MECW, vol. 46, p. 226.

8. Karl Marx to Jenny Longuet, 16 March 1882 in MECW 46, p. 219.

* ‘மூர்கள்’ என்று மார்க்ஸ் இங்கு குறிப்பிடுவது அல்ஜீரியாவிலுள்ள அராபிய முஸ்லிம்களை. ஐரோப்பாவில் பொதுவாக அராபியர்களை மூர்கள் என்று குறிப்பிடுவது வழக்கமாக இருந்தது. ஷேக்ஸ்பியரின் ‘ஓத்தெல்லோ’ நாடகத்தின் நாயகன் ஒரு மூர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

≠ வட ஆப்பிரிக்காவைச் சேர்ந்த தனித்துவம் மிக்க இனக்குழுவினராக இருந்த அவர்கள் அராபியமயமாக்கப்பட்டு விட்டனர். இவர்களின் பெரும்பாலோர் அல்ஜீரியாவிலும் மொரோக்கோவிலும் இருக்கின்றனர். மற்றவர்கள் பல ஆப்பிரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் எகிப்திலும் வசிக்கின்றனர்.

+ பிரித்தோனியர்கள் (Bretons): இன்றைய பிரான்ஸின் பிரிட்டானி பகுதியைச் சேர்ந்த இனக்குழுவினர்.

9. Karl Marx to Jenny Longuet, 27 March 1882 in MECW 46, p. 225.

≈ டான் க்யோட் (Don Quixot): ஸ்பானிய இலக்கிய மேதை லெர்வாண்டெஸ் எழுதிய நாவலின் நாயகன்.

உணர்வு (தம்மை) வாட்டுவதாகக் குறிப்பிட்டார். வாழ்க்கைத் துணைவியாரை இழந்ததன் மீதே அவரது சிந்தனைகள் திரும்பத் திரும்பச் சென்று கொண்டிருந்தன. ‘மன வேதனையை வெளிப் படையாகக் காட்டிக்கொள்வதை விரும்பாதவர்களில் என்னைப் போல வெகு சிலரே இருப்பர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இருப்பினும் எனது சிந்தனையின் பெரும்பகுதி எனது மனைவியைப் பற்றிய நினைவில் ஆழ்ந்துவிடுகிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளாமல் போனால் அது பொய்யாகத்தான் இருக்கும் - என் வாழ்க்கையின் சிறந்த பகுதியின் பகுதியாக அவள் இருந்தாள்!’¹⁰ துக்க உணர்வின் வேதனையிலிருந்து அவரைத் திசைதிருப்ப வைத்தவற்றிலொன்று அவரைச் சுற்றியிருந்த இயற்கைச் சூழல். ஏப்ரல் தொடக்கத்தில், ‘விரிகுடா மீது அற்புதமான நிலவொளி’ வீசிக்கொண்டிருந்ததைப் பற்றி எழுதிய அவர், ‘(எனது) பால்கனிக்கு எதிரே விரிந்துகிடந்த கடலை கண்ணுக்கு விருந்தாக்கிப் பார்த்துக்கொண்டே இருப்பதை நிறுத்த முடியவில்லை’ என்றும் குறிப்பிட்டார்.¹¹

தீவிரமான அறிவுச் செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் மீது திணிக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடும் அவரை அவதிக்குள்ளாக்கியது. அந்தப் பயணத்தைத் தொடங்கிய நாள் முதலே, ‘அது நேரத்தை வீணடிக்கும் நடவடிக்கை’ என்பதை உணர்ந்திருந்த போதிலும், ‘பாழாய்ப்போன நோய்’, ‘ஒருவரது அறிவாற்றலுக்கு ஊறுவிளைவிக்கிறது’ என்பதையும் உணர்ந்ததால் அந்தப் பயணத்துக்கு ஒப்புக் கொண்டிருந்தார்.¹²

அல்ஜேஸில் ‘வேலை எதனையும் மேற்கொள்கின்ற’, மூலதனம் நூலின் ஒரு பதிப்புக்காக (மூன்றாவது ஜெர்மன் பதிப்பு) திருத்தங்களைச் செய்யும் வேலையைக்கூட மேற்கொள்கின்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை’ என்று ஜென்னிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார்.¹³ அன்றிருந்த அரசியல் நிலைமையைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட, உள்ளூரிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த *Le Petit Colon* என்னும் சிறு பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டு வந்த தந்திச் செய்திகள், ஐரோப்பாவிலிருந்து

10. Karl Marx to Friedrich Engels, 1 March 1882, in MECW, vol. 46, pp. 213 and 215.

11. Karl Marx to Friedrich Engels, 4 April 1882 in MECW 46, p. 229.

12. Karl Marx to Pyotr Lavrov, 25 January 1882 in MECW 46, p. 184.

13. மார்க்ஸின் மாபெரும் படைப்பான மூலதனத்தின் முதல் பாகத்தின் புதிய பதிப்பொன்றைத் தயாரிக்கும் பொருட்டு, அதில் தேவைப்பட்ட திருத்தங்களையோ, மாற்றங்களையோ செய்யுமாறு 1881-அக்டோபர் மாதத்தில், பதிப்பாளர் ஓட்டோ மெய்ஸ்னெர் (Otto Meissner:1819-1902) மார்க்ஸிடம் கேட்டிருந்தார்.

வெளிவந்துகொண்டிருந்த ஒரே தொழிலாளர் பத்திரிகையான L'Égalité ஆகியவற்றைப் படிப்பதோடு நின்று கொண்டார். 'இதை செய்தியேடு என்றா கூற முடியும்' என்று அந்த ஏட்டைப் பற்றிக் நக்கலாகக் கூறினார்.

1882ஆம் ஆண்டு வசந்த காலத்தில் அவர் எழுதிய கடிதங்கள், அவர், 'நோயாளியாக இருப்பதே தொழிலாகப் போய்விட்ட முட்டாள்தனமான நிலையைக் கைவிட்டு செயலாற்றுவதிலேயே ஆர்வம் கொண்டிருந்ததைக்' காட்டுகின்றன.¹⁴ 'அது பயனற்ற, வறண்ட வாழ்க்கை மட்டுமல்ல, பணச்செலவு பிடிக்கின்ற வாழ்க்கை என்பதையும் சொல்லத் தேவையேயில்லை'¹⁵ என்று எங்கெல்லுக்கு எழுதினார். ஒன்றும் செய்யாமல் இருப்பதையே முழுநேர வேலையாகக் கொண்டிருந்ததால் தாம் 'மதி இழந்த நிலையை எட்டிவிட்டதாக' லஃபார்க்குக்கு எழுதினார்.¹⁶ தமது வழக்கமான வாழ்க்கையை எங்கு விட்டாரோ, அதை மீண்டும் மேற்கொள்வது இனி தமக்கு இயலாமல் போகுமோ என்ற அச்சம் அவருக்கு இருந்ததையே இது காட்டுகிறது.

இந்த சாதகமற்ற நிகழ்வுகள் வளர்ந்து கொண்டே வந்ததால், அவரால் அல்ஜீரிய நாட்டின் மெய்நிலைமைக்கான அடிப்படைகளை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மேலும், எங்கெல்ல் அனுமானித்திருந்தது போல, 'அராபியர்களிடம் உள்ள பொதுச் சொத்துடைமை'யின் பண்புகளை ஆய்வு செய்வது மார்க்ஸுக்கு இயலாமல் போயிற்று.¹⁷

14. Karl Marx to Jenny Longuet, 6 April 1882, in MECW, vol. 46, p. 230.

15. Karl Marx to Friedrich Engels, 20 May 1882 in, MECW 46, p. 210.

16. காண்க: Paul Lafargue to Friedrich Engels, 19 June 1882, in Friedrich Engels, Paul and Laura Lafargue, *Correspondence*, vol. 1 (1868-1886), Foreign Languages Publishing House, Moscow 1959, p. 87.

17. Cf. Friedrich Engels to Eduard Bernstein, 22 February 1882, in MECW, vol. 46, pp. 210-11, . லஃபார்க் பின்னாளில் கூறியது மிகைக்கூற்று. அவர் அப்போது கூறினார்: " ஆப்பிரிக்கா, அராபியா ஆகிய பற்றிய சிந்தனைகள் நிரம்பியவராக மார்க்ஸ் திரும்பி வந்தார். அல்ஜேஸில் தங்கியிருந்த நாட்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அங்கிருந்த நூலகத்திலுள்ள நூல்களைக் கரைத்துக் குடித்தார். அராபியர்களின் நிலைமை பற்றி அவர் ஏராளமான நூல்களைப் படித்திருந்தது போல எனக்குத் தோன்றியது" -Paul Lafargue to Friedrich Engels, 16 June 1882, in Engels/Lafargue, *Correspondence*, vol. 1, op. cit., p. 83. 'அல்ஜேஸிலிருந்து மார்க்ஸ் எழுதிய கடிதங்கள், அவருக்குப் பல விஷயங்களை அறிந்துகொள்வதில் ஆர்வம் இருந்தது என்பதற்கான சான்றாக உள்ளன' என்றாலும், 'அந்த பிரெஞ்சுக் காலனியில் இருந்த சமூக, அரசியல் நிலைமையைப் பற்றி அதிகம் கற்றுக் கொள்ள மார்க்ஸால் இயலவில்லை என்று சொல்வதுதான் சரியானதாக இருக்கும்' என்று கிஸ்பர்ட் பாடியா கூறுகிறார் - Gilbert Badia, Marx en Algérie in Karl Marx, *Letters d'Alger et de la Cote d'Azur*. Paris: La Temps des Cerisis, 1997.013.

இனவரைவியல், நிலச்சொத்து, முதலாளித்துவத்துக்கு முந்திய சமுதாயங்கள் ஆகியன பற்றிய ஆய்வுகளை அவர் மேற்கொண்டிருந்த போது, 1879இல் அவர், பிரான்ஸின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த அல்ஜீரியாவில் இருந்த நிலப் பிரச்சினை பற்றி ஏற்கெனவே அக்கறை காட்டியிருந்தார். அப்போது அவர், பிரெஞ்சுக் குடியேற்றவாதிகள் அல்ஜீரியாவுக்குள் நுழைந்து, மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு முன்பு அந்த நாட்டிலிருந்த பொது நிலவுடைமை பற்றி ரஷிய வரலாற்றறிஞர் மாக்ஸிம் காவெலெவ்ஸ்கி எழுதிய பொது நிலவுடைமை, அதற்கான காரணங்கள், அவற்றின் போக்கு, விளைவுகள் (Communal Landownership: Causes, Course and Consequences) என்ற நூலிலுள்ள சில பகுதிகளை ஒரு நோட்டுப் புத்தகத்தில் எழுதி வைத்திருந்தார். அந்தப் பகுதிகளில் லொன்று பின்வருமாறு:

நிலம் தனியுடைமையாக்கப்படுவது (பிரெஞ்சுப் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தைப் பொறுத்தவரை) அரசியல், சமூகக் களத்தில் ஏற்பட வேண்டிய அனைத்து முன்னேற்றத்துக்கும் அவசியமான நிபந்தனையாகும். நிலம் பொதுவுடைமையாக இருப்பதைத் தொடர்ந்து பேணிப் பாதுகாத்து வருவது காலனி நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல, தாயகத்துக்கும்* ஆபத்தானது. ஏனெனில் அது “மக்களின் மனதில் கம்யூனிஸ்ட் போக்குகள் உருவாவதற்குத் துணைபுரியும் வடிவமாக உள்ளது” (பிரான்ஸின் தேசிய சட்டமன்றத்தில் 1873இல் நடைபெற்ற விவாதங்கள்) : குலங்களின் (clans) நிலவுடைமையை வினியோகித்தல்** என்பது ஊக்குவிக்கப்படுவது மட்டுமின்றி, இப்படித்தான் செய்ய வேண்டும் என்றும் விதிமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. இப்படிச் செய்வதற்கான முதல் காரணம், கிளர்ந்தெழும் கட்டாயத்துக்கு எப்போதும் உள்ளாகிவரும், அடிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ள பழங்குடி மக்களைப் பலகீனப்படுத்துவதற்கான வழிமுறையாக இது இருக்கும் என்பதாகும்; இரண்டாவது காரணம், சுதேசிகளின் கைகளிலிருந்து காலனியவாதிகளின் கைகளுக்கு நிலவுடைமை தொடர்ந்து மாற்றப்படுவதற்கான ஒரே வழி இதுதான். இதே கொள்கைதான்

* தாயகம் - பிரான்ஸ்

** பிரெஞ்சுக் காலனியாதிக்கத்துக்கு முந்திய அல்ஜீரியாவில் நிலத்தில் தனிவுடைமை இருக்கவில்லை. நிலம் அந்தந்தக் குலங்களின் பொது வுடைமையாக இருந்தது. அந்தந்தக் குலங்களின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அதனைப் பொதுவாகத் துய்த்தனர்.

பிரெஞ்சுக்காரர்களால் அவர்களது ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த எல்லா இடங்களிலும் பின்பற்றப்பட்டது.¹⁸

அல்ஜீரிய நிலைமை பற்றி பிரெஞ்சு தேசிய நாடாளுமன்றத்தில், இடதுசாரிக் குடியரசுவாத உறுப்பினர் ஜூல் வெர்னியே (Jules Warnier: 1826-1899) என்பவரால் கொண்டுவரப்பட்டு, 1873இல் அந்த நாடாளுமன்றத்தால் ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட நகல் சட்டம், அல்ஜீரியாவின் 'சுதேசிகளிடமிருந்து ஐரோப்பியக் குடியேற்றவாதிகளும் ஊகவணிகர்களும் நிலத்தைத் தம்வயமாக்கிக் கொள்வதை'க் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தது. 'நேரடியான கொள்ளை'யில் ஈடுபடுமளவுக்கு வெட்கக்கேடாக நடந்து கொண்டனர் பிரெஞ்சுக்காரர்கள். அதாவது, சுதேசிகளின் பொதுப் பயன்பாட்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த சாகுபடி செய்யப்படாத நிலமனைத்தும் 'அரசாங்கச் சொத்தாக' மாற்றப்பட்டது. இது இன்னொரு விளைவையும் ஏற்படுத்தியது: உள்ளூர் மக்களின் எதிர்ப்புப் போராட்டம் என்னும் அபாயத்தை ஒழித்துக்கட்டியது. காவலெவ்ஸ்கியின் நூலை மீண்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மார்க்ஸ் மீண்டும் தமது குறிப்புகளை அடிக்கோடிட்டு எழுதினார்:

தனிச் சொத்துடைமை நிறுவப்பட்டதும், அராபியக் குலத்தினரிடையே (Arab clans) ஐரோப்பியக் குடியேற்றவாதிகள் வந்து தங்கியதும் [...] குலங்களின் சங்கங்கள் கலைக்கப்படும் நிகழ்வுப்போக்கை விரைவுபடுத்துவதற்கான மிக வலுவான வழிமுறையாக இருக்கும். [...] சட்டத்தின் மூலம் அராபியர்களின் நிலத்தை அபகரித்தல் பின்வரும் இரண்டு நோக்கங்களுக்குப் பயன்பட்டது: 1. பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு எவ்வளவு அதிகமான நிலம் கொடுப்பது சாத்தியமோ, அவ்வளவு நிலத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பது; 2. மண்ணோடு அராபியர்களுக்கு இருக்கின்ற அவர்களது இயற்கையான பிணைப்பிலிருந்து அவர்களைப் பிய்த்தெடுப்பது, இவ்வாறு கலைக்கப்படும் குல

18. Karl Marx, *Excerpts from M. M. Kovalevskij (Kovalevsky), Obschinnoe Zemlevladienie. Prichiny, hod i posledstviya ego razlozheniya* [Communal landownership. Causes, course and consequences], in Lawrence Krader, *The Asiatic Mode of Production. Sources, Development and Critique in the Writings of Karl Marx*, Van Gorcum, Assen 1975, p. 405. அடைப்புக் குறிகளிலுள்ள சொற்கள் மார்க்ஸால் எழுதப்பட்டவை. பிரெஞ்சு தேசிய சட்டமன்ற விவாதங்களிலிருந்து (*Annales de l'assemblée nationale du 1873*, vol. XVII, Paris 1873) மேற்கோள் காட்டப்பட்ட வாக்கியம் காவலெவ்ஸ்கியின் நூலில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. மார்க்ஸ், காவலெவ்ஸ்கியின் நூலிலிருந்து எடுத்து தமது நோட்டுப் புத்தகத்தில் எழுதிவைத்த பகுதிகள் 1979இல் வெளியிடப்பட்டன. காண்க: Kevin Anderson, *Marx at the Margins*, The University of Chicago Press, Chicago 2010, pp. 219-20.

சங்கங்களின் கடைசி பலத்தையும் தகர்ப்பது, இதன் மூலம், கிளர்ச்சி ஏற்படும் அபாயத்தைத் தகர்ப்பது.¹⁹

நிலவுடைமையை இவ்வாறு தனிநபர்களின் உடைமையாக்குவது, படையெடுப்பாளர்களுக்குப் (பிரெஞ்சுக் குடியேற்றவாதிகள்-எஸ்.வி.ஆர்.) பெரும் நன்மைகளைக் கொண்டு வருவதுடன், 'இந்த சமுதாயத்தின் அஸ்திவாரத்தையே உடைத்து நாசமாக்கும் அரசியல் குறிக்கோளுக்கு சாதகமாகவும் இருக்கும்'.²⁰

அல்லேஜஸ் நகரிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த நாளேடான L'Akbar இல் 1882 பிப்ரவரி 22இல் வெளியிடப்பட்ட கட்டுரை, புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட நிலவுடைமை முறையால் விளையும் அநீதிகளை ஆவணப்படுத்தியிருந்தது. அந்தக் காலகட்டத்தில், ஒவ்வொரு பிரெஞ்சுக் குடிமகனும், தனது நாட்டை விட்டு வெளியேறாமலேயே, 100 ஹெக்டேர் அல்லீரிய நிலத்தை சலுகை விலையில் வாங்கி, அதை ஒரு சுதேசிக்கு 40000 பிராங்குகளுக்கு மறுவிற்பனை செய்வது கோட்பாட்டளவில் சாத்தியப்பட்டது. ஹெக்டேர் ஒன்றுக்கு 20-30 பிராங்குகள் கொடுத்து வாங்கப்பட்ட ஒவ்வொரு துண்டு நிலத்தையும் மறுவிற்பனை செய்ததன் மூலம் குடியேற்றவாதிகளுக்கு சராசரியாகக் கிடைத்த தொகை ஹெக்டேருக்கு 300 பிராங்குகள் ஆகும்.²¹

தமது உடல்நிலைக் குறைவின் காரணமாக, மார்க்ஸால் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குத் திரும்பி வர முடியவில்லை; L'Akbar-இல் வெளிவந்த கட்டுரையும் அவரது கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஆனால், மிக மோசமான சூழ்நிலைமைகளிலும் கூட, அவரது நிரந்தரமான அறிவுத் தேடல் மங்கவில்லை. தாம் தங்கியிருந்த ஓட்டலைச் சுற்றியிருந்த பகுதிகளை - அங்கு வீட்டுவசதிக்கான மறுகட்டுமானம் பெருமளவில் நடந்து கொண்டிருந்தது - பார்த்து வந்த பிறகு, குறிப்பிட்டார்: 'இந்த வேலையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டவர்கள் ஆரோக்கியமான தொழிலாளிகளாகவும் உள்ளூர்வாசிகளாகவும் இருந்தபோதிலும், மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு காய்ச்சலால் படுத்து விடுகின்றனர். எனவே, அவர்களது கூலியில் ஒரு பகுதி,

19. Marx, *Excerpts from M. M. Kovalevskij*, op. cit., pp. 411, 408 and 412.

20. *Ibid.*, p. 412.

21. காண்க: Marlene Vesper, *Marx in Algier*, op. cit., pp. 33-4. இதில் மேற்சொன்ன நாளேட்டில் வெளிவந்த "சலுகைகள்" ("Les Concessions") என்ற கட்டுரையிலுள்ள சில பகுதிகள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியிருப்பவர்களால், நாளொன்றுக்கு வேண்டிய கொய்னா மருந்தாக* தரப்படுகின்றது.’²²

மத்தியதரைக்கடல் பகுதியின் தென் விளிம்பிலிருந்து அவரால் எழுதப்பட்ட பதினாறு கடிதங்களில் பல சுவாரசியமான அவதானிப்பு களை வழங்கினார்²³ - அவற்றில் சிலவற்றில் சற்றுக் காலனியப் பார்வை வெளிப்பட்டன என்ற போதிலும், முஸ்லிம்களுக்கு இடையிலான சமூக உறவுகள் தொடர்பான அவருடைய அவதானிப்புகள் குறிப்பிடத்தக்கவையாக இருந்தன.

அராபியர்களின் நடையுடை பாவனைகள் அவரது கவனத்தை வெகுவாக ஆட்கொண்டன. ‘தலையையும் கழுத்தையும் மூடிமறைக்கும் முக்காட்டைப் பாங்காக அணிவதிலும், இயல்பான, நயமான, மாண்பான தோரணையை வெளிப்படுத்துவதிலும் ஏழை மூரும்கூட ஐரோப்பாவின் மிகச் சிறந்த நகைச்சுவைக் கலைஞரையும் விஞ்சி விடுகிறார்’.²⁴ வெவ்வேறு வர்க்கங்களைச் சேர்ந்த அராபியர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் பழகுவதைக் கவனித்த மார்க்ஸ், சீட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்த அராபியர்கள் குழுவொன்றில் தாம் அவதானித்ததைப் பற்றித் தமது மகள் லாராவுக்கு ஏப்ரல் மாத நடுவில் எழுதுகின்றார்: ‘அவர்களின் சிலர் பகட்டாகவும், ஏன் மிக ஆடம்பரமாகவும் உடையணிந்திருந்தனர். மற்றவர்கள் அணிந்திருந்ததை நான் ப்ளௌசுகள் (Blouses) என்றுகூட இப்போது துணிந்து சொல்வேன். அவை ஒருகாலத்தில் வெள்ளைக் கம்பளியைப் போல இருந்திருக்கும்,

* கொய்னா மருந்து: முக்கியமாக மலேரியாக் காய்ச்சலைக் குணப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த மருந்து.

22. “இதே நடைமுறையை தென் அமெரிக்காவின் பல பகுதிகளிலும் பார்க்கலாம்” என்றும் அதில் குறிப்பிட்டிருந்தார் - Karl Marx to Paul Lafargue, 20 March 1882, op. cit., p. 220. In MECW 46, p.220.

23. ‘பதினாறு கடிதங்கள்’ என்று இங்கு சொல்லப்படுவது, அவரது கடிதங்களில் இப்போது எஞ்சியுள்ளவற்றை மட்டுமே குறிக்கின்றன. உண்மையில், மார்க்ஸ் இன்னும் அதிகமான கடிதங்களை - அவற்றில் சில அவரது மகள் எலியனாருக்கு எழுதப்பட்டவை - எழுதியிருக்கிறார். ஆனால், காலப்போக்கில் அவை காணாமல் போய்விட்டன : “அல்ஜேஸ் நகரிலிருந்து அவர் எனக்கு நீண்ட கடிதங்கள் எழுதினார். அவற்றில் பெரும்பாலானவை என் வசம் இல்லை. ஏனெனில், அவரது வேண்டுகோளின்படி அவற்றை ஜென்னிக்கு அனுப்பினேன். ஆனால் அவற்றில் ஒரு சிலவற்றைத்தான் அவள் எனக்குத் திருப்பித் தந்தாள்” என்று எலியனார் மார்க்ஸ் கூறியுள்ளார். காண்க: Hans Magnus Enzensberger (ed.), *Gespräche mit Marx und Engels*, vol 2.Frankfurt am Main:Instel, 1973, p.578.

24. Marx to Jenny Longuet, 6 April 1882, in MECW, vol. 46, pp. 231-2.

தற்போதோ கந்தலும் கிழிசலுமாக இருந்தன'. அவர் எழுதினார்: 'உண்மையான முஸ்லிமைப் பொறுத்தவரை':

நற்பேறோ அவப்பேறோ, இப்படிப்பட்ட தற்செயலான நிலைமைகள், முகமதுவின் மக்களில் ஒருவரிடமிருந்து மற்றவரை வேறுபடுத்தக் காரணமாக இருப்பதில்லை. சமூக உறவுகளில் உள்ள முழுமுற்றான சமத்துவம் அதனால் பாதிக்கப்படுவதில்லை; மாறாக, மனோதிடம் குலையும்போதுதான் அந்த வேறுபாட்டை உணர்கிறார்கள்; கிறிஸ்தவர்கள் மீதான வெறுப்பு, அந்த அஞ்ஞானிகளமீது இறுதி வெற்றி கைகூடும் என்ற நம்பிக்கை ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரை, முஸ்லிம்களின் அரசியல்வாதிகள், இந்த முஸ்லிம்களுக்கு உள்ள முழுமுற்றான சமத்துவ உணர்வும் செயல்பாடும் (இது செல்வத்திலோ, அதிகாரத்திலோ உள்ள சமத்துவம் அல்ல, ஆளுமையின்பாற்பட்ட சமத்துவம்) கிறிஸ்தவர்கள் மீதான வெறுப்பைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கும், அவர்கள் மீதான இறுதி வெற்றி பற்றிய நம்பிக்கையைக் கைவிடாமல் இருப்பதற்குமான உத்தரவாதம் என்று சரியாகவே கருதுகிறார்கள் (இருப்பினும், ஒரு புரட்சிகர இயக்கம் இல்லாவிட்டால், அவர்கள் அழிந்து நாசமடைந்துவிடுவார்கள்.)²⁵

அரசு யந்திரத்தின் தலையீடு மிகக் குறைவாகவே இருந்ததும் அவருக்கு வியப்பைத் தந்தது:

மத்திய அரசாங்கத்தின் தலைமையகமாக இருக்கும் வேறு எந்தவொரு நகரத்திலும் இப்படிப்பட்ட இறுக்கமற்ற நிலையைக் காண முடியாது. போலிசாரின் எண்ணிக்கை ஆகக் குறைந்த பட்சமாக உள்ளது. பொது இடங்களில் தொல்லை இல்லாமல் இருப்பது வேறு எங்கும் காணக் கிடைக்காது. இதற்கு மூர்களின் பண்புதான் காரணம். முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை கீழ்ப்படிதல் என்ற விஷயமே இல்லை; அவர்கள் எவருக்கும் "கட்டுப்பட்ட வர்களோ", எவருடைய அதிகாரத்தின் கீழும் வருபவர்களோ அல்லர். அரசியல் விவகாரத்தில் மட்டுமே அதிகாரம் என்பது உண்டு. ஐரோப்பியர்கள் இதைப் புரிந்து கொள்வதில் முழுமையாகத் தவறிவிடுகிறார்கள்.²⁶

அராபியர்களுக்கு ஐரோப்பியர்கள் இழைத்த வன்முறையான கேடுகளையும் இடைவிடாத அவர்களது ஆத்திரமூட்டும் செயல்களையும்

25. Karl Marx to Laura Lafargue, 13-14 April 1882, in MECW, vol. 46, p. 242.

26. Ibid, p.238

மட்டுமின்றி, 'இழிபிறவியினர்'* மீது அவர்கள் காட்டிய பச்சைத் திமிரையும், அராபியர்களிடம் அவர்கள் வரம்பு மீறி நடந்து கொள்வதையும், அராபியர்கள் கலகம் ஏதேனும் செய்தால் அதற்குரிய இழப்பீடை அவர்கள் தரவேண்டும் என்று மோலாக்⁺ போல வெறி கொண்டிருப்பதையும் மார்க்ஸ் வெறுப்புடன் கண்டனம் செய்தார். காலனிய ஆக்கிரமிப்புகளின் வரலாறுகளை ஒன்றோடொன்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், 'பிரிட்டிஷாரும் டச்சுக்காரர்களும் பிரெஞ்சுக்காரர்களை விஞ்சிவிட்டனர்' என்று கூறினார். அல்லேஸ் நகரத்திலும் கூட, தமது நண்பர் ஃபெமெ, தாம் நீதிபதியாகப் பணியாற்றி வந்த போது, 'அராபியர்களிடமிருந்து குற்றஓப்புதல் வாக்குமூலங்களைக் கறப்பதற்காக (இந்தியாவில் பிரிட்டிஷார் செய்து வந்ததைப் போல) 'போலிஸார் சித்திரவதை செய்வதை இயல்பாக மேற்கொண்டு வந்ததைத்' தாம் தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டு வந்ததாகக் கூறியதை எங்கெல்லுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டார்:

எடுத்துக்காட்டாக, அராபியர் குழுவொன்று ஒரு கொலையைச் செய்துவிட்டால் - இது பெரும்பாலும் கொள்ளையடிக்கும் நோக்கத்துடன் செய்யப்படுவதுதான் - நாளடைவில் உண்மையான குற்றவாளிகள் முறையாகக் கண்டறியப்பட்டு, விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டு, அவர்களுக்கு மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டாலும், அது போதுமான கழுவாய் என்று குடியேற்றவாதியின் குடும்பத்தால் கருதப்படுவதில்லை. தங்களது நிபந்தனைகளி லொன்றாக, குறைந்தபட்சம் அரை டஜன் அப்பாவி அராபியர் களாவது கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள்...]' 'இழி பிறவியினர்'டையே குடியேறிய வனாகவோ, வணிகம் புரிபனாகவோ வசித்து வரும் ஐரோப்பியக் காலனியவாதி, பொதுவாகவே, அழகான முதலாம் வில்லியமைக்** காட்டிலும் அசைக்கமுடியாத நிலையிலுள்ளதாகத் தன்னைக் கருதிக்கொள்கிறான்.²⁷

* இழிபிறவியினர் : மார்க்ஸின் கடிதத்தின் ஆங்கில மொழியாக்கத்தில் 'lesser breed'. பிரெஞ்சுக் காலனியாதிக்க வெள்ளை நிறத்தவரால் அல்லீரிய முஸ்லிம்கள் (அராபியர்கள்) அவ்வாறு கருதப்பட்டனர். அதனால்தான் மார்க்ஸ் இந்தச் சொற்களுக்கு மேற்கோள் குறிகள் இட்டுள்ளார்.

÷ மோலாக்: கானான் தேசத்தினரால் வழிபட்டதாக விவிலியத்தில் சொல்லப்படும் கடவுள். அந்தக் கடவுளுக்குக் குழந்தைகள் பலியிடப்படுவது வழக்கம் என விவிலியம் கூறுகிறது.

** முதலாம் வில்லியம் (Wilhelm Friedrich Ludwig :1797 - 1888): ஜெர்மன் பிரதேசங்களை ஒன்றிணைத்து, நவீன ஐக்கிய ஜெர்மானிய தேசத்தை உருவாக்குவதில் முக்கியப் பாத்திரம் வகித்தவர்.

27. Karl Marx to Friedrich Engels 8 April 1882 in MECW 46, p.234.

மார்க்ஸ் இன்னொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இதே விஷயத்துக்குத் திரும்பி வந்தார். ‘கொலை செய்வதைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்த, திருடுகின்ற ஒரு ஏழை அராபியனிடம்’ பிரெஞ்சு ஆட்சியாளர்கள் காட்டிய மிருகத்தனத்தைப் பற்றி எங்கெல்லுக்கு எழுதினார். தனக்கு விதிக்கப்பட்ட மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுவதற்குச் சில நொடிகளுக்கு முன்புதான், அவன் ‘துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டுக் கொல்லப்படப் போவதில்லை, மாறாக க்யோட்டின்’ கருவியால் சிரச்சேதம் செய்யப்படப் போகிறான்’ என்பதை அறிந்து கொள்கிறான். இது முன்கூட்டியே செய்யப்பட்டிருந்த ஏற்பாடுகளைப் புறக்கணித்து விட்டுச் செயல்படுவதாகும். அது மட்டுமல்ல:

தலையை உடலுடன் சேர்த்துத் தைத்து அவனது உடலை “முழுமையாக”ப் புதைப்பதற்காக அவை தங்களிடம் ஒப்படைக்கப் படும் என்று அவனது உறவினர்கள் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால், அப்படி இல்லை. ஓலங்கள், சாபங்கள், பற்கடிப்புகள். பிரெஞ்சு ஆட்சியாளர்களோ, தங்கள் நிலைப்பாட்டிலிருந்து அசைந்து கொடுக்கவில்லை. இப்படி அவர்கள் செய்தது இதுதான் முதல் முறை. இனி, உடல் சொர்க்கத்துக்கு வந்து சேரும் போது முகமது கேட்பார்: “உனது தலையை எங்கே விட்டுவிட்டு வந்தாய்? எப்படி தலை அதன் உடலிலிருந்து பிரிந்து போய் விட்டது? சொர்க்கத்தில் நுழைய உனக்குத் தகுதி இல்லை. போ, நரகத்தில் அந்தக் கிறிஸ்தவ நாய்களுடன் சேர்ந்து கொள்!”. இதனால்தான் அந்த அராபியனின் உறவினர்கள் நிலைகுலைந்து போனார்கள்.²⁸

இந்த அரசியல், சமூக அவதானிப்புகளுடன் கூடவே, மார்க்ஸின் கடிதங்கள், அவருடைய நடைமுறைச் செயல்பாட்டுக்குக் கவர்ச்சி கரமாக இருந்த அராபியப் பழக்கவழக்கங்கள் பற்றிய சில அவதானிப்புகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தன:

ஒரு படகோட்டி தனது சிறிய படகுடன் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆற்றில் தயாராக உள்ளான், காத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

÷ க்யோட்டின் : 1789ஆம் ஆண்டுப் பிரெஞ்சுப் புரட்சியை நடத்தியவர்களின் தீவிரவாதப் பிரிவினரால் எதிர்ப்புரட்சியாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மரண தண்டனையை நிறைவேற்றுவதற்காக ஜோஸப் இக்னேஸ் க்யோட்டின் என்னும் மருத்துவரால் உருவாக்கப்பட்ட கொலைக்கருவி. மரண தண்டனை விதிக்கப் பட்டவர் அந்தக் கொலைக் கருவியின் கீழ் குப்புறப் படுக்க வைக்கப்படுவார். விசையை இழுத்தவுடன் மேலே இருந்து மின்னல் வேகத்தில் கீழே இறங்கும் நீண்ட கூர்மையான கத்தி, கீழே படுக்க வைக்கப்பட்டவரின் தலையை உடலிலிருந்து துண்டித்துவிடும். பிரான்ஸில் மரண தண்டனை முறை 1981இல்தான் ஒழிக்கப்பட்டது.

28. Karl Marx to Friedrich Engels, 18 April 1882 in MECW, pp.246-7.

ஆற்றின் மறுகரைக்குச் செல்ல விரும்பும் ஒரு தத்துவவாதி படகில் ஏறுகிறார். அவர்களுக்கிடையே பின்வரும் உரையாடல் நடக்கிறது: தத்துவவாதி: படகோட்டியே, வரலாறு பற்றி உனக்கு எதேனும் தெரியுமா?

படகோட்டி : இல்லை.

தத்துவவாதி: அப்படியானால் நீ உண் வாழ்க்கையில் பாதியை வீணடித்துவிட்டாய்!

அவர் மேலும் கேட்கிறார்: கணிதம் கற்றிருக்கிறாயா?

படகோட்டி : இல்லை.

தத்துவவாதி : அப்படியானால் நீ உண் வாழ்க்கையில் பாதிக்கும் மேல் வீணாக்கிவிட்டாய்.

தத்துவாதியின் வாயிலிருந்து இந்த வார்த்தைகள் வந்ததுதான் தாமதம், காற்று படகைக் கவிழ்த்து, படகோட்டி, தத்துவவாதி ஆகிய இருவரையும் நீருக்குள் தள்ளிவிட்டது. அப்போது

படகோட்டி (உரத்த குரலில்): உங்களுக்கு நீந்தத் தெரியுமா?

தத்துவாதி: இல்லை!

படகோட்டி: அப்படியானால் உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதையும் வீணாக்கிவிட்டீர்கள்.

லாராவுக்கு எழுதிய இந்தக் கடிதத்தில் மார்க்ஸ், ‘அராபிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்னும் உனது ஆர்வத்தை இது தூண்டிவிடும்’²⁹

இரண்டு மாதங்கள் துன்பப்பட்ட பிறகு, மார்க்ஸின் உடல் நிலையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதால், அவரால் பிரான்ஸுக்குத் திரும்பி வர முடிந்தது. எனினும், அதற்கு முன்பு அவர் எங்கெல்லுக்குக் கடைசி ஆச்சரியமொன்றைத் தந்தார் : ‘இதைச் சொல்வதற்கு சரியான தருணம் இது; எனது தீர்க்கதரிசித் தாடியை, தீராப் புகழைத் தேடித் தந்ததை ஒழித்துக்கட்டிவிட்டேன். ஆனால் எனது முடியை ஓர் அராபிய முடிதிருத்துபவரின் பீடத்தில் காணிக்கையாகச் செலுத்துவதற்கு முன் (எனது மகள்களின் விருப்பங்களை மதிக்கும் பொருட்டு) என்னைப் புகைப்படம் பிடித்துக் கொண்டேன்’.³⁰ மார்க்ஸ் உடனடியாக

29. Karl Marx to Lara Lafargue, 13-14 April 1882 in MECW, vol. 46, p. 243.

30. Karl Marx to Friedrich Engels, 28 April 1882 in MECW 46, p.249.

எடுத்துக்கொண்ட கடைசிப் புகைப்படம் இதுதான். இது, 'யதார்த்தத்தில் நிலவிய சோசலிச அரசுகளின்' சதுக்கங்களில் காணப்படும் கருங்கற் சிற்பங்களுக்கு - மார்க்ஸைச் சித்திரிக்க, அந்த அரசுகளின் ஆணையின் பேரில் உருவாக்கப்பட்ட சிற்பங்களுக்கு - முற்றிலும் மாறானது. அந்தப் புகைப்படத்திலுள்ள அவரது மீசையில், அவரது கருத்துகளைப் போலவே இளமையின் வண்ணம் மாறாமல் இருக்கிறது. வாழ்க்கையில் அவருக்கு எத்தனையோ சோதனைகளும் ஏமாற்றங்களும் இருந்த போதிலும், புன்னகை பூக்கும் அவரது முகம், இன்னமும் கனிவுள்ளதாகவும் பகட்டற்றதாகவும் காட்சியளிக்கிறது.³¹

2. இளவரசராட்சிப் பகுதியில் ஒரு குடியரசுவாதி

மோசமான வானிலை மார்க்ஸைத் தொல்லைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. 'ஆப்பிரிக்காவில் (அவர்) கழித்த கடைசி நாட்களில்'³² அவரது உடல்நிலையை ஸஹாரா பாலையனத்திலிருந்து வீசிய வேகமான காற்று பாதித்தது என்றால், மார்க்ஸை நகரை வந்தடைய அவர் மேற்கொண்ட கடல் பயணமோ இன்னும் கடுமையானதாக இருந்தது. அந்த நகரத்துக்கு அவர் மே 5இல், அதாவது அவரது 64ஆம் பிறந்த நாளில் வந்து சேர்ந்தார். எலியனாருக்கு எழுதினார்: 'மூர்க்கதனமான புயல் காற்று, கப்பலில் நான் இருந்த அறையை, தான் சுழன்றடிப்பதற்கான பாதையாக உருமாற்றியது.' மார்க்ஸுக்கு அந்த நீராவிக்கப்பல் வந்ததும் - அது உண்மையில் துறைமுகத்திற்குள் நுழையவில்லை - பயணிகள் படகுகள் மூலம் தரைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டனர். 'நீலை நகரத்துக்குப் புறப்படும் நேரம் வரும் வரை பயணிகள் காற்றோட்டமான குளிர் நிறைந்த சுங்க அலுவலகத்தில் - பாவக்கடன் தீர்க்கும் வெளியும்* சுங்க அலுவலகமும் சேர்ந்தால் எப்படியிருக்குமோ, அப்படிப்பட்ட இடத்தில் - பல மணி நேரம்

31. இந்தப் புகைப்படம் பிடித்துக் கொள்வதற்கு முன் எட்டு வார காலம் தமக்கு "ஒரு நாள் கூட முழுமையான ஓய்வு கிடைக்கவில்லை" என்றும், அப்படியிருந்தும், தமது "சோர்வைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் இருந்ததாக"வும் மார்க்ஸே கூறியுள்ளார் - *ibid.* தமது நண்பர் கூறியதைக் கேட்டு எங்கெல்ல மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தார். ஓகஸ்ட் பேபெலுக்கு, 1882 மே 16இல் எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார்: "அல்ஜேஸில் எடுத்துக் கொண்ட புகைப்படம் அவரிட முள்ளது. அதில் அவர் மீண்டும் பழைய மார்க்ஸாகவே காட்சியளிக்கிறார்". Friedrich Engels to August Bebel, 16 May 1882, in MECW, vol. 46, p. 259. Cf. Vesper, *Marx in Algier*, op. cit., pp. 130-5.

32. Karl Marx to Friedrich Engels, 8 May 1882 in MECW 46, p. p. 253.

* பாவக் கடன் தீர்க்கும் இடம்(Purgatory): இத்தாலிய மகாகவி தாந்தெவின் படைப்பான 'Purgatory' யை மனதில் கொண்டு மார்க்ஸ் இவ்வாறு எழுதியிருக்கிறார்.

கழித்தனர்'. 'இந்தக் கொடுந் துன்பங்கள் என்னைக் கிட்டத்தட்ட நிலைகுலைய வைத்து', மான்ட்டி கார்லோவுக்கு வந்து சேர்ந்தவுடனேயே 'ஓர் எஸ்கிலோபியஸின்* கைகளுக்குப் போய்ச் சேரும்படி என்னைத் துரிதப்படுத்தியது'.³³

பிரான்ஸின் அல்ஸேஸ் பகுதியிலிருந்து வந்தவரும், நுரையீரல் நோய்களைக் குணப்படுத்துவதில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தவருமான அருமையான மருத்துவர் குனெமன்தான் (Doctor Kunemann: 1828-?)³⁴ அவருடைய நம்பிக்கைக்குரிய எஸ்கிலோபியஸ். மார்க்ஸின் ப்ரோங்கைடிஸ் நோய் நாள்பட்டதாக முற்றிப் போய், அவருக்குப் 'பேர்ச்சம்' ஏற்படுத்தும் வகையில் 'ப்ரூரஸி நோய் (அவருக்கு) மீண்டும் கண்டுவிட்டது'.³⁵ அங்கும் இங்கும் அலைந்தது அவரது உடலுக்குக் கூடுதலான தீங்கை இழைத்துவிட்டது. அதைப் பற்றி அவர், எங்கெல்லிடம் தமது வழக்கமான இலக்கியக் குறிப்புகளுடன் நகைச்சுவையோடு கூறினார்: 'இந்த சந்தர்ப்பத்தில் [அமாண்டஸ்] ம்யுல்னெரின்* அவல நாடகங்களில் நடப்பதுபோல விதியானது நம்மை அச்சுறுத்தும் வகையில் [ஏற்கெனவே நடந்துகொண்டது போல] சற்றும் மாறாமல் இப்போதும் நடந்து கொண்டுள்ளது - அந்த நாடகங்களில் துலங்கும் மானுட வாழ்க்கையில் விதி தீர்மானகரமான பங்கை வகிக்கத்தான் செய்தது'.

மார்க்ஸின் முதுகிலும் நெஞ்சிலும் மருந்து தடவும் சிகிச்சையை (vesicatory) மீண்டும் நான்கு முறை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு, அந்த சிகிச்சை மே 9 முதல் 30 வரை தரப்பட்டது.

தமது பயணத்தைத் தொடர்வதற்கு முன் உடல்நிலை தேற வேண்டும் என்பதால், மார்க்ஸ், மானகோ இளவரசராட்சிப் (Monaco Principality) பகுதியில் மூன்று வார காலத்தைச் செலவிட்டார். அங்கிருந்த சூழலைப் பற்றிய மார்க்ஸின் சித்திரிப்புகள் அவரது

* எஸ்கிலோபியஸ் (Aesculapius): மருந்துகள் மற்றும் மருந்துவத்திற்கான கடவுள் என்று பண்டைய கிரேக்கத் தொன்மங்களில் சித்திரிக்கப்படுபவர்.

33. Karl Marx to Eleanor Marx, 28 May 1882, in MECW, vol. 46, p. 267.

34. Karl Marx to Friedrich Engels, 5 June 1882 in MECW 46, p.272.

35. Karl Marx to Friedrich Engels, 20 May 1882 in MECW, Vol.46, p.262. மார்க்ஸ் இதனைப் பற்றித் தமது மகர்களுக்கு எழுதவில்லை. ஏனெனில் அது "அவர்களுக்குத் தேவையில்லாமல் பீதியூட்டிவிடும்" என்று அவர் கருதியதுதான்-ibid., p. 264.

÷ அமாண்டஸ் ம்யுல்னெர் (Amandus Gottfried Adolf Müllner -1774-1829) : ஜெர்மானியக் கவிஞர், நாடகாசிரியர்.

கூர்மையான பார்வையும் சமூக விமர்சனமும் ஒன்றோடொன்று கலந்திருப்பதைக் காட்டுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, மான்ட்டி கார்லோவை*, மூக் ஆஃபன்பாஹின் (Jacques Offenbach:1819-1880)* ‘ஜிவோல்ஸ்டைனின் மாபெரும் கோமகள்’ (La Grande-Duchesse de Gérolstein) என்னும் இசைநாடகத்தில் இடம் பெறும் ஜிவோல்ஸ்டைன் என்னும் கற்பனையான குட்டி அரசுடன் ஒப்பிடுகிறார்.

அங்கிருந்த புகழ்பெற்ற கேளிக்கை விடுதியில், தெரிவு செய்யப் பட்ட சர்வதேச செய்தியேடுகள் கணிசமாக வைக்கப்பட்டிருந்த வாசக அறைக்கு மார்க்ஸ் ஓரிரு முறை சென்றிருக்கிறார். ஆனால், “‘ஹோட்டல் டி ரூஸ்ஸி’ என்னும் பெயர் கொண்ட இந்த ஓட்டலில் என்னோடு ஒரே மேசையில் உண்பவர்கள் மட்டுமல்ல, பொதுவாகச் சொல்லப் போனால் அந்த நகரத்திலுள்ள பொதுமக்களும் கூட அந்தக் கேளிக்கை விடுதியின் சூதாட்ட அறைகளில் என்ன நடக்கிறது என்பதில்தான் கூடுதல் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள்’. இந்தக் காலகட்டத்தில் அவர் எழுதிய கடிதங்களில், தாம் பார்க்க நேர்ந்த மனிதர்களைப் பற்றிய வேடிக்கையான அவதானிப்புகள், கூர்மையான விமர்சனங்கள் ஆகியன மாறி மாறித் தென்படுகின்றன. இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு: ‘சிடுசிடுப்பான, எரிச்சலடைகிற, மனம் குழம்பிப்போன ஒரு பிரிட்டிஷ்காரனைப் பார்க்க வேடிக்கையாக இருந்தது[. . .] ஏனென்றால் அவன் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான பவுண்டுகளை (சூதாட்டத்தில்) இழந்திருந்தான். ஆனால், அவற்றை அப்படியே திருப்பி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முழுமுற்றான நோக்கம் அவனிடம் இருந்தது. அதிர்ஷ்டத்தை மிரட்டுவதற்கு பிரிட்டிஷ் முரட்டுத்தனம் கூடப் போதாது என்பதை அவனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை’.³⁶

இந்த அந்நிய உலகம் பற்றிய அவரது மிகக் கடுமையான விமர்சனம், அவர் அங்கிருந்து புறப்படுவதற்குச் சற்று முன் எலியனாருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தில் காணப்படுகின்றது:

சாப்பாட்டு மேசை, கஃபே முதலியவற்றில் பேசப்படும் அல்லது கிசுகிசுக்கப்படும் கிட்டத்தட்ட ஒரே விஷயம் சூதாட்டப் பலகைகள் உள்ள மேசைகளைப் பற்றியது மட்டுமே. சூதாட்டத்தில் யாருக்கேனும் எப்போதாவது கொஞ்சம் பணம் கிடைக்கும். எடுத்துக்காட்டாக ஓர் இளம் ரஷியச் சீமாட்டிக்கு (ரஷிய தூதரக

÷ மான்ட்டி கார்லோ (Monte Carlo): மானகோ நாட்டின் தலைநகரம்.

* மூக் ஆஃபன்பாஹ் (Jacques Offenbach:1819-1880): ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற இசையமைப்பாளர்.

36. Karl Marx to Friedrich Engels, 8 May 1882, in MECW, vol. 46, p. 254.

அதிகாரியும் முகவருமாக உள்ள ஒருவரின் மனைவி) 100 ஃப்ராங்க் கிடைக்கிறது. அவளோ, திரும்பவும் சூதாட்டம் ஆடி 6000 ஃப்ராங்குகளை இழக்கிறாள். இன்னொருவரோ வீட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்வதற்குப் போதுமான பணத்தைக்கூட வைத்துக் கொள்ளவதில்லை; மற்றவர்களோ தங்கள் குடும்பத்துக்குள்ள பெரும் சொத்துகளைக்கூட சூதாட்டத்தில் இழக்கின்றனர்; மிகச் சிலரே- சூதாடிகளில் ஒரு சிலரே - கொள்ளையிலிருந்து ஒரு பங்கை எடுத்துச் செல்கின்றனர். அதாவது, விதிவிலக்கின்றி அவர்கள் அனைவரும் செல்வந்தர்கள். இங்கு புத்திக்கூர்மைக்கோ, கணக்கிடுதலுக்கோ வேலையில்லை. "தற்செயலாக" ஒருவன் வெற்றியடையக்கூடும் என்ற சாத்தியப்பாட்டை முன்கூட்டியே கணக்கிட்டு சூதாடுவதால் யாருக்கும் எதுவும் கிட்டப்போவது மில்லை - எவனேனும் கணிசமான பணத்தை வைத்து சூதாட முன்வந்தாலொழிய.³⁷

இந்தப் பைத்தியக்காரத்தனம் சூதாட்ட அறைகளுக்குள்ளேயும் மாலை நேரங்களிலேயும் மட்டுமல்ல, அந்த நகரம் முழுவதிலும், அந்த நகரத்துக்கு வருகை தருபவர்களின் நாள் முழுவதிலும் பரவியிருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, அந்தக் கேளிக்கை விடுதிக்கு நேர் அடுத்ததாக ஒரு கியாஸ்க் (Kiosk)* இருந்தது.

இது ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு விளம்பர அட்டையால் அலங்கரிக்கப் பட்டது. அது அச்சிடப்பட்ட விளம்பர அட்டை அல்ல; மாறாக, கையால் எழுதப்பட்டு, எழுதியவர் தமது பெயரின் முன்னெழுத்து களால் கையெழுத்திடப்பட்ட அட்டை; அவருக்கு 600 ஃப்ராங்குகள் கொடுத்தால், (சூதாட்டத்தில்)1000 ஃப்ராங்க் பந்தயத் தொகை கட்டி ஒரு மில்லியன் ஃப்ராங்க் வெல்வதற்கான விஞ்ஞானத்தின் இரகசியத்தை அவர் தருவார்.[...]. இந்த ஏமாற்று வேலைக்கு மக்கள் பலியாவது எந்த வகையிலும் அரிதான நிகழ்வு அல்ல என்றும் சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் சூதாடிகளில் பெரும்பாலானோர் - ஆண்களும் பெண்களும் - வெறும் தற்செயல் நிகழ்வுகளைக் கொண்ட இந்த சூதாட்டத்தில் விஞ்ஞானம் இருப்பதாக நம்புகின்றனர்; சீமாள்களும் சீமாட்டிகளும் பாரிஸ் கஃபே என்று சொல்லப்படும் இந்த இடத்திற்கு வெளியேயோ, அதற்கு எதிரேயோ, கேளிக்கை விடுதிக்குச் சொந்தமான அற்புதமான பூங்காவிலோ, (அச்சிடப்பட்ட சொற்களைக் கொண்ட) குட்டி

37. Karl Marx to Eleanor Marx, 28 May 1882, in MECW, vol. 46, p. 268..

* கியாஸ்க்: பெட்டிக் கடை போன்ற சிறு கடை.

மேசைகள் மீது தலை குனிந்த வண்ணம், எதையோ கிறுக்கவும் கணக்குப் போடவும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; அப்போது அவர்களில் ஒருவன் இன்னொருவனுக்கு, தான் விளையாடத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள விரும்பும் ‘முறையை’, ‘தொடர் வரிசை’ முறையில் விளையாட வேண்டுமா என்பன போன்றவற்றை ஆர்வத்துடன் விளக்குவதும் உண்டு. அது பைத்தியக்காரர்களின் கூட்டமொன்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது போன்றது.³⁸

சுருங்கக் கூறின் மார்க்ஸுக்கு ஒரு விஷயம் தெளிவாகியது: ‘கேளிக்கை விடுதிதான் மானகோ- ஜீவோல்ஸ்டைனின் பொருளாதார அடித்தளம். நாளை அது மூடப்படுமானால், மானகோ-ஜீவோல்ஸ்டைன் முழுவதற்கும் அதோகதிதான்’. ‘பனிக்காலத்திற்கு உகந்த வாசத்தல மாகவும் அதேபோல செல்வந்தர்களைத் திருமணம் செய்துகொண்டால் தாமும் செல்வந்தர்களாகிவிடலாம் என்று பணக்காரர்களைத் தேடிவருபவர்களும் பணக்காரர்களும் ஒருங்கே புழங்கும் இடமாகவும் உள்ள நீலை நகரமும்கூட, அங்கு கேளிக்கை விடுதி இல்லாவிட்டால், பகட்டுக்கும் புதுமைக்கும் பேர் போன இடமாக அதனால் தொடர்ந்து நீடிக்க முடியாது[...] இருப்பினும், பூர்ஸுடன்* ஒப்பிடுகையில் கேளிக்கை விடுதி எவ்வளவு குழந்தைத்தனமானது!’.
முதுகிலும் மார்பிலும் மருந்து தடவும் சிகிச்சையின் கடைசிக் கட்டம் முடிந்ததும் மருத்துவர் குனெமன், மார்க்ஸை மருத்துவமனையிலிருந்து அனுப்பி, பயணத்தைத் தொடர இசைவும் தந்தார். ஆனால், புண்கள் காய்வதற்கு அனுசரணையாக ‘கான் (Cannes) நகரில் ஓரிரு நாட்கள்’ தங்கும்படியும், அதன் பிறகு அவர் பாரிஸுக்குச் செல்லலாம் என்றும் அறிவுரை கூறினார். விடுமுறை களைக் கழிப்பதற்கும் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்வதற்கும் தனிச்சிறப்பான

38. Ibid, p.269. பிரிட்டிஷ் பொறியியலாளர் ஜோலெஃப் ஜாக்கெர்ஸ், கேளிக்கை விடுதியின் சூதாட்ட அறை வங்கியை உடைப்பதற்கான ஒரு வழியைக் கண்டுபிடித்தார். ஒரு விஞ்ஞான முறையின் மூலமாக அல்ல. மாறாக, யந்திரம் இயல்பாகச் செயல்படாத நிலையை ஆய்வு செய்ததன் மூலம். சூதாட்டத்துக்குப் பயன்படும் ரூலெட் யந்திரத்தின் சக்கரங்களிலொன்று மற்ற சக்கரங்களைக் காட்டிலும் சமநிலை குன்றியிருந்ததையும், எனவே சூதாட்டத்தில் அந்த யந்திரம் சுழலவிடப்பட்ட பின், அந்தக் குறிப்பிட்ட சக்கரம் மற்ற சக்கரங்களைவிட ஒன்பதாம் எண்ணுக்கு அடிக்கடி வந்து சேர்வதையும் கண்டறிந்தார். அந்தக் கேளிக்கை விடுதி, ரூலெட் யந்திரத்தின் சக்கரத்திலுள்ள கோளாறைக் கண்டு பிடித்து எந்தவித சிக்கலும் இல்லாமல் அதைச் சரி செய்துவிட்டதற்கு முன்பாக, அந்த எண் மீது பந்தயம் கட்டி ஐந்து இலட்சம் ஃப்ராங்குகளை வென்றார்.

* பூர்ஸ் (Bourse) : பங்குச் சந்தை.

பிரெஞ்சு நகரமான கானூக்குப் போய்ச் சேர்ந்ததும், மார்க்ஸ் கோத் தெ அஸூரில்* உள்ள நல்லதையும் கெட்டதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தார்:

மேற்குடிவர்க்க சோம்பேறிகளின் அல்லது ஆதாய வேட்டைக் காரர்களின் குகையில் ஒரு மாதம் முழுவதையும் புல்பூண்டு போல வாழ்வதில் செலவிட்டேன். இயற்கை அங்கு அற்புதமானதாக உள்ளது; மற்ற அம்சங்களைப் பொறுத்தவரை அது மனச்சோர்வுக்குள் நம்மை இழுத்துக் கொள்ளும் ஓர் ஆழ் துளை; [. . .] ஓட்டலிலும் கஃபேயிலும் உள்ள பரிசாரகர்கள் முதலியோர், வீட்டு வேலைக் காரர்கள் - இவர்கள் உதிரிப் பாட்டாளிவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் - ஆகியோரைத் தவிர சாமானிய “மக்கள் திரளினர்” யாரும் அங்கு இல்லை.³⁹

வானிலையில் தொடர்ந்து ஏற்பட்டு வந்த மோசமான மாற்றங்கள் அவர் மீது பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தின. கான் நகரத்தில் அவர் இருந்த மூன்று நாட்களில் அசாதாரணமான ‘கடுங் காற்றும் (வெப்பக் காற்று) புழுதிக் காற்றுகளும் வீசின’. அவற்றைப் பற்றிய பேச்சுதான் ‘ரெவெராவின் உள்ளூர் பத்திரிகைகளை’ நிரப்பியது. மார்க்ஸ், சுயஎள்ளல் தொனிக்கும் வகையில், இந்த வானிலையைப் பற்றி எங்கெல்லுக்கு நகைச்சுவையுடன் எழுதினார்: ‘இயற்கையாலும்கூட, ஒரு வகை அற்பத்தனமான நகைச்சுவையை வெளிப்படுத்த முடிகின்றது (விவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாட்டில், தூசியைப் பாம்பு தனது உணவாகக் கொள்கிறது என்று ஏற்கெனவே நகைச்சுவையுடன் முன்கூட்டியே சொல்லப்பட்டது போல; புழுக்கள் எப்படி தூசியை உணவாகக்கொண்டு வாழ்கின்றன என்பதைப் பற்றி டார்வின் கூறியதை விவிலியக் கூற்றுடன் ஒப்பிடுங்கள்’.)

அதே கடிதத்தில் மருத்துவர் கடைசியாக வழங்கிய பரிந்துரைகளையும் குறிப்பிட்டார்: ‘நன்றாக, நிறைய சாப்பிட வேண்டும் - இது வழக்கத்துக்கு மாறானதாக இருந்த போதிலும், இப்படிச் சாப்பிடப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும்; “நல்ல” மதுவகையைக் குடிக்கலாம், நடைப்பயிற்சி மேற்கொள்ளலாம், இன்ன பிற; “சிந்திப்பதைக் கூடுமானவரை குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும், இன்ன பிற”. இந்த

* கோத் தெ அஸூர் (Côte d’Azur): நீலவண்ணக் கடற்கரை என்பது இதன் நேரடியான பொருள். பிரெஞ்சு ரெவெரா என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. கான், நீல ஆகிய நகரங்கள் இங்குதான் உள்ளன. பிரான்ஸின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள மத்தியதரைக் கடல் பகுதியான இதில் இறையாண்மையுள்ள தனி நாடான மான்கோவும் உள்ளது.

39. Karl Marx to Friedrich Engels, 6 June 1882 in MECW 46, p.272.

“அறிவுரைகளை”ப் பின்பற்றியதன் காரணமாக நான் “மடைமையை” நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறேன். இவையனைத்தும் சேர்ந்து, ப்ரோங்கைடிஸிலிருந்து என்னை விடுவிக்கவில்லை. கரிபால்டியை* “மீளாத் துயிலுக்கு” அனுப்பியது ப்ரோங்கைடிஸ் நோய்தான் என்பது எனக்கு ஆறுதல் அளிக்கின்றது. எப்படியிருப்பினும், எவ்வாறு “அமரத்துவம் அடையப் போகிறோம்” என்ற கவலை ஒரு குறிப்பிட்ட வயதில் எவருக்கும் முற்றிலுமாக இல்லாமல் போய் விடுகிறது’.⁴⁰

ஜூன் 7இல், அதாவது மார்க்ஸ் இலண்டனிலிருந்து புறப்பட்டு வந்த நான்கு மாதங்களுக்குப் பிறகு, பாரிஸின் புறநகரான அர்ஜாந்தியிலுள்ள தமது மகள் ஜென்னியின் வீட்டுக்கு ரயிலில் திரும்பி வந்தார். தமது வருகையின் பொருட்டுத் தொந்தரவுக்காளாக வேண்டாம் என்று ஜென்னிக்கு அறிவுறுத்தினார்: ‘ரயில் நிலையத்தில் எனக்காகக் காத்திருப்பவர்களை விட அதிகமாக வேறு யாரும் என்னைத் துன்புறுத்தியதில்லை என்பதை எப்போதுமே உணர்ந்துள்ளேன்’. தாம் அங்கு வருவதைப் பற்றி எந்தத் தோழர்களுக்கும், லஃபார்க்கும்கூடத் தெரிவிக்க வேண்டாம் என்றும் அறிவுறுத்தினார். தமக்கு இன்னும் ‘முழுமையான அமைதி’ தேவைப்படுகின்றது என்று கூறிய அவர்,⁴¹ எங்கெல்ஸுக்கு எழுதிய கடிதத்திலும் கூட, ‘மக்களுடன் தொடர்பு கொள்வதைக் கூடுமான வரை குறைத்துக் கொள்வது தமக்கு இன்னும் அவசியமாக உள்ளதாகக் கூறினார்.⁴² மிகவும் சோர்ந்து போயிருந்த அந்த மாமனிதரிடம், தமது வாழ்க்கை முடிந்துவிட்டது என்ற எண்ணம் தோன்றியிருந்தது. ஜென்னிக்கு அவர் எழுதிய சொற்கள், சாகசவதமற்ற வாழ்க்கையைக் கொண்டுள்ள மனிதர்களில் எவரொருவரும் எழுதக்கூடியவைதான்: “குடும்ப வாழ்க்கை”, “குழந்தைகள் போடும் சத்தம்”, “பேருலகத்தை”க் காட்டிலும் அதிகம் சுவாரசியமானதாக உள்ள அந்தச் “சிற்றுலகம்” ஆகியனவற்றைத்தான் “அமைதி” என்று கூறுகிறேன்’.⁴³

* கரிபால்டி (Giuseppe Garibaldi: 1807-1882): நீலை நகரத்தில் பிறந்த இத்தாலியரான கரிபால்டி பல்வேறு நாடுகளின் ஆளுகைக்குள் இருந்த இத்தாலியப் பிரதேசங்களை ஒன்றிணைத்து இன்றைய ஐக்கிய இத்தாலியை உருவாக்குவதில் முக்கியப் பாத்திரம் வகித்தவர்.

40. Ibid., p.274.

41. Karl Marx to Jenny Longuet, 4 June 1882 in MECW 46, p.271.

42. Karl Marx to Friedrich Engels, 5 June 1882 in p.274.in MECW 46, p.274. ‘மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுதல்’ என்பது மார்க்ஸின் கடிதத்தில் ஓர் இலக்கியக் குறிப்பாக, அடோல்ஃப் ஃபான் நிக்கே (Adolph von Knigge [1752 - 1796]) என்பவரால் 1788இல் எழுதப்பட்டு ‘மக்களுடன் தொடர்பு கொள்தல் பற்றி’ (On Intercourse with People) என்றே தலைப்பிடப்பட்டிருந்த புத்தகத்தைச் சுட்டுகின்றது.

43. Karl Marx to Jenny Longuet, 4 June 1882 in MECW 46, p.272.

அர்ஜாந்திக்குத் திரும்பி வந்து சேர்ந்ததும், மார்க்ஸ் தமது வாழ்க்கையை, சிறையிலிருந்து விடுப்பில் வெளியே வந்துள்ள கைதியின் வாழ்க்கையுடன் ஒப்பிட்டார். அதற்குக் காரணம், அவர் எங்கு தங்கியிருந்தாரோ, அதற்கு மிகவும் அருகிலிருந்த மருத்துவரிடம் ஆலோசனைக்காக எப்போதும் செல்ல வேண்டியிருந்ததுதான்.⁴⁴ ஜென்னி - லாங்கியுவெ இணையரின் குடும்ப மருத்துவர் குஸ்தாவ் தூரியெனுக்கு (Gustave Dourlen) மார்க்ஸை நன்றாகத் தெரியும். அந்த மருத்துவர், அருகிலுள்ள ஆங்கியெ லெ பேன் (Enghien-les-Bains) என்னுமிடத்திற்குச் சென்று அங்கு சில வாரங்கள் கந்தக ஊற்றுச் சிகிச்சை எடுத்துக்கொள்ளுமாறு மார்க்ஸுக்கு அறிவுறுத்தினார்.⁴⁵ அங்குள்ள மருத்துவர் ஃபூகியெவின் (Dr.Feugier) ஆலோசனையையும் கேட்டுக் கொள்ளலாம் என்று கூறினார்.

வானிலை இன்னும் சீரடையாததால், மார்க்ஸால் அந்த சிகிச்சையை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அந்த மோசமான வானிலை அவரது இடுப்புப் பகுதியில் மிகுந்த வலியை உண்டாக்குகின்ற கீல்வாதம் தாக்கும்படி செய்துவிட்டது.⁴⁶ ஜூலை முதல் வாரங்களில்தான் அவரால் மருத்துவரின் அறிவுரைப்படி கந்தக ஊற்றுக் குளியல் சிகிச்சையை மேற்கொள்வதற்காகப் பயணம் செய்ய முடிந்தது. அந்தக் குளியல் சிகிச்சை அவருக்கு நல்ல பலன் தந்தது. அந்த சிகிச்சையை ஒழுங்காக திரும்பத் திரும்பச் செய்ய வேண்டியிருந்தது என்று எங்கெல்ஸுக்கு எழுதினார்:

44. Karl Marx to Frederich Engels, 9 June 1882 in MECW 46, p.275.

45. Ibid. “அவர் (மார்க்ஸ்) தொடர்ந்து நடமாடுவது [...] முற்றிலும் மருத்துவர்களைச் சார்ந்துள்ளது” - Friedrich Engels to Friedrich Sorge, 20 June 1882, in MECW, vol. 46, p. 278.

46. Karl Marx to Friedrich Engels, 24 June 1882 in MECW 46, p.484. மார்க்ஸ், அர்ஜாந்தியில் இருந்த தமது மகள் வீட்டிற்குத் திரும்பி வந்த பிறகு அவரைத் துன்புறுத்திய மோசமான வானிலை பற்றி லஃபார்க் எழுதினார்: “பாரிஸ் நகரவாசிகள் சோகத்தில் மூழ்கியுள்ளனர். இது போன்ற ஒரு ஜூன் மாதத்தை அவர்கள் பார்த்ததில்லை; இங்கிலாந்தில் இருப்பதாகவே நாம் நினைப்போம். அவ்வளவு பயங்கரமானதாக உள்ளது (இங்குள்ள வானிலை). மார்க்ஸ் இந்த மோசமான வானிலையைத் தாங்கிக் கொள்கிறார். மார்க்ஸ் என்னிடம் கூறினார்: அவர் எங்கெல்ஸாம் செல்கிறாரோ, அங்கு அவர் உணவு உட்கொள்ள மேசைக்கு அருகில் உட்கார்ந்தவுடனேயே, வானிலை பற்றிக் குறைபட்டுக் கொள்ளும் முணுமுணுப்புகள் கேட்கின்றன - நேற்று அருமையாக இருந்தது, இன்று இவ்வளவு மோசமாக உள்ளது என்று. ‘மோசமான வானிலையை நான் என்னுடன் கொண்டு வந்துவிட்டேன்’ என்று மார்க்ஸ் பதிலளித்தார். மத்திய காலத்தில் அவர் வாழ்ந்திருந்தால், ஒரு சூன்யக்காரன் என்று கருதப்பட்டு எரித்துக் கொல்லப்பட்டிருப்பார்” - Paul Lafargue to Friedrich Engels, 16 June 1882 in Engels, Paul and Laura Lafargue, *Correspondence, op. cit.*, p. 85.

மூச்சை உள்ளிழுத்துக் கொள்ளும் சிகிச்சை நடக்கும் அறை, கந்தக ஆவிகள் நிறைந்து இருண்டு கிடந்தது; 30-40 நிமிட நேரம் இங்கு செலவிட வேண்டும்; ஐந்து நிமிடத்துக்கு ஒரு முறை, சிகிச்சைக் கென உருவாக்கப்பட்டுள்ள மேசையில், அங்கிருந்த (துத்த நாகத்தால் செய்யப்பட்ட) குழாய்களொன்றிலிருந்து (அதிலொரு அடைப்பானும் உண்டு), சிகிச்சைக்கென்றே உடைத்துத் தூளாக்கப் பட்ட கந்தகப் பொடி மிதக்கும் நீராவியை உள்ளிழுக்க வேண்டும்; சிகிச்சை பெறும் ஒவ்வொருவரும் தலையிலிருந்து கால் வரையிலான இரப்பர் உறையில் வைக்கப்பட்டிருப்பர்; அதன் பிறகு அவர்கள் மேசையைச் சுற்றி அணிவகுத்துச் செல்ல வேண்டும்; தாந்தேவின் “நரகத்”தில்* கள்ளங்கபடமற்றவர்களின் கதியை விவரிக்கும் காட்சிபோல.⁴⁷

கந்தகக் குளியல் சிகிச்சைக்குப் பிறகு திரும்பி வந்ததும் சிறிது ஓய்வு எடுத்துக் கொண்ட பின், பிற்பகலில் அவர் மேற்கொண்ட நடைப்பயிற்சியும் குழந்தைகளோடு பேசிக் கொண்டு மெதுவாக நடந்து வரும் பழக்கமும் “உலக ஆன்மாவின் இயக்கவியல் (Phenomenology)” எழுதிய ஹெகலும்கூட ஒரு பொழுதும் அனுபவித்திருக்காத பின் விளைவுகளை - (சிந்தனையாற்றல் ஒருபுறமிருக்கட்டும்) பார்க்கும், கேட்கும் ஆற்றல்களுக்கும்கூட ஊறு விளைவிக்கும் பின்விளைவுகளை ஏற்படுத்தியதாகக் கூறினார்.**

அனைத்து முயற்சிகளும் செய்யப்பட்ட போதிலும், ப்ளூரஸி நோய் 'எந்த வகையிலும் தனது இறுதி மூச்சை விடவில்லை'. எனவே ஆகஸ்ட் மாதம் நடுப்பகுதி வரை சிகிச்சையைத் தொடருமாறு மார்க்ஸுக்கு மருத்துவர்கள் அறிவுரை கூறினர். ஆயினும், பொதுவாகப் பார்த்தால், அவருடைய உடல்நிலையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருந்தது. அதனால்தான் அவர் அந்த மாதத் தொடக்கத்தில் பாரிஸ் நகரத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் தலைவர்கள் சிலரை (இவர்களில் ஹொலெ மெஸா [Jose Mesa:1840-1904], போல் லஃபார்க், கேப்ரியல்

* மாபெரும் இத்தாலியக் கவிஞர் தாந்தே எழுதிய 'நரகம்' (Inferno) என்னும் காப்பியம்.

47. Karl Marx to Friedrich Engels, 2 July 1882 in MECW 46, pp.290-1.

** “உலக ஆன்மாவின் இயக்கவியல்’ (Phenomenology of the Mind) எழுதிய ஹெகலும்கூட” என்று மார்க்ஸ் கூறுவதற்குக் காரணம் அந்த நூலின் கடினமான மொழி நடைதான். அத்தகைய நூலை எழுதும் போது ஹெகலுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அறிவு உளைச்சலைத் தம்மைத் துன்புறுத்திய மன, உடல் உளைச்சலுடன் ஒப்பிடுகிறார் - வழக்கமான, அவருக்கேவுரிய நகைமுரணுடன்.

தெவில் [Gabriel Deville: 1854-1940], ஜூல் குஸ்ட் [Jules Guesde: 1845-1922] ஆகியோர் அடங்குவர்) சந்தித்தார். பல மாதங்களுக்குப் பிறகு இப்போதுதான் அவர் இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஒப்புக் கொண்டிருந்தார். அந்த சந்திப்பு 'நன்றாக நடந்தது' என்று அவர் எங்கெல்ஸுக்கு எழுதினாலும், 'மிக சுவாரசியமான பேச்சு அல்லது/ மற்றும் அரட்டை எப்போதுமே, அது நடந்த பிறகு உடல்நிலையைப் பாதிக்கின்றது' என்பதையும் ஒப்புக்கொண்டார்.⁴⁸

ஆகஸ்ட் 20 அன்று, கந்தக ஊற்றுள்ள இடத்தில், கடைசி முறையாக (குழாயில் மூச்சு இழுக்கும்) அறையைச் சுற்றி வந்தார் மார்க்ஸ். இறுதி ஆலோசனையின் போது, 'ப்ளூரசி நோய் நுரையீரலில் ஏற்படுத்தும் சப்தம் அதே நிலையிலேயே இருக்கிறது; இது முற்றிலும் எதிர்பார்த்த நிலைமைதான்' என்று மார்க்ஸிடம் கூறிய மருத்துவர் ஃபூகியெ, மார்க்ஸின் 'ப்ரோங்கைடிஸ் நோயின் கடைசி எச்சங்கள் தாமாகவே அகன்று விடும்'⁴⁹ என்னும் நம்பிக்கையில் மருத்துவர் தூரியனின் ஒப்புதலுடன் ஜெனீவா ஏரிக்குச் செல்லுமாறு மார்க்ஸை அறிவுறுத்தினார். 'அங்கிருந்து வரும் வானிலை அறிக்கைகள் சாதகமானவையாக உள்ளன' என்று மார்க்ஸிடம் கூறினார்.

இந்த முறை, 'இடர்மிக்க இந்தப் பயணத்தைத் தன்னந்தனியாக மேற்கொள்ள' மார்க்ஸால் இயலவில்லை என்பதால், அவருடன் அவரது மகள் லாராவும் சென்றார். சிலுவைப் போர்களின் போது முக்கியப் பாத்திரம் வகித்த படுகொலைக் குழுவின் (Assasin Sect) தலைவரும் இஷமெய்லைட்டுமான ரஷித் அட்-டின் ஸினான்

48. Karl Marx to Friedrich Engels, 3 August 1882 in MECW 46, pp.296-8.

49. Karl Marx to Friedrich Engels, 21 August 1882 in MECW 46, p.308. அதற்குச் சில நாட்களுக்குப் பிறகு ஜென்னிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் எங்கெல்ஸ் கூறினார்: "விடாப்பிடியாக அவரைத் துன்புறுத்தி வந்த மிக பாதகமான வானிலைக்கும் மும்முறை வந்த ப்ளூரசிகளுக்கும் (அவற்றிலிரண்டு மிகவும் கடுமையானவை) பிறகு மார்க்ஸின் உடல்நிலையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தைக் கண்டு திருப்தியடைய நமக்கு அனைத்துக் காரணங்களும் உள்ளன [...] அவரிடம் எஞ்சியுள்ள ப்ரோங்கைடிஸைக் குணப்படுத்துவதற்கு இன்னும் சற்றுக் கூடுதலான (கந்தக ஊற்று) சிகிச்சையை ஆங்கியெ லெ பென்னிலோ, குட்ரெவிலோ (Cauterets) எடுத்துக் கொண்டு அதன் பிறகு ஆல்ப்ஸ் மலைத்தொடரிலோ, பிரான்ஸ் மலைத்தொடரிலோ அவர் தங்கி அங்குள்ள தட்பவெப்ப நிலையால் குணமளிக்கப்பட்டால், வேலை செய்ய அவர் மீண்டும் முழுமையாகத் தயாராகி விடுவார்." - Friedrich Engels to Jenny Longuet, 27 August 1882 in MECW 46, pp 315-6.

என்பவருடன் (Rashid ad-Din Sinan: 1132/1135-1192)* தம்மை ஒப்பிட்டுக் கொண்ட மார்க்ஸ், லாராவிடம் நகைச்சுவையுடன் கூறினார்: ‘மலைக் கிழவனுக்குத் துணையாகச் செல்வது கிட்டத்தட்ட உனது கடமையாகும்’.⁵⁰

மார்க்ஸ் ஸ்விட்ஸர்லாந்துக்குப் புறப்படுவதற்கு முன், பாரிஸில் பல்வேறு ஜெர்மன் செய்தியேடுகளின் நிருபராக இருந்த ஒருவரிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. ‘மார்க்ஸின் அடக்கமான, பணிவான வேலைக்காரர்’ என்று தம்மை அழைத்துக் கொண்ட அந்த நிருபர், ‘ஜெர்மன் “சமுதாய”த்தைச் சேர்ந்த அனைத்து வட்டத்தினரும் மார்க்ஸின் உடல்நிலை பற்றிய அதிகாரபூர்வமான செய்தியைப் பெறுவதில் ஆர்வத்துடன் இருப்பதால்’, அவரை நேர்காணத் தாம் விரும்புவதாக எழுதியிருந்தார். எங்கெல்லுக்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ் கூறினார்: ‘முகஸ்துதி செய்யும் அந்தப் பேனாக்காரனுக்கு நான் பதிலெழுதவில்லை என்பதுதான் உண்மை’.⁵¹

மார்க்ஸ் ‘மீண்டும் நோய் வாய்ப்படுவதற்கான முகாந்திரம் ஏதும் இல்லாமல் செய்வதற்காக’,⁵² அந்தப் பயணத்தின் முதல் கட்டம் பகல் நேரத்தில் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்டது. மார்க்ஸும் அவரது மகனும் லாஸ்ஸான் நகரத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தனர். மூலதனம் நூலை பிரெஞ்சு மொழியில் மொழியாக்கம் செய்த ஜோஃப் ராயைப் (Joseph Roy: 1830-1916) பாரிஸில் சந்தித்தபோது இருமல் நோய் தொற்றிக் கொண்டதால், மார்க்ஸ் லாஸ்ஸானுக்கு வரும் போது அவருக்குச் சளி பிடித்திருந்தது. சாதகமான வானிலை அறிக்கைகள் வெளிவந்திருந்த போதிலும், லாஸ்ஸான் நகரம் ‘ஈரமானதாகவும்

* ரஷித் அட்-டின் ஸினான்: 1132/1135-1192): ஷியா முஸ்லிம்களின் உட்பிரிவுகளிலொன்றான இஸ்மெய்லி முஸ்லிம்களின் பகுதிகளிலொன்றான நிஸாரி பிரிவைச் சேர்ந்த இவர் சிலுவைப் போர்களின் போது கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பேரச்சத்தைத் தரக்கூடிய வகையில் நன்கு திட்டமிட்டு, எதிரிகளின் இருப்பிடத்திற்கே சென்று அவர்களைத் தீர்த்துக் கட்டுகின்ற கொலையாளிக் குழுக்களை உருவாக்கியவர். இந்தக் குழுக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் ‘ஹஷ்ஷாஸின்கள்’ என்றழைக்கப்பட்டனர். சிலுவைப் போர்களின் போது ஜெருசலேம் நகரின் மன்னராக முடிசூட்டிக் கொண்ட ஓர் ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவரைக் கொலை செய்தவர்கள் இந்தக் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள்தாம். ‘ஹஷ்ஷாஸின்’ என்ற அரபுச் சொல்லிலிருந்துதான் ‘assaasins’ என்ற ஆங்கிலச் சொல் பிறந்தது. ஸிரியாவின் மலைப் பகுதிலிருந்து இயங்கி வந்த ரஷீத் ‘மலைக் கிழவன்’ என்று பரவலாக அழைக்கப்பட்டார்.

50. Karl Marx to Laura Lafargue, 17 June 1882 in MECW 46, p.277.

51. Karl Marx to Friedrich Engels, 24 August 1882 in MECW, 46, 310.

52. Karl Marx to Friedrich Engels 21 August 1882 in MECW 46, p.308.

ஒப்பீட்டளவில் குளிரானதாகவும் இருந்தது'. எங்கெல்ஸுக்கு எழுதினார்: 'ஒட்டல் பணியாளரிடம் நான் கேட்ட முதல் கேள்வி: "இங்கு எத்தனை நாளாக மழை பெய்து கொண்டிருக்கிறது?". அவர் சொன்ன பதில்: "கடந்த இரண்டு நாட்களாகத்தான் இங்கு ஈரமாக உள்ளது" (அதாவது, நான் பாரிஸை விட்டுப் புறப்பட்ட நாளிலிருந்து). நல்ல வேடிக்கைதான்!'.⁵³

அவர்கள் கடைசியாகப் போய்ச் சேர்ந்த இடம், ஜெனீவா ஏரியின் தென்கிழக்குக் கரையிலுள்ள வேவே நகரம் (Vevey). தாம் 'இன்னும் இருமிக் கொண்டிருப்பதாகவும்', மற்றபடி எல்லாம் நன்கு நடந்து கொண்டிருப்பதாகவும் எங்கெல்ஸிடம் கூறிய மார்க்ஸ் எழுதினார்: 'நாங்கள் கொக்கெய்ன்* நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்'.⁵⁴ எங்கெல்ஸைப் பிரிந்திருப்பது மார்க்ஸுக்குக் கடும் வேதனை தரக்கூடியதாக இருந்தது. இலண்டனை விட்டு வந்து தம்மோடு இருக்குமாறு எங்கெல்ஸை இசைய வைக்க மார்க்ஸ் முயன்றார். ஆனால், எங்கெல்லோ, மார்க்ஸ் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வரும் மருத்துவ சிகிச்சைக்கான செலவை ஏற்றுக்கொள்வதற்காக எல்லா வகையான உலகியல் விவகாரங்களையும் கவனித்துக் கொண்டிருப்பதில் மும்முரமாக இருந்தார். அவர் மார்க்ஸுக்கு எழுதினார்: 'நான் அங்கு வந்து உங்களைப் பார்ப்பேனானால் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைவேன். ஆனால் எனக்கு ஏதும் நேர்ந்துவிட்டால், அது தற்காலிகமானதாக இருந்த போதிலும், நமது நிதி ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் நிலை குலைந்துவிடும். சொத்துகளைக் கையாள்வதற்கான அதிகாரம் (power of attorney) வழங்கப்படுதற்கோ, பணம் கொடுக்கல் வாங்கல் போன்ற உண்மையில் சிக்கலான தொழில் விவகாரங்கள் ஒப்படைக்கப்படுவதற்கோ இங்கு எனக்கு ஒரு ஆள் கூட இல்லை'.⁵⁵

இதைப் புரிந்துகொண்ட மார்க்ஸ் மேலும் ஒருமுறை எங்கெல்ஸுக்கு நன்றி தெரிவித்தார்: 'பிறர்க்கென வாழும் தகைமையுடன் என் மீது நீங்கள் கொண்டுள்ள அக்கறை நம்பவியலாதது, நான் அடிக்கடி எனக்குள்ளேயே வெட்கப்பட்டுக் கொள்கிறேன்'.⁵⁶

53. Karl Marx to Friedrich Engels ,24 August 1882 in MECW 46, p.310.

* கொக்கெய்ன் நாடு (Land of Cockaigne): மத்திய கால ஐரோப்பியத் தொன்மங்களில் சித்திரிக்கப்படும், சுபிட்சம் கொழிக்கும் கற்பனை நாடு.

54. Karl Marx to Friedrich Engels ,4 September in MECW 46, p.317.

55. Friedrich Engels to Karl Marx, 12 September 1882 in MECW 46, p.319.

56. Karl Marx to Friedrich Engels, 16 September 1882 in MECW 46, p.326.

செப்டம்பர் இறுதியில், அர்ஜாந்தியிலுள்ள ஜென்னியின் வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்த பிறகு மார்க்ஸ், 'கால்வாயைக்* கடப்பதற்காக' அனுமதி பெறும் பொருட்டு மருத்துவர் தூரியெனை மீண்டும் சந்தித்தார்.⁵⁷ 'மார்க்ஸின்' உடல்நிலை மிகவும் தேறியுள்ளதாகவும், இடைவிடாத இந்த மூச்சடைப்பு நோயிலிருந்து அவர் தம்மை முழுமையாக விடுவித்துக் கொள்ளும் திசையில் சென்று கொண்டிருப்பதாகவும்' கூறிய அந்த மருத்துவர், இரு வாரங்களுக்கு மேல் இலண்டனில் தங்கக்கூடாது என்றும், 'வானிலை உண்மையிலேயே நன்றாக இருக்குமானால் மூன்று வாரங்கள் அங்கு தங்கலாம்' என்றும் அறிவுரை கூறினார்; (மார்க்ஸின்) 'குளிர்கால வாழ்க்கை' (இது அந்த மருத்துவரின் சொற்பிரயோகம்), 'வைய்ட் தீவில் சீக்கிரமாகவே தொடங்கப்பட வேண்டும்'. அந்த சமயத்திலும் மார்க்ஸ், எங்கெல்லுக்கு நகைச்சுவையோடு எழுதினார்: 'நான் இங்கிருப்பது [...] பிரெஞ்சு அரசாங்கத்துக்குத் தெரியவந்தால் [...] மருத்துவர் தூரியெனின் அனுமதி இல்லாமலேயே என்னை மூட்டைகட்டி அனுப்பி விடுவார்கள்'.⁵⁸

3. 'நான் மார்க்ஸின் ஆல்' என்பதுதான் நிச்சயமானது

இலண்டனில் நாட்கள் விரைவாக நகர்ந்தன. இருமல் மிகவும் களைப்பூட்டுகிறது என்றும், 'செயல்படுவதற்கு நான் மீண்டும் முற்றிலும் தகுதி பெற வேண்டுமானால் அதை (இருமலை) முழுமையாகத் தூக்கியெறிந்துவிட வேண்டும்' என்றும் அக்டோபர் 9இல் லாராவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார்.⁵⁹ இலையுதிர் காலம், ஈரப்பதமுள்ள, மேகமூட்டமுள்ள வானிலையைக் கொண்டு வந்தது. இப்போது மார்க்ஸை மீண்டும் கவனித்துக் கொண்டிருந்த மருத்துவர் டோன்கின், வைய்ட் தீவுக்குத் திரும்பிச் செல்லுமாறு அறிவுறுத்தினார். முதலில் மார்க்ஸ் எங்கெல்லுடன் ஒரு நாள் முழுவதையும் கழித்தார்: 'மார்க்ஸ் நேற்று மாலை என்னுடன் உணவருந்தினார். அவரது வீட்டில் நாங்கள் இரவு உணவைச் சாப்பிட்டோம். அதன் பிறகு, ரம்

* கால்வாய்: ஆங்கிலக் கால்வாய் (English Channel) - பிரான்ஸையும் இங்கிலாந்தையும் பிரிக்கும் கடல் பகுதி.

57. Karl Marx to Friedrich Engels, 28 September 1882 in MECW 46, p.337.

58. Karl Marx to Friedrich Engels, 30 September 1882 in MECW 46, p.338-9.

59. Karl Marx to Laura Lafargue, 9 October 1882 in MECW 46, p.340.

குடித்தவாறு இருவரும் ஒரு மணி வரை ஒன்றாக உட்கார்ந்திருந்தோம்' என்று லஃபார்க்குக்கு எழுதிய கடிதத்தில் எங்கெல்ஸ் குறிப்பிட்டார்.⁶⁰ பிறகு, அக்டோபர் 30இல் மார்க்ஸ் வென்ட்னோர் செல்வதற்கான ரயில் வண்டியில் ஏறினார்.

ஆயினும், மார்க்ஸின் உடல்நிலை மீண்டும் மோசமாகிவிட்டது. 'ப்ளூரலி நோய் (நுரையீரலின்) எந்தப் பகுதியில் முன்பு திரும்பத் திரும்ப ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்ததோ, அந்தப் பகுதிக்கு அருகில் கீல்வாத நோய் வந்துவிட்டது'.⁶¹ இதன் காரணமாக உள்ளூர் மருத்துவரைப் பார்க்க வேண்டிய கட்டாயம் மார்க்ஸுக்கு ஏற்பட்டது. மருத்துவர் ஜேம்ஸ் வில்லியம்ஸன், கொய்னா, மார்ஃபியா, குளோரஃபார்ம் ஆகியனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட மருந்தை மார்க்ஸுக்குப் பரிந்துரைத்தார்.⁶² இது தவிர, 'வீட்டுக் கதவுகளுக்கு வெளியே சுற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது, காற்றின் வேகத்திலும் வானிலையிலும் ஏற்படும் ஏறுமாறான மாற்றங்களைப் பெரிதும் சார்ந்திருக்காமல் இருக்கும் பொருட்டு', 'தேவைப்படும்போது, பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் மூச்சுக்கருவியை எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு' மீண்டும் ஆளானார். ஆக, அவரது 'அறிவுச் செயல்பாட்டு ஒளி மங்கியிருந்த நீண்ட காலகட்டத்திற்குப்'⁶³ பிறகும்கூட, மூலதனம் நூலின் மூன்றாவது ஜெர்மன் பதிப்பைக் கொண்டு வருவதில் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொள்வது அவருக்கு சாத்தியப்படவில்லை. நவம்பர்

60. Frederich Engels to Paul Lafargue, 30 October 1882 in MECW 46, p.352. இரு நாட்களுக்கு முன்பு அவர் ஜெர்மனியில் இருந்த பேபெலுக்கு எழுதியிருந்தார்: "நாளை மறுநாள் மார்க்ஸ் வைய்ட் தீவுக்குப் புறப்படுகிறார் [...] [அவர்] மிக நல்ல முறையில் தேறி வருகிறார். ப்ளூரலி அவருக்கு மீண்டும் வராவிட்டால், பல ஆண்டுகள் அவர் எப்படி இருந்தாரோ அதைவிட வலுவானவராக அவர் அடுத்த இலையுதிர் காலத்தில் இருப்பார்" - Friedrich Engels to August Bebel, 28 October 1882, in MECW, vol. 46, pp. 349 and 350. ஆயினும், பின்னர் அவர் நம்பிக்கையைக் குறைவாக வெளிப்படுத்துகிற, மேலும் துல்லியமான சித்திரத்தை வழங்கினார்: "அலைந்து திரிந்தது மார்க்ஸுக்கு சலிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதனால்தான் தென் ஐரோப்பாவுக்கு மீண்டும் புலம்பெயர்வது அவரது உடலுக்கு எவ்வளவு நன்மை உண்டாக்கியிருக்குமோ, அந்த அளவுக்கு அது அவரது மனோ உறுதிக்கு நாசம் விளைவித்திருக்கக் கூடும். இலண்டனில் மூடுபனிக்காலம் தொடங்கிவிட்டதால், அவர் வைய்ட் தீவுக்கு அனுப்பப்பட்டார். அங்கு இடைவிடாது மழை பெய்து கொண்டிருப்பதால், அவருக்கு மீண்டும் சளி பிடித்துவிட்டது". -Friedrich Engels to Friedrich Sorge, 15 March 1883, in MECW, vol. 46, p. 461.

61. Marx to Eleanor Marx, 10 November 1882, in MECW, vol. 46, p. 371.

62. Karl Marx to Friedrich Engels, 11 November 1882, in MECW, vol. 46, p. 375.

63. Karl Marx to Friedrich Engels, 8 November 1882, in MECW, vol. 46, pp. 366 and 365.

10இல் எலியனாருக்கு எழுதினார்: ‘எழுதுவதற்கு என்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டு ஏதாவொன்றைச் செய்வதில் என்னை நான் ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன் என்றாலும், எந்தவொரு உண்மையான வேலையின் மீதும் இதுவரை கவனம் செலுத்த முடியவில்லை’.⁶⁴

இலண்டனிலிருந்த நிலைமையை எங்கெல்ஸ் மார்க்ஸுக்கு அப்போதைக்கப்போது தெரிவித்து வந்தார்: ‘உங்கள் வீட்டில் எல்லாம் நல்லபடியாக இருக்கின்றது. ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் பீர்படுமோசமானதாக உள்ளது; வெஸ்ட்எண்டிலுள்ள ஜெர்மன் சரக்கு மட்டுமே நன்றாக இருக்கிறது’.⁶⁵ ஆனால் மார்க்ஸால் அவரது தரப்பிலிருந்து நல்ல செய்தி எதனையும் அனுப்ப முடியவில்லை. இருமல் மிகவும் மோசமானதாகியதுடன் எரிச்சலூட்டக்கூடிய வகையில் தொண்டைக் கம்மலும் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதன் காரணமாக அவர் ‘வீக்கம் நீங்கும் வரை [...] அறைக்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடக்க வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு’ ஆளானார்.⁶⁶

டிசம்பர் 14இல் லாராவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், ‘காற்றுக் குழாயை சளி அடைத்துக்கொண்டிருப்பதால், கடந்த இரு வாரங்களாக வீட்டுக்குள்ளேயே அடைபட்டிருப்பதாக’வும், தாம் ‘மடாலயத் துறவி போல வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதாக’வும் கூறினார். மருத்துவர் வில்லியம்ஸனைத் தவிர வேறு யாரையும் பார்ப்பதில்லை என்று லாராவுக்கு எழுதிய அவர்,⁶⁷ ‘ஈரப்பதமும் மழையுமுள்ள வானிலையின் காரணமாக ‘அடுத்த நல்ல நாள் வரும் வரை’ வெளியே செல்வதற்கு மருத்துவர் வில்லியம்ஸன் தடைவிதித்துள்ளதாக எங்கெல்ஸுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார்’.⁶⁸

அவரது உடல்நிலை இப்படி இருந்தபோதிலும், சமகால நிகழ்வுகளைப் பற்றியும் பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் தலைவர்களின் நிலைப்பாடுகளைப் பற்றியும் தம்மாலியன்ற அளவுக்குச் சிறப்பான விமர்சனத்தைச் செய்தார். அந்தத் தொழிலாளர் தலைவர்களின் ‘அதிதீவிரப் புரட்சிகரச் சொற்றொடர்கள்’ தமக்குக் கவலையளிப்பதாகக் கூறினார்:

அவற்றை எப்போதுமே ‘வெற்றுப்பேச்சாக’க் கருதிவந்துள்ளேன். ஆட்சிமறுப்பியர்கள் (anarchists) என்று கருதப்படுபவர்களுக்கு

64. Karl Marx to Eleanor Marx, 10 November 1882, in MECW, vol. 46, p. 371.

65. Friedrich Engels to Karl Marx, 23 November 1882, in MECW, vol. 46, p. 385.

66. Karl Marx to Friedrich Engels, 14 December 1882 in MECW 46.p.392.

67. Karl Marx to Laura Lafargue, 14 December 1882 in MECW 46, pp.398-9.

68. Karl Marx to Friedrich Engels, 18 December 1882 in MECW 46, p.409.

- இவர்கள் நிலவுகின்ற சமூக அமைப்பைத் தூக்கி நிறுத்து கின்றவர்களேயன்றி, அதைச் சீர்குலைப்பவர்களல்லர் - உரித்தான சிறப்புப் பேச்சு இது. இதை நம்மவர்கள் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லை என்பதை அவர்களுக்கான ஆலோசனையாகக் கொண்டால் நல்லது.⁶⁹

அதேபோல, சுயேச்சையான வர்க்க நிலைப்பாட்டை மேற்கொள்ள இயலாதவர்களாகத் தங்களை மெய்ப்பித்துக் கொண்டவர்களையும் விட்டுவைக்காத மார்க்ஸ், அரசின் நிறுவனங்களையும் அதன் சொற்ஜாலத்தையும் தொழிலாளர்கள் எதிர்க்க வேண்டியது முற்றிலும் அவசியம் என்ற எச்சரிக்கையும் விடுத்தார். இங்கிலாந்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் கூட்டுறவுப் பேராயத்தின் (Cooperative Congress) தலைவருமான ஜோஸப் கோவென் (Joseph Cowen) - 'ஆங்கிலேய நாடாளுமன்றவாதிகளில் ஆகச் சிறந்தவர்' என்று மார்க்ஸால் கருதப்பட்டவர் - எகிப்து மீது இங்கிலாந்து படையெடுத்ததை⁷⁰ நியாயப்படுத்திய போது, அவரை முற்றிலுமாக மறுக்கும் கருத்தை எவியனாரிடம் தெரிவித்தார்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மார்க்ஸ், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தைக் கடுமையாக விமர்சித்தார் : 'மிக அருமை! உண்மையில் எகிப்தை "வெற்றி கொண்டதை" விட - அது சமாதானத்துக்கு நடுவில் ஈட்டப்பட்ட வெற்றி - மேலும் அப்பட்டமான கிறிஸ்தவ மாய்மாலத்துக்கான எடுத்துக்காட்டு ஏதும் இருக்க முடியாது'. ஆனால் கோவென், நியூகாஸிலில் 1883 ஜனவரி 8இல் ஆற்றிய உரையில், 'பிரிட்டிஷாரின் வீரதீரச் செயல்', 'நமது இராணுவ அணிவகுப்பின் பகட்டு' ஆகிய வற்றுக்கான தமது பாராட்டை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். மார்க்ஸ் கூறினார்: 'அடலாண்டிக் மாக்கடலுக்கும் இந்து மாக்கடலுக்குமிடையே உள்ள வலுப்படுத்தப்பட்டுள்ள தாக்குதல் மையங்கள் அனைத்தையும் அதனுடன் கூடவே போதும்போதாதற்கு டெல்டா பகுதியிலிருந்து முனை* வரையிலான ஓர் "ஆப்பிரிக்க-பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தை"யும்

69. Karl Marx to Laura Lafargue, 14 December 1882 in MECW 46, pp.398.

70. மார்க்ஸ் இங்கு 1882இல் நடந்த போரைக் குறிப்பிடுகிறார். அந்த போரில் அஹ்மத் யூராபியின் (Ahmad Urabi:1841-1911) தலைமையிலிருந்த எகிப்தியப் படைகளும் இங்கிலாந்துப் படைகளும் மோதின. டெல்-அல்-கபீர் (Tell al-Kabir) என்னுமிடத்தில் 1882 செப்டம்பர் 13,14இல் நடந்த சண்டையுடன் அந்தப் போர் முடிவுக்கு வந்தது. இவ்வாறு அந்தப் போர், 1879இல் தொடங்கிய யூராபி கிளர்ச்சி என்று சொல்லப்பட்டவொன்றுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து, எகிப்தை இங்கிலாந்து தனது பாதுகாப்பின் கீழுள்ள நாடாக (Protectorate) ஆக்கிக் கொள்ள வைத்தது.

* முனை: தென்னாப்பிரிக்காவிலுள்ள நன்னம்பிக்கை முனை (Cape of Good Hope).

உருவாக்குவதற்கான கவர்ச்சிகரமான குட்டி வாய்ப்பை நினைத்து அவராலும் புன்னகை பூக்காமல் இருக்க முடியவில்லை’.

அது, ‘சொந்த நாட்டிற்கான பொறுப்பு’ என்னும் பண்பிடப்பட்ட ‘ஆங்கிலேய பாணி’ என்றார் மார்க்ஸ். வெளியுறவுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரை கோவென், ‘தங்களது வரலாற்றுப் பணிக்கு சேவை செய்யும் பொருட்டு மேன்மேலும் “பொறுப்புகளை” ஏற்றுக்கொள்கையில் புலம்புவதும், அதேவேளை அந்த வரலாற்றுப் பணிக்கு வீண் எதிர்ப்புக் காட்டுவதுமான அந்தப் பரிதாபத்துக்குரிய பிரிட்டிஷ் பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின்’ வகைமாதிரியான எடுத்துகாட்டாகத் திகழ்கிறார் என்று கூறினார் மார்க்ஸ்.⁷¹

இங்கிலாந்துக்கும் எகிப்துக்கும் நடந்த மோதலில் இருந்த பொருளாதார அம்சங்களும் மார்க்ஸின் கூர்மையான அக்கறைக்குள்ளாகின. இதை நாம், இலண்டனிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த காண்டெம்பரரி ரேவ்யூ என்னும் ஏட்டில் வெளிவந்த மைக்கேல் ஜார்ஜ் முல்ஹாலின் (Michael George Mulhaal:1836-1900) ‘எகிப்திய நிதி’ என்னும் கட்டுரையிலிருந்து மார்க்ஸ் தெரிவு செய்து தமது நோட்டுப் புத்தகத்தில் எழுதி வைத்துக்கொண்ட (எட்டு பக்க) பகுதிகளிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.⁷²

ஆகவே, மார்க்ஸ் கடைசி வரை, ஐரோப்பியப் பிற்போக்கின் முதுகெலும்பாக இருந்த இங்கிலாந்து, ரஷியா ஆகியவற்றுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தமக்கிருந்த உற்சாகத்தை ஒரு போதும் இழக்கவில்லை. 1869இல் ரஷிய மொழி நூல்களை அந்த மொழியிலேயே படிக்கும் அறிவை வளர்த்துக் கொண்டதால், ஜார் பேரரசிலிருந்த அரசியல் மீது மேன்மேலும் அதிகக் கவனம் செலுத்தினார். பிற நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதிகள் எழுதி வைக்கப் பட்டிருந்த அவரது கடைசி இரண்டு நோட்டுப் புத்தகங்கள் காட்டுவது போல, ஜார் பேரரசிலிருந்த அரசியலில் 1881ஆம் ஆண்டுக் கடைசிப் பகுதியிலிருந்து 1882ஆம் ஆண்டு இலையுதிர் காலம் வரை ஏற்பட்டு வந்த பல்வேறு மாற்றங்களைத் தொடர்ந்து அவதானித்து வந்தார்.⁷³

71. Karl Marx to Eleanor Marx, 9 January 1883 in MECW 46, p.332-3.

72. காண்க: IISH, Marx - Engels Papers, B 98, pp. 11-18.

73. காண்க: IISH, Marx - Engels Papers, A113 and B167. இரண்டாவது நோட்டுப் புத்தகம், ‘எனது புத்தக அலமாரிகளில் ரஷிய நூல்கள்’ என்னும் தலைப்பிலான பட்டியல் உள்ளது. மார்க்ஸ் தமது சொந்த நூலகத்தில் வைத்திருந்தவையும் ரஷிய மொழியில் வந்தவையுமான வெளியீடுகளின் பட்டியலே அது. அவருக்குப் போதுமான நேரமும் சக்தியும் இருந்திருந்தால், அவர் இந்த விஷயங்களுக்குத் திரும்பி வந்திருப்பார் என்று வாதிடுவதை மேற்சொன்ன விவரங்கள் சாத்தியமாக்குகின்றன.

குறிப்பாக, 1881இல் நிலச் சீர்திருத்தம் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டதையும் பண்ணையடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்டதையும் அடுத்து உருவான புதிய சமூக-பொருளாதார உறவுகள் பற்றி அப்போது புதிதாக வெளிவந்திருந்த ரஷிய நூல்களைக் கற்றார். அந்த நூல்களில் பின்வருவன அடங்கும்: வாஸிலி ஸெமெவெஸ்கி (Vasilii Semeveskii: 1848-1916) எழுதிய இரண்டாம் காத்தரின் பேரரசியின் காலத்தில் விவசாயி வர்க்கம் (The Pesantry in the Age of Empress Catherine II [1881]); ஆந்த்ரே ஐஸாயெவ் (Andrei Isaev: 1851-1924) எழுதிய ரஷியாவில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (Artels in Russia [1881]); ஜெரார்ட் மினெய்கோ (Gerard Mineiko: 1832-1888) எழுதிய ஆர்கேங்கெல் மாகாணத்தில் கிராமப் பொது நிலம் (Rural Common Land in Archangel Province [1882]); வாஸிலி வொரொன்செவ் (Vasilii Voronchov: 1847-1918) எழுதிய ரஷியாவில் முதலாளித்துவத்தின் எதிர்காலம் (The Fate of Capitalism in Russia [1882]). இவை தவிர பின்வருவன போன்ற பழைய நூல்களையும் மார்க்ஸ் கற்றறிந்தார்: அலெக்ஸாண்டெர் ஸ்க்ரெபிட்ஸ்கி (Alexander Skrebitzkii: 1827-1915) எழுதிய இரண்டாம் அலெக்ஸாண்டெர் காலத்தில் விவசாயிப் பிரச்சினை (The Peasant Question in the Age of Alexander II [1862]); ஃபியதோர் எலினெவ் (Fyodor Elenev: 1827-1902), ஸ்கால்டின் என்ற புனைபெயரில் எழுதிய ஓரப்பகுதி யையும் தலைநகரையும் பற்றி (On the Periphery and the Capital [1870]).⁷⁴

இந்தக் காலகட்டத்தில் செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் நகரத்தில் வெளியிடப்பட்ட சில கட்டுரைகள், ‘மார்க்ஸின் கோட்பாடுகளுக்கு ரஷியாவில் நல்ல வரவேற்பு இருப்பதைக் காட்டின’. எலியனாருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அவர், ‘இங்கு (ரஷியாவில் - எஸ்.வி.ஆர்.) கிடைத்ததைப் போன்று (தமக்கு) மகிழ்ச்சியூட்டக்கூடிய வெற்றி வேறு எங்கும் கிடைக்கவில்லை’ என்றும், அதற்குக் காரணம், ரஷியா “இங்கிலாந்தைப் போல, பழைய சமுதாயத்தின் உண்மையான அரணாக உள்ள அரசிற்கு” (சேதம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தோம்) என்ற திருப்தியைத் தருவதுதான்’ என்றும் கூறினார்.⁷⁵

மறுபுறம், மார்க்ஸின் விமர்சனத்துக்கு எவரும் தப்பவில்லை. பிரான்ஸில் ‘தொழிலாளர் கட்சி’ (Parti Ouvrier) உதயமான பிறகு,

74. இந்த நூல்களை மார்க்ஸ் பயன்படுத்திக் கொண்டதைப் பற்றிய மேலதிகத் தகவல்களுக்கு: *Die Bibliotheken von Karl Marx und Friedrich Engels*, in MEGA², vol. IV/32, Akademie Verlag, Berlin 1999, pp. 597, 343, 463, 667, 603-4 and 245-6.

75. Karl Marx to Laura Lafargue, 14 December 1882 in MECW 46, p. 311.

அவரது மூத்த பெண்கள் இருவரின் கணவர்களைப் பற்றி எங்கெல்ஸுக்குக் கோபத்துடன் எழுதினார்: ‘கடைசி புருதோனியராக லாங்குயி, கடைசி பக்கூனினிஸ்டாக லஃபார்க். அவர்கள் நாசமாய்ப் போகட்டும்!’⁷⁶ இதேபோன்று அவர், தமது இலட்சியங்களைப் பின்பற்றுவதாக உரிமை கொண்டாடியவர்கள் மீதும் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட முறை தாக்குதல் தொடுத்திருந்தார் கிண்டல் தொனியில்: ‘நிச்சயமாகச் சொல்லக்கூடியது என்னவென்றால், நான் மார்க்ஸிஸ்ட் அல்ல!’⁷⁷

76. Karl Marx to Friedrich Engels, 11 November 1882 in MECW 46, p.375.

77. மார்க்ஸால் லஃபார்குச் சொல்லப்பட்ட இந்தக் கூற்று எடுவர்ட் பேர்ன்ஷ்டைனுக்கு எங்கெல்ஸ் 1882 நவம்பர் 2-3இல் எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது (Frederich Engels to Eduard Bernstein, 2-3 November 1882, MECW 46, p.356.). இந்தக் கடிதத்தில் எங்கெல்ஸ் கூறினார்: ‘லஃபார்க்கிடம் மார்க்ஸ் ஒரு முறை கூறினார்: “நிச்சயமாகச் சொல்லக்கூடியது என்னவென்றால், நான் மார்க்ஸிஸ்ட் அல்ல என்பதுதான்!”’. எங்கெல்ஸ் வருத்தத்துடன் கூறினார்: “பிரான்ஸில் மார்க்ஸிஸம் என்று இப்போது அறியப்படுவது [...] ஒரு விநோதமான விளைபொருள்”. இதே கருத்தை எங்கெல்ஸ் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு *Der Sozialdemokrat* என்ற ஜெர்மன் ஏட்டின் ஆசிரியர்களுக்கு 1890 செப்டம்பர் 7இல் அனுப்பிய கடிதத்திலும் (Engels, ‘Draft of a Reply to the Editors of the *Sachsische Arbeit-Zeitung*’, in MECW, vol. 27, pp. 67-8) 1890 ஆகஸ்ட் 5இல் கான்ராட் ஷ்மித்துக்கும், 1890 ஆகஸ்ட் 27இல் போல் லஃபார்க்குக்கும் எழுதிய தனிப்பட்ட இரு கடிதங்களிலும் (MECW 47, p. 7 and p..22) தெரிவித்தார். இந்தக் கூற்றைத் தமக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸ் கூறியதாக கார்ல் காவூட்ஸ்கி தவறாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் (காண்க: Benedikt Kautsky (ed.), *Friedrich Engels’ Briefwechsel mit Karl Kautsky*, Wien: Danubia,1955, p. 90.) மூலதனம் நூலை ரஷிய மொழியில் மொழியாக்கம் செய்த ஜெர்மன் லோபாட்டின் (German Lopatin), மரியா ஒஷாமினாவுக்கு (Mariya Oshanina) 1883 செப்டம்பர் 20இல் எழுதிய கடிதத்தில் கூறுகிறார்: “மார்க்ஸுமே ஒரு மார்க்ஸிஸ்ட் அல்ல என்று நான் கூறியது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? ப்ரூஸ், மெலோன் மற்றும் அவர்களது கூட்டாளிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நடந்த போராட்டத்தின் போது மார்க்ஸ் ஒரு முறை சிரித்துக் கொண்டே சொன்னார்: ‘நான் சொல்லக்கூடியது எல்லாம், நான் மார்க்ஸிஸ்ட் அல்ல என்பதுதான்!’” (Enzensberger(ed.), *Gespräche mit Marx und Engels*, op. cit., p. 583.) மேலும் காண்க: Maximilien Rubel, *Marx critique du marxisme*, Payot, Paris 1974, pp. 20-22.

முடிவுரை : கடைசி வாரங்கள்

மார்க்ஸால் ஐரோப்பியத் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் ஏற்பட்டு வந்த வளர்ச்சிகளை உன்னிப்பாகக் கவனிக்கவோ, தமது கோட்பாட்டுப் பணியில் தொடர்ந்து முன்னேற்றம் காணவோ முடியவில்லை. நல்ல உடல் ஆரோக்கியத்தை மீண்டும் பெறுவதற்கு அவர் அனைத்து முயற்சிகளையும் செய்த போதிலும், அந்த ஆண்டின் இறுதியில் எலியனார் வரும்போது சில புத்தகங்களை - ‘(யொஹான் ராங்க்கெ [Johannes Ranke] எழுதிய Physiologie, ஒரு காலவரிசைப் பட்டியல் இல்லாத பட்சத்தில்¹ அதற்குப் பதிலாக [எட்வர்ட்] ஃப்ரீமனின் [Edward] Freeman) மட்டரகமான சிறு புத்தகம் [History of Europe]’ - கொண்டு வருமாறு அவர் கேட்டிருந்த போதிலும், அவரது பலகீனமான உடல்நிலையும் தமது மகள் ஜென்னி, கடைசிக் குழந்தையைப் பெற்ற பிறகு உடல் நிலையில் சரிவைக் கண்டது பற்றி அவருக்கிருந்த கவலைகளும் அவரை மேன்மேலும் கையறு நிலைக்குக் கொண்டு சென்றன.

ஜனவரி 6இல் அவர், காலையில் எழுந்தவுடன் தமக்கு ‘திடீரென்று விட்டுவிட்டு இருமலும், மூச்சுத் திணறலும், மூச்சுத் திணறலை சமாளிக்கப் போராட வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டு விட்டதாக’ மருத்துவர் வில்லியம்ஸனிடம் தெரிவித்தார். தமது உடல்நிலையில் ஏற்பட்ட இந்தத் திடீர்த் திருப்பத்தின் அர்த்தம் என்ன என்பதில் அவருக்கு சந்தேகம் இருக்கவில்லை. முந்திய நாள் பிற்பகலில், அவருடைய மூத்த மகளைப் பற்றிய பயங்கரமான செய்தியைக் கொண்ட கடிதமொன்று வந்திருந்தது: ‘அவளுடைய நோய் கடுமையானது என்பது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும், ஆனால் அது இப்போது நெருக்கடியான கட்டத்தினூடாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கேட்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கவில்லை’²

ஜென்னியின் உடல்நிலை மிக மோசமாகிவிட்டது என்ற செய்தியால் தூண்டிவிடப்பட்ட இருமலின் காரணமாக தமக்கு ‘மூச்சு

1. Karl Marx to Eleanor Marx, 23 December 1882, in MECW, vol. 46, pp. 417-8. மார்க்ஸ் இங்கு குறிப்பிடுவது, 1881ஆம் ஆண்டு இலையுதிர் காலத்தில் அவர் தயாரிக்கத் தொடங்கிய உலக வரலாற்றின் காலவரிசைப் பட்டியலை.
2. Karl Marx to James Williamson, 6 January 1883, in MECW, vol. 46, p. 419. .

முட்டப் போகிறது' என்று தாம் கருதியதாக எங்கெல்லிடம் கூறிய மார்க்ஸ், 'இப்போதெல்லாம் மனதைப் பாதித்து உணர்ச்சிவசப்படச் செய்யக்கூடியது ஏதொன்றும் தமது மென்னியைப் பிடிப்பதாகக்' கூறினார்.³ எலியனாருக்கு எழுதினார்: (தமக்கு ஏற்பட்ட இருமலுக்கும் மூச்சுத் திணறலுக்கும்)

ஜென்னிசென்* மீது எனக்குள்ள கவலையினால் ஏற்பட்ட மன உளைச்சல்தான் காரணம் என்று நினைக்கிறேன்.[...] நோயாளியை விருந்தாளியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய கூடுதலான சுகமையை அந்தக் குழந்தையின் மீது ஏற்றும் சாத்தியப்பாடு மட்டும் இல்லாம விருந்திருந்தால் அர்ஜாந்திக்கு உடனடியாக விரைந்து சென்றிருப்பேன்! மீண்டும் ப்ளூரஸி நோய் வாய்ப்படுதல் என்னும் தண்டனையிலிருந்து இதுவரை நற்பேறாகத் தப்பித்து வந்துள்ளேன். அந்தத் தண்டனையை எனது பயணம் எனக்கு அளிக்காது என்பதற்கு எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை. அதேவேளை, அங்கு சென்று அவளைப் பார்க்க முடியாமல் இருப்பதும் கடினமான விஷயம்தான்.⁴

ஆக, மார்க்ஸ் இன்னொரு முறை நீண்டகாலம் 'வீட்டுக்குள் அடைபட்டிருக்க' வேண்டியிருந்தது.⁵ 'மிசுந்த அயர்ச்சியூட்டுகிற', 'அரை நிரந்தர இருமலும்', 'அன்றாடம் வாந்தியெடுப்பதும்' தாங்கிக்கொள்ள முடியாத நிலையை அவருக்கு ஏற்படுத்தின.⁶ ஆனால், அவரது உடல்நிலை தேறும் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை என்று சொல்ல முடியாததாகவும் தோன்றியது. தமது நிலைமை, 'வேலை செய்வதை அடிக்கடி சாத்தியமற்றதாக்கி வந்தது' என்று எலியனாருக்கு எழுதினார்: 'மருத்துவரோ (அவர் இப்போது

3. Karl Marx to Friedrich Engels, 10 January 1883, in MECW, vol. 46, p. 425.

* ஜென்னிசென் (Jennychen): ஜெர்மன் மொழியில் ஒருவர் தம்மைவிட இளையவர்களாகவும் தமக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்களாகவும் (அவர்கள் ஆண்களாகவோ பெண்களாகவோ இருக்கலாம்) இருப்பவர்களை விளிக்கும்போதோ, அவர்களைக் குறிப்பிடும்போதோ அவர்களது பெயருக்குப் பின்னால் 'chen' என்ற விசுவசியை (பின்னொட்டை) சேர்த்துக் கொள்வது வழக்கம். 'chen' என்பதன் நேரடியான பொருள் 'குட்டி'. தமிழில் நாம் 'செல்லமே', 'செல்லக் குட்டியே' என்றழைப்பதைப் போல. மார்க்ஸின் குடும்ப உறுப்பினராக இருந்த ஹெலென் டெமுத், லென்சென் என்றுதான் அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாலும் எங்கெல்லும் போன்ற நெருக்கமான நண்பர்களாலும் அழைக்கப்பட்டார்.

4. Karl Marx to Eleanor Marx, 8 January 1883, in MECW, vol. 46, pp. 420-1.

5. Karl Marx to Friedrich Engels, 10 January 1883, in MECW, vol. 46, p. 425.

6. Karl Marx to Eleanor Marx, 9 January 1883 in MECW, 46.p.423.

பரிந்துரைத்துள்ள சிறு நிவாரணியின் உதவியுடன்), என்னை இந்தத் தொந்தரவிலிருந்து தம்மால் விடுவித்துவிட முடியும் என்று நம்புகிறார் - இன்னும் அதை நம்புகிறார் என்பது பெரிய விஷயம்தான்! என்ன நடக்கிறது என்று பார்ப்போம்’.

ஆனால், அவரது பிரியத்துக்குரிய ஜென்னி, சிறுநீரகப் பையில் ஏற்பட்ட புற்று நோயின் காரணமாக ஜனவரி 11 அன்று இறந்து விட்ட செய்தி அந்த நம்பிக்கை அனைத்தையும் துடைத்தெறிந்துவிட்டது. அடிக்கு மேல் அடியாக, அவரது துணைவியாரின் மரணம் போதா தென்று வந்த இந்தக் கடைசி அடி, ஏற்கெனவே கடும் நோய்வாய்ப்பு பட்டிருந்த, இன்னல்கள் நிறைந்த மனிதரைப் பேரிடியாய்த் தாக்கியது. எலியனார் பின்னாளில் எழுதியவை, மார்க்ஸ் அன்றிருந்த நிலையைச் சித்திரிக்கும் தன்னிகரற்ற சாட்சியமாக விளங்குகிறது:

இறுதியில், ஜென்னியின் உடல்நிலையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருகின்றது என்றும், நாங்கள் - ஹெலெனும்* நானும் - கவலைப்பட வேண்டியதில்லை என்றும் மூர் எழுதிய கடிதம் எங்களுக்கு வந்து சேர்ந்திருந்தது. இந்தக் கடிதம் வந்து ஒரு மணி நேரம்கூட கழிந்திருக்காத போது, ஜென்னியின் மரணத்தை அறிவிக்கும் தந்தி எங்களுக்குக் கிடைத்தது. நான் உடனடியாக வென்ட்னோருக்குப் புறப்பட்டேன். எனது தந்தைக்கு அவளது மரணத்தை அறிவிக்கும் செய்தியைக் கொண்டு செல்கிறேன் என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது. அந்தத் துயரமிக்க நீண்ட பயணத்தின்போது, அவரிடம் இந்தச் செய்தியை எப்படித் தெரிவிக்கப் போகிறேன் என்று என் மூளையைத் தொடர்ந்து குடைந்துகொண்டிருந்தேன். ஆனால் எதையும் சொல்ல வேண்டிய தேவை இருக்கவில்லை. எனது முகமே என்னைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டது. மூர் உடனடியாகக் கூறினார்: “நமது குட்டி ஜென்னி செத்துவிட்டாள்” - பொறுப்புக்களைச் சுமப்பதில் உதவுவதற்கு, குழந்தைகளைப் பார்த்துக் கொள்வதற்கு அவர் உடனடியாக நேரே பாரிஸுக்குப் புறப்பட விரும்பினார். நான் அவருடன் தங்க விரும்பினேன். ஆனால் தமது சொல்லிற்கு மாறான எதனையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. வென்ட்னோரில் நான் அரை மணி நேரம் கூட இருந்திருக்க மாட்டேன். ஏற்கெனவே கனத்த இதயத்துடன் இலண்டனுக்குத்

* ஹெலென் (Helen Demuth): மார்க்ஸின் துணைவியார் ஜென்னியின் இளம் வயதிலிருந்து அவரது இல்லத்தைப் பராமரிப்பவராக இருந்து ஜென்னிக்கும் மார்க்ஸுக்கும் திருமணம் நடந்த பிறகு அவர்களது குடும்ப உறுப்பினர்களில் ஒருவராகவே வாழ்ந்து, அவர்களது இன்ப துன்பங்களில் பங்கேற்று வந்தவர்.

திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தேன், பாரிஸுக்கு உடனடியாகப் புறப்படுவதற்காக. குழந்தைகளின் நன்மைக்காக, மூர் விரும்பியதைச் செய்தேன்.⁷

ஜனவரி 13 அன்று மார்க்ஸும் அவசரம் அவசரமாக இலண்டனுக்குப் புறப்பட்டார். வைய்ட் தீவிலிருந்து செல்வதற்கு முன்பு, தாம் புறப்படுவதற்கான காரணம், (தமது) ‘மூத்த மகளின் மரணம் பற்றிய துயரமிக்க செய்தி’ என்பதை மருத்துவர் வில்லியம்ஸனுக்கு ஒரு கடிதத்தில் விளக்கினார். மேலும், ‘கடுமையான தலைவலியால் எனக்குச் சற்று ஆறுதல் கிடைக்கிறது. உடல் வலி ஒன்றால் மட்டுமே மன வலிக்கு அதிர்வூட்ட முடியும்’⁸ என்று அக் கடிதத்தில் கூறினார். இவைதாம் காகிதத்தில் அவர் பதிவு செய்த கடைசி வார்த்தைகள்.

எனினும், எங்கெல்லின் கடிதங்கள் வழியாக, மார்க்ஸின் வாழ்க்கையின் கடைசி வாரங்களைப் பற்றிய பல விவரங்களை நம்மால் தொகுக்க முடிகின்றது. மார்க்ஸ் வென்ட்னோரிலிருந்து திரும்பி வந்த பிறகு ‘ப்ரோங்கைடிஸின் காரணமாக - நற்பேறாக அது இதுவரை, அவ்வளவு கடுமையானதாக இருக்கவில்லை - வீட்டுக்குள்ளேயே அடைபட்டுள்ளார்’⁹ என்பதை எடுவர்ட் பேர்ன்ஷ்டைனுக்கு எங்கெல்ஸ் எழுதிய கடிதத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்கிறோம். மேலும், பிப்ரவரி 8 இல் பேர்ன்ஷ்டைனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் ‘கடந்த மூன்று வாரங்களாக பேசவே முடியாத அளவுக்கு (மார்க்ஸுக்குத்) தொண்டைக் கம்மல் ஏற்பட்டிருப்பதாக’ எங்கெல்ஸ் கூறினார்.¹⁰ அந்த சமயத்தில் பேர்ன்ஷ்டைன் ஜெர்மன் சோசலிச ஜனநாயக இயக்கத்தின் தலைவராக இருந்தார். அவர் அப்போது *Der Sozualdemokrat* ஏட்டின் நெறியாள்கையாளராக இருந்ததாலும், எங்கெல்ஸுக்கும் வில்லெஹ்ம் லீப்னெஹ்ட்டுக்கும் முன்பு மோதல்கள் ஏற்பட்டிருந்ததாலும், பேர்ன்ஷ்டைனுடன் எங்கெல்ஸ் தொடர்ந்தும் முறையாகவும் தொடர்பு வைத்திருந்தார்.

பிப்ரவரி 16 அன்று லாராவுக்கு எங்கெல்ஸ் எழுதினார்: ‘கடந்த சில நாட்களாக, மார்க்ஸ் தூக்கமில்லாத மோசமான இரவுகளைக் கழித்ததால், அவரது அறிவுப் பசி தகர்ந்துவிட்டது. எனவே அவர் நாவல்களைப் படிப்பதற்குப் பதிலாக வெளியீட்டாளர்களின் புத்தகப் பட்டியல்களைப் படிக்கத் தொடங்கியுள்ளார்’. அடுத்த நாள் அவர்

7. Reminiscences of Marx in *Reminiscences of Marx and Engels*, Progress Publishing House, Moscow (n d), p.128.

8. Karl Marx to James Williamson, 13 January 1883, in MECW, vol. 46, p. 429.

9. Engels to Eduard Bernstein, 18 January 1883, in MECW, vol. 46, p. 430.

10. Friedrich Engels to Eduard Bernstein, 8 February 1883, in MECW, vol. 46, p. 434.

கூறினார்: மார்க்ஸ், 'புத்தகப் பட்டியல்களை விட்டுவிட்டு ஃப்ரெடெரிக் ஸூலுக்குத் திரும்பி வந்து விட்டார்', 'இது நல்ல அறிகுறி'. ஃப்ரெடெரிக் ஸூல் (Frédéric Soulié: 1800-1847), 1848க்கு முன் பிரான்ஸில் இருந்த மிக பிரபலமான எழுத்தாளர்களிலொருவர்.¹¹ அப்போதும் கூட எங்கெல்லுக்கு சந்தேகம் இருந்து கொண்டிருந்தது: 'மிக மோசமானது என்னவென்றால் அவருடைய உடல்நிலை மிகவும் சிக்கலானதாக உள்ளது; சுவாச உறுப்புகள் மீது உடனடியாக கவனம் செலுத்தவும் அவ்வப்போது தூக்க மருந்து கொடுக்கவும் வேண்டியிருந்தது என்றாலும், இதர விஷயங்களுக்கு- எடுத்துக்காட்டாக அவரது வயிறுக்கு- கவனிப்பு இல்லை'.¹²

அந்த மாத இறுதியில் பேர்ன்ஷ்டைனுக்கு எங்கெல்ஸ் அன்றுவரையிலான இன்னொரு செய்தியை அனுப்பினார்: 'மார்க்ஸ், இப்போதும் வேலை செய்ய இயலாத நிலையில் உள்ளார். தமது அறைக்குள்ளேயே இருந்து கொண்டு பிரெஞ்சு நாவல்களைப் படிக்கிறார். அவருடைய உடல்நிலை மிகவும் சிக்கலானதாகத் தோன்றுகிறது'.¹³ 'மார்க்ஸின் உடல்நிலை, அது அடைந்தாக வேண்டிய முன்னேற்றத்தை இன்னமும் அடையாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது' என்று அடுத்த வாரத்தில் பெபெலுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கூறினார்.¹⁴ இறுதியாக, மருத்துவர் டோன்கின் மார்க்ஸை பரிசோதித்த பிறகு, மார்ச் 10 அன்று லாராவுக்கு எங்கெல்ஸ் எழுதினார்: '(அவர்) நேற்று மாலை மார்க்ஸைப் பார்த்துவிட்டு, அவரது உடல்நிலை பற்றி இருவாரங்களுக்கு முன் கொடுத்த அறிக்கையைவிட மிகவும் சாதகமான அறிக்கையைக் கொடுத்தார். நிச்சயமாக மூரின் நிலைமை முன்பைவிட மோசமானதாக இல்லை, ஆனால், 'அப்போது இருந்ததைவிட நன்றாக உள்ளது' என்றும், 'ஆயினும் உணவை விழுங்க அவர் சிரமப்படுவதால், அவர் இப்போது மேலும் பலகீன மடைந்து கொண்டிருக்கிறார்', 'கட்டாயப்படுத்தி அவரை உண்ணவும் குடிக்கவும் செய்ய வேண்டும்' என்றும் அக்கடிதத்தில் எங்கெல்ஸ் கூறினார்.¹⁵

மார்க்ஸின் உடல்நிலை விரைவாக சரிந்து விட்டதாலும், நுரையீரலில் கட்டி உருவாகிவிட்டதாலும், விஷயங்கள் மோசமான

11. Friedrich Engels to Laura Lafargue, 16-17 February 1883, in MECW, vol. 46, pp. 440-1.

12. Ibid., p.441.

13. Friedrich Engels to Eduard Bernstein, 27 February - 1 March 1883, in MECW, vol. 46, p. 351

14. Friedrich Engels to August Babel, March 1883 in MECW 46, p.455.

15. Friedrich Engels to Lara Lafargue, 10 March 1883 in MECW 46, p.456.

திருப்பத்தை அடைந்தன. தமது ஆயுள்கால நண்பரின் முடிவு உண்மையிலேயே நெருங்கிவிட்டது என்று எங்கெல்ஸ் கவலையடையத் தொடங்கினார்: 'கடந்த ஆறு வாரங்களாக, ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும், நான் தெரு முனைக்கு வரும் போது, ஜன்னல் திரைகள் இழுத்து மூடப்பட்டிருக்குமோ என்னும் மரண பயம் எனக்கு இருந்து வந்தது'. எங்கெல்ஸ் எதை நினைத்து அஞ்சினாரோ, அது விரைவில் நிகழ்ந்துவிட்டது -1883 மார்ச் 14 அன்று பிற்பகல் 2.45க்கு. அதைப் பற்றி, நெஞ்சத்தை ஆழமாகத் தொடுகின்ற வார்த்தைகளில் எழுதப்பட்ட சித்திரிப்பு, சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் தலைமையகம் 1872இல் அமெரிக்காவுக்கு மாற்றப்பட்ட பின், அந்தச் சங்கத்தின் செயலாளராக இருந்த தமது தோழர் ப்ரீட்ரீஹ் ஸோர்கெவுக்கு எங்கெல்ஸ் எழுதிய கடிதத்திலுள்ளது:

விருந்தாளிகளை வரவேற்பதற்கு சிறந்த நேரம் என்று மார்க்ஸ் கருதிவந்த பிற்பகல் இரண்டரை மணிக்கு நான் நேற்று வந்த போது, வீட்டிலுள்ளோர் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக இருப்பதைக் கண்டேன்; அவர் தமது முடிவை நெருங்கிக் கொண்டிருப்பது போலத் தோன்றியது.[...]. சிறிது இரத்தக்கசிவு இருந்திருக்கிறது. ஆயினும், அதைத் தொடர்ந்து திடீரென்று அவர் சரிந்து விழுந்தார். ஒரு தாய் தமது குழந்தையின் மீது காட்டும் அன்பைவிட அதிகமாக அவரிடம் அன்பு காட்டி அவரைப் பேணிவந்த நமது அரும்பெரும் லென்சென்*, மாடிக்குச் சென்று, மீண்டும் கீழே வந்தார். தம்முடன் மேலே வரும்படி என்னை அழைத்தார். நாங்கள் அங்கே நுழைந்தபோது, அவர் உறக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார், மீண்டும் ஒருபோதும் துயில் எழாத உறக்கத்தில். அவரது நாடித்துடிப்பும் சுவாசமும் நின்றிருந்தன. இரண்டே நிமிடங்களில் அவர் வலியின்றியும் அமைதியாகவும் உயிர் துறந்தார்.¹⁶

தமது மிக அன்புக்குரிய நண்பரின் இழப்பால் ஏற்பட்ட வேதனை ஒருபுறமிருந்தாலும், மார்க்ஸுக்கு ஏற்பட்ட மாற்ற முடியாத நிலை உருவாக்கும் விளைவுகளை எங்கெல்ஸ் உடனடியாக உணர்ந்திருந்தார்:

இயற்கையில் தவிர்க்கமுடியாதபடி ஏற்படும் அனைத்து நிகழ்வுகளும், அவை எவ்வளவு பயங்கரமானவையாயினும், தம்மோடு அவற்றுக்கே உரிய ஆறுதலையும் கொண்டு வரும். இங்கும்கூட அவ்வாறே. புல்பூண்டு போன்ற வாழ்க்கையை,

* ஹெலென் டெமுத்.

16. Friedrich Engels to Friedrich Sorge, 15 March 1883, in MECW, vol. 46, pp. 461-2.

ஆதரவற்ற வாழ்க்கையை மேலும் சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்து திடீரென்றில்லாமல், மெல்லமெல்லச் செத்துப் போகும் வாழ்க்கையை மருத்துவக் கலையால் அவருக்கு வழங்கியிருக்க முடியும். ஆனால் மார்சல் இந்த நிலையைச் சகித்துக் கொண்டிருந்திருக்க மாட்டார். முடிக்கப்படாத படைப்புகளைத் தமக்கு எதிரே வைத்துக் கொண்டு, அவற்றை முழுமைப்படுத்தலாம் என்று ஏமாறச் செய்யும் ஆசையுடனும், அது சாத்தியமில்லை என்ற நிலையுடனும் வாழ்வது - அவருக்குத் திடீரென்று ஏற்பட்ட அமைதியான மரணத்தைவிட அவருக்கு ஆயிரம் மடங்கு கசப்புடையதாக இருந்திருக்கும். ‘மரணம் இறப்பவனுக்கு ஏற்படும் அவப்பேறல்ல, உயிர் வாழ்பவனுக்கு ஏற்படுவதுதான்’ என்ற எபிகூரஸின் கூற்றை¹⁷ அவர் அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டுவது வழக்கம். இந்த மாபெரும் மேதை மருத்துவக் கலையின் மகத்தான புகழுக்காக, புல்பூண்டு போல, மன வலிமையும் உடல் வலிமையும் முற்றாக அழிக்கப்பட்டவராக வாழ்ந்து, தமது ஆற்றல்கள் உச்சநிலையில் இருந்த காலத்தில் அவரால் பலமுறை மண்ணில் வீழ்த்தப்பட்ட அற்பர்களின் நகைப்புக்கிடமாவதைவிட - இல்லை! இப்போது எப்படி இருக்கிறதோ அதே போல் இருப்பது ஆயிரம் மடங்கு சிறந்தது, அவரது துணைவியார் துயில் கொண்டிருக்கும் சமூதிக்கு நாளை மறுநாள் அவரைத் தூக்கிச் செல்வது ஆயிரம் மடங்கு சிறந்தது. இதற்கு முன் ஏற்பட்டுள்ளவை அனைத்தையும் - இவற்றை நான் அறிந்துள்ள அளவுக்கு மருத்துவர்கள்கூட அறிந்ததில்லை - மனதில் கொண்டால், ஒரே ஒரு வழிதான் இருந்திருக்க முடியும் என்பது எனது கருத்து.¹⁸

அது அப்படியே இருக்கட்டும். மானுடகுலம் இந்த அறிவாற்றலின் - உண்மையில் மிக முக்கிய அறிவாற்றல் என்று அது இன்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடியதின் - இழப்பால் ஏழ்மைப்பட்டுள்ளது. பாட்டாளிவர்க்க இயக்கம் தொடர்ந்து தனது பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கும். ஆனால் அது தனது குவிமுனையை, நெருக்கடியான தருணங்களில் பிரெஞ்சுக்

17. மெனோசியெஸுக்கு எபிகூரஸ் எழுதிய மகிழ்ச்சி பற்றிய கடிதம் என்று கூறப்படும் ஆவணத்திலுள்ள வாசகம்.

18. இதனை வில்லியம் லீப்கெக்டுக்கு எங்கெல்ஸ் 1883 மார்ச் 14இல் எழுதிய கடிதத்தில் கூறியவற்றுடன் ஒப்பிடுக. அந்தக் கடிதத்தில் எங்கெல்ஸ் கூறுகிறார்: “முதலில் அவரது (மார்சலின்) துணைவியாரின் மரணமும், மிகவும் நெருக்கடியான காலகட்டமொன்றில் ஜென்னியின் மரணமும் இந்த இறுதி நெருக்கடியைக் கொண்டுவரச் செய்துவிட்டன” - Friedrich Engels to Wilhelm Liebknecht, 14 March 1883, in MECW, vol. 46, p. 458..

காரர்கள், ரஷியர்கள், அமெரிக்கர்கள், ஜெர்மனியர்கள் ஆகியோர் தாமாகவே நாடி, ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தெளிவான, மறுக்க முடியாத ஆலோசனையை, மேதைமையும் முழுமையான அறிவும் மிக்க ஒருவரால் மட்டுமே தரப்படக்கூடிய ஆலோசனையைப் பெறுவார்களோ, அந்தக் குவிமுனையை இழந்துவிட்டது. உள்ளூர்ப் பெரிய மனிதர்களின், சிறு பிரபலங்களின், சொல்லப் போனால் போலிகளின் கைகள் இனி கட்டவிழ்ந்து நிற்கும். இறுதி வெற்றி உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஏற்கெனவே தவிர்க்க முடியாதவையாகிவிட்ட திசைதிருப்பல்களும், தற்காலிக மற்றும் உள்ளூரளவிலான திரிபுகளும் முன் எப்போதையும்விட இப்போது அதிகரிக்கும். நல்லது. இவற்றை நாம் சமாளித்தே தீர வேண்டும்¹⁹ - இல்லாவிட்டால் வேறு எதற்காக இங்கு நாம் இருக்கிறோம்?. ஆனால் நாம் இதற்காகவெல்லாம் மனம் தளரப் போவதில்லை.²⁰

மார்க்ஸின் மறைவுக்குப் பிறகு நடந்தது இதுதான். ஏராளமானோர் அவரது பதாகைகளை உயர்த்துப் பிடித்தனர். இலத்தின் அமெரிக்கா விலிருந்து தூரக் கிழக்கு நாடுகள் வரை, ஏழ்மைப்படுத்தப்பட்ட ஓர நாடுகளிலிருந்து புகழ்மிக்க பல்கலைக்கழக மண்டபங்கள் வரை இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களும் மாணவர்களும் அவரது எழுத்துகளைப் படித்தனர்; அந்த எழுத்துகளைக் கொண்டு ஓடுக்கப் பட்டோரின் நிலையைப் புரிந்து கொண்டனர்; புதிய போராட்டங்களில் ஈடுபடுவதற்கான உள்உந்துதலை அவற்றிலிருந்து பெற்றனர்; வேலைநிறுத்தங்கள், சமூக இயக்கங்கள், அரசியல் கட்சிகள் ஆகியவற்றை ஒழுங்கமைத்தனர். ஊதிய உயர்வுக்காகவும் பெண்களின் கண்ணியத்துக்காகவும், பசியை எதிர்த்தும் காதலுக்காகவும், அநீதிகளுக்கு எதிராகவும், சுதந்திரத்துக்காகவும் போராடினர். இவ்வாறு அவர்கள் மார்க்ஸின் கோட்பாடுகளை முழுமையாக நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தனர்.

இந்த நீண்ட நிகழ்வுப்போக்கு பல்வேறு அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தது: மார்க்ஸின் படைப்புகள் ஆழமாகக் கற்கப்பட்டன; அவை விக்கிரகமாக மாற்றப்பட்டன; அதிகாரபூர்வமான ஆவணங்களில் பாடம் போட்டு வைக்கப்பட்டன: மார்க்ஸும் அவரது

19. இதேபோன்று பேர்ன்ஷ்டைனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் எங்கெல்ஸ் கூறுகிறார்: "இயக்கம் தனது பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கும். ஆனால், அதனை சோர்வடையச் செய்யும் பல திசைதிருப்பல்களிலிருந்து இதுவரை காப்பாற்றி வந்த நிதானமான, அந்தந்த நேரத்துக்குத் தகுந்த, ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்பட்ட தலையீடுகள் இனி அதற்குக் இல்லாமல் போய் விடும்" - Frederick Engels to Eduard Bernstein, 14 March 1883, MECW 46, p. 459.

20. Friedrich Engels to Friedrich Sorge, 15 March 1883, in MECW, vol. 46, pp. 462-3.

கோட்பாடுகளும் இறந்து போய்விட்டனர் என்று அறிவிக்கப்பட்டன; அதேவேளை அந்தக் கோட்பாடுகள் அவ்வப்போது புதிதாகக் கண்டறியப்பட்டன. அவரது கருத்துகள் தலைகீழாக்கப்பட்டு, அவர் தமது வாழ்நாளில் உறுதியாக எதிர்த்துப் போராடியிருக்கக்கூடிய வறட்டுச் சூத்திரங்களும் நடைமுறைகளும் உருவாக்கப்பட்டன. ஆனால் வேறு பலரோ, அவரது கருத்துகளைச் செழுமைப்படுத்தி, அவற்றை இந்தக் காலத்துக்கு ஏற்றனவாக்கியதுடன், மார்க்ஸ் கடைப்பிடித்த அதே விமர்சன உணர்வுடன் அவரது கருத்துகளிலுள்ள பிரச்சினைகளையும் முரண்பாடுகளையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். மார்க்ஸ் உயிரோடு இருந்திருந்தால் இதைப் பாராட்டியிருப்பார்.

மார்க்ஸின் எழுத்துகளை மீண்டும் படிப்பவர்களும் சரி, அவற்றை முதன்முறையாகப் படிப்பவர்களும் சரி, இந்த உலகத்தை விளக்குவதற்கான அவரது சமூக - பொருளாதாரப் பகுப்பாய்வுகளின் ஆற்றலால் ஈர்க்கப்படாமல் இருக்க மாட்டார்கள். அவருடைய படைப்புகள் முழுவதிலும் இடைவிடாது ஒளிக்கதிராக வீசிக் கொண்டிருக்கிற செய்தி இதுதான்: பூர்ஷ்வா உற்பத்தி முறையை ஒழித்துக்கட்டவும் மூலதனத்தின் ஆதிக்கத்திலிருந்து உலகத் தொழிலாளிகளை விடுதலை செய்யவும் போராட்டத்தை ஒழுங்கமைப்பது அவசியம்.

மார்க்ஸின் கடைசி மூன்றாண்டு நிகழ்வுகளின் கால வரிசை

1881 ஜனவரி முதல்
ஜூன் இறுதி வரை

இந்த மாதங்களில் மார்க்ஸ், 1990 ஆண்டு கடைசிப் பகுதில் மேற்கொண்ட பணியை - ஹெ.மார்கன், ஜே. மோனி, ஜே.ஃபியர், ஹெ.மெய்ன் ஆகியோரின் நூல்களின் சுருக்கங்களையும் அவற்றின் மீதான தமது விமர்சனப் பகுப்பாய்வுக் குறிப்புகளையும் எழுதும் பணியை - முடித்தார். இவற்றை உள்ளடக்கிய ஏறத்தாழ 200 பக்கங்கள் இனவரைவுக் குறிப்பேடுகள் ஆகும். அதே வேளை தமது கணிதவியல் குறிப்பேடுகளில் வகையீட்டு நுண்கணிதக் கணக்கு களுக்குத் தீர்வு காண்பதில் ஆழ்ந்திருந்தார். பிப்ரவரி இரண்டாம் வாரத்திலிருந்து மார்ச் 8 வரை ரஷியாவின் கிராமப்புறக் கம்யூன்கள் பற்றி வேரா ஸாஸுலிசுக்கான கடித முன் வரைவுகளையும் கடிதத்தையும் எழுதினார்.

ஜூன் கடைசி
வாரத்திலிருந்து
ஜூலை 19 வரை.

மனைவி ஜென்னி ஃபான் வெஸ்ட்
ஃபாலெனுடன் ஈஸ்ட்பூர்னில் தங்கியிருந்தார்.

தோராயமாக
ஜூலை 20 - 25

இலண்டனுக்குத் திரும்பி வந்து பிரான்ஸுக்குச் செல்வதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்தார்.

ஜூலை 26 முதல்
ஆகஸ்ட் 16 வரை

மனைவியுடனும் ஹெலென் டெமுத்துடனும் பாரிஸின் புறநகர்ப் பகுதியான அர்ஜாந்தியிலிருந்த தமது மூத்த மகன் ஜென்னி லாங்குவியின் வீட்டிற்குச் சென்றார்.

ஆகஸ்ட் 17 முதல்
டிசம்பர் 28 வரை

இலண்டனுக்குத் திரும்பிவந்து, வரலாற்று ஆய்வுகளில் ஆழ்ந்து, எஃப்.ஷ்லோஸ்ஸெர் (F. Schlosser), சி.போட்டா (C. Botta) ஆகியோரின் நூல்களிலிருந்து பல பக்கங்களை

எடுத்தெழுதி கி.பி.91ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1648ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட வெஸ்ட்ஸ்பாலியா உடன்படிக்கை வரையிலான முக்கிய அரசியல் நிகழ்வுகளைப் பற்றிய தமது விளக்கக் குறிப்புகளுடன் கூடிய கால வரிசைப் பொழிப்புரைகள் எனச் சொல்லப்படும் 550 பக்கங்களுக்குக் கூடுதலான கூட்டிணைவுக் கருத்துரையை (synthesis) எழுதினார்.

டிசம்பர் 2

மனைவியின் இறப்பு.

டிசம்பர் 29 முதல்
31 வரை

மிதமான தட்பவெட்ப நிலையிலுள்ள இடம் என்பதால் வைய்ட் தீவிலுள்ள வென்ட்மோருக்கு கடைசி மகள் எலியனாருடன் சென்றார்.

1882 ஜனவரி

1 முதல் 15 வரை

வென்ட்மோரில் தொடர்ந்து தங்கியிருந்தார்.

ஜனவரி 16 முதல்
பிப்ரவரி 8 வரை

இலண்டனுக்குத் திரும்பி வந்து இன்னும் சிறந்த பலனளிக்கக்கூடிய சிகிச்சைக்காக மருத்துவரின் ஆலோசனையைப் பெற்றார். ஜனவர் 21இல் அவரும் எங்கெல்ஸும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையின் ரஷியப் பதிப்புக்கான முன்னுரையை எழுதி முடித்தனர்.

பிப்ரவரி 9 முதல்
16 வரை

அல்ஜீரியாவுக்குப் புறப்பட்டார். தமது மகள் எலியனாருடன் சென்ற அவர் அர்ஜாந்தியிலிருந்த அவரது மூத்த மகள் ஜென்னி லாங்குயிவின் வீட்டில் தங்கினார்.

பிப்ரவரி 17

தனியாகப் பயணத்தைத் தொடங்கிய அவர், மார்ஸே நகரில் ஓரிரவைக் கழித்தார்.

பிப்ரவரி 18-19

பிரான்ஸிலிருந்து ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்திலுள்ள அல்ஜேஸ் நகரத்துக்குப் 'சைத்' என்னும் நீராவிக்கப்பலில் பயணம் செய்தார்.

பிப்ரவரி 20 முதல்
மே 2 வரை

அவரை மீண்டும் ப்ரூரலியும் ப்ரோங்கைடில் நோயும் தாக்கியிருந்ததால் வலிமிக்க

- சிகிச்சையை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு அல்ஜீரியாவின் தலைநகரில் இரண்டு நீண்ட வார காலம் தங்க வேண்டி யிருந்தது.
- மே 3-4 உடல்நிலை தேறியிருந்ததால் கடல் கடந்து பிரான்ஸுக்குத் திரும்பி வந்தார்.
- மே 5 தமது 64ஆம் பிறந்த நாளன்று மார்ஸே நகரில் வந்திறங்கிய பிறகு சில நாட்களை நீஸெ நகரத்தில் செலவிட்டார்.
- மே 6 முதல் ஜூன் 3 வரை உடல்நிலை மீண்டும் மோசமானதால் மாண்டிபு கார்லோ நகரில் தங்கி மருத்துவ சிகிச்சை மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்துக்குள்ளானார்.
- ஜூன் 4 முதல் 7 வரை மார்ஸே நகரிலிருந்து பாரிஸுக்குப் புறப்படும் முன் மருத்துவரின் ஆலோசனைப்படி கான் நகரில் சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார்.
- ஜூன் 8 முதல் ஆகஸ்ட் 22 வரை அர்ஜாந்தியிலிருந்த தமது மகள் வீட்டுக்குச் சென்றார். ஆங்கியெ லெ பேன் என்னுமிடத்தில் கந்தக வெந்நீர் ஊற்றுக் குளியல் சிகிச்சையை மேற்கொண்டார்.
- ஆகஸ்ட் 23 முதல் செப்டம்பர் 27 வரை மகள் லாராவுடன் ஸ்வீட்ஸர்லாந்துக்குப் பயணம் செய்தார். சில நாட்களை லாஸ்ஸான் நகரில் கழித்த பின் நான்கு வாரங்கள் ஜெனீவா ஏரிக் கரையிலுள்ள வெவெ நகரில் தங்கியிருந்தார். பிரான்ஸுக்குத் திரும்பும் முன் ஒரு நாள் ஜெனீவாவில் தங்கினார்.
- செப்டம்பர் 28 முதல் அக்டோபர் 6 வரை பிரான்ஸுக்குத் திரும்பி வந்ததும் லாராவின் வீட்டில் தங்கினார். சில நாட்களை அர்ஜாந்தியிலிருந்த மூத்த மகள் ஜென்னி வீட்டில் கழித்தார்.
- அக்டோபர் 7 இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பி வந்தார். அக்டோபர் 8 முதல் 29 வரை இலண்டனில் மீண்டும் பொருளியல், மானுடவியல், ரஷியா ஆகியன பற்றிய நூல்களிலிருந்து சில பகுதிகளை எடுத்தெழுதித் தமது குறிப்புகளைச் சேர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டார்.

- அக்டோபர் 30 முதல் டிசம்பர் 31 வரை உடல் நலத்தை மீட்டெடுக்கவும் தமது பணியை மீண்டும் மேற்கொள்ளவும் வென்ட்மோரில் சிறிது காலம் போராடினார்.
- 1883 ஜனவரி 1 முதல் 12 வரை வென்ட்மோரில் இருக்கும்போதுதான் மகள் ஜென்னி இறந்துவிட்ட செய்தி அவருக்கு ஜனவரி 12 அன்று கிடைத்தது.
- ஜனவரி 13 முதல் மார்ச் 13 வரை துயரத்தில் ஆழ்ந்தவராய் இலண்டனுக்குத் திரும்பினார். நுரையீரலில் கட்டிகள் ஏற்பட்டதன் காரணமாக அவரது உடல்நிலை திடீரென்று மிக மோசமாகியது. எஞ்சிய சொற்ப பலத்தைக் கொண்டு புத்தகப் பட்டியல்களையும் பிரெஞ்சு நாவல்களையும் படிக்கத் தொடங்கினார்.
- மார்ச் 14 மெய்ட்லண்ட் பார்க் சாலையில் 41ஆம் இலக்கமிட்ட வீட்டில் மாரடைப்பின் காரணமாக உயிர் துறந்தார்.

இணைப்பு :

ரொட்டிக்காகவும் ரோஜா மலர்களுக்காகவும்*

பிரெஞ்சு சோசலிசத்தின் பல்வேறு போக்குகள் சேர்ந்த ஒன்றிணைப்பாக 1878ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட பிரெஞ்சு சோசலிஸ்ட் தொழிலாளர் கட்சிக் கூட்டமைப்பின் (Federation of the Socialist Workers' Party of France [FPTSF]) தேசியப் பேராயம் மார்லே நகரில் 1879 அக்டோபரில் நடைபெற்றது.

அந்தக் கட்சி உறுப்பினர்களிற் பெரும்பானமையினரின் ஆதரவைப் பெற்ற ஜூல் குஸ்ட், தேர்தல் குறிக்கோள்களுக்கும்கூடப் பயன்படக்கூடிய ஓர் அரசியல் செயல் திட்டத்தை வகுக்கத் தொடங்கினார். மிகக் கடினமான இந்தப் பணியைச் செய்யும் பொருட்டு, போல் லஃபார்க்கின் மூலமாக, மார்க்ஸின் உதவியை நாடினார். அவர்கள் மூவரும் 1880 மே மாதம் சந்தித்தனர். அந்த செயல் திட்டம் எழுதி முடிக்கப்பட்டவுடனேயே பல பிரெஞ்சு ஏடுகளில் அது வெளியிடப்பட்டது. அந்த செயல் திட்டத்தின் மிக நம்பகமான வடிவம் ஜூல் குஸ்ட்டால் நிறுவப்பட்ட *ல ஈகாலேட் (L'Égalité)* என்னும் ஏட்டில் வெளிவந்தது. அதே ஆண்டில் லெ ஹாவ்ரே நகரில் நடந்த அந்தக் கட்சியின் பேராயத்தில் அந்த செயல் திட்டம் ஏற்றுக்

* ரொட்டிக்காகவும் ரோஜா மலர்களுக்காகவும் : பெண் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு மட்டும் போதாது, அவர்கள் கண்ணியமான, நீதியான வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான வசதி வாய்ப்புகளும் இருக்கவேண்டும் என்னும் கோரிக்கையை வெளிப்படுத்துவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட சொற்றொடர்தான் 'ரொட்டியும் ரோஜா மலர்களும்' (Bread and Roses). இந்தச் சொற்றொடர் அமெரிக்க சோசலிஸ்ட், பெண்ணிலைவாதப் போராளியான ரோஸ் ஷ்னெய்டெர்மன் (Rose Schneiderman [1882 - 1972]). நியூயார்க்கில் ஆடைத் தயாரிப்புப் பெண் தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தப் போராட்டமொன்றின் போது நிகழ்த்திய உரையிலிருந்து பின்வரும் வாக்கியத்திலிருந்து உருவாக்கப்பட்டதாகும்.: 'தொழிலாளிக்கு ரொட்டி கிடைத்தாக வேண்டும்; ஆனால் அவளுக்கு ரோஜா மலர்களும்கூடக் கிடைத்தாக வேண்டும்' (The worker must have bread, but she must have roses, too). இன்று இந்த முழக்கம் உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள ஆண், பெண் தொழிலாளர்களால் எழுப்பப்படுகின்றது. இந்த முழக்கத்தின் சாயலை 'பிரெஞ்சு சோசலிஸ்ட் தொழிலாளர் கட்சிக் கூட்டமைப்பி'ற்காக, ஜூல் குஸ்ட், போல் லஃபார்க் ஆகியோருடன் இணைந்து மார்க்ஸ் எழுதிய தேர்தல் செயல் திட்டத்தில் காணலாம்.

கொள்ளப்பட்டது. அதற்கு அடுத்த ஆண்டில் எடுவர்ட் பேர்ன்ஷ்டைனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் எங்கெல்ஸ் அந்த செயல் திட்டம் எழுதப்பட்ட தற்கான பின்னணியை வெளிப்படுத்தினார். அந்த செயல் திட்டத்தின் ‘முகப்புரை’,

எனது அறையில், நானும் போல் லஃபார்க்கும் இருக்கையில், மார்க்ஸ் சொல்லச் சொல்ல குஸ்ட் எழுதியதாகும்: உழைப்புக் கருவிகள் தொழிலாளியின் உடைமையாக இருக்கும்போதுதான் அவன் சுதந்திரமானவனாக இருப்பான். இந்த உடைமை தனிப்பட்ட ஒரு தொழிலாளியின் உடைமை என்ற வடிவத்திலோ, கூட்டு உடைமை என்ற வடிவத்திலோ இருக்கலாம். ஆனால் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் இன்ன பிற காரணங்களால் தனிப்பட்ட உடைமை என்பது ஒவ்வொரு நாளும் மேன்மேலும் அகற்றப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே எஞ்சுவதெல்லாம் கூட்டு உடைமை வடிவம், இன்ன பிற மட்டுமே. பெருந்திரள் மக்களுக்கு விஷயங்களை விளக்கும் பொருட்டு அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் ஒரு சில சொற்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட தலைசிறந்த படைப்பே இந்த முகப்புரை. இது போன்றதொன்றை நான் மிக அரிதாகவே பார்த்திருக்கிறேன். இந்தச் சுருக்கமான வடிவத்திலும்கூட இது எனக்கு வியப்பளிக்கின்றது.¹

சில நாட்கள் கழித்து எங்கெல்ஸ், அந்த செயல் திட்டத்தின் பிற உள்ளடக்கங்கள் பற்றி நடந்த விவாதத்தையும் குஸ்ட் எழுதிய செயல் திட்ட வரைவில் செய்யப்பட்ட மாற்றங்களையும் நினைவு கூர்ந்தார்: ‘நாங்கள் சிலவற்றைச் சேர்த்தோம், சிலவற்றை நீக்கினோம்’. ‘அந்த செயல் திட்டத்தில் பொருளிய விவகாரங்கள் பற்றிய பகுதியில் இருந்த மூன்றாவது அம்சத்தை, “குறைந்தபட்ச ஊதியம் என்னும் முட்டாள்தனத்தை” நீக்கும்படி மார்க்ஸ் விடாப்பிடியாக வாதாடினார். ஆனால் அதற்குப் பயனில்லாமல் போய்விட்டது.’² 1880இல், தமது கணவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் மார்க்ஸின் மூத்த மகள் ஜென்னி லாங்குயி, தமது தந்தைக்கும் குஸ்ட்டுக்கும் நடந்த விவாதத்தை நினைவுகூர்ந்தார்:

குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயித்தல் என்னும் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை, அதை அவர்களது செயல் திட்டத்திலிருந்து நீக்கும்படி குஸ்ட்டிடம் அப்பா தம்மால் இயன்ற அளவுக்கு முயற்சி செய்தார் என்பதையும், செயல் திட்டத்திலுள்ள ஓர்

1. Friedrich Engels to Eduard Bernstein, 25 October 1881, in MECW 46, p. 148.

2. Ibid., pp. 148-9.

அம்சமான குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமானால், பொருளாதார விதிகளின்படி பார்த்தால், அது நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை அதிகபட்ச ஊதியமாக ஆக்குகின்ற விளைவையே உருவாக்கும் என்று குஸ்ட்டிடம் வாதாடிப் பார்த்தார் என்பதையும் அறிந்துகொள்ள விரும்புவீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், குஸ்ட்டு, அந்த அம்சம் வேறு எதையும் செய்யவில்லையென்றாலும் தொழிலாளர்களிடையே தங்கள் கட்சிக்கு ஒரு பிடிப்பைக் கொடுக்கும் என்ற காரணம் கூறி அதை மாற்றக்கூடாது என்பதில் விடாப்பிடியாக இருந்தார்.³

கடைசியில் மார்க்ஸுமே, ஃபிரெடெரிக் ஸோர்கேவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இந்த விஷயத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறினார்: (இந்த செயல் திட்டத்தில்)

சட்டத்தால் நிர்ணயிக்கப்படும் குறைந்தபட்ச ஊதியம் முதலானவை போன்ற சில மடத்தனங்கள் இருக்கின்றன - எங்களது எதிர்ப்பையும் மீறி, அதை பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்குவது சரியானது என்று குஸ்ட்டு முடிவு செய்துவிட்டார் (பிரெஞ்சுப் பாட்டாளி வர்க்கம் இந்த அற்பச் சலுகையைக் கொண்டு திருப்தியடைகிற அளவுக்கு சிறுபிள்ளைத்தனமானதாக இருக்குமானால், எந்தவிதமான செயல்திட்டத்தையும் வகுப்பதில் அர்த்தமில்லை என்று அவரிடம் கூறினேன்.) ஆனால், அந்த மடத்தனங்களை விலக்கிவிட்டுப் பார்த்தால், இந்த மிகச் சிறிய ஆவணத்திலுள்ள பொருளியல் பகுதி (கம்யூனிஸ்ட் குறிக்கோளை வரையறுத்துக் கூறும் ஒரு சில அறிமுக வாசகங்களைத் தவிர), உண்மையில் முழுக்க முழுக்க தொழிலாளர்களின் இயக்கத்திலிருந்தே தன்னியல்பாக எழுந்த கோரிக்கையையே உள்ளடக்கியிருக்கிறது. ஒரு போதும் அடைய முடியாத, “வானத்தில் மிதக்கும் இலட்சிய உலகி”ல் நடப்பது போல எல்லாமே தானாக நடந்து முடியும் என்ற அபத்தமான கற்பனையிலிருந்து பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர்களை மெய்யுலகத்துக்குக் கொண்டு வந்ததே பெரும் முன்னேற்றம் தான். எனவேதான், “விண்ணுலகம் உருவாக வித்திட்டு வருவதாக”, வார்த்தை ஜாலம் காட்டிப் பிழைப்பு நடத்திவரும்

3. Jenny Longuet to Charles Longuet, 23 November 1880, in MECW 46, p. 474.

மோசடித்தனமான பிரெஞ்சு அறிவாளிகள் எல்லோரிடமும் இது சீற்றத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது.⁴

700க்கும் சற்றே கூடுதலான சொற்களில் அந்த செயல் திட்டம் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் அடிப்படைக் கோரிக்கைகளை எடுத்துக் கூறுகிறது: கூலி உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட உற்பத்தி முறையின் கீழ் தொழிலாளிகள் சுதந்திரமாக இருக்க முடியாது, உற்பத்திச் சாதனங்களின் உடைமையைத் தங்கள் கையில் எடுத்துக் கொள்ளும்போதுதான் அவர்களது விடுதலையைச் சாதிக்க முடியும் என்னும் அனுமானத்திலிருந்து தொடங்கி, தொழிலாளி வர்க்கம் அனைத்து வகையான பாரபட்சத்துக்கும் - குறிப்பாக பாலின, மரபின அடிப்படையிலான பாரபட்சத்துக்கு - எதிராகச் செயலாக்கத்துடன் போராடி, ஆண்களுக்குப் பெண்கள் கீழ்ப்பட்டுள்ள நிலையை முடிவுக்குக் கொண்டு வர முனைய வேண்டும் என்று அந்த ஆவணம் கூறியது.

அதிகாரப் பரவல் உள்ள, அனைத்து மக்களும் பங்கேற்கிற வகையிலான அரசாங்கத்தைத் தொழிலாளர்கள் ஆதரிக்க வேண்டும், பொதுக் கடனை இரத்து செய்யவும் எந்தவொரு மதப் பரிமாணமும் மில்லாத அரசை உருவாக்கவும் போராட வேண்டும். பொதுப் பணத்திலிருந்து செலவளித்து வழங்கப்படும் கல்வியைப் பெறுவதற்கு அனைவருக்கும் உரிமை உண்டு என்பதை அவர்கள் ஆதரிக்க வேண்டும். பொதுச் சொத்தைத் தனியார்மயமாக்குவதை எதிர்க்க வேண்டும். உடைமைகள் அனைவருக்கும் பொதுவாக இருக்க வேண்டும் என்னும் கொள்கையை உயர்த்துப் பிடிக்க வேண்டும். அதேவேளை, அவர்கள் தொழில்பட்டறைகளில் சுய நிர்வாகம் பெறுவதற்கு அணிதிரள வேண்டும். எவ்வகையான அரசு சோசலிசத்தையும் எதிர்க்க வேண்டும்.

4. Karl Marx to Friedrich Sorge, 5 November 1880, pp. 43-4. 'மடத்தனங்கள்' என்று மார்க்ஸ் கூறுவதில், 'சுவிசாரத்தை இரத்து செய்தல்' என்பதும் அடங்கும் ('பொருளியல் பகுதியிலுள்ள 12ஆம் அம்சத்தைக் காண்க.) இது ஹான்ரி த லான் -ஸிமோனால் (Henri de Saint-Simon [1760-1825]) முன்வைக்கப்பட்ட பழைய ஆலோசனை. முதல் சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்தில் இதை எதிர்த்து மார்க்ஸ், பக்கூனினுடன் கருத்துப் போராட்டம் நடத்தினார். "சுவிசார உரிமையை ஒழிக்கும் அளவுக்குத் தொழிலாளி வர்க்கத்திடம் போதுமான சக்தி இருக்குமானால், சொத்தைப் பறிமுதல் செய்யத் தொடங்கும் அளவுக்கு அது சக்தி வாய்ந்ததாக இருக்கும். பறிமுதல் செய்வது மேலும் எளிமையான மேலும் பயனுள்ள நிகழ்முறையாக இருக்கும்" (Karl Marx, 'On Inheritance', in Marcello Musto(ed.), *Workers Unite! The International 150 Years Later*, London: Bloomsbury, 2014, p. 159.)

இந்தக் குறிக்கோள்களை அடையும் பொருட்டு தொழிலாளர்கள், ஜனநாயகக் கட்சிகளுடன் போட்டி போடுகிற, பூர்ஷ்வாக் கட்சிகளுக்கு எதிராகப் போராடுகிற சுயேச்சையான அரசியல் கட்சியின் மூலமாகச் செயல்படுவது உட்படத் தங்களை அரசியல்ரீதியாக ஒழுங்கமைத்துக் கொள்வது இன்றியமையாதது.

சோசலிஸ்ட் தொழிலாளர்களின் தேர்தல் செயல் திட்டம்

ஜூல் குஸ்ட், போல் லஃபார்க், கார்ல் மார்க்ஸ்

முகப்புரை

பொருளுற்பத்தி செய்யும் வர்க்கத்தின் விடுதலை எனபது பாலின, மரபின வேறுபாடின்றி மனிதப் பிறவிகள் அனைவரதும் விடுதலை யாகும்;

உற்பத்திச் சாதனங்களைத் தங்கள் உடைமையில் கொண்டிருக்கும் போதுதான் பொருளுற்பத்தியாளர்கள் சுதந்திரமாக இருக்க முடியும்;

உற்பத்திச் சாதனங்கள் கீழ்க்காணும் இரண்டு வடிவங்களில் மட்டுமே அவர்களுக்குச் சொந்தமானவையாக இருக்க முடியும்

1. தனிப்பட்ட ஒருவரது உடைமை என்னும் வடிவத்தில். ஆனால் இது பொதுவான நிலையாக ஒருபோதும் இருந்ததில்லை என்பதோடு தொழிற்சூறையில் ஏற்பட்டு வரும் முன்னேற்றத்தின் காரணமாக மேன்மேலும் துடைத்தெறியப்பட்டு வருகிறது;
2. கூட்டுடைமை வடிவம். இதற்கான பொருளாயத, அறிவுசார்ந்த கூறுகள் முதலாளிய சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியாலேயே உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

தனித்தன்மையுடைய ஓர் அரசியல் கட்சியில் ஒழுங்கமைக்கப் பட்ட பொருளுற்பத்தி வர்க்கத்தின் - அல்லது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் - புரட்சிகரச் செயல்பாட்டின் மூலமே கூட்டாகத் தன்வயமாக்குவது நிகழும்;

இத்தகையதோர் அமைப்பைப் பாட்டாளி வர்க்கம், அனைவருக்கும் வாக்குரிமை என்பது உள்ளிட்ட, தனக்குக் கிடைக்கிற அனைத்து வழிமுறைகளைக் கொண்டும் பின்பற்ற வேண்டும். இவ்வாறு அனைவருக்கும் வாக்குரிமை என்பது இதுவரை ஏமாற்றுவற்கான கருவியாக இருந்த நிலையிலிருந்து விடுதலைக்கான கருவியாக மாற்றப்படும் நிலை ஏற்படும்;

அரசியல்வகையிலும் பொருளியல் வகையிலும் முதலாளி வர்க்கத்திடமிருந்து [வளங்களை] பறிமுதல் செய்வதையும் உற்பத்தி சாதனங்கள் அனைத்தையும் சமூகத்திற்குத் திருப்பிக் கொடுப்பதையும் தனது முயற்சிகளின் குறிக்கோளாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பிரெஞ்சுத் தொழிலாளி வர்க்கம், தன்னை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்வதற்கும் போராடுவதற்குமான வழிமுறை என்னும் வகையில் பின்வரும் உடனடிக் கோரிக்கைகளுடன் தேர்தலில் நுழையத் தீர்மானித்துள்ளது:

அ. அரசியல் பகுதி

பத்திரிகைகள், கூட்டங்கள், சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் மீதான சட்டங்களை, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் மீதான சட்டத்தை ஒழித்தல். தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மீது நிர்வாகக் கட்டுப்பாடு செய்யும் லிவ்ரெட் சான்றிதழ்⁵ முறையையும், தொழிலாளியை முதலாளிக்குக் கீழானவராகவும், பெண்ணை ஆணுக்குக் கீழானவராகவும் செய்யும் அனைத்துச் சட்டப் பிரிவுகளையும் சட்டத் தொகுப்பிலிருந்து⁶ அகற்றுதல்.

1. மத அமைப்புகளின் வரவு செலவுத் திட்டத்தை அகற்றுதல், (1871 ஏப்ரல் 2இல் கம்யூன் பிறப்பித்த ஆணையின்படி)⁷ 'அவற்றிடமிருந்து வேறு யாருக்கும் கைமாற்றப்படக்கூடாதவை என்று சொல்லப்படும் அசையா, அசையும் பொருட்களை' - இவற்றில் அந்த அமைப்புகளின் தொழில், வணிகத் துணை நிறுவனங்களும் அடங்கும் - தேசத்துக்குத் திருப்பிக் கொடுத்தல்.
2. பொதுக் கடனை இரத்து செய்தல்.
3. நிர்ந்தர சேனைகளை (standing armies) ஒழித்தலும் மக்கள் அனைவரையும் ஆயுதபாணிகளாக்குதலும்.
4. கம்யூனை, அதன் நிர்வாகம், போலிஸ் ஆகியவற்றின் எஜமான னாக்குதல்.

5. லிவ்ரெட்(livret) என்பது, முன்பு வேலை செய்து வந்த முதலாளிக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடன்களோ கடமைகளோ இல்லை என்று ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் வைத்திருக்க வேண்டியிருந்த சான்றிதழ். அதைக் காட்டினால்தான் அவர் வேறு ஒரு முதலாளியால் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுவார். இந்த நடைமுறை 1890இல்தான் ஒழிக்கப்பட்டது.

6. இது 1804இலிருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்த நெப்போலியன் சட்டத் தொகுப்பாகும்.

7. Si intende la Paris Commune.

ஆ. பொருளியல் பகுதி

1. வாரந்தோறும் ஓர் ஓய்வு நாள் வழங்குதல் அல்லது வாரத்தின் ஏழு நாட்களில் ஆறு நாட்களுக்கு மேல் முதலாளிகள் வேலையைத் திணிப்பதைத் தடை செய்தல். வயது வந்தோரின் வேலை நேரத்தை எட்டு மணி நேரமாக சட்டரீதியாகக் குறைத்தல்;பதினான்கு வயதுக்குக் குறைந்த குழந்தைகளைத் தனியார் தொழிற்கூடங்களில் வேலைக்கு அமர்த்துவதைத் தடை செய்தல்; 14 -16 வயதுக்குட்பட்டவர்களின் வேலை நேரத்தை எட்டு மணியிலிருந்து ஆறு மணியாகக் குறைத்தல்.⁸
2. பழகு தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கும் வண்ணம் தொழிலாளர் அமைப்புகள் அவர்களை மேற்பார்வையிடுதல்;
3. தொழிலாளர்களால் நடத்தப்படும் புள்ளிவிவர ஆணையத்தால், உள்ளூர் உணவு விலைக்கு ஏற்ப சட்டரீதியான குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்படுதல்;
4. பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பதைவிடக் குறைந்த ஊதியத்தில் வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர்களை முதலாளிகள் வேலைக்கு அமர்த்துவதைத் தடை செய்தல்*;
5. ஆண், பெண் இருபாலாரையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு சரிசமான உழைப்புக்கு சரிசமான ஊதியம் வழங்குதல்;

8. இந்தக் கோரிக்கைகளை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுச் சூழலில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

* இது 'மண்ணின் மைந்தர்கள்' என்னும் தேசியவாதக் கோரிக்கை அல்ல; மாறாக, கூலி உயர்வுக்காவும் பிற உரிமைகளுக்காகவும் போராடி வந்த ஆங்கிலேய, பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களை நசுக்குவதற்காக அந்த இரு நாட்டு முதலாளிகள் பிற நாட்டுத் தொழிலாளர்களைக் குறைந்த ஊதியத்திற்கு வேலைக்கு அமர்த்துவது நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்னும் கோரிக்கையாகும். சர்வதேசத் தொழிலாளர் சங்கம் (முதல் அகிலம்) உருவாக்கப்படுவதற்குக் காரணமாக அமைந்ததும் 1864ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 28 அன்று இலண்டனில் செயின்ட் மார்ட்டின் மண்டபத்தில் நடைபெற்றதும், ஆங்கிலேய, பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டதுமான கூட்டத்தின் முதன்மையான கோரிக்கைகளிலொன்று அந்த இரு நாட்டு முதலாளிகள் மேற்கொண்டு வந்த மேற்சொன்ன நடைமுறையைத் தடுத்து நிறுத்துவதும் தொழிலாளர்களின் சர்வதேச உணர்வை வளர்ப்பதும் ஆகும். காண்க: Christian Hogsbjerg, Karl Marx and the First International, Socialist Review, September 2014, socialistreview.org.uk/394/karl-marx-and-first-international (Accessed on 20.04.2014);G. M. Stekloff, History of the First International, <http://www.marxists.org/archive/stekloff/history-first-international/index.htm> (Accessed on 20.02.2018)

6. அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் அறிவியல், தொழில்வகைக் கல்வி வழங்குதல். அவர்களைப் பராமரிப்பது சமுதாயத்தின் பிரதிநிதிகளான அரசு, கம்யூன் ஆகியவற்றின் பொறுப்பாகும்.
7. வயோதிகர்கள், ஊனமுற்றோர் ஆகியோரைப் பராமரிப்பது சமுதாயத்தின் பொறுப்பு.
8. தொழிலாளர்களின் நட்புச் சங்கங்கள், எதிர்கால நலன்களுக்கான சங்கங்கள் முதலியவற்றின் நிர்வாகத்தில் முதலாளிகளின் தலையீடுகள் அனைத்தையும் தடை செய்தல்; இந்த சங்கங்களை தொழிலாளர்களின் பிரத்யேகக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருதல்.⁹
9. வேலைக்கு அமர்த்தப்படும் தொழிலாளிகளின் எண்ணிக்கை, குறிப்பிட்ட தொழிலிலுள்ள ஆபத்து ஆகியவற்றின் விகிதத்துக் கேற்ப, தொழிலாளர் நிதியில் செலுத்தப்படும் காப்புறுதித் தொகையால் உத்தரவாதம் செய்யப்படுவதன் மூலம் விபத்துகளைக் கையாளுவது முதலாளிகளின் பொறுப்பு.
10. பல்வேறு தொழிற்கூடங்களில் சிறப்பு ஒழுங்குமுறைகளை ஏற்படுத்துவதில் தொழிலாளர் தலையீடு. அபராதங்கள் விதித்தல், ஊதியத்தைப் பிடித்து வைத்துக் கொள்ளல் என்னும் வடிவங்களில் தங்கள் தொழிலாளர்கள் மீது தண்டனையைத் திணிப்பதை முதலாளிகள் எடுத்துக் கொள்வதற்கு முடிவு கட்டுதல் (1871 ஏப்ரல் 27இல் கம்யூன் பிறப்பித்த ஆணை).
11. பொதுச் சொத்தை (வங்கிகள், ரயில்வேக்கள், சுரங்கங்கள் முதலியன) மாற்றாருக்குக் கொடுத்த ஒப்பந்தங்கள் அனைத்தையும் இரத்து செய்தல்; அரசு-உடைமையிலுள்ள தொழிற்கூடங்கள் அனைத்தையும் நடத்துவதை அங்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களிடம் ஒப்படைத்தல்.
12. மறைமுக வரிகள் அனைத்தையும் ஒழித்தலும் நேரடி வரிகள் அனைத்தையும் 3000 பிராங்குகளுக்கு அதிகமாக உள்ள வருமானங்கள் மீதான வளர்வீத வரியாக மாற்றுதல். சொத்துகளை கிளைமரபினர்¹⁰ சுவீகரிப்பதையும் 200000 பிராங்குகளுக்கு மேற்பட்ட சொத்தை நேரடி வாரிசுகள் சுவீகரிப்பதையும் தடுத்தல்.

9. இந்தக் கோரிக்கைகளை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிச் சூழலில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

10. இறந்துபோனவர்கள் விட்டுச்சென்ற விருப்ப ஆவணங்களின்படி அவரது நேரடி சந்ததியினர் அல்லாதோருக்கு சுவீகார உரிமை தருதல்.

Bibliography

I. Writings of Karl Marx

I. 1 *Marx Engels Collected Works* (MECW)

Marx, Karl (1975), 'A Contribution to the Critique of Hegel's Philosophy of Law', in MECW, vol. 3: 1843-44, pp. 3-129.

Marx, Karl and Friedrich Engels (1976) *The German Ideology*, in MECW, vol.5: 1845-1847, pp.19-581

Marx, Karl (1976), *The Poverty of Philosophy*, in MECW, vol. 6: 1845-48, pp. 105-212.

Marx, Karl and Friedrich Engels (1976), *The Manifesto of the Communist Party*, in MECW, vol. 6:1845-48, pp. 477-519.

Marx, Karl (1979), 'The Future Results of British Rule in India', in MECW, vol. 12: 1853-54, pp. 217-23.

Marx, Karl(1985), 'Instructions for the Delegates of the Provisional General Council. The Different Questions', in MECW, vol. 20: 1861-64, pp.188-90.

Marx, Karl (1986), *The Civil War in France*, in MECW, vol. 22:1870-71, pp. 307-59.

Marx, Karl (1989), 'Critique of Gotha Program', in MECW, vol. 24: 1874-83, pp. 75-99.

Marx, Karl (1989), 'K. Marx: Drafts of the Letter to Vera Zasulich: First Draft', in MECW, vol. 24: 1874-83, pp. 346-60.

Marx, Karl (1989), 'K. Marx: Drafts of the Letter to Vera Zasulich: Second Draft', in MECW, vol. 24: 1874-83, pp. 360-4.

Marx, Karl (1989), 'K. Marx: Drafts of the Letter to Vera Zasulich: Third Draft', in MECW, vol. 24: 1874-83, pp. 364-9.

Marx, Karl (1989), 'K. Marx. Letter to Vera Zasulich', in MECW, vol. 24: 1874-83, pp. 370-1.

Marx, Karl and Friedrich Engels (1989), 'Preface to the Second Russian Edition of the *Manifesto of the Communist Party*', in MECW, vol. 24: 1874-83, pp. 425-6.

Marx, Karl (1989), 'Notes on Bakunin's Book *Statehood and Anarchy*', in MECW, vol. 24: 1874-83, pp. 485-526

Marx, Karl (1989), 'Marginal Notes on Adolph Wagner's *Lehrbuch der politischen Ökonomie*', in MECW, vol. 24: 1874-83, pp. 531-59.

Marx, Karl (1989), '[Account of Karl Marx's Interview with the *Chicago Tribune* Correspondent]', in MECW, vol. 24: 1874-83, pp. 568-79.

Marx, Karl (1989), '[Account of an Interview with John Swinton, Correspondent of *The Sun*]', in MECW, vol. 24: 1874-83, pp. 583-5.

Marx, Karl (1987), 'Outlines of the Critique of Political Economy' [*Grundrisse*], in MECW, vol. 28: 1867-61.

Marx, Karl (1987), 'Outlines of the Critique of Political Economy' [*Grundrisse*], in MECW 29: 1857-61, p. 5-253.

Marx, Karl (1987), *A Contribution to the Critique of Political Economy*, MECW, vol. 29: 1857-1861, pp. 257-417.

Marx, Karl (1996), *Karl Marx, Capital, Vol. I*, in MECW, vol. 35: *Capital, Volume I*.

Marx, Karl and Friedrich Engels (1983), MECW, vol. 40: *Letters 1850-59*.

Marx, Karl and Friedrich Engels (1985), MECW, vol. 41: *Letters 1860-64*.

Marx, Karl and Friedrich Engels (1987), MECW, vol. 42: *Letters 1864-68*.

Marx, Karl and Friedrich Engels (1988), MECW, vol. 43: *Letters 1868-70*.

Marx, Karl and Friedrich Engels (1989), MECW, vol. 44: *Letters 1870-73*.

Marx, Karl and Friedrich Engels (1992), MECW, vol. 46: *Letters 1880-83*.

Marx, Karl and Friedrich Engels (1995), MECW, vol. 47: *Letters 1883-86*.

Marx, Karl and Friedrich Engels (2001), MECW, vol. 48: *Letters 1887-90*.

Marx, Karl and Friedrich Engels (2001), MECW, vol. 49: *Letters 1890-92*.

Marx, Karl and Friedrich Engels (2004), MECW, vol. 50: *Letters 1892-95*.

I. 2 *Marx-Engels Gesamtausgabe (MEGA²)*

Marx, Karl (1983), MEGA², vol. II/5: *Das Kapital*.

Marx, Karl and Friedrich Engels (1999), MEGA², vol. IV/32: *Die Bibliotheken von Karl Marx und Friedrich Engels*.

Marx, Karl(1989), MEGA², vol. II/7: *Le Capital, Paris 1872-1875*.

I. 3 *Single Editions and Unpublished Manuscripts*

Marx, Karl (1972), *The Ethnological Notebooks of Karl Marx*, Lawrence Krader (ed.). Assen: Van Gorcum, 1972.

Marx, Karl (1975), 'Excerpts from M. M. Kovalevskij (Kovalevsky), *Obschinnoe Zemlevladenie. Prichiny, hodiposledstviya ego razlozheniya* [Communal landownership. Causes, course and consequences]', in Lawrence Krader (Ed.), *The Asiatic Mode of Production. Sources, Development and Critique in the Writings of Karl Marx*. Van Gorcum: Assen, pp. 343-412.

Marx, Karl (1987), *Marx Engels Werke*, vol. 19: März 1875-Mai 1883. Berlin: Dietz.

Marx, Karl(2001), *Notes on Indian History*. Honolulu: University Press of the Pacific.

Marx, Karl(1983). 'A Letter to the Editorial Board of *Otechestvennye Zapiski*', in Teodor Shanin(Ed.), *Late Marx and the Russian Road*. London: Routledge, 1984, p. 135.

Marx, Karl, and Friedrich Engels (1953), *Über Deutschland und die deutsche Arbeiterbewegung*. Berlin: Dietz.

Marx, Karl, International Institute for Social History (IISH), Marx-Engels Papers, B 157, B 158, B 159, B 160.

Marx, Karl, International Institute for Social History (IISH), Marx-Engels Papers, B 98, pp. 11-18.

Marx, Karl, International Institute for Social History (IISH), Marx-Engels Papers, A 113 and B 167.

II. Writings by Other Authors

Alcouffe, Alain (1985), 'Introduction', in Karl Marx, *Les manuscrits mathématiques de Marx*, Alain Alcouffe (Ed.). Paris: Economica.

Anderson, Kevin (2010), *Marx at the Margins*. Chicago: The University of Chicago Press.

Attali, Jacques (2005), *Karl Marx, ou l'Esprit du monde*. Paris: LibrairieArthème-Fayard.

Badia, Gilbert (1997), 'Marx enAlgérie', in *Karl Marx, Lettresd' Alger et de la Côte d'Azur*. Paris: Le Temps des Cerises, pp. 7-39.

Bax, E. Belfort (1881), 'Leaders of Modern Thought: xxiii. Karl Marx', *Modern Thought*, vol 3, n.2, pp. 349-54.

Beckett, James Camlin (1981), *The Making of Modern Ireland 1603-1923*. London/Boston: Faber and Faber.

Berlin, Isaiah (1963), *Karl Marx: His Life and Environment*. London: Oxford University Press.

Bernstein, Edward (1921), *My Years of Exile*. London: Leonard Parsons.

Billington, James H. (1958)*Mikhailovsky and Russian Populism*, Oxford: Clarendon Press.

Bongiovanni, Bruno (1989), *Le repliche della storia*. Torino: Bollati Boringhieri.

Bottigelli, Emile (1961), 'La rupture Marx-Hyndman', in *Annali dell'Istituto Giangiacomo Feltrinelli*. Milano: Feltrinelli, pp. 621-9.

Briggs, Asa and John Callow (2008) *Marx in London: An Illustrated Guide*. London: Lawrence and Wishart.

Buber, Martin (1996), *Paths in Utopia*. Syracuse: Syracuse University Press.

Casiccia, Alessandro (1970), 'La concezione materialista della società antica e della società primitiva', in Henry Morgan (Ed.), *La società antica*. Milano: Feltrinelli, pp. xvii-xxvii.

Cafiero, Carl (1879), *Il Capitale di Carlo Marx brevemente compendiato da Carlo Cafiero. Libro Primo: Sviluppo della Produzione Capitalistica*. Milano: E. Bignami e C. Editori.

Colin, Matthew (1995), *Gladstone: 1875-1898*. London: Clarendon Press.

Comyn, Marian (1922) 'My Recollections of Marx', in *The Nineteenth Century and After*, vol. 91, pp. 161-9.

Dardot, Pierre and Christian Laval (2012), *Marx, prénom Karl*. Paris: Gallimard.

Dornemann, Luise (1971), *Jenny Marx: Der Lebensweg einer Sozialistin*. Berlin: Dietz.

Douglas, Roy (1976), *Land, People and Politics: A History of the Land Question in the United Kingdom, 1878-1952*. London: Allison and Busby.

Dussel, Enrique (1990), *El último Marx (1863-1882) y la liberaciónlatinoamericana*, México D.F.: Siglo XXI.

Eaton, Henry (1980), 'Marx and the Russians', *Journal of the History of Ideas*, vol. 41, n. 1, pp. 89-112.

Engels, Frederick (1990), *The Origin of the Family, Private Property and the State*, in MECW, vol. 26: *Engels: 1882-89*, pp. 129-276.

Engels, Frederick (1990) 'Draft of a Reply to the Editors of the *Sachsische Arbeit-Zeitung*', in MECW, vol. 27, pp. 67-8.

Engels, Frederick(1996), 'Preface to the First German Edition', *Capital*, Volume II, in MECW, vol. 36: *Karl Marx, Capital, Vol. II*, pp. 5-23.

Engels, Friedrich (1996), 'Preface to the English Edition' to Karl Marx, *Capital*, Volume I, in MECW, vol. 35, pp. 30-6.

Enzensberger, Hans Magnus (ed.) (1973) *Gespräch mit Marx und Engels*. Frankfurt/Main: InselVerlag.

Feuchtwanger, Edgar J. (1975), *Gladstone*. London: Allen Road.

Foner, Philip S. (Ed.), (1983), *Karl Marx Remembered: Comments at the Time of His Death*. San Francisco: Synthesis Publications.

Gabriel, Mary (2011), *Love and Capital: Karl and Jenny Marx and the Birth of a Revolution*. New York/Boston/London: Little, Brown and Company.

Gailey, Christine Ward (2006), 'Community, State, and Questions of Social Evolution in Karl Marx's *Ethnological Notebooks*', in

Jacqueline Solway(Ed.), *The Politics of Egalitarianism*. New York/Oxford: Berghahn Books, pp. 31-52.

Gallissot, René (Ed.) (1976), *Marxisme et Algérie*. Paris: Union générale d'éditions.

Garin, Sender (1991), *Three American Radicals: John Swinton, Charles P. Steinmetz, and William Dean Howells*. Boulder: Westview Press.

George, Henry (2006), *Progress and Poverty*. New York: Robert Schalkenbach Foundation.

— — — (1997), *An Anthology of Henry George's Thought*, Kenneth C. Wenzel (Ed.). Rochester: University of Rochester Press.

Gibbons, James Sloan (1859), *The Banks of New-York, Their Dealers, Their Clearing-House, and the Panic of 1857*. New York: Appleton & Co..

Godelier, Maurice (1973), *Horizon, trajets marxistes en anthropologie*. Paris: Francois Maspero.

Hall, Alfred Rupert (1980), *Philosophers at War*. Cambridge: Cambridge University Press.

Harstick, Hans Peter, Richard Sperl and Hanno Strauâ (1999) 'Einführung', in MEGA², vol IV/32: *Die Bibliotheken von Karl Marx und Friedrich Engels*, pp.7-102

Holmes, Rachel (2014), *Eleanor Marx: A Life*. London: Bloomsbury.

Hyndman, Henry, International Institute of Social History (IISH), Marx-Engels Papers, C 261, C 262.

Hyndman, Henry (1911), *The Record of an Adventurous Life*. New York: Macmillan.

— — — (1974), *England for All*. New York: Barnes & Noble.

Institute of Marxism-Leninism (Ed.) (1957), *Reminiscences of Marx and Engels*. Moscow: Foreign Languages Publishing House.

Kapp, Yvonne (1979), *Eleanor Marx: Family Life 1855-1883*, vol. 1. London: Virago.

Kautsky, Benedikt (Ed.) (1955), *Friedrich Engels' Briefwechsel mit Karl Kautsky*. Wien: Danubia.

Klein, Maury (1997), *The Life and Legend of Jay Gould*, Baltimore: Johns Hopkins University Press.

Krader, Lawrence (Ed.) (1972), *The Ethnological Notebooks of Karl Marx*. Assen: Van Gorcum.

Krätke, Michael R.(2014), 'Marx und die Weltgeschichte', *Beiträge zur Marx-Engels-Forschung. Neue Folge*: 133-77.

Krysmanski, Hans Jürgen (2014), *Die letzte Reise des Karl Marx*. Frankfurt/Main: Westend.

Lafargue, Paul (1905), 'Frederick Engels', *The Social Democrat*, vol. 9, n. 8, pp. 483-8.

Lombardo Radice, Lucio (1972), 'Dai 'manoscritti matematici' di K. Marx', in *Critica marxista-Quaderni*, n. 6, pp. 273-86.

Mehring, Franz (1962), *Karl Marx: The Story of His Life*. Ann Arbor: University of Michigan Press.

Meier, Olga (Ed.) (1982), *The Daughters of Karl Marx: Family Correspondence 1866-1898*. New York: Harcoxtur Brace Jovanovich.

Morgan, Henry (1877), *Ancient Society*. New York: Henry Holt.

Mulhall, Michael George (1882), 'Egyptian Finance', *Contemporary Review*, vol. XLII, pp. 525-35.

Musto,Marcello (ed.) (2012), *Marx for Today*. London: Routledge.

Musto,Marcello (ed.)(2014), *Workers Unite! The International 150 Years Later*, London: Bloomsbury.

Musto,Marcello (ed.)(forthcoming 2018), *The Marx Revival*. Cambridge: Cambridge University Press.

Musto, Marcello (2007), 'The Rediscovery of Karl Marx', *International Review of Social History*, vol. 52, n. 3, pp. 477-98.

Musto, Marcello (Ed.) (2008), *Karl Marx's Grundrisse: Foundations of the Critique of Political Economy 150 Years Later*. London/New York.

Most, Johann (1873), Johann Most, *Kapital und Arbeit. Ein populärer Auszug aus 'Das Kapital' von Marx 1873*, Chemnitz 1873, in *MEGA*², vol. II/8, pp. 735-800.

- Nieuwenhuis, Ferdinand Domela (1881), *Kapitaal en Arbeid*. Hague: s.e.
- Payne, Robert (1969), *Marx: A Biography*. New York: Simon & Schuster.
- Peters, Heinz Frederick (1986), *Red Jenny: A Life with Karl Marx*. New York: St. Martin's.
- Poggio, Pierpaolo (1978), *L'Obšèina. Comune contadina e rivoluzione in Russia*. Milan: Jaca Book.
- Ponzio, Augusto (2005), 'Introduzione. I manoscritti matematici di Marx', in Karl Marx, *Manoscritti matematici*. Milano: Spirali, pp. 7-44.
- Praver, Siebert S. (2011) *Karl Marx and World Literature*. London: Verso.
- Rae, John (1881), 'The Socialism of Karl Marx and the Young Hegelians', *The Contemporary Review* XL: 587-607.
- Renahan, Edward J. (2006), *Dark Genius of Wall Street: The Misunderstood Life of Jay Gould, King of the Robber Barons*. New York: Basic Books.
- Rubel, Maximilien (ed.) (1972), *Karl Marx/Friedrich Engels: Die russische Kommune*, Munich: Hanser.
- Rubel, Maximilien (1974), *Marx critique du marxisme*. Paris: Payot.
- Rubel, Maximilien (1980), *Marx: Life and Works*. London: Macmillan.
- Ryazanov, David (1925), 'Neueste Mitteilungen über den literarischen Nachlaß von Karl Marx and Friedrich Engels', *Archiv für die Geschichte des Sozialismus und der Arbeiterbewegung*, vol. 11, pp. 385-400.
- s.n. (1882) *Stenographische Berichte über die Verhandlungen des Reichstags*, I, Berlin.
- s.n. (1989) '[Sir Mount Stuart Elphinstone Grant Duff's Account of a Talk with Karl Marx: From a Letter to Crown Princess Victoria]', 1 February 1879, in MECW, vol. 24, p. 580-3.
- Said, Edward (1995), *Orientalism*. London: Routledge.
- Sawer, Marian (1977), *Marxism and the Question of the Asiatic Mode of Production*. The Hague: Martinus Nijhoff.
- Shannon, Richard (1999), *Gladstone*, vol. 2, 1865-1898. Chapel Hill: The University of North Carolina Press.

Shanin, Teodor (1984), 'Late Marx: Gods and Craftsmen', in Teodor Shanin (Ed.), *Late Marx and the Russian Road*. London: Routledge, pp. 3-39.

Shanin, Teodor (Ed.) (1984), *Late Marx and the Russian Road*. London: Routledge.

Tichelman, Fritjof (1983), *Schriftenausdem Karl-Marx-Haus*, xxx, *Marx on Indonesia and India*. Trier: Karl-Marx-Haus.

Tsuzuki, Chushichi (1961), *H.M. Hyndman and British Socialism*. London: Oxford University Press.

— — — (1967), *The Life of Eleanor Marx, 1855-1898: A Socialist Tragedy*. Oxford: Clarendon Press.

Vesper, Marlene (1995), *Marx in Algier*. Bonn: Pahl-Rugenstein Nachfolger.

Vorländer, Karl (1929), *Karl Marx*. Leipzig: F. Meiner.

Wada, Haruki (1984), 'Marx and Revolutionary Russia', in Teodor Shanin (Ed.), *Late Marx and the Russian Road*. London: Routledge, pp. 40-76.

Walicki, Andrzej (1969), *Controversy Over Capitalism: Studies in the Social Philosophy of the Russian Populists*, Oxford: Clarendon Press.

Weissweiler, Eva (2002), *Tussy Marx: Das Drama der Vattertochter*. Köln: Kiepenheuer & Witsch.

Wurmbrand, Richard (1979), *Was Marx a Satanist?* Glendale: Diane Books.

Venturi, Franco (1960) *Roots of Revolution: A History of the Populist and Socialist Movements in Nineteenth Century Russia*, New York: Alfred A. Knopf.

Yanovskaya, Sofya (1983), 'Preface to the 1968 Russian Edition', in Karl Marx, *Mathematical Manuscripts*. London: New Park Publications, pp. vii-xxvi.

Zasulich, Vera (1984), 'A Letter to Marx', in Teodor Shanin (Ed.), *Late Marx and the Russian Road*, London: Routledge, pp. 98-9.